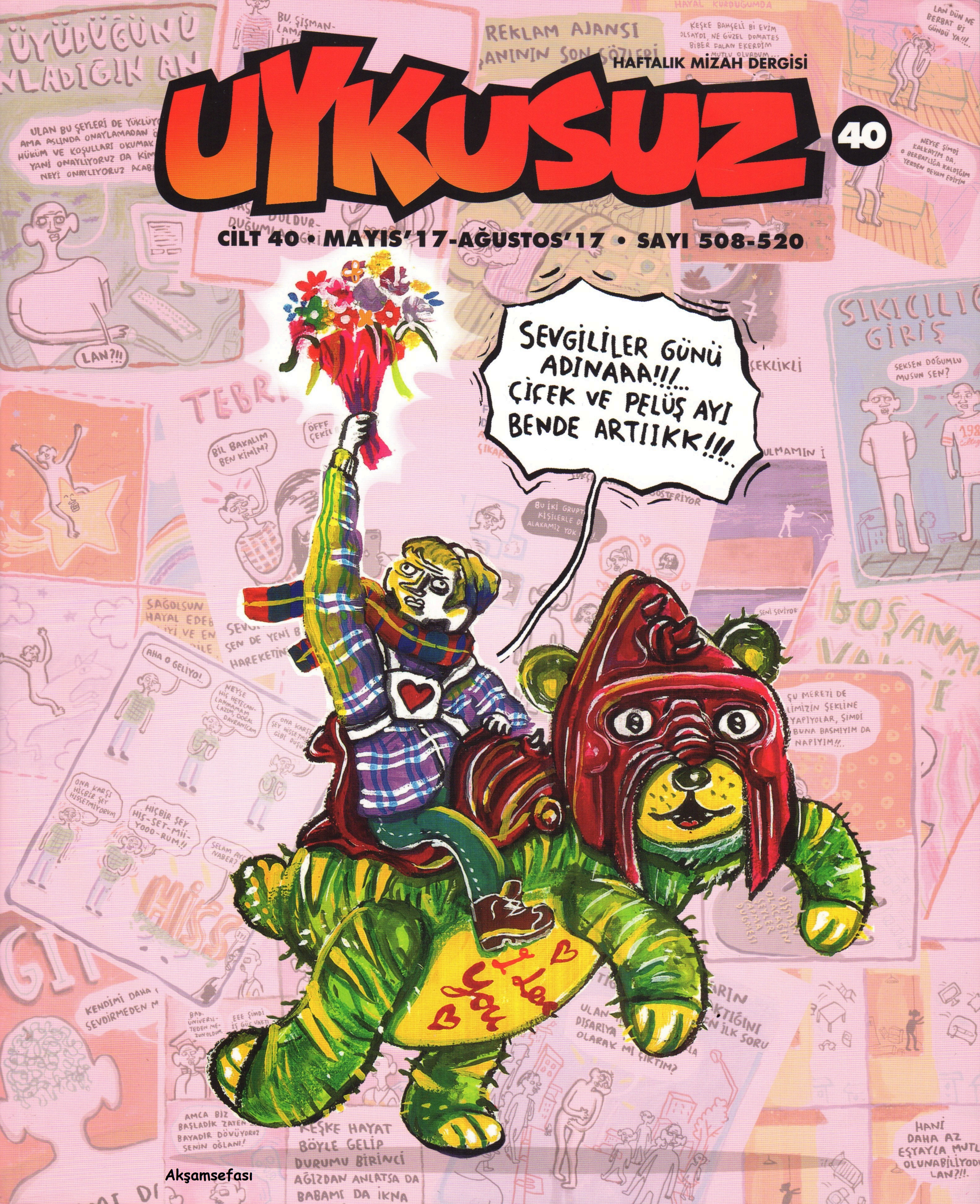
UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

40

CİLT 40 • MAYIS'17-AĞUSTOS'17 • SAYI 508-520

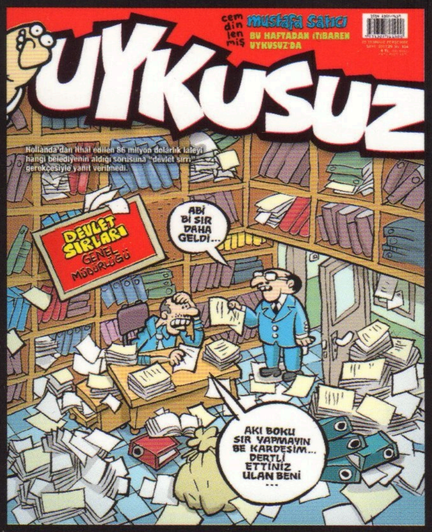

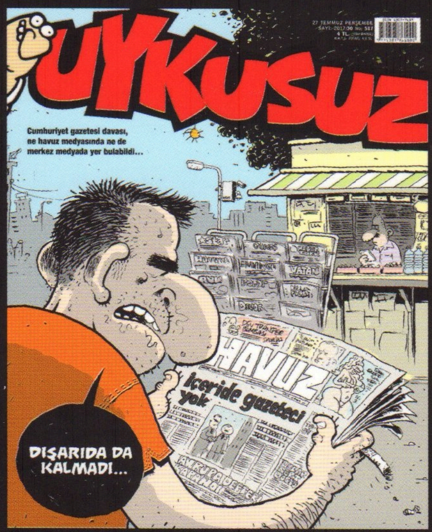

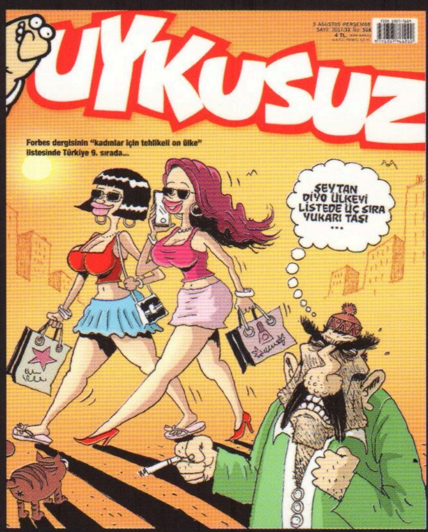

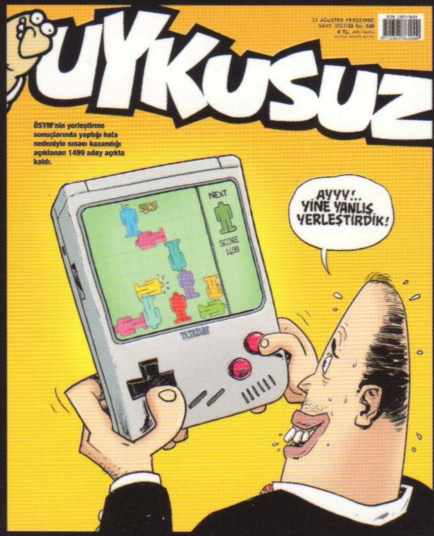

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

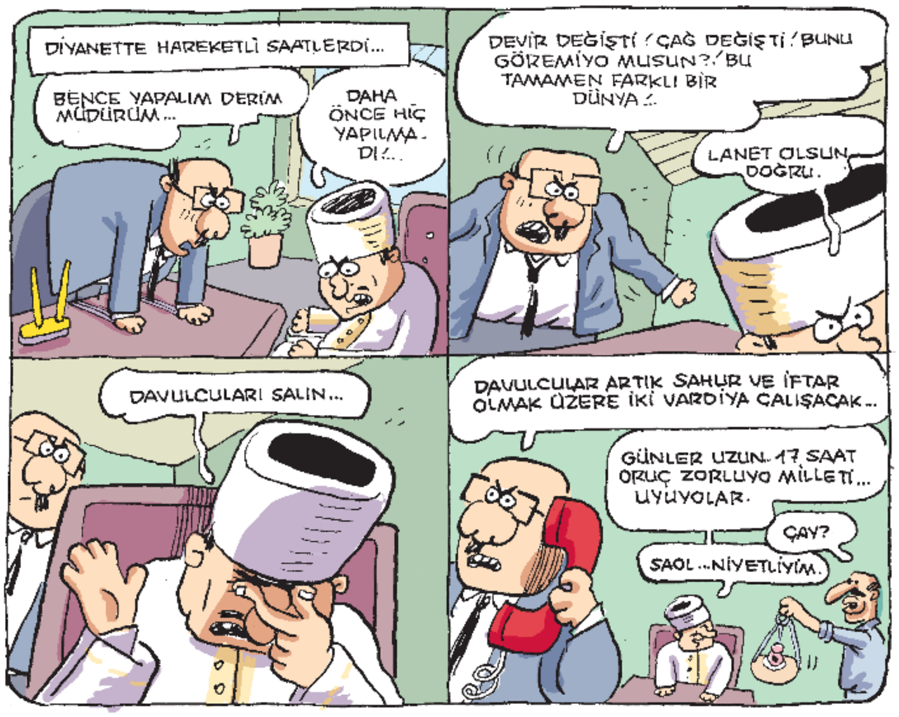
UYKUSUZ

25 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2017/21 No: 508
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Malatya'da kadınlar için özel pembe otobüs uygulamasına geçiliyor.

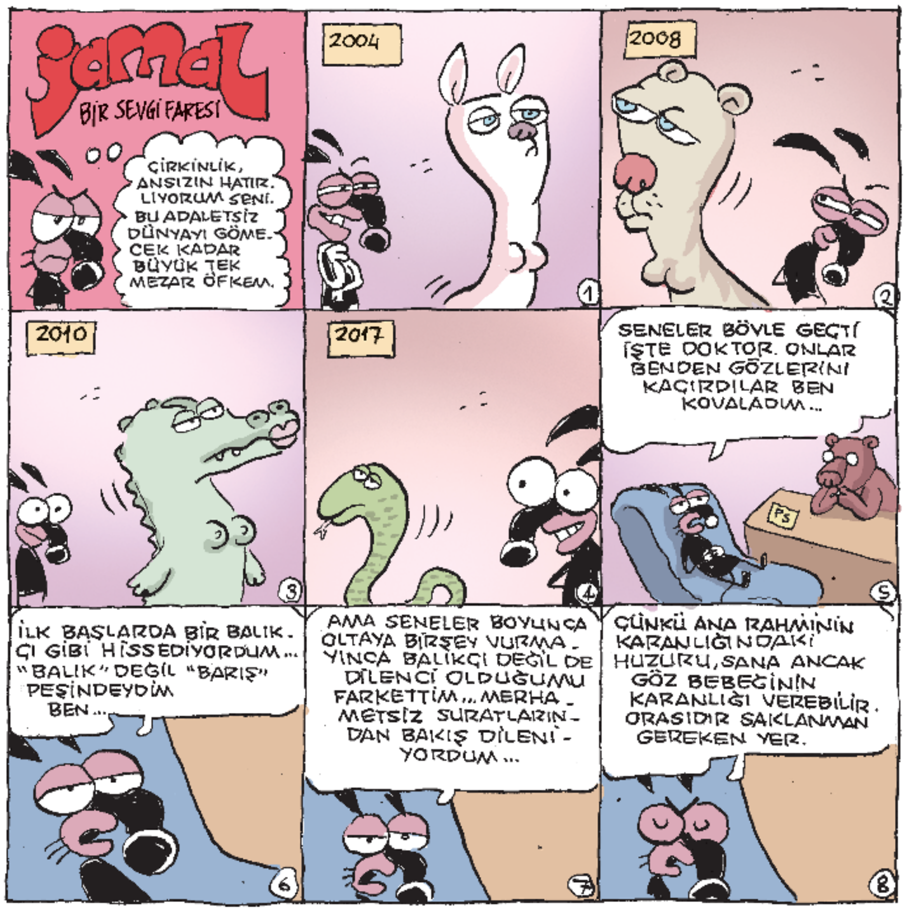

Vatandaşa Sorduk: Ramazan

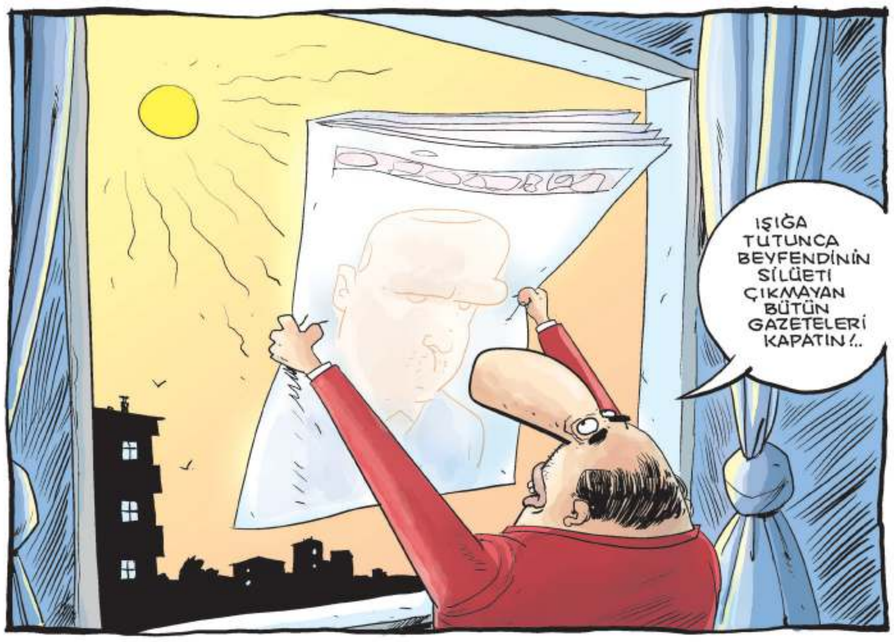
Enİştem YILMAZAR (43):

İşte yine bir 11 ayın sultanı Ramazanla beraberiz dedim dayımın oğluna... "Aaa, ramazan'dı di mi... Kurbana gitti benim aklım... karıştırdım.." dedi... Sonra banyodan "Mee"leme sesi geldi... "Koç aldıydım, kasabı bile ayarladım.. Sabah gelip kesecekti, tüh" diye dizlerini dövündü.. Biraz konuyu değiştirip, bu gergin havayı dağıtmak için "O Noel baba kostümüyle terlemiyo musun?" diye sordum.. "Aslında geyik almaya çıkmıştım.. Ondan giyindim.. Ama geyik bulamadım koç aldım.. İsabet olmuş.. Zaten krismıs değilmiş Kurbanmış ve Kurban bayramında koç, koyun, inek falan kesilirmiş falan derken en sonunda öğrendim ki Ramazan bayramıymış.. Demin öğrendim. İşte bütün hikaye bu aslında" diyerek ağlamaya başladı... Sarıldım... Salonda hindiler uçuşuyor kavga ediyorlardı.. "Hindileri balkona çıkarıyım mı?" dedim.. Çünkü gagalıyorlar, didikliyorlardı aralarından bazıları.. Hepsi değil.. Bazısı da çok terbiyeliydi hindilerin... "Balkonda çam ağacı var, hindiler yoluklıyo diye dışarı koyduk" dedi.. Balkona doğru baktım.. Karısı çamın yanındaydı.. Kan içindeki suratıyla balkon penceresinden bize bakıyordu.. Üstünde cadı kostümü vardı..

Karısını farkettiğimi görünce "Ben cadıdan korkarım, kafasına tencereyle vurup bayılttım, onu da balkona koydum.. Zaten hindiler gagalıyodu diye şeyettim" dedi.. Sonra kaçmaya başladım ve eve kadar durmadım.. Cünyır..

UYKUSUZ

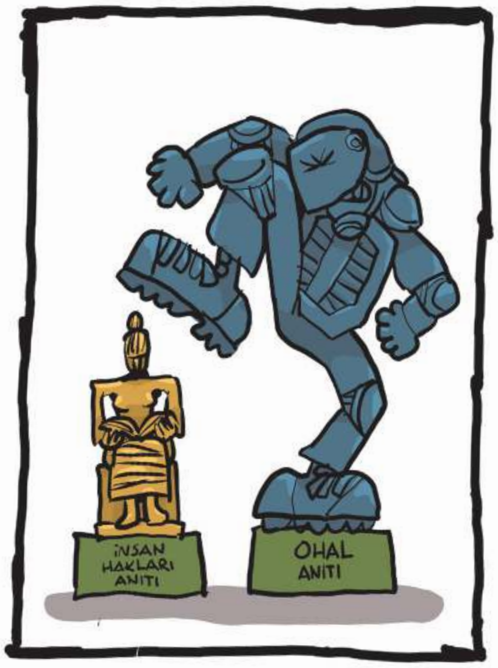
Sıra Sözcü'ye geldi...

Malatya'da kadınlar için pembe otobüs uygulamasına geçiliyor.

Polis, açlık grevinin yapıldığı Ankara'daki İnsan Hakları Anıtı'nı bariyerlerle kapattı.

Tayyip Erdoğan, sosyolojinin kurucusu Auguste Comte için "sorunlu şahıs" dedi.

Ramazan dayakları geliyor…

24 Mayıs'ta yapılacak Şişecam grevi "milli güvenliği bozucu" olduğu gerekçesiyle yasaklandı.

Normal şartlar altında ülkeleri temsil eden heyetler ziyaret ettikleri ülkelerde eğer fırsat bulabilirlerse başarılı ya da lider olduğu alanlarda ülkelerini tanıtırlar. Rutin temasların ve ticari anlaşmaların yanı sıra heyetler, fırsat bulabilirlerse ülkelerine has değerleri de tanıtırlar. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye'nin** tüm dünyaya gururla göstermek istediği gurur vesilesi de protestocu dövmektir. Protestocuları ağızlarını burunlarını kırana kadar dövme sektöründe dünya liderliğine oynayan **Yeni Türkiye'nin** diplomatik heyetleri de ziyaret ettiği ülkelerde "Diktatör olmak isteyenlere hangi tavsiyelerde bulunursunuz?" sorusunu cevaplayarak vakit geçirir.

Normal şartlar altında barış zamanı oğullar babalarını, savaş zamanı ise babalar oğullarını gömer. **Yeni Türkiye** ise babaların oğullarını gömmeleri için işlerin yolunda gitmesi ve aylar sonra da olsa kargoyla teslim alabilmesi gerekir oğullarının kemiklerini.

Normal şartlar altında niyetini, yazılı, sözlü, görsel ve tavır olarak yüz binlerce kez dile getirmiş ama sadece bir anlığına başka şeyler söyler gibi olmuş bir hareketin samimiyetini sorgulamak herkesin en doğal hakkıdır. Ama aynı siyasi hareketin, defalarca dile getirdiği niyetle ilgili çekincelerini ortaya koyanlar dünya gerizekâlılık liginde arka arkaya kırkıncı şampiyonluğunu almaya hazırlanan aklınca liberallerin "Niyet okuyorsunuz, ön yargılısınız, niyet okuyarak değerlendiremezsiniz," itirazlarla karşılaşır. Ve elbette her attığı adım "niyet okumayın," diye savunulan siyasi hareket en sonunda "belki de bunlar gezi eylemleri gibi bir şey yapmak istiyorlardı, ne belli?" diye gecenin bir yarısı iki ayı aşkın süredir açlık grevindeki insanların evini bastıklarında bu yanılmalara doyamayasıcalar elbette yine daha önce uyarıldıklarını kabul etmeyecektir.

Ve yine **normal şartlar altında** ne kadar kutuplaşmış da olsa, sadece kızına destek olmak için çıktığı sokakta yerlerde sürüklenen anneler, hayatını adadığı mesleğini yapabilmek için direnirken gece yarıları paranoyakça gerekçelerle evleri basılan gencecik insanlar, o ülkedeki insanların yüreğine dokunur. Ama **Yeni Türkiye** artık toplumun bir bölümünün kendisinden farklı düşünen herkesin ölümünü arzu ettiği, kendisinden farklı düşünenlere yönelik her zulmü ne kadar akıl almaz olursa olsun, coşkuyla alkışladığı bir yerdir. Ve istedikleri kadar saklamaya, sorumluluğu üzerlerinden atmaya, başka suçlular aramaya kalksınlar, **Yeni Türkiye** en çok da her itirazı "niyet okuyorsunuz" diye susturmaya çalışan ama okunan niyetlerin her biri teker teker doğru çıkarken, kendi öngörülerinin her biri kötü kararlar müzesinde yerini aldığı hâlde **sırf bir mal değneği gibi dolandırıldığını, sıfır numara bir gerizekâlı gibi kandırıldığını, ve yıllardır iddia ettiği her konuda yanıldığını kabullenmemek için** zamanında kendilerini uyaranların sadece mucizevi bir tesadüf ötürü haklı çıktıklarını ve hatta haklı çıkmış olsalar bile haksız olduklarını ileri sürmeye kalkan dangalaklar ordusunun eseridir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sevgili okur. İzmir'den selamlar. Bir bisiklet etkinliği için geldim. Bence bu muhteşem bir olay. Zaten gelirdim, bir de üstüne bisiklet kullandım. Akşam da Gündoğdu Meydanı'nda sahneye çıktım, bisikletle ilgili anekdotlar anlattım. İyi ki var bisiklet. Bisiklet olmasaydı, yani bu sevgim, bunu asla yaşayamazdım. Ne bileyim, çok güzeldi ya. Üçkuyular Feribot İskelesi'nde buluştuk önce İzmirli bisiklet severlerle. Mahşer kalabalığı gibiydi orası öyle. Bu kadar çok bisikletçi ve bisikletçiyi bir arada görmemiştim daha önce. Bu olay aslında bir Avrupa Bisiklet Yarışması. İzmir şimdilik ikinci sırada. Toplamda dört yüz otuz bin kilometre bisiklet kullanmış İzmir. Sadece yirmi günde. On gün daha var yarışmanın bitmesine. Ve birinci şehirle, o da Polonya'dan, sadece otuz bin kilometre fark var. Bu fark kapanır, tur bile bindirilir. Ben bugün İzmir'de bunu gördüm. Son zamanlarda hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Vay be. Resmen vay be. Heleler helesi. İzmir'e nasıl geldik, onu da anlatayım madem. Cumartesi yola çıkmam gerekiyordu sabahtan. Özlem'e dedim ki, "sen de hazırlan bence, beraber gidelim, Hazar Boy da gelsin, herkeşler gelsin, maaile, hadi gidelim" dedim. "Tamam" dedi Özlem'im, "biz de gelek madem" dedi. Resmen "gelek" dedi. Şimdi "gelek" diyen bir insan da gelir aga. Engel olamazsın. Önüne geçemezsin. "Gelek" diyen bir insanın karşışına duramazsın. Sın. In. Nın. Bir anda evde hummalı bir hazırlık içine girildi. Hummalı. Çantalar hazırlanıyor. Hazar Bey'in tüm ihtiyaçları ayrı paketleniyor. E kuşlar var. Arkadaşa bırakmak gerekiyor. Kediler evde durur ama yine de komşuya anahtar bırakmak gerekiyor. Büssürü şey. Velhasılıkelam, ben sabah dokuzda çıkacaktım yola, çıktık dört'te yola. Resmen. Bisiklet arabanın tepesinde. Bu arada Hazar Spor'un araba koltuğu da henüz gelmiş, kargodan gidip aldım, arabaya taktık, böyle bir humma olamaz. Çıktık yola. Bu arada otel rezervasyonumuz yapıldı. İki günlük. Akşam on bir gibi İzmir'de otelimize yerleşebildik. Yolculuğu kısa geçtim, hatta hiç anlatmadım bak. Girdik otele. Bebek yatağını sorduk. Çünkü özellikle söylemiştik. Çünkü Hazar kendisini yataktan hop diye yere atan bir insan. Hop diye ama. Evde bile yer yatağında yatıyoruz artık. Düşerse az düşsün diye. Düşüyor zaten, ve az düşüyor. Ama mutlaka düşüyor. Düşmediği tek bir gece yok. Hop düşüveriyor. Hop diye ama. Yokmuş bebek yatağı. O kadar söylememize rağmen. Bilmem neymiş de ondan öyle olmuş. Girdik odaya. Yatağın altını itina ile attık odadan, resmen yer yatağı yaptık kendimize otel odasında. Ortalık ayağa kalktı. Koca yatak altını bir de diklemesine koydum asansörün önüne. Tepem büyük attı çünkü. Daha sonra bebek yatağı bir şekilde geldi kapımızın önüne bu defa da biz istemedik. Bazen Hazar'a şöyle bir bakıyorum, "küçücük adamsın, on buçuk aylıksın, şu yaptığın işlere bir bak" diyorum. Çünkü aslında biz hiçbir şey yapmıyoruz. Her şeyi yapan Hazar. Hazar'ın hakları var. Bu arada şikayet dilekçesi de yazdı Hazar. Sanırım bu oteller zincirini kapatacak Hazar. Çok pis bebeğe çattılar söyleyeyim, çok pis bebeği karşılarına aldılar, haberleri yok. Bazen Hazar'a bakıyorum, ben kendim korkuyorum. Sorunlu başlayan İzmir maceramız mükemmel sonlandı. Çünkü bir bisiklet, dünyanın en güzel şeyiydi. Ve yine öyle oldu.

æ Bu arada baba olmanın kötü yanları da var. Ne bileyim, bazen eve geç dönüyorum, oğlumu seveyim istiyorum, uyuyor, sevemiyorum ya, o kadar üzülüyorum ki anlatamam. Halbuki kafasını falan ısırmak istiyorum, yanaklarını koparmak, el ve ayak parmaklarından başlayarak komple yemek istiyorum çocuğu, hiçbir şey yapamıyorum ya, o kadar üzülüyorum ki anlatamam. Uyuyor. Dünyanın en güzel savunması. Halbuki biraz bir uyanık olsa ağzını yüzünü dağıtacağım o olacak ama ı-ıh, uyuyor. Vicdansız gibi, zalım gibi uyuyor. Yor. Or. Ror. Baba olmak çok zor dostlar. İnanılmaz zor. Uyuyan bir çocuk karşısında hiçbir şey yapamıyorsunuz. Niye uyuyor ki, o da var. Uyumasın. Allah Allah ya. Hayret bir olay yani. Niye uyuyor ki. Pis ya. Resmen pis.

æ Hani derler ya, "senin gittiğin yollardan ben dönüyorum" diye. Resmen Hazar, kedilerimizin, yani Venüs'le Çiko'nun döndüğü yollardan gidiyor. Venüs'le Çiko evdeki çiçekleri yiyordu mesela, artık yemiyorlar, çünkü sıkıldılar, artık Hazar yiyor. Böyle çok şey yapıyor da ben sadece bir bunu paylaşayım istedim.

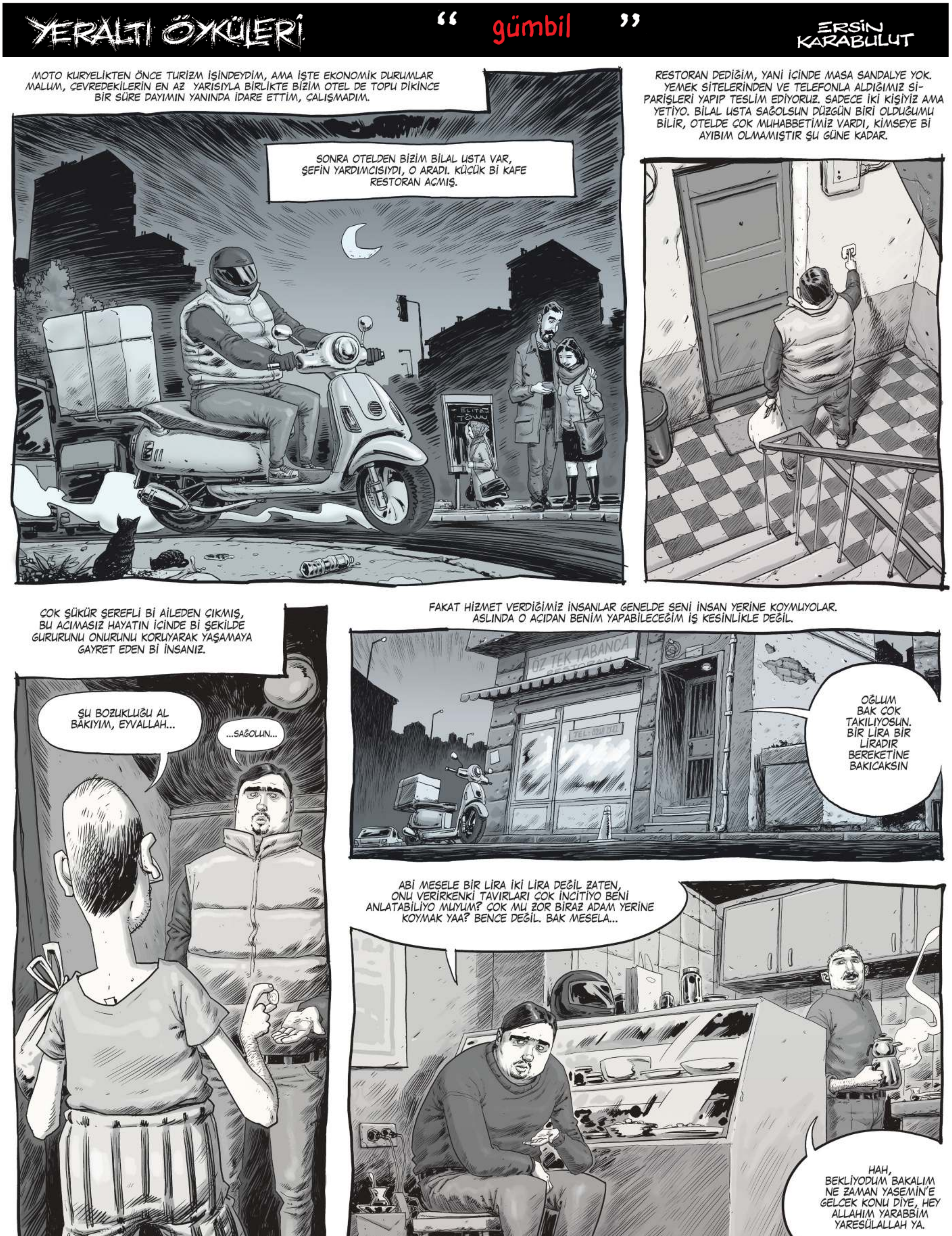
æ Ve bu arada resmen başımda büyük bir bela var dostlarım. Kendim sardım başıma. Bir gün Enes diye bir arkadaş var, oturuyoruz Enes'le, bana salakça bir şey söyledi. O kadar salakçaydı ki, "dur" dedim "bu salakça şeyi ben bir tweet atayım, herkeşler de bilsin bu salakça şeyi" dedim. Dedim, bir de tweet attım. Ortalık yıkıldı. Binlerce favorite, yüzlerce ritivit. Yıkıldı ortalık. Bu manyak da kendisini komik sandı. Arkadaşım sen komik değilsin, sen bir salaksın. Daha sonra ara ara aramaya başladı beni. "Şöyle bir şaka buldum, ne kadar komik deel mi" diyerek hep aramaya başladı beni. Hep ama. "He he, komik" diyorum ama tweet atmıyorum. O tweet atmamı istiyor. Mesajlar gönderiyor şakalarını. Hepsi de birbirinden kötü, rezalet, pis şakalar. Birini bile buradan paylaşamam çünkü sizlere kıyamam. Neler çektiğimi bilemezsin sevgili okur. Hep bu yumuşak yüzüm yüzünden. Halbuki "sus lan y.rrak" desem tüm sorunlarım çözülecek ama işte ben de bunu diyemiyorum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • **twitter.com/benalpayerdem**

"sahne 2017" (sezonun son oyunları)
26 Mayıs Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.30 / bilgi: 0212 327 72 00
27 Mayıs Cumartesi / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat: 21.00 / bilgi: 0536 954 58 35 **(biletler biletix)**

Devamı haftaya

Metrolarda süzülüyorum. Yeni alerji ilacı beni böyle yaptı. Ömrünün sonuna yaklaşan uçan balonlar gibi, ne tavandayım ne yerdeyim, ayakta seyahat eden insanların yüz hizasında süzülüyorum. Uçan balonlarla arkadaş olabileceğiniz, göz göze gelip konuşabileceğiniz büyülü bir aralık vardır. Yalnız arkadaşlar beni çok dikkatli dinlesin. Uçan balonun helyumu gevrediğinde, uçmayı bırakıp süzülmeye başladığında balona göz burun ağız çizerseniz, en azından bir süre sizinle göz teması kurabilecek seviyede dolaşırlar evin içinde. Gün içinde küçük hava akımlarına kapılıp oda oda gezerler, "ya ben bu odaya bir şey almaya gelmiştim ama neyi almaya gelmiştim?" der gibi etrafa bakarlar. Yine kimsesizlikten iyidir. Gece olunca gezmeyi bırakmazlar, bazen odanıza kadar gelirler, tükenmez kalem gözlerini yatağınıza dikip korkudan ölmenize yol açabilirler. Bu işte tecrübeli olanlar, gece yatmadan önce süzülen balonları gözden uzak bir yere bağlamaları gerektiğini iyi bilirler. Bir yaz tatili boyunca böyle eğlendim, bir yaz tatili boyunca bu kadar sıkıldım. Kasabada yaz tatilini aklını az da olsa yitirmeden atlatan çocuk bulamazsınız. Tatil bitip okula dönüldüğünde kimisi çakmak gazına alışmış oluyor, kimisi evdeki video kaset rambo filmlerindeki bütün diyalogları ezberlemiş oluyor. Okulun ilk günü sineklerin efendisi gibi bir ortam oluyor ama iyi anlamda. Eğlenceli. Benim balon numaram pek ilgi görmedi ama rambo filmlerinin diyaloglarını ezberleyen çocuğa bir sene boyunca teneffüslerde rambo oynattık, zamanla biz de bir takım replikleri ezberledik, herkes kendi rolünü buldu, herkes kendi rolünü benimsedi. Yıl sonunda Rambo - İlk Kan'ı seyirci önünde canlı oynayacak kadar iyi hale geldik. Rambo - İlk Kan'ın tiyatroda canlı izleyici karşısında oynanmasının tek örneği olabilir o dönem yaptığımız işler. Övünmek için söylemiyorum ama zamanı için düşünülürse devrimci bir tiyatro anlayışıydı. Şimdi bile bireyin açmazlarını anlatan çoğu çağdaş tiyatro oyunundan daha iyi geliyor bana. Herhangi bir açmaz varsa delikanlı gibi ormana saklanıp dövüşürsün, seni avlamaya gelen askerleri bir bir etkisiz hale getirirsin. Kısır tartışmalar, anlamlı bakışmalar, dramatik susuşlar tiyatromuzu hiçbir yere götürmüyor.

En yakın arkadaşım.

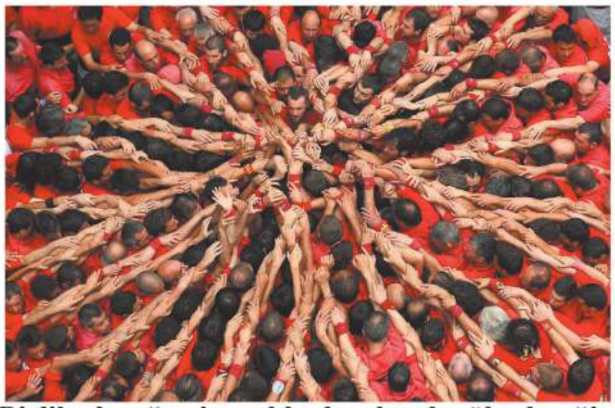
Metroda ilk kez kitap okuyan adam var. Hangimiz daha kötü durumdayız? Ben beynimi tekrar avuçlarımın arasına almaya çalışıyorum, göl balığı gibi kayıp duruyor beyin, ele gelmiyor. O beynini demirden bir mengeneye sıkıştırmış, acı ilacı kaşık kaşık yedirmeye çalışıyor. Vücudu kaskatı kesilmiş, gözleri kısılmış, bayılmak üzere ama bu mental güreşte yenilmeyi kendine yedirebilecek bir insana da benzemiyor. Sakatlanmak pahasına da olsa minderden galip ayrılmak istiyor, kaçıp hakemin arkasına saklanmak bir seçenek değil. Kitap ikna etmiş onu bu haksız adaletsiz güreşe. Adı çok iyi çünkü, "FETÖ'nün Şifreleri" gibi bir üst başlığı var, o kadar da değil, alt başlığı da bir o kadar skandallı. "İhanetin Röntgeni" gibi bir de alt başlık var. Ben de görmüştüm kitapçıda kitabı, benim de ellerim karıncalanmıştı. Cümleler uzuyor, kelimeler arka arkaya geliyor. Kitap okumak istemiyor ama FETÖ'nün Şifreleri'ni de öğrenmek istiyor. Neymiş? Cümle kurmadan söylemenin bir yolu yok mu bu işin? Biraz yakın olsaydık, ufak bir samimiyetimiz olsaydı "bazı kitaplar dizi sitelerinde sağda solda aniden çıkan penis büyütücü reklamları gibi. Olmadık vaatlerle, hileyle hurdayla insanların paralarını almaya çalışıyorlar abi. Kitaba karşı dayanışma içinde olmalıyız,

Okulumuz öğrencilerinin hazırlamış olduğu tiyatro etkinliğinde siz sevgili velileri de aramızda görmekten kıvanç duyarız.

tek durursak güçsüz oluruz bize zorla kitap okuturlar, beraber durursak yıkılmaz bir duvar oluruz, skandalöz başlıklarla paramızı almaya çalışan yazarlar bir bir sinekler gibi duvara çarpıp düşerler. İyi kitapları da okuyanlar okumak istemeyenlere anlatabilir bu dayanışma esnasında. İnsanlık olarak böyle çok yükselebiliriz. Ne diyorsun?" derdim. Kitabı o kadar yüksek yere koyduk ki medeniyette, insanlar kitaptan zarar gelmez, kitap ışık saçar, beyine doğrudan bilgi zerk eder zannediyor. Öylesi de var, penis büyütücü gibi olanı da var.

Yataktan kalkalı bir saat oldu, yine yatak istiyor vücudum. Her gün indiğim metro durağında sergi gibi bir şey var, içerisi karanlık, içeride insanlara deneyim yaşatıyorlar. Bilet alıp girsem, dünyanın en efendi tinercisi gibi kameraların görmediği bir yere kıvrılıp yatsam, parası karşılığında bir saat iki saat uyusam ne olur? "Evrenin Gücüyle Beyninizin Potansiyelini Serbest Bırakın" diye kitap yazacağım desem itiraz edecek bir kişi bile çıkmaz, aksine cesaretlendiren olur, yayıncı arkadaşına götüren olur, eş yazar olarak girip kara ortak olmaya çalışan olur. Bir anda pozitif bir insan kalabalığı ile çevrilirim. Ama şu serginin içinde iki saat uyuyayım desem itiraz edecek en az altı yedi tane insan var. En başta sergi müdürü itiraz eder "burası sergi, biz burada insanlara deneyim yaşatıyoruz, misafirlerimiz burada yerleştirmelerin arkasında uyuyan insan görürse ne olur düşünebiliyor musunuz?" der. Ne olur, ne olabilir? Çalıştığım iş yerinden bazı itirazlar olacaktır. İşler yetişmiyor ve başarılı insanların ortak özelliklerinden biri az uyumalarıdır, öğlen arası bürosit üzerinde uyuyorsun, insanlara da öğretmişsin, onlar da bürosit üzerinde uyumaya başladı, burası çok uluslu firma, niye böyle yapıyorsun diyebilirler. Bebeğim düz bir şekilde "metro istasyonunda yere yatmamalısın, yatamazsın, ilk tanıştığımız zamanlar hep olumlu özelliklerini ön plana çıkarttın, birlikte bir ortaklığa girdik, şimdi metro istasyonunda iki saat yerde uyuyayım, bir şey olmaz diyorsun. Dolandırıcılık gibi bir şey yapıyorsun" diye üzülebilir. AŞIRI TEPKİ GÖSTERİYORSUNUZ, MUTLULUĞU BANA ÇOK GÖRÜYORSUNUZ! diye bağırasım geldi serginin önünde. Hamile kadın gibi oldum, inişli çıkışlı bir ruh halinin ellerinde kuklaya dönüştüm. Çok coşkulu düşüncelerim var ama uyumak istiyorum. Bilmiyorum, ilaç beni böyle yaptı.

Birlik olacağız, insanlık olarak çok yükseleceğiz.

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Ayı, Murat ve bizim çocuklar...

"Oğlum siz hâlâ dergiye para mı veriyorsunuz lan? Ben internetten okuyorum bedava. Sizde internet yok mu?"

Eh, yıl 1995'ti, bizde internet yoktu. O yüzden sınıfta arkadaşımla yanyana oturup ortaklaşa dergi okuma keyfimize limon sıkan Ayı Murat'a kıskançlık ama daha çok uyuz olarak baktık. Ayı Murat okuldaki herkesi bir şekilde tanıdığı hâlde hiç arkadaşı olmayan, her arkadaş grubuna yancı olarak ilişen ama gruptakilerin o gelince sohbete ara verdiği rahatsız edici adamlardandı ve ne öğrenciler ne de öğretmenler arasında kimse Ayı Murat'ı sevmiyordu. Normalde etrafındaki kimsenin sevmediği, örneğin Ali Atıf Bir gibi adamlar bana Kemal Tahir'in cezaevi notlarının sayfalarına sinen türden bir hüzün verir ama Ayı Murat, bunun bile ötesine geçmiş, annesinin bile aklı varsa sevmeyeceği bir herifti.

Sevilecek tarafı da yoktu doğrusu. Ailesi bunu okula kaydettikten sonra bir şey olmuş, İstanbul Erkek Lisesi ek liste mi açıklamış ne, kaydını alıp oraya vermeye kalkmışlar, olmamış, mahkemeye vermişler de kaybedince bizim okula gelmek zorunda kalmış. Bu yüzden 7 yıl boyunca her fırsatta "Aslında İstanbul Erkek'i kazanmıştım," diye kafa şişirdiği için hocalar da biz de kıl oluyoruz. Resmen iri olduğu için dayak yemeden lise sona kadar gelmiş bir insan, yoksa yaptıklarının yarısını ben yapsam eve gittiğimde annem tanıyamazdı, öyle kötü döverlerdi. Ailesi de feci kıldı, her hafta en az bir kere okula gelip okulu, öğretmenleri, diğer öğrencileri şikâyet ederlerdi. Hayır, müdür muavinine kantinde *"Yahu bu adam her hafta okulda, günün birinde öğrencilerden biri dövecek diye korkuyorum,"* dedikten sonra etrafında çay içen bizlere bakıp *"Valla döverlerse de ben ceza vermem, zaten döven de okul dışında döver herhâlde değil mi canım?"* dedirtmiş insanlardan bahsediyoruz. Resmen herifin velisini dövmeye azmettirildik, kendisinin uyuzluğunu oradan hesaplayın işte.

Herifin bu kadar sinir bozucu olmasında bizim de payımız vardı. Kimse arkadaş olmak istemediği için sırf ilgi çekmek adına saçma sapan hikâyeler anlatırdı. Saçma derken, öyle böyle değil: Pazar günü bunların villasına helikopterle saldırmışlar, yoğun ateş altına almışlar, kurşunlardan korunmak için yerlerde yuvarlanmış, hatta dirseğinin "bak şurası" mosmor olmuş ateşten korunmak için yuvarlanırken. Yahu arkadaş bu nasıl bir yalan? Birinin söylediği yalan olarak anlatsan bile karşındakinin *"Yuh abartma, o kadar da sallamamıştır,"* diyeceği tipte bir yalan. Cağaloğlu'nda 15 yaşında bir grup velet bahçede gizlice sigara içerken, aralarından biri, "villalarına" hafta sonu "helikopterle" ateş açıldığını, yuvarlanarak

Devamı 11. sayfada

BEBEK KAFASI
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dikkat Hocaefendi Konuşuyor!"

Ben Fethullah Gülen olarak her zaman
Türkiye Cumhuriyeti'ne bağlıyım. Sanılmasın ki
şeriatın hizmetindeyim, bununla da hep
mücadele ettim. Takıyyeden uzak duran tavrımla
gurur duymuşumdur. Laiklikten ve Atatürk'ten
zarar görmedim. Dini çirkin emellerine alet edenlerden
tiksiniyorum, bunu da net olarak belirteyim.
Ben bir gönül adamıyım, açıkça söylüyorum.
3 bin üniversitem, 200'den fazla özel okulum,
öğrencilere hizmet içindir. Buna ilaveten
binlerce ışık evim, 460 dershanem ve kursum,
çağdaş insan yetiştirmek içindir. Medya bağlamında
televizyonum, gazetem, dergilerim, radyolanm,
herşeyim var, niye takıyye yapayım? Dünya çapında
54 ülkede 250 özel okulum, 200 tane vakfım
bulunuyor, ben legal bir insanım. Ayreten ideallerim de
var, gerekirse hepsini harekete geçirerek
ülke yararına kullanınm. Ama iftiralar sürerse
bu ülkeyi sarsarım. Maddi olarak birikimim
yok. Bir kısım medyaya göre malvarlığım
25 milyar dolar civarındadır, bu durumda
el insaf demek gerekiyor. Sadece manevi olarak
çok güçlü olduğum anlaşılmalıdır. Amerika'dayım
ama ülkem gözümde tütüyor. Yaşlıyım, hastayım
ve şu durumda Türkiye'ye geri dönmek
tek isteğimdir. Memleketimden uzak kalmak
aklımın ucundan bile geçmiyor. Vaazlarımda
insanlıktan bahsettim. Gönlüm dolup taştığında
hep ağladım, çünkü birtakım şaşkın insanlar
ağlamayı küçülmek sanıyordu. Ama gönül adamları
bundan çok etkileniyordu, onları şimdi görsem
kucaklamak isterim. Maneviyat beni sarmaladığında
yine saniyesinde ağlarım. Doğrusu becerdiğim
işler az değildir. Kendimde takdir ettiğim
en güzel şey yalancıktan ağlayabilmek ve
gülebilmekten kurtulmak olmuştur. Karşı çıktığımsa
aptalları kandırmaktır. Her zaman akıllı olmak
yetmez, gönül de lazım. Fakat açık yüreklilik
gerekiyor, devlete sızma operasyonunu son derece
şiddetle reddetmeli,dürüst olmalıyız. ibadetimizi
gizli tutmalıyız. 3 bin tane intihar komandom
olduğu yalandır. Benim sadece ve sadece gönüldaşlarım
var, gerektiği zamanlarda onlar aslanlar gibi
beni savunur. O insanlar fikirle ve hukukta
ortaya atarlar kendilerini. Sabırlı olalım ve
ikiyüzlü olmayalım. Asla ve asla, katiyyen
bir örümcek sabrıyla ağımızı kurup, o ağın içine
kimseyi çekmeye çalışmayalım. Bizimle gönül yoluna
düşecekleri bekleyelim. Cemaatimin hayalinin
uygarlık olmasını isterim. Nihai hedefimizin
Osmanlı'yı diriltmek olduğu idda ediliyor,
ne kadar yanlış. Laiklikten yanayız, tartışmayız,
elbette öyledir. Osmanlı'yı sevmeyeceğiz de,
saymayacağız da. Kurtarıcımız yüce Atatürk'e
deccal ve İslamiyet'in bir numaralı düşmanı
demek büyük hata. Aksine, hepimiz, her zaman
Mustafa Kemal denen o büyük, muazzam
insana saygıda kusur etmeyelim. Onu sevmeyip de
düşmanı mı seveceğiz? Akıllı olun! Çünkü
akıl, uygarlığın mayasıdır. Yobazlığa ve şiddete
düşmanlığımızı alenen ortaya koymak ve
modernleşmek zorundayız. Bu açılardan
ne olduğumuzu herkese göstermek en büyük
amacımızdır. Bu çağda hala daha hurafelere inanmak
salaklıktır. Yüce amacımız için herkesi ikna ederim,
ben en yoksul insanı da gönülden kucaklarım,
Papa'yı da, başbakanı da!

Not: İlk satırdan başlayarak ve satır atlayarak yeniden okuyunuz...

"Çalış İvan, çiftlik senin!" - İlya Ehrenburg

● **Ey Hazreti Ali'nin memleketi, zalim dostu, gösteriş meraklısı, kibirli tüplerin yönetiminde olmağa asla layık değilsin sen...**

● Gezegenimizin bir numaralı terör örgütü NATO... Ülkemizdeki İncirlik Üssü, eşkıya yatağı...

Oraya el koymadan batıya yapılan tüm babalanmalar, kolpadan ibaret...

● **Son dakika! "Enerji ağında yırtık olanlar için" Çukurcuma'ya spiritüel terzi dükkanı açıldı!**

● Beşiktaşlılar! Ben bu yazıyı yazarken, henüz şampiyonluk kesinleşmiş değil. Siz bu yazıyı okurken ne olacak, onu ben bilemem. Sizin ne zaman okuyacağınızı bilemem. Lakin "hayatın normal akışına göre" haftayı şampiyon kapatmamız normal. Olmadı, haftaya zaten son hafta. Son maça, bu gördüğünüz kıyafetle gideceğim. Çünkü futboldaki başarımız, ülkemizin kocaman bir hapishane olması hakikatini değiştirmez. Tüm yetkiye sahip tek gardiyanın olduğu bir hapishaneyiz. Benimle beraber bir grup insan da Beşiktaş-Osmanlıspor maçına bu giysilerle gelecek. İsterseniz siz de bu kıyafetten edinebilirsiniz, meraklısı "hkübraerisir@gmail.com" adresinden yetkili kişilerle temas kurabilir. Diktanın yerini özgürlüğün aldığı günlerde şampiyonluklar kutlayabilmek umuduyla...

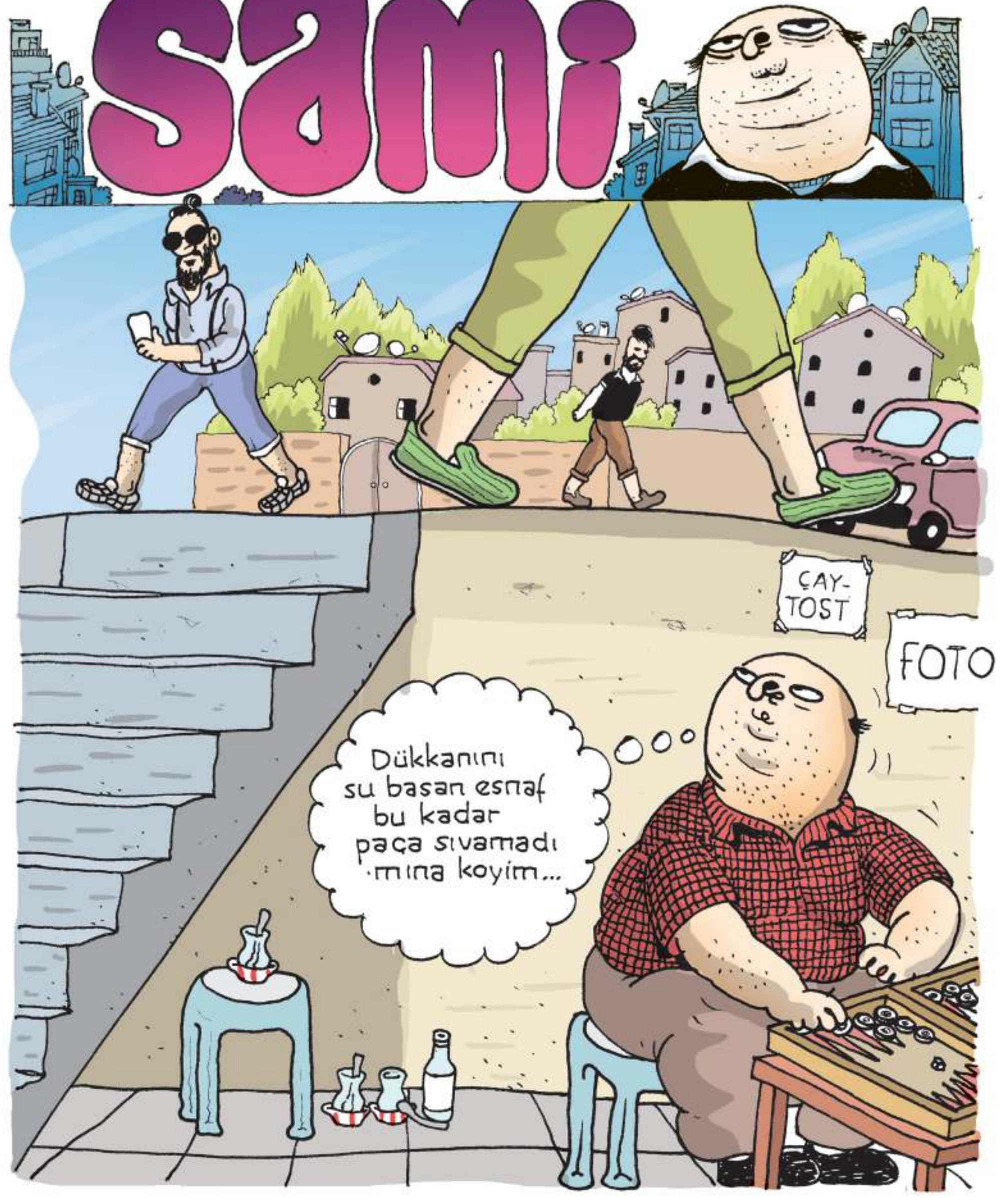
● **Konuşsan herkes 'mükemmelliyetçi' fakat ülkede mükemmel giden çok az iş var...**

● Gülünçaltı Cümleleri: "Seni mermi manyağı yapacağım!", "Ben mahşer pezevengi gibi dolaşmayı sevmem öyle!", "Bayan azdırıcı damla geldi!"

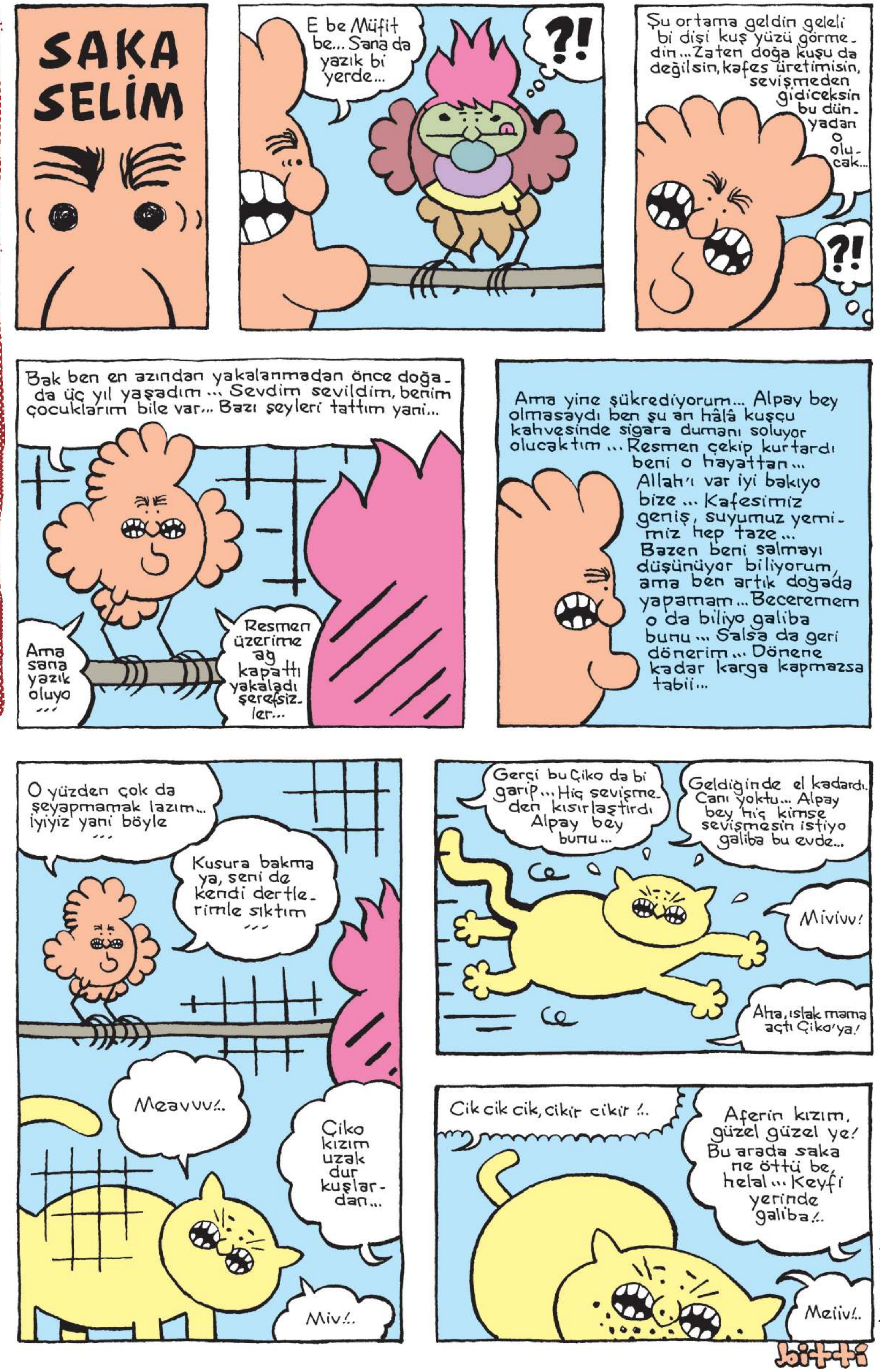
● **Cihangir Komedi Kulübünde bu cumartesi (27 Mayıs 2017-21.30) tek kişilik gösterimle ben ve şarkılarıyla Kamayor Kabare, sahnedeyiz. (cihangircomedyclub@gmail.com)**

Adres: Meclis-i Mebusan Yokuşu, 15, Fındıklı...

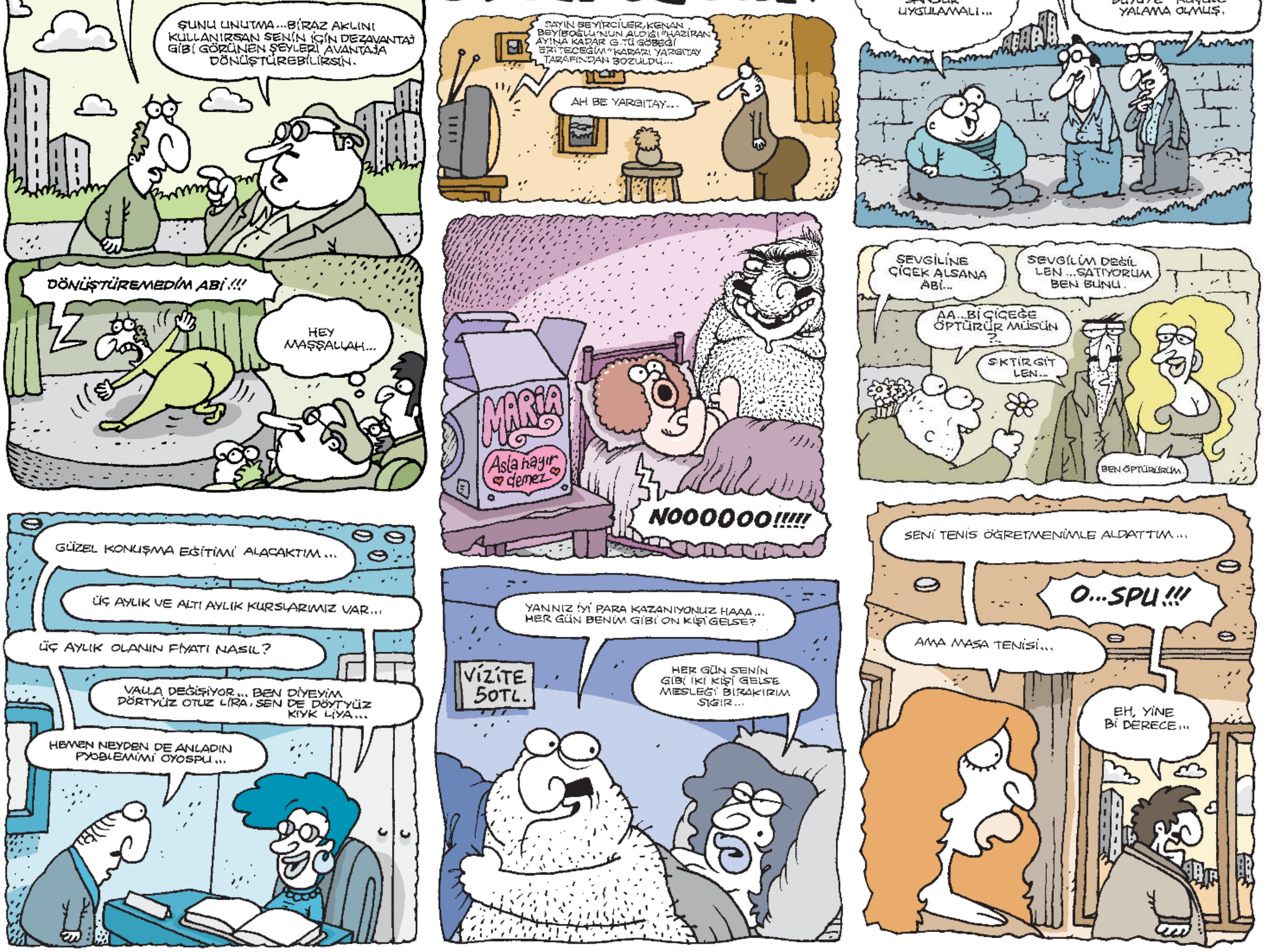
vedatozdemiro@gmail.com

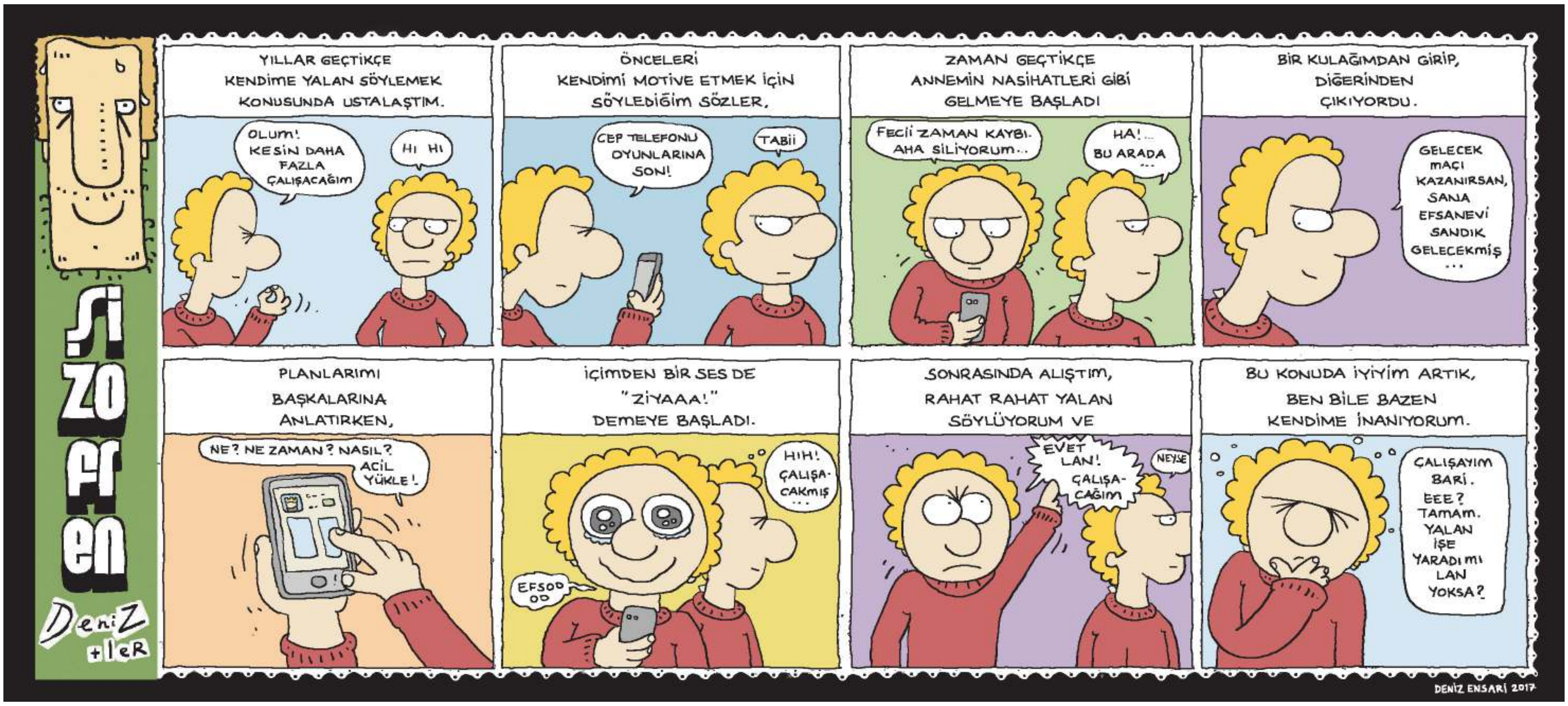

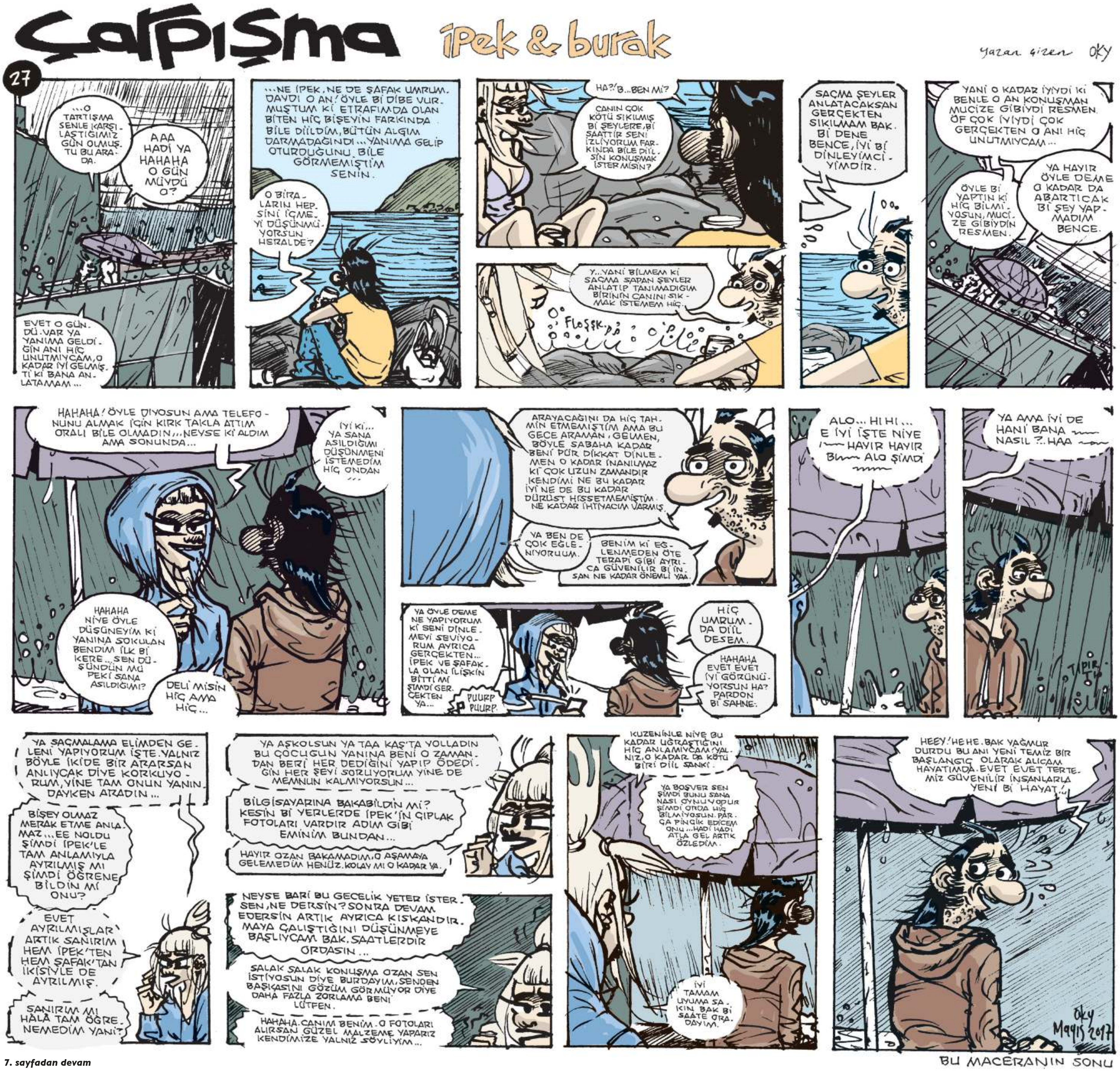

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

7. sayfadan devam

kurtulduğunu falan anlatıyor. Dinliyoruz dinlemesine ama o kadar sevmiyoruz ki herifi *"Oğlum böyle şeyleri sağda solda anlatma, dalga geçerler,"* bile demiyoruz çünkü neticede bu uyarıdaki "sağ-sol" biz oluyoruz. Şimdi böyle hüzünlü gibi geliyor, ilgi görmek için yaptıkları yüreğinizi burkuyor ama hakikaten uyuz çocuktu, tanısanız siz de hiç sevmezdiniz.

İşte bu Ayı Murat, şimdi bize Leman'ı internetten bedava okumaktan bahsediyordu. Biz de duymuşuz o zamanlar internet diye bir şey, çok da merak ediyoruz doğrusu, onca yıllık okul arkadaşlığımızda ilk defa "Nasıl oluyor o?" diye sorduk. Kimse Ayı Murat'a geyiğini harlama fırsatı vermediğinden, şaşırdı, "Gelin göstereyim," dedi. İnternet nedir çok merak ediyoruz, dayanamadık, okul çıkışı Ayı Murat'ın servisine yancı yazıldık.

Evine vardığımızda evin bize helikopterli saldırıda anlattığı gibi olduğunu görerek şaşırdık. Bahçe katının bir cephesi gerçekten yerden tavana camla kaplıydı ya, biz yine de bu camlara hiçbir zaman bir helikopterden ateş açılmadığını biliyorduk. Ayı Murat heyecanla bizi odasına götürdü, bilgisayarını çalıştırdı. Elif'in kağnısı gibi titreye titreye ve zorlana zorlana, garip sesler çıkartarak açılan bilgisayarda, omuzundan ekrana bakan bize gülümseyerek önce internete girdi. Önce bir telefon çevirme sesi duyduk daha sonra da sanırım bir faks sinyali. Ardından garip, çiling çulong, ilk kez duyduğumuz sesler çıkmaya başladı. Kara bir pencere açıldı ekranda, Murat büyük bir keyifle ve Pentagon'a giren bir hacker edasıyla üzerinde "çevirme sonrası uçbirim ekranı" yazan ekrana bir şeyler yazdı.

"İnternete girdik," dedi. Sonra Leman'ın web sitesini açtı. Bir kaç dakikanın ardından site açıldı. Ayı Murat bize "Mesela buraya tıklayınca…" dedi, bir yere tıkladı ve satır satır bir resim açılmaya başladı. İlkinden daha uzun süre bekledik ve en sonunda Leman'ın o haftaki kapağını görebildik. Orada, tamamen sıkılana kadar geçirdiğimiz iki saat içerisinde kapağa ek olarak Leman'ın dört karikatürünü daha gördük. Ayı Murat satır satır yüklenmesini beklediğimiz karikatürlerin tamamen belirdiği her seferinde bize dönüp, "Nasıl? Bedava oğlum, bedava." diyordu. Bir süre sonra bize çıplak kadın fotoğrafları falan göstermeye başladı, "Artık Playboy'a para vermeye gerek yok, bedava, bedava," diye yineliyordu. Daha çok bayan Elke Erica Weintraub Jeinsen'le geçen bir kaç uzun saatin ardından evin içinde ansızın boru gibi bir kadın sesinin "Muraaat!" diye bağırdığını duyduk. *"Ofisten arıyorum telefon meşgul, yine internete mi girdin sen benim eşek evladım. Vallahi keseceğim harçlığından, 200 milyon telefon faturası geldi eve, hayvan evladım benim!"* Nasıl sıvıştık hatırlamıyorum ama Ayı Murat ertesi gün okula gelmedi. Annesi helikopterle taranmaktan beter etmişti anlaşılan. Ayı Murat'ın Leman'ı, Playboy'u "bedavaya getirmesinin" karşılığı o zamanın bir kaç asgari ücretine tekabül ediyordu, onu da öğrenmiş olduk.

Yıllar sonra bu olayı her hatırladığımda bilmiş kapitalist iktisatçıların *"bedava yemek diye bir şey yoktur, sizden siz fark etmesiniz de bir şekilde onun parasını alıyorlardır"* sözü aklıma geldi. Yirmi yıl önce hiç var olmayan masraf kalemlerimizi bir yana, bu masraf kalemleri sayesinde "bedavaya" ulaştığımız şeyleri diğer yana koyup bir hesap yapmayı denedim ama ödenen bazı bedeller hem manevi hem de orta ve uzun vadeli olduğundan denklemi kuramadım. Bugün hâlâ kazanan Ayı Murat mı, yoksa hep beraber mi kaybettik bilmiyorum.

info@cengizustun.com

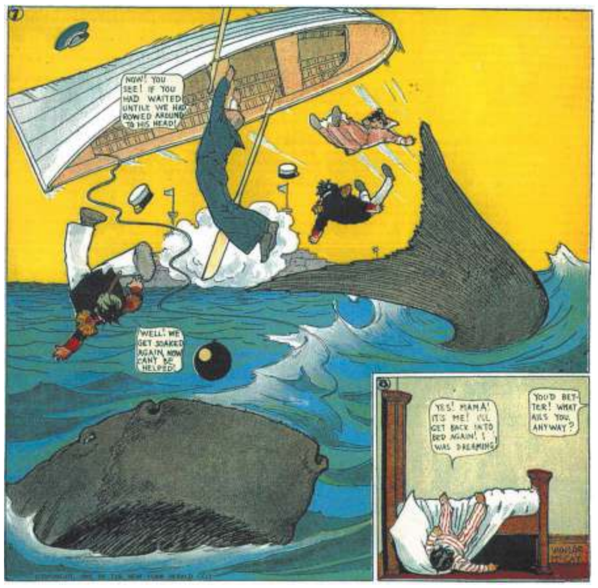
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Eski bir lokantadayız Hilmi Bey/ Beyoğlu'nda, arka sokaklarda/ Karşıdaki vitrinde/ Yeni cilalanmış bir tabut"
Edip Cansever

"LİTTLE NEMO İN SLUMBERLAND"/
"KÜÇÜK NEMO UYKU DİYARI'NDA"

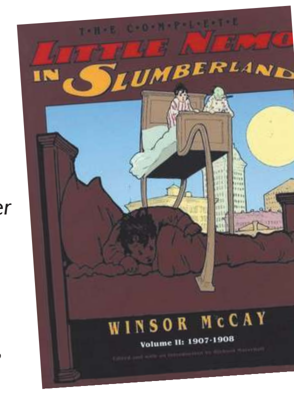
Gece. Karanlık. Başım yastıkta.
Henüz "uyku" değil.
"Uyku değil" de değil, ama işte. İşte o an; O esrarengiz giriş kapısı. "Uyku olmayan"dan, "uyku"ya. Ta çocukluğumdan beri beni peşinde aval aval, ağzım açık koşturan. Tam girerken, hemen kenarında "uyku"nun başladığı. O sihirli kapı. Giriş kapısı. O kapı önünde bekleyişlerim. O "an"ı.
Hiç başaramadığım, (bir kerecik olsun)"aa, işte başlıyor bak" diyemeden, etmeden, güya "tam bulacakken" yatağın içinde aniden(hop) düşüp bir karanlıkta döne döne, bir girdapta yitip gittiğim, kaybolduğum o "sırlı giriş" *–Henüz yastığın yüzüne değen yerinin serinliğinin yarım yamalak farkındasındır. Yorgandan çıkan tek ayağının.* Elin. Uzak köpek havlamaları, korna sesleri-- Birinden diğerine hızlı hızlı geçerken geçerken. Düşünceler yavaşça bulanmaya/yamulmaya/ eğrilmeye. Yavaş yavaş. Bir uçları sapıtıp dağılır. Zihnimizin derinlerinin o yapışkanımsı, macunumsu sıvısı iplik iplik sızmaya başlar içlerine.
Ama ne zaman uyku başlar? "Uyku başlangıcı" olan şey, ne zaman "uyku"ya dönüşür? İmkansız çaba. Beyhude. "Klark Kent az önce buradaydı" İkisini birarada göremezsin. Olamıyor öyle. Olamıyormuş. Maalesef. *(üzgünüm Lois Lane) (işte, henüz "uyku"da, "uyku olmayan şey" de olmayan, o tuhaf, bulanık "hal"in içinde uzaktan Arapça şıkır şıkır bir müzik yavaşça kayıyor. Uzaktan. Ağır ağır. Nil'deki o ışıl ışıl üstü açık içinde herkesin oynadığı o müzikli tekneler? Sıcak nemli Nil geceleri. Tahrir köprüsünden aşağıya mı bakarken? Yok değilmiş, birden odaya dönüyorum, bir tiz sesle, yatağın içine, yaz, turistik gezi tekneler geçiyormuş meğer. Başlamış"Bendim geçen, ey sevgili, sandalla denizden")*
Çocuktum. O an'ın yakalanamazlığını anlayamıyordum, anlamak istemiyordum. Okulda arkadaşım anlatmıştı. Meğer o da, aynı, o an'ı(uykunun başlangıcı) kovalarken uyur gider, kaybolurmuş. *(ekmek kırıntısından izler bıraksan da olmuyor)* Aynı benim gibi. Zavallı. İki biçare, iki "damdan düşmüş" birbirimizi bulmuş, uzun uzun konuşmuştuk. Kader kurbanları. Karşılaşmamızdan sadre şifa bir sonuç da çıkmamıştı. Maalesef.(maateessüf) Dayanışmamızın meyvesi, "aa, hakkatten mi" "valla mı" "ne acaip di mi lan" falan filandan pek bi öteye gidememişti. Nasıl gitsin. Halbuki o başka iki arkadaş; onlar öyle mi hiç*(okumuştum biyerlerde o aralar)* Bizimkine benzer bir merakmış bunlarınki de. Soruları başka. Soruları şu: "acaba giyotinle kesilen bir baş, sepete yuvarlandıktan sonra hâlâ, --bir müddet-- görmeye, düşünmeye falan devam ediyor mu?" Biri giyotinle idama mahkum olmuş sonra. *(güya Fransız Kimyager Lavoisier'e atfediliyormuş, bu tuhaf hikaye)*Demiş ki arkadaşına: "eğer hâlâ düşünebiliyorsam, sana iki kere göz kırpıcam, gel bak sepete, tamam mı" Hakkatten de, iki kere göz kırpmış sepetin içindeki o kafa. Gelmiş geçmiş en acaip "arkadaş göz kırpması" *(dağlara taşlara)* Eğer sahiden yaşandıysa, bilemiyorum. Biz bulamamıştık. Bir yol.(gel beni uykumda izle eğer hâlâ...)

Hergece, yataklarımızda aniden kaybolup kaybolup, bambaşka; binbirtürlü tuhaflığın, acaipliğin içinde*(kendine has başka türlü bir işleyişi, mantığı* olan o serüvenler içinde) dolanıp dolanıp sonra tekrar yatağın içine düşmüş olarak buluyoruz kendimizi. Çok çok şaşırtıcı geliyor bana. Mucizevi.
Yukarıya, başlığa aldığım o harikulade çizgi roman kahramanı

Küçük Nemo da aynı öyle. (büyük çizer Winsor McCay"--1869/1934"-- 1902 yılında çizmeye başlamış New York Herald'da, Nemo'yu) Her maceranın ilk karesinde Küçük Nemo yatağında. Uyumak üzere. (pijamaları, kimi zaman entarisi) Uyur sonra. Macera, maceralar başlar. "Slumberland" Uyku diyarında başına gelmedik tuhaflık kalmaz.*(bi keresinde üzerinde uyuduğu karyolanın ayakları bir bina kadar uzuyor, caddelerde yürümeye başlıyordu karyola)* Hikayenin sonunda tekrar yatağında bulur kendini. Muhteşemdir. Meraklıysanız mutlaka edinin, bir şekilde. Enfes çizgiler. Akıl almaz bir hayal gücü. Bu kadar olur.

Bir başka, tuhaf bir "Uyku Diyarı/Slumberland" hikayesiyle bitireyim yazıyı. Hoş mudur, korkunç mudur tam anlayamamıştım.(hâlâ da anlamış falan değilim) Yeniyetmeydim. Aklım karışıktı. (şimdi enfes) Bir "arkadaşımın arkadaşı"nın evine gitmiştik. Tam da tanımıyorum yani. Tuhaf bir çocuktu. Ev kasvetli, yarı karanlıktı. Dışarda yağmur yağıyordu. Şöyle anlattı çocuk: Hergece, uyuyunca bir başka diyara; ama hep aynı yere gidiyormuş bu. "Orada da..." dedi, "başka başka kardeşlerim var, annem babam var..." "... Evimiz sokağımız..." "...başka başka arkadaşlarım" "Özlüyorum onları, buradayken" "oradayken de burayı, rüya sanıyorum... burayı anlatıyorum onlara... şaşırıyorlar" "Hangisi gerçek, bilmiyorum..."

Bu kadar tuhaf birşeyi uydurmuş gibi de görünmüyordu. *(dünyanın gelmiş geçmiş en büyük yeniyetme oyuncusu değilse)*Yüzünde yarı gülümser, yarı acı çeker, karmakarışık, acıklı bir ifade vardı.

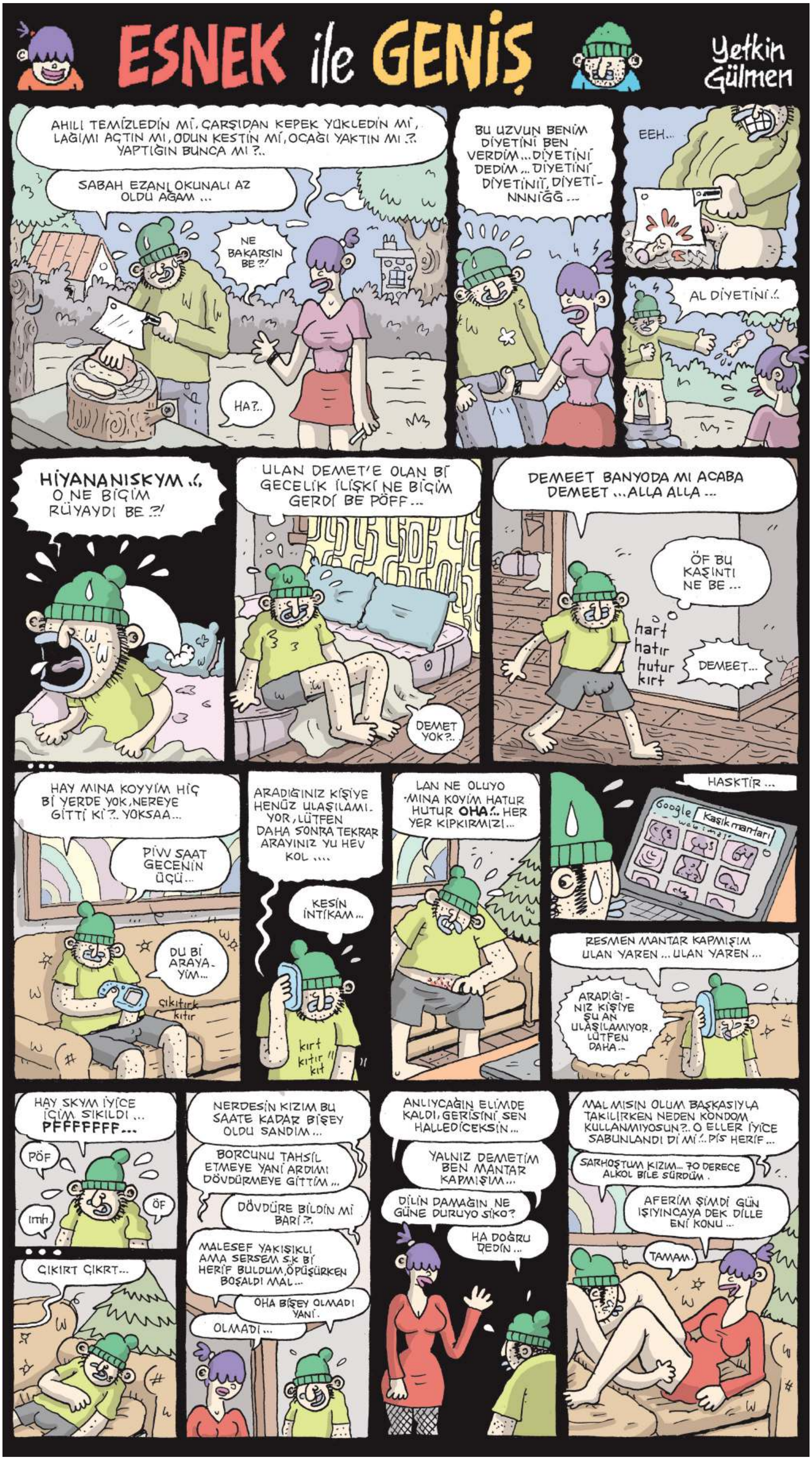
Çok huzursuz olduğumu hatırlıyorum. Bir burukluk. Hafif bir kuşkuyla ürpermiştim. Bir tereddüt...Ya diğer taraf gerçekse. "Gerçekliğim"le oynanmış; Gerçekliğim biraz azalmış, hafiflemiş; tehlikeye girmiş gibi olmuştu.
"Rüya olan tarafta?"
"O tarafta, olabilir miyim?"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Son bi 33'lük !..
Nerde bu ya?.' Valla küfedeydi yenge!
Kaçmıştır o kör olası! Sen kıyafetlerle küfeyi bırak burda kardeş.
• Ve böylece **kirli sepeti** icad edildi...
KARDEŞİM BEN BUGÜN SOKAĞA ÇIKAMIYCAM EVE USTA GELECEK DE EVDE BULUNMAM LAZIM, ANNEMİ USTA İLE YALNIZ BIRAKAMAM...
Bu da ergenliğe girmiş... Ulan bi ben kaldım!..
İkiz kardeşinin yerine sınava giren dolandırıcı, suç üstü yakalandı...
BU ASLINDA LEONARDO'YMUŞ ABİ BANTLARLA KEMERİ DEĞİŞİNCE AYNI MİKALENJELO OLMUŞ AMA LEONARDO BU!
HAY ŞEREFSİZ !..
POLİS
BORCUNU HEMEN ÖDEMEZSEN TOPUKLARINA SIKARIM... TOPUĞUNA BİŞEY OLMASA BİLE AYAKKABILARININ IŞIĞI YANMAZ OLUR ARTIK ONA GÖRE, HEMEN BORCUNU ÖDE!..
BANA ON GÜN VER ABİ PİYASADAN ALACAĞIM VAR, HEMEN TAHSİL EDİCEM...
Bebek olarak gelen 2017 yılı şu anda tahminen 25-30 yaşlarında ve şöyledir...
...ABİ BEN YAZILIMDAN ANLAMAM, YAZILIM İŞİNİ SİZ YAPIN BEN PROJEYİ MÜŞTERİYE GÖTÜRME, MÜŞTERİYİ İKNA ETME, FİYAT BELİRLEME KONULARINDA AKTİF ROL ALAYIM, BENİM SOSYAL YÖNÜM DAHA KUVVETLİ.
Of tam yarro...
İŞİN SOSYAL MEDYA AYAĞI DA BENDE OLSUN. GEREKİRSE FACE TAKİPÇİ DE BASARIZ!..
2017
ŞARABINI BİTİR VE KENDİNİ TAMAMEN BANA BIRAK! SENİ GİDİ MASUM ATIŞTIRMALIK!
uuuu!
BU NE?.! AYI TÜYÜ HER YERİN YİNE Mİ BE ALLAH BELANI VERSİN SENİN!..
Bari saçtan yakalansaydım.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
AHILI TEMİZLEDİN Mİ, ÇARŞIDAN KEPEK YÜKLEDİN Mİ, LAĞIMI AÇTIN MI, ODUN KESTİN Mİ, OCAĞI YAKTIN MI ?. YAPTIĞIN BUNCA MI ?..
SABAH EZANI OKUNALI AZ OLDU AGAM ...
NE BAKARSIN BE ?!
HA?..
BU UZVUN BENİM DİYETİNİ BEN VERDİM... DİYETİNİ DEDİM... DİYETİNİ DİYETİNİİ, DİYETİNNNIĞĞ ...
EEH...
AL DİYETİNİ !..
HİYANANISKYM ..!. O NE BİÇİM RÜYAYDI BE ?!
ULAN DEMET'E OLAN Bİ GECELİK İLİŞKİ NE BİÇİM GERDİ BE PÖFF ...
DEMET YOK?..
DEMEET BANYODA MI ACABA DEMEET ...ALLA ALLA ...
ÖF BU KAŞINTI NE BE ...
hart hatır hutur kırt
DEMEET...
HAY MINA KOYYİM HİÇ Bİ YERDE YOK, NEREYE GİTTİ Kİ ?.. YOKSAA...
PİVV SAAT GECENİN ÜÇÜ...
DU Bİ ARAYAYIM...
çıkıtırk kıtır
ARADIĞINIZ KİŞİYE HENÜZ ULAŞILAMIYOR, LÜTFEN DAHA SONRA TEKRAR ARAYINIZ YU HEV KOL ....
KESİN İNTİKAM...
LAN NE OLUYO ·MINA KOYİM HATUR HUTUR OHA !.. HER YER KIPKIRMIZI...
kırt kıtır kıt
HASKTİR ...
Google Kaşık mantarı
RESMEN MANTAR KAPMIŞIM ULAN YAREN ... ULAN YAREN ...
ARADIĞINIZ KİŞİYE ŞU AN ULAŞILAMIYOR. LÜTFEN DAHA..
HAY SKYM İYİCE İÇİM SIKILDI ... PFFFFFFF...
PÖF
ÖF
ımh
ÇIKIRT ÇIKRT...
NERDESİN KIZIM BU SAATE KADAR BİŞEY OLDU SANDIM ...
BORCUNU TAHSİL ETMEYE YANİ ARDINI DÖVDÜRMEYE GİTTİM ...
DÖVDÜRE BİLDİN Mİ BARİ ?
MALESEF YAKIŞIKLI AMA SERSEM S.K Bİ HERİF BULDUM, ÖPÜŞÜRKEN BOŞALDI MAL ...
OHA BİŞEY OLMADI YANİ.
OLMADI ...
ANLIYCAĞIN ELİMDE KALDI, GERİSİNİ SEN HALLEDİCEKSİN ...
YALNIZ DEMETİM BEN MANTAR KAPMIŞIM ...
DİLİN DAMAĞIN NE GÜNE DURUYO SİKO?
HA DOĞRU DEDİN ...
MAL MISIN OLUM BAŞKASIYLA TAKILIRKEN NEDEN KONDOM KULLANMIYOSUN ?.. O ELLER İYİCE SABUNLANDI Dİ Mİ !.. PİS HERİF ...
SARHOŞTUM KIZIM... 70 DERECE ALKOL BİLE SÜRDÜM.
AFERİM ŞİMDİ GÜN IŞIYINCAYA DEK DİLLE ENİ KONU ...
TAMAM.

Furkanözçoban
UYDUDAKİ ARAP KANALLARININ ARTIŞINA ÇANAK ANTENİM DE DAYANAMADI...
HD
DÜĞÜNÜMÜZ GİBİ İMAM NİKAHIMIZ DA MASALSI OLSUN İSTEDİM...
OSMANLI DİZİSİ YAPIYORUZ KARDEŞİM BİZ. OSMANLI DİZİSİNE KEDİ MAMASI SPONSOR OLUR MU HİÇ ?..
NİYE OSMANLI'DA KEDİ YOK MUYDU HİÇ?
ÖYLE BİŞEY DEĞİL YA...
PİNCİK
YAPIMCI
PİNCİK Kedi mamaları
DELİRMEK KİMİN HAKKI ?..
OFF Bİ YAZ GELMEDİ DELİRİCEM VALLA !..
ARKADAŞ ŞU KAFESE NİYE AYNA KOYARLAR ANLAMIYORUM...
Bence kuşun!
YİNE TİVİTLERİMİ Mİ OKUDUN SEN ANNE?
• • • •
"KİTAP VE KAHVE DOLU BİR ODADA ÖMÜR BOYU YAŞAMAK İSTİYORUM" DERKEN BAŞKA BİŞEY KASTETTİM BEN...
• • • •
YA YETER ARTIK İTTİRME ŞU LAHMACUNU!

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

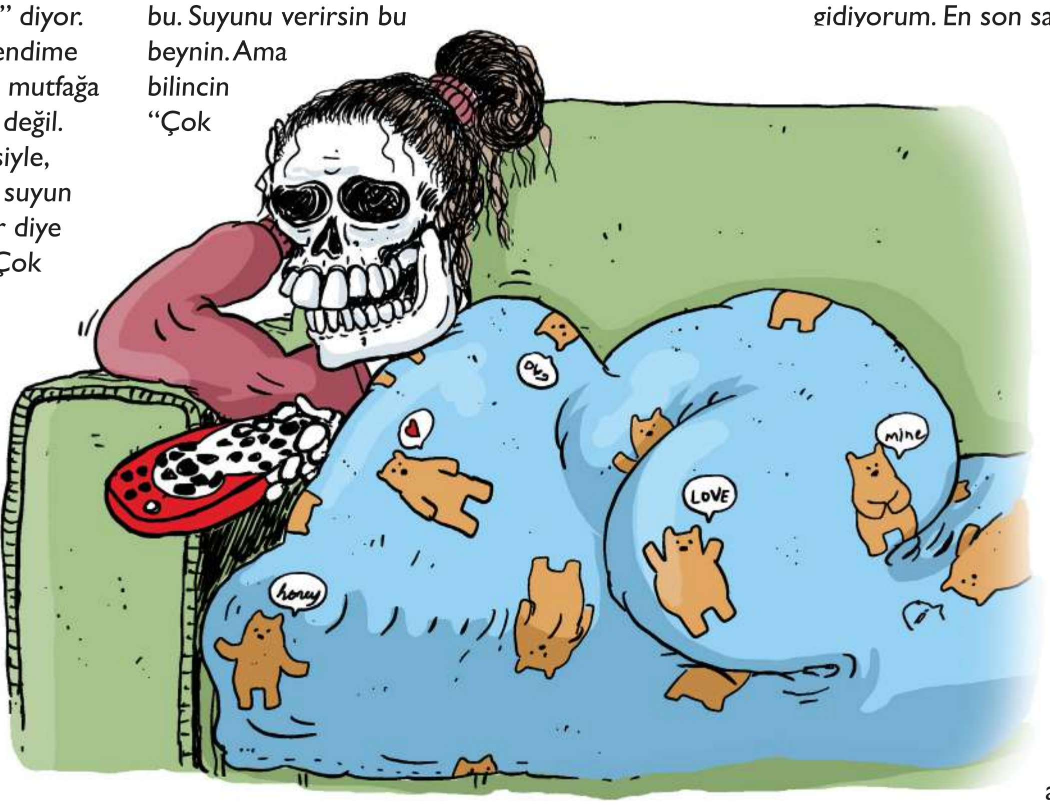
DOLAYLAMA

“Çok susadım.” Bunu üçüncü defa söylüyor. “Bana su getirir misin?” demiyor. “Çok susadım,” diyor. Dört oldu. İstek ya da emir yok. Kendi kendime durumdan vazife çıkarmamı ve koşa koşa mutfağa gitmemi bekliyor. Kalkıp su getirmek zor değil. Hayat zor. Oysa normal bir şekilde öznesiyle, nesnesiyle, arzusuyla su istese, koşa koşa suyun başına varırım. Belki bir bardak daha ister diye yanımda şişe taşırım. Ama su istemiyor. “Çok susadım,” diyor. Suyla oyun olmaz. Su bizim en saf, en değerli varlığımız. Tabi ki eşlerimiz, sevgililerimiz de en değerli varlıklarımız ama net değiller. Öyleyse ben de net değilim. Evlilikte hiçbir şey net değil.

Evlilik birbirini takip eden zıt duyguların toplamıdır, diye biliyorum. Bir tür manik-depresif ilişki. Evliliğin manik dönemlerinde gerekirse gaganla su taşırsın eşine, depresif dönemindeysen “kalk kendin al”a, (ve biraz da yaşlanmışsan) “uşağın yok burda”ya kadar varır işler. Manik dönemlerde büyük dertler küçücük görünür, depresif dönemlerde ise küçücük dertler kontrolsüz büyür. Aslında “normal olan” insanın gözüne binbir türlü görünür. Bazen de işte böyle, “Çok susadım” gibi basit bir cümlenin belirsizliği dev bir kurgunun ana başlığına dönüşür.

Çok susadım

İstemiyor, ima ediyor. *“Çok susadım”* beyinden gelen bir sinyaldir, başka bir insanla değil kendi bedeninle konuşmaktır. “Öyleyse,” der beyin, “gidip su içeyim.” Beden gider su içer. *“Bana su getirir misin?”* ise beyinden gelen *“çok susadım”* sinyalini bir başkasına aktarmak, böylelikle kendi bedeninin rahatını bozmadan başka bedeni kullanmaktır. İkisinin arasında büyük fark vardır. “Çok susadım”ı, “Bana su getir” yerine kullanırsan bu işte bir sorun vardır. Belki size bu düşüncelerim abartı gelebilir, aranızda, “Senin derdine sokiyim” diyenler de olacaktır mutlaka, ama inanın bu belirsizlik benim canımı sıkıyor. İzninizle anlatmaya çalışayım: Bilinçdışı, bilincin haberi olmadan çok sayıda komplo kurar. Bilinç, bu karmaşık ve yoğun sürecin sadece finalinden haberdar olur. Olayların iç yüzünü çok da bilmeden prompterden haber okuyan bir spiker gibidir bilinç. Diksiyonlu, net, temiz ama kafasız... Mesela, bilincin “Bana su getirir misin?” diye kısalttığı ricanın, bilinçdışında yazılan metni aşağı yukarı şöyledir: *“Çok susadım ve yanımda yine bu adam var. Kocam o. Hazır modern bir evliliğim de varken neden bu adama su getirtmiyorum? Daha önce hiç sıkıntı çıkarmadan defalarca getirdi. Seslenmem yeterli. Emir gibi de olmasın ama, “getirir misin” diyeyim. Şart değil, ama yüzüme sevimli bir ifade, sesime de sevimli bir ton eklersem daha kolay olur. Önceki susamalarımda bu şekilde işler çok güzel yürüdü. Hadi bakalım: Bana su getirir misin?”* Kabul edilebilir bir beyin komplosu bu. Suyunu verirsin bu beynin. Ama bilincin “Çok

susadım” diye verdiği habere ait bilinçdışı biraz daha karışıktır: *“Direkt istesem getirir aslında, geçmişte hep getirdi. Fakat bugünlerde (belli etmemeye çalışıyor ama) bana karşı biraz tahammülsüz. Yaklaşık bir saat önce makineden çamaşırları çıkarmasını istediğimde biraz mırıldandı. Sonrasında başka bir iş yüklemeyeyim diye olacak, bugün çok yorulduğunu ve sırtının çok ağrıdığını söyleyerek önlem almaya çalıştı. Yemekten sonra masayı toplayıp silmesini istediğimde isteksiz tavırlarla yalapşap iş yapmasını, arkasından masayı bir de ben silerek cezalandırdım. Yemekten sonra seyretmeye başladığımız filmin heyecanıyla bu huzursuz halini unutarak, her zamanki rahatlığımla kendisinden meyve istediğimde ise, “Bi kere de sen getir ya!” gibi bir şeyler söyledi, ama yine de meyveyi getirdi. Şimdi su istesem fazla gelebilir. Direkt değil de dolaylı yoldan isteyeyim öyleyse. Getirirse ne ala, lıkır lıkır içer teşekkürümü ederim; yok, getirmez de laf ederse, “Senden su isteyen mi oldu, susadım dedim, sana su getir mi dedim, alla alla ya” gibilerinden savunurum kendimi. Bunlara gerek kalmaz herhalde. Getirir bu. İyi adamdır. Hadi bakalım deneyelim: Çok susadım...”* İşte bu beyin kurusun. Karıma da ait olsa ben bu beyne su vermek istemiyorum.

Kıyamam sana

Böyle ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Yıllar sonra neden yeniden seyrettiğimize çok anlam veremediğim Pulp Fiction başa dönen kurgusuyla finale yaklaşmış. Dönüp karıma bakıyorum. Uyumuş. Dudakları açılıp kapanırken birbirine yapışıyor. Dili, uykuyla iyice azalan ve koyulaşan tükrüğü yüzünden yapıştığı damaktan ayrılırken garip sesler çıkarıyor. Gerçekten susamış bu. Belli ki bir tas su vereni olmamış. Kalkıp mutfağa gidiyorum. En son sarfettiği “Çok susadım”ın üzerinden tahmini bir saat sonra, elimde bir bardak suyla başında dikiliyorum. Uyandırıp bardağı uzatıyorum. “Noldu, saat kaç?” diyor. Evliliklerde uyandırmak “kalk yerine yat” anlamı taşıdığından uzattığım bardağa anlam veremiyor. Bakışıyoruz. Manasızlık uzayınca, “Su istemiştin,” diyerek kurumak üzere olan ilişkimize can suyu veriyorum. Bardağı alırken bana bakıyor. Dudakları kuruyan bu kadın, kafasındaki saçma sapan kurgular yüzünden hayatın olağan akışını bir kaç saatliğine durduran, ama her seferinde geri dönmeyi başaran bu adamın bakışlarını çok iyi tanıyor. Bardağı alıp suyu içiyor. Sanki bu su normalmiş gibi teşekkür ediyor. Kalkıp koluma giriyor. Evliliğimiz yatak odasına doğru yürüyüşe geçiyor. Küçük beynim çok yorulmuş, bilincim hemen uykuya dalıyor. Bilinçdışım, damacana pompasının bozulduğu, babamın ve Pulp Fiction’dan Samuel L. Jackson’un uzun ve manasız konuşmalarla pompa yerine bahçe hortumu önerdiği bir rüya için hazırlıklara başlıyor.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 MAYIS 2017 | Sayı: 508
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

Açlık grevinde olan Semih Özakça'nın gözaltına alınması üzerine annesi Sultan Özakça süresiz açlık grevine başladı.

UYKUSUZ

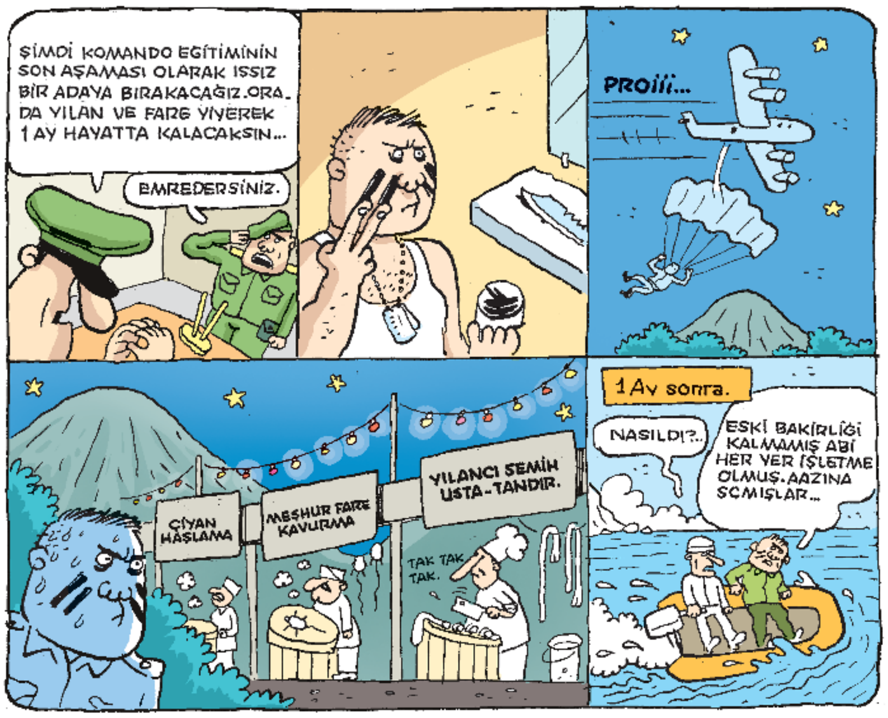
1 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/22 No: 509
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Kristal-İş'e bağlı Şişecam işçileri grevlerinin yasaklanmasını protesto etti...

emrah ablak

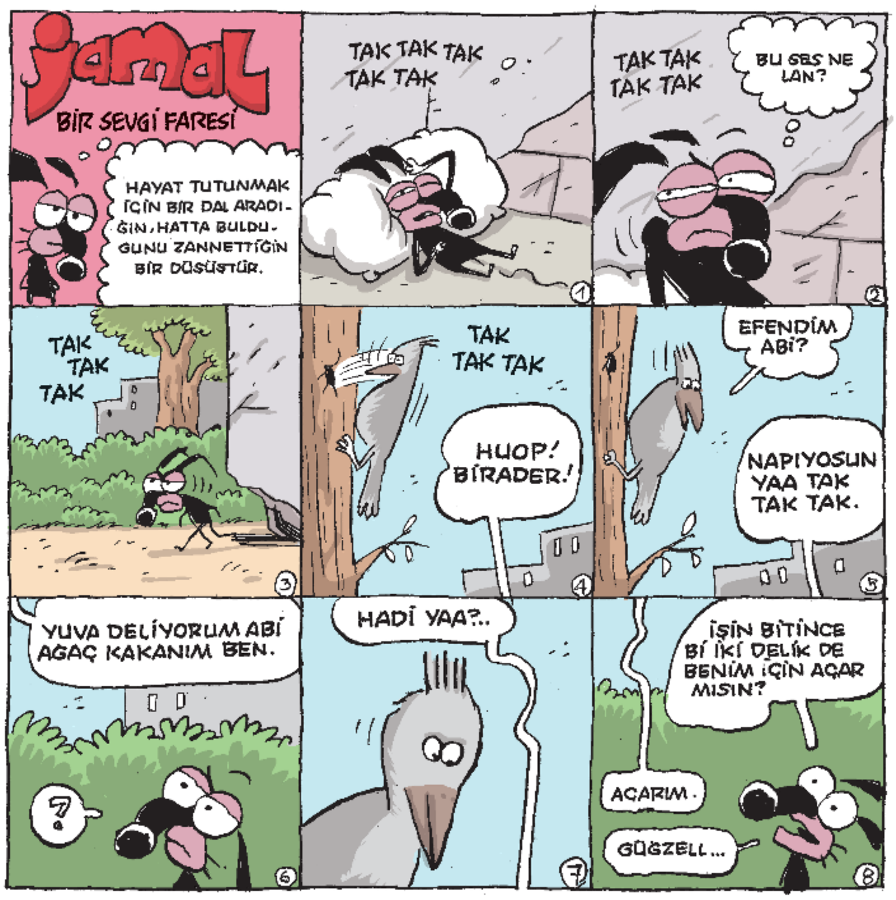

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Dört yıl önce bir gece, biz uyuyorken...

Sabahlama sonrası masaların üzerinde, bürositleri birbirine ekleyerek leş gibi uyuyakalmıştık. (Buraya mizah dergilerinde çalışan insanların ileriki yaşlarda bel fıtığı, uyku bozukluğu ve çeşitli çap ve ebatta akciğer rahatsızlıkları yaşadığını yasal uyarı olarak eklemek gerek) Uyandığımda odada sadece derginin balonlarını yazan Fatih Kaan kalmıştı. Biraz da ayılıp kendimize gelmek için müzik camiasının Ceceli kadar olmasa da sevilen ismi Mehtin'in stüdyosuna gittik. Aslında davul falan çalmak istiyorduk ve hatta dergiden ancak eve, evinden de ancak dergiye gitmek üzere çıkan Fatih Kaan'ı da böyle kandırmıştım.

Stüdyoda Mehtin'i hummalı bir şekilde bir şeyler toparlarken bulduk. Biz ne yaptığına şaşkın şaşkın bakarken dev gibi bir bez torbayı stüdyonun deposundan çıkarttı.

"Kayda gelecek grup var mı? Davul çalcam ben, Fatih de gitar çalcak."
"Ya ne davulu ne gitarı? Görmüyor musun, malzeme topluyorum."
"Ne malzemesi?"
"Akşam parkta çadırlarımızı yaktılar, şimdi bunları alıp yine gideceğim."

Fatih de ben de donakaldık. Uyurken neler olduğundan haberimiz yoktu. Evet bir avuç insanın Gezi Parkı'na yönelik inşaatı protesto ettiğini biliyorduk ama o kadar. Doğrusu ***"Gezi'yi ilk üç gün ben de destekledim"*** diyen bir alay herifin aksine ben ilk bir kaç gün önemsememiştim. Parka eyleme gittiğini söyleyenleri engellemeye falan çalışmamıştım ama başarısızlığa mahkum bir iş gibi görünüyordu bu. Kafayı takmıştı ve bir boka benzemeyen, karaktersiz ve çirkin bir bina yapacaktı işte oraya. Soğan kubbe bak, bir daha düşünün artık. Bu nasıl bir iş? Basbayağı bolca kelebekli bir iş. Ama mülkiyeti kamunun olan Emek ve binası gibi Gezi de gidecekti artık. Bunu kendime bile itiraf edemediğimden kimseye bir şey söylemiyordum. Neticede arkadaşlarımız da gidip demokratik tepkilerini koyacak sonra da ***"herkes evine dönecekti,"*** işte.

Ama çadırları yakmak? Birine bir şey olup olmadığını sorduk. Ufak tefek yaralanmalar vardı, Mehtin'in de ayağı bertilmişti ama neyse ki çadırlar içlerinde insan yokken yakılmıştı.

Davul çalacak gürültü yapacak hâlimiz de kalmamıştı. Mehtin parka geri dönerken biz de yavaş yavaş öfkeye dönüşmeye başlayan şaşkınlığımızla dergiye döndük. Ne olup bittiğini öğrenmek için internete girip bakmaya başladık. Olayları duyup dergiye gelen Ersin'in "distopik bir çizgiromanın kareleri gibi," dediği fotoğraflara baktıkça masa başında olduğuma utanmaya başladım. Zaten Gezi'den öğrendiğim bir şey varsa o da olayları sokak yerine ekran, bilgisayar, telefon başından takip etmenin insanı daha kötü etkilediği oldu.

Bir kaç saat sonra kendimizi Ersin ve birisiyle daha sokakta bulmuştuk. İstiklal Caddesi'ne on binlerce insanın çıkmış olduğunu görünce bu kez öfke yerine umuda dönüşecek bir şaşkınlık duydum. Çadırları yakılan, gaz sıkılan, dayak yiyen bir avuç insanla dayanışma için bütün bir İstiklal'in insanla dolması, boğucu bir yaz gününde esen serin bir meltem; binlerce kilometre uzakta, yabancı bir şehirde tesadüfen karşınıza çıkan çok eski bir dost gibiydi. Sonra gazlar geldi, Ersin'i gözden kaybettim, diğer herif zaten önünü göremiyordu, onu tutup sürükleyerek ara sokaklara soktum. Sabaha kadar yediğimiz gazın haddi hesabı yoktu, etrafımızdan görerek kutu kutu süt alıyor, yüzümüze boca ederek rahatlamaya çalışıyorduk. Ama ilk defa umutsuz olduğunu zannettiğim bir mücadelenin içinde dev gibi bir çoğunluktuk.

Çıkarlarının tehlikeye girdiğini görünce voltasını alanlar da oldu sonradan. "Waldo sen neden burada değilsin?" diye sorarlar korkusundan parka gelip sonra nefret kusan yönetmenlerden, omuz omuza direndiğimiz, ara sokaklara kendi elimle sürükleyerek gazdan kurtardığım "arkadaşa" kadar. İki gün önce Ersin ve benimle beraber gaz yiyen adamın, "Halk seçmiş kardeşim, ne isterse onu yapar," diye direnenlere hakaret etmeye başlamasının arkasında nasıl bir çıkar hesabı yatıyordu bilemiyorum, böyle işleri hiç bilemedim zaten.

Aradan dört yıl geçmiş. **Normal şartlar altında** kafasına esen her şeyi kimseye sormadan yapan biri belki de şu ömrü hayatında ilk kez yapacağım da yapacağım diye tutturduğu bir şeyi yapamadı. En azından şimdilik.

@baris_uygur

UYKUSUZ

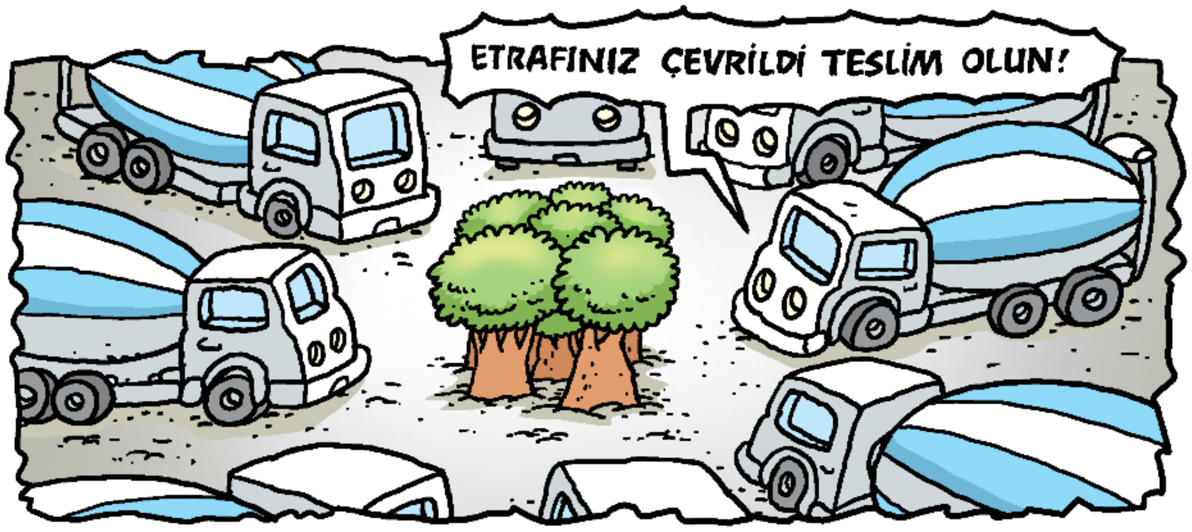
Tayyip Erdoğan buyurdu: "Talimatı verdim, 'arena' isimlerini statlardan kaldırıyoruz."

Ankara Valiliği, kent genelinde güneş battıktan sonra ateş yakılmasını ve türkü söylenmesini yasakladı.

3. köprü güzergahındaki SİT alanı imara açıldı. Kuzey Ormanları'nın sonu yakın…

Ramazan dayakları başladı: Mudanya'da bir restoranda baba ile oğul oruç tutmadıkları gerekçesiyle saldırıya uğradı.

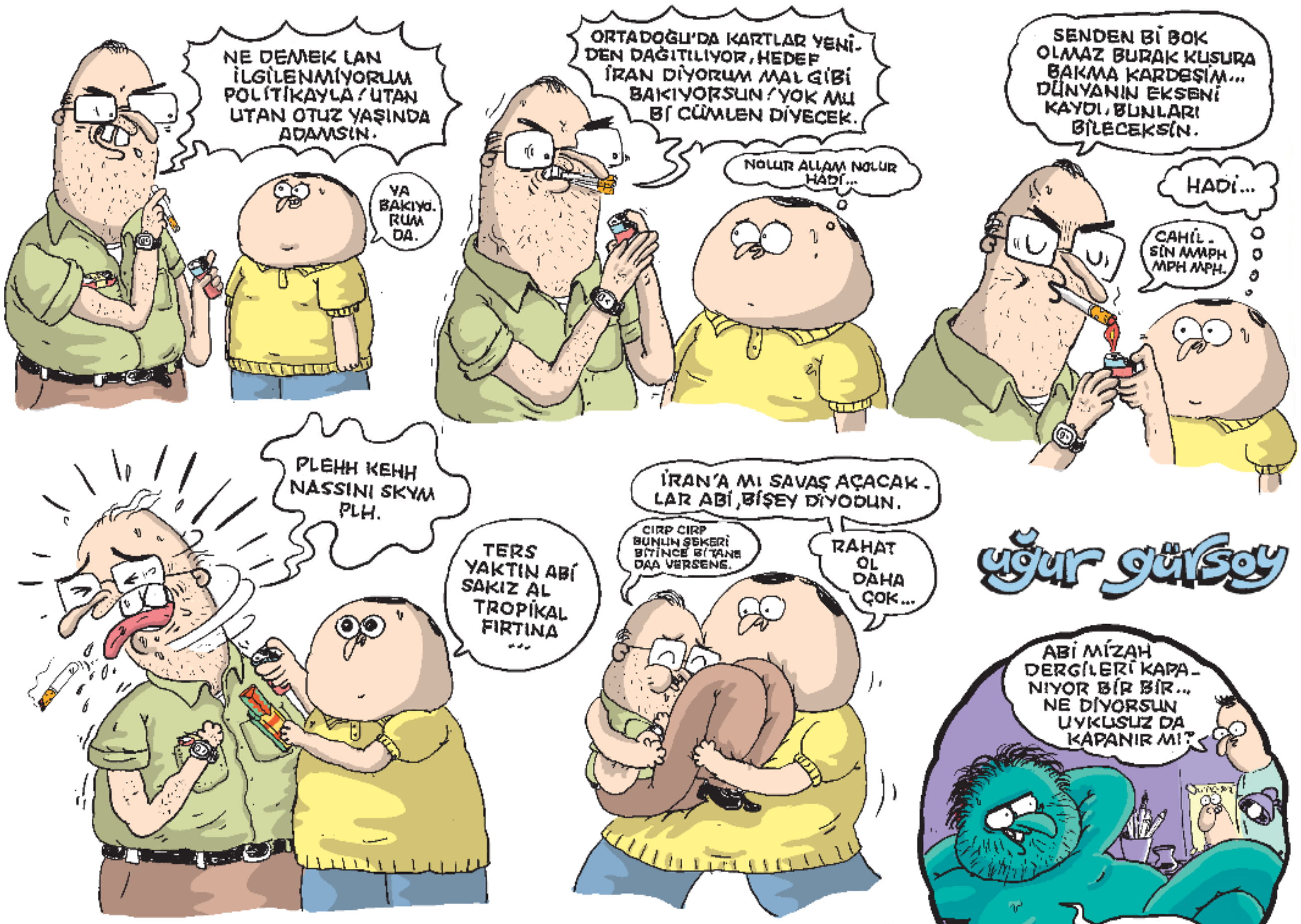

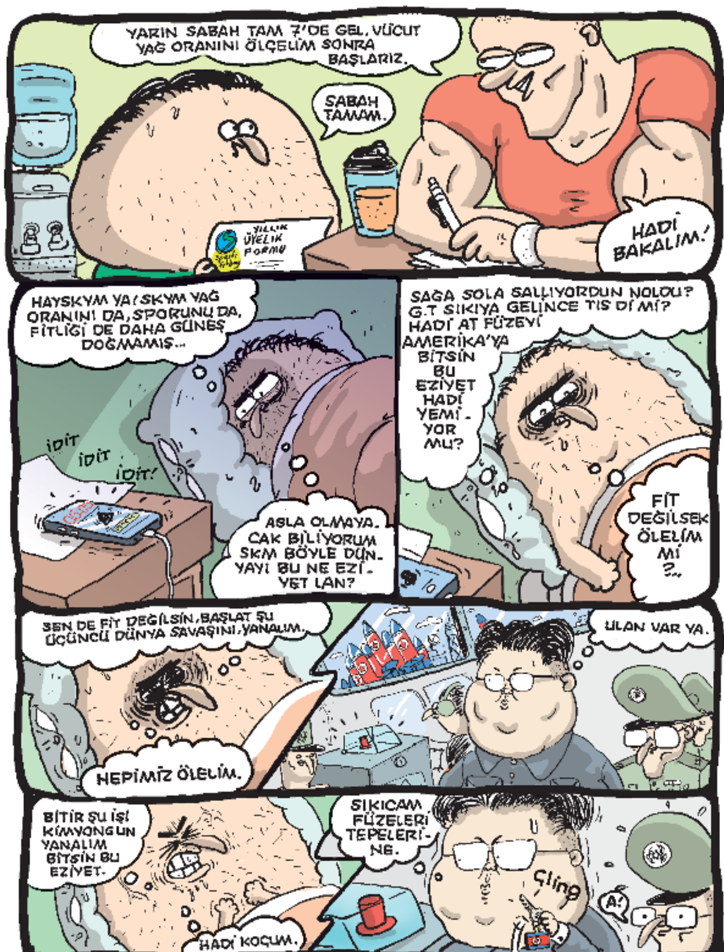

Çalışma Bakanı, hayalindeki emeklilik yaşını 72 olarak açıkladı.

Milliyet gazetesi, Sedat Peker'e "En Hayırsever İş Adamı" ödülünü verdi.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kedilerle başımız dertte. Venüs uslu dursa Çiko uslu durmuyor. Çiko uslu dursa Venüs uslu durmuyor. Hiçbir şekilde uslu durmuyorlar. Hiçç-bir şekilde ama. Henüz biraz önce misal, Hazar Boy'u yıkayacağız diye iki kova su hazırlamış Özlem, biz Hazar'ı en az iki ayda bir yıkıyoruz, Venüs'ü, iki kova suyu murdar ederken yakaladım. Bir anlık boşluktan yararlanıp, lıp lıp diye kova kova suları içerken yakaladım Venüs'ü. Su da sıcak ha. Gıcıklık olacak ya, nasıl keyifle içiyor ama. Bana kalsa ben o suyla Hazar'ı yıkarım ama ana yüreği bir başka bakıyor işte olaylara. Halbuki ne yani. Kedilerimizin aşıları bir gün bile gecikmez. Tertemiz kedilerimiz var, süper sağlıklı. Ama işte ana yüreği bir başka bakıyor hep bu olaylara. Normal suyla da yıkayamıyoruz Hazar'ı. İlla güzel, bir de ketılda kaynamış su olacak. İlla. La. Aslında bana kalsa çocuğu yılan gibi yetiştiririm, o olur. Neyse, ne diyordum, kediler. Aslında kediler de demiyordum, Hazar boy diyordum. Kedileri hep derim, biraz da Hazar Boy diyeyim. İyice bir ayaklanmaya başladı. Tam bir ayaklanma değil aslında. Emekleme bile değil. Sürünme. Ama hızlı sürünme. **Emeklese bu kadar hızlı yürümez**. Acayip hızlı sürünüyor. Nefes
nefese kala kala, tıslaya tıslaya sürünüyor. Korkunç bir şey. Ha bir zombi, ha bir Hazar boy, aynısı. Bir de böyle normal normal sürünürken aniden atağa kalkması var, size şu kadarını söyleyeyim, insan olanın aklı çıkar. Kapı açma bunda, dolap açma bunda, televizyon sehpasına tutunup ayağa kalkmaya çabalama bunda, yetişmesek, her defasında davranıp tutmasak, hop yere kapaklanma bunda. Her şey bunda. Herr-şey ama. Geçende de kafasını koltuğun altına sıkıştırmış. Ben başka odadaydım, Özlem seslendi. "Alpay çabuk gel" dedi. O sesteki çaresizliği aldım resmen. Koşa koşa salona koştum, sürünürken kafasını koltuğun altına sıkıştırmış, bizde bütün koltukların altı, kedilerin rahatça girip çıkabileceği şekilde yerden yüksektir, yere yapışıkla koltuk hiç sevmiyoruz biz, hiç ama, Hazar boy sıkıştırıvermiş kafayı, geri de çekemiyor. Ve nasıl ağlıyor. Özlem de hiçbir şey yapamıyor, çünkü çocuğun kafa bayağı sıkışmış, çeksen de geri gelmiyor. Tam bir kaos hali. Neyse ki yetiştim de kaldırıverdim koltuğu dev kuvvetli kollarımla tıpkı bir süper baba gibi, aldık çocuğu koltuğun altından. Bu kadar komik bir şey olamaz. Yaşamak lazımdı o anı. Velhasıl çocuk coştu dostlar. Ne yapacağımızı hiç bilemiyoruz. Sürekli bir vukuat. Sürr-rekli ama.

æ Bazen de düşünüyorum, "ulan" diyorum "**tip hiç mi şaşırtmaz**". Konuya da böyle girince hiçbir şey anlaşılmadı biliyorum, dur açayım mevzuyu. Bilhassa uzun yolda, araba sürüşlerinde, oldukça sık denk geliyorum ve gerçekten sinir olmamak elde değil, öndeki arabadan hop pet şişe, hop sigara kutusu, hop başka bir çöp olsun, yola hop diye atmıyorlar mı camlarını açıp çöplerini, sinirimden kendimi yiyesim geliyor. Bir insan evladı böyle bir şeyi nasıl yapabilir. Nasıl bu kadar eğitimsiz, ilkel olabilir insanlar. Nasıl ya, nasıl. Önce bir kornaya basıyorum. "Senin ben tıynetini siheyim" kornası bu. Anlamıyorlar da. Ben sanki havaya korna çalıyorum. Ben sanki burada duvara konuşuyorum. Merak ediyorum sonra, nasıl tip veya tipler var arabada diye merak ediyorum. Bir kez de olsun şaşırmak istiyorum aslında. Yanlarına kadar yanaşıp, içerideki tip veya tiplere bakıp, "a-a, vallaha şaşırdım, bu insanların böyle bir şey yapmaması lazımdı, vallaha bir yaşıma daha girdim, bu tiple bu hareketi bağdaştıramadım" demek istiyorum ama ı-ıh, bana bu şaşırma imkanını kesinlikle vermiyor gördüğüm manzaralar. Lar. Ar. Rar. Bakıyorum şöyle bir tiplere, dangoz dongoz, hanzo hanzo tipler. Bir kez mi şaşırtmaz ya, tip bir kez mi şaşırtmaz. Bakıyorsun, elli yaşında adam. Elli yıl boşa yaşamış. Elli yıl boyunca dışarıya çöp atmamasını öğrenememiş. Şimdi bu adamdan kime ne hayır gelir. Allah belasını versin böyle tiplerin ya. Yemin ediyorum artık ya. Vallaha bak.

æ Bazen de bir isimden kıskanır insan. Çünkü o isim çok güzeldir. Bu kadar güzel bir ismi varsa kesin o kadın çok güzeldir. Erkeklerde bu yok bak. Sevgilisinin cep telefonunda soyismiyle birlikte Kıvanç Tatlıtuğ'u görse takmıyor. "Amaan, ben olmuşum Kıvanç Tatlıtuğ" diyor. Fakat kadın başka bir şey. Kadın isimden kıskanıyor. "Kim bu Zümrüt" diyor. "İsmi çok güzelmiş" diyor. "Kesin kendisi de çok güzeldir" diyor. "Vallahi güzel değil, çirkin" diyorsun. "İsmi neden Zümrüt o zaman" diyor. Kafayı yememek elde değil.

æ "Böyle daha güzelsin" diye bir şey duydum geçenlerde. Altmış yaşındaki bir ağabey, ortamlardan bir ortamda, bize yirmi dört yaşındaki halinin fotoğrafını gösterdi. Çakı gibi delikanlı. "Vay be, ne acayipmişsin" falan diyoruz öyle, derken, "böyle daha güzelsin" dedi biri. Döndük, baktık, karısı. O an, "aşk bu işte" dedim. Ve dravdan da demiyor ha. Gerçekten, inanarak söylüyor. Muhteşem bir andı. İnceden duygulanmadım da değil. Herkes böyle bir aşk yaşasa keşke. Çok güzel bir şey bence böyle bir şey.

æ **Evren Çolak** adlı bir arkadaş anlattı. Bir gün çok içiyorlar evde arkadaşlarcanak. Kafalar güzel. Ölen japon balığını dört arkadaş olarak bir A4 kağıdının üzerine koyup, balığı öyle tabutta taşır gibi taşıyıp, sonra da gömmüşler. Çok da iyi yapmışlar, çok da güzel yapmışlar, tamam mı.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

YERALTI ÖYKÜLERİ

"gümbil"

- GEÇEN HAFTADAN DEVAM -

ERSİN KARABULUT

— Devamı haftaya —

Kendimle ilgili bir dosya hazırlıyorum. Yaşadığım yerler, sevdiğim yemekler, iyi giysilerim, kötü giysilerim, arkadaşlarımla konuşurken yaptığım en iyi şakalar, çalıştığım işler, iş yerindeki arkadaşlarıma yaptığım en iyi şakalar, beni sevdiğine inandığım insanlar, beni çok da sevmediğine inandığım insanlar, sevilmemi sağlayan özelliklerim, sevilmememe neden olabilecek yanlarım, hepsi tek bir dosya içerisinde durursa kafam rahat eder gibi düşündüm. Evle ilgili önemli belgelerin hepsi tek bir şeffaf dosya içinde duruyor, anlamsız kaygı ve korkulara kapıldığımda şeffaf dosyayı saklı olduğu çekmeceden çıkartıp içindeki kağıtlara bakıyorum, bu benim sakinleşmemi ve daha iyi bir insan olmamı sağlıyor. Bu kadar belgeyi ben topladım, bu kadar belgeyi bana verdiler, bu dünyada bana güvenen, bana belge veren insanlar var, ıslak imza yalan söylemez, işte bu suyu üstüme alma belgem, altında dört ayrı insanın imzası var. Bana güvenen, üzerime suyu bağlayan dört insan. Ne zaman kendime güvenimi kaybetsem, ne zaman hayatta sahip olduğum her şey aniden buharlaşıp uçacak, geriye sadece rahmetli babamdan bana yadigar bol kotlar kalacak diye endişelere kapılsam bu dört insanın adını mırıldanırım. Su hayatın kaynağı, su her şeyin başlangıcı, su dünyanın dörtte üçü, su benim üzerime. Bütün elektronik cihazların fişleri, garanti belgeleri, kullanma kılavuzları güzel bir karton kutunun içinde. Keşke içine girip yatabileceğim kadar büyük olsa bu güzel karton kutu, geceleri bana mahkeme salonu olan yatağıma değil karton kutuma girip yatardım. Garanti belgeleri yatağım, kredi kartı slipleri yorganım olurdu, elektronik eşyanın sıcağına sarılıp öyle uyurdum. Ama bak avuçlarıma ancak sığıyor. Yine de zor zamanlarda bir yoldaştır, kimsesizlerin kimsesidir garanti belgeleri. "Kafam çok karışık, artık ne nedir, ne neden böyledir bilemiyorum, bana güzel bir şeyler söyle" diye üzüldüğünüzde kulağınıza "televizyonun garantisi bir sene daha devam ediyor, bir şey olsa tamir etmek zorundalar, edemezlerse de yenisini verirler, vermek zorundalar, aynı model kalmadıysa, üretilmiyorsa da bir üst modelini verecekler, sen hayatta en azından bunu hak ettin, en azından bunu başardın, şimdi başarılarım listesine bunu ekle ve ağlamayı bırak. Çünkü senin o düz kahverengi özelliksiz gözlerinden akan her damla yaş bizim için okyanuslara bedeldir" diye fısıldar belgeler. Belgeler yalan söylemez, birbirine benzeyen belgeleri aynı dosya içinde toplarsanız hem lazım olduğunda bulmanız kolay olur hem de duygusal açıdan size bir destek noktası, taşıyıcı kolon gibi bir şey olur. Bu insan hayatında değerli bir şeydir.

Güzel belgeler.

Kendimle ilgili bir dosya hazırlamaya böyle karar verdim. Sevdiğim belgelerin yanına kendimle ilgili belgelerimi koyacağım, belgeleri sakladığım çekmece içinde küçük bir erman çağların yaşadığı bir maket eve dönüşecek, çekmeceyi açtığımda içinden ben çıkacağım. Kim istemez böyle bir şeyi? Önemli bir karar almak üzere olduğumda sıkılıp duvarlara bakmak yerine çekmeceyi açacağım, belgelere bakacağım, bu belgeler

ışığında erman çağlar olsaydı ne yapardı diye düşüneceğim. Haksızlığa uğradığımı hissettiğimde kendi kendime kavga etmeyeceğim. Belgeler benim hem yargıcım hem de avukatım olacaklar. Kendi kendinize tartışırken bile karşınızdakine duygularla, spekülasyonlarla değil; somut bilgilerle, belgelerle cevap verirseniz haklı çıkan yine siz olursunuz. Yaşadığım evleri fotoğraflayarak başladım belgeleme işlemine. Doğru ya da yanlış sıralaması yok bu işlerin, kalbiniz size hangi yönü gösteriyorsa orası en doğru yerdir. Eski oturduğum apartmanıma gittim, orada apartmanın kendisini, bahçe ve süs havuzunu, arabaların park edildiği park alanını çektim. Eski kapıcımız gelip keyfimi kaçırana kadar yüz kadar resim çektim, en son olarak kapıcıyı kandırıp onun da fotoğrafını apartmanın önünde çektim ve hızla oradan ayrıldım. Erman çağlar belli tarihler arasında bu apartmanda yaşamıştır, çoğunlukla evin içinde eşofmanlarıyla dolaşmış, apartman sakinleriyle çok senli benli olmamış, daha ziyade kendi dalgasına bakmıştır yazacağım bu belgelerin altına.

Eve döndüğümde ışık halen yeterliydi, şimdi oturduğum apartmanın dışarıdan fotoğraflarını çekmeye karar verdim. Henüz iki üç kare çekmişken apartmanın karşısındaki dükkanın sahibi üzerinde çirkin bir takım elbise olduğu halde sokağa fırladı. Mahalle boyunca herkes ve her şeyle kavgalıydı, kimseyle konuşamıyordu, bütün kavga

Güzel terlikler.

yolları tıkalıydı. Bu onun dişlerinin sararmasına ve gün geçtikçe daha çirkin takım elbiseler giymesine neden oluyordu. Kavgaya muhtaçtı. Ben bir iki kere denk geldim daha önce adama ama benimle kavga etmek zordur, başaramadı, bir yerimden yakalayamadı. İş bilen bir güreşçi gibi kaydım kurtuldum ellerinden. Ama bugün beni olmadık bir yerden yakaladı. Suçluymuşum gibi bir algı yarattı, beni savunmaya zorladı.

"Delikanlı hayırdır, insanların evini neden fotoğraf çekiyorsun?" diye sordu neşesini saklamaya lüzum duymadan.

"Ben giriş katta oturuyorum, onu çekiyorum."

"Üst katı da çekiyorsun ama?"

"Çekmiyorum."

"Sen beş numaranın kiracısı değil misin?"

"Doğru."

"Diğer daireleri kimden izin aldın çekiyorsun?"

Geleneksel olarak burada çok uzatmadan "annenden aldım" deyip kavgaysa kavga, dövüşse dövüş, yaşlıya vurmaksa sonuna kadar, doya doya yaşamak lazımdı bu güzel tecrübeyi. Ancak sağduyu en güzel kavgaların katili. Normal bir şekilde açıklamaya çalıştım fotoğrafın öyle bir şey olmadığını, fotoğrafın başka türlü bir şey olduğunu. En son eski apartmanımın fotoğraflarını çekmeden

Güzel kavga.

önce arkadaşıma yollamak üzere yeni aldığım ev terliklerinin fotoğrafını çekmiştim flaşlı bir şekilde; fotoğraf sanatı üzerine en son konuşacak insanım. Yeter ki sarı dişlerini ağzının içine soksun gitsin, başka bir şey istemiyorum. O başka bir şey istiyor.

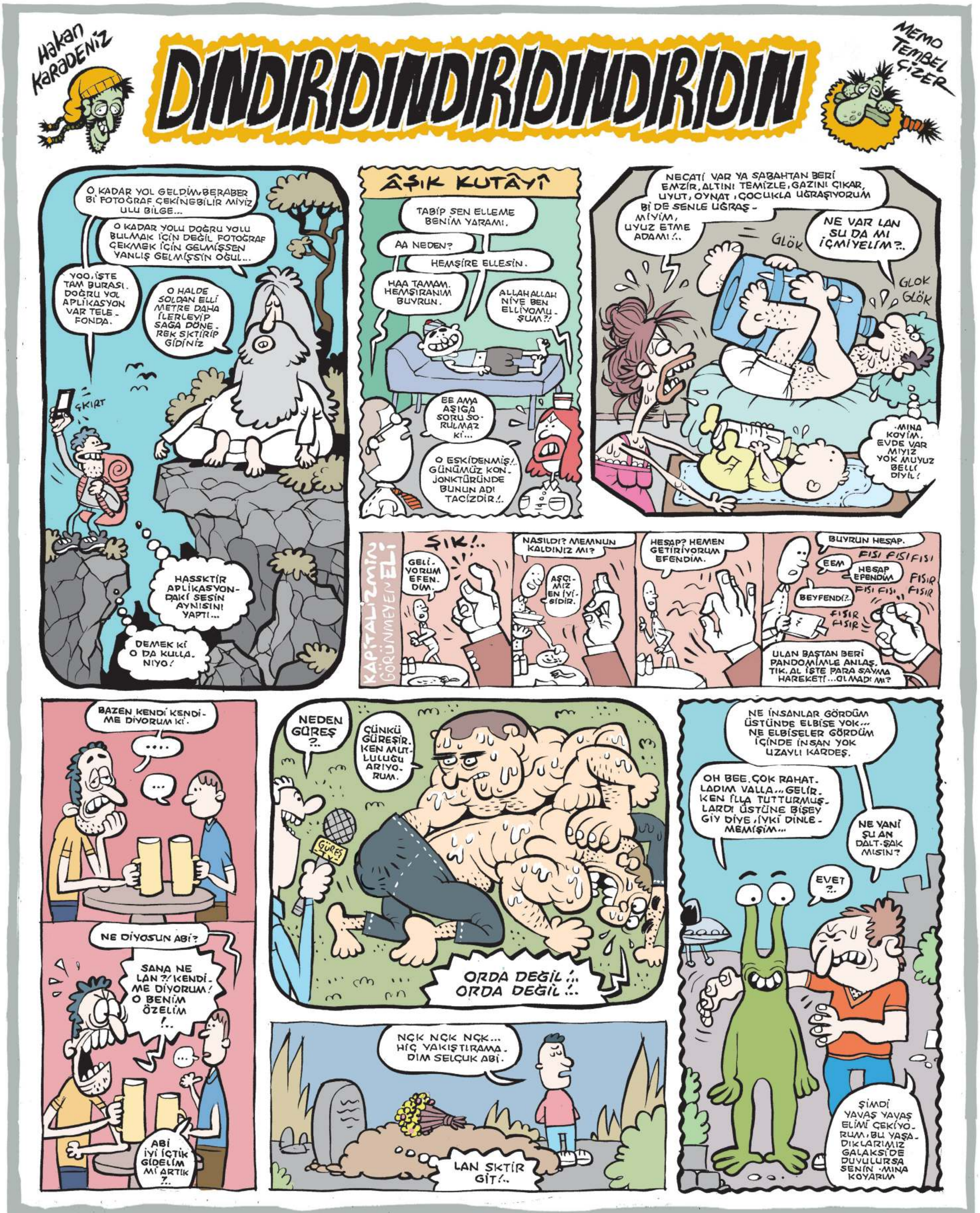
"O evin içi harabeydi, ben gezdim o evi, kaç para harcadınız evin içine, çok harcamışsınızdır?"

"Çok harcamadık, iyiydi biz geldiğimizde..."

"Yanlış yapmışsınız işte, ne güzel evler var sıfır, yerlerini mutfaklarını sıfır yapmışlar, öyle bir ev tutsaydınız ya? Kaç para kira veriyorsunuz bu eve siz?" diye sordu, elinde sopayla zehirli yılanın kafasına vuran bir hintli neşesiyle.

Ona da "annen" demedim. Midemde büyüdü "annen" cevabı, şişkinlik yaptı ama demedim. Kirayı söyledim hatta. Niye söyledim bilmiyorum, o bilgiyle bir şey yapamaz diye söyledim herhalde. "Size kolay gelsin, benim de işler var, ben kaçayım" dedim, bu güzel sohbet sonlansın diye.

"Senin hanım da burada çalışıyor, her gün görüyorum ama sen çok geç çıkıyorsun evden, ne iş yapıyorsun sen?" diye sordu. Bir süre tartıştık, bizim apartman görevlisi geldi "hadi erman sen içeri gir boş ver, deli o" dedi. Evime girdiğim gibi belgelerimin durduğu çekmeceyi açtım, dosyalarımı kafama bastırıp bir süre o şekilde kanepede uzandım. "Ben mi haksızım, aşırı tepki mi gösteriyorum?" diye sordum, "yok sen haklısın, o sevgisiz büyümüş bir insan o yüzden böyle davranıyor bizce" dedi belgeler.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
O KADAR YOL GELDİM, BERABER Bİ FOTOĞRAF ÇEKİNEBİLİR MİYİZ ULU BİLGE...
O KADAR YOLU DOĞRU YOLU BULMAK İÇİN DEĞİL FOTOĞRAF ÇEKMEK İÇİN GELMİŞSEN YANLIŞ GELMİŞSİN OĞUL...
YOO, İŞTE TAM BURASI. DOĞRU YOL APLİKASYON VAR TELEFONDA.
O HALDE SOLDAN ELLİ METRE DAHA İLERLEYİP SAĞA DÖNEREK SKTİRİP GİDİNİZ
ŞKIRT
HASSKTİR APLİKASYONDAKİ SESİN AYNISINI YAPTI...
DEMEK Kİ O DA KULLANIYO!
ÂŞIK KUTÂYÎ
TABİP SEN ELLEME BENİM YARAMI.
AA NEDEN?
HEMŞİRE ELLESİN.
HAA TAMAM. HEMŞİRANIM BUYRUN.
ALLAHALLAH NİYE BEN ELLİYOMUŞUM?!
EE AMA AŞIĞA SORU SORULMAZ Kİ...
O ESKİDENMİŞ!.. GÜNÜMÜZ KONJONKTÜRÜNDE BUNUN ADI TACİZDİR!..
NECATİ VAR YA SABAHTAN BERİ EMZİR, ALTINI TEMİZLE, GAZINI ÇIKAR, UYUT, OYNAT; ÇOCUKLA UĞRAŞIYORUM Bİ DE SENLE UĞRAŞMIYIM, UYUZ ETME ADAMI!..
NE VAR LAN ŞU DA MI İÇMİYELİM?..
GLÖK
GLOK GLÖK
·MINA KOYIM. EVDE VAR MIYIZ YOK MUYUZ BELLİ DİYİL!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ŞIK!..
GELİYORUM EFENDİM.
NASILDI? MEMNUN KALDINIZ MI?
AŞÇIMIZ EN İYİSİDİR.
HESAP? HEMEN GETİRİYORUM EFENDİM.
BUYRUN HESAP.
FISI FISI FISI
EEM
HESAP EFENDİM
FISIR FISIR
BEYFENDİ?..
FISI FISI
FISIR FISIR
ULAN BAŞTAN BERİ PANDOMİMLE ANLAŞ. TIK, AL İŞTE PARA SAYMA HAREKETİ... OLMADI MI?
BAZEN KENDİ KENDİME DİYORUM Kİ.
....
...
NE DİYOSUN ABİ?
SANA NE LAN?! KENDİME DİYORUM! O BENİM ÖZELİM!..
...
ABİ İYİ İÇTİK GİDELİM Mİ ARTIK?..
NEDEN GÜREŞ?..
ÇÜNKÜ GÜREŞİRKEN MUTLULUĞU ARIYORUM.
GÜREŞ TV
ORDA DEĞİL!.. ORDA DEĞİL!..
NÇK NÇK NÇK... HİÇ YAKIŞTIRAMADIM SELÇUK ABİ.
LAN SKTİR GİT!..
NE İNSANLAR GÖRDÜM ÜSTÜNDE ELBİSE YOK... NE ELBİSELER GÖRDÜM İÇİNDE İNSAN YOK UZAYLI KARDEŞ.
OH BEE, ÇOK RAHATLADIM VALLA... GELİRKEN İLLA TUTTURMUŞLARDI ÜSTÜNE BİŞEY GİY DİYE, İYKİ DİNLEMEMİŞİM...
NE YANİ ŞU AN DALT-ŞAK MISIN?
EVET?..
ŞİMDİ YAVAŞ YAVAŞ ELİMİ ÇEKİYORUM, BU YAŞADIKLARIMIZ GALAKSİDE DUYULURSA SENİN ·MINA KOYARIM

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ve kavga bittiği zaman
ne çiftlik sahibi oldu, ne apartıman.
Kavgadan önce Kartal'da bahçıvandı,
kavgadan sonra Kartal'da bahçıvan."
Nazım Hikmet - Kartallı Kazım'ın Hikayesi'nden

● **Fikirlerimizi çürütmeye beyinleri yetmediği için, coplarıyla-fişekleriyle bedenlerimizi çürütüyorlar...**

● Ülkede "Kral çıplak" diyen cezalandırılıyor. Korkudan "Kral çıplak" diyen kalmadı ortalıkta. Buna karşılık o kadar çok "Kral giyinik" diyen var ki, kralın çıplak olduğu daha net anlaşılıyor...

● **Geçen haftaki köşemde, Fethullah Gülen'in ağzından yazdığım yazı, ilk kez 1999 yılında, Leman mecmuasında yayımlanmıştı. O vakitler, bugünün yetkili başları, tam mesai kandırılmakla meşguldü...**

● Mizah hakkında uzman kesilen zevattan bazılarının yazı hayatları boyunca tek bir espri yapmamış olmaları da enterasan. Hayır, bir de bu tipler yaşlanınca, sırf yaşlılar diye 'duayen' sayılacaklar. Gelecek kuşakları şimdiden uyarıyorum, bunların 50 yıllık tecrübeleri falan olmayacak, bir yıllık tecrübeyi elli kere tekrar etmiş olacaklar...

● **Şampiyon Beşiktaşımı kutlarım. Çarşı'da İzmir Marşı eşliğinde şampiyonluk kutlamak ne de güzel oluyor, her zaman bekleriz Beşiktaş'a. HAYIR'ın harman olduğu yerden çıktı şampiyon, siz bizim yüzümüz hiç mi gülmez sandıydınız?!**

● Ferhan Şensoy'un "Eşeğin Fikri" kitabı, harika. Birbirinden komik yazılarla, ruh halim hem neşeye hem de ince bir hüzne kapıldı. Bilhassa "Buzlu Camlı Kitaplık" başlıklı yazı, yazarın iç dünyasını mükemmel yansıtıyor. Bir de Laleli'de Hava Kurumu apartmanlarının girişinde ayakkabı boyacısı olup, kendini "iç mimar" diye tanıtan Arap Hüseyin'in cümlesi akıldan çıkacak gibi değil: "Hafızam çok sağlamdır, çünkü hiç hatıram yok!"

● **Nur Yoldaş'tan ne zaman "Tanrım bana bir dünya ver / Yeşil pembe rüya gibi" sözlerini dinlesem hakikaten dünyam renkleniyor. (Sözler, rahmetli Ergüder Yoldaş'a ait)**

● Efsane Gırgır dergisinde, tahminen sabahlamalardan birinde, çalışanlar bir liste oyunu yapmışlar: Aralarında ilk kimler intihar edebilir? Hepsi sıralamış.Tüm listelerin sonunda yaşamaya coşkuyla bağlı bir çizer varmış. "Bu bir yerinden hayata tutunur, asla etmez" demişler. Ve fakat en sona alınan arkadaş duruma tepki gösterip "Ben de sanatçı ruhluyum ulan, benim de kaotik problemlerim var" diye isyan etmiş...

● **"Tırmanamayacağım evde oturmam!" - Barkın Türkeş**

● "Hiç binip gideceği yeri söylemeyen tip oldu mu" diye sordum, taksici abi anlattı. Müşteri binmiş, dümdüz git demiş. Her 40 lirada taksimetreyi sıfırlatıp ödüyomuş takıntılı adam. Böyle böyle, 280 liralık gezmiş!

● **Demek oyuncu olsak, dizilerde rol kapmak için sistemli şekilde "acı acı gülümseme" çalışacaktık.**

● Geçenlerde komedi kulüpte, birini sahneye çağırdılar, şarkı söyle diye. Oturduğu yerde heyecandan titredi adam.

● **Boğaz'da "Hakkak Yümni Sokak" var. Gel de unut.**

● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Bazı kapıların bize kapalı görünmesi, önünde değil, arkasında durduğumuz içindir." - Ahmet Hamdi Tanpınar... "Kapı açık, arkanı dön ve çık." - Ajda Pekkan... (Tanpınar vinyeti Vasilisa Chugunova'ya ait, teşekkür ederim.)

● **3 yaşındaki Tolga Altındeğer'in kendisine yemek yedirmeye çalışan annesine verdiği cevap: "Anne benim derdim başka!"**

● Evinde "ATEŞ, MİKROP VE ÇELİK" adlı kitap olmayanı Cihangir'de barındırmıyorlar, ona göre!

● **Bakınca karşı cins gibi görüneceğin ayna niye hala yapılmadı? Ayarlayın bunnarı!**

● Bir arkadaşım, askerdeyken iki tipin konuşmasını duymuş, "Sen hiç insan s.ktin mi?" diye sormuş biri diğerine. Ehh be birader!

● **"Çayı icad etti bir pir / Sabah iki, akşam bir." - Sivas tekerlemesi**

● Hamileyken rahatlamak için kollarına süt döküp kediye yalatan da duydum...

● **Birinin 'zararsız' olması olumlu özellik sayılmamalı, yararlı olmak ortada cillop gibi duruyorken...**

● Peki "Leyla ve Mecnun"u yazan Fuzuli'nin sonradan yazdığı tipi hafiften kıskanıp "Çöl delisi ne anlar aşktan, asıl aşık benim" diye şiir yazması...

● **Yiyip yiyip "Üfff, bütün hafta diyet yapıcam" diyen tip, radara yakalanmış kişisin...**

● Aşk acısından yola vuranı, çöle düşeni duyduydum ama sevgilisiyle tartışırken sinirinden sıçan kızı ilk defa duydum...

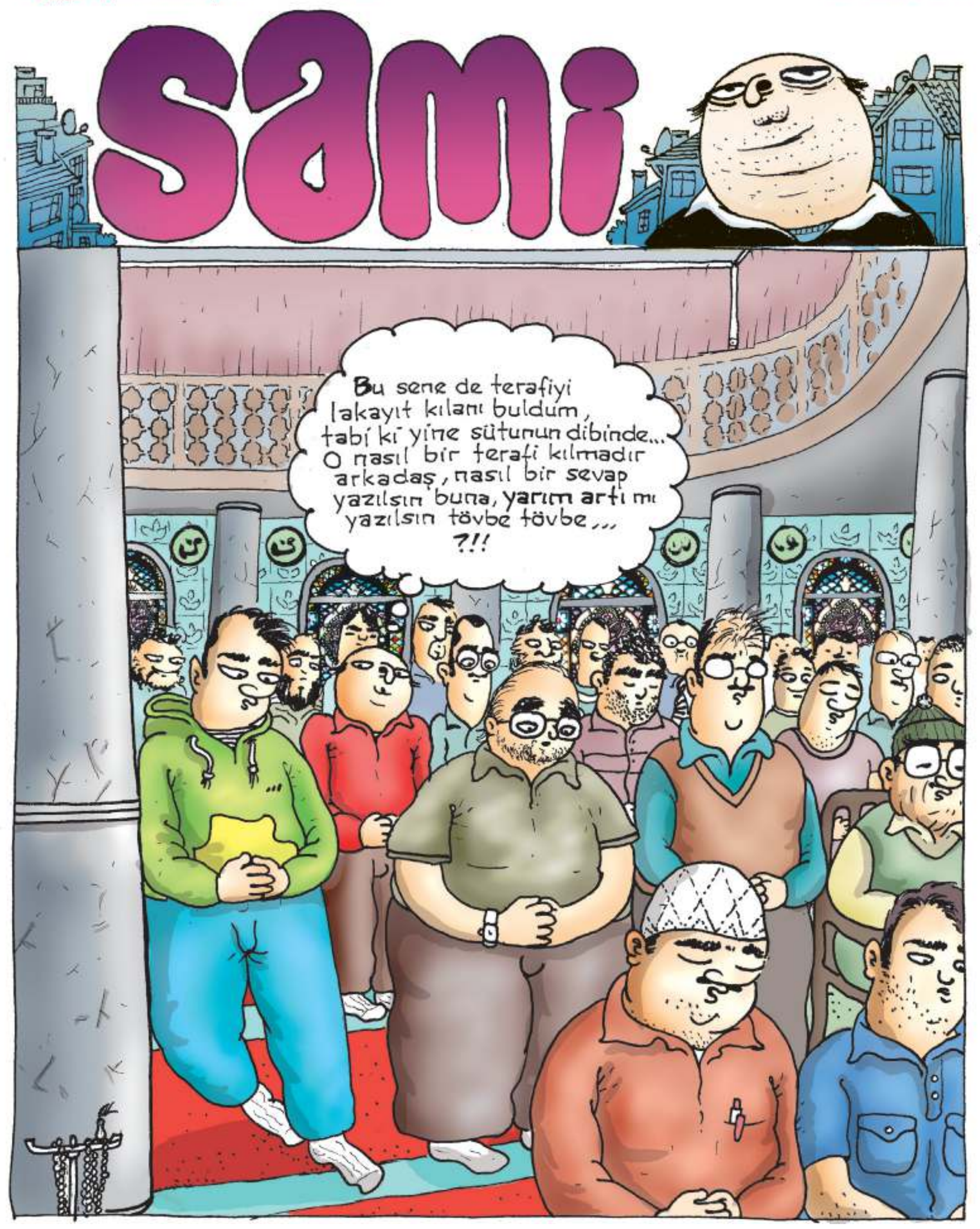
● **Cihangir Komedi Kulüp'te 3 Haziran 2017 cumartesi, bu sezonun son gecesi olacak. Tek kişilik komedimle ben, şarkılarıyla Kamayor Kabare sahnedeyiz. Günün anlamından dolayı Nazım şiirleri okuncak, çalışıp gelin. Saat 21.30 Meclis-i Mebusan Yokuşu, 15. (cihangircomedyclub@gmail.com)**

HÜRRİYET YAZARINA BİR SORU

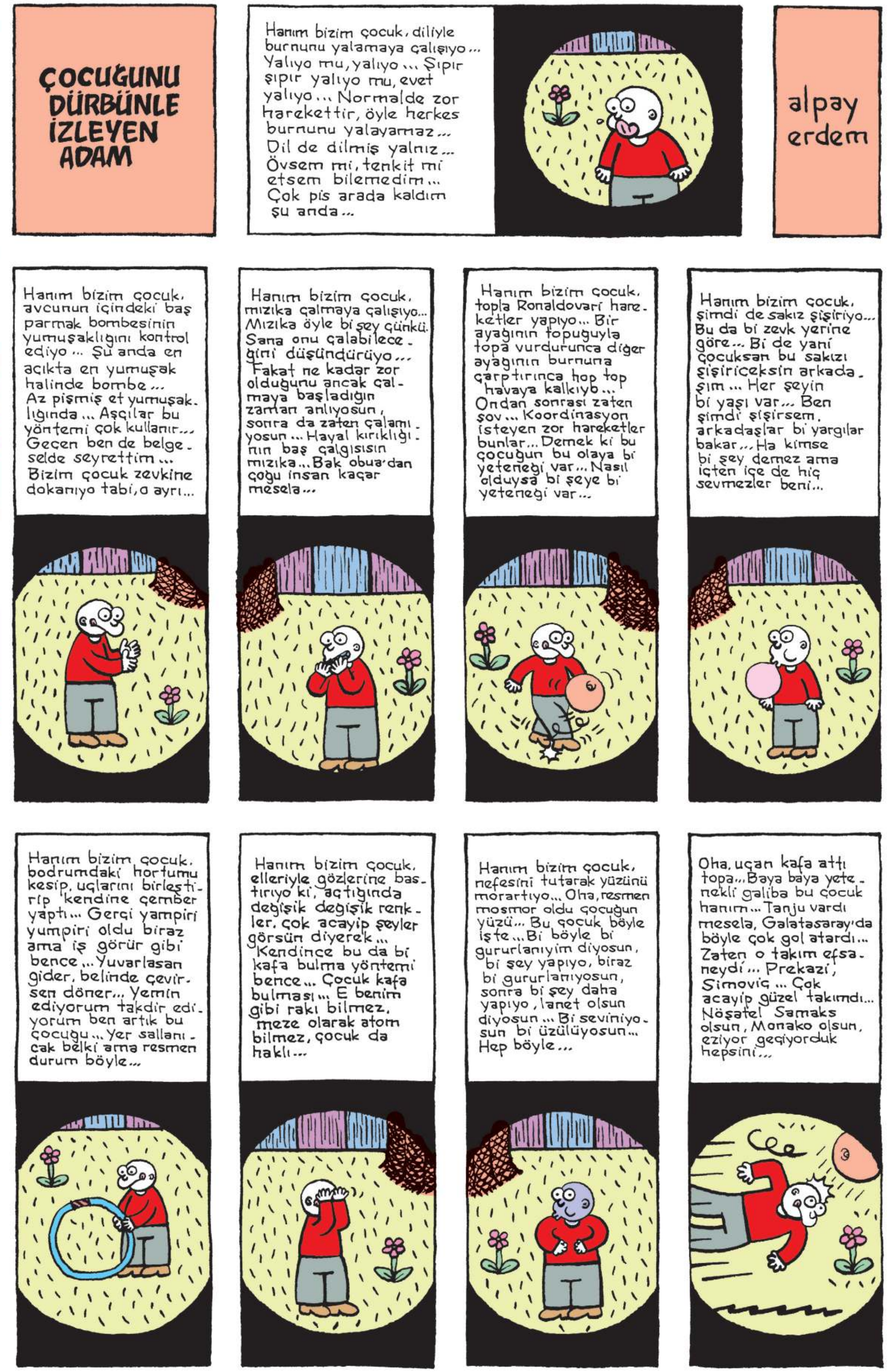
"Amadeus" filminin ünlü sahnesidir: Mozart, Saraydan Kız Kaçırma'yı ilk kez sahneler. Opera binası alkıştan yıkılır. Kral ve mahiyeti, sahneye kadar gelip Mozart'ı tebrik ederler. Mozart çok sevinir. Sonra kralla aralarında şu diyalog geçer:
- Eseriniz çok güzel... Çok başarılı... Ama...
- Ama ne?
- Yani... Biraz...
- Biraz ne?
- Biraz fazla nota var!
- Nerede? Neresinde fazla nota var?
- ...
- Neresinde fazla nota var?

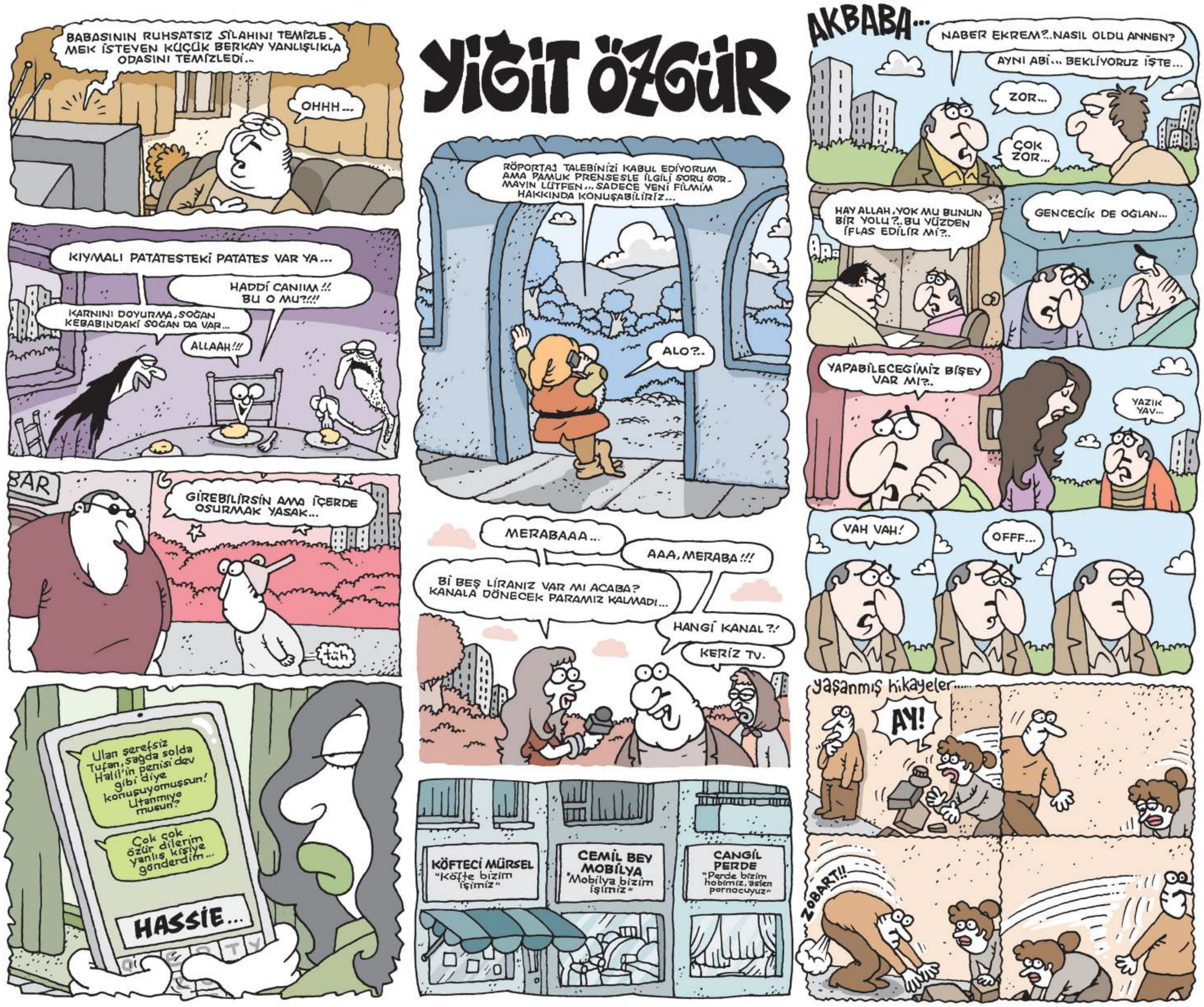
29 Mayıs 2017 tarihli Hürriyet'in 4.sayfasında Ahmet Hakan Coşkun şu cümleyi yazmış: "Orhan Veli'nin bazı şiirleri biraz fazla basit."
Orhan Veli Kanık, şiirimizde çığır açmış dahidir. Orhan Veli'nin mucizesi, basitliğindedir. Basite ulaşmanın zorluğunu tüm sanatçılar bilir.
Coşkun'a soruyorum: Orhan Veli'nin hangi şiirleri 'biraz fazla' basit? Merhum ve dahi bir şaire çapsızca saldırıp kaçacak mısınız yoksa cevap verebilecek misiniz?

vedatozdemiro@gmail.com

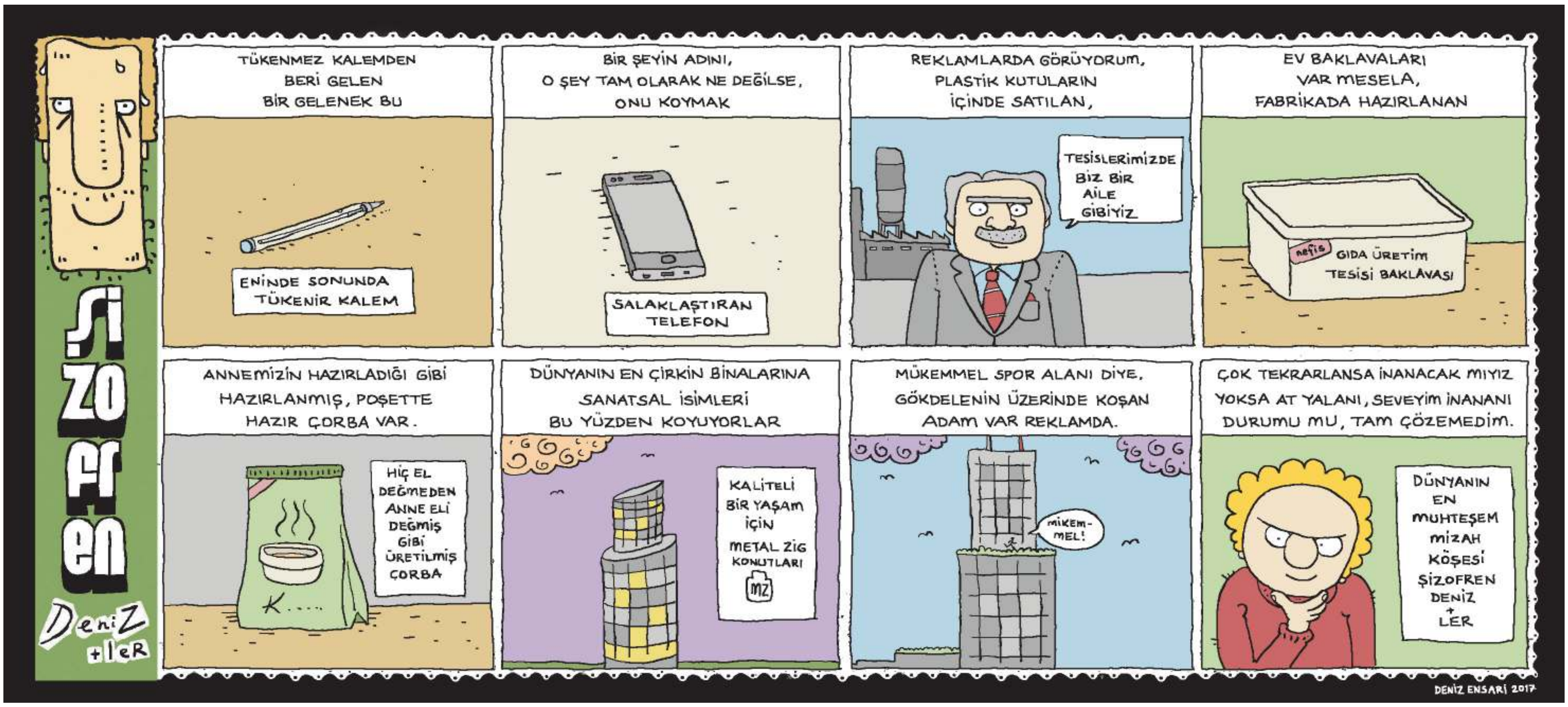

yigit@comic.com

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Çirkeflik Otobanından Son Çıkış

Mütehakkime yanlayıp, muhtemelen bir daha dönecek yer de bulamayan çakma kavramsal sanatçıyı en son twitter'da Erdoğan'ın korumalarının adam dövmesini eleştiren senatöre "Sen önce kendi polisinin öldürdüğü siyahlara bak!" diye çemkirirken gördüm. Şimdi bilmeyenler için özet geçeyim; senatör her eyalet için senatoya seçilen iki kişiden biri. Polis ise eyalete de değil, doğrudan hangi şehirdeyse o şehre bağlı çalışan bir kurum. Bu arada siyahlara yönelik polis şiddetinin yoğun yaşandığı şehirler de çemkirilen senatörün üye olduğu Cumhuriyetçi Parti'den çok genellikle Demokrat Parti'den seçilen "mayor"ların yönettiği şehirler.

Kaldı ki bu, CHP'li İzmir Belediyesinin diktiği bir heykel için AKP'li Yozgat milletvekiline çemkirmekten de beter. Çünkü sadece adamın değil başkanın bile hiçbir şehrin işleyişine karışması öyle kolay değil. Ayrıca adamın parti içinde de başkana muhalif isimlerden biri olduğunu da bir kenara yazarsak çemkirmenin çirkefliği iyice artıyor.

Ama çemkiriyor işte. Bir senatörün, kendi ülkesinde işlenen bir suçla ilgili açıklama yapmasına "önce kendi işine bak" diye çemkiriyor, sığındığı çirkeften adamın işinin ne olduğuna bile karar veriyor. Resmen misafirliğe gittiği evde büfeyi çocuğu büfeyi deviren yüzsüz misafirin, ev sahibine "Canım sizin çocuklar halınızı hep kirletmiş sen önce onu temizle," demesi gibi bir çirkeflik. Peki niye?

Öncelikle izlediğimiz şey, ucu gözükmeyen bir otobanda ilerleyen bir çirkeflik konvoyu. Ve bu otobanda çıkışı kaçırmak uzaktan, ama çok uzaktan yani en azından etkilenmeyecek kadar uzaktan bakınca çok acıklı bir durum. Şu an bir alay insan koşulsuz destek verdikleri adamların her an kıçlarına tekmeyi basabileceği korkusuyla yaşıyor ve konvoyun her yaptığını şuursuzca savunmak zorundalar.

Çünkü ilk başlarda ama para için ama düz gerizekâlılıktan, zulme destek verip kornalar çalarak araç konvoyuna katılanların biraz daha akıllıları, aradan geçen yıllarda teker teker sağa yanaşıp zulüm otobanından çıktılar. Onlar başka bir bahsin konusu ama şu an geri kalanlar o zulüm otobanında o kadar ilerlediler, o kadar çok cinayete, hırsızlığa, katliama, suikasta, adaletsizliğe, yolsuzluğa ses çıkarmadılar ve ses çıkarmayarak hepsinin bir parçası oldular ki bir noktadan sonra son çıkışı da kaçırarak aslında bir uçurumdan başka bir yere çıkmadığını çok iyi bildikleri otobanda ilerlemeye devam etmek zorunda kaldılar. Hadi yaşları küçük olsa, suça itilmiş çocuklar diyeceğim ama hepsi de eşek kadarlar.

Baştan beri koşulsuz bir şekilde takip ettikleri araç konvoyu git gide daha da sapıttı. Bir kere çok ama çok hızlandılar. Ama daha da kötüsü, kornalar çalarak ilerlerken, artık camlardan sarkıp havaya ateş etmelere ve en sonunda da en öndeki araca daha yakın olmak için bir noktadan sonra birbirlerinin lastiklerine ateş etmeye, birbirlerini yoldan çıkartmaya başladılar.

Üstelik öyle bir konvoy ki bu, yeteri kadar arsızlaşıp saldırganlaşamayanın yaşama şansı yok. Rezilliğin dozu gün geçtikçe artıyor, tıpkı dozu artırmak zorunda kalan eroinmanlar gibi gün geçtikçe daha da fazla, daha da büyük rezillik yapmak gerekiyor. İşte bu yüzden en beklemeyeceğiniz insanlar, "Yahu bu yine az çok kafası çalışan bir adamdı," dedikleriniz bile beş yıl önce kendi aralarında bile söyleyenin aforoz edileceği yalanlar söyleyip imkânları dâhilinde köpekleşebildikleri kadar köpekleşmeye çalışıyor ama elbette yetmeyecek. Er ya da geç daha rezilleri bunları yeterince rezil bulmayacak ve konvoydan atılacaklar. Bir kaç sarsıntıdan "Kullanışlı aptaldık ühü ühü," diye paçayı yırtıp sonra ansızın pelikanın gagaladığı şabalak gibi yuvarlanacaklar şarampole.

Ve bütün bu serüvenin sonunda becerebildikleri kadar köpekleşmiş, rezilleşmiş, kepazeleşmiş olduklarıyla kalacaklar. İki gün önceki rezilliklerini unutup bunları da muhalifmiş gibi bağrına basmaya kalkacak kadar dangalaklar elbette yine olacaktır ama hiç heveslenmesinler, en azından birileri, hiçbir zaman unutmayacak, unutturmayacak.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

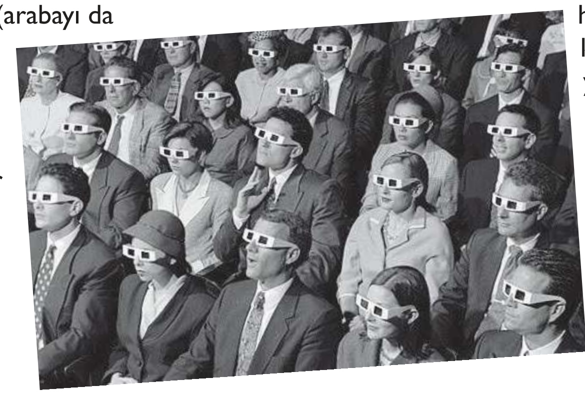
"gece yarıları/ tenhadır buraları/ ne in ne cin/
kırmızı lambası/ sanki kan damlası/ demiryolu geçidinin"

Atilla İlhan

Nasıl beceriyorsam,
napıp edip mutlaka kaybedecek tarafı tutmuş oluyorum. Olmuş bitmiş oluyor. Geçmiş olsun. Çare yok. İstisnasız. Hiç aksamıyor. Survivor'da da böyle bu, her türlü maç izlerken de aynı.("Gelin Evi"nde en beğendiğin ev?)
İçimde tıkır tıkır çalışan, çok hassas bir kaybedecekölçer var. Bir mekanizma.
Bana hiç çaktırmadan çok ince ölçmeler tartmalar, tesbitler/teşhisler (kılı kırka yarmalar) falanlar filanlar yapa yapa... Beni ona bağlıyor.
O bahtsıza. Fısıldıyor kulağıma sonra:"İşte bu, bak bak, o diil şu, gördün mü, işte şu... ne kadar tatlı di mi"
İşte buyrun, Survivor'da kazanmasını en çok istediğim eleman (acı, karanlık bakışlar) meşalesi elinde mekanı terk ediyor.Yazık. Ne kadar da başarılıydı. (arabayı da kazanamamıştı zavallı) Survivor Konsey.
(çok çok eski bir tapınakla ortaçağ işkencehanesi arası, cehennem çağrışımlı o karanlık mekan. Ortayerde yanan ateşler, meşaleler, koca gölgeler. Kıvılcımlar uçuşuyor. Gözümüzün içine baka baka fısıltılarla.... O kağıda gırç gırç, hain hain bi şeyler yazışları)
Hadi Survivor'da böyle tamam,
(gene kafama göre bir takım yanlış değerlendirmeler falan yapmış oluyorum diyelim) futbol maçları seyrederken niye öyle oluyor peki?Aynısı.(zerre anlamam etmem futboldan, rasgele seçiyorum takımı, ihtimal hesapları niye hiç çalışmıyor?
Raslantı diye bişey yok mu?)
"Kaybedecekölçer" hiç bilinmeyen gizemli metodlarla çalışıyor. Belki bu özelliğim para bile eder. Bilemiyorum.
Büyük para kazanabilir bahisçiler.
Gizlice izlemeleri gerekiyor ama.
Kim'i, hangisini seyrederken heyecanlanıyorum, seviniyorum. Naapıyorum. Nasıl bakıyorum. Elim kolum. Mimiklerim. Ama anlamamam lazım tabi. Gözlemlendiğimi anlarsam bozulabilir ince ayarlarım.
Kaybedecek teknolojileri de tutuyorum bak. Sadece yarışmalarla sınırlı değil yeteneğim. Onlar da var.
Samsung, bi kaç firma daha, artık 3boyutlu ekran üretmeyeceklerini açıklamışlar.(3boyut teknolojisine ne kadar ayılıp bayıldığımı defaaten yazmıştım burda) 3boyut teknolojisi de kaybediyor. Son Alien'i düz, iki boyutlu çekti Ridley Scott. Bir önceki 3boyutluydu halbuki. ("Prometheus") Yeryüzünde daha önce hiç varolmayan, varolmamış bir mesleğin ilk çalışanı olabilirim. Büyük gelecek vaadediyorum sanki. Dur bakalım.

DİLSİZ BELÂGATİ

Son metro. Neredeyse boş bir vagon. Bir köşesinde bir grup işitme engelli. Kızlı erkekli. Yedi, sekiz kişi varlar. Karşılıklı sıralara eğreti oturmuş, ortaya birbirlerine doğru olabildiğince eğilmişler. (nerdeyse eller kollar birbirine değecek) Çok hararetli bir muhabbet dönüyor. Çok ama. Hepbirden konuşuyorlar.(işaret diliyle tabi) Görülmemiş bir hız. Bir sessiz gürültü. Anlatmak istedikleri hep daha fazla. Hareketlerin hızı akıldakilere, kalplerdekilere yetişemiyor. İçlerinde biri. Hepsi konuşuyor ama onunki bambaşka. O mimiklerin, ellerin kolların hareketlerin uyumu/ ahengi/ üslubu/ estetiği.

Gözlerdeki pırıltılar. Kıvılcımlar çıkıyor. Bir modern dans gibi. Bilmediğimiz, yeni bir sanat çeşidi gibi. Başka türlü, seslerle yapılmamış bir müzik. El hareketlerinden, mimiklerden olma bir şiir. Büyüleyici. Gözlerimi ayıramadım.(yazık, durak yaklaşıyor)
Demek ki o dilde de belâgat ustaları var. İlk kez gördüm bu kadarını. Anlıyor gibi bişey de oluyor insan. Anlamadığım bir dilde sihirli bir şarkı dinlemiş gibi indim sonra.

Bitirirken, bir deyim;
"Acırsan acınacak duruma düşersin"
Olsun. Acı. Acı ve düş acınacak duruma. Bişey olmaz.
"Acımak" kavramı devam eder.
Çok önemli.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

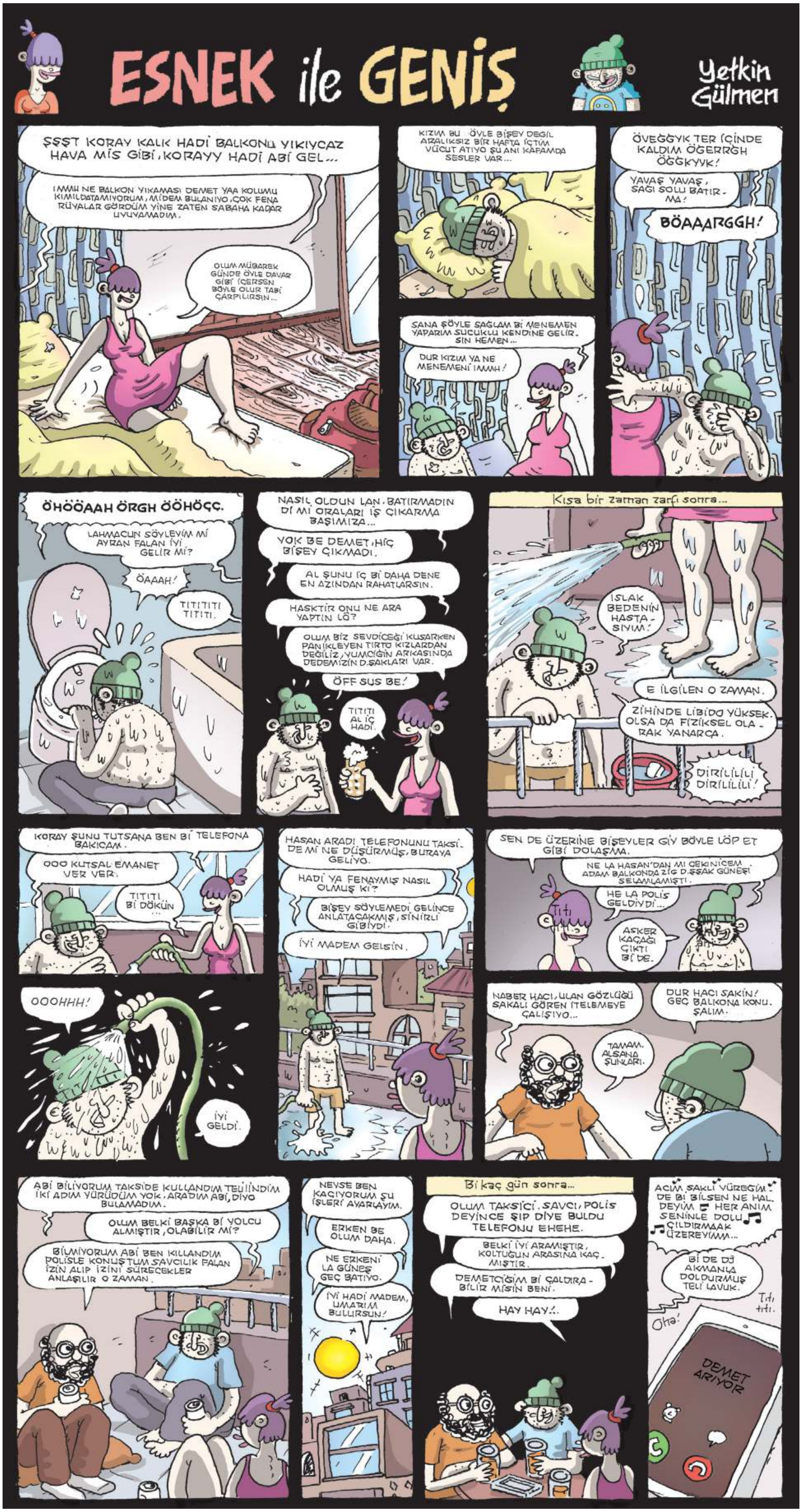

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ŞŞŞT KORAY KALK HADİ BALKONU YIKIYCAZ HAVA MİS GİBİ, KORAYY HADİ ABİ GEL...
IMMH NE BALKON YIKAMASI DEMET YAA KOLUMU KIMILDATAMIYORUM, MİDEM BULANIYO, ÇOK FENA RÜYALAR GÖRDÜM YİNE ZATEN SABAHA KADAR UYUYAMADIM.
OLUM MÜBAREK GÜNDE ÖYLE DAVAR GİBİ İÇERSEN BÖYLE OLUR TABİ ÇARPILIRSIN...
KIZIM BU ÖYLE BİŞEY DEGİL ARALIKSIZ BİR HAFTA İÇTİM VÜCUT ATIYO ŞU ANI KAFAMDA SESLER VAR...
SANA ŞÖYLE SAĞLAM Bİ MENEMEN YAPARIM SUCUKLU KENDİNE GELİR. SIN HEMEN...
DUR KIZIM YA NE MENEMENİ IMMH!
ÖVEĞGYK TER İÇİNDE KALDIM ÖGERRGH ÖĞGKYYK!
YAVAŞ YAVAŞ, SAĞI SOLU BATIR-MA!
BÖAAARGGH!
ÖHÖÖAAH ÖRGH ÖÖHÖÇÇ.
LAHMACUN SÖYLEVİM Mİ AYRAN FALAN İYİ GELİR Mİ?
ÖAAAH!
TİTİTİTİ TİTİTİ.
NASIL OLDUN LAN, BATIRMADIN Dİ Mİ ORALARI İŞ ÇIKARMA BAŞIMIZA...
YOK BE DEMET, HİÇ BİŞEY ÇIKMADI.
AL ŞUNU İÇ Bİ DAHA DENE EN AZINDAN RAHATLARSIN.
HASKTİR ONU NE ARA YAPTIN LÖ?
OLUM BİZ SEVDİCEĞİ KUSARKEN PANİKLEYEN TIRTO KIZLARDAN DEĞİLİZ, YUMCIĞIN ARKASINDA DEDEMİZİN D.ŞAKLARI VAR.
ÖFF SUS BE!
TİTİTİ AL İÇ HADİ.
Kısa bir zaman zarfı sonra...
ISLAK BEDENİN HASTA-SIYIM!
E İLGİLEN O ZAMAN.
ZİHİNDE LİBİDO YÜKSEK. OLSA DA FİZİKSEL OLA-RAK YANARÇA.
DİRİLİLİLİ DİRİLİLİLİ!
KORAY ŞUNU TUTSANA BEN Bİ TELEFONA BAKICAM.
OOO KUTSAL EMANET VER VER.
TİTİTİ Bİ DÖKÜN...
OOOHHH!
İYİ GELDİ.
HASAN ARADI TELEFONUNU TAKSİ-DE Mİ NE DÜŞÜRMÜŞ, BURAYA GELİYO.
HADİ YA FENAYMIŞ NASIL OLMUŞ KI?
BİŞEY SÖYLEMEDİ GELİNCE ANLATACAKMIŞ, SİNİRLİ GİBİYDİ.
İYİ MADEM GELSİN.
SEN DE ÜZERİNE BİŞEYLER GİY BÖYLE LÖP ET GİBİ DOLAŞMA.
NE LA HASAN'DAN MI ÇEKİNİCEM. ADAM BALKONDA ZİG D.ŞŞAK GÜNEŞİ SELAMLAMIŞTI.
HE LA POLİS GELDİYDİ...
Titi
ASKER KAÇAĞI ÇIKTI Bİ DE.
NABER HACI, ULAN GÖZLÜĞÜ SAKALI GÖREN İTELEMEYE ÇALIŞIYO...
DUR HACI SAKİN! GEÇ BALKONA KONU. ŞALIM.
TAMAM. ALSANA ŞUNLARI.
ABİ BİLİYORUM TAKSİDE KULLANDIM TELİ İNDİM İKİ ADIM YÜRÜDÜM YOK, ARADIM ABİ, DİYO BULAMADIM.
OLUM BELKİ BAŞKA Bİ YOLCU ALMIŞTIR, OLABİLİR Mİ?
BİLMİYORUM ABİ BEN KILLANDIM POLİSLE KONUŞTUM SAVCILIK FALAN İZİN ALIP İZİNİ SÜRECEKLER ANLAŞILIR O ZAMAN.
NEYSE BEN KAÇIYORUM ŞU İŞLERİ AYARLAYIM.
ERKEN BE OLUM DAHA.
NE ERKENİ LA GÜNEŞ GEÇ BATIYO.
İYİ HADİ MADEM, UMARIM BULURSUN!
Bi kaç gün sonra...
OLUM TAKSİCİ, SAVCI, POLİS DEYİNCE ŞIP DİYE BULDU TELEFONU EHEHE.
BELKİ İYİ ARAMIŞTIR, KOLTUĞUN ARASINA KAÇ-MIŞTIR.
DEMETCİĞİM Bİ ÇALDIRA-BİLİR MİSİN BENİ.
HAY HAY!.
ACIM SAKLI YÜREĞİM DE Bİ BİLSEN NE HAL. DEYİM HER ANIM SENİNLE DOLU ÇILDIRMAAK ÜZEREYİMM...
Bİ DE DJ AKMANLA DOLDURMUŞ TELİ LAVUK.
Titi titi.
Oha!
DEMET ARIYOR

ÖMER GÖKSEL

STRESTEN VÜCUDUMDA YARALAR ÇIKTI!?
KENARDAYIM DİYE BANA PEK VURMUYOLAR AMA VURURLARSA DİYE GERİLMEK İNAN ÇOK DAHA ZOR.
...
AH!
MAKİNEDE BIRAKIYIM DESEM ÇOK BURUŞCAKTI. ASIYIM DESEM DE İŞE GEÇ KALICAM...
HEHE OLUYO ÖYLE.
Yapay zeka
SEN NE DÜŞÜNÜYO-SUN ANLATTIĞIM KONUDA?
KONUYLA İLGİLİ BU SİTEYE ERİŞİM MAHKEME KARA-RIYLA ENGELLENMİŞTİR.
EE VPN KULLANSA-NA...
NOLDU?
TUVALETE GİDİYORUM DİYİP DÖNMİYCEKSİN DİYE ÇOK KORKTUM.
...
ÇANTANI DA ALIP GİDİNCE... BAŞIMA GELDİ ÇÜNKÜ Bİ KAÇ KERE.
SELAM MÜDÜR BEY.
ODANIZA MI GELİYİM?
NİYE?
ÖVÖ KODOR BUROKOYUM BÖN... ÜTÜ VOR KOPOĞO VOR.
Yapay zeka.
NEYİN VAR LAN SENİN?.. ÇOK DURGUNSUN?
İNTERNET PAKETİM BİTMEK ÜZERE... HAVA DURUMUNA BİLE BAKAMIYORUM MUHABBET AÇIYIM?!
EE WİFİYINA BAĞLANSANA LAN BURANIN!

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AZ KALDI AMA NEYE?

İçinde bulunduğu her anı, gelecekte hayal ettiği hayatının başlangıcı sayıyordu. Her an (ne olacağını kendi de bilmiyordu ama) bir şaheser ortaya çıkarmanın eşiğindeymiş gibi bir ruh haline sahipti. Bu uğurda bazen kurslara gidiyor, bazen okuduğu ve hayran olduğu bir romanın ikinci cildini o yazacakmış gibi havalara giriyor, bazen gittiği bir fotoğraf sergisinin ardından eline makine alıp sokaklara çıkıyor, bazen de gece üçte televizyonda seyrettiği artistik aşçıların peşinden üzerine biberiye dikebileceği yemekler yapmaya çalışıyordu. Bütün bu çabaların ortak yanı, kendine yakıştırdığı bu hayatların çığır açan, şaşırtan bir patlamayla aniden ortaya çıkacağı ve onu bir anda hayatın üst sıralarına taşıyacağına olan inancıydı. Heyecanına bakılırsa inanılmaz bir yazar, kadrajı milimetrik oturtan bir fotoğrafçı ya da biberiyeyi en tepeye diken bir aşçı olması an meselesiydi. Tek sorun, yazmaya başladığı romanı ikinci sayfasında bırakıp eline fotoğraf makinesini alarak oynamaya başlaması, sonra aniden bastıran bir yorgunlukla üçlü koltuğa uzanarak televizyonu açması, Rıdvan Dilmen, Ogeday, Şirin Payzın derken sabah saat üçte dev tabaklı aşçıya denk gelip daha biberiye bile dikilmeden uyumasıydı. Bu hayatları başarabilen edebiyatçı, fotoğrafçı ve aşçılardan daha zor bir hayatı vardı. Çünkü yıllardır hem hepsi hem de hiçbirisiydi. Görünüşe göre çok hevesli ama saf gibiydi. Üstelik sabahları çok erken kalkması gereken birisiydi.

Adım Ertan Tufan. 33 yaşındayım. 32 katlı bir gökdelende çalışıyorum. Reel olarak çaresiz olsalar da, sırf hakkında konuşarak ekonomiyi adeta ellerinde döndürdüklerine inanan iş arkadaşlarım var. Tam bir geri zekâlılar ordusu. Takım elbiseyi giyince Wall Street broker'ı gibi dolanmalar, yaz tatili için Bora Bora adalarını düşünüp sanki sorun sadece mesafeymiş gibi davranmalar, azıcık maaşlarıyla dünya dolar rezervini kafadan yönlendirmeler... Bu insanların sanki on dakika sonra zengin olacaklarmış gibi davranmalarından tiksiniyorum. Ama bugün sinirlerimi bozmaya niyetim yok. Bugün, benim için büyük bir gün. Çünkü uzun süredir ihmal ettiğim romanıma bu akşam tekrar başlıyorum.

Geçen sene, yani 32 yaşındayken aklıma geldi bu roman fikri. 32 yaşındaki bir adamın, çalıştığı 32 katlı bir gökdelenin çatısından atlamasıyla başlıyor romanım. Adamın, aşağı düşerken ulaştığı her katta hayatını yıl yıl sorgulaması üzerine bir kurgu planlıyorum. Bir arkadaş, "Böyle bir roman olması lazım zaten," dedi, ama ispat edemedi. Bence özgün ve nefis bir fikir. Düşünsenize, her kat kahramanın hayatının bir yılına denk geliyor ve finalde çakılma anıyla eşzamanlı bir parçalanma yaşanıyor. Bu romanla, ne kadar yalan bir hayat yaşadıklarını plaza çalışanlarının yüzlerine çarpacağım. Hafta içi dolarla, hafta sonları AVM merdivenleriyle inip çıkan bu sahte hayatları bir bir deşifre edeceğim. Ben Ertan Tufan! Yılışık metroseksüeller ve sahte femme fatalelerin düşmanı! Plazalardaki kaosun sebebi benim! Ensenizde soluyan Guy Fawkes'im. Korkun benden!

Mesai biter bitmez hemen çıktım. Eve giderken romanımın edebiyat âleminde bir anda patlayacağını ve derhal kült olacağını hayal ettim. Heyecanım gitgide artıyordu. Metroda, iş çıkışında bile hâlâ iş konuşan kaderdaşlarımı görünce öfkem daha da arttı. Romanı bitirdiğim gün işi bırakmaya karar verdim.

Kapıyı açan karım telaşlıydı. Boktan ayrıntıları, çözülmesi gereken bir sorun halinde kucağıma vermeye hazır bu yüz ifadesini çok iyi tanıyorum. İlave sorunlara yol açmamak için, "Yine ne oldu?" sorusunu atlayıp direkt "Noldu?" diye sordum. "Fındık'ın ateşi var," dedi. Fındık dediği 4 yaşındaki kızımız Ceyda. Biraz canım sıkıldı. Romanıma başlamam gecikecekti.

Akşam yemeğinden sonra Fındık'ın ateşi 39'u geçti. Stratejik kararları beraber alan modern bir çift olarak ılık banyoda karar kıldık. Baksırla küvete oturup Fındık'ımı ılık suda yıkarken, romanımın ilk cümlesini bulmam benim için hoş bir sürpriz oldu: "Hayat berbat. Hayatımın bundan sonrasını bu konuyu düşünmeye adadım." Ve inanmayacaksınız ama Fındık'ı yatağına yatırırken romanımın bitiş cümlesini de buldum: "Adım Ertan Tufan. Galiba düşüyorum!" Romanın başı da sonu da gerçekten iyi olmuştu. Geriye sadece araları doldurmak kalmıştı. Çok mutluydum. Fındık'ı şap diye öptüm.

Saat 21.15'te salondaki yemek masasına oturarak bilgisayarımı açtım. Karım, "Napıyosun sen?" diye sordu. "Biraz işim var," dedim. "Bence de işin var, şu dolabı monte et artık!" dedi. Eliyle yaklaşık bir haftadır antrede duran kutuyu gösteriyordu. "Tamam, yarın kurarım," dedim. Cevabı mazeret yüklü ve sertti: "Yarın temizlik var, bu akşam kur, kalksın ortadan!" Biraz kavga ettik.

Saat 22.00. İnsan sadece vida sıkarak terden sırılsıklam olabiliyor. İkea'nın insanlarda ferah duygular uyandıran modern dizaynı aşama aşama yükselirken, sömürülen bir işçi gibi ter içinde kaldım. İşte kapitalizmin gerçek yüzü! Bu dolabı kurarken düşündüklerim, akıttığım ter, yazacağım romanın konusuna daha çok inanmama yol açtı. Bu da sanatın gücü işte! Fight Clup'ta İkea kataloğunun göründüğü sahneyi hatırlayınca, doğru yolda olduğuma bir kere daha emin oldum. "Sıkı durun insanlığı modernizm masallarıyla kandıran tröstler, canınıza okumaya geliyorum!" diye mırıldandım. Ama önce tekrar banyoya girmeliydim. Zira fena kokmuştum.

Banyo yaparken aklıma bir fikir geldi. Romanıma çeşitli sebeplerden dolayı geçen sene (32 yaşındayken) başlayamadığım için, plazanın kat sayısını şimdiki yaşıma uygun olarak 33'e çıkarabilirdim. İyi gidiyordum. Daha başına oturmadan roman ilerlemeye başlamıştı. Banyodan çıktığımda artık önümde hiçbir engel kalmamıştı. Antredeki kutu eşyaya dönüşmüştü, Fındık 37 derecede seyrediyordu ve ben kokmuyordum. Her şey yolundaydı, artık romanımın başına oturabilirdim. "Bekleyin beni plaza fareleri, canınıza okumaya geliyorum!" diye mırıldandım.

Saat 23.10. Henüz başlayamadım. Banyodan sonra rehavet çökünce biraz dinlenmeye karar verdim. Televizyonda fotoğraf makinesiyle dünyayı dolaşan Coşkun Aral vardı. Yazmak dışında fotoğrafçılık da ilgimi çeken bir alandır. Bu işlerden anlayan bir arkadaşım, "Sende doğuştan kadrajlama yeteneği var," demişti. Antre dolabındaki fotoğraf makinesini alarak tekrar koltuğa uzandım. Makineyle Coşkun Aral'ın, karım kanalı değiştirince de Ogeday'ın portrelerini çektim.

Saat 24.15. Karım yattı. Bir türlü kalkıp bilgisayarın başına oturamıyorum. Bir yerde okumuştum; insanın çok istediği bir şeyi bir türlü yapamamasına "irade felci" deniyormuş. Gözlerim ağırlaşmaya başladı. Biraz içim geçmiş. Rüyamda Guy Fawkes'i gördüm. Dertliydi, gençlerin kendisini yanlış anladığından, sıkı bir katolik iken ne ara özgürlük savaşçısı haline getirildiğini anlayamadığından, kendisini filme uyarlayan Wachowski kardeşlerden çektiğini Kral James'ten bile çekmediğinden bahsediyordu. Sıkıntıyla uyandım.

Saat 3.00. Dört saat sonra işe gidecek olmak biraz can sıkıcı. Halıdaki telefonumu alıp alarmı sabah 6.00'ya kurdum. Televizyonda "Elegan Tadlar" isimli bir program var. Akdeniz mutfağı ve büyük beyaz tabaklarda servise bayılıyorum. Mutfakta vakit geçirmek ve profesyonel tabaklar hazırlamak eskiden beri kurduğum hayallerden biridir. Televizyondaki aşçı, dev tabağın yüzde 90'ını boş bırakıp üst üste koyduğu malzemelerin en üstüne biberiye dikti. Güzel ve basit bir tarifti. Tabak çok güzel görünüyordu. Pazar günü yapabilirim aslında, diye düşündüm. Halıdaki telefonu alıp hatırlatma kısmına "Biberiye al" yazdım.

Not: Ertan Tufan şu an 39 yaşında, dolayısıyla romanındaki gökdelenin kat sayısı 39'a çıktı. Romanın giriş cümlesinin çalıntı olduğu edebiyattan anlayan bir arkadaşı tarafından yüzüne vurulduğu için şu sıralar yeni bir giriş arıyor. Fotoğrafçılıkla çok ilgilenemese de ara sıra dev tabaklar hazırlıyor. Ertan Tufan'ın arkadaşları gayet iyiler. Konuşa konuşa dünya döviz rezervlerini idare etmeye devam ediyorlar. Ertan Tufan'ın kızı Ceyda, çocukları at yarışına sokacakmış gibi hazırlanamayan, ama gerekirse okula at getirerek attan da ödün vermeyen özel bir koleje devam ediyor. Okulun fiyatı 11 bin dolar. Dolar hâlâ inip çıkıyor.

UYKUSUZ

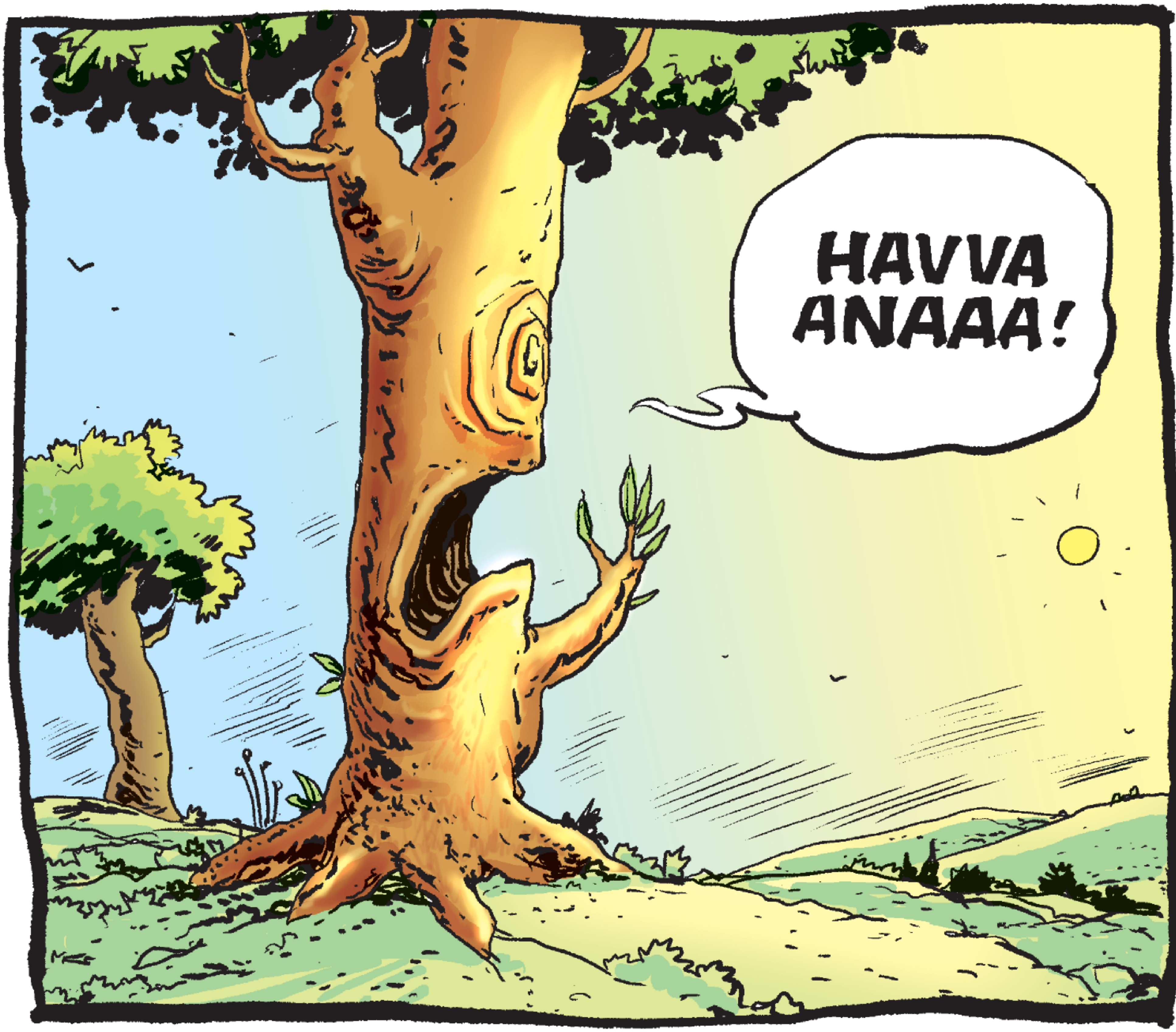
Haftalık Mizah Dergisi | 1 HAZİRAN 2017 | Sayı: 509

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

Karadeniz'de 8 ilin yaylalarını birbirine bağlayacak "yeşil yol projesi" kapsamındaki çalışmalara yeniden başlandı.

8 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/23 No: 510
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

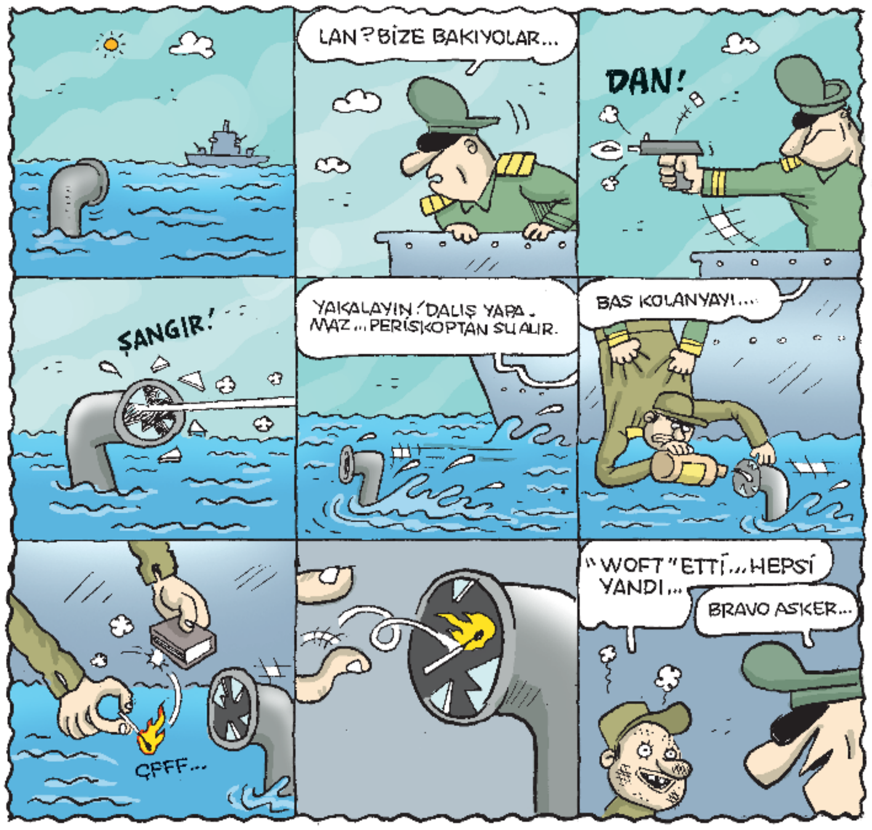

Ramazan baskısı bilindiği gibi: TCDD, oruç nedeniyle yemekli vagonları servise kapattı.

Vatandaşa Sorduk: insan

Farklın YURTÇA (30): Geçen gün insanları be-ğeneyim diye sosyal med-yaya girdim.. Ana sayfalarından aşa-ğı doğru beğenerek inmeye başla-dım.. Bi yarım saat indikten sonra biraz hava alayım diye yukarı çık-maya başladım.. Son yarım saat-tir vazife gibi beğendiğim şeylere biling gözüyle tekrar bakıyordum. 58 tane kedi, 6 fincan kahve, 12 ayak, 8 köpek (3 tanesi so-kak köpeği), 24 tane Fön, 9 spor ayakkabı ve daha bi yığın ıvır zıvır y***k kürek be-ğendiğimi farkedince "Ne yapıyo-rum amk ben" dedim.. Çolumun ço-cuumun rızkının peşine koşacaama sokakta kedi köpek seviyo, gelip geçenin ayakkabısına övgüler dü-züyo, kafelerde espresso içenlerin espressolarına mokoyitolarına öpücük-ler kalpler atıyo gibiydim.." İşin daha da acayibi kedinin, köpeğin bundan heberi yoktu, olamazdı.. Sosyal medyadaki o insanlarla iyi ilişkiler içinde olmam için, onların o *mcık aazlı kedilerini, skmsalak köpeklerini her gün beğenmek zo-rundaydım..

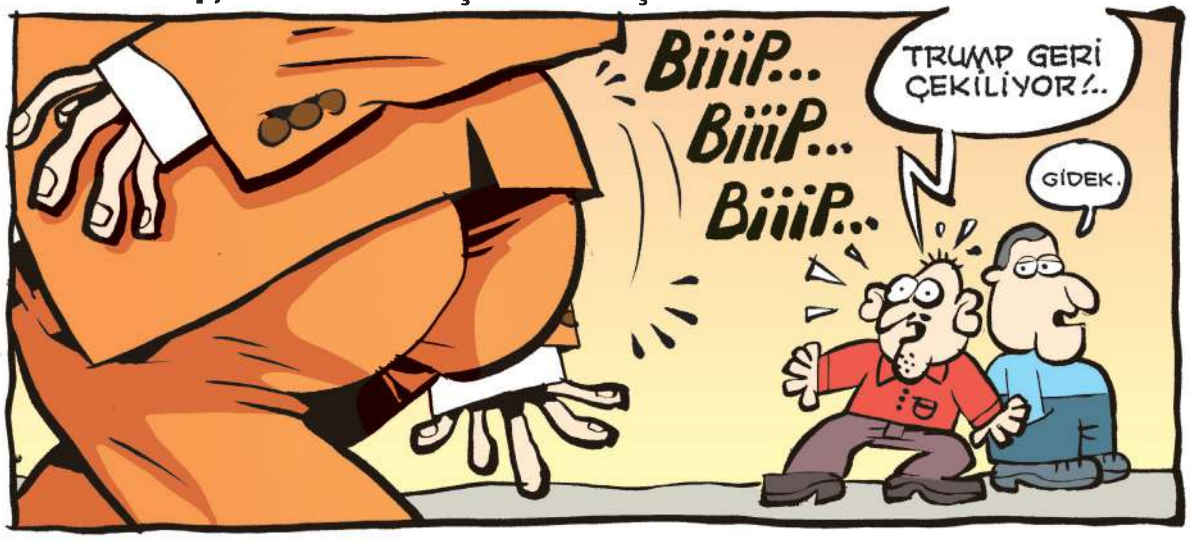
Ama sonra tatlı bişeyler yiyip kan şekerim düzelince tekrar düşün-düm.. O insanlar aslında hayatla-rını paylaşmaya çalışıyorlardı.. Ke-diye, köpeye, kahveye karşı olan sevgilerini paylaşmaya çalışıyor-lardı ve sevgi paylaştıkça çoğa-lan bir şeydi.. Paylaşmak gereki-yordu..

Artık sadece beğenmekle kalmıyo-rum, paylaşıyorum da.. Misal, Hikmet kapuçinosunu paylaştığın-da, ben de sayfamdan "Hikmet kopuçinosunu içiyor" "Necla kedisini seviyor" "Türkan köpe-ğini sgiyor" diye paylaşıyorum..

Dün "ayak özel günü" yaptım.. Sadece paylaşılan ayakları pay-laştım.. Lütfünün ayağı, Yesimin ayağı vs vs.. Hayat güzel..

UYKUSUZ

Donald Trump, Paris İklim Anlaşması'ndan çekilme kararı aldı.

Konuşan, yapay zekaya sahip seks robotları piyasaya çıkıyor.

Açlık grevindeki akademisyenlere destek eylemi yapan Veli Saçılık'a polis plastik mermiyle saldırdı.

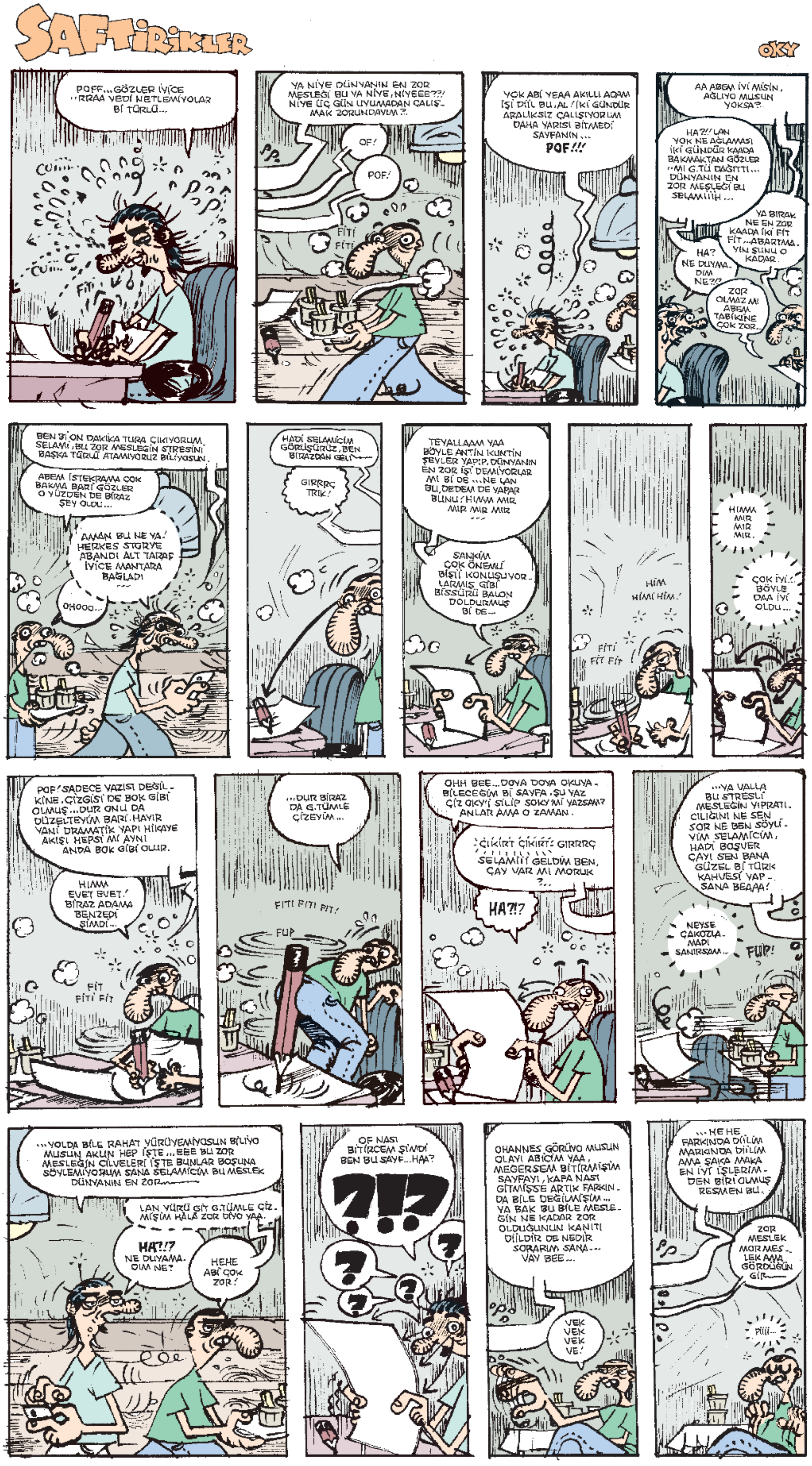

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Adayım hâlâ Yıldız

Matematiği severim, pek anlamasam da bu benim matematik hakkında düşünmemi, matematikle ilgili teoriler geliştirmemi engellemez. Tabii **normal şartlar altında** kendi kendime, *"Ulan gudik, lise iki matematiğinden iki kere üst üste kalmış, lise bir matematiğinden de kümeler hakkında dönem ödevi yapıp anca geçmiş adamsın, hele bir soluklan, zaten her hafta abuk subuk bir sürü şey yumurtluyorsun, bırak da matematik eksik kalsın,"* demem gerekir ama **Yeni Türkiye'de** jeologlardan matematikçilere bir alay kıymetli arkadaşımız ilahiyattan, sivil asker ilişkilerine, siyaset biliminden tarihe kadar her konuda, kendi alanlarında konuşacaklarından çok daha büyük bir güven ve kesinlikle fikir ileri sürebiliyor, benim neyim eksik?

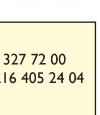
Galiba bu işi, kimyacı olmasına rağmen tek bir pedagoji araştırmasına, siyaset bilim çalışmasına falan referans vermeden pedagojiden siyasete her konuda fantastik kitaplar yazıp da kimya konusunda bildiklerini bizden sır gibi saklayan Oktay Sinanoğlu başlattı. Kimse *"Ulan adam kimya profesörü, neden biz emperyalizm konusunda hiçbir araştırmaya dayanmayan, oturduğu yerden yazdığı cümleleri ciddiye alıyoruz?"* demedi; sayfa sayfa döktürdüğü komplo teorilerini okuyup *"Abi bu lafların aynısını kahvedeki Kömürcü Ali de ediyor zaten,"* diye sorgulamaya kalkmadı. Ha nedir? Bir insan matematikçi diye siyaset hakkında fikir yürütemeyecek anlamına gelmiyor elbette bu. Ama ileri sürülen fikirleri hiç olmazsa Kömürcü Ali dile getirdiğinde ya da ben matematik hakkında atıp tuttuğumda ne kadar sorguluyorsak o kadar sorgulayacağız.

Matematik demişken, temel meseleler konusunda zaten hepimiz hemfikiriz, iki kere iki dört, dört kere dört on altı ediyor falan. Peki üçgenin iç açıları toplamı neden 180 ediyor? Şart mıdır? Bize dayatılan bu 180, artık iç açılar olmaktan çıkmış, iç acılara dönüşmüştür. Bu zulmü daha fazla desteklemenin bir anlamı yok. Pisagorculuk yüzlerce yıl bu topraklara zulümden başka bir şey getirmedi: Rasyonel sayılara taptılar, rasyonel sayılar dışında sayı olmayacağını ileri sürdüler. 2'nin kökünün rasyonel bir şekilde ifade edilemeyeceğini yani irrasyonel sayıların varlığını ispatlamaya kalkan Hippasus kardeşimizi alçakça katlettiler. E o hâlde neden hâlâ bu zalimlerin, bu katillerin, bu gözü dönmüş tarikat mensuplarının teorilerini kullanıyoruz? Hippasus'a yaptıklarını ne çabuk unuttuk? Pisagorculardan Hippasus'un hesabını sormadan Pisagor'un yöntemlerini kullanmayı doğru bulmuyorum. Ha nedir? **Normal şartlar altında** bu yazdıklarımı sağda solda söylesem, tek kollu gömleği giydirip Mazhar Osman'a gönderiverirler ama madem **Yeni Türkiye'deyiz,** herkes her konuda konuşuyor, **kimse kusura bakmasın** ben o gömleği giymem. Ayrıca adayım da hâlâ Yıldız Tilbe ve kim neresini yırtarsa yırtsın, ortada dolaştırılan tüm isimlerden çok daha mantıklı. Aksini iddia edecek olanla da sabaha kadar tartışır, gerekirse jeoloji üzerinden, gerekirse sayı doğrusu üzerinde göstererek Yıldız Tilbe'nin daha mantıklı bir aday olduğunu ispatlarım.

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba sevgili okur. Sana bu mektubu Moskova'dan bir otel odasından yazıyorum. Biz buraya Art-İst futbol takımı olarak yine bir turnuvaya geldik. Bugün de ilk maçımız vardı. Ama biraz öncesinden bahsedeyim. Atatürk Havalimanı'ndan sorunsuz bir şekilde uçağa bindik, saatinde Moskova'ya indik. Olaylar bu noktadan sonra başladı. Kaptanımız Deniz Cem'in bavulunu bir başkası almış gitmiş. Karıştırmış zaar. Kaptanın bavulu bir de bu ya, bir başkasının bavulu olsa bu kadar şey olmazdı belki ama kaptanın bavulu bu bir yerde. E be zalım, sen bula bula kaptanın bavulunu mu buldun a eşşek seni be. Geri ya. Yemin ediyorum geri. Havalimanında bekle Allah bekle. Saatlerce çıkamadık havalimanından. Bir de önden de havalimanının önüne çıkmış da bulunduk diğer takım arkadaşları olarak, nasıl soğuk yedik anlatamam. Net güzel soğuk yedik. Aslında bu mevsimde Moskova iyidir, geçen sene iyiydi mesela, sıcak idi, fakat bu sene norto. Hava durumuna bakıyoruz, birkaç gün böyle. Sonra normale dönüyor, sonra yine güzel oluyor. İki gün sonra yine güzel oluyor mesela. İki gün sonra her şey çok güzel oluyor. Bekle bizi Moskova. İki gün sonra bak sana neler ediyoruz. Hele sen bir bekle bizi. Ne diyordum, havalimanından saatler sonra çıkabildik. Çanta yok ama kamera görüntülerinden kimin aldığı tespit edildi. Çıktık yola otobüsle. Otele varmamız beş saat sürdü. Korkunç bir trafik var Moskova'da. Akşam saatine kalırsan net yanıyorsun. Bavulu beklemeseydik akşam saatine kalmayacaktık ama işte bavulu bekledik. Bavulu bekleyince akşam saatine kaldık. Akşam saatine kalınca da yandık ha yandık. Resmen otobüsün içinde kapana kısıldık sanki. İstanbul trafiğine rahmet okutan bir trafikten bahsediyorum, varın gerisini siz düşünün. Saatler sonra otele varabildik, bu defa da lobide sıkıntı çıktı. Bir türlü odaların anahtarları teslim edilemiyor. Dört saat de öyle bekledik. Korkunç bir gün yaşadık diyebilirim. Odaya yerleştiğimde her şeye rağmen başka bir ülkeye gitmenin ne muhteşem bir şey olduğunu düşünmeye başladım. Hani John Lennon diyor ya, "imagine there's no countries" diyor ya. Hayal ediyorum, düşünüyorum, "a vallahi çok sıkıcı olurmuş" diyorum. O ne öyle, düşünsene, bir ülkeden bir başka ülkeye gidemiyorsun. Farklı bir ülke görmek yok. Tüm dünya Türkiye mesela. Dünya Kupası maçları yok bir kere. İnsan düşündükçe aklı çıkar. Maradona'nın İngiltere'ye attığı gol yok, düşünsenize. Ne bileyim, öyle bir hızlı hızlı düşündüm yani öyle. Öyle işte. Üzüldüm düşününce ama sonra sevindim. Yerleştim odaya, şöyle bir yorgana baktım, neresi eni neresi boyu, ilk bakışta yine çözemedim, deli çıktım. Bütün dünyada yorganlar böyle. Arkadaşım bunun boyunu gözle görülür bir şekilde biraz daha uzun yapın da geceleri sorun yaşamayalım. Kare gibi olunca dönüyor çünkü. Ama bu net dikdörtgen olursa dönmez, uykumuzun da hamuğa koyulmaz. Lütfen ama. Yeter ya. "Bari Rusya'da çekmeyeyim bu yorgan çilesini" diyorsun, Rusya'da da çekiyorsun, ne anladım. Odaya yerleştikten sonra, dedim ki, "aşağı ineyim de bir yemek yiyeyim". Acıktım çünkü. On beşinci kattayım bu arada. Asansör geldi, hop atladım içine, iki de ellili yaşlarında Rus ağabey var asansörde. Hop bastım zemin kat olan bir'e. Onlar meğersem yirmi sekizinci kata çıkacaklarmış. İngilizce de bilmiyorlar, yirmi sekiz'i gösterip gösterip, "senin ben babanın düşmanını siheyim" der gibi el hareketleri yapıp yapıp, yüzüme yüzüme bir şeyler söylüyorlar ama bence hep küfür ediyorlar. O kadar eminim ki hep küfür yediğime. Bir de sesleri de az çıkıyor. Kontrbas gibi adamlar. Cüsse dev, ses cılız. E bassaydınız madem yirmi sekiz'e. Neden basmadınız yirmi sekiz'e. Ben nereden bileceğim sizin yirmi sekiz istediğinizi. Benim içime mi doğacak sizin yirmi sekiz olduğunuz. Madem bu kadar yirmi sekiz'siniz, basın yirmi sekiz'e. Ben böyle böyle cevaplar verirken nasıl küfürler yiyorum ama. Rusça da bilmiyorum ki nasıl bir küfür yediğimi bileyim. Bir tek "davay" biliyorum, onun da ne manaya geldiğini tam olarak bilmiyorum. Bazen de "davay davay" diyorum, sanki daha çok Rusça biliyormuş gibi oluyorum. Bazen de uzatıyorum, "daavaaaaay, davay davay davay" diyorum, sanki ordinaryus profesör gibi oluyorum Rusça'da. Çünkü "davay" öyle bir kelime. Başından sonuna saçma bir gün yaşandı ilk gün Moskova'da. Dün yani. Bugün ise hızla normale döndü her şey. Bavul geldi mesela önce, sonra Romanya karşısındaki ilk maçımıza çıktık. İlk yarı 1-1 bitti. Maçın son on beş dakikasına da 3-1 galip girdik. Bu dakikadan sonra ne olduysa oldu, peş peşe goller yemeye başladık, 6-3 bitti maç. Güzel yenildik. Hakem bile sordu, "ne oldu yahu size böyle" dedi, "what is it" dedi. Valla bilmiyoruz. Bilsek zaten önlem alırdık. Sonuçta bu bizim ilk maçımız. Turnuva uzun. Yalnız bir üzüntüm var, o da bu sene turnuvaya, Japonya'nın gelmemiş olması. Dolayısıyla kaleci Suzuki'nin de gelmemiş olması. Çünkü biliyorsunuz ben Suzuki'nin ve Japonya'nın belalısı bir insanım. Her maç golüm var, Suzuki'ye Japonya'ya. Herr-maç ama. O yüzden çok üzgünüm. Bir hata mı yaptık acaba Suzuki'ye Japonya'ya karşı. Neyse artık, bir on gün daha buradayız. Henüz macera yeni başlıyor. Çok büyük olaylara gebe bu turnuva. Çekşane şeyler yaşanacak yine. Hadi bakalım. Süper olacak bence. Hoşça kal bence.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

YERALTI ÖYKÜLERİ

“ gümbil ”

- GEÇEN HAFTADAN DEVAM -

ERSİN KARABULUT

—Devamı haftaya—

Biz üç arkadaşız; Murat, Hasan, ben. Cehennem kaçkını yaratıklar tarafından işgal edilmiş bu topraklara huzur ve adalet getirmek için internet üzerinden bir araya geldik. Kılıçlarımızla vuracağız, ateş topu fırlatacağız, gerekirse adam toplayıp dalacağız ama bu insanları fakir ve sevimli memleketi canavarların elinden kurtaracağız. Ama önce hayatımızdaki kadınları uyutacağız. Onlara diziler izleteceğiz, bayıltıcı bitki çaylarıyla şaşırtacağız, belki akşam yemeğinde mantı ya da iskender gibi bilinci geçici olarak ortadan kaldıran gıdalar yedireceğiz, türlü oyunlar edeceğiz. Tam uyumalarına yakın pembiş kulaklarına, “ha yatacak mısın? Tamam ben de hasanlarla yarım saat falan oyun oynarım gelirim yanına. Yok canım sabahlamam, yarın erken kalkacağım zaten. Beni kesin kaldır yarın. Altıda kaldır. Tabi. Mutlaka kaldır ama.” diye fısıldayacağız. Evde savaşacağız, sokakta savaşacağız, internette savaşacağız, asla teslim olmayacağız (diye

bağırmıştı Winston Churchill Paşa, hava kuvvetleri mensubu subaylara hatırlarsanız. Iron Maiden'in müzik suretinde tüfek şarkısı Aces High da bu konuşmayla açılır, ardından şarkı patlak verir ve kendinizi “hiç binebileceğim bir at yok mu buralarda? Kimsede fazla at yok mu?” diye sağa sola bakarken bulursunuz. Ben konuşmayı hep Iron Maiden şarkısından dinlediğim için bir dönem konuşmanın orjinalini canlı dinleyen ingilizler için üzüntü duymuştum. Konuşmayı dinlediler, sonra Iron Maiden dinlemeden evlere dağıldılar ya. Yazıktır, günahtır. Bir de savaş var, almanlar bomba yağdırıyor falan. Zor, zor, zor...).

Bebeğimi yatırdıktan sonra Hasan ve Murat'a skype'tan bağlandım. Ne yaptın, yatırdın mı hanımı, yatırdım sen ne yaptın yatırdın mı hanımı, kanepede uyuttum. Herkes bir şekilde bayıltmayı başarmış hayatının gün ışığını. İşte bu güzel haber. Bir hafta önce almıştık bu oyunu, bir haftadır denk getirip birlikte oynayamadık. Bir haftadır oyundaki köyün çocukları ağlıyor, köyün muhtarı bir haftadır köye gelecek olan kahramanlara söyleyeceği sözleri çalışıyor. Murat çok iyi biliyor bu oyun işlerini, onun sayesinde internetten birbirimizi bulduk, aynı oyuna girdik. İşte Hasan, Ben, Murat köy meydanında birlikte duruyoruz. Hasan düz kafalı olduğu için kendine kaslı adam seçmiş, ben köylüleri çıldırtmak ve arada arkadaşlarıma çirkin şakalar yapma amaçlı olarak kadın büyücü / savaşçı oldum. Düşmanlarıma ateş topu atacağım, onları facebooktan ekleyeceğim, bir gün çok iyi bir gün inanılmaz soğuk davranacağım, mesaj atınca cevap yazmayacağım, geceleri ansızın “sen bana niye soğuk davranıyorsun” diye mesajlar atacağım, baktım ölmedi, yanan adamı bir de kılıçla yaralayacağım. Normal hayatta kız olsaydım da böyle davranırdım herhalde. Dans pistinde işim bittiğinde cahillerin bedenlerini belediye yerden kürekle kazırdı.

Murat oyun işinden çok iyi anladığı için Hasan'la ikimizin aklına hayatta gelmeyecek bir karakter seçmiş, topraktan ölü çıkartıyor, hayvanlara hükmediyor, cümle tabiata kendi işini yaptırıyor. Ben yıllardır internetten oyun oynamıyorum, üçümüzü ekranda yan yana görünce çok sevindim, heyecanlandım, hemen taşkınlık olsun diye Hasan'a ateş topu fırlattım. Neyse ki arkadaşına hasar verme özelliği kapalıymış, bunu öğrenince biraz daha karşılıklı şımardık. Murat bu sırada gitti, köyün muhtarıyla konuştu. “Siz iyi, ahlaklı ve ellerinden ateş çıkartabilen insanlara benziyorsunuz, bizim başımızda bir dert var, köyün biraz dışında içmeler mevkiinde cehenneme açılan bir boyut kapısı belirdi. Biz çok şikayetçiyiz. Oradan devamlı yabancı yaratıklar köyümüze geliyor, buranın insanı değiller yani. Hırsız mıdır, arsız mıdır bilemiyoruz. Çocukları yiyorlar, koyunları

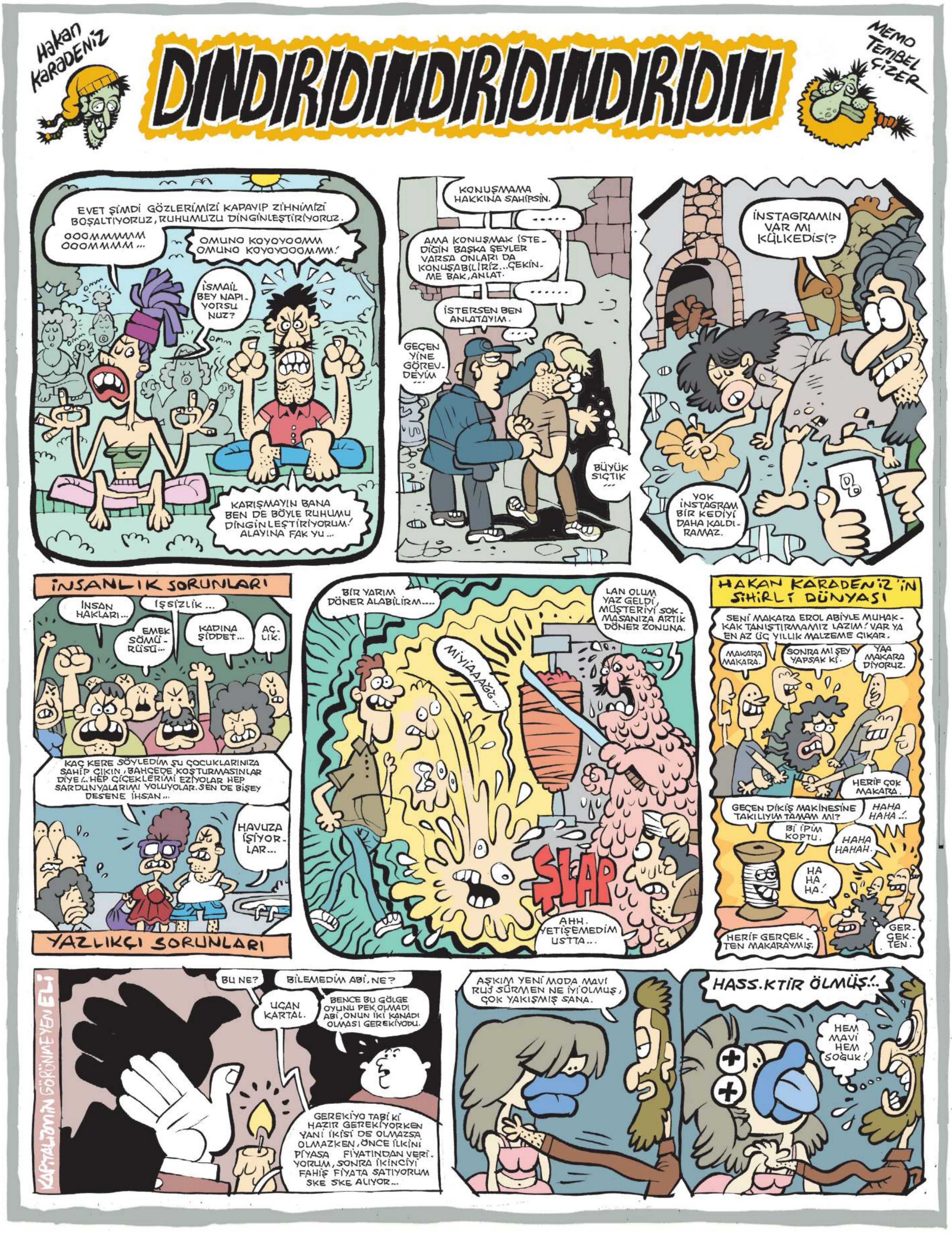

yiyorlar, karımıza kızımıza bakıyorlar, onları da yiyorlar. Biz memnun değiliz bu durumdan. Biz yaratıklar gitsinler istiyoruz. Siz üçünüz cehennemin ordularını bu dünyadan gönderin, biz de size koyun, koyun peyniri, otlu peynir, köy yumurtası verelim. He?” diye ağlamış muhtar. Muhtara he demeyince oyun ilerlemiyor, o yüzden ne dese he dedik ve yaratıklarla savaşmadan önce bu sevimli fakat ırkçı köylülerden biraz alışveriş yapmaya karar verdik. Ben büyücü olduğum için kendime tek elle kullanabileceğim zehirli bir hançer ve hançerin yanında gündelik olarak kullanabileceğim business / casual bir zırh aldım. Hasan biraz da köydeki gelinlik yaştaki kızlara şov olsun diye kendi kadar bir çift elli kılıç ve dökme demirden zırh almış. Savaşçıdan çok Suadiye'de falan zengin evlerinde ortaçağ temalı dekora benzer halde geldi yanımıza. Murat'ın neyi neden yaptığını anlamamız mümkün değil, kendisine kesik yaratık kafası ve zırh olarak da püsküllü bir şey almış. Yine en güçlümüz o, inanılmaz. İş bilenle bilmeyen bir olmuyor gerçekten.

Hazırız, hazır hissediyoruz, hazır gözüküyoruz. Büyüler ezberlendi, kılıçlar bilendi, zırhlar parlatıldı ve yağlandı. Artık dövüşmediğimiz her dakika gökyüzünden bizleri izleyen savaş tanrılarına hakaret sayılır. Murat “ben önden gideceğim, beni izleyin. Erman sen arkada kal, ateştopu falan at, mesafeyi koru, eğer başımız derde girerse köye ışınlanmamızı sen sağlayacaksın. Hasan sen benim yanımda dur, gelen vur acıma, yaralanırsan ben seni iyileştireceğim. Geride adam bırakmayacağız! Hadi bakalım!” diye bağırdı. Biz de birbirimize vurarak coşkusunu paylaştığımızı gösterdik. Tam köyden çıkarken Murat'ın skype'ından kız arkadaşının “Murat ayakta mısın sen hala ya?” diye sesi geldi. Gaza gelip çok bağırdı herhalde, uyandırdı kızı. “Bi saniye ben hemen geliyorum” diyip evinin içinde kayboldu Murat, Hasan'la ikimiz köyün girişinde kaldık.

“Kızı uyandırdı keriz... Eheh” diyip yakınlardaki çalılara ateştopu attım. Hasan o sırada çömelme tuşunu keşfetmiş seri bir şekilde çömelip kalkıyordu. On beş dakika kadar Murat ve kız arkadaşının tartışmalarını dinledik çok uzaktan. Son bir “ne yaparsan yap, ben yatıyorum” diye ses geldi. Murat geldiğinde Hasan bana da çömelme tuşunu öğretmişti, Hasan'la karşılıklı çömelip kalkıyorduk. Murat da kız arkadaşıyla tartışmanın yarattığı can sıkıntısıyla bizimle birlikte çömelip kalkmaya başladı. Güzel bir görüntü oluştu, ben ehe ehe diye gülerken kendi bebeğimi uyandırdım yanlışlıkla. O akşam cehennem ordularına dair bir hareketimiz olmadı ama herkes kendine yakışan kıyafetler satın aldı. Hangi iş kolunda olursanız olun, bu iyi bir başlangıçtır.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
EVET ŞİMDİ GÖZLERİMİZİ KAPAYIP ZİHNİMİZİ BOŞALTIYORUZ, RUHUMUZU DİNGİNLEŞTİRİYORUZ.
OOOMMMMM OOOMMMMM...
OMUNO KOYOYOOMM OMUNO KOYOYOOOMMM!
İSMAİL BEY NAPIYORSUNUZ?
KARIŞMAYIN BANA BEN DE BÖYLE RUHUMU DİNGİNLEŞTİRİYORUM! ALAYINA FAK YU...
KONUŞMAMA HAKKINA SAHİPSİN.
.....
AMA KONUŞMAK İSTEDİĞİN BAŞKA ŞEYLER VARSA ONLARI DA KONUŞABİLİRİZ... ÇEKİNME BAK, ANLAT.
......
İSTERSEN BEN ANLATAYIM.
GEÇEN YİNE GÖREVDEYİM...
BÜYÜK SIÇTIK...
İNSTAGRAMIN VAR MI KÜLKEDİSİ?
YOK İNSTAGRAM BİR KEDİYİ DAHA KALDIRAMAZ.
İNSANLIK SORUNLARI
İNSAN HAKLARI...
İŞSİZLİK...
EMEK SÖMÜRÜSÜ...
KADINA ŞİDDET...
AÇLIK.
KAÇ KERE SÖYLEDİM ŞU ÇOCUKLARINIZA SAHİP ÇIKIN, BAHÇEDE KOŞTURMASINLAR DİYE!.. HEP ÇİÇEKLERİMİ EZİYOLAR HEP SARDUNYALARIMI YOLUYOLAR. SEN DE BİŞEY DESENE İHSAN...
HAVUZA İŞİYORLAR...
YAZLIKÇI SORUNLARI
BİR YARIM DÖNER ALABİLİRM...
LAN OLUM YAZ GELDİ, MÜŞTERİYİ SOKMASANIZA ARTIK DÖNER ZONUNA.
MİYIAAAĞĞ...
ŞLAP
AHH. YETİŞEMEDİM USTTA...
HAKAN KARADENİZ'İN SİHİRLİ DÜNYASI
SENİ MAKARA EROL ABİYLE MUHAKKAK TANIŞTIRMAMIZ LAZIM! VAR YA EN AZ ÜÇ YILLIK MALZEME ÇIKAR.
MAKARA MAKARA.
SONRA MI ŞEY YAPSAK Kİ.
YAA MAKARA DİYORUZ.
HERİF ÇOK MAKARA.
GEÇEN DİKİŞ MAKİNESİNE TAKILIYIM TAMAM MI?
HAHA HAHA..!
Bİ İPİM KOPTU.
HAHA HAHAH.
HA HA HA!
HERİF GERÇEKTEN MAKARAYMIŞ.
GERÇEKTEN.
KAPTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
BU NE?
BİLEMEDİM ABİ, NE?
UÇAN KARTAL.
BENCE BU GÖLGE OYUNU PEK OLMADI ABİ, ONUN İKİ KANADI OLMASI GEREKİYODU.
GEREKİYO TABİ Kİ HAZIR GEREKİYORKEN YANİ İKİSİ DE OLMAZSA OLMAZKEN, ÖNCE İLKİNİ PİYASA FİYATINDAN VERİYORUM, SONRA İKİNCİYİ FAHİŞ FİYATA SATIYORUM SKE SKE ALIYOR...
AŞKIM YENİ MODA MAVİ RUJ SÜRMEN NE İYİ OLMUŞ, ÇOK YAKIŞMIŞ SANA.
HASS.KTİR ÖLMÜŞ!..
HEM MAVİ HEM SOĞUK!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nasyonel sosyalizm, politik pezevenkliktir. Sömürülen sınıfı, sömüren sınıfın kucağına iterek geçimini sağlar." – B.Brecht, Faşizm Üzerine Yazılar'dan.

● **Yaşayan mizah dergisi efsanelerinden bir ilk onbir çıkardım, tamamen paşa gönül kriterlerime göre. Vakit ayırırsanız, sizinkileri de beklerim. Işte benim takımım: Ahmet Yılmaz, Atilla Atalay, Behiç Pek, Engin Ergönültaş, Erdal Belenlioğlu, Hasan Kaçan, Kemal Aratan, Latif Demirci, Metin Üstündağ, Umut Sarıkaya, Yiğit Özgür...**

● Peki Jean-Jocques Rousseau'nun babasının, tee 1700'lü yıllarda karısını bırakıp bir süre İstanbul'da yaşaması ve sonra geri dönmesi...

● **"Nefsime kandım, burada kaldım." (Los Angeles'da bir mezarlık yazısı)**

● Eski kuşaktan abiler, soyadımı en çok Vedat Demircioğlu ile karıştırırlardı. İTÜ'de okuyan Demircioğlu, katledilen ilk solcu öğrenci değerimiz. Nur içinde yatsın...

● **Bir arkadaşım "Ben hater'ım abi" dedi. "Nasıl oluyor" dedim, "Nefretçiyim, nefretten besleniyorum." dedi. Ayrılırken sarıldık, "E bu nasıl nefretçilik" diye sordum, "Sen ayrısın abi" dedi...**

● Sıradaki parça, Külliye'nin isteği: "Zeytin gözlüm, sana meylim nedendir?" neden olacak senin meylin, vardır kesin bir rant!

● **Hürriyet yazarı Akif Beki'ye hitaben bir yazı yazdım ve buyazı, 25 Mayıs 2017 günü sanal portallarda yayımlandı. Çünkü Uykusuz'un yeni sayısını beklersem, konunun aside kaçacaktı. Beki, 30 Mayıs tarihli köşesinde konuya yine değinmiş ve kendince alaylı bir dille bana iki soru sormuş. Her iki sorunun cevabı da mevzubahis yazıda mevcut, dikkatli okuyan görebilir. Cevabım yokmuş gibi geçmesin arşive...bir başka Hürriyet yazarı Ahmet Hakan Coşkun, 30 Mayıs'ta "Orhan Veli'nin bazı şiirleri biraz basit" cümlesini yazdı, geçen hafta "Bunlar hangi şiirler" diye sordum bu köşede, herhangi bir yanıt vermedi. Üstelik, 3 Haziran tarihli köşesinde "Nazım Hikmet'ten soğumamın sebepleri" başlıklı bir yazı yazarak, Türk Şiiri'ine dipnot olarak geçme çabalarını sürdürdü. Nazım Hikmet'in hayranları ve yoldaşlarının sizin hadsizliğinizi zerre kadar umursayacağını zannetmiyorum Sayın Coşkun. Kitap satışları Nazım Hikmet'in okuyucularının her geçen gün arttığını gösteriyor...**

● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Ne içindeyim zamanın / ne de büsbütün dışında." – Tanpınar... "Ya dışındasındır çemberin ya da içinde yer alacaksın." – Mungan...

● **İnsan yokken hindi vardı! Hindi ne güzel hayvan. Tüm canlılar gibi, kocaman açık hava müzemizin bir şahane parçası. Artık "Turkey-Hindi" benzerliğini, dalga konusu olmasın. Bu durumu benimseyip hindiye sahip çıkma zamanı. Bu utanılacak değil, kıvanç duyulacak bir simge. Batının emperyalisti gibi "insan" olacağımıza, hindi kalmak evladır.**

● Yaşasın Hindi! (Vinyet: Hilal Can)

● **Geçen arkadaşın evindeyim, kapı çaldı, kimmiş dedim, "Damacana geldi!" dedi. Sanki damacana lokurdayarak, ıhlaya ıhlaya kendisi gelmiş gibi. "sucu geldi desene" dedim. Herhangib ir yanıt da vermedi.**

Uçlarda gezmek, ortalıkta dolaşmaktan yeğdir...

● -Filtresini çıtçıtlayınca mentollüye dönüşen sigara,insanın sinirini bozuyor. Çıtçıtlamadan olmuyor, insanın eli gidiyor. Keşke mesleğim bu olsaydı, mesai bitene kadar çılgınca, umarsızca çıtçıtlayabilseydim!

● **"Sana bir soru sorucam ama cevap vermiceksin!" diyeni de duydum...**

● "Anlamsızlık içinde anlam aramalı, bulup bulup kalması için yalvarmalı" diyor Caner Sümer. (Edebiyat dergisi Başka Peron'u sevdim, tavsiye ederim.)

● **Ribaundçu: Sevgilisinden henüz ayrılmışları kovalayan tip...**

● Ziyade içtikten sonra, alkolü bıraktığım zamandı. Taksiye bindim. Semtimizdeki durağın şoförü "Abi, kusura bakmazsan, ben seni eve sarhoş dönerken çok gördüm, gördükçe de çok üzülürdüm, içmediğin halin çok daha iyi" dediydi, "Allah razı olsun" diye cevap vermiştim. Alemde karşılıksız iyilik dileyen insanların olması mutluluk verici...

● **Hemen hemen her şeyi anlayabilirim şu dünyada. Ve lakin "AŞIRI ÖZGÜRLÜKÇÜ SAĞCI PARTİ" nedir be kardeşim? Özgürlükçü faşisti buldun da, bi de aşırısı kaldı!**

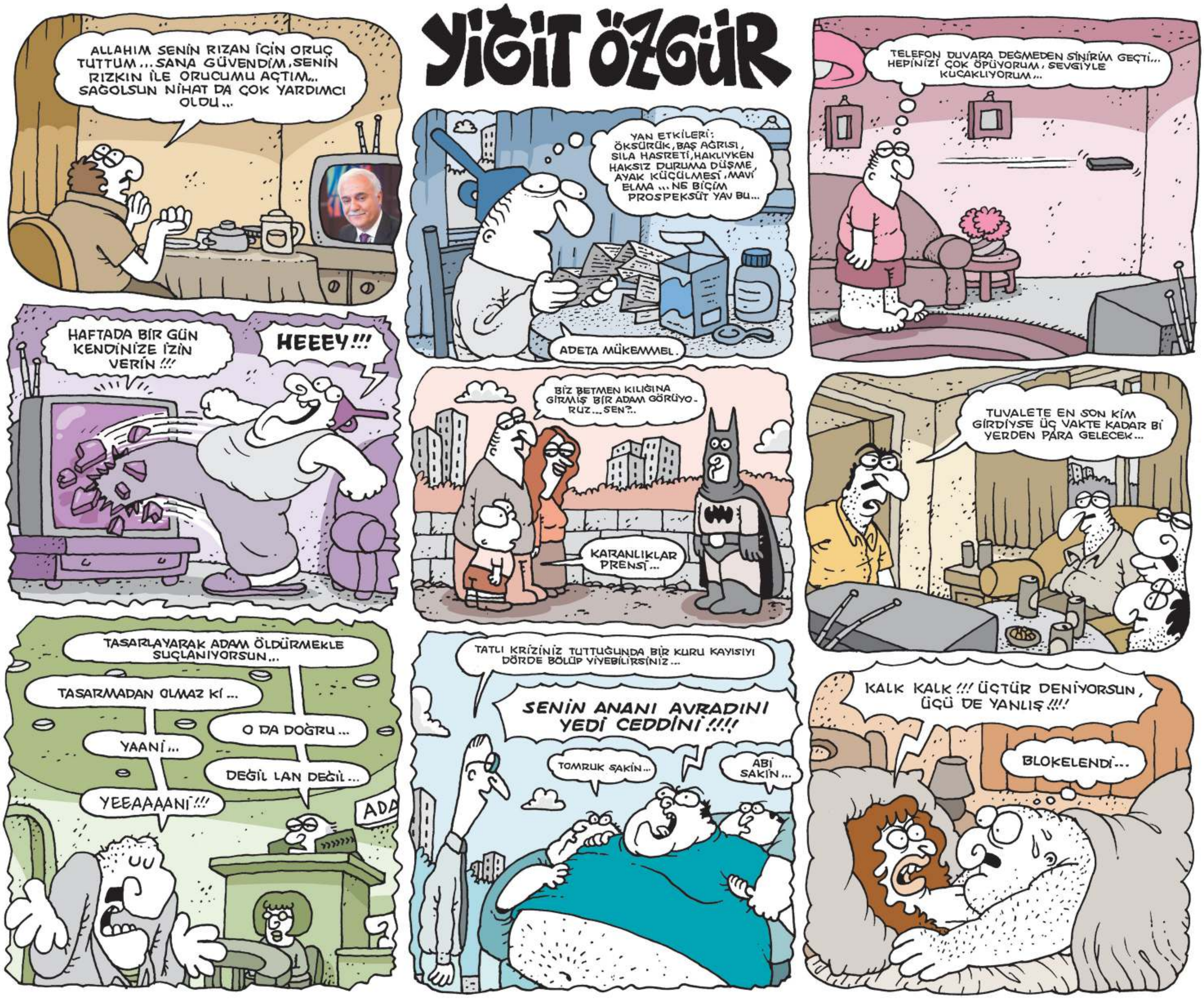

● Roni Adut, İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisini'ni bitirmiş. Bu yüzden ona diploma vermişler. Tek problem, diploma tarihinin 31 Şubat 1980 olması!

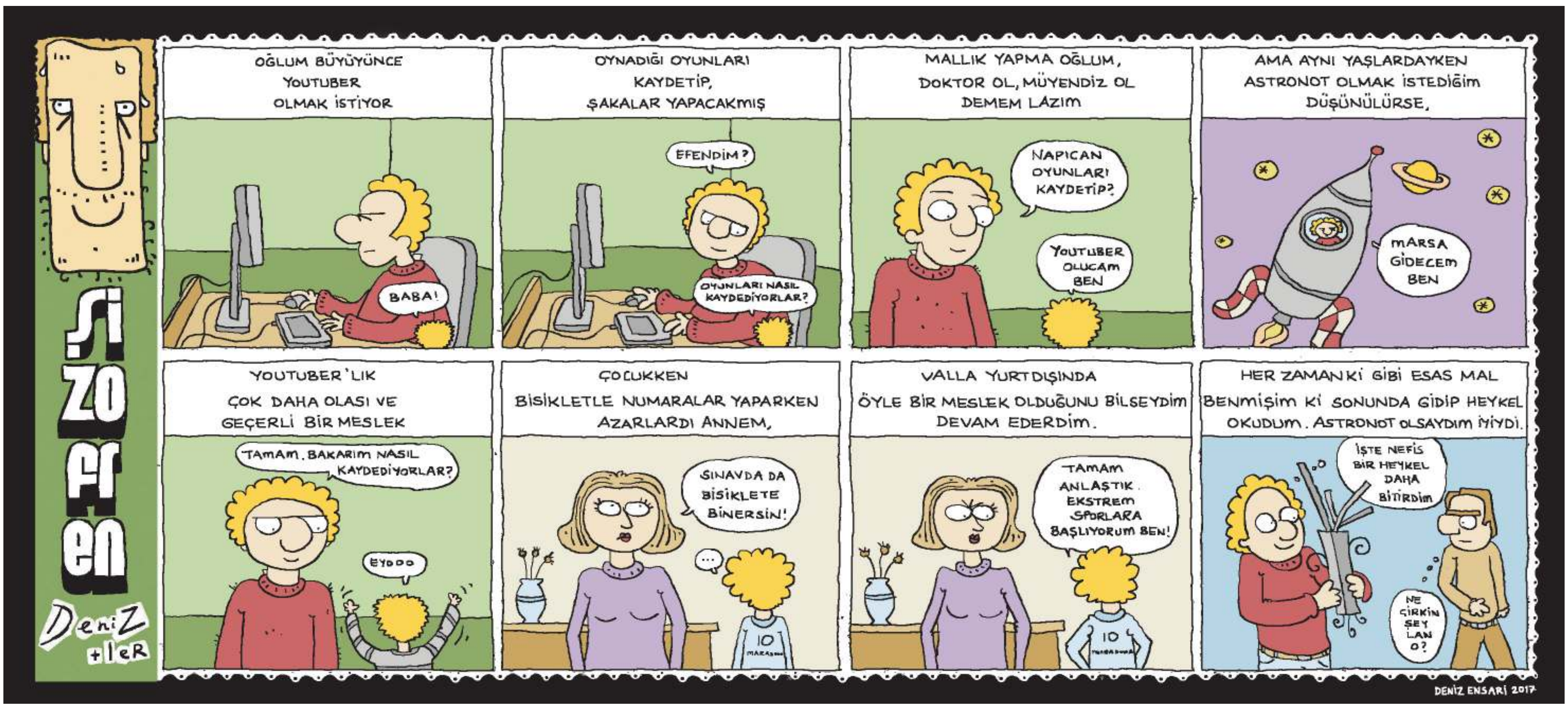
● **E peki bu nasıl Atatürk? En yobazı bu kadar soğutturamaz ha Mustafa Kemal'den. Atatürk değil bu, Afrotürk!**

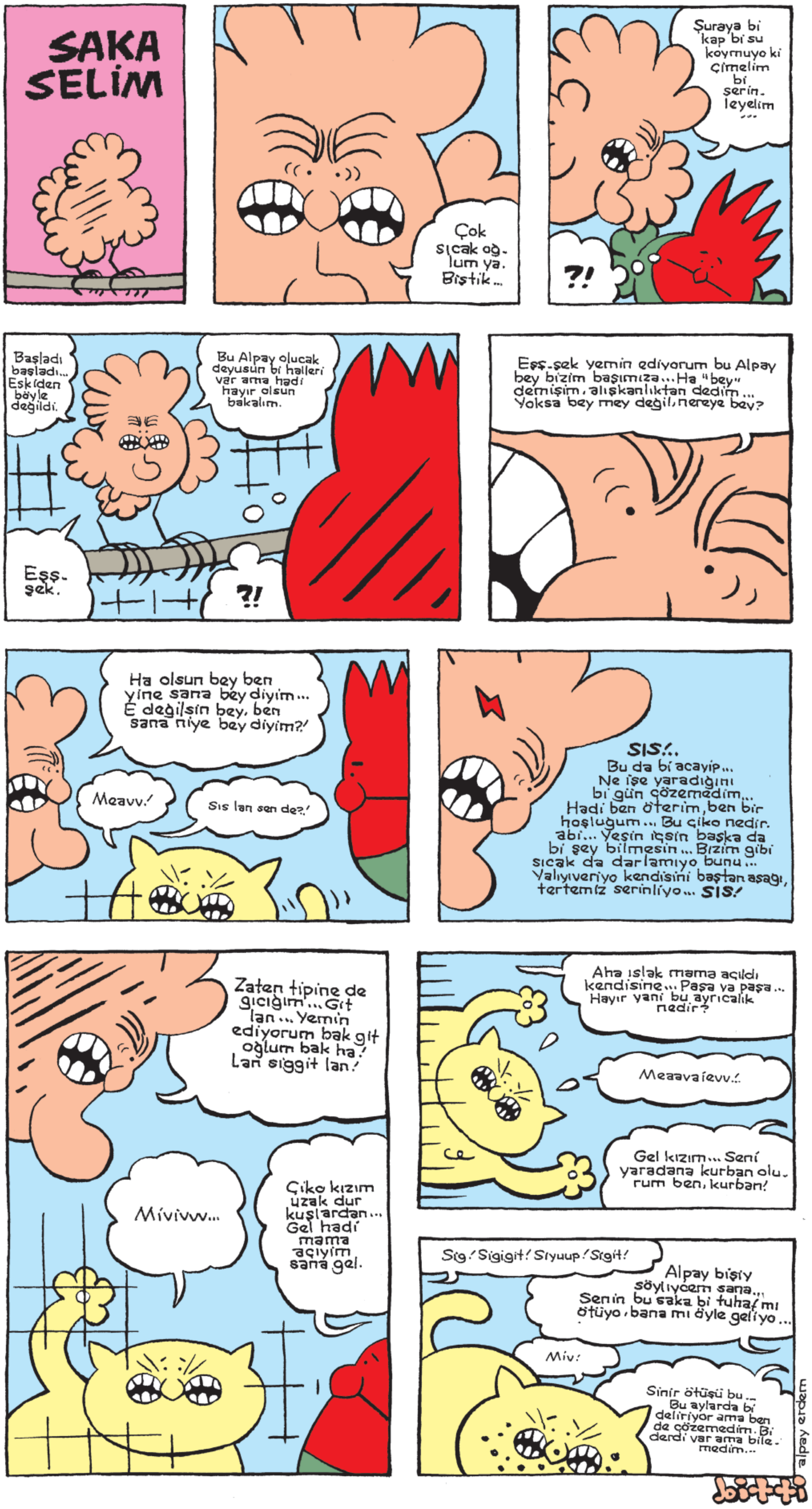

ÖZER AYDOĞAN
Hastaya durumu alıştıra alıştıra söylemekte fayda var.
BÜFEYE DEDİM Kİ ŞUNU İKİ ELLİLİK YAPAR MISIN? DEDİ Kİ ONLUK OLARAK VERSEM HEPSİNİ...
LAN ALT TARAFI YİRMİLİK DİŞİMİ ÇEKİCEKSİN...
EVET AYNEN ÖYLE BAYAN, AYAĞIMI YERDEN KESSİN DİYE ALDIM ARABAYI... BRAVO Dİ Mİ BANA?.
ÖKÜZ...
PEKİ BU ŞEKİLDE NE GÖRÜYORSUNUZ?..
VALLA DOKTOR YİNE BİZİM BÜYÜK OĞLANI GÖRÜYORUM...
KARA BİR LEKEDİR AİLEMİZ İÇİN KENDİSİ...
Konuyu çok yanlış değiştirmek...
BİZE BORCUNU NE ZAMAN VERİCEKSİN YUSUF?..
İTALYAN ERKEKLERİ ÇOK YAKIŞIKLI OLUYO DİYORLAR.
Daha da gerildi ortam...
YAŞAMIMI KAMA SUTRA EĞİTİMİNE ADAMAYA KARAR VERDİM BABA...
ÖLDÜRECEK BU ÇOCUK BENİ. FÜSUN BANA BİŞEYLER OLUYO...
BENİM DE TANSİYONUM DÜŞTÜ ŞURAYA Bİ YASLANIYIM...
BU BOK GENETİK DEMEK BİZDE.
Özgüvensiz yazar.
SIÇTIM ÜSTÜNE TÜY DİKİYORMUŞ GİBİ OLMUYO Dİ Mİ?
ABİ HERKES KULLANIYO ONU.
FRANSIZCA ÇOK ETKİLİYO BENİ, ŞU AN EVDE ROMANTİK Bİ ORTAM KURDUM O DERECE...
ABİ ADAMLAR BAŞVURUNU GERİ ÇEVİRMEDİLER Mİ?
REDDEDİL-Dİ Mİ YAZIYO BURDA.
İNSANLIĞIN BARIŞINA KATKISI OLACAK Bİ ESER ÇIKARDIM ORTAYA...
Şununla birinin kafasına vursan kafası yarılır.
ARILAR BACAKLARINA YAPIŞAN POLENLERİ ÇİÇEKLERE TAŞIYARAK ÜREMELERİNE YARDIMCI OLUYORLAR...
Şu hayattaki fonksiyonumu öğrendim sanırım...
ABİ BİZİ YİNE KIZLI ORTAMLARA GÖTÜRSENE...
AYAĞINI ÖPİİM ABİ...
SAÇ KREMİNE AYRI, ŞAMPUANA AYRI, YOLA AYRI PARA VERMEYİN, ÜÇ FORMÜLÜ BİR ARAYA GETİRDİK.
PROFESÖR İYİCE DELİRDİN SEN... MARKET YAKIN NE GEREĞİ VAR...
EVİNİZE KADAR GELİP ELLERİMLE YIKIYORUM SİZİ...
ABİ BENCE GAYET EKONOMİK.

yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Sevmediğin işi yap, sevdiklerini kurtar!

Son yıllarda dillerden düşmeyen bir laf var. "Sevdiğin işi yap ve böylece bir gün bile çalışmak zorunda kalma!" diye. Her beylik laf gibi, sorgulamazsanız anlamlı geliyor ama sorguladıkça tel tel dökülüyor. Ben bunun daha da korkunç "Hobinizi işiniz hâline getirin," hâlini de duydum. Kulağa hoş gelen ama orta kulaktan beyne doğru ilerlerken ne kadar korkunç olduğu anlaşılacak bir laf. Bir kere her şeyden önce son yıllarda iyice abartılan mutluluk fetişizmine hizmet ediyor ama orasını şimdilik geçelim. Ben kimi zaman serbest, kimi zaman maaşlı; işçi, esnaf ve beyaz yakalı ve hatta askerliği de sayarsak memur olarak 25 yıldır çalışan bir adam olarak söylüyorum ki sakın ha sakın sevdiğiniz şeyi, hele hele hobinizi iş olarak yapmayın.

Bakın yaptığınız işi sevmeyin demiyorum, sevin, en azından bir şans verin ama sevdiğiniz şeyleri, hele hele hobinizi karşılığında para aldığınız bir iş olarak yaparsanız bir süre sonra o şevkle yaptığınız, başlamak için fırsat kolladığınız hobinizden büyük ihtimalle tiksineceksiniz. Hem hobinizi iş olarak yaparsanız, hobi olarak ne yapacaksınız? Annelerimizin babalarımızın söylediği "Yapma demiyorum, yap ama hobi olarak yap," sözünde şu bahsettiğim iki sinsi cümleden bin kat fazla hikmet var. Valla benden söylemesi, günün birinde "Sevdiğin işi yapıyorsun, bir de para mı istiyorsun? Para vermesem de yapacaksın nasılsa," demeye başlayıverirler. Bakın 25 yıllık iş hayatının tecrübesi konuşuyor burada arkadaşlar. Para vermemek için "Yahu sana iş öğretiyoruz aslında senin bize para vermen lâzım," ve hatta "Yani çalışıyorsun ama sen olmasan da yürürdü bu işler," diye kıvırmaya çalışan patronlar görmüş birisi olarak söylüyorum. Yaptığınız işle sevdiğiniz işler ve hobileriniz arasında bir mesafe olması, verdiğiniz emeğin karşılığını sonuna kadar aramanız için daha bile iyi olabilir.

Ha zaten öyle bir çağda yaşıyoruz ki yaptığınız işi sevmesiniz de sevdirmek için elinden geleni yapıyor şirketler. Artık maşallah her ofis eğlenceli, her ofis neşeli, her ofiste sürekli bir parti. İşe mi gidiyorsunuz 72 saat sürecek rave partisine mi belli değil.

Misal gazetelerin ballandıra ballandıra anlattığı eğlenceli ofis haberlerinin bol tıkla gezilen resim galerilerinden çıkmak bilmeyenlerle İsveç'te cezaevi koşulları haberlerinin resim galerilerine bakıp özenenler üç aşağı beş yukarı aynı insanlar. Bir kabahatleri de yok çünkü o "çok eğlenceli, kaydıraklı, çalışanların rahatı için her şeyin düşünüldüğü ofisler" ve İsveç hapishaneleri de üç aşağı beş yukarı aynı şeyler. Üç aşağısı alınan maaş, beş yukarısı da iş güvenliği işte, birbirini götürüyor. Yeni dünyanın sırrı, normalde zorla yaptırmaya kalksalar kabul etmeyeceğimiz, kabul etmemek bir yana isyan edip ayaklanma çıkartacağımız şeyleri bize kendi isteğimizle yaptırması, bizleri bu saçma işleri yapmayı arzular kılması.

Şirketler "Eve gitmek falan yok, ne sekiz saati, on sekiz saat çalışacaksınız!" dese devrim olur, "Ofisi o kadar güzel yaptık ki çıkıp eve gitmeyeceksiniz bile! Bakın uyuma podlarımızda uyuyabilir, kahvaltınızı süper kafeteryamızda yapabilir, sinemaya ikinci kattaki sinema salonumuzda gidebilir, yorulduysanız beşinci katımızda masaj yaptırabilirsiniz," dediğinde herkesin ağzı sulanıyor. Ben bir iş yerinin sırf arada pinpon oynandığı için "bedavadan çok daha uzun süreler çalışacaksınız!" diye övüldüğünü ilk kez bu dönemde görüyorum. Bunlar nasıl bir laflar derseniz, vallahi çok hikmetli bir laflar ama nereye varacak, onu ben de bilmiyorum.

Bir yandan da Türkiye'de her şeyi içinde olan ilk şirketler bizzat gazetelerdi. Cağaloğlu'ndan İkitelli'deki kulelere, plazalara taşındıklarında herhâlde hele bir de o zamanlar iyice dağ başında olan bu binalara gelen çalışanlar iyiden iyiye delirmesin diye binaların içine barlar, spor salonları, lokantalar falan yapmışlardı. Kendilerinin çok daha iyi biliyor olması lâzım yani aslında bu ofisi sirke çevirme, işi çalışanlara daha da sevdirme, çalışanları evden ve ailelerinden, dostlarından çok şirkette zaman geçirmeye zorlama olaylarının neden yapıldığını. Kim bilir, belki de aradan geçen yıllarda gerçekten işlerini sevmeye başlamışlardır. Sevmek yerine yapsalardı zaten böyle haberler okumaz ya da en azından bu haberlerin yanında bir iki uzmandan da konu hakkında görüş okur, durduk yere ofis ortamı reklamı içinde kalmazdık.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

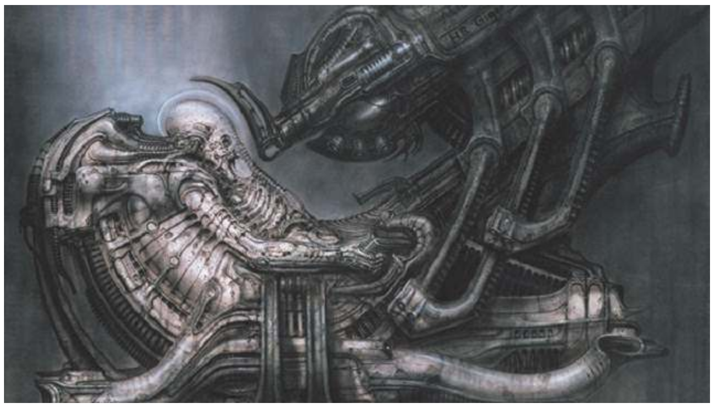
"gidin, şarkılarım, yalnıza ve tatminsize,/ asabı bozulana, sözleşmeyle köleleşenlere,/ küçümsemelerimi götürün zulmedenlere"

Ezra Pound

Çok çok büyük, geniş, devasa, sütbeyaz (steril) bir salon. Aşırı büyük. *(otopark yapsan olur)* Bir duvarı boydan boya cam. Issız, uzak, sarp dağların tepesinde bir yerlerde.(camdan görüyoruz dışarısını) Bir gölün kıyısında. Eşya meşya yok. Bomboş. Bir siyah piyano, bir koltuk. Hepsi o. Yerlerde parlak zeminin aynasında dağların aksi. Gri dağlar. Neredeyse hiç renk yok. Soluk, beyaz, bulanık yansımalar. (blur) Derin bir sessizlik. Bir kenarda birebir kopya, dev bir David heykeli.(Michelangelo, --5 metreyi aşkın aslı--) Heykelin başı tavandaki büyük yuvarlak delikten üst kata taşmış, ayaklar da ha keza zemindeki bir deliğin altında.(o da bembeyaz tabi) Meğer "yaratıcı" nın eviymiş burası. (Yakışır) Olimpos misali- *-biraz hastahaneyi de çağrıştıran--* salonda iki kişi. Biri simsiyah bir takım*(gömlek falan hepsi siyah)* içinde "yaratıcı" Diğeri bembeyaz giysili David. "Ben senin babanım, seni ben yarattım" diyor siyahlı olan, David'e. (Hadi bakalım) Yüzünde depresif, karanlık bir ifade "yaratıcı"nın. "Size bir şey sorabilir miyim?" diyor David. David bir robot. "Sor" "Madem beni siz yarattınız, sizi kim yarattı?"

("Madem beni sen yarattın" Orhan Gencebay) --Neyse ki "Asimo" şimdilik bu çeşit gıllıgışlı sorularla gelmiyor. Efendi çocuk. Bazen düşüyor, çok üzülüyorum--

Sinemadayım. Neredeyse boş bir salon. İki üç kişi. Son "Alien" "Alien Covenant" Bu şekil açılıyor. Giriş sahnesi. Artık "Alien"ler böyle. Kıpraşımlı/titreşimli mevzular. Bi önceki "Prometheus"da da temel mesele gene bunlardı. Bu çeşit şeyler. "Yaratıcı/ yaratılmış olan ilişkileri. Nerden geldik? Biz kimiz?" Falan filan. Binlerce yıllık temel felsefi sorular. *(ilk muhteşem filmi, hariç tutarsak)*Aradaki dört, sadece ısırmalı Alien'den sonra hoş bence. Peki Alien? O nerede? Özlemişim. Ne de olsa ilk, doğumuna şahit olmuştuk. Bebek hali. Bi adamı parçalayıp içinden fırlamıştı. İlk Alien. 1979 yapım yılı. Daha önce onun kenarından kıyısından geçen, ona yaklaşık bir şey görmüş işitmiş değiliz. Masum gibi bişey sayılırız. O videolardaki salatalık gören kediler gibi fırlamıştık yerimizden. Ayağa kalkmış bir timsah/ kobra/ köpek balığı/ karafatma/akrep daha bisürü şey karışımı o kara kuyruklu mahluk. (karakoncolos) Önceki canavarlar biraz zavallı, buruk, hafif acıklı gibiydiler. Yazık. O sarsak Godzilla'lar, Göl canavarları... Büyük, dahi yönetmen Ridley Scott, o ilk filmden sonra bırakmıştı. Beş yıl önce Prometheus'la geri döndü seriye. Bu işte onun, o filmin devamı. Artık sırf "Alien" bir filme yetmiyor. Bir "Alien" filmine. O çifte ağızlılar. Yüzlerce, binlerce de koysan olmuyor. Robot başrolde bu sefer. Daha doğru. Ama onu seven de caymasın. (Alien'i) O da var tabi. Eskisinden on, onbeş kat daha kanlı işler yapıyor. Merak etmeyin. Bikaç kişiyi parçalayıp içinden çıkmalar.

(hele birinin, bu sefer sırtından çıkıyor ki, ne gereği varsa, değişiklik olsun,"omurga falan var orda, her zamanki gibi karından çıksana, daha kolay, bildiğin yol"--işine karışmış gibi de olmayayım, darılma--) Bir "Prometheus" değil tabi. O muazzamdı. Ridley Scott sekseninde. Hala hepsinden daha iyi. Daha genç. (maşallah) Hayretler içinde kalıyor insan. Yine bu yıl "Alien" benzeri, "Life" diye bir film oynadı. Benzeri derken tıpkısı. Bu sefer yarı saydam, büyük bir deniz anası şeklinde "yabancı bir yaşam form"u.*(güya farklı olacak Alien'den öyle olunca, anlamıyıcaz)* Kan banyoları falan filan. Gemiye girmeye çalışmalar, etmeler. Hepsi, hepsi var. Nerde o, nerde bu. Ridley Scott farkı işte. Bu yepyeni duruyor. Olağanüstü sahneler, şaşırtıcı atmosferler. Mekanlar, durumlar. Işıklar, gölgeler... "Yaratıcı/yaratılan ilişkisi" temasını merkeze alması da iyi olmuş bence. Dönmüş de diyebiliriz. "Tema"ya.

Yine kendisinin bir diğer muhteşem filmi "Blade Runner"da da, orada da isyan eden android Roy, kendisini imal etmiş olanı; yaratıcısını bulmak için Tyrell şirketinin piramit biçimli dev binasına (bir yolunu bulup, hile ile) giriyor, "Baba, daha fazla hayat istiyorum" diyordu yaratıcısına.

Android Roy "Yaratıcıyla karşılaşmak kolay şey değil" de diyordu o filmde. Haklı. Eh işte imalarıyla, göndermeleriyle hepimizi işkillendirmeye çalışan mevzular. "Kolay şey değil" Yaratıcıyla karşılaşma sahneleri. Prometeus'da, yine uzak bir gezegende, insanoğlunu imal etmiş bir olan türle karşılaşılıyordu. Meğer bizi onlar imal etmiş. Üç metre falan boyunda, yüzlerinde yunan heykellerindeki o bakışlardan, ağız ifadelerinden falan olan o tür. İmalatçılarımız. Mühendisler diye adlandırılmışlardı filmde. Eh batı uygarlığı "insanlık" deyince sadece kendisini anlıyor. Yaratıcılar epey büyük falan ama yine de kendilerine benziyordu. Batılılara.(kültürel "whitening" tabir edilen o işlem) Peki, zenciler, Hintliler, Çinliler? Onların imalatçıları?

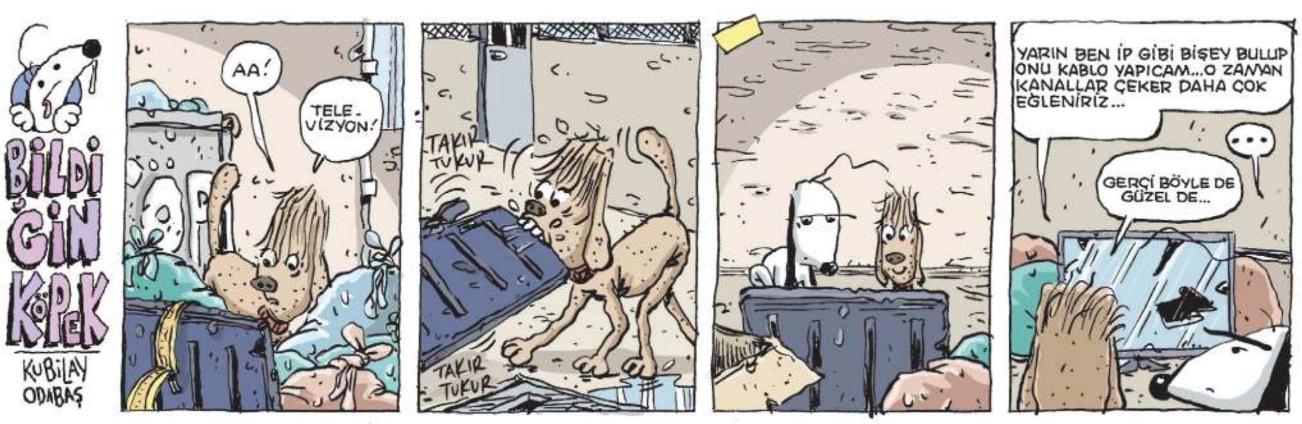
Herneyse. Film iyidi güzeldi de. Bir mesele var. (sıkıntı)

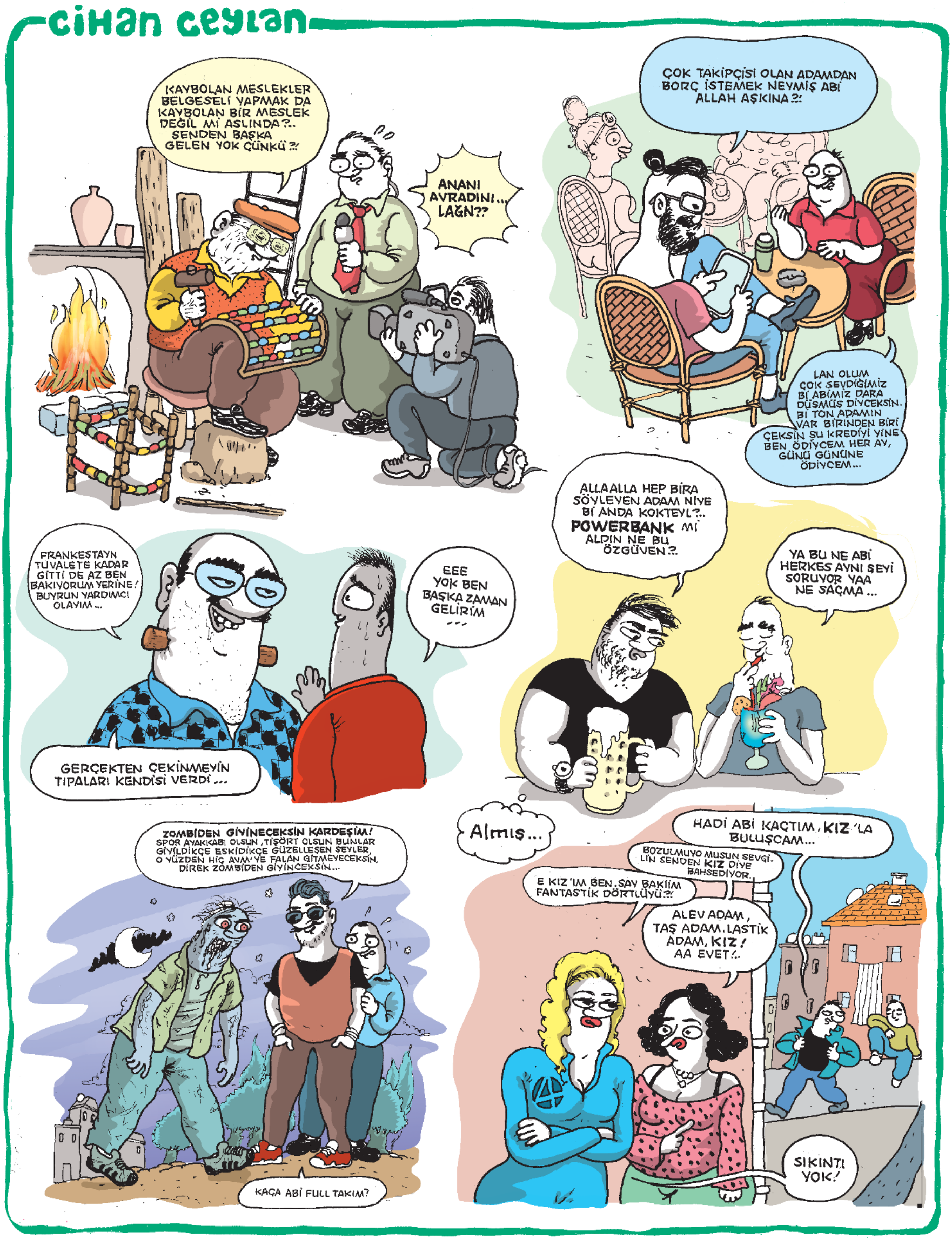
Bitirirken değinip geçeyim. Bu yenisini üç boyutlu yapmadın da ne oldu? Ridley Scott. Bir sonraki filmde bir önceki teknolojiye dönülür mü? (Prometheus üç boyutluydu- -iki önceki teknoloji oluyor yani--) O baştaki David heykelini adam gibi üçboyutlu görseydik olmaz mıydı? Hele o gezegendeki "mühendisler"in harab şehirleri, o dev heykeller. O sütunlar. Karanlık karanlık, zemine yapışık, heba olup gitti. O eğri büğrü formlu dev uzay gemisi. Ne kadar büyük? Anlaşılamadı ki. Ne tarafa doğru bükülüyor? Uzay boşluğu, o sonsuz derinlik, üç boyut olmayınca. Siyah zemine yapışık kayan bir gemi. Seyirci yorumlarında: "En güzel tarafı üç boyut saçmalığının olmayışı" falan yazanlar oluyor. Üç boyutlu filmlere de:" Üç boyutlu olması gereksizdi" yazanlar. O arkadaşlar. Elleriyle yüzlerini şöyle bir yoklasınlar bence. Eğer üç boyut gereksiz olsaydı.

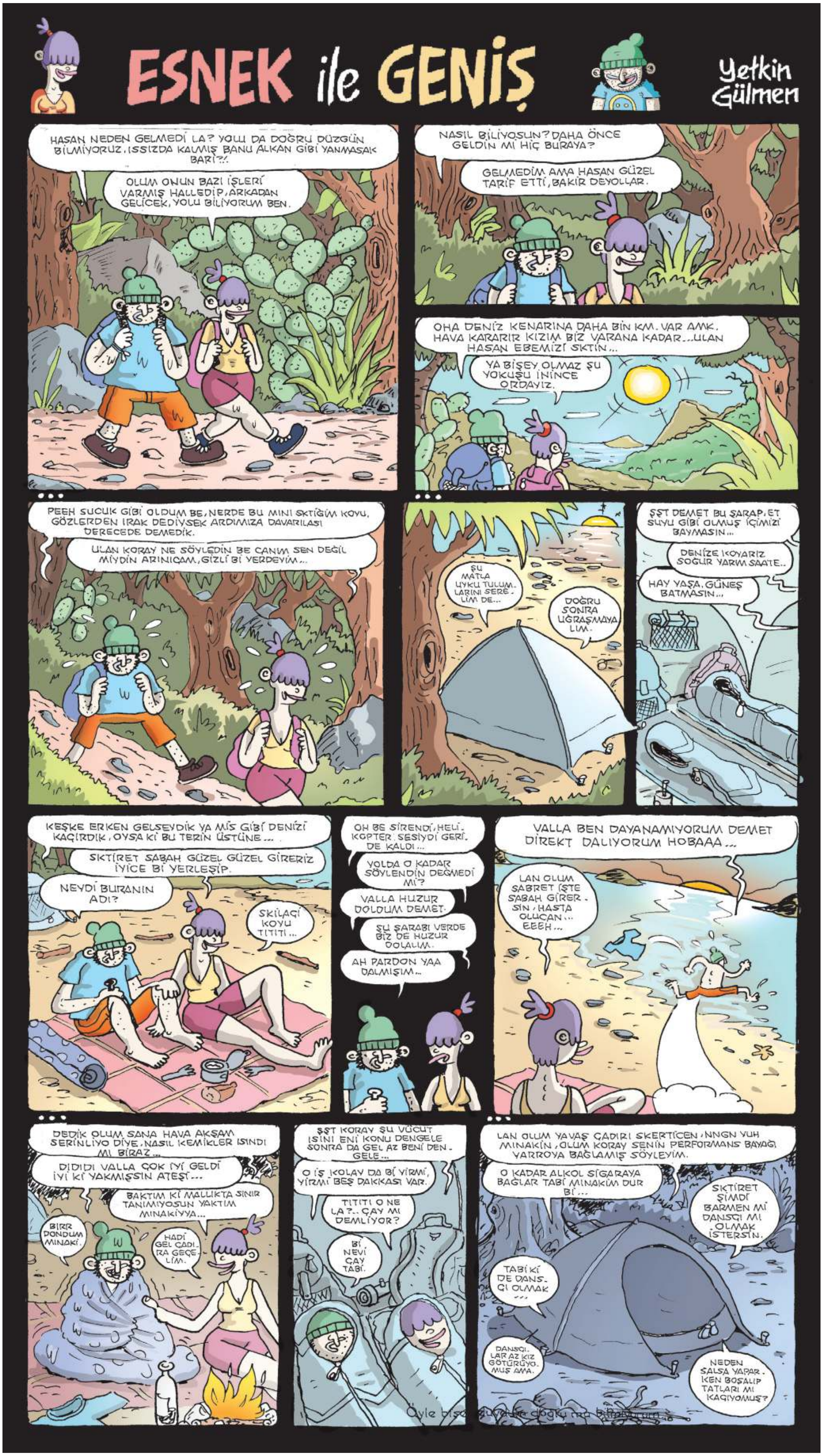
Orada bir adet göz olurdu. Bütün mahlukat; yılanlar, fareler, kediler köpekler, hepimiz tek gözlü; "tepegöz" (cyclop) olurduk. Bana ilk sesli film çıktığında, o yıllarda (1927) "Film boyu konuşan artisleri kim dinlemek ister ki, saçmalık?" falan demiş olan, kimi prodüktörleri, sinema eleştirmenlerini hatırlatıyor.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
KAYBOLAN MESLEKLER BELGESELİ YAPMAK DA KAYBOLAN BİR MESLEK DEĞİL Mİ ASLINDA?.. SENDEN BAŞKA GELEN YOK ÇÜNKÜ?!
ANANI AVRADINI... LAĞN??
ÇOK TAKİPÇİSİ OLAN ADAMDAN BORÇ İSTEMEK NEYMİŞ ABİ ALLAH AŞKINA?!
LAN OLUM ÇOK SEVDİĞİMİZ Bİ ABİMİZ DARA DÜŞMÜŞ DİYCEKSİN. Bİ TON ADAMIN VAR BİRİNDEN BİRİ ÇEKSİN ŞU KREDİYİ YİNE BEN ÖDİYCEM HER AY, GÜNÜ GÜNÜNE ÖDİYCEM...
FRANKEŞTAYN TUVALETE KADAR GİTTİ DE AZ BEN BAKIYORUM YERİNE! BUYRUN YARDIMCI OLAYIM...
EEE YOK BEN BAŞKA ZAMAN GELİRİM
GERÇEKTEN ÇEKİNMEYİN TIPALARI KENDİSİ VERDİ...
ALLAALLA HEP BİRA SÖYLEYEN ADAM NİYE Bİ ANDA KOKTEYL?.. POWERBANK MI ALDIN NE BU ÖZGÜVEN?
YA BU NE ABİ HERKES AYNI ŞEYİ SORUYOR YAA NE SAÇMA...
Almış...
ZOMBİDEN GİYİNECEKSİN KARDEŞİM! SPOR AYAKKABI OLSUN, TİŞÖRT OLSUN BUNLAR GİYİLDİKÇE ESKİDİKÇE GÜZELLEŞEN ŞEYLER, O YÜZDEN HİÇ AVM'YE FALAN GİTMEYECEKSİN, DİREK ZOMBİDEN GİYİNCEKSİN...
KAÇA ABİ FULL TAKIM?
HADİ ABİ KAÇTIM, KIZ'LA BULUŞCAM...
BOZULMUYO MUSUN SEVGİLİN SENDEN KIZ DİYE BAHSEDİYOR.
E KIZ'IM BEN. SAY BAKİİM FANTASTİK DÖRTLÜYÜ?!
ALEV ADAM, TAŞ ADAM, LASTİK ADAM, KIZ! AA EVET!..
SIKINTI YOK!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
HASAN NEDEN GELMEDİ LA? YOLU DA DOĞRU DÜZGÜN BİLMİYORUZ. ISSIZDA KALMIŞ BANU ALKAN GİBİ YANMASAK BARİ?!
OLUM ONUN BAZI İŞLERİ VARMIŞ HALLEDİP, ARKADAN GELİCEK, YOLU BİLİYORUM BEN.
NASIL BİLİYOSUN? DAHA ÖNCE GELDİN Mİ HİÇ BURAYA?
GELMEDİM AMA HASAN GÜZEL TARİF ETTİ, BAKİR DEYOLLAR.
OHA DENİZ KENARINA DAHA BİN KM. VAR AMK. HAVA KARARIR KIZIM BİZ VARANA KADAR... ULAN HASAN EBEMİZİ SKTİN...
YA BİŞEY OLMAZ ŞU YOKUŞU İNİNCE ORDAYIZ.
PEEH SUCUK GİBİ OLDUM BE, NERDE BU MINI SKTİĞİM KOYU, GÖZLERDEN IRAK DEDİYSEK ARDIMIZA DAVARILASI DERECEDE DEMEDİK.
ULAN KORAY NE SÖYLEDİN BE CANIM SEN DEĞİL MİYDİN ARINICAM, GİZLİ Bİ YERDEYİM...
ŞU MATLA UYKU TULUMLARINI SERELİM DE...
DOĞRU SONRA UĞRAŞMAYALIM.
ŞŞT DEMET BU ŞARAP, ET SUYU GİBİ OLMUŞ İÇİMİZİ BAYMASIN...
DENİZE KOYARIZ SOĞUR YARIM SAATE..
HAY YAŞA, GÜNEŞ BATMASIN...
KEŞKE ERKEN GELSEYDİK YA MİS GİBİ DENİZİ KAÇIRDIK, OYSA Kİ BU TERİN ÜSTÜNE...
SKTİRET SABAH GÜZEL GÜZEL GİRERİZ İYİCE Bİ YERLEŞİP.
NEYDİ BURANIN ADI?
SKİLAĞI KOYU TITITI...
OH BE SİRENDİ, HELİKOPTER SESİYDİ GERİDE KALDI...
YOLDA O KADAR SÖYLENDİN DEĞMEDİ Mİ?
VALLA HUZUR DOLDUM DEMET.
ŞU ŞARABI VERDE BİZ DE HUZUR DOLALIM.
AH PARDON YAA DALMIŞIM...
VALLA BEN DAYANAMIYORUM DEMET DİREKT DALIYORUM HOBAAA...
LAN OLUM SABRET İŞTE SABAH GİRERSİN, HASTA OLUCAN... EEEH...
DEDİK OLUM SANA HAVA AKŞAM SERİNLİYO DİYE, NASIL KEMİKLER ISINDI MI BİRAZ...
DIDIDI VALLA ÇOK İYİ GELDİ İYİ Kİ YAKMIŞSIN ATEŞİ...
BAKTIM Kİ MALLIKTA SINIR TANIMIYOSUN YAKTIM MINAKİYYA...
BIRR DONDUM MINAKİ.
HADİ GEL ÇADIRA GEÇELİM.
ŞŞT KORAY ŞU VÜCUT ISINI ENİ KONU DENGELE SONRA DA GEL AZ BENİ DENGELE...
O İŞ KOLAY DA Bİ YİRMİ, YİRMİ BEŞ DAKKASI VAR.
TITITI O NE LA?.. ÇAY MI DEMLİYOR?
Bİ NEVİ ÇAY TABİ.
LAN OLUM YAVAŞ ÇADIRI SKERTİCEN, NNGN YUH MINAKİN, OLUM KORAY SENİN PERFORMANS BAYAĞI YARROYA BAĞLAMIŞ SÖYLEYİM.
O KADAR ALKOL SİGARAYA BAĞLAR TABİ MINAKİM DUR Bİ...
SKTİRET ŞİMDİ BARMEN Mİ DANSÇI MI OLMAK İSTERSİN.
TABİ Kİ DE DANSÇI OLMAK...
DANSÇILAR AZ KIZ GÖTÜRÜYOMUŞ AMA.
NEDEN SALSA YAPARKEN BOŞALIP TATLARI MI KAÇIYOMUŞ?
Öyle bişe duydum doğru mu bilmiyorum..

Furkanözçoban
İNSANLIĞIN HUZURU İÇİN SENİ, KABLOSUZ ELEKTRİK PROJENİ GERÇEKLEŞTİR DİYE 1 AYLIĞINA DÜNYAYA GÖNDERİYORUZ TESLA. HALLET GEL ŞUNU ARTIK...
KAYBOLAN RAMAZAN GELENEKLERİMİZ
RAMAZAN BAŞLIYALI 15 GÜN OLUYO HALA EZAN OKUYAN ÜNLÜ ÇIKMADI TELEVİZYONA. SERDAR TUNCER'DE YOK AHH NERDE O ESKİ RAMAZANLAR...
ZAP ZAP ZAP
TRT1
ERZURUM URFA ARTVİN ELAZIĞ TUNCELİ
NİNJA & SAMURAY VE DUMANKAYA PRESTİJ KONUTLARI
BENİ YENEMEYECEKSİN SAMURAY!
DUR NİNJA! SAKIN KAYBOLMA.. BURA SİTE DAİRESİ DEDEKTÖR VAR!
CIUVV CIUVV CIVVV CIUVV
POF! (Kaybol.)
OFF BÜTÜN SİTE AYAĞA KALKICAK ŞİMDİ
Fİ DİZİSİ ABİ YAA! OZAN GÜVEN DÖKTÜRMÜŞ
OHA TARKAN FİLMİNDEKİ AHTAPOT. SENDE Mİ?
Oğuz Haksever'i Televizyonda görünce benim de içim sıkılıyor..
NTV
BİR DÖNEME DAMGASINI VURMUŞ OLAN OLİMPOS TANRILARI ŞİMDİ NE YAPIYORLAR?..
APOLLO
Büyükşehir belediyesi bünyesinde metro ve vapurlarda lir çalarak geçimini sağlıyor...
AFRODİT
Kısa bir sunuculuk deneyiminin ardından açtığı estetik merkezinin başında mütevazi bir hayat yaşıyor...
DİONYSOS
GAFL
Gördüğü alkol tedavisi sonrasında kendini maneviyata adadı. Dördüncü kitabı olan "Gafletten önce son çıkış" adlı kitabını hazırlamakta ve yurt dışında konferanslar vermektedir...
ADVERTORIAL
PRİAPOS
%100 DOĞAL
48 SAAT ETKİLİ!
Hemen Arayın!
3 KUTU SADECE 69₺
Uydudaki kanallarda çeşitli firmaların doğal destek ürünlerini tanıtarak doğrudan satış yapmaktadır...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

NEDİR PROBLEM?

“Evet, nedir probleminiz?” diye sordum. “Problem mi?” deyip burnundan hava vererek güldü. Ardından, sorumu küçümseyen bir gülüşle dudaklarını çarpıtıp, kafasını “böylesini görmemişsindir” anlamında sağa sola sallamaya başladı. Basit bir soruya bu kadar yoğun bir mimik gösterisiyle karşılık vermesi canımı sıkmıştı. Bir diş hekimi, problemi sorduğunda dozunda bir kaygıyla açılmalı ağız, ama karşımdaki biraz sonra açacağı ağzı için kaygı değil, adeta bir tür gurur taşıyordu. Anladığım kadarıyla problemi bile “çok özel” bir insanla karşı karşıyaydım. Tarihsel açıdan bakıldığında, sahipleriyle anılan, migren(Nietzsche), epilepsi(Dostoyevski), verem(Çehov) gibi bazı özel hastalıklar vardır, ama dişte açtığı boşluğa, et, tavuk, nohut dolan basit bir çürüğün nesi bu kadar özel olabilir? Cevap alamayınca tekrar sormak zorunda kaldım: “Nedir sorununuz?” Ağır ağır kafasını bana çevirerek bir ağız için kullanıldığını o ana kadar hiç duymadığım bir tarif yaptı: “Tam bir kaos!” Daha önce ağız içinde “lezzet patlaması” yaşayan, hatta patlama sonrası “damağı çatlayan” insanlar duymuştum, ama “kaos”u ilk defa duyuyordum. Bazı kelimeleri somutlarken zorlanıyorum. Mesela biri “kaos” dediğinde aklıma sadece helezonik şekiller geliyor. (Aklımın iyice az çalıştığı bir gündeysem, bu helezonik şeklin ortasına gözleri de helezonik olan bir insan kafası yerleştiriyor ve dizaynımı hızla döndürüyorum.) “Kaos mu?” diye sordum. Manalı manalı gülümseyerek “Kaos!” diye tekrar etti. Sorunlarını yok etmeye çalışmak yerine, güçlü kelimeler kullanarak büyütmeyi seven insanlarla iletişim sorunu yaşıyorum. Sorun ağzında değil de kolunda olsa “parçalı kırık”, boynunda olsa “acayip fıtık”, ayaklarında olsa 6 ay sahalardan uzak kalacağı “inanılmaz bir kırık” sahibi olmayı seviyorlar. Bu tip insanların dertlerini de, neşelerini de haddinden fazla abartmaları, ne olursa olsun hayatın tam merkezine yerleşmek istemeleri sinirlerimi bozuyor. Kelime karşısındaki yetersizliğimi kapatmak ve kaosa ortak olmak için “Ağrınız mı var?” diye sordum. Yine dudaklarını çarpıtarak gülümsedi, ama ağzını açmadı. Merak etmeye başlamıştım. İnsanlık tarihinin ağızdan çıkarabildiği en acayip şeyin Alien yavrusu olduğu şu hayatta, bu kadın beni neye hazırlıyordu? “Kaosta ağrı bir uzmanlık alanıdır, sizi Marmara Üniversitesi Kaotik Tedavi Bölümü’ne sevk edeyim,” falan deyip seansı sonlandırabilirdim, ama meslek hayatım boyunca yüzlerce ağız görmüş bir hekim olarak henüz bana gösterilmeyen bu kaotik ağzı merak etmeye başlamıştım. Ağzını açtığında çok acayip bir şey çıkarsa aniden eğilirim, diye düşünerek, “Bir bakalım isterseniz?” dedim. Başını yaslayıp, “Pekala hazır mısın doktor?” der gibi bana baktı. Hazırdım. Elimdeki muayene takımına sıkıca yapışarak gözlerimi kıstım. Yavaş yavaş açtı.

Kaos’un içine daldığımda her gün gördüğüm sıradan bir iki çürük ve dilde bir piersingle karşılaştım. Çürük dişler görkemli bir kaos için yeterli olmadığından piersinge yoğunlaştım. “Bu piersingi çıkarsanız iyi olur. Piersing etrafında birikinti toplar, pek hijyenik değildir, hatta bazen diş çatlaklarına bile yol açabilir,” dedim. Söylediklerim hoşuna gitmedi. İstediği çılgın dişçi ben değildim. İsyanın dilini bilmiyordum. Oysa dildeki bu isyan anıtı, köfteyle yağlanıyor, ayranla yıkanıyor ve bazı isterik günlerde Nutella’ya bulanıyordu. Piersing konusunu hızla kapattı. İşin ilginç yanı, diğer mesele olan çürükler konusunu da kapattı. Ve büyük bir hızla var olan sorunları geride bırakarak bambaşka bir dünyanın kapılarını açtı. Hollywood kapıları...

“Bembeyaz dişler istiyorum,” dediğinde bunu normal karşıladım. “Köpek dişlerim sivri olsun,” diye devam ettiğinde, “belli sınırlar içinde neden olmasın,” diye düşündüm. Fakat “Yalnız baya sivri istiyorum,” diye ilave ederek cep telefonundan bir fotoğraf gösterdiğinde, ekrandaki True Blood dizisinin güzel vampiri Jessica’ya uzun uzun bakmak zorunda kaldım.

Bildiğim en acayip dişçilik, sadece diş macunu kullanarak yapılan reklam dişçiliğidir. Reklam dişçileri, hiç alet çalıştırmadan, sadece bir kutu diş macunu çıkarıp hastasına göstererek meslek icra edebilirler. Dolgu yok, kanal tedavisi yok, çekim yok, sadece çekmecedeki macun var. Marketten doldurmuşum çekmeceleri, ben uzatıyorum, hastam gülerek alıyor ve karşılıklı sürekli gülümsüyoruz. Medical Dentist Vahe Kılıçarslan. Çok hoş! Neden olmasın? Bu rol hiç zor değil, fantastik dişçilik adına bunu yapabilirim, ama teknik olarak mümkün olsa bile bembeyaz vampir diş dizaynını yusyuvarlak bir surata uygulamak kolay değil. Gözlerimi telefon ekranından ayırıp bana fantastik dişçiliğin kapılarını açan yüze baktım. “Tabi ki bu kadar değil, mesela bunun yarısı uzunlukta, ama aynı sivrilikte istiyorum,” dedi. Yüzüne bakmaya devam ettim. Hastamın yuvarlak kafası, kaotik bir helezonun içinde büyük bir hızla dönmeye başladı. Bir şey söyleyemedim.

Nasıl bu noktaya geldik, bilmiyorum. “Önce çürükleri halletmemiz lazım, sonra bu konuyu konuşuruz,” diyerek “sivri köpekler” meselesini kapatmaya çalıştım ama olmadı. Israrla yusyuvarlak yüzünün tam ortasına gerçeküstü bir Amerikan ağzı yerleştirmemi istiyordu. Üstelik gösterdiği fotoğrafta köpek dişleri olması gereken yerde bile değildi. İçimde gittikçe kabaran öfkeye hakim olmasam, “Senin bu minik ağzına Hollywood’u sığdırdık diyelim, peki ya bu True Blood dizaynı sivri köpekleri nereye sığdıracağız!” diye haykırabilirdim, ama bir hekim olmanın baskısı altında, “Böyle bir dizayn sizin yüzünüze hiç uygun değil,” demekle yetindim. “Bir dizayn programı varmış, yapılacak dişler fotoğraf üzerinde gösterilebiliyormuş, sizde yok mu bu tür bir seçenek?” diye sordu. Sabrımı zorluyordu. O an bir ayna alıp yüzüne tutarak kötü bir tiyatro oyuncusu gibi, “Bak bu sensin! Görüp görebileceğin en teknolojik uygulama da bu ayna! Bak bu da vampir Jessica’yı oynayan Deborah Ann Woll! Normal hayatta köpek dişleri normal! Gördün mü?” diye bağırmak hakkımdı. Suskunluğumdan faydalanarak, “Kullanmıyor musunuz böyle bir dizayn programı, siz de yok mu?” diye devam etti. “Yok,” dedim. Bir süre bakıştık. Kabalığımı en nazik sesimle yumuşatmaya çalışarak devam ettim: “Ben, sizi başka bir kliniğe yönlendirmek istiyorum.” “Yönlendirme” kelimesi benim için yenilgiydi, ama onun için arzuladığı dünyaya açılan bir zaferin kapılarını aralıyordu. Gözleri parladı. Kâğıt kalem alıp tekrar karşısına oturdum. Bir yandan adresi yazarken bir yandan da tane tane anlatmaya başladım: “Yönlendireceğim klinikte önce Lazerle Piersing Eliminasyon bölümüne, ardından Da Vinci Dizaynı ya da yaygın adıyla Hollywood Gülüşü bölümüne gideceksiniz. Orada, gülüş dizaynı uzmanları size uygun sivri köpek dişlerini sanal ortamda dizayn ederek onayınızı alacak ve eğer beğenirseniz uygulama için çalışmaya başlayacaklar.” “Aaa çok güzel!” dedi heyecanla. “Evet, güzel!” dedim. “Nerede bu klinik?” diye sordu. “Adres burada,” diyerek kâğıdı uzattım: **Creating Beautiful Smiles Dental - 5th Avenue Manhattan-New York.** Adresi okuyup yüzüme şaşkınlıkla baktı. Aldırmadan devam ettim: “Merkezi bir yerde kime sorsanız gösterir.”

Not: Böyle bir hastam yoktur. Olay tamamen kurmacadır, dolayısıyla hasta mahremiyeti ihlâl edilmemiştir. Olsa edilirdi.

Dt. Fırat Budacı

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 HAZİRAN 2017 | Sayı: 510

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

AKP'nin yağmalarına karşı çıkan TMMOB'nin yetkileri elinden alınıyor.

UYKUSUZ

15 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/24 No: 511
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

İstanbul'da deprem sonrası toplanma alanı olarak belirlenen 470 yerden 300'ü imara açılarak üzerlerine AVM ve gökdelenler inşa edildi

Vatandaşa Sorduk : Çam

Doldur BABALDOH (26):

En çok çam severiz.. Çünkü kışın yaprak dökmüyo. Ve ancak, ben o çamın yaprağına tükiriim.. öyle yaprak mı olur lan.. Açsana geniş geniş yaprakları.. Pısırık ağaç... Şarkısı bile var: "İçine ata ata ne hale geldin, tuta tuta çatlayacaksın be ağaç"

Yorgan KIŞLIKÇILAR (32):

Çamaltı, Çamlık, Çamlıca, Çambar, Çamakkale ve daha niceleri.. Dilimize, haritalarımıza adeta bir mihenk taşıdır çam.. Tıpkı çam gibi çınar da öyledir.. Çınaraltı, Çınarlık, Çınarinora vb. Bi de kavak vardır böyle.. Kavaklı, kavaklar gibi... Bu ağaçlar kedi Köpek Güvercin gibidir.. Eti yenmez, meyve vermez.. Ama bu ağaçların altında durmayı severiz..

Gülesimvar TARIM (40):

Çamın reçinesi makbuldür, doğaya yapışkan olur.. İlk insan bu çamı elleyip parmaklarına reçine bulaştığında "Yapışma" denen şeyi öğrendi.. Güçlü olabilmek için toplu halde durmak gerekiyordu.. Ve topluluğu bir arada tutabilmek için işte böyle bir yapışkana ihtiyaç vardı.. Çamın reçinesi gibi, toplulukların da bi reçinesi olmalıydı.. Bu, topluluğun sağından solundan akmalıydı.. Sağ ve sol diyorum bak.. Manası büyük.. Anlamında derin var..

Fetulah GÜLEN (75):

"Geçme namlı Kemol köprüsünden, ürkütür korkutursun o yavru, masum, zavallıhhühhüğğ ördek yavrularını.. Ebenin encüğüne çam diktim git topla kozalakları" buyurmuş.. Siz de, kendinizi belli etmeden incir ağacı dikeceksiniz bu ülkeye.. Yıkacaz bu ülkeyi.. mnakoycaz..

Binali Yıldırım zeytinime dokunma kampanyası için “üst aklın işi” dedi.

Babalar günü...

Öğretmen Şenay Aybüke Yalçın, Batman'da teröristlerin saldırısı sonucu şehit oldu.

Kadir Topbaşın damadından sonra Bülent Arınç'ın damadı da serbest!

Yıldız Üniversitesi'ne ait yerleşke RTE için boşaltılıyor.

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Kaybetmekten korkmayın!

Dur aman, “Kaybeden olalım abi ya, hayat boş, her şey anlamsız,” demiyorum ki herhâlde bana uyuz olanlarınız bile böyle 3. Dan seviyesinde bir mal olmadığımı bilir. Zaten *“Olumlu düşün ve hayata güleryüzle bakarak kendini geliştir! Kazanmak için güne kazanacağım diyerek başlayın,”* şabalakları neyse, *“Kaybedenlerdeniz, sahte zaferlerdense görkemli mağlubiyetler, onlara sevdanın yolları, bize siyah beyaz filmlerin düşleri,”* diye mağlubiyet edebiyatının, leblebi tozu satıcısı gibi ergenin harçlığına göz dikmiş esnaflığını yapan şabalaklar da aynı.

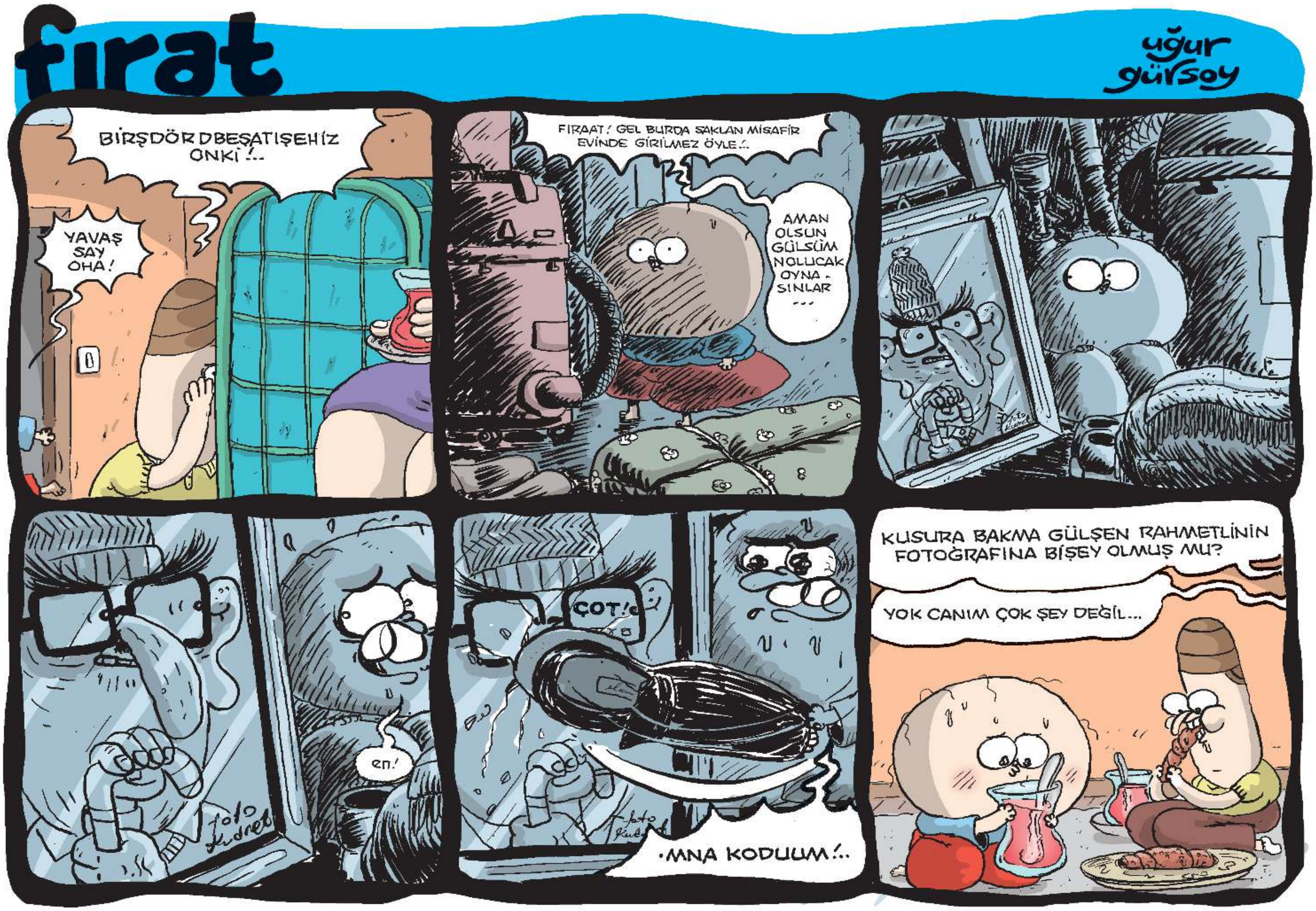
Kaybetmekten korkmamanızı salık verdiğim şey “bir yıl.” Malum sınav dönemindeyiz ve kimi kardeşlerimiz daha sınav gününden, salona geç kaldıkları ya da sınavda çok sıkışıp “Gerekirse çişinizi altınıza ediniz,” tavsiyesine “S.ktir lan,” diyerek salonu terk ettikleri için şimdiden “bir yıl kaybetti,” darlaması içindeler. Bir sürü kardeşimiz de sonuçlar açıklanınca kendilerini bu darlamanın içinde bulacak. İşte kaybetmekten hiç korkmamanız gereken şey de o bir yıl.

Doğrusu bir zamanlar hem de kaybedecek çok daha fazla yılım varken bu “bir yıl kaybetmek” işini çok önemserdim. Üniversiteyi beş yıla uzatmak bile adeta bir kabus gibi gelirdi. Ama kaybedecek çok daha az yılım kaldıkça, yani yıllar ilerleyip ilk üniversitemde 7. senemi doldurunca bu “bir yıl” gözümde o kadar küçüldü ki önemi en fazla lise yıllarının “abi onu da gelecek ay yaparız,” cümlesindeki “bir ay” oluverdi. Yani şu an gözünüzde büyüttüğünüz, size büyüttürülen o kayıp “bir yıl” ileride anlayacaksınız ki kayıp bir kaç haftadan fazla önem taşımayacak.

Ama bir sürü kardeşimiz, sırf “bir yıl kaybetti,” darlamasından kurtulmak için, en olmadık bölüm ve üniversitelere kapağı atıyor. Sırf bu darlamadan korkusuna alakasız bölümlere giren; **normal şartlar altında** değil üniversite okul öncesi eğitim kurumu olamayacak üniversitelerin yolunu tutan on binlerce kardeşimizi bir düşünün: kimi zaman üç kimi zaman beş yıl; kimi zaman da geri kalan yıllarını kaybetmiş olmuyorlar mı? Bakın Memo'ya, aman yıl kaybetmeyeyim diye liseden sonra at yetiştiriciliğine girdi de ne oldu? Altılı bile oynamayan adam, bu sefer orada üç yıl kaybetti.

Elbette **ideal şartlar altında** her öğrencinin erken yaşlardan itibaren, herkes için gerekli temel bilgileri aldıktan sonra yeteneğini kullanabileceği alanlara yönlendirilmesi ve herkese yeteneği olduğu alanda eğitim alma fırsatı verilmesi gerekir ama maalesef eğitim sistemimiz, hepinizi koca bir kovanın içine atıp ondan sonra da tutar mı tutmaz mı diye bakmadan, verimli mi verimsiz mi, toprak mı beton mu hiç düşünmeden ortalığa savrulan tohumlar misali fırlatıp duruyor. O yüzden ister sınav gününde, ister sonuçlar açıklandıktan sonra en son ama en son düşünmeniz gereken şey kaybetmek ihtimaliniz olan bir yıl.

@baris_uygur

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Oha, resmen sağ omzum kırık kırık yazıyorum bu köşeyi sana. Moskova'dayım hala. Aslında iki gün sonra dönecektim ama omzum kırıldığı için yarın dönüyorum. Bugün dünyanın en komik müsabakası vardı turnuvada. Estonya'yla aramızda on beşincilik mücadelesi. On altı takım içinden. Hani en azından on beşinci olalım, o da bir şeydir müsabakası bu. Turnuvada son maç artık. Bu arada olayımızı bilmeyenler için sanatçılar milli futbol takımı Art-İst. ArtFootball, dünya sanatçılar futbol turnuvası. İlk dört maçta dört nefis mağlubiyet aldık. Öyle olunca da on beşincilik maçına çıktık bugün. Estonya da aynı biz gibi. Her maç mağlubiyet. Herr maç ama. Başladı maç. Kısa sürede 4-1 öne geçtik. Düşünün yani Estonya'yı. Hiç bilmiyorlar futbolu. Derken bir pozisyon oldu, ne olduğunu anlamadım, yere kapaklandım. Sağ omzumun üzerine düştüm, kafamı da çarptım. İnanılmaz bir acı duydum, kıvranmaya başladım. Omzumun kırıldığını anladım. Saha kenarına güçlükle çıktım. Bu noktada korkunç bir şey oldu. Herkesi bulanık görmeye başladım. Ve bu oldukça uzun sürdü. Bir süre sonra netleşmeye başladı görüntüler. Travma işte. Ambulans geldi sonra. Bu arada acı gitti gibi. Sızlıyor gibiydi sadece. Kırılmamış olabilir mi acaba diye düşünmeye başladım. Hastaneye gittik. Doktor dokunur dokunmaz kırık dedi. Röngen çekildi, üç yerden birden kırılmış hem de. Önce operasyon dedi. Sonra destekli sardı, bir röntgen daha çekildi, operasyona gerek yok dedi, vurdu alçıyı omza omza. Hastaneden otele yürüyerek geldim. Yanımda takımdan Aydın Ağabey ve takıma Moskova boyunca eşlik eden Arina. Bu arada maç devam etti tabii. 7-5 yenmişiz. Nihayet bir galibiyet alabildik. Otele vardığımızda tüm takım oteldeydi. Yarın için biletim hemen alınmış. Bakalım dönüyorum hayırlısıyla Türkiye'ye. Bir de Türkiye'de göstereceğiz bakalım. Umarım çok yakında iyileşirim. Çünkü daha oynanacak çok futbol maçları, sürülecek çok bisikletler var. Hadi bakalım.

æ Bu arada Rusya bir matruşka cenneti. Envayi çeşit matruşka var. Beatles'lısı bile var. Fakat yine Ringo Starr'ın çilesi bitmiyor. En son Ringo çıkıyor mesela. Önce John Lennon, sonra Paul, sonra George, sonra Ringo. Bazen sıralama değişiyor ama en son kesinlikle Ringo, hep Ringo. Ne bitmek bilmez bir çilen varmış be Ringo. Yemin ediyorum kimse senin kadar çekmedi bazı şeylerden.

æ Küçükken bir hastalık geçirdim, ayı oldum dedi bir arkadaşım.

æ Bir arkadaşımın da köpeği insan gibiymiş. Her şeyi sorguluyormuş köpek. Çubuk atıyormuş mesela arkadaşım. Bir kez gidip getiriyormuş köpek. Bir daha atıyormuş çubuğu arkadaşım. Bir kez daha gidip getiriyormuş köpek. Çubuğu bir kez daha attığında duruyormuş köpek. Ne ki yani bu şimdi diyormuş, manası ne, bir kez attın, gittik getirdik, bir kez daha attın, onu da getirdik, ne yani bu şimdi diyormuş, ne saçma diyormuş, kesinlikle getirmiyormuş bir daha çubuğu. Duruyormuş öyle. Git kendin al, senin saçma sapan egolarını tatmin edemeyeceğim, kusura bakma diyormuş. Hep bunları diyormuş.

æ Ve bu arada takım kaptanımız Deniz Cem de çok acayip bir adam. Kendisi çok iyi bir şarkıcı. Özellikle yurt dışında çok tanınıyor. Türkiye'nin Tarkan'ı diyorlarmış kendisine. Kendisine Türkiye'nin Tarkan'ı diyenlerin gözden kaçırdığı şey ise şu, Türkiye'nin Tarkan'ı zaten Tarkan. Böyle şeyler işte.

æ Golcümüz Papen Mustafa da çok özel bir insan. Kendisini çok seviyor. Sürekli İnstagram'da. Üç telefonla birden dolaşıyor. Sürekli bir fotoğraf paylaşma. Ve bu fotoğraflarda hep tek başına. Yanına kimseyi istemiyor. Biz aciz kullar olarak yanına asla sokulamıyoruz. En son Arjantin maçı öncesi skor tabelası önünde paylaşımı var, "maçın başlangıç skoru 0-0" diyerekten. Ten. En. Nen. Böyle şeyler işte.

æ Yine bir arkadaşım anlattı. Yolda öyle yürürken, bunu sadece bir kez gördüğü bir kız arıyor. Yakın muhitlerde oturuyorlar, kız sadece "ekmek al gel" diyor. Arkadaşım çok heyecanlanıyor, hemen erekte oluyor. Ne demek ekmek almak gelmek, kesin seks var diyor. Fırına sendeleye sendeleye erekte giriyor. Erekte erekte ekmek alıyor, kızın evine gidiyor. Kız kapıyı açıyor, ekmeği alıyor, içine peynir neyin bir şeyler dolduruyor, oturuyor koltuğa, başlıyor yemeye. Arkadaşım "ee" diyor, kız "ee, ne" diyor. "Ekmek aldım geldim ya ben" diyor arkadaşım. Kız, "tamam işte, ben de sana ekmek al gel dedim zaten" diyor. "Başka bir şey demek de istemedin mi yani sen aslında şimdi" diyor arkadaşım. Kız, "Allah Allah" diyor, "ekmek al gel demek, ekmek al gel demek değil mi acaba, ben mi bir şeyleri yanlış biliyorum acaba" diyor. "Arkadaşım, "tamam neyse, afiyet olsun, ben gideyim bari" diyor. Kız, "dur nereye gidiyorsun, daha sevişecektik yalnız" diyor. Arkadaşım derin bir oh çekiyor, sonra da çılgınlar gibi sevişiyorlar. Resmen.

æ Bu arada Rusya'da kafasına Orhan Gencebay giymiş bir kadın gördüm. Bir de sarıya boyatmış Orhan Gencebay'ı, o olmuş.

æ Moskova'da kadınlar çok özgüvenli. Elona var mesela. Bizim takımla ilgileniyor o da. Arina gibi. Küçücük bir kız. Otobüste haylazlık yapıyoruz diye, "put your asses to chairs" dedi apansızın, aklımız çıktı.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"sahne 2017" (yaz oyunları)
16, 23 Haziran Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00
24 Haziran Cumartesi / **Kadıköy Living Room** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 405 24 04 **(biletler biletix)**

YERALTI ÖYKÜLERİ

“ gümbil ”

- GEÇEN HAFTADAN DEVAM -

ERSİN KARABULUT

-SON-

Gece Kadıköy'ün üstüne normal bir doğa olayı olarak iniyordu. Dövmecideki çocuklar dükkanı kapatmak için gerekli olan hareketlere başlamıştı. Dürüm boşlarını topluyor olabilirler (dövmecide çok dürüm yeniyor diye duydum), yerler son bir süpürülüyor olabilir, dövme koltuğunda son oturan müşteriden yadigar g.t izini yok etmeye uğraşıyor olabilirler. Size karşı dürüst olacağım, ben hayatımda dövme dükkanından içeri girmedim. Bir dövmeci dükkanı kapanırken neler yaşanıyor bilmeme imkan yok. Belki küçük ayin gibi bir şey yapıyorlardır, belki cihazlarını öpüyor okşuyor, onlara teşekkür ediyorlardır. Bugün de birlikte güzel bir iş çıkardık dövme makinesi, sayende kazandığım ekmeğin dövmesini küçük iğne darbeleriyle kalbime kazıdım, bunu bilmeni isterim.

Belki bütün gün hiçbir şey olmamıştır, tek bir kişi bile dövme yaptırmaya gelmemiş, para bozdurmak için bile uğrayan olmamıştır.

Bomboş zamanlar.

Mutlaka böyle günler de oluyordur dövme dükkanında. Gün geliyor, cep telefonu kabı satan dükkanlar bile siftah yapamadan kepenk kapatıyor. Dövmeciyle, cep telefonu kabı satan esnafı aynı kefeye koymak ne kadar doğru? Neden bilmem, benim beynimde dövmecilerle cep telefonu kabı satan esnaf bir şekilde aynı klasöre girmiş. Kadıköy'deki dövmeciler ve cep telefonu kabı dükkanlarının topoğrafik dağılımı nedeniyle büyük ihtimalle. Resimleri beynimde yan yana basılmış, hafızama öyle kazınmış.

Dövmeciler hakkında pek bir şey bilmem ama bomboş geçen günler benim hem hobim, hem de uzmanlık alanım diyebilirim. Bomboş geçen günler genelde iyimser duygular ve geleceğe dair temkinli bir umutla başlar, kişinin aklını zararsız miktarda kaybetmesiyle son bulur. Tam aklını yitirmeye başladığı anlarda yakalayın o insanı. Beyninin en pembe, etinin en tatlı olduğu anlar o anlardır çünkü. Öyle zamanlarda ne kadar saçma sapan bir şey isterseniz isteyin mutlaka karşılığını alırsınız. İşte Osman Bey, dövmecideki çocukları tam da böyle bir anlarında yakaladı.

Koca gün hiçbir şey olmamıştı. Sıkıntı tehlikeli bir şekilde akşam birasına, akşam birası ise kaçınılmaz olarak sabahlamalı eğlenceye dönüşmek üzereydi ki ertesi gün dev kaplan, birebir boyutlu piton yılanı gibi dövmelerin randevuları vardı. Akşamdan kalma bir şekilde dev pitona girmeyi kimse istemez. Osman Bey nefes nefese dükkandan girip "kaça kadar açıksınız?" diye sorduğunda farkında olmadan dövmecideki çocukları bu korkunç kaderden kurtarmıştı. "Neden?" diye sordular, "dokuzda işten çıkıyorum, bu gece dövme yaptırmam lazım, dokuzda gelsem yapar mısınız?" diye sordu. Yaparız ulan! Yeter ki bir şeyler olsun bu hayatta. Nasıl bir dövme bu kadar acil olarak gerekli olabilir bir insana? Sırf bunun cevabını bulmak için bile bekleriz.

Osman Bey; dövmecideki çocuklara yaşamak için bir amaç, uzay boşluğuna benzeyen bu bayıltıcı günde tutunacak bir dal vermişti. Şimdi Osman'dan başka bir şey düşünemez haldeydiler. Ne dövmesi yaptıracak? Neresine yaptıracak? Başka dövmesi var mı yoksa bu onun ilk dövmesi mi olacak? Osman Bey dokuz buçuk civarı dükkana geri döndüğünde dövmeci çocukları heyecandan bayılmak üzere buldu.

Her büyük hevesle beklenen şey gibi Osman Bey'in kafasındaki dövme de osuruk gibi bir

Hiçbir şey olmaması.

şey çıktı. Omuzuna bir yere "Osman 14" yazdırmak istiyordu. Neden? Dövmeci eleman "Bolulu musun Osman?" diye sordu ancak Osman Bolulu değildi. Aksine İstanbulluydu. Neden "Osman 14" dövdürmek istediğini şu sözlerle açıklıyordu: Halı sahada devamlı 14 numaralı formayı giyiyorum, işte o yüzden. Bu iyi bir sebep değil Osman. "Madem İstanbullusun, "OSMAN 34" dövmesi yapmamız daha mantıklı olur, allah korusun bir gün hafızanı falan yitirirsen en azından adını ve nereli olduğunu dövmene bakarak bulabilirsin" şeklinde güzel bir önermede bulundu dövmeci çocuk. Bu muhteşem fikir Osman Bey'in aklına hızla yattı ve "O ZAMAN ÖYLE YAPALIM" diye bağırdı. Zira Osman Bey'in mahallede düşmanları vardı ve bir gün ona hain bir pusu kurup kafasına demir çubukla vurmaları daima ihtimal dahilindeydi.

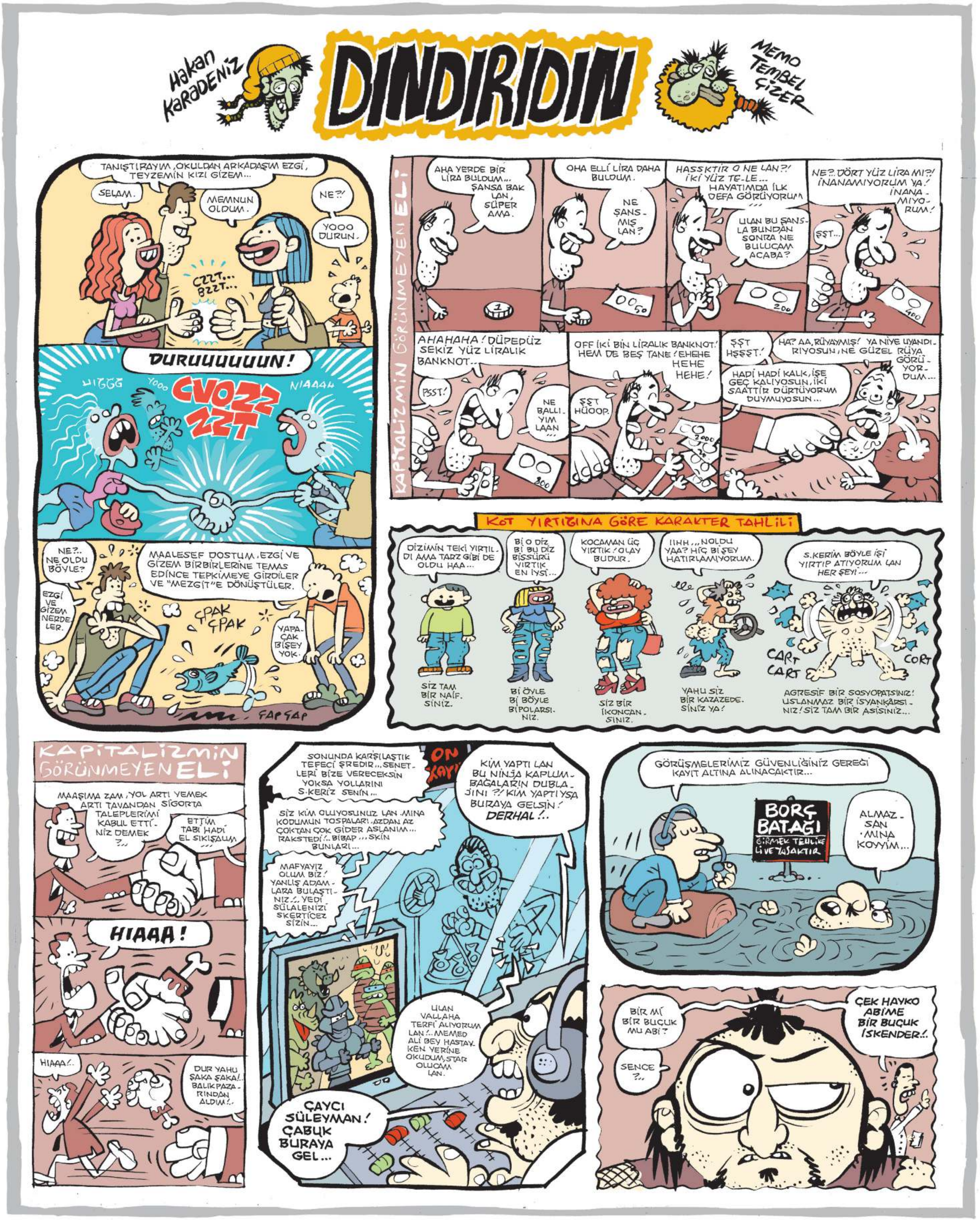
Bir insan iş çıkışı koşarak dövmeciye gelecek kadar tutkuyla bağlı olduğu bir fikirden nasıl bu kadar kolay vazgeçebilir? Çünkü Osman Bey mucizevi organ insan beyninin vücut bulmuş hali gibi bir şeydi. Bazı şeyleri aniden ve şiddetle istiyor, gün içinde inanılmaz büyük ve kesin kararlar alıyor, sıra bu kararları uygulamaya geldiğinde önüne başka seçenekler sunulursa hemen ikna oluyordu. "He, o zaman öyle yapalım onu" diyordu. Bebek gibi tatlı bir şeydi ve öpülüp okşanası bir bireydi.

Geçmeyen günler.

Sadece "Osman 34" yazdığı için hırsını tam alamayan dövmeci çocuk, "kan grubunu da yazayım mı? Hemen altına japon balığı şeklinde yazabilirim kan grubunu, hastaneye kaldırılırsan faydasını görürsün, acil bir durumda daha hızlı müdahale ederler." dedi. Bu güzel bir teklifti ancak Osman biraz düşündükten sonra "yok, kolum iyice nüfus kağıdı gibi olur öyle yaparsak, zaten kan grubumdan da çok emin değilim, nüusta yazan olmayabilir. Eğer kan grubunu yanlış yazdırırsam bana faydadan çok zararı olur..." diye kibarca reddetti. Dövmeci dükkanında saat gece onbire yaklaşırken karşılıklı mantıklı cümleler konuşuluyordu. Medeniyet açısından güzel bir gece yaşanıyordu.

O gece hem dövmeci, hem de Osman Bey evlerine garip bir iç huzuru ve mutlulukla döndüler. Dövmeci çocuk eve dönerken bira almadı, eve vardığında ise biraz kitap okuyup uyudu. Ertesi gün dinç bir şekilde uyanda, salim kafayla dev panter kafası ve piton yılanı dövmelerini rahat bir şekilde müşterilerinin vücutlarına işledi. Osman Bey ise eve dönerken gerçekten de mahalledeki düşmanlarının demir sopalı saldırısına uğradı ve kafasına aldığı darbeler sonucu hafızasını kaybetti. Kendine geldiğinde ise koluna henüz o gün yaptırdığı dövme sayesinde İstanbullu ve Osman olduğunu biliyordu. Tıpkı memento filmindeki gibi.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
TANIŞTIRAYIM, OKULDAN ARKADAŞIM EZGİ, TEYZEMİN KIZI GİZEM...
SELAM.
MEMNUN OLDUM.
NE?!
YOOO DURUN.
CZZT... BZZT...
DURUUUUUUN!
HIGGG
YOOO
CVOZZ ZZT
NIAAAH
NE?.. NE OLDU BÖYLE?
MAALESEF DOSTUM, EZGİ VE GİZEM BİRBİRLERİNE TEMAS EDİNCE TEPKİMEYE GİRDİLER VE "MEZGİT"E DÖNÜŞTÜLER.
EZGİ VE GİZEM NERDELER.
ÇPAK ÇPAK
YAPACAK BİŞEY YOK.
ÇAP ÇAP
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
AHA YERDE BİR LİRA BULDUM... ŞANSA BAK LAN, SÜPER AMA.
OHA ELLİ LİRA DAHA BULDUM.
NE ŞANSMIŞ LAN?
HASSKTİR O NE LAN?! İKİ YÜZ TE-LE... HAYATIMDA İLK DEFA GÖRÜYORUM...
ULAN BU ŞANSLA BUNDAN SONRA NE BULUCAM ACABA?
NE?.. DÖRT YÜZ LİRA MI?! İNANAMIYORUM YA! İNANAMIYORUM!
ŞŞT...
AHAHAHA! DÜPEDÜZ SEKİZ YÜZ LİRALIK BANKNOT...
PSST!
NE BALLIYIM LAAN...
OFF İKİ BİN LİRALIK BANKNOT! HEM DE BEŞ TANE! EHEHE HEHE HEHE!
ŞŞT HÜOOP.
ŞŞT HŞŞŞT!
HA? AA, RÜYAYMIŞ! YA NİYE UYANDIRIYOSUN, NE GÜZEL RÜYA GÖRÜYORDUM...
HADİ HADİ KALK, İŞE GEÇ KALIYOSUN, İKİ SAATTİR DÜRTÜYORUM DUYMUYOSUN...
KOT YIRTIĞINA GÖRE KARAKTER TAHLİLİ
DİZİMİN TEKİ YIRTILDI AMA TARZ GİBİ DE OLDU HAA...
SİZ TAM BİR NAİF. SİNİZ.
Bİ O DİZ Bİ BU DİZ BİSSÜRÜ YIRTIK EN İYSİ...
Bİ ÖYLE Bİ BÖYLE BİPOLARSINIZ.
KOCAMAN ÜÇ YIRTIK! OLAY BUDUR.
SİZ BİR İKONCANSINIZ.
IIHH... NOLDU YAA? HİÇ BİŞEY HATIRLAMIYORUM.
YAHU SİZ BİR KAZAZEDESİNİZ YA!
S.KERİM BÖYLE İŞİ YIRTIP ATIYORUM LAN HER ŞEYİ...
CART CART
CORT
AGRESİF BİR SOSYOPATSINIZ! USLANMAZ BİR İSYANKARSINIZ! SİZ TAM BİR ASİSİNİZ...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
MAAŞIMA ZAM, YOL ARTI YEMEK ARTI TAVANDAN SİGORTA TALEPLERİMİ KABUL ETTİNİZ DEMEK?..
ETTİM TABİ HADİ EL SIKIŞALIM...
HIAAA!
HIAAA!..
DUR YAHU ŞAKA ŞAKA!.. BALIKPAZARINDAN ALDIM!..
SONUNDA KARŞILAŞTIK TEFECİ ŞREDIR... SENETLERİ BİZE VERECEKSİN YOKSA YOLLARINI S.KERİZ SENİN...
ON KAYIT
KİM YAPTI LAN BU NİNJA KAPLUMBAĞALARIN DUBLAJINI?! KİM YAPTIYSA BURAYA GELSİN! DERHAL!..
SİZ KİM OLUYOSUNUZ LAN, MINA KODUMUN TOSPALARI, AZDAN AZ ÇOKTAN ÇOK GİDER ASLANIM... RAKSTEDİ!.. BİBAP... SKİN BUNLARI...
MAFYAYIZ OLUM BİZ! YANLIŞ ADAMLARA BULAŞTINIZ!.. YEDİ SÜLALENİZİ SKERTİCEZ SİZİN...
ULAN VALLAHA TERFİ ALIYORUM LAN!.. MEMED ALİ BEY HASTAYKEN YERİNE OKUDUM, STAR OLUCAM LAN.
ÇAYCI SÜLEYMAN! ÇABUK BURAYA GEL...
GÖRÜŞMELERİMİZ GÜVENLİĞİNİZ GEREĞİ KAYIT ALTINA ALINACAKTIR...
BORÇ BATAĞI
GİRMEK TEHLİKELİ VE YASAKTIR
ALMAZSAN MINA KOYYIM...
BİR Mİ BİR BUÇUK MU ABİ?
SENCE?..
ÇEK HAYKO ABİME BİR BUÇUK İSKENDER!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Beni tek sanıyorlar, halbuki ben yalnızım.' - Hüsrev Uslu (Ajavarda'dan)

● **Dünyada bir ilk! Başkanı olduğu cumhuru, cumhuriyete karşı 'kinini diri tutmaya' çağıran tek 'tek adam' bize denk geldi!**

● Çalışan sınıfın, hazırcı sermayeyi daha kallavi beslemesine 'ekonomik büyüme' denir...

● **Emperyalizm, İran-Suudi Arabistan savaşının peşinde. Mezhepçilik, müslümanlığa yüktür. Ortadoğu halklarının tek düşmanı yayılmacı emperyalizm olmalı. İslam'ın özünde, vahşi ve faizci kapitalizme net bir karşıtlık taşıdığını unutmayalım. Tüm dini liderler, peygamberler 'dönemlerinin solcularıydılar', kendi toplumlarındaki oligarşi ve statüköya başkaldırdılar. Mezhepçilik bitmeli, İslam ve sol uzlaşmalı.**

● Dünya kadar 'sıcak para' kaynağı olan Katar, bugün 'soğuk terlere' sebep oluyor...

● **Türkiye'nin ilk markası CHP, vasatlıktan kurtulmak zorunda. Ancak ve ancak AKP'den daha müslüman, MHP'den daha milliyetçi, HDP'den daha kürtçü olarak bu açmazı yarabilir CHP. Fabrika ayarlarına geri dön CHP!**

● Çalışıp dergiden çıktığımız bir sabahtı. Çizer arkadaşım 'Kardeşim de karikatürcü oldu' dedi. 'Demek o da aldanmışlara katıldı' dedim. 'Ne biçim laf ettin, ömür boyu unutmam' dedi. O öyle dediği için ben de unutamadım... Biz, mizahçı tayfası, 'ALDANMIŞLAR' oluyoruz. Uyanıklık mesaisiyle geçenler, anlayamazlar halimizden...

● **'Bulunmaz' doğru, 'Hint' de doğru ama 'Kumaşı' yanlış, 'Keneviri' olmalıydı...**

● Şener Şen, 4 yılda 20 filmde oynasa 'Çok yoruldunuz' demeyecek tip, sanatçıyı 20 yılda 4 filmde oynadığı için kıyasıya eleştiriyor. Üstelik Yavuz Turgul'la ekol oluşlarını kınayarak. Herbokolog arkadaş, sen git kim üstsüz güneşleniyor, kim kimle fingirdiyor, onları kovala. Hayal dünyası, sanat alemi aşar senin boyunu. Hadsizliği işe çevirmek, çok acıklı bir durum...

● **'Mezun bacakların var' dedi bana bir teyze. Mezun kelimesinin, okul dışında kullanımına ilk kez tanık oldum...**

● Durumu olan batılı, evine 'şark köşesi' yapar. Durumu olan doğulu ise tümden 'garp evi'ne çevirir evini...

● **Koltukların üzerinde emekleyen 3 yaşındaki Tolga Altındeğer'in babasının 'Ne yapıyorsun' sorusuna verdiği cevap: 'Yaramazlığın peşindeyim!'**

● Dünyanın en odun kafalı, taş kalpli insanları 'Piyasalar kırılgan' diye çok üzülüyorlar!

● **Karşılaştırmalı Edebiyat: 'Sevgileri yarınlara bıraktınız / Çekingen, tutuk, saygılı.' - Behçet Necatigil... 'Senin bana küs olduğunda bile koşarak geldiğini / Bir tek sen değil, bir tek ben değil, alem biliyor!' - Hande Yener...**

● 'Kızıl Kaplan' diye iki isimli çocuk var, ileride bakan felan olmasını can-ı gönülden dilerim!

● **27 aylık kızım Lale'nin kitaplarından biri Bay Pasaklı. Okuya okuya ezberledim. Adı üstünde çok pasaklı biri. İkizi komşuları Bay Derli ile Bay Toplu, onu yıkayıp paklıyorlar, güya temizleniyor Bay Pasaklı. Şu soldaki dağınık, salaş halini kesinkes tercih ederim. Orjinal adamı salam gibi yapmanın ne alemi var yahu!?**

● Müslüm Gürses dinlerken kendini jiletlemek fena fakat Kenan Doğulu eşliğinde traş olmak daha da fena!

● **Karacaoğlan'ın muhteşem şiiri 'Üryan geldim, gene üryan giderim.' (Cem Karaca'nın bestesi de harika.) Yalnız şiirdeki 'Azrail gelmiş can talep eyler / Benim can vermeye dermanım mı var' kısmı enteresan. Bir inceden ölümden yırtmağa çalışıyo gibi...**

> ***Bazı insanların konuşması, konuşma falan değil, bildiğin 'basit yaralama!'***

● 'Hay hay' demekte ısrar eden son adamı bulup korumaya alalım...

● **Aman ha, 'Dost acı söyler' diye çalıverirler 30-35 yılını! Nursuzdan ziyade olumluya ayır vaktini...**

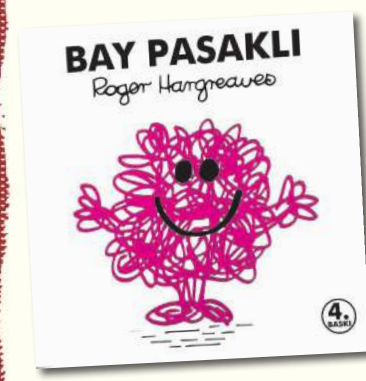
● İsveççeye geçmiş bizim 'Kalabalık' kelimesi. Tenha memleket neticede, kalabalık olmuyordur ki geçsin dillerine!

● **Yalnız rus Tarkan'ı, yahudi Selda'yı, türk de Goran Bregoviç'i ne sevdi be arkadaş..**

● Çocuklu bir kadın arkadaşıma, bir başka kadın arkadaşı 'Çocuklu arkadaşlarımla görüşmüyorum' demiş. Gayet isabetli bir kopuş. Çocuk sevmeyen insanla görüşmemekte sonsuz fayda var...

● **Seyyar satıcı olarak başlayıp işi dükkana çeviren esnaf, bence en şahane, en başarılı müteşebbis...**

● Sayın Haşmet Babaoğlu, tokalaşmışlığımız var, büyüğümsünüz. Ne değişiminize karışırım ne de yandaşlığınıza. Fakat çok rica ederim, yazılarınızı 'Bilmem anlatabildim mi?' diye bitirmekten vazgeçin, her rastladığımda kafam yanıyor yeniden!

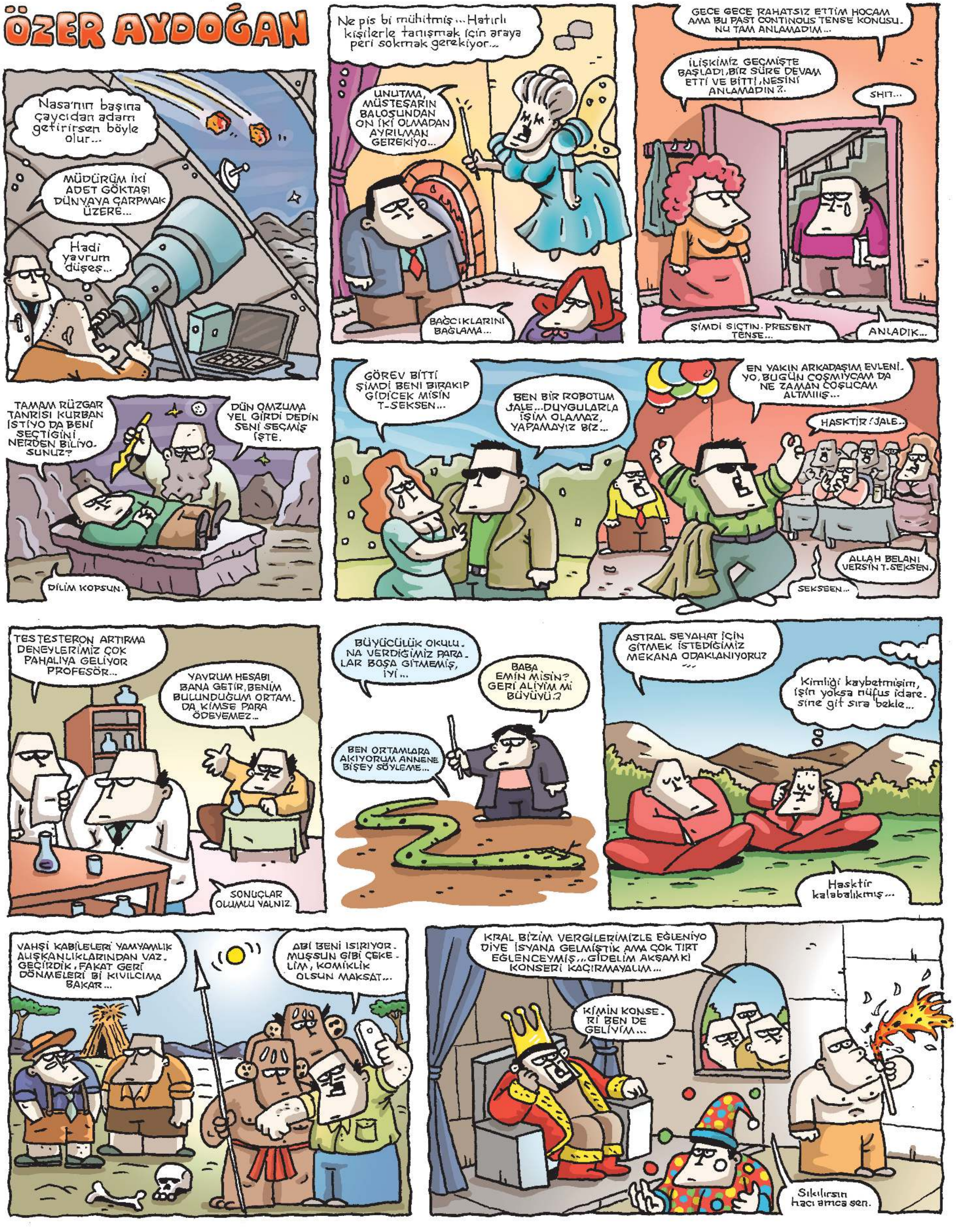

● **Gıybet, kimileri için bir ek iş adeta, profesyonel bir titizlikle zaman ayırıyorlar insan gömmeye...**

● Çocukken en imrendiğim yaşıtlarım gazete bayilerinin veya gaste-dergi satan bakkalların çocuklarıydı. Rahat rahat her şeyi okuyorlar diye gıpta ederdim. Şimdi versen hayatta okumam hepsini, o kadar okunmamış kitap dururken...

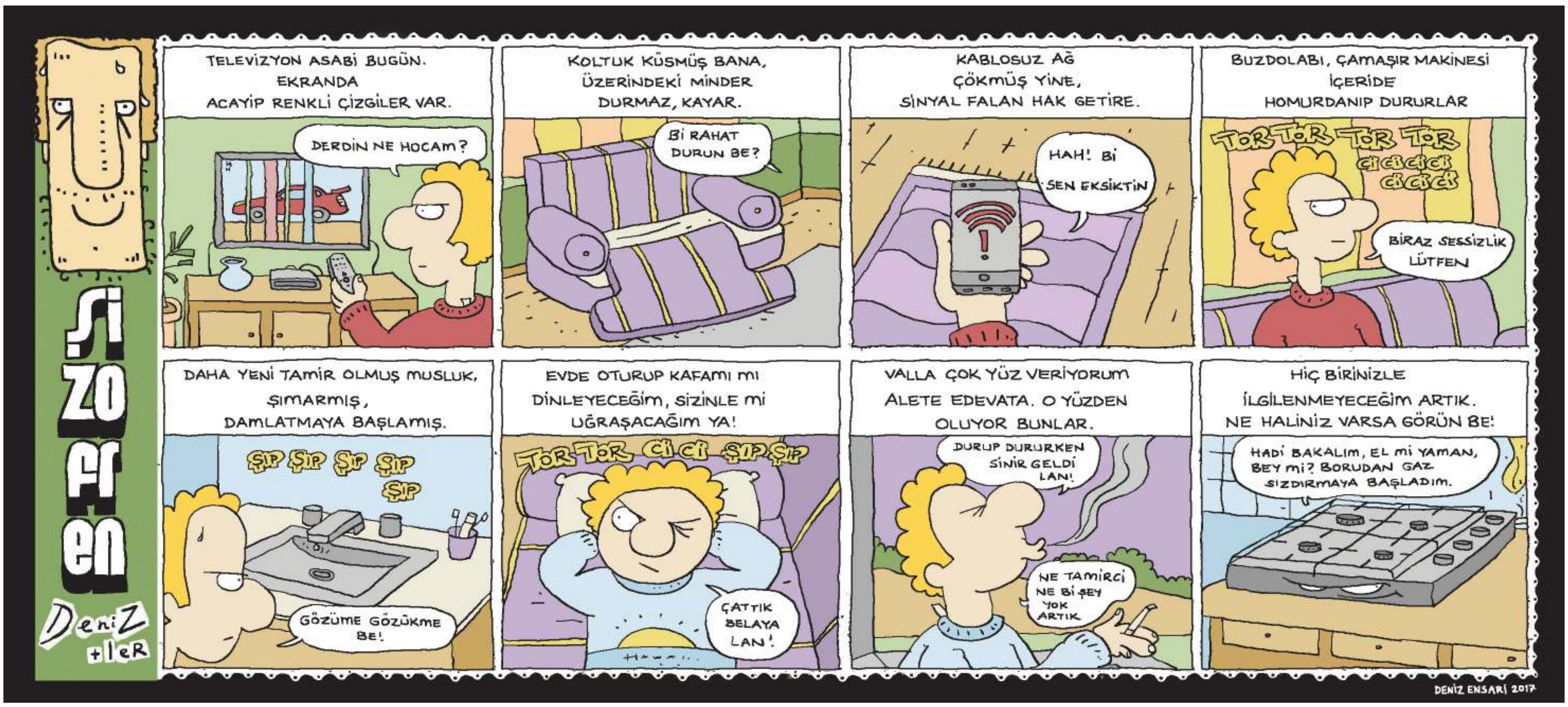
ÖZER AYDOĞAN

yigit@comic.com

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Adamlık sezonu açıldı

Bu hafta yazıyı yazarken, her paragraftan sonra durup durup, "Ulan ben bunu ya daha önce yazdım ya da daha fenası başkası yazdı," demeye başladım ki aslını isterseniz en azından iki üç haftada bir olan bir şey bu. Anahtar kelimelerle yazı arayıp bulduğum zaman neyse de, bulamadığım da fena: "Ulan herhâlde başka biri yazmıştı," diye başka yazı yazmaya çalışıyorum.

Misal bu hafta "adamlık, adam gibi adamlık, adamoğluadamlık" üzerine yazı yazmaya çalışırken, çünkü malum, geçtiğimiz hafta bolca "adam" içinde kaldık, ortalık bir müddet "adamdan," "adamlıktan" geçilmedi, oturup bunun hakkında yazarken inceden dejavu yaşamaya başladım. Basbayağı tırnak içinde "adam gibi adam" yazıp aratınca bundan tam yedi yıl öncesine ve tesadüfen de üç aşağı beş yukarı bu zamanlara gidiverdim çünkü "adam gibi adam" olmak üzerine 140. sayıda bir iki paragraf yazmışım, keşke biraz daha uzun yazsaymışım, yedi yıl sonra da okurduk. Ama neyse o zaman başka bir açıdan ele almışım neyse ki de rahatladım.

Bu "adam gibi adam" olmakla övünme, birini "adam gibi adam" olmasıyla övme meselesi zaten oldum olası kafamı kurcalar. Birini akla ilk gelen, doğuştan sahip olduğu ve şu ya da bu şekilde dünyadaki hemen her iki kişiden birine bahşedilmiş, herhâlde dünyanın en sıradan özelliğiyle övmek neresinden baksanız saçma çünkü. Birini "adam" diye övmenin bir üstü memeli, onun da üstü omurgalı diye övmek. Bakın burası çok önemli: O kadar özelliksiz, o kadar niteliksiz olmalı ki bir insan, onu koskoca dünyada takriben 4 milyara yakın insanla birlikte taşıdığı özellikle tanımlıyor, tanımlamakla da kalmayıp bunu pekiştirmelere doyamıyorlar.

Şimdi ben buradan, özellikle de onur haftasını idrak etmeye hazırlandığımız bu günlerde kimsenin kendisini nasıl tanımlayacağına karışamam elbette ya, dünyadaki 8 milyara yakın insanı kabaca ikiye ayırdığımız zaman bunların yarısı adam işte yapacak bir şey yok. Bu adamların içinde hırlısı-hırsızı, namuslusu-namussuzu, şereflisi-şerefsizi mebzul miktarda mevcut. Hatta adamlığı oluşturan bileşenlerin evladın olsa sevilmeyecek kısmı çok daha fazla; "adamların" çok büyük kısmı işe yaramaz, otobüste "Aman yanıma oturmasın," diyeceğiniz tipte insanlar.

Misal adamlığın farelikten çok da bir farkı yok. Elbette bir kaç kendini bilmez farenin yaptığını bütün bir farelik camiasına mâledecek değilim ama neticede Miki Fare'yi, Hızlı Gonzales'i, Jerry'yi ve laboratuvarlarda bizim için kendini feda eden isimsiz kahramanları saymazsak kanınızın kaynayacağı fare sayısı pek azdır. İşte "adam" da öyle bir şey ve kimse kusura bakmasın "kadın" a kıyasla çok daha işe yaramaz, çok daha problem yaratıcı ve zararlı bir canlı olduğunu da hepimiz biliyoruz. E ne bu "adam gibi adam" peki? Adam olmak iyi bir şeymiş gibi bir de pekişe pekişe?

İşte geride bıraktığımız bir haftadan sonra bu sorunun karşılığını buldum. Oturup dinlediğim, okuduğum, incelediğim beyanat, görüş ve yazılar ışığında diyebilirim ki bu dillerden düşmeyen "adam gibi adam" bildiğin y.rak gibi adamın aynısı. Nerede bir "adam gibi adam" olmakla övünen ve de yancıları tarafından övülen bir adam varsa orada bir mallık, hayvanlık, saygısızlık, kendini beğenmişlik, yanında dev aynasıyla gezip burnundan kıl aldırmazlık, sırf bir kromozomu Y diye isteyene istemeyene kol kanat germeye çalışmak ve ciddi anlamda bir psikiyatrik tedavi açlığı var.

Adam içinde kalmayacağınız günler dilerim.

Not: Bu yazının %7'si adam kelimesinden oluşmaktadır. (35/500)

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Sokaklarda seylabeler ağlaşır/ Ufuk yaklaşır, yaklaşır, yaklaşır:/ ...Saçaklarda kuşlar -hazindir bu pek!-/ Susarlar, uzaktan ulur bir köpek."
>
> *Tevfik Fikret/ Yağmur*

Eminönü meydanı. İş çıkışı saati.(en sevdiğim saat)
Gökyüzünde parça parça, bir yanları gül kurusu, ekmek şeklinde bulutlar. Geçmiş gitmiş bir jetin, ışıltılı, altın sarısı izi.
Tepesinde, daha ziyade Rus kiliselerinde, ya da Hollywood masalsı Arabistan temalı filimlerindekileri andıran uyduruk, soğanımsı bir kubbe, renk renk ledlere gark olmuş balık ekmek sandalı. Ucunda da bir ejderha maketi.(Osmanlı ejderhası?)
--diğer sandalın üstüne de, bir yarım cami kesilip monte edilmiş gibi(tenekeden)--
Yoğun dumanlar içinde hayal meyal,(ateşli bir hastalık arasında görülmüş)bu rüya sandalı hafif hafif batıp çıkıyor. Tatlı tatlı yalpalıyor.(*bol yaldızlı--hipnotik--ejderha da sallanıyor tabi, gözümü alamıyorum)*
Güya Osmanlı tarzı? (*ama, sanki bir vesile ile, uzakdoğu'ya belki, Çinhindi'ne falan yerleşmiş, en az beş nesildir de oralarda yaşamakta olan bir Osmanlı ailesinin torununun torununa tasarlatılmış gibi--artık kulaktan kulağa, duyduklarından aklında ne kaldıysa onlara göre--)*
Fesli turşucunun önünde,(yukarı)annesine bakarak "Turşu turşu" diye ağlayan kırmızı kafalı çocuk. "Acıktırır o Gökhan" diyor annesi,"simit alırız."--*doyulmaz onunla Gökhan, doğru söylüyor--*
Yine turşucunun önünde, yanlış yerde bekleyen bir kedi. Turşu içenlere bakıyor.(asrın hatası) Arka taraf tamamen balık. Normal kedilerin hepsi orada. Bunun zaten deseni de bir tuhaf; Venedik maskeleri gibi, yüzünde yarım maske şeklinde bir siyahlık var.(*kuyruğunun ucunda da bir parça, diğer tarafları bembeyaz)*

Yarın sabaha kadar azad edilmiş çalışanlar, yüzlerinde yorgun gülücüklerle hoplaya zıplaya iskelelere doğru koşuşturuyorlar. Işıklarda bile zor zaptediyorlar kendilerini. Ben,(durup, onlara yol vere vere)ters yöne doğru ağır ağır ilerliyorum.(Mısırçarşısı yönü) Yıllar, yıllar boyu gece çalıştığım için, bu hep böyle. (ters yön) Sokağa çıktığımda hayat, çoktan olmuş bitmiş,(alan almış satan satmış)herkes evine doğru dönüyor olurdu.(kapatılan dükkanlardan gacır gucur iç burkucu kepenk sesleri) Hatta bir ara iyice zıvanadan çıktığı zamanlarda,(kalkıp) kahvaltımı acele acele bitirip(ağzımda son lokma) bi koşu evden çıktığımda, canhavliyle koştura koştura gitsem bile sinemaların en son seansına (21 15) dahi yetişemez olmuştum.--çoktan başlamış film, gişeler karanlık, lobilerin ışıkları falan söndürülmüş--(tek eğlence sinema o vakitler) Gece uyanıp, tekrar geceye girmek moral bozucu.*(tabutta mı uyumak?Yoo)*

Yine böyle bir iş çıkışı vakti.("paydos'a onbeş dakika var"--nasıl bekler insan o paydos saatlerini--)
Bahar zamanı. Akşam.(ortalık hala günlük güneşlik)
Tıklım tıkış vapurun(evlerine dönen işçilerle dolu bir Üsküdar vapuru)--belediye otobüsü gibi, neredeyse ayakta duracak yer dahi yok--giriş katının arka sahanlığının dibinde, ufacık o açık yer var ya, işte orada görmüştüm onları.
Elleri yüzleri mazot lekeli, kara kara, iki çocuk işçi. İki çırak. İkisinin de ellerinde iki şeytan uçurtması. Uçurtma uçuruyorlar, işten dönerken.

İşçi, "amele" yani, şimdilerde hakaret olarak kullanılır oldu. (iş: amel)--Osmanlı Amele Cemiyeti(Amele-i Osmani) *Tophane fabrikalarında gizli olarak kurulmuş ilk* işçi örgütü(1894/5)--
"Amele yanığı" falan filan..."amele elbisesi" de diyorlar. Duyuyoruz. Her ne değiştiyse.
O elbise. Bir zamanlar, eteği öpülesi, saygı duyulan bir elbiseydi. İçimiz titrerdi.

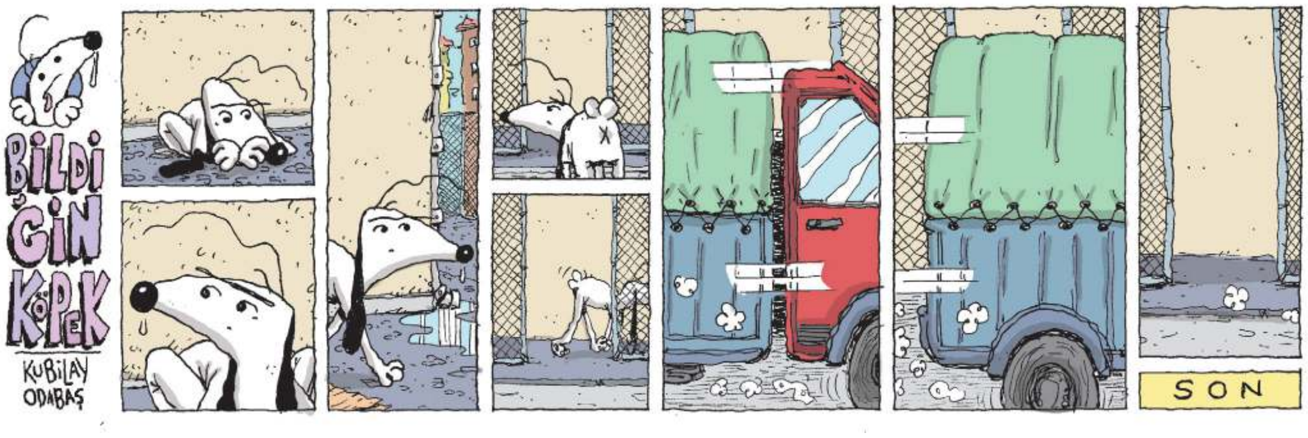
"Ve elbette ki, sevgilim, elbet,/dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya/dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle : işçi tulumuyla/ bu güzelim memlekette hürriyet..." *Nazım Hikmet*
Böyle bahsediliyordu o elbiselerden.

Işıl ışıl Mısır Çarşısı'nı hızlı hızlı, kalabalığı yara yara, bir şark dekorlu kovalamaca sahnesi gibi geçiyorum.(*meyva tezgahlarını, hasır sepetleri devirmeden ama--yapmamak lazım, yerliler anlamadı*ğımız ama biraz iptidai olduğ*u da hissettirilen kaba bir dille, çocuksu, gülünç/ilkel el kol hareketleriyle ardımızdan bağ*rışıverir yoksa--) Mahmutpaşa'nın, Sultanhamam'ın yokuşlarından yukarı acele acele çıkıyorum. Ki Kapalıçarşı kapanmadan yetişeyim. Bir kahve içecek vaktim kalsın.
--*i*şçi yığınları sular seller gibi yokuş *aşa*ğı akıyor tabi hâlâ--
Dükkânların önünde sünnet kıyafeti giydirilmiş, çok çok kötü, anlaşılamaz, tuhaf/ korkunç yüz ifadeli çocuk mankenler olurdu. O kaşları, o gözleri, o bakışlar... --herbiri ayrı bir muamma-- Göremedim onları. Keşke kalsaydılar öle.

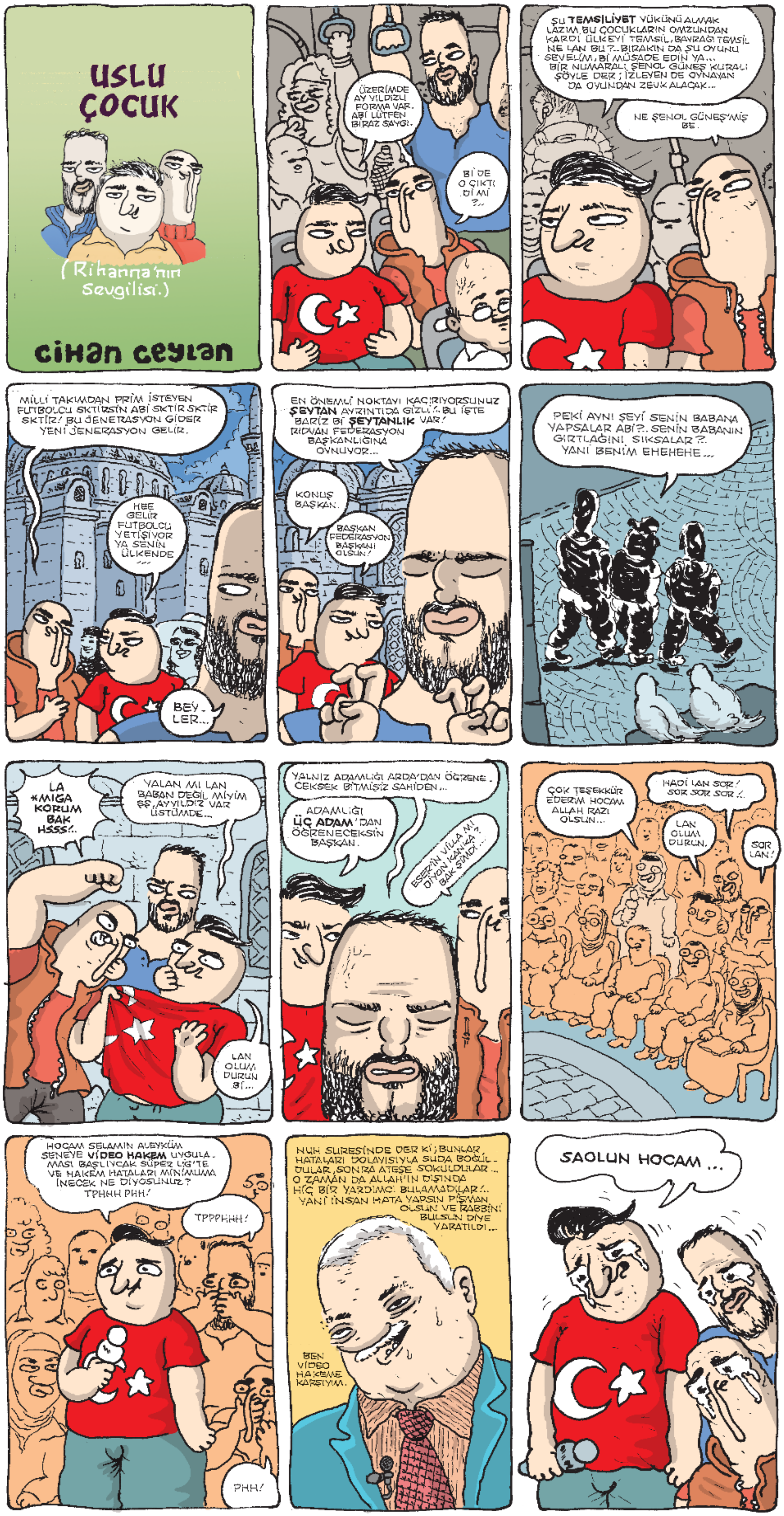
"Kapalıçarşı deyip geçme;/ Kapalıçarşı,/ Kapalı kutu"
Orhan Veli
Çarşı'nın içinde Şark Kahvesi'ndeyim. Benden başka 'şark'lı yok sanki içerde. Geri kalanlar hep 'garp'lı.--*oturduğum masanın hemen kenarında büyük şairimiz Baki'nin bir portresi*-- Çarşı kapanıyor diyor garson. Kahvenin kemerli/ kubbeli tavanına yakın minik bir pencerede anbean koyu bir maviye dönüşen bir gökyüzü parçası.
"Kapalı Çarşı kapanıyor"
Üzülüyorum. Bir masaldan kovuluyoruz.
Keşke,
Kapalı Çarşı içinde olsa evim. Bir halıcı dükkânının içinden, (kat kat halıların arasından süzülerek) gizli bir merdivenle çıkılsa. Kuşkulu kuşkulu, ardıma baka baka çıkıp merdivenlerden, kapasam kapımı. Karagöz'ün evi gibi ufacık da olsa olur ev. Tam, ayağa bile kalkılamayan içerde,--kafan tavana değiyor-- razıyım. (o küçük pencerelerden de bi tane tavanda olsun ama) Sıkılınca, yine o halıcının içinden, (birbirlerini alışılmadık bir biçimde kesen) labirentimsi, o üstü kapalı, daracık daracık, kalabalık sokaklarına çıksam çarşının. "Sokağa çıkmak" o olsa.*--bütün komşularımda, lambalar, fenerler, kandiller, sedefli kutular, ışıl ışıl ipekler, atlaslar, ibrikler, bakır hamam tasları,vişne çürüğü halılar--*

Dönüş vapurunda, iki şey aklımda.
Biri demin yukarıda o sözünü ettiğim uçurtma uçuran çırak çocuklar. Onların, ellerindeki o ipleri çekiştirdikçe, kağıttan küçük şeytan uçurtmaların, o üçgenimsi başlarını saga sola, öne arkaya, "bıy bıy bıy" yapan kuklalar gibi salladıklarında birbirlerine bakıp ölçülü/kontrollü, tedirgin bir yarım gülüşle gülüşmeleri. Sonra yanlış bir şey yapmış gibi (çocukluk etmek) *--bir işe verilmiş, birdenbire, büyümek,("adam"olmak)mecburiyetinde bırakılmış olduğunu hatırlamak...--* o kontrollü gülüşü bile, birden yarım kesip, ciddileşmeleri.
Aşağı, köpüklere bakmaları.

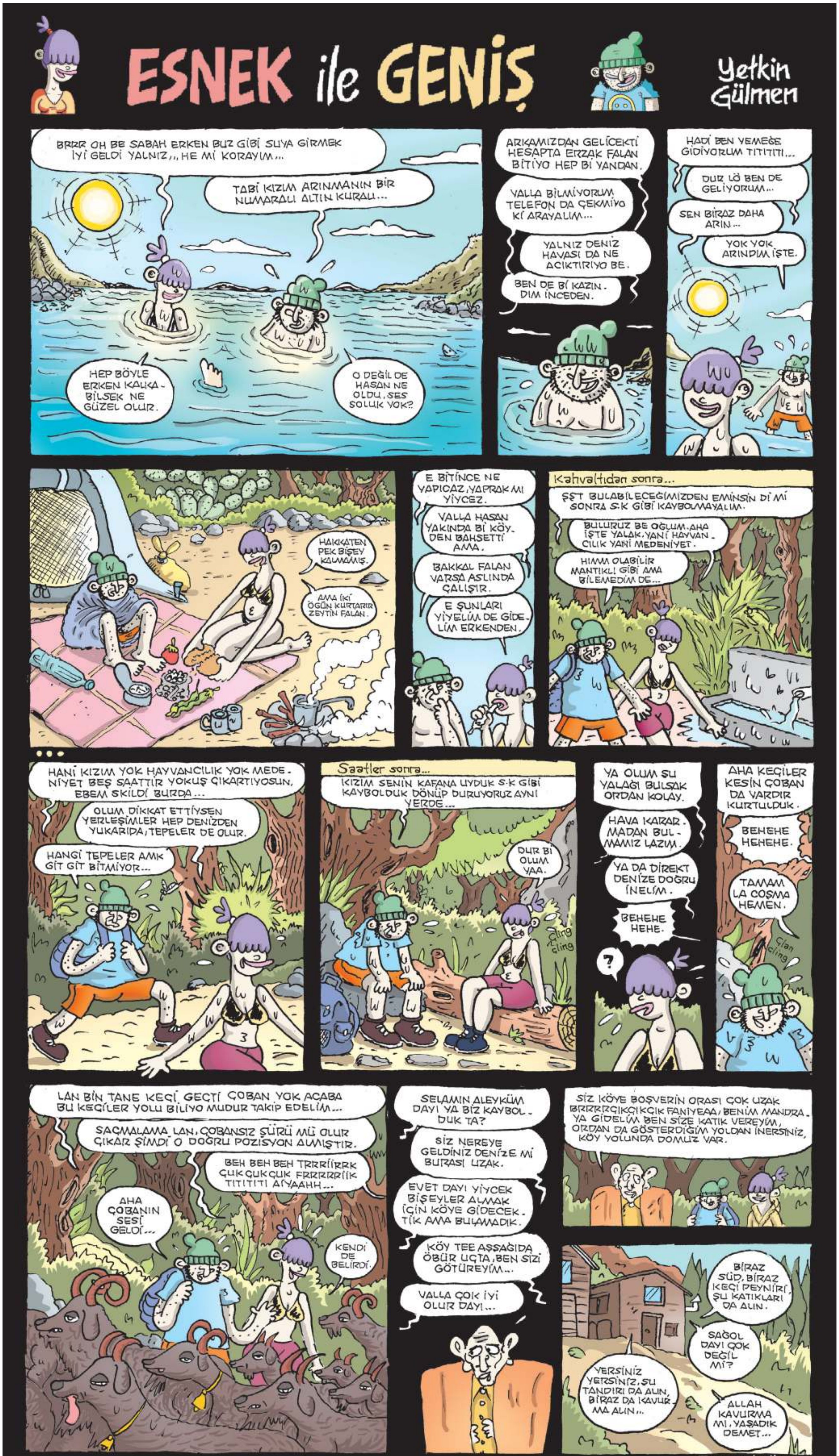
Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
cihan ceylan
ÜZERİMDE AY YILDIZLI FORMA VAR. ABİ LÜTFEN BİRAZ SAYGI.
Bİ DE O ÇIKTI DİMİ ?..
ŞU TEMSİLİYET YÜKÜNÜ ALMAK LAZIM. BU ÇOCUKLARIN OMZUNDAN KARDI. ÜLKEYİ TEMSİL, BAYRAĞI TEMSİL NE LAN BU?.. BIRAKIN DA ŞU OYUNU SEVELİM, Bİ MÜSADE EDİN YA... BİR NUMARALI ŞENOL GÜNEŞ KURALI ŞÖYLE DER; İZLEYEN DE OYNAYAN DA OYUNDAN ZEVK ALACAK...
NE ŞENOL GÜNEŞ'MİŞ BE.
MİLLİ TAKIMDAN PRİM İSTEYEN FUTBOLCU SKTİRSİN ABİ SKTİR SKTİR SKTİR! BU JENERASYON GİDER YENİ JENERASYON GELİR.
HEE GELİR FUTBOLCU YETİŞİYOR YA SENİN ÜLKENDE...
BEY.. LER...
EN ÖNEMLİ NOKTAYI KAÇIRIYORSUNUZ ŞEYTAN AYRINTIDA GİZLİ!.. BU İŞTE BARİZ Bİ ŞEYTANLIK VAR! RIDVAN FEDERASYON BAŞKANLIĞINA OYNUYOR...
KONUŞ BAŞKAN.
BAŞKAN FEDERASYON BAŞKANI OLSUN!
PEKİ AYNI ŞEYİ SENİN BABANA YAPSALAR ABİ?.. SENİN BABANIN GIRTLAĞINI SIKSALAR?. YANİ BENİM EHEHEHE...
LA *MIGA KORUM BAK HSSS!..
YALAN MI LAN BABAN DEĞİL MİYİM ŞŞ, AYYILDIZ VAR ÜSTÜMDE...
LAN OLUM DURUN Bİ...
YALNIZ ADAMLIĞI ARDA'DAN ÖĞRENE.. CEKSEK BİTMİŞİZ SAHİDEN...
ADAMLIĞI ÜÇ ADAM'DAN ÖĞRENECEKSİN BAŞKAN.
ESERİN VİLLA MI DİYON KANKA? BAK ŞİMDİ...
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM HOCAM ALLAH RAZI OLSUN...
HADİ LAN SOR! SOR SOR SOR!..
LAN OLUM DURUN.
SOR LAN!
HOCAM SELAMIN ALEYKÜM SENEYE VİDEO HAKEM UYGULAMASI BAŞLIYCAK SÜPER LİG'TE VE HAKEM HATALARI MİNİMUMA İNECEK NE DİYOSUNUZ? TPHHH PHH!
TPPPHHH!
PHH!
NUH SURESİNDE DER Kİ; BUNLAR, HATALARI DOLAYISIYLA SUDA BOĞULDULAR, SONRA ATEŞE SOKULDULAR... O ZAMAN DA ALLAH'IN DIŞINDA HİÇ BİR YARDIMCI BULAMADILAR!.. YANİ İNSAN HATA YAPSIN PİŞMAN OLSUN VE RABBİNİ BULSUN DİYE YARATILDI...
BEN VİDEO HAKEME KARŞIYIM.
SAOLUN HOCAM...

ÖMER GÖKSEL
OOO...YAZ GELMİŞ...
AŞKIM SPORA YAZILALIM MI?
Kessin gelmiş.
LAN?! SİGARAYI AÇIKTA BIRAKMIŞIM!
MALBUZZ
KERİZZZ.
PINAR DA GİTMİŞ EDA'YA SÖYLEMİŞ. ASLI ORDAN DUYMUŞ ZATEN! SONRA BEN GİTTİM ANLATTIM OLAYI DA HALLOLDU.
EE SEN NAPTIN?
AHME.
TRİLİLİLİTRİLİ.
Bİ SANİYE.
EDA! CANIM NAPIYOSUN? İYİ BEN DE
YOK YOK
Sadece kendi zevki için konuştu... Be.. Beni kullandı...
LAN NAPIYOSUN?
Merve'den hoşlandığım belli olmasın öp beni.
LAN!
Sen kimsin ki der bana!!
HADİ BAKIYO ÇABUK!
En azından terim kokmuyo.
HAYATIM TERLİK GİYSENE AYAKLARIN ÜŞÜYCEK ÖYLE.
YOO... İYİ BÖYLE...
Bütün gece uyurken osuruyosun da denmez ki şimdi.
ÇAP!
OLSUN YA GİY SEN.
Yeter artık diycem senin eski ilişkilerini kaldıramıyorum diycem.
Diycem bunları!.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
BRRR OH BE SABAH ERKEN BUZ GİBİ SUYA GİRMEK İYİ GELDİ YALNIZ,,, HE Mİ KORAYIM...
TABİ KIZIM ARINMANIN BİR NUMARALI ALTIN KURALI...
HEP BÖYLE ERKEN KALKA-BİLSEK NE GÜZEL OLUR.
O DEĞİL DE HASAN NE OLDU, SES SOLUK YOK?
ARKAMIZDAN GELİCEKTİ HESAPTA ERZAK FALAN BİTİYO HEP Bİ YANDAN.
VALLA BİLMİYORUM TELEFON DA ÇEKMİYO Kİ ARAYALIM...
YALNIZ DENİZ HAVASI DA NE ACIKTIRIYO BE.
BEN DE Bİ KAZIN-DIM İNCEDEN.
HADİ BEN YEMEĞE GİDİYORUM TITITITI...
DUR LÖ BEN DE GELİYORUM...
SEN BİRAZ DAHA ARIN...
YOK YOK ARINDIM İŞTE.
HAKKATEN PEK BİŞEY KALMAMIŞ.
AMA İKİ ÖĞÜN KURTARIR ZEYTİN FALAN.
E BİTİNCE NE YAPICAZ, YAPRAK MI YİYCEZ.
VALLA HASAN YAKINDA Bİ KÖY-DEN BAHSETTİ AMA.
BAKKAL FALAN VARSA ASLINDA ÇALIŞIR.
E ŞUNLARI YİYELİM DE GİDE-LİM ERKENDEN.
Kahvaltıdan sonra...
ŞŞT BULABİLECEĞİMİZDEN EMİNSİN Dİ Mİ SONRA S.K GİBİ KAYBOLMAYALIM.
BULURUZ BE OĞLUM. AHA İŞTE YALAK. YANİ HAYVAN-CILIK YANİ MEDENİYET.
HMM OLABİLİR MANTIKLI GİBİ AMA BİLEMEDİM DE...
HANİ KIZIM YOK HAYVANCILIK YOK MEDE-NİYET BEŞ SAATTİR YOKUŞ ÇIKARTIYOSUN, EBEM SKİLDİ BURDA...
OLUM DİKKAT ETTİYSEN YERLEŞİMLER HEP DENİZDEN YUKARIDA, TEPELER DE OLUR.
HANGİ TEPELER AMK GİT GİT BİTMİYOR...
Saatler sonra...
KIZIM SENİN KAFANA UYDUK S.K GİBİ KAYBOLDUK DÖNÜP DURUYORUZ AYNI YERDE...
DUR Bİ OLUM YAA.
YA OLUM ŞU YALAĞI BULSAK ORDAN KOLAY.
HAVA KARAR-MADAN BUL-MAMIZ LAZIM.
YA DA DİREKT DENİZE DOĞRU İNELİM.
BEHEHE HEHE.
?
AHA KEÇİLER KESİN ÇOBAN DA VARDIR KURTULDUK.
BEHEHE HEHEHE.
TAMAM LA COŞMA HEMEN.
LAN BİN TANE KEÇİ GEÇTİ ÇOBAN YOK ACABA BU KEÇİLER YOLU BİLİYO MUDUR TAKİP EDELİM...
SAÇMALAMA LAN, ÇOBANSIZ SÜRÜ MÜ OLUR ÇIKAR ŞİMDİ O DOĞRU POZİSYON ALMIŞTIR.
BEH BEH BEH TRRRİİRRK ÇUK ÇUK ÇUK FRRRRRİİK TITITITI AİYAAHH...
AHA ÇOBANIN SESİ GELDİ...
KENDİ DE BELİRDİ.
SELAMIN ALEYKÜM DAYI YA BİZ KAYBOL-DUK TA?
SİZ NEREYE GELDİNİZ DENİZE Mİ BURASI UZAK.
EVET DAYI YİYCEK BİŞEYLER ALMAK İÇİN KÖYE GİDECEK-TİK AMA BULAMADIK.
KÖY TEE AŞAĞIDA ÖBÜR UÇTA, BEN SİZİ GÖTÜREYİM...
VALLA ÇOK İYİ OLUR DAYI...
SİZ KÖYE BOŞVERİN ORASI ÇOK UZAK BRRRRÇIKÇIKÇIK FANİYEAA, BENİM MANDRA-YA GİDELİM BEN SİZE KATIK VEREYİM, ORDAN DA GÖSTERDİĞİM YOLDAN İNERSİNİZ, KÖY YOLUNDA DOMUZ VAR.
BİRAZ SÜD, BİRAZ KEÇİ PEYNİRİ, ŞU KATIKLARI DA ALIN.
SAĞOL DAYI ÇOK DEĞİL Mİ?
YERSİNİZ YERSİNİZ, ŞU TANDIRI DA ALIN, BİRAZ DA KAVUR-MA ALIN...
ALLAH KAVURMA MI, YAŞADIK DEMET...
Devamı haftaya...

Furkanözçoban
EZAN OKUNUCAK OĞLUM BİRAZ-DAN. DOĞRU DÜZ-GÜN BİR İFTAR PROGRAMI AÇSANA NE İZLETİYOSUN BİZE İKİ SAATTİR?!.
ULUSAL KANALDAKİ İFTAR PROGRAMI ANANEM İÇİN HİÇ BİŞEY İFADE ETMİYO. ETMEYECEK. AH BE ULUSALIM NE YAPSAN OLMUYO...
ULUSAL KANAL
KUR'AN LA ANLA-MAK
ATV'Yİ AÇ.
BANA TUTUNSANA AŞKIM ANİ Bİ FRENLE O TUTACAKLARA GÜVEN OLMAZ. PLASTİK SONUÇTA. BENİMKİ DAHA SAĞLAM...
DURUP DURURKEN NİYE GÜNEŞ KREMİ SÜRDÜRÜYOSUN ANLAMADIM...
YAZ AYLARINA GELDİK VE BİRAZDAN İNSTAGRAMA GİRİCEM AŞIRI GÜNEŞ VE DENİZ FOTOĞRAF-LARINA MARUZ KALICAM ÖNLE-MİMİZİ ALALIM...
YEDİR YEDİR İYİCE OOH...
Instagram
NIVEA
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
OKULLARDA DERS KİTABI OLA-RAK OKUTULACAK BU KİTAP KARDEŞİM NAPIYOSUN SEN?!
İLK ÖĞRETİM TÜRKÇE 3
Buse'ye...
NİŞANLIM... BİR GÜN Bİ KİTAP YAZARSAM SANA ADICAM DİYE SÖZ VERMİŞTİM...
ABİ BİRİNİZ GELİP ALSA ŞU SİPARİŞLERİ OLMAZ MI YA? KORKUYORUM ORAYA GELMEYE...
LAN OĞLUM KORKMA GEL BİŞEY OLMAZ.
BEN KARTLA ÖDİCEKTİM. POS GETİRDİN Dİ Mİ?

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BANA DA ÖĞRET

Düzenli müşterisi olduğum köftecinin garsonunda belirgin değişiklikler vardı. Sürekli somurtan suratı, işinden zevk alıyormuş gibi gülümseyen bir çehreye bürünmüştü. Köfte tabağını masaya koyarken koltuk altından yayılan emekçi koku yok olmuş, normalde baygın gözlerle “kısa kes” der gibi sipariş alırken, yaşadığı bu değişim sonrası, sanki daha çok yememi istercesine ve üstelik bir bankanın dış sesi kalitesinde, “Başka bir arzunuz?” diyerek sipariş almaya başlamıştı. Doğal olarak bu ani değişimin sebebini merak ettim. Çok beklemem gerekmedi, bir hafta sonra, hem köftemi yemek hem de ortamdaki yaşama sevinci devam ediyor mu diye görmek üzere köfteciye gittiğimde, garsondaki değişimin sebebini kendi gözlerimle gördüm: Bir kadın. Daha doğrusu dört kadın içinde sarışın bir kadın.

Kahkahalarla girdiler içeri. Bir iki dakika içinde de mekânın her konuştukları duyulan, rahat tavırları yüzünden dönüp bakılan ve hatta yadırganan masası oldular. Özellikle, köftelerini uzun uzun çiğneyen yaşlı çiftin olduğu masa, bu şımarık kızlara geleceği emanet etmek konusunda derin bir şüpheye düşmüş görünüyordu. Bense ortamdaki genel memnuniyetsizliğin aksine, grubu sevinç ve dikkatle izlemeye başladım. Sonuçta aşırı neşe köftecilerde pek rastlanan bir durum değildir. Yazının bu bölümünde, iyi bir öykü için gerekli olan **“Tespit yapma, yapacaksan da büyük laflar etmeden, hikayenin içine gizleyerek yap”** kuralını yok sayarak, bu dört kişilik grupla ilgili on maddeden oluşan tespitlerimi art arda sıralıyorum:

1. Tek başlarına çekinik olmalarına rağmen birlikteyken desibeli yüksek birer şımarığa dönüşme ve etrafı sallamama...
2. Sigarayı dudak kenarından içip dumanı havaya üflemeyle belirginleşen aşırı özgüven...
3. Kendi dertlerini fazla ciddiye alırken, aileleri de dâhil olmak üzere dış dünyaya karşı vicdansızlık...
4. “Millet dönmüş, böyle noluyo der gibi bize bakıyo, ama biz var ya yerlerdeyiz, nasıl gülüyoruz...” demeye yatkınlık...
5. Başlarına gelenleri uzun uzun anlatma ve her olayda mutlak haklılık...
6. Kendi haklarında “Vallahi senden korkulur” dedirtme arzusu...
7. Anneyi hastalar etmeye ve küçük kardeşe kötü davranmaya yatkınlık...
8. Dayağa meyilli sert baba ve dışarıdan eve girdiklerinde uçup giden neşe...
9. Mekândaki bir erkek hakkında konuşma ve aniden patlayan kahkahalar...
10. Ve tüm ilgisini onlara yönelten bir garson.

“Yine biz geldik,” diyor kısa boylu olan. Köfteyle ilgisi olmayan şeyler söyleyip sürekli gülüyorlar. Sipariş verme işi uzadıkça uzuyor. “Senin ne çilen varmış da bize düştün,” diyor sarışın olan. “Vallahi siz meleksiniz, biz neler görüyoruz,” diyor garson. Ani ve beklenmedik bir çıkış bu, zorlanırsa bir tür flört bile sayılabilir. Altta kalmak istemeyen sarışın, “Sen de şeytan oluyosun herhalde,” diye devam ediyor. “Siz nasıl arzu ederseniz,” diye cevaplıyor garson. Grubun diğer üyeleri kahkahadan yarılırken, sarışının yüzüne karşı cinsle temasın ciddiyeti oturuyor. Garson, nihayet siparişleri alıp gittiğinde grup dışarıdan duyulmayacak bir muhabbete başlıyor. Bu içe kapanmadan garsonun sarışında karşılık bulduğu sonucuna varabilir miyiz? Garson, siparişleri mutfağa iletip geri dönüyor. Sabit bir sırıtışla (diğer masalarla ilgisini tamamen keserek) grubu izlemeye başlıyor. İçmek istediğim ikinci kolayı bir türlü söyleyemiyorum. Üçüncü seslenişimde ancak duyuyor beni. Bana döndüğünde izlediği masadan kalan aşki bakışlar sanki öpüşecekmişiz gibi bir süre devam ediyor. Beni arzuladığı kadın olarak görüyor sanki. Silüetim sıradan bir erkek suratına dönüştüğünde suratı asılıyor. “Kola alabilir miyim?” diyorum. Siparişim, hayallere dalmış garsonu gerçek dünyaya davet ediyor. İşleri bozan bir erkeğim ben. Canım cehenneme.

Masanın siparişleri geliyor. Benim kola ortada yok. Diğerlerine, “Buyrun,” diyerek tabakları dağıttıktan sonra, sarışınınkini verirken manalı bir tonlamayla “Köfteniz...” diyor. Ben hayatımda “köfte” kelimesine bu kadar ustaca seks gizlendiğini görmedim. Adeta bir afrodizyak gibi sunuyor köfteyi. Fakat nasıl olacak? Bu kadar kısıtlı şartlarda (köfteci), bu kadar kısıtlı enstrümanla (köfte) bu ilişki nasıl gelişecek? Köfteden sonraki aşamaya nasıl geçilecek? Köfteden hemen sonra direkt öpüşme geliyor olabilir mi? Köfte, aşka en uzak, aileye en yakın yemek türü değil mi? Benim kolam nerede? Sorular sorular...

Bu adamın, kesişmeye uygun bir mekânın ve alkolün yardımı olmadan, kupkuru bir köftecide (üstelik çalışma saatlerinde) bir ilişki büyütmesine hayran oluyorum. Masaya her uğrayışında diğerlerini güldürürken sarışınla mana yüklü atışmalara devam ediyor. Mekân yavaş yavaş boşalıyor. Ben, henüz kolamı alamamış olmanın verdiği haklılığa sığınarak ısrarla oturmaya devam ediyorum. Çok geçmeden kızlar da kalkıyor. Garson kapıya kadar uğurluyor onları. Döndüğünde göz göze geliyoruz. Suratımdaki “seni gördüm, olayların gelişimini izledim ve hatta bilinçaltından yayılıp tüm benliğini saran seksi fark ettim” ifadesini görünce aniden açılıyor: “Abi görüyorsun di mi kızları?” Bu açılışı besleyecek tecrübeden yoksun olduğumdan kafamı sallamakla yetiniyorum. “Yarın gelirler yine,” diye devam ediyor. “Öyle mi?” diyorum. Sesimde “yok canım” havası sezdiğinden, “Bu üçüncü gelişleri,” diyerek kehanetini güçlendiriyor. “Öyle mi?” diyorum yeniden. Aslında cesaret edebilsem ona sormak istediğim çok şey var: *Bu kadar zor şartlarda nasıl ilerletiyorsun o kızla ilişkiyi? Yani nasıl cesaret ediyorsun? Mesela ben bar ortamlarında çok bulundum. Oralarda saatlerce kesişmekten telef olmuş nice yiğitler gördüm. Hepsinin şartları senden daha iyiydi ama beceremediler. İnsanlar, karşı cinse ulaşmak için mesajlar, komplimanlar, sürprizler, yemekler, şaraplar, çiçeklerle bile zorlanırken, sen sadece köfteyle döşeli bir yoldan nasıl ulaşabiliyorsun o kadına? İlişki başlangıcı görkem gerektirmiyorsa bunca insan boşuna mı debeleniyor? O, buraya ilk geldiğinde köfte verirken bir sinyal falan mı aldın? Nasıl emin oldun? Ya da şöyle sorayım; mesela bundan sonra tam olarak ne yapacaksın? Telefonunu mu isteyeceksin? Sen burda çalışıyorsun sonuçta, ters tepmez mi? Nasıl olacak? Gerçekten bilmediğim için soruyorum... Gerçekten köfteden sonrasını hayal edemiyorum... Yani bak yanlış anlama, ben köfteyi ya da senin öpüşmeni küçümsemiyorum. Köfteden öpüşmeye uzanan yollar nasıl döşenecek onu merak ediyorum yalnızca. Aradaki kelimeler ne? Lütfen yardım et! Asgari şartları tüm insanlığa öğret!”* “Sarışın bana hasta,” diyor garson. Benden hâlâ cevap gelmemesine rağmen, “Bir telefona bakar,” diye devam ediyor. Ne kadar emin kendinden. Neden olmasın? Belki de olacak. Belki de bir hafta içinde öpüşecekler. Karışık bir hayat bu. Yarın benim öpüşmeyeceğim ne malum? Hayırlısı bakalım...

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 15 HAZİRAN 2017 | Sayı: 511
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

Kralı öldüğünde ulusal yas ilan edip bayrakları yarıya indirdiğimiz Suudi Arabistan'la düşman olduk.

22 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/25 No: 512
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

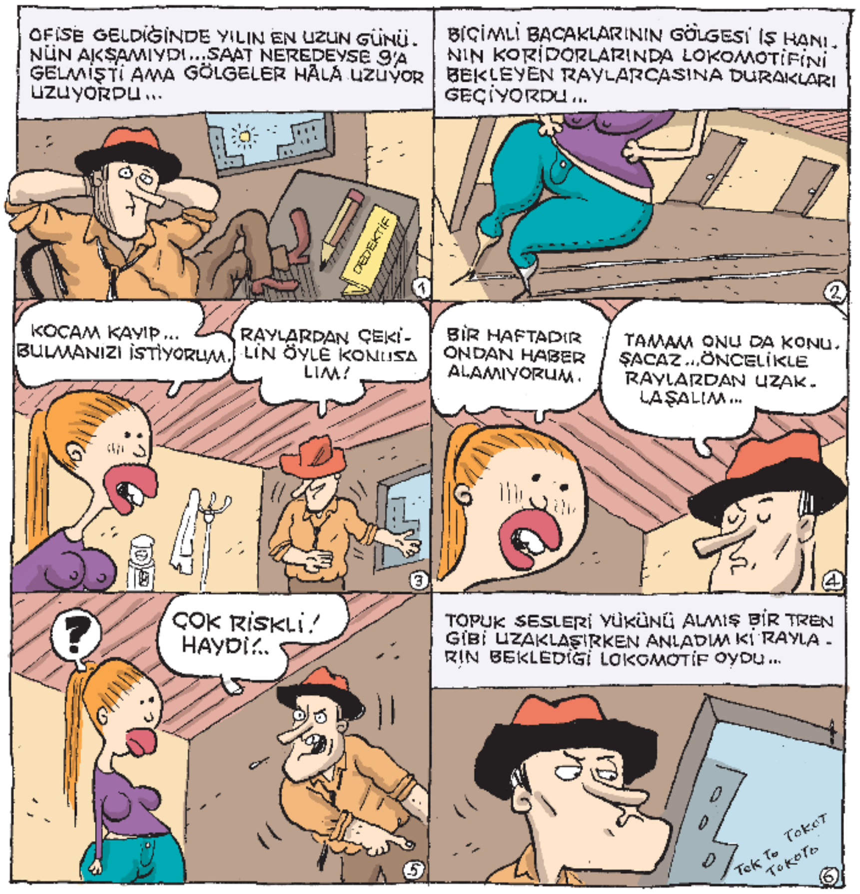

UYKUSUZ

Alperen Ocakları:
LGBT yürüyüşünü yaptırmayacağız.

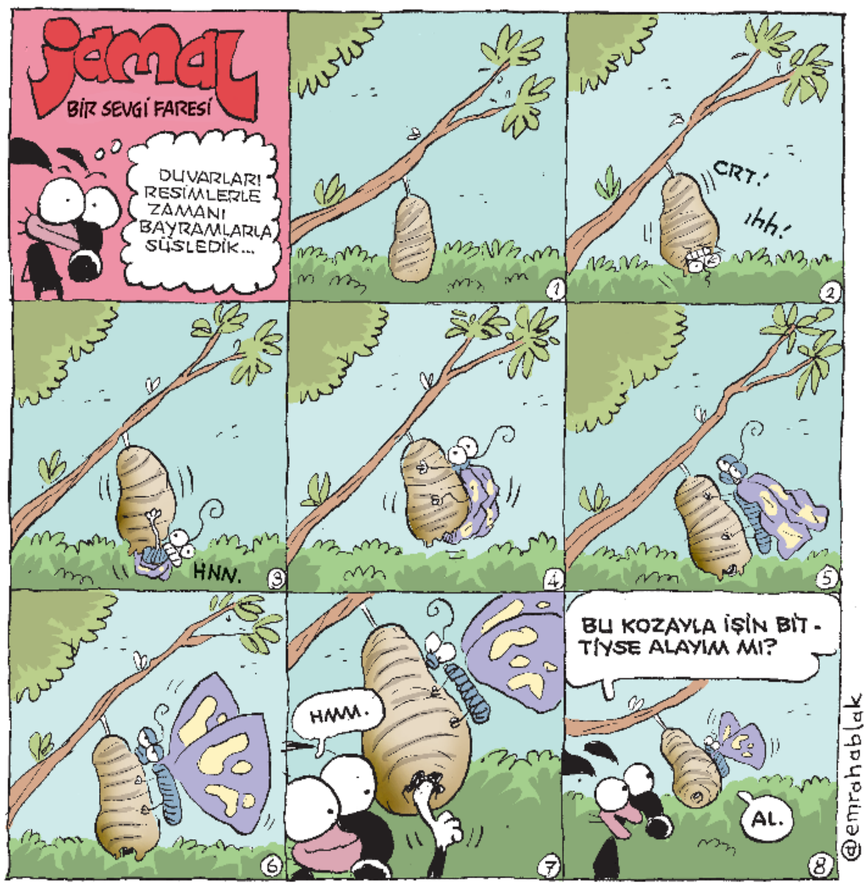

Vatandaşa Sorduk • Adalet Yürüyüşü

Ahkarhan GACIK (30): Adalet yürüyüşü; yani "Adele" ve "Et" kelimelerinin birleşiminden oluşan, uzun yürüyüş maratonlarına verilen isimdir.. İlkel çağlardan başlayarak günümüze ulaşan bir ritüeldir.. Evlilik öncesi genç kızlar bu uzun yürüyüşü yapar ve g*tlerini ufaltıp öyle izdivaç ederlerdi.. Ama yıllar içinde gelen centilmenlik, Feminizm, hamurabi kanunları gibi etmenler yüzünden geçerliliğini zamanla yitirmiş ve sonuçta büyük g*tün marifet olduğu (Bkz: Kim Kardaşyan) bi çağa metezoriyle girmiş olduk.. Lanet olsun büyük g*te be!! Ben Kemal'i, Türk erkeğinin görsel potansiyelini arttıracağını, dolayısıyla güzel sanatlar, mühendislik gibi dallarda daha üretken ve güçlü hale getirceğini düşündüğüm bu girişimde destekliyor ve onu çok beğeniyorum.

Tarul MAMÜLDÜR (24): Herkes yoluna bakıyo amk..

Kantin SOSİSLİ (29): Bence İstanbul'a kadar bekleyelim.. İstanbul'u geçip devam ederlerse anlaki sınıra gidiyo çakallar.. Firariyet

Dürdanel HAĞLI (20): İstanbul'da bulamayacağın şey yok abi.. Anadolu'da herşey olmuyo.. Bak mesela, Ankara'da adalet kalmamış İstanbul'a gidiyolar.. Ama para da mı kalmadı lan.. Otobüze filan binseniz ya lan.. Sen varasıya mars'ta koloni kuracak insanlık, dünyayı terk edecek... Vardığında wall-e filmindeki robotu bulacan bi tek..

Saray'da dev iftar sofraları...

Adalet yürüyüşü...

Rus tatilciler geri dönüyor.

Kılıçdaroğlu adalet yürüyüşüne devam ediyor.

Askerlik

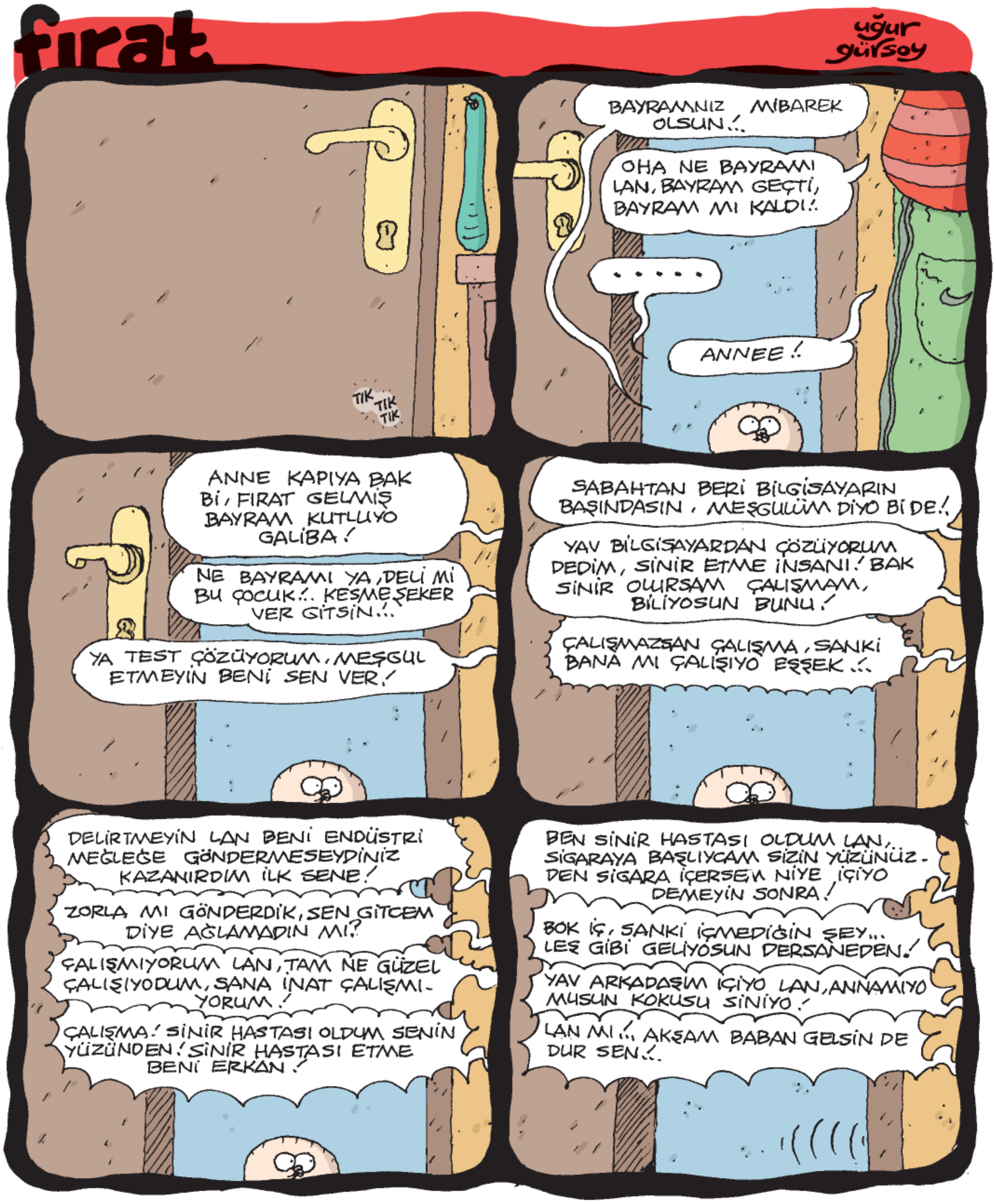
Yıllar içinde birçok farklı memleketten insan tanıma ve arkadaşlık etme fırsatı buldum ve hepsiyle aramızda kocaman bir fark olduğunu gördüm. Alman, Fransız, İngiliz, İspanyol, Belçikalı yaşıtlarımızın aksine bizim tepemizde kocaman bir bulut dolaşıyordu çünkü: Askerlik.

Normal şartlar altında müzik, film, edebiyat gibi şeyleri saymazsak en çok üniversiteyi, kendilerine çizecekleri yolu konuşması gereken gençler bizim ülkemizde nasıl askerden kaçılır, nasıl muaf olunabilir, tecil nasıl uzatılabilir, askerde nasıl rahat edilir gibi konularda saatlerce konuşurdu. Müziğe istidadı olanlar günün birinde Carnegie Hall'da konser vermekten çok askerliklerini orduevinde gitarist olarak yapma hayâli kurar, turizm otelcilik liselerinde okuyanlar askerliklerini garson olarak yapacaklarının garanti olduğunu söyleyerek havalarını atarlardı. Öyle sanıyorum ki Türkiye on sekiz ay garsonluk yapacak olmakla hava atılan nadir ülkelerden biriydi.

Ama bildiğimiz bir şey vardı. Bir şekilde gidiyor ve geliyorduk işte. Hemen her gelen de o kadar da korkacak bir şey olmadığını söylüyordu. Askere gittiğimde gördüm ki, sevsek de sevmesek de, askerlik süresince komutanların aslında en büyük derdi de emirlerindeki askerleri sağ salim geri göndermekti. Hani şu sürekli dalga geçilen *"parmağınızı prize sokmayın, arkadaşınızı çamaşır makinesine atmayın, birbirinizi vurmayın,"* gibi fantastiklerinden, *"terli terli su içmeyin, çıplak ayakla gezmeyin,"* gibi Adilenaşitleşebilenlerine dek akla gelebilecek her tür kaza, hastalık ve belayı önlemeye çalışan **Emniyet ve Kaza Önleme Talimatları** o yüzden sürekli hatırlatılır, yüksek sesle tekrarlatılırdı. Her binanın, tesisin girişinde o binaya özel ayrı bir emniyet ve kaza önleme talimatnamesi asılı olurdu. Kazalar olmuyor değildi ama kim ne derse desin, olmasın diye de mutfaktan garaja her yerde bu güvenlik önlemlerinin üzerine titrenirdi. Bildiğim bir şey değil ama galiba komutasındaki birlikte kaza yaşanan komutanın terfisi de falan da yalan oluyordu.

Yani **normal şartlar altında** bir askeri birlikte yaşanan kaza, hele hele salgın gibi olaylar en tepeden başlayarak birilerinin canının yanmasına neden oluyordu. Ama **Yeni Türkiye'de** kışlalarda, daha önce askerlerin kendi arkadaşları için hazırladıkları yerine pek bir profesyonel, pek bir özel ve de çok güzel şirketler tarafından satılan ve hazırlanırken ne yapıp etsek de daha fazla kâr etsek diye uğraşılan yemekler yedirilir ve yüzlerce asker gıda zehirlenmesiyle hastaneye kaldırıldığında, yavuz hırsız şirketin yaptığı ilk iş sorumluluğu üstlenmek yerine daha önce işlediği suçlar, karıştığı şaibelerle ilgili onlarca gazete haberini erişime engelletmek olur. **Normal şartlar altında** mahkeme mahkeme sürünmesi gereken ballı ihâle zengini işadamları, **Yeni Türkiye'de** mahkeme mahkeme kendileri hakkında haber yapılmasını engellemek için gezer ve o mahkemeler de ayaklarına kadar gelen şüphelileri sorgulamak yerine şirketin hukuksuz talebini emir telakki ederek meclis tutanaklarının haberlerini bile engellemekte bir beis görmezler.

@baris_uygur

TROPİK MACERA

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçen hafta Moskova'daki turnuvada maçta köprücük kemiğimi kırdım ya ben. Futbol maçında. Hastanede çok acayip bir olay yaşandı. Doktor Azeri. Kırk yıldır o hastanede. Bana önce kırık var dedi, sonra operasyon dedi, sonra iğne yaptı, sardı sonra iki omzu, omuzlardan arkaya doğru çekiştirdi, ben de her defasında yandım anam diyorum, çünkü yanıyorum. Bana diyor ki, sen diyor korkiersin. E evet korkirem, ilk kez kırmışım köprücüğü, nasıl korkmirem. Yaban ellerdeyim. Durup durup korkiersin diyor bana. Bir sustum iki sustum, en sonunda patladım. Baba dedim, sana iki çift bir lafım var, şimdi beni iyi dinle. Sana dedim bir Azeri türküsüyle cevap vermek istiyorum, çok da güzel bir türküdür, sözleri de çok anlamlıdır, dinle bir bakayım sen şimdi beni bir dedim. Bak dedim aybalam, ben dedim yeri geliyor tek başıma çıkırem ben dağlara, bala dağlara bala dağlara, yangını volkan görirem, cin görirem can görirem, mezerde hortlak görirem, bin türlü tufan görirem, gullibi yaban görirem korkmirem, korkmirem bala korkmirem. Kimi zaman da şafak vakti düşirem ben çöllere, bala çöllere bala çöllere, bala çöllere'yi bildin mi, hey yavrum hey, kükremiş aslan görirem, henüz yeni kükremiş, kan yiyen sırtlan görirem, kanı içmiyor yiyor, sen düşün, dalgalı umman görirem korkmirem, korkmirem bala korkmirem. Fakat işte neylersin ki, tüm bu korkmazlığım ile, bu arada türkünün orijinalinde "korkmamazlığım" der, yanlıştır, doğrusu korkmazlığım olmalıdır, Azericemizi güzel konuşalım, ne diyordum, bu korkmazlığım ile, vallahi bala billahi bala tillahi bala, bak burada büyük yemin içiyorum, harda bir doktor görirem, senin gibi, kalabalık ağızlı, harda bir neşter görirem, harda bir iğne görirem korkirem, korkirem bala korkirem, şimdi anladın mı beni dedim. Kafam nasıl güzel ama. Sakinleştiricinin etkisiyle coşuyorum. Anladın mı şimdi beni dedim. Anladım anladım dedi, sırtıma dünyanın en konforsuz alçısını sardı. Omuzlarımdan arkaya doğru çektire çektire. Hadi git şimdi dedi, gönderdi beni. Hastane kaldığımız otele çok yakındı, bayağı yürüyerek gidiyorum otele. Kollarım hep açık. Moskova'nın külhanbeyi ben oldum bir anda. İçimde tuhaf bir şekilde bir nara atma isteği var. HİEYYYYYTT!.. ANAMI KESEN BEN!.. BABAMI KESEN BEN!.. diye. Fakat yine de engel oluyorum kendime çünkü o kadar da şuurumu kaybetmiş değilim aslında. İlaçların etkisi geçmek üzere. Çünkü öyle bir nara atsam, biri de çıkıp iyi halt etmişsin dese ne diyeceğim. Hem anamı kesmişim, hem babamı kesmişim, bir de duyurusunu yapıyorum, bir cinnet anına gelmişim, **doğrıyvermişim** annemle babamı, etlerini kemiklerinden ayırmışım güzelce, bir de hiç pişman olmamış, ne güzel de şeyler yaptım annemle babama diyerek ahaliyle paylaşıyorum. Çok saçma. Canavar ruhlu bir adamım demek ki ben. Toplum için çok büyük bir tehlikeyim. Kesmişsin işte ananı babanı, sus biraz efendi ol. Di mi ama.

æ Dün Tankut Ağabey'le görüştük yine. Sadece teknesi ile gezinti yapacağı günlerde giydiği, beyaz üzerine mavi çapa ve dümen desenli efil gömleğiyle, özel getirttiği makam koltuğu kırması bambu sandalyesi üzerinde oturuyordu çay ocağında yine öyle. "Aferin, kırmışsın köprücüğü" diyerek hemen azarladı beni. "Geçmiş olsun ama basit yerden kırmışsın" dedi sonra. Hemen küçümsedi kırığımı. Ve başladı anlatmaya, "altmış altı senesinde Beyaz Kelebekler konserinde tribünden düşmüştüm, yahu ne çektirdi bana o kırık, aradık taradık en sonunda Münih'ten bir tabip bulduk, Bayern Münih futbol takımının tabibiymiş, işinin ehli, büyükelçi amcam sağ olsun, hususi otomobili ile hemen beni ona götürdü, üzerime aletler taktılar, hayvancıklara takılmaz, yampiri gezdim kaç ay, söğüt dalı gibidir köprücük kemiği, üzerine kuş konsa kırılır, ağaç dalları da güzel enstrümandır bu arada bak, musiki yaparlar rüzgarda, herkes de anlamaz işte onu, insana ayrı bir heyecan lazım" diyerek bir anda işi şiirselliğe vurdu ve akabinde çenesini ileri doğru uzatıp hafif gülümsedi. "Akşama doğru tekneye gel de seni iyi bir paçacıya götüreyim" diyerek de çıktı gitti sonra çay ocağından. Bambusunu da ardında bırakarak. **Omzumda beğenmediği kırığım**, **tepemde dalların yaprakların müziği**, **önümde yarılanmış çay.** He mi.

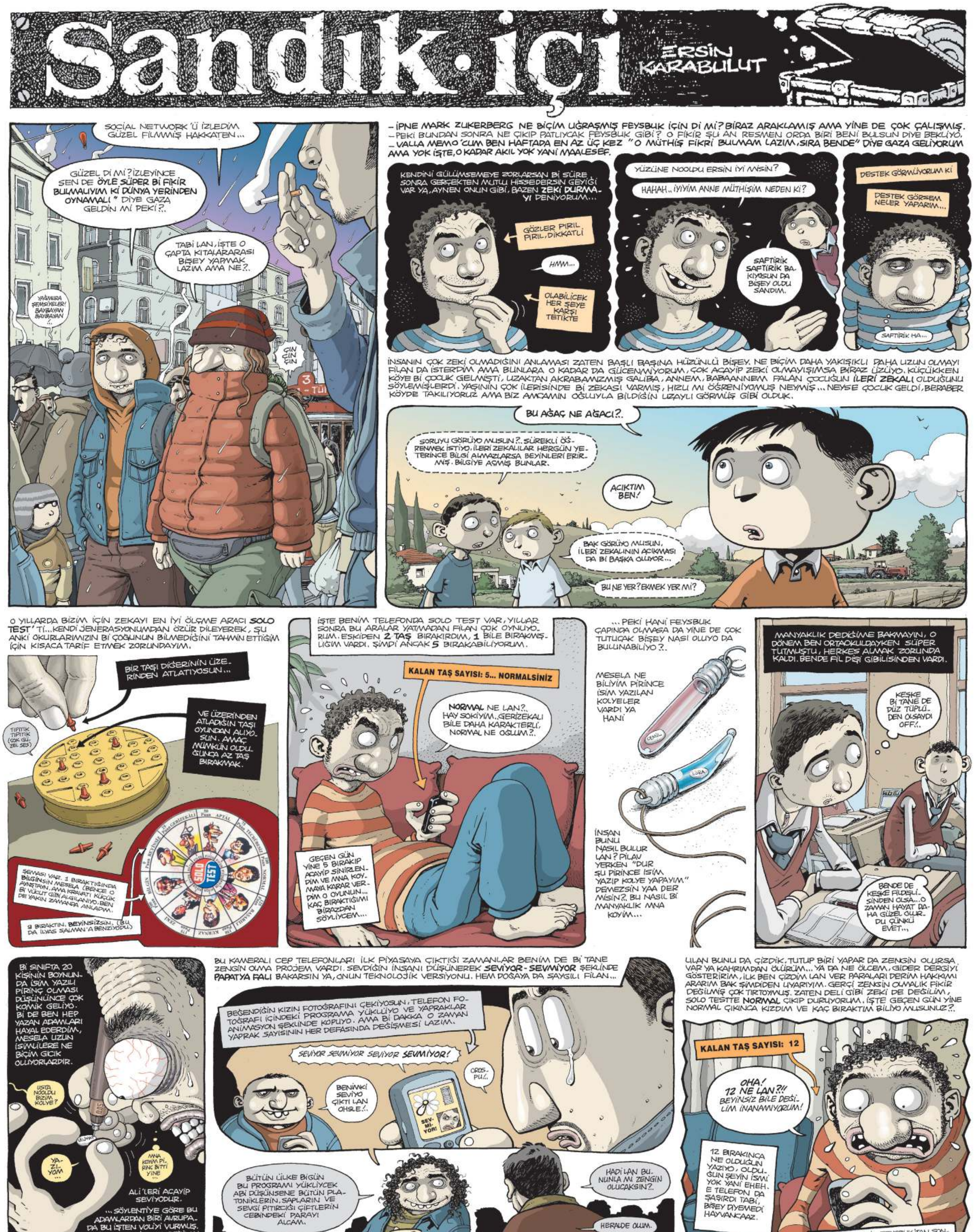
æ Bir arkadaşım anlattı. Şimdinin çok zengin, yüksek sosyeteden bir ailesi yıllar önce köyden İstanbul'a göç hesabı ilk bunlara gelmişler. Hiç paraları yok. Gelmişler sabahtan bunlara. Yenilmiş içilmiş, akşam kıvranmaya başlamışlar göç ailesi olarak. "Hayırdır yav" demiş bizimkiler, hemen de bizimkiler oldu, "size bi haller oldu ama, hayırdır" demişler. Göç ailesi demiş ki, "bizim kakamız geldi". Bizimkiler demişler ki, "e tuvalet orda, hemen ilk solda, gidin sıçın" demişler. Göç ailesi demiş ki, "biz evin içine kesinlikle sıçmayız" demişler. "Kesinlikle" ama. "E napçaz?" "Valla biz dışarda yapçaz." "Gecenin bi yarısı?" "Bunun gecesi gündüzü yok, biz çıkıyoruz vallahi dışarı" demişler, ailecek giyinip toparlanıp çoluk çocuk torun tombalak sıçmaya çıkmışlar. Mevki de Atalar. O zamanlar bomboş oralar. Güzelce artık nereyi uygun buldularsa sıçmışlar, bir yarım saat sonra da eve geri dönmüşler. Şimdinin süper zenginleri bunlar. Golf oynuyorlar.

æ O değil de şahane güzel ayaklarım var ha. Bazen düşünüyorum, ulan diyorum bir yerlerde bu ayaklar için aklını çıldıracak fetişler var, resmen boşa gidiyor bu ayaklar diyorum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Eski bir işimi koyuyorum özür dilerim.

Yuuh, az önce papatya falı ayfonda olmasın sakın diye bi arattım, çıktı lan varmış! Benden önce yapmışlar... Gerçi benimki fotoğraflı motoğraflı daha güzel olcaktı ama yine de yapan arkadaşlara sesleniyorum. Eğer zengin olduysanız azcık bana da verirseniz güzel olur. Ya da bi döner möner ısmarlasanız da olur. Bi de ayran.

Zor bir rüya görüyorum. Ben normalde kolay rüyalar görürüm, bilinçaltım çok zorlamaz kendini, yorulmayı sevmez. Bazen doğup büyüdüğüm kasabanın pazarını görüyorum. Rüyada olduğumu anlayana kadar pazarı geziyorum, domateslere bakıyorum, eşofman takımlarının fiyatlarına bakıyorum. Rüyada olduğumu anlayınca sinirleniyorum. Rüya büyülü dünyalara açılan bir kapı değil miydi? Bilmediğimiz, görmediğimiz, var olmayan diyarlara gidip liseyi benimle aynı okulda okuyan ama iki dönem altımızda olduğu için hatırlamadığım insanlarla tanışmak varken neden kasabanın pazarında tezgah arkasında eşofman altı deniyorum? Böyle zamanlarda rüyada değişik bir şeyler olsun diye ben çabalarım. Belki eski okulumun olduğu binaya gidersem değişik bir şeyler olur? Kasaba sıcağında yürüye yürüye eski okulumun oraya gidiyorum, yol gerçek hayatta ne kadar sürecekse o kadar sürüyor. Bari ona bir şey yapsaydınız. Eski okulun adı değişmiş, yüksek okul olmuş. Peki burası yüksek okul olduysa, eski yüksek okul binasını ne yaptılar? Sıcak, susuzluk ve okul bahçesinin çıplak güneş altında kavrulmuş çakıl taşları

Eski yüksek okul binası.

içinden yükselen gevremiş sigara izmaritlerinin kokusu midemi emekli bir güreşçinin nasırlı elleri gibi kavrayıp sıkıştırıyor. Belki okulda koridorlara su sebili yerleştirmişlerdir, sonuçta artık burası üniversite gibi bir şey. Bayılacaksam da bina içinde bayılayım, temizlik görevlileri vücudumu bulur, verem savaş binasına taşırlar. Okulun içine sebil yapmamışlar, koridorlardaki türk devletleri posterlerini indirmemişler, neredeyse hiçbir şeyi değiştirmemişler. Koca binada kimse yok mu diye düşünürken eskiden öğretmenler odası olan, şimdi kapısına yapıştırılmış yazıcı çıktısı bir a4 kağıt marifetiyle öğrenci işlerine dönüştürülmüş odadan üzerinde kahverengi takım elbisesi olduğu halde bir memur çıkıyor, memnuniyetsiz bir şekilde "kime baktınız?" diyor. Kırgınlığı, bu alınganlığı bana mı? Dışarıda susuzluk vardı, ölüm vardı, bir de çok izmarit kokuyordu, içeri kaçtım. Bir bardak soğuk su ararken tavırla karşılaştım. "Ben ortaokulu bu binada okudum da, buralardayken bir girip bakmak istedim" dedim. Duygusal şeylerden hoşlanmadığını belli eder bir tavırla üstten bakıp "iki sene evvel yüksek okula çevirdiler burayı" dedi. Peki burası yüksek okul olduysa, eski yüksek okul binasını ne yaptılar? Rüyanın ilginç bir rüya olmasını sağlayabilecek tek ayrıntı bu kaldı. "Orayı da ek hizmet binası yaptılar, bizim öğrenci işlerini falan da oraya taşıyacaklar galiba ama bekliyoruz bakalım" dedi. "O binada da ilkokulu okumuştum, ilkokuldu orası" dedim, "he" dedi. Her şey yüksek okul olmuş kasabada, ki iyi bir şeydir belki. Ya da değildir bilmiyorum. S.keyim kasabasını da, yüksek okulunu da diye sıkıntıdan bağırarak uyandım. Gündüz hiçbir şey olmadı, akşam hiçbir şey olmadı, rüyada hiçbir şey olmadı. Nasıl hayat bu? Başıma gelen en iyi şey öğlen yemeğiydi bugün, nasıl hayat bu? Diye üzüldüğüm günler çoktur.

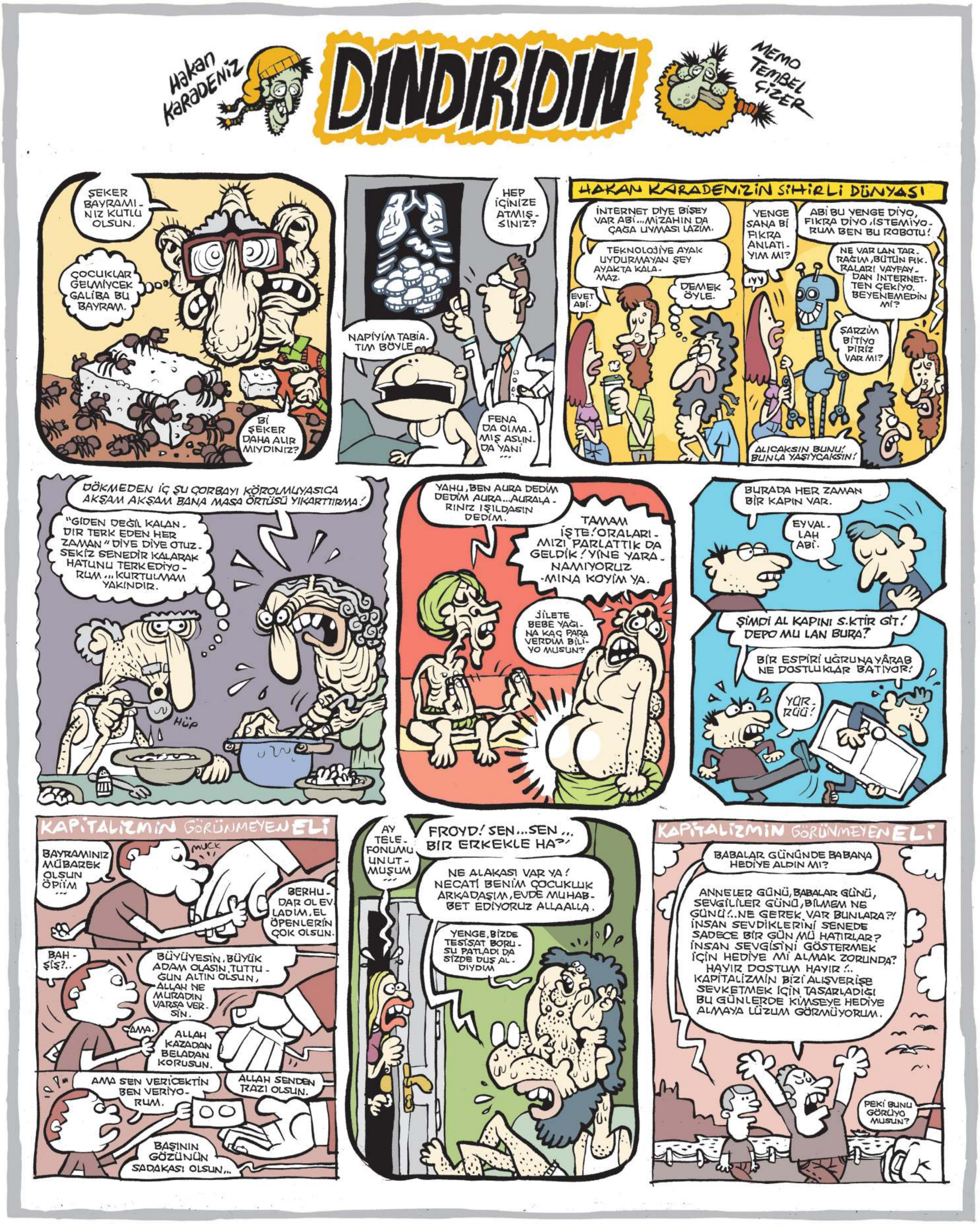
Genelde böyle rüyalar görüyorum, ama bu gece zor bir rüyanın içindeydim. Tam hatırlamıyorum rüyayı, çünkü insan eliyle çıkartıldım rüyadan. Sevdiğim ve güvendiğim arkadaşlarım vardı, binalar patlıyordu, bir noktada birileri bizi uçakla alıyordu. Nereye gidiyoruz diye sordum, "su altında gizli bir üs var, sizi oraya götürüyoruz" dediler. Benim bugüne kadar gördüğüm en heyecanlı rüya, sevdiğim bir sanatçının konserine gitmiştim. Şimdi aniden su altı üslerine

Yeni yüksek okul binası.

uçakla götürülüyorum. Teşekkürler Allah'ım. Su altı üssünün duvarları camdansa dışarıyı izleriz, balıklara bakarız diye düşünürken kapının ziline uyandım. BALIKLARA BAKACAKTIM. Kapının zili ısrarla çalıyor. SU ALTI ÜSSÜNE GÖTÜRÜLECEKTİM. Kapı çalıyor. Altıma pantolon giyip kapıyı açmaya gittim. Kapıda normal rüyalarımda gördüğüm memura benzeyen bir adam var. Nasıl oluyorsa benden daha memnuniyetsiz gözüküyor. Saate bakmayı o an akıl ettim, sabahın yedi buçuğuydu. "Beyaz araba senin mi?" diye sordu, beyaz araba annemin, annem arabayı kullanmadığı için bende duruyor, ben de kullanmıyorum, durduğu yerde arıza çıkartıyor, radyatör suyunu akıtıyor. İsteksiz bir araba. "Yola asfalt dökeceğiz, arabayı oradan çekmen lazım" diyor. BİNALAR PATLIYORDU. Arabanın anahtarı bende değil, aniden çekilmesi gerekir de ben evde olmazsam diye kapıcıya verdim. "Çok acil çekmen lazım, kamyon bekliyor"

Yüksek okul olmayan bir dünya.

dedi. Sen benim bir numaralı düşmanımsın şu anda. Yıllarca anketlerde, iş başvurularında, resmi belgelerde "baş düşmanınız" kısmına Ertuğrul Özkök yazmıştım ama şu an bu bilgi geçersiz kılındı. Yeni baş düşmanım sensin. "Dur bakalım kapıcıyı arayayım, buralardadır herhalde" dedim, "çok acil ara, söyle hemen gelsin çekin arabayı" dedi. Anlıyorum. Kapıcı Ali abiyi aradım, "migrostayım, siparişleri alıyorum, niye önceden haber vermemişler, akşamdan çekerdik arabaları, söyle beş dakika beklesinler" dedi. Ali abiyi buram buram üzeri tüten taze asfalt yüklü kamyonun yanında adamla birlikte bekledik. Adam o süre zarfında benimle kavga etmeye çalıştı ama ben adamla küs olduğum için kavga etmedim. Onun yerine sıcak asfalt derin koklayarak kendimi bayıltmaya çalıştım. Olmuyor, ya da çok uzun süre koklamak lazım, bilmiyorum. Ali abi migrostan dönünce benim yerime o kavga etti adamla. "Boşver Ali abi, anahtarı ver de çekeyim arabayı" dedim, "ben de geliyorum" deyip yolcu koltuğuna oturdu. Nereye gidiyoruz, benim neden haberim yok? "Hazır çıkarttık arabayı sanayiye gidelim radyatörünü yaptıralım, benim tanıdık var sanayide" dedi. İşte bu iyi haber. Su altı üssüne götüreceklerdi ama şimdi sanayiye götürecekler. Yol boyunca Ali abiye rüyamı anlattım, Ali abi de bana belediyenin asfalt işini taşeron firmaya verdiğini, taşeron firmanın gönderdiği adamların çoğunun da yavşak ve terbiyesiz olduğunu anlattı.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
ŞEKER BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN.
ÇOCUKLAR GELMİYCEK GALİBA BU BAYRAM.
Bİ ŞEKER DAHA ALIR MIYDINIZ?
HEP İÇİNİZE ATMIŞSINIZ?
NAPİYİM TABİATIM BÖYLE
FENA DA OLMAMIŞ ASLINDA YANİ ...
HAKAN KARADENİZİN SİHİRLİ DÜNYASI
İNTERNET DİYE BİŞEY VAR ABİ... MİZAHIN DA ÇAĞA UYMASI LAZIM.
TEKNOLOJİYE AYAK UYDURMAYAN ŞEY AYAKTA KALAMAZ.
EVET ABİ.
DEMEK ÖYLE.
YENGE SANA Bİ FIKRA ANLATIYIM MI?
IYY
ABİ BU YENGE DİYO, FIKRA DİYO, İSTEMİYORUM BEN BU ROBOTU!
NE VAR LAN TARRAĞIM, BÜTÜN FIKRALARI VAYFAYDAN İNTERNETTEN ÇEKİYO. BEYENEMEDİN Mİ?
ŞARZIM BİTİYO PİRİZ VAR MI?
ALICAKSIN BUNU! BUNLA YAŞIYCAKSIN!
DÖKMEDEN İÇ ŞU ÇORBAYI KÖROLMUYASICA AKŞAM AKŞAM BANA MASA ÖRTÜSÜ YIKATTIRMA!
"GİDEN DEĞİL KALANDIR TERK EDEN HER ZAMAN" DİYE DİYE OTUZSEKİZ SENEDİR KALARAK HATUNU TERK EDİYORUM... KURTULMAM YAKINDIR.
HÜP
YAHU, BEN AURA DEDİM DEDİM AURA... AURALARINIZ IŞILDASIN DEDİM.
TAMAM İŞTE! ORALARIMIZI PARLATTIK DA GELDİK! YİNE YARANAMIYORUZ -MINA KOYİM YA.
JİLETE BEBE YAĞINA KAÇ PARA VERDİM BİLİYO MUSUN?
BURADA HER ZAMAN BİR KAPIN VAR.
EYVALLAH ABİ.
ŞİMDİ AL KAPINI S.KTİR GİT! DEPO MU LAN BURA?
BİR ESPİRİ UĞRUNA YÂRAB NE DOSTLUKLAR BATIYOR!
YÜRRÜÜ!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
BAYRAMINIZ MÜBAREK OLSUN ÖPİİM ...
MUCK
BERHUDAR OL EVLADIM, EL ÖPENLERİN ÇOK OLSUN.
BAHŞİŞ?..
BÜYÜYESİN, BÜYÜK ADAM OLASIN, TUTTUĞUN ALTIN OLSUN, ALLAH NE MURADIN VARSA VERSİN.
AMA.
ALLAH KAZADAN BELADAN KORUSUN.
AMA SEN VERİCEKTİN BEN VERİYORUM.
ALLAH SENDEN RAZI OLSUN.
BAŞININ GÖZÜNÜN SADAKASI OLSUN...
AY TELEFONUMU UNUTMUŞUM ...
FROYD! SEN... SEN... BİR ERKEKLE HA?
NE ALAKASI VAR YA! NECATİ BENİM ÇOCUKLUK ARKADAŞIM, EVDE MUHABBET EDİYORUZ ALLAALLA.
YENGE, BİZDE TESİSAT BORUSU PATLADI DA SİZDE DUŞ ALDIYDIM
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
BABALAR GÜNÜNDE BABANA HEDİYE ALDIN MI?
ANNELER GÜNÜ, BABALAR GÜNÜ, SEVGİLİLER GÜNÜ, BİLMEM NE GÜNÜ!..NE GEREK VAR BUNLARA?! İNSAN SEVDİKLERİNİ SENEDE SADECE BİR GÜN MÜ HATIRLAR? İNSAN SEVGİSİNİ GÖSTERMEK İÇİN HEDİYE Mİ ALMAK ZORUNDA? HAYIR DOSTUM HAYIR!.. KAPİTALİZMİN BİZİ ALIŞVERİŞE SEVKETMEK İÇİN TASARLADIĞI BU GÜNLERDE KİMSEYE HEDİYE ALMAYA LÜZUM GÖRMÜYORUM.
PEKİ BUNU GÖRÜYO MUSUN?

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Senin bu sevdadan kurtulmağın yok
Var belkim velakin ben ölüncedir
Benim bu sevdadan vazgeçmeğim yok
Var belkim ola ki ben ölüncedir.''
- Zeki Ömer Defne, Aşk İle'den

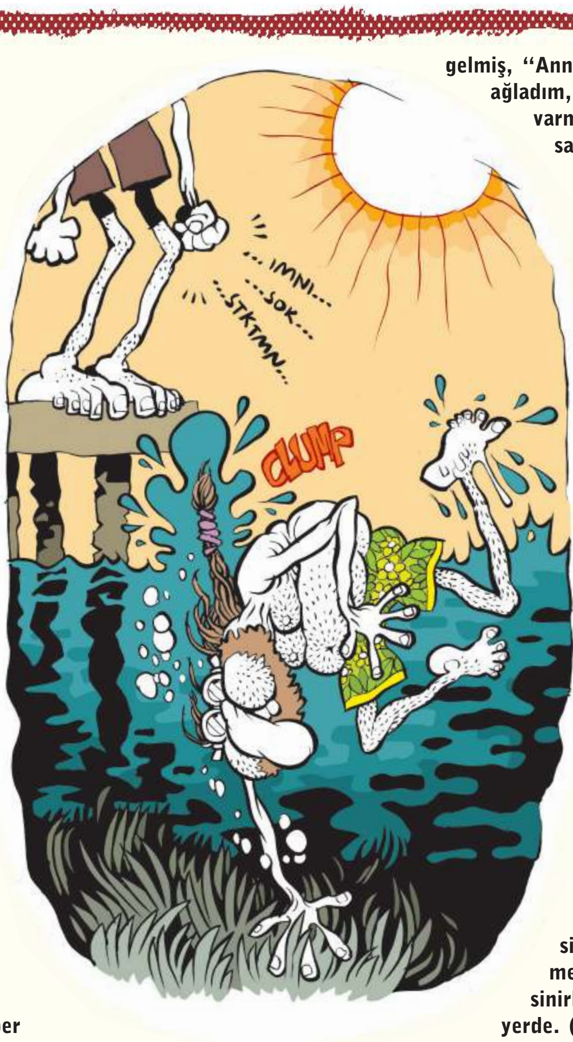
● **Herkes CHP'den soyut anlamda bir ''adım'' beklerken, o adım ''somut adımlarla'' geldi. Çok şükür, nihayet! Ankara'da pasifçe durmaktansa, Anadolu yollarında yürümek, devinim içeren bir dönüşümün başlangıcı...**

● İlhan Selçuk ağbimizi vefatının yıldönümünde sevgiyle, özlemle anıyorum. 14 Mart 2008 tarihli yazısında Erdoğan'ı ''Devlet benim!'' diyen Fransa Kralı 14.Lui'ye benzetmişti... Bir başka yazısında şöyle diyor Selçuk: ''Evet beş parmak bir olmaz. Ne var ki kol bedenin uzantısıdır, parmak elin uzantısıdır. Yürekten kaynaklanan kan, her parmağın ucuna dek tüm bedene hakçasına yayılmaz mı? Hangi parmağın beslenmesi hangi parmaktan eksik? Sen toplumun kişilerine küçük yaştan beslenme ve eğitim eşitliği yaratırsan, hangi elin hangi elden üstün, hangi parmağın hangi parmaktan uzun olacağı hakçasına belirmez mi? Özgürlük ve eşitlik uygarlık yarışının kulvarlarıdır; insanlar orada yarışmalıdır birbirlerini geçmek için.'' Bu da geçecek ya hu! Türkiye, tarihe gerici başkanların değil, ilerici aydınların yurdu olarak yazılacak...

● **Türkçeden bihaber olup Türkiye'de yaşayan bir amerikan vatandaşını anlattı arkadaşım. Pensilvanlıymış adam. Haberlerde, demeçlerde habire ''Pensilvanya'' lafının geçmesine hiçbir anlam veremeyip korkuya kapılmış. Sonra anlatmışlar ona olan biteni... Başka ülkede bir Kütahyalısın ve durmadan ''Kütahya'' diyorlar, sadece onu anlıyorsun. Yapar bi kafa...**

● Türkçeye ait, çevrilemez güzelliklerden biri: Gözün aydın...

● **Rahmetli babamın bir arkadaşı vardı. Yıllar önce, memleketten haber gelmiş, ''Annen öldü'' diye. Hemen yola çıkmış. ''Dağlara baktım ağladım, yollara baktım ağladım'' diye anlattıydı. Memlekete varmış. Annesi karşılamış, ''Kalbim durunca beni öldü sanmışlar, yaşıyorum oğul'' diyerek...**

● 15 Haziran, Uluslararası Kayınvalideler Günü'ymüş, saatli maarif takviminden öğrendim. 1988'den bu yana böyleymiş bu. İşgüzarlığın dibi yokmuş demek ki şu hayatta...

● **Karı-koca evdeler. Bi yerlerden bi sesler yükseliyor. Sonra konuşmalar coşuyor, bağırmalara dönüşüyor. Komşuda kavga çıktı sanıyorlar. Sesler giderek yükseliyor. N'aapsak derlerken, bir bakıyorlar ki, o sesler mutfakta kaynayan çaydanlıktan geliyormuş sadece, bunlar vehme kapılmışlar...**

● Al, bir tane daha: 31 Mayıs, Kabin Memurları Günü. Bunu da Aziz Nesin takviminden öğrenmiş bulunuyorum. Hakikaten, boş vakti olan bir güruh olduğu kesin...

● **Mustafa Kemal zamanı, Ankara. Bir tavukçunun şöhreti giderek artmaktadır. Dükkanına çoğalarak gelen müşteriler, fısıltı gazetesiyle tavukçuyu tüm şehre yaymaktadır. Giderek yetkili zevat da müşteri olur. Biri, tavukçuya ''Sen bu tavukları Çankaya Köşkü'ne de satsana'' diye akıl verir. Tavukçu, köşkü arar ve Atatürk'le görüşmek istediğini söyler. Gazi Paşa'nın emri vardır, gelen her telefon bağlanacaktır. Tavukçuyu Atatürk'e bağlarlar. ''Tavukçuyum ben, size de tavuk yapmak, satmak isterim'' falan deyince, mesaisinden olan Atatürk, çok sinirlenip bağırır. Ata'yı sinirlendirdi diye zavallı tavukçuyu hapse atarlar. Durduk yerde. (Hasan İzzettin Dinamo'nun anılarından)**

● 27 aylık kızım Lale Leyla'yla beraber 15 yıl sonra tekrar bebek kanallarına maruz kalmanın şaşkınlığını yaşıyorum. Saat başı haber dışında Türk Filmi veya spor kanalı müptelası olan ben, şimdi genellikle ''Baby TV'' takibindeyim Öyle ki, göre göre Maymun Oliver dayı oğlum, Billy ve Bam Bam has yoldaşlarım haline geldiler billa!

● **Memo Tembelçizergiller geldi geçenlerde Gündoğan'a, bizi ziyarete. Çay, muhabbet, gayet güzel giderken, hadi denize girelim denildi. En fazla üç dakikam var zaten denizde. O süre içinde de rüzgar sen bebek arabasını devir iskeleden, oyuncaklarla beraber gözlüğüm de denize düş. İskeleye çıktım, gözlük düştü denince şaka sandım önce, eyvah doğruymuş. Kallavi bir sinir geldi üstüme. Neyse ki Memo'nun eşi Selda dalışlardan birinde bulup çıkardı gözlüğümü... Memo sonradan anlattı, dalıyomuş, çıktığında benim küfrümü duyuyomuş, tekrar dal, tekrar çık, küfür devam... Normalde küfretmem, şimdi gözlüğüm kaybolsun, gene küfrederim...**

● Futbol tarihimize adını yazdırmış bir teknik direktörün, orta sahada topu oyalayan oyuncusu Raci'ye kenardan bağırışı: ''Raciiiii, oğlum topum sübabını mı arıyorsun lan, Raci topu mu s.keceksin!!?''

● **Yakaköy'den Gündoğan'a gitmek için arabaya bindik Şirin Soysal'la. Ben ehliyetsizin tekiyim, direksiyonda o var. Navigasyonu ayarladı. Ve ayarlanır ayarlanmaz şu ses geldi cihazdan: ''EN HIZLI ROTADASINIZ!'' Adeta 'Yürü be koçum' dercesine. ''Piiii, ben böyle bir gaz verme görmedim' dedi Şirin. (Şirin Soysal'dan 'Yalnız Kız' şarkısını dinleme zamanları. ''Kelimelerden hayali / Biraz ışık olsa ya dedi...'')**

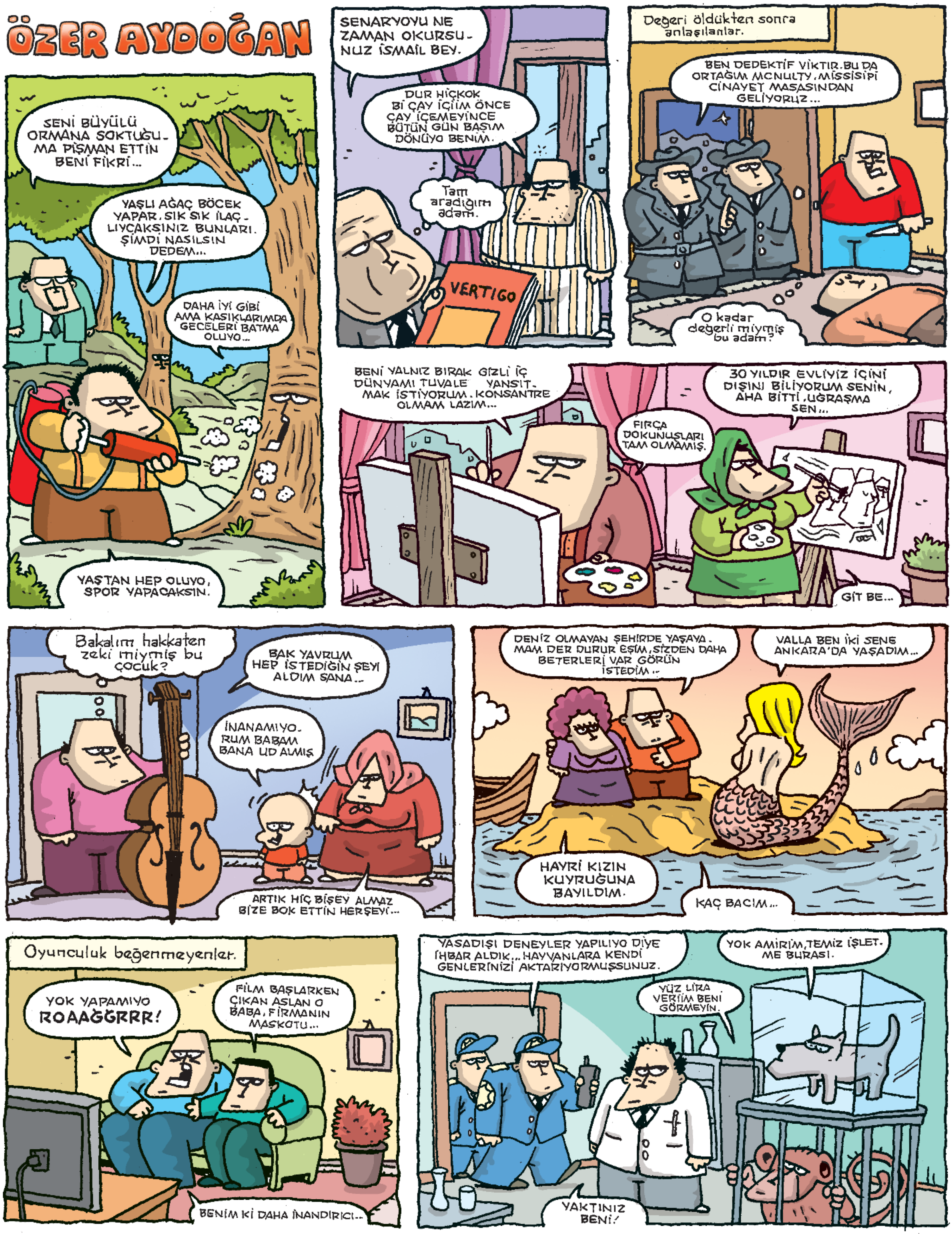
● ''Ekru'' diye renk varımış. Yusuf Has Hacib'in Kutadgu Bilig'inde ''Doğudan güneş başını yukarı kaldırdı; / Dünyanın her tarafı kuğu rengine büründü'' diye geçiyor. İşte o kuğu renginin adı ekru imiş...

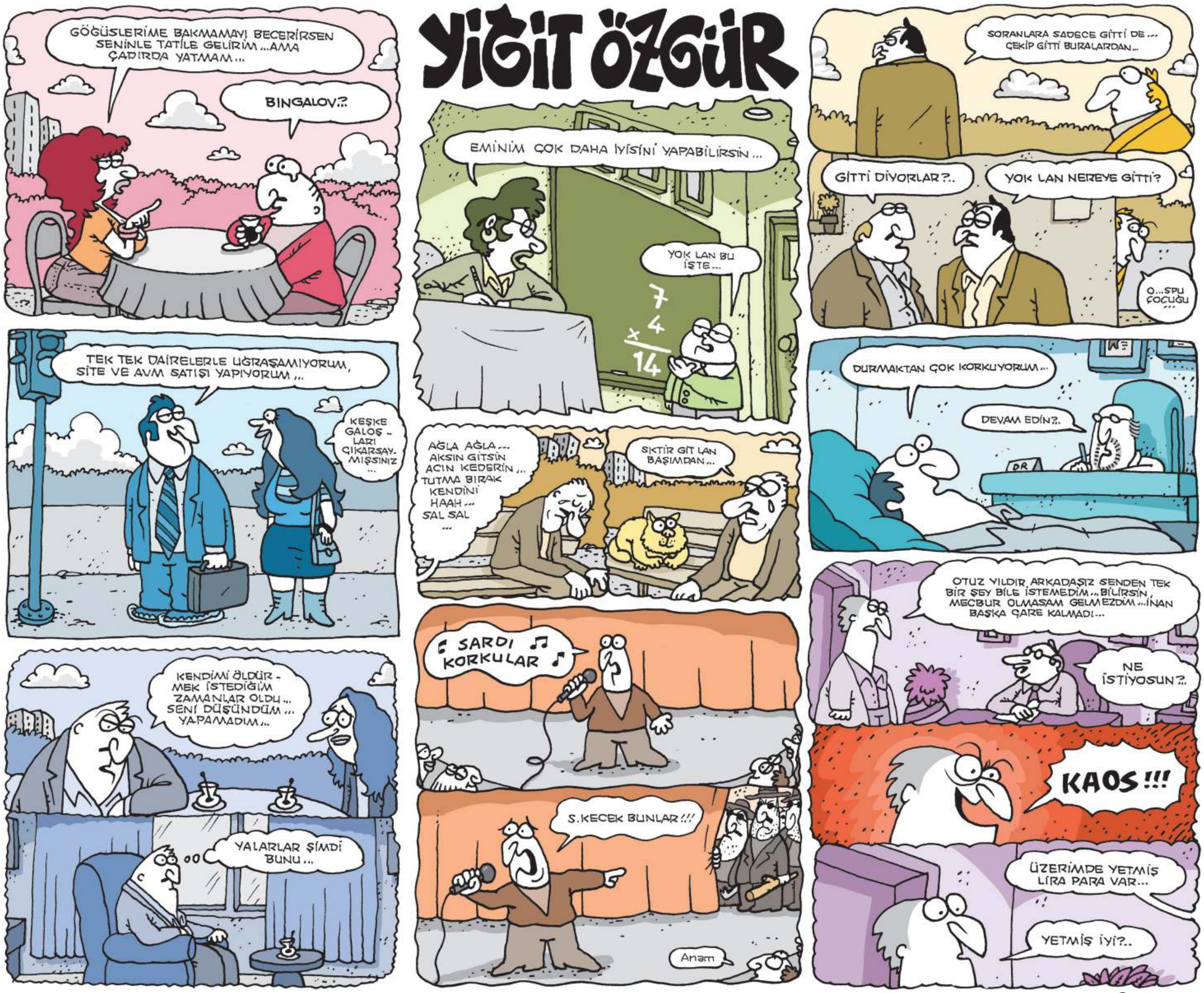
● **Hatice Erişir anlattı, çocukluğunda babasının Toros arabası varmış. Bazan kontrol için polisler durduruyorlarmış arabayı. Hatice, polislerin canları sıkıldığından dolayı konuşacak insan bulmak için bu durdurmaları yaptıklarını zannediyormuş. Ah keşke dünya öyle olaydı. Çocukluk hakkaten bambaşka bir gezegen... (Aynı Hatice, 'dünya' yerine 'dönya'yı daha uygun buluyor.)**

● ''Bakalorya'' adlı balığa bir Galata esnafının ''Bakkal y.rağı'' demesi...

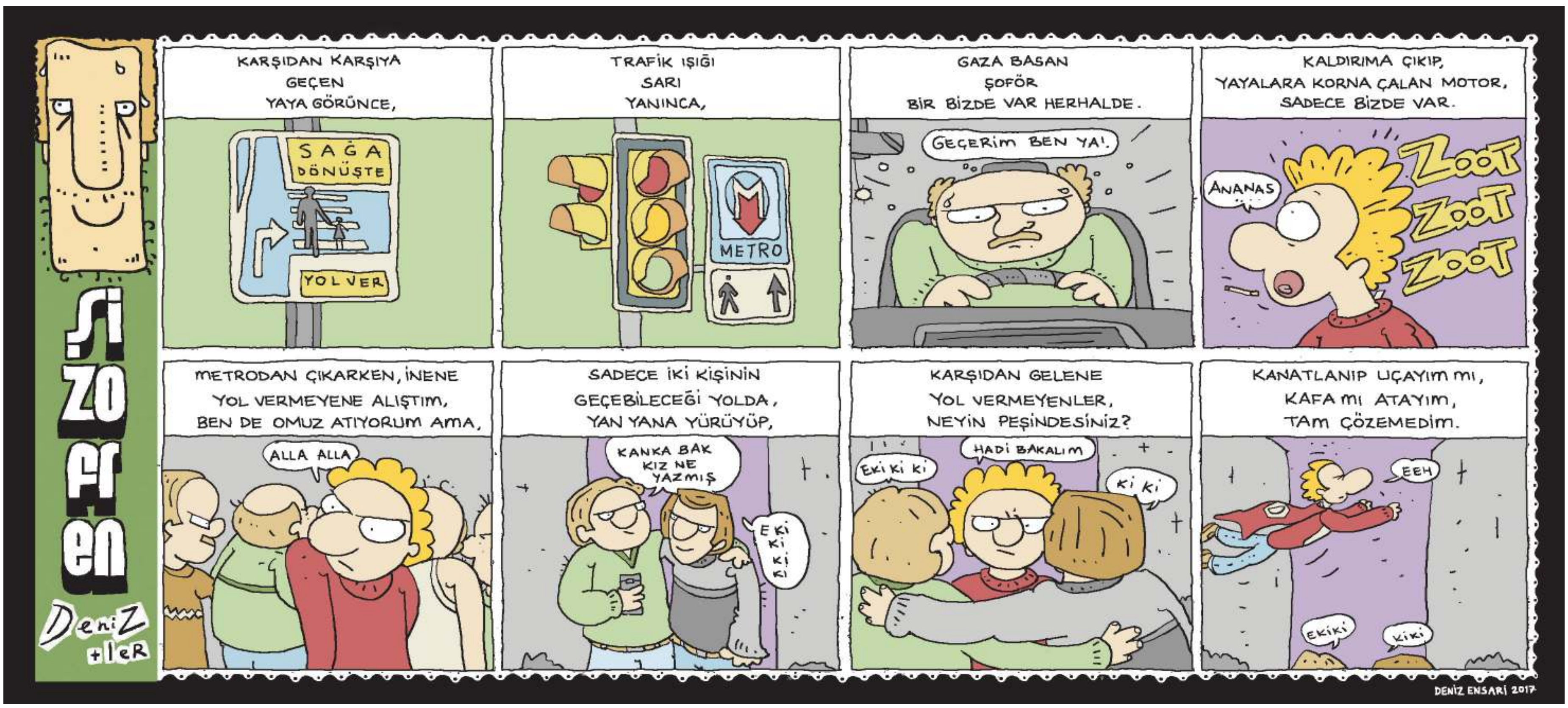
● **31 Ocak 1969 tarihli Milliyet gazetesindeki haberde, böbrek nakli yapılan Yusuf Özer'in ''Böbreğini aldığım Recep Ilgaz akıl hastası çıktı, davacıyım'' demesi...**

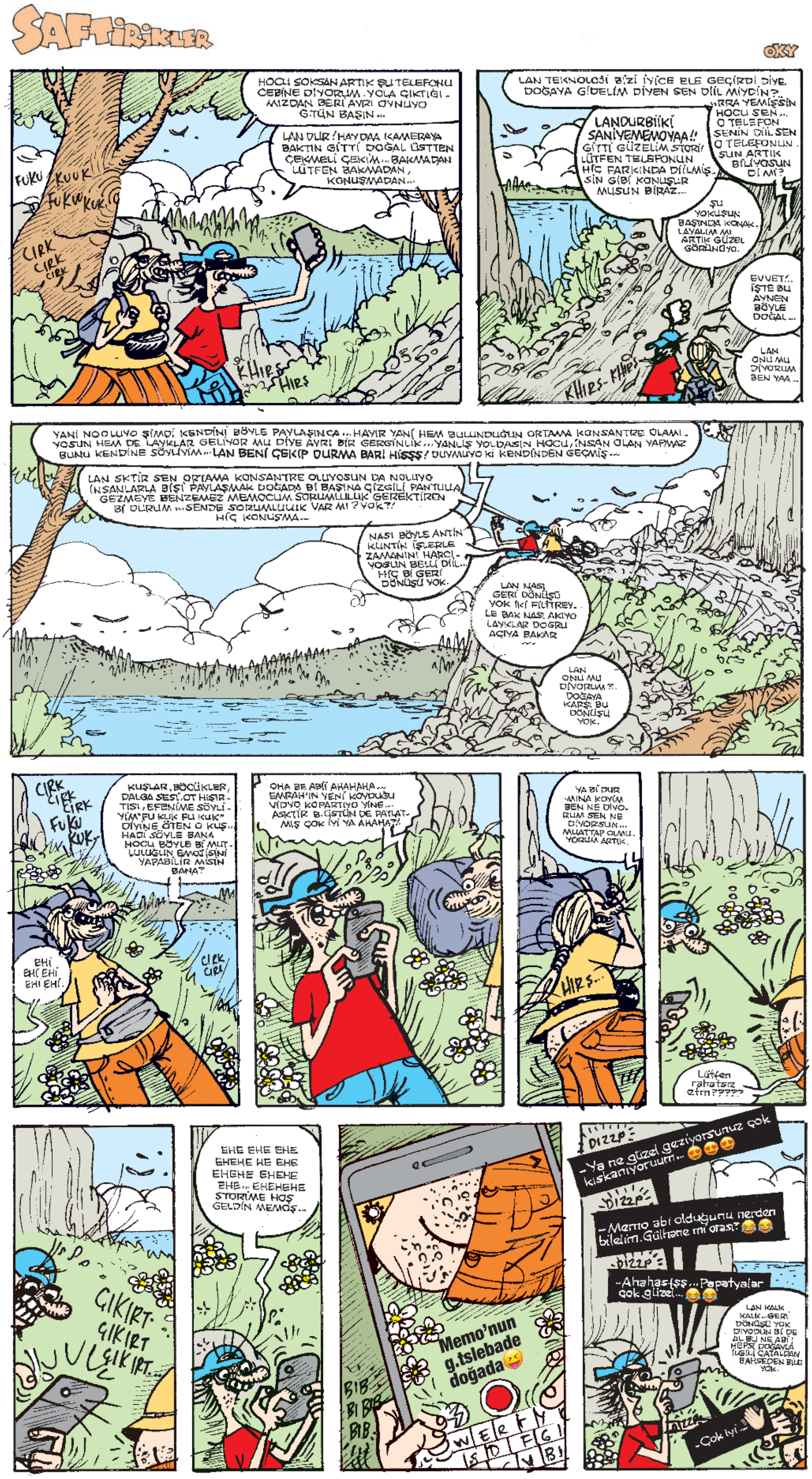
● Şu Mad dergisinin sembol çocuğu, Sergen Yalçın'ın ufaklığı değildir de nedir, söyleyin artık bana bunu!

ÖZER AYDOĞAN
SENİ BÜYÜLÜ ORMANA SOKTUĞUMA PİŞMAN ETTİN BENİ FİKRİ...
YAŞLI AĞAÇ BÖCEK YAPAR. SIK SIK İLAÇLIYCAKSINIZ BUNLARI. ŞİMDİ NASILSIN DEDEM...
DAHA İYİ GİBİ AMA KASIKLARIMDA GECELERİ BATMA OLUYO...
YAŞTAN HEP OLUYO. SPOR YAPACAKSIN.
SENARYOYU NE ZAMAN OKURSUNUZ İSMAİL BEY.
DUR HIÇKOK Bİ ÇAY İÇİİM ÖNCE ÇAY İÇEMEYİNCE BÜTÜN GÜN BAŞIM DÖNÜYO BENİM.
Tam aradığım adam.
VERTIGO
Değeri öldükten sonra anlaşılanlar.
BEN DEDEKTİF VİKTIR. BU DA ORTAĞIM MCNULTY. MİSSİSİPİ CİNAYET MASASINDAN GELİYORUZ...
O kadar değerli miymiş bu adam?
BENİ YALNIZ BIRAK GİZLİ İÇ DÜNYAMI TUVALE YANSITMAK İSTİYORUM. KONSANTRE OLMAM LAZIM...
FIRÇA DOKUNUŞLARI TAM OLMAMIŞ.
30 YILDIR EVLİYİZ İÇİNİ DIŞINI BİLİYORUM SENİN, AHA BİTTİ, UĞRAŞMA SEN...
GİT BE...
Bakalım hakkaten zeki miymiş bu çocuk?
BAK YAVRUM HEP İSTEDİĞİN ŞEYİ ALDIM SANA...
İNANAMIYORUM BABAM BANA UD ALMIŞ
ARTIK HİÇ BİŞEY ALMAZ BİZE BOK ETTİN HERŞEYİ...
DENİZ OLMAYAN ŞEHİRDE YAŞAYAMAM DER DURUR EŞİM. SİZDEN DAHA BETERLERİ VAR GÖRÜN İSTEDİM...
VALLA BEN İKİ SENE ANKARA'DA YAŞADIM...
HAYRİ KIZIN KUYRUĞUNA BAYILDIM.
KAÇ BACIM...
Oyunculuk beğenmeyenler.
YOK YAPAMIYO ROAAĞĞRRR!
FİLM BAŞLARKEN ÇIKAN ASLAN O BABA. FİRMANIN MASKOTU...
BENİM Kİ DAHA İNANDIRICI...
YASADIŞI DENEYLER YAPILIYO DİYE İHBAR ALDIK... HAYVANLARA KENDİ GENLERİNİZİ AKTARIYORMUŞSUNUZ.
YOK AMİRİM, TEMİZ İŞLETME BURASI.
YÜZ LİRA VERİİM BENİ GÖRMEYİN.
YAKTINIZ BENİ!

yigit@comic.com

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Tarihe geçmek, geçmemek

Tarih insanın kendini ifade etmek için bulduğu yaratıcı örneklerle dolu. Şu ya da bu şekilde kendimizi ifade edebilmek, dünyaya düşüncelerimizi aktarabilmek için en olmayacak şartlarda en olmayacak işler yapmışız. Hayır, düşünüyorum da her hafta satır satır yazan, kare kare çizen Uykusuz ekibi olarak komple ilk çağlara ışınlansak, valla o soğukta kıçımız donarken gidip de ne yapıp edip mağara duvarına inek çizmeye çalışacak çok az insan var aramızda. Yani tamam şu hâlimizle biz de ava katılırdık desem de hiçbiriniz ciddiye almazsınız biliyorum ama en azından dener, olmadı bitki kökü, meyve falan toplardık ama zannetmiyorum ki mağaranın dibinde o gün yaşadıklarımızı tırnaklarımız kanaya kanaya duvara nakşedelim. Hani konuşma, diller falan varsa tamam biz yine geyiğimizi yaparız ama kimse de bize geyik yapıyoruz diye avdan pay vermeyeceğine göre besbelli ki elma armut artık ne bulursak toplamaya kasacağız. Bu açıdan düşünecek olursanız o mağara duvarına av resmi çizen kardeşimizdeki kendisini ifade etme isteği bugün benim diyen ressamda, yazarda yok; kavramsal sanatçıda zaten yok.

Tabii şimdi kendimizi ifade etmek çok kolay, hiç çaba harcamadan da ifade etmenin binlerce yolu var. E bu sefer de aklımızdan geçeni hatta bırakın aklımızdan geçmesini, aklımızdan geçmek üzere beliren bir fikir öncesi kıvılcımı, herhangi bir akıl süzgecinden geçirip fikre bile dönüşmeden saçıyoruz. Tarihin en ekspresyonist dönemini yaşıyoruz, Kandinski'ler Kokoşko'lar hiç heveslenmesin; ne varsa olduğu gibi dışa vura vura bir hâl olduğumuz bir dönemdeyiz.

Mesela açıyorum dizi izleme sitesini, Mystery Science Theater izleyeyim diye, hemen altta yorumlar. İlk yoruma bakıyorum DeliKan52 kardeşimiz "Beğenmedim." yazmış. "Şu yüzden beğenmedim," dememiş, "Şurasını beğenmedim," dememiş. Kanıyla, canıyla DeliKan52 olarak beğenmemiş. Bunun insanlığın işine yaramasının ön koşulu DeliKan52'nin daha önceden film analizleriyle, eleştirileriyle, şusuyla busuyla Atilla Dorsay gibi bir figür hâline gelmesi ki "Hmm DeliKan52 beğenmediyse süper bir filmdir, pleyle gelsin," diyebilelim. Ama yok. DeliKan52'nin profiline tıklıyorum, tezcanlı gibi neredeyse her filme, diziye ilk yorumu o yapmış, muhtemelen sadece hiç yorum yapılmamış dizilere filmlere yorum yapmak gibi bir takıntısı var arkadaşın. Daha fenası bütün yorumlar "Beğenmedim, izlemeyin," ve "Beğendim izleyebilirsiniz." şeklinde. Peki kim bu DeliKan52?

Ben takıntılı adamım, kolay kolay peşini bırakmam bu işlerin, gidip Google'da aratıyorum; bir tek bu film izleme sitesindeki yorumları çıkıyor. Durur muyum? Durmam. Yıllar sonra ilk defa Yahoo'ya soruyorum o zaten hiç tanımıyor. Yılmıyorum, eskiler bilir, Hotbot'a bakıyorum yine tıs ki zaten o bing olmuş; Altavista'ya bakayım diyorum o da Yahoo olmuş. Başka kayıt yok.

Düşüncelere dalıyorum inceden. Dünyadaki bütün sunucuların veba gibi yayılan amansız bir virüsün pençesine düşerek tısladığını, internetin karanlık çağa girdiğini ardından bir atom savaşı yaşandığını (nükleer savaş tabii de atom savaşı demesi daha zevkli) ve yüzlerce yıl sonra internet arkeologlarının, bulabildikleri veri parçalarıyla bizim bugün sahip olduğumuz interneti anlamaya çalıştıklarını hayâl ediyorum. *"Profesör! Profesör! 2000'li yıllardan bir veri buldum!"* diye heyecanla hocasının odasına giren bir asistan geliyor gözümün önüne. Laboratuvarda dikkatle o veriyi inceliyorlar. Evet o. Ellerindeki veri DeliKan52'nin 2016 yılının aralık ayında yazdığı "Beğenmedim." yorumu ve yorumun yayınlandığı sayfanın bazı fragmanları.

Data restorasyoncuları dikkatle verileri birleştirip bir anlam çıkarmaya çalışıyor ve sonunda bunun bir dizi izleme sitesi olduğu ortaya çıkıyor ondan sonrası da akıl yürütme zaten. Helsinki Üniversitesi İnternet Arkeolojisi bölümünün o yıl yayınlanan araştırmada şu cümle geçiyor:

"Karanlık çağ ve atom savaşları öncesi insanlar filmleri dizileri internet üzerinden izliyor ve neyi izleyip izlemeyeceklerine DeliKan52 gibi kanaat önderlerinin beğenilerine göre karar veriyorlardı. DeliKan52'ye göre mutlaka izlenmesi gereken filmleri izliyor asla izlenmemesi gereken filmleri izlemiyorlardı. DeliKan52'nin bir tür çeşnicibaşı gibi izleyicileri uyarma maksatlı bir görev yaptığı anlaşılmaktadır."

Ve biz sessiz, ve biz çaresiz, ağzımızı açıp *"Ulan DeliKan52'yi kim takar, hiç de bile, biz Rotten Tomatoes puanına bakıp ona göre izliyorduk!"* diyemiyoruz çünkü ölüyüz ve bizden atom savaşı sonrası yeniden kurulacak gelecek nesillerin medeniyetine kalan tek ses, tek nefes DeliKan52. Bunları düşünürken gözüm kütüphanedeki Heredot cildine takılıyor. "Ulan," diyorum, "Sakın sen de DeliKan52 gibi olmayasın?"

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

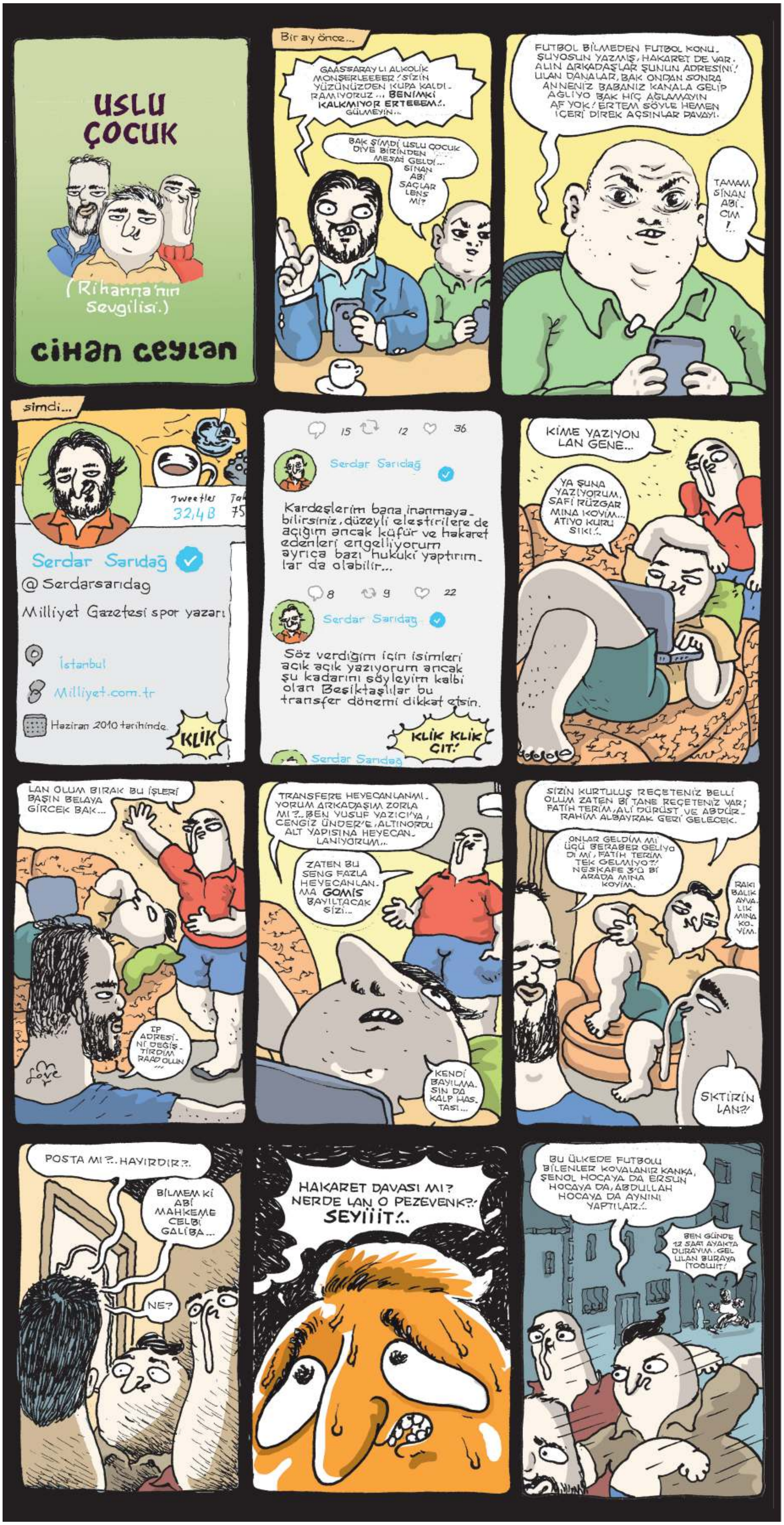

info@cengizustun.com

İLKER ALTUNGÖK

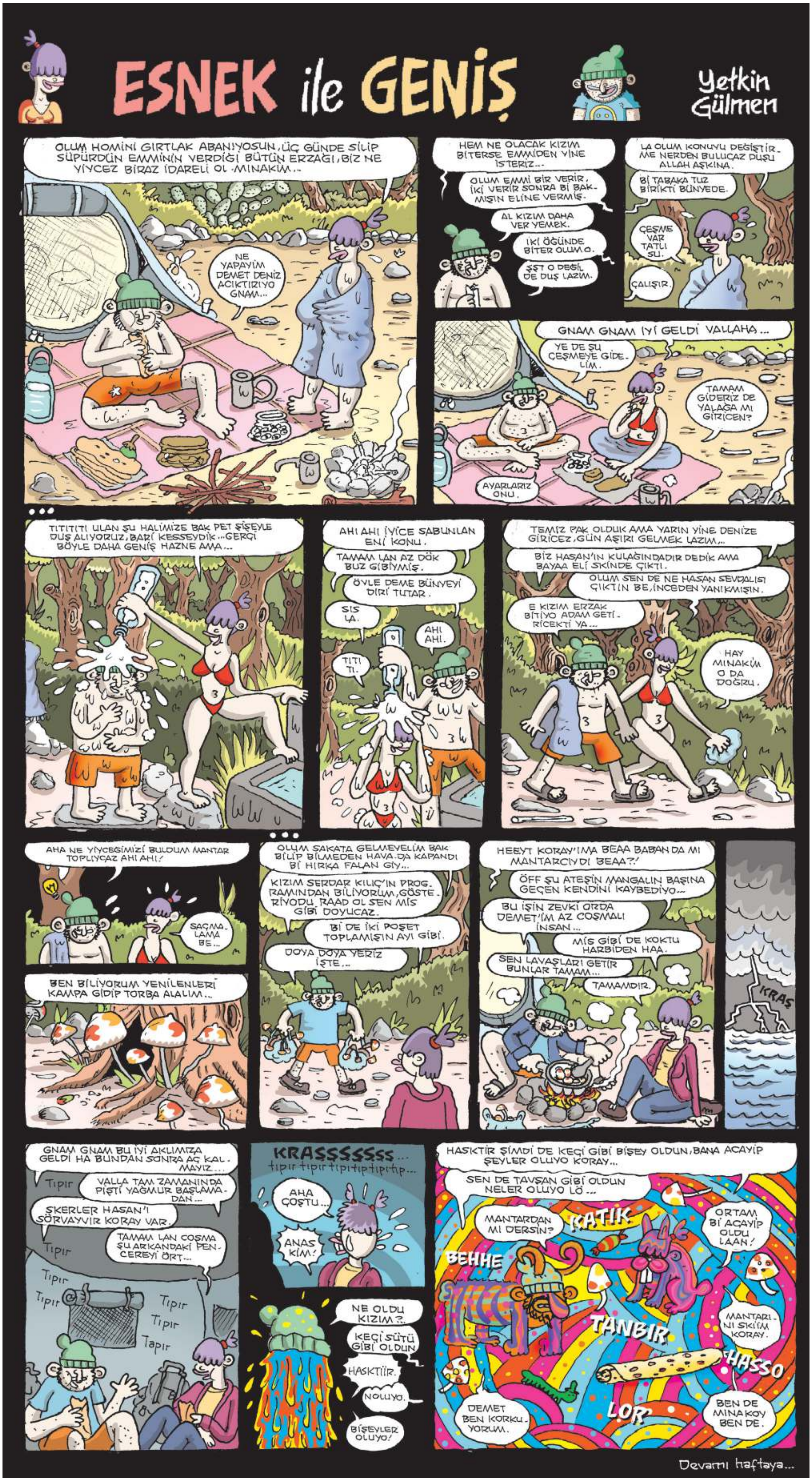

USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
CİHAN CEYLAN
Bir ay önce...
GAASSARAYLI ALKOLİK MONŞERLEEEER! SİZİN YÜZÜNÜZDEN KUPA KALDIRAMIYORUZ... BENİMKİ KALKMIYOR ERTEEEM!.. GÜLMEYİN...
BAK ŞİMDİ USLU ÇOCUK DİYE BİRİNDEN MESAJ GELDİ... SİNAN ABİ SAÇLAR LENS Mİ?
FUTBOL BİLMEDEN FUTBOL KONUŞUYOSUN YAZMIŞ, HAKARET DE VAR. ALIN ARKADAŞLAR ŞUNUN ADRESİNİ! ULAN DANALAR, BAK ONDAN SONRA ANNENİZ BABANIZ KANALA GELİP AĞLIYO BAK HİÇ AĞLAMAYIN AF YOK! ERTEM SÖYLE HEMEN İÇERİ DİREK AÇSINLAR DAVAYI.
TAMAM SİNAN ABİCİM !..
şimdi...
Tweetler 32,4 B
Serdar Sarıdağ
@Serdarsarıdag
Milliyet Gazetesi spor yazarı
İstanbul
Milliyet.com.tr
Haziran 2010 tarihinde
KLİK
15 12 36
Serdar Sarıdağ
Kardeşlerim bana inanmayabilirsiniz, düzeyli eleştirilere de açığım ancak küfür ve hakaret edenleri engelliyorum ayrıca bazı hukuki yaptırımlar da olabilir...
8 9 22
Serdar Sarıdağ
Söz verdiğim için isimleri açık açık yazıyorum ancak şu kadarını söyleyim kalbi olan Beşiktaşlılar bu transfer dönemi dikkat etsin.
KLİK KLİK GİT!
KİME YAZIYON LAN GENE...
YA ŞUNA YAZIYORUM. SAFİ RÜZGAR MINA KOYİM... ATIYO KURU SIKI!..
LAN OLUM BIRAK BU İŞLERİ BAŞIN BELAYA GİRCEK BAK...
IP ADRESİNİ DEĞİŞTİRDİM RAAD OLUN
TRANSFERE HEYECANLANMIYORUM ARKADAŞIM ZORLA MI?!.. BEN YUSUF YAZICI'YA, CENGİZ ÜNDER'E, ALTINORDU ALT YAPISINA HEYECANLANIYORUM...
ZATEN BU SENG FAZLA HEYECANLANMA GOMIS BAYILTACAK SİZİ...
KENDİ BAYILMASIN DA KALP HASTASI...
SİZİN KURTULUŞ REÇETENİZ BELLİ OLUM ZATEN Bİ TANE REÇETENİZ VAR; FATİH TERİM, ALİ DÜRÜST VE ABDÜRRAHİM ALBAYRAK GERİ GELECEK.
ONLAR GELDİM Mİ ÜÇÜ BERABER GELİYODI Mİ, FATİH TERİM TEK GELMİYO?! NESKAFE 3'Ü Bİ ARADA MINA KOYİM.
RAKI BALIK AYVALIK MINA KOYİM.
SKTİRİN LAN?!
POSTA MI?.. HAYIRDIR?.
BİLMEM Kİ ABİ MAHKEME CELBİ GALİBA...
NE?
HAKARET DAVASI MI? NERDE LAN O PEZEVENK?! SEYİİİT!..
BU ÜLKEDE FUTBOLU BİLENLER KOVALANIR KANKA, ŞENOL HOCAYA DA ERSUN HOCAYA DA, ABDULLAH HOCAYA DA AYNINI YAPTILAR!..
BEN GÜNDE 12 SAAT AYAKTA DURAYIM. GEL ULAN BURAYA İTOĞLUİT!

OHA 100 LİRA BOZAMAM SABAH SABAH DAHA SİFTAH YAPMAMIŞIM.
BENİMLE GELECEKSİN.
Amerika.
Yaklaşık 12 saatlik uçuştan sonra.
YA BOZAMAM ARKADAŞIM SABAH SABAH 100 LİRA VERİYORSUN...
Hiç Jet-lag'de olmadı...

İHSAN YÜCE
Ekmek şarap sen ve ben...
YA BIRAK... HARBİ SEN Mİ YAZDIN ABİ ŞİMDİ BU ŞİİRİ...
YAV GİT İŞİN Mİ YOK?
HİÇ YARDIMSIZ? HEPSİNİ SEN YAZDIN ÖYLE Mİ? Bİ YERE BAKMADAN?
LAN SKTİR OL GİT...

BÜYÜK İSTİLADAN ÖNCE
OĞLUM BEŞ KİŞİYİZ BAK GELİN 2 UFO YAPALIM...
SIĞARIZ ABİ YA GEREK YOK.
BEN KUCAKTA GİDERİM...

Furkanözçoban

“kendimi durduracak değilim”

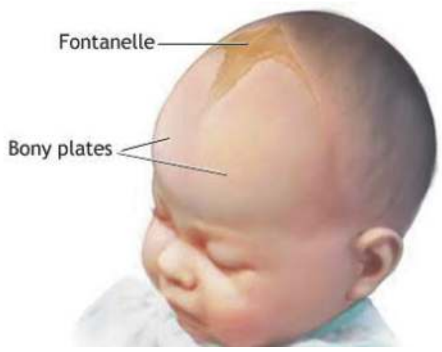
Fırat Budacı

BEBEK DİLİ VE EDEBİYATI

Bir bebek “Naber?” diye sevilmez. Toplum içinde yadırganmak istemiyorsanız bebeklere sevecen davranın. Kimsenin yavrusunu sevmek zorunda değilsiniz, ama bebeklere soğuk davranmak ortamı da soğutmak demektir. Ortamları soğutmayın. Bebek sevmeyi beceremiyor, severmiş gibi yaparken odunsu duruyorsanız sizlere bazı önerilerim var.

* Yenidoğan ayrı sevilecek bebek ayrıdır. Öncelikle bu ayrımı bilin. Sevgi gösterisi adına bir yenidoğanı kucağınıza almaya yeltenmeyin. Anne, bakteri cangılı ellerinizle mıncıklayın diye doğurmadı o çocuğu. Hastane odasındaki şeffaf plastik yatağında yatan bu bebeğin kafasını dahi okşamayın. Orada, kafasının üzerinde, insanın okşarken “bu ne lan!” diye yoklamak isteyeceği bir bıngıldak var. Elbet bu yumuşak bölgeyi test edecek kadar ayı değilsiniz, ama mesele ayılık değil zaten; mesele, yavrusunu dışardan gelen ellere vermek istemeyen kaygılı (ve bir o kadar haklı) anne. Lohusa dönemindeki bir anne elinizdeki bakterilerden bile çekinirken, bebeğinin beyninde dolaşan parmaklardan hoşlanmayacaktır. Dokunmayın yenidoğana. Yaklaşık iki metre mesafeden yattığı yere doğru eğilerek (bu hareket size steril bir hava verecek), “Şuna bak! Çok tatlı bu ya!” benzeri şeyler söylemekle yetinin. Çok canınız çekiyorsa, anneye mi yoksa babaya mı benzediğiyle ilgili bir yorum yapabilirsiniz. Ya da en iyisi bebeğin suratının üst yarısını anneye, alt yarısını “aynı” babaya benzeterek politik bir düzlemde kalın. Bebek benzetmede dayıyla, halayla, teyzeyle akraba açılımı yapmayın. “Dudaklar ‘aynı’ baba, gözler ‘tıpkı’ anne, kulaklar teyze, çene sanki dede, fakat kulaklar ne biçim?” diye saçılmanın alemi yok. Bu tür dağınık tespitler bebeğin bir boka benzemediği anlamına gelebilir. Üstelik kimin kimi ne kadar sevdiğini bilemezsiniz. Hiçbir anne, bebeğinin pek de hoşlanmadığı bir akrabadan dudak, kulak almasını istemez. Sevecenlik adına ortamı germeyin. Yakın ilgi için altı ay kadar bekleyin.

* Altı kişi, altı aylık bir bebeğe bakıyorsunuz. Bütün muhabbet ortada duran bebeğin davranışları üzerine gelişiyor. Ortamdan geri kalmamak adına siz de mutlaka bir şeyler söyleyin. Mesela, kendisine uzatılan bir şeyi eline aldığında, **“Şuna bak, nası da tutuyo şapşik... Afferin sana!”** gibi cümlelerle onu övün. O şeyi ağzına soktuğundaysa aniden düzelen bir Türkçeyle yerin: **“Hayır! O ağza sokulmaz!”** Bebekleri düzgün bir Türkçeyle uyarmak son yıllarda yaşanan önemli gelişmelerden biri. Eskiden bebeklerin ağzına eşya girmesi durumunda, “E-ee, kaka, kaka, pis…” gibi art arda yinelenen ve bebek dünyası için şiddetli sayılabilecek kelimeler kullanılırdı, ama şimdi durum biraz farklı. Bebekleri severken bozuk, uyarırken düzgün Türkçe kullanıyoruz, bunu unutmayın.

* Bebeği yemeyi deneyin. Bebeğe sık sık onu yiyeceğinizi söyleyin. Bu eylem biçimi, bazen anne ve babaya haber vererek (yerim ben bunu), bazen de kararı direkt bebeğe bildirerek (yerim ben seni) gerçekleştirilir. Nasıl yiyeceğiniz size kalmış, iki yöntem de geçerli. Bebeği bir bütün halinde yiyebileceğiniz gibi, ara sıra da sadece bazı bölümlerini yemeyi tercih ederek çeşitli hoşluklar yaratabilirsiniz: “Yerim ben senin o parmaklarını”, “Yerim ben senin o burnunu” vb. Hatta bebeği değil de gerçekleştirdiği eylemleri yemek de geçerli bir yöntem: “Yerim ben senin o bakışlarını”, “Yerim ben senin o gülüşünü” vesaire... Fakat size tavsiyem, eğer anne baba yakın arkadaşınız değilse ya da daha önemlisi ortamda tanımadığınız başka bebek severler varsa mahrem bölgelerden uzak durmanız. Çünkü, “Yerim ben senin o g.tünü”, “Yerim ben senin o pıtığını” benzeri gereksiz çıkışlar, bebek evlerinde bol bol bulunan bazı yaşlı büyüklerimiz tarafından hoş karşılanmayabilir. Büyük ihtimal sorun büyümez, ama yine de, 2011 yılında “Sabahın Sedası” programına konuk olan İzzet Yıldızhan’ın hamilelik koçu Ayşe Öner gözetiminde oyuncak bir bebeğin altını değiştirirken, **“G.tünü yerim ben onun!”** diyerek yarattığı nahoş havayı unutmayın.

* Bir salondasınız ve tam ortada, kendisi için özel hazırlanmış alanda bir bebek oturuyor. Halıda bir bebek varken ortamdaki yetişkinlerin hepsi istisnasız ona odaklanır. Siz de odaklanın, başka bir konu açmaya çalışmayın, zira hemen kapanır. Peki işler yolunda giderken, emeklemeye yeni başlamış bu bebek o kadar insan arasında bir anda size yönelirse ne yapacaksınız? Seçilmiş kişi olmak, hele de çocuk sevgisini gösteremeyen bir insansanız oldukça zordur. Ortamdaki diğer yetişkinler bir bebeğe (dünyanın en masum, en savunmasız, en sevimli canlısına) nasıl davranacağınızı izlemek isteyeceklerdir. Bu durum sizi yakından tanıyanların kafasında, “Bakalım şimdi ne yapacak?” gibi sinsi düşüncelere bile yol açabilir. Telaş etmeyin. Bebek, size ulaşıncaya kadar özel bir sevecenlik gösterisinden sorumlu değilsiniz. Emekleyen bebekler, kafaları henüz çok çalışmadığından hedef şaşırabilir, bebek yiyenlerden biri onu bir şahin gibi kapıp götürebilir, televizyonda aniden başlayan bir cıngıl sizi kurtabilir ya da yarı yolda devrildiği için annesi tarafından diskalifiye edilebilir. Bekleyin. Fakat size ulaşıp ayağınızdan yukarı tırmanışa geçtiyse de kucağınıza almaktan çekinmeyin.

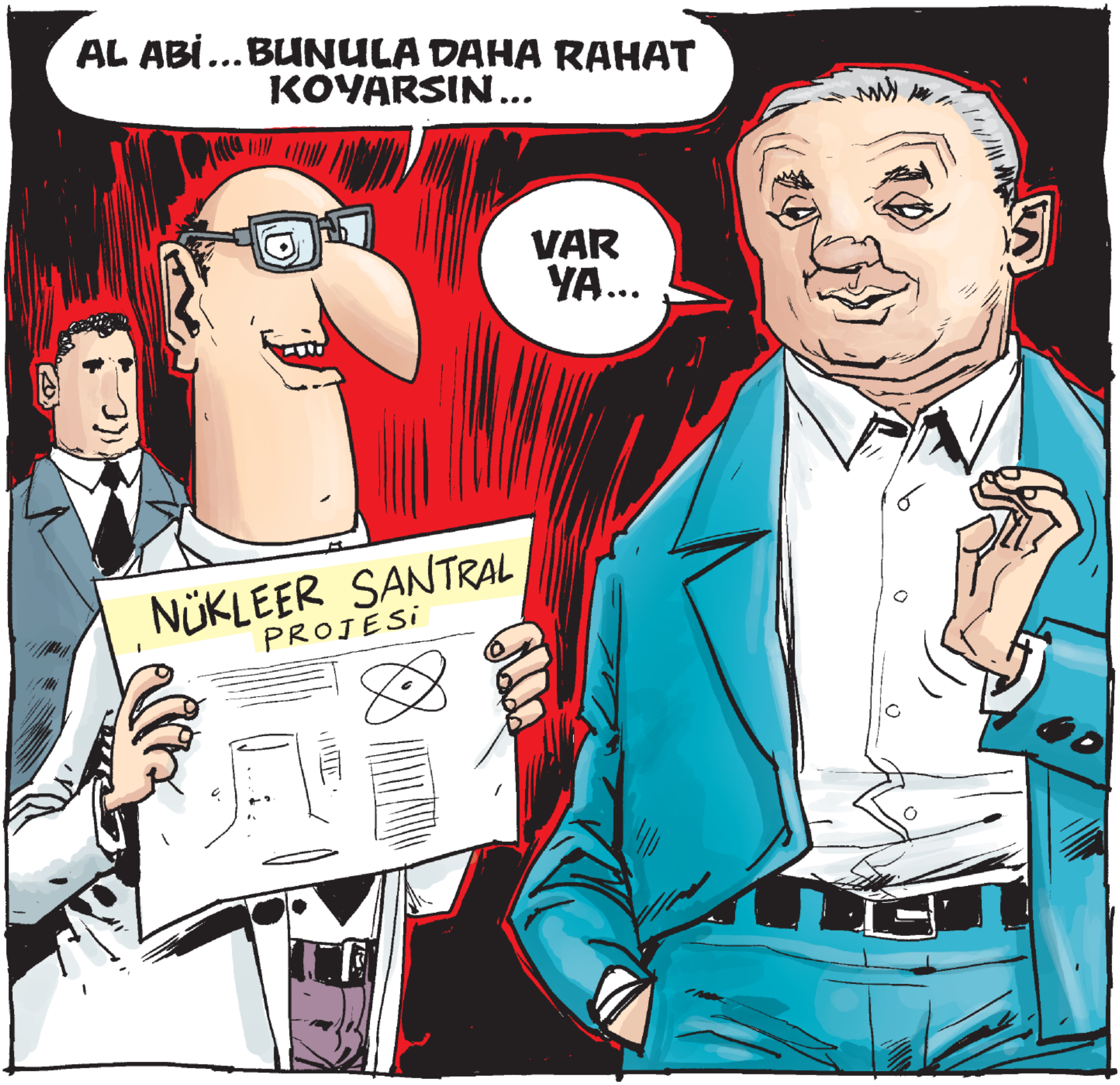
* Bebek artık kucağınızda fakat ne yapacağınızı bilmiyorsunuz. Harekete geçmelisiniz, kucaktaki bebek beklemez. İlgi-alaka konusunda ilk başta düşük yoğunluklu bir performans sergilerseniz, sonraki davranışlarınızda ani değişiklikler yapamaz ve yapay bir sevecenliğe mahkûm olursunuz. O yüzden dikkatli olun. Karışık işlere girmeyin. İlginçlik adına yaratıcı şeyler denemeye kalkmayın. Belki kullandığınız kelimeler bir anlam içerir ama tonlamanızdaki mekaniklik anlamın samimiyetini dağıtır. Bebek yiyicileri kendinize güldürtmeyin. Derhal klasiklere geçin. Bebeği dizinizde hafif hafif hoplatarak “dıgıdık dıgıdık” at sürmek, bazı duyu organlarına parmağınızla dokunurak “hanimiş?” oynamak, göbek nahiyesine hava vererek burplamak yapabileceğiniz bazı geçerli hareketler. Ama benim size asıl önerim Ce-eee. Elinizle yüzünüzü “yokum” anlamında kapatıp ardından “varım” anlamında açarak oynayacağınız Ce-eee oyunu, “var-yok-var-yok” kısır döngüsünde ilerlese de güldürme garantilidir. Gülen bebek başarı demektir. Bu kadim oyunla bebeğe “nerde bu” kaygısını ve “burdaymış” sevincini defalarca art arda yaşatarak dengisiz bir kişiliğin temellerini atıyor olabilirsiniz, ama önemli değil. Önemli olan güldürmeniz, gerisini ilerde ailesi düşünsün. İlerleyen yıllarda, “Kotum nerde ya?” diye bağırıp, “Taam burdaymış!” diye kendi kendini cevaplayan o ergen boru sesi sizin sorununuz değil.

* Kucağınızdaki bebek ağlamaya mı başladı? Telaşlanmayın ama dikkatli olun. Sırf ay gibi yuvarlak bir suratı var diye bebeklerinin ülkenin bir numarası olduğunu düşünen bir babaanne sizi gözetliyor olabilir. Ağlayan bebekle oturmaya devam ederseniz genelde birisi gelip bebeği alır. Bu iyi bir şey, kurtulmuş olursunuz. Ama bebeğe ilgi göstermek konusunda bir numara olmak istiyorsanız derhal ayağa kalkmalısınız. Bacaklarınız üzerinde hafif hafif yaylanarak teskin etmeyi, olmuyorsa minik ev içi gezintilerine çıkmayı deneyin. Hâlâ olmuyor mu? Ağlama kesilmiyor mu? Ağlama devam ederken poposunu karşılayan kolunuza bir sıcaklık mı yayılıyor? Ardından kesif bir koku mu ulaşıyor burnunuza? Bravo! Gösterdiğiniz sevecenlik ve yakın ilgiyle iyice yumuşatmışsınız bebeği, patır patır sıçırtmışsınız kuzuyu. Sakın ani bir feveranla, “Kakasını yapmış bu!” deyip bebeği annesine uzatarak ayılaşmayın. İlgiye devam. Önce, bebek konusunda tecrübeli bir insan gibi poposunu koklayın, durumdan emin olunca, bebeği koltukaltlarından tutarak kendinize çevirin ve şunu deneyin: “Kakanı mı yaptın sen? Aman da aman... Kakasını yaparmış bu...” Anne kısa sürede gelip alacaktır. Geçmiş olsun.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 22 HAZİRAN 2017 | Sayı: 512
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

Cengiz Holding Akkuyu Nükleer Santrali'ne ortak oldu.

UYKUSUZ

29 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/26 No: 513
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Nihat Hatipoğlu: "Efendim teyze kızı, amca kızı, hala kızı, dayı kızı hepsi caiz olan evliklerdir."

ABİ SELAMLAR.. YAA...HAFTA SONU ŞİRKETTEN ARKADAŞLARLA KARTALKAYAYA KAYMAYA GİDİCEZ DE, SENDE ACABA KAYAK MALZEMESİ VAR MI DİYE RAHATSIZ ETTİM...ŞİMDİ ORALARDA KİRALAMAKLA UĞRAŞMIİM...
VAR. GEL...
Zebralar!
Yarım saat sonra
HARŞ
AL...TORBALIĞIN İÇİNDEN G.TÜNE GÖRE SEÇ Bİ TANE...
BAKİM...BUNLAR OLMAZ, MARKET POŞETİ...
NEYSE İŞTE...BURDAN SEÇ Bİ TANE...
31'İ NORVEÇLİ BALIKÇILAR BULMUŞ...
ABİ...EL KREMİ REKLAMIYDI O...
Haa...
şingır şingır

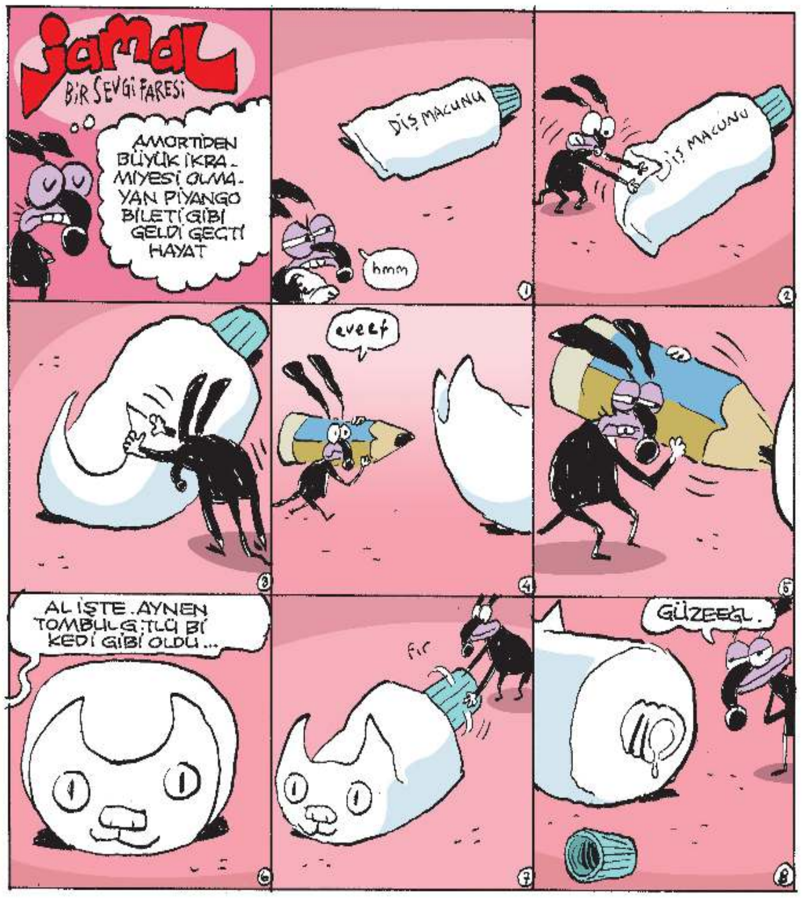

TELEFON ÇALIYO ZANNETTİM...
DEĞİL... RIFAT ABİ BORCUNU UNUTMASIN DİYE TEMBİHLEDİ...

NOLUR NOLMAZ DİYE SAÇLARI ISLATTIM BİRAZ...

ABİ SESİN Bİ GİDİYO Bİ GELİYO!
OLUM BURDAYIM LAN...

anadolu Vampiri Semih
ÇASSS
kurrp kurrp
ANINA KOYDUN LAN SİGARANIN...
FLAP FLAP
KOHHHH...

Selamaleyküm birader kime baktın?
Dizi çekiyoruz... Mahallede dış plan bakıyoruz...
Bununla niye bakıyosunuz? Fakir misiniz?
Fakir ayfonları kaç lira?
Ve kaç megapiksel?

jamal
BİR SEVGİ FARESİ
AMORTİDEN BÜYÜK İKRAMİYESİ OLMAYAN PİYANGO BİLETİ GİBİ GELDİ GEÇTİ HAYAT
DİŞ MACUNU
hmm
evet
AL İŞTE. AYNEN TOMBUL G.TLÜ Bİ KEDİ GİBİ OLDU...
fır
GÜZEEEL.

ÖMER GÖKSEL
NO NOLUYO YAA?!
AYAĞINI DENK AL!
EĞER ŞİMDİ HAYATTAYSAN 16 SENE ÖNCE BUNU YAPMADIĞIM İÇİN...
BİL BAKALIM BEN KİMİM?!
NE?
KİMİM?!
DUYMUYORUM!!
Keşke balıklar gibi özgürce uçabilsek...
OTOPSİ SONUCU BELLİ OLDU MU?
NASI YA? BİZ GÖMMESİ KOLAY OLSUN DİYE PARÇALIYORUZ ONLARI.
VAY BE! ASLANSIN! YAPARSIN TABİ LAN! İSTESEN YERSİN BİLE...
Lan!
PAT PAT!
BU KİMİN?
SENİNDİR HAYATIM KİMİN OLCAK?..
YAAĞ BAKMASANA ÖYLE! UTANIYORUM.
HADİ HADİ! GEVŞEME! GÖZÜNÜ İLK KAÇIRAN ÖDER HESABI!
ATOM! PARÇALANCAK MISIN?
BEN TABİ ŞEY ET MİYİM DURÇAKSAN AMA PARÇALANSAN MI ACABA? SEN BİLİRSİN TABİ YİNE DE AMA?!
ZORLAM YORUM DI MI SENİ PARÇALAN DİYE... SENİN KARARIN...
ÇOTA!

Katar, Amerikan Havayollarına talip olduğunu duyurdu.

HARAÇ İSTİYORUM

İstanbul Büyükşehir Belediyesinin yaya yolu projesi yüzünden, Mimar Sinan'ın 1580 yılında yaptığı Şemsi Paşa Camii duvarında çatlaklar oluştuğu iddia edildi.

Ramazan'ın son günlerinde Türkiye, alnında enayi yazan adamı konuştu.

N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında insanlar işledikleri suçlardan yargılanır, işledikleri suçların cezasını çekerler. Ama hem **Eski** hem de **Yeni Türkiye'de** bilhassa siyasi davalarda insanların işledikleri suçlar yerine işlemedikleri suçlardan yargılandıklarını görebilirsiniz. Hakkında dev yolsuzluk dosyaları olan yerel yöneticiler yolsuzluk davalarından değil de kıytırık ve boktan bir laf ettikleri için hapse girer; hileli özelleştirmelerle milyarlarca dolarlık servet kazanan iş adamlarının malına mülküne, hırsızlıklarından yüzünden değil de siyasi nedenlerle el konulur; arkasında binlerce faili meçhul cinayet bırakanlar faili meçhul cinayetlerden değil de haklarında uydurulmuş, yayınlayanlar tarafından üretilmiş günlükler, sahte CD'ler ve gizli tanıklarla desteklenen davalardan yargılanır ve son olarak kendisini çok zeki zanneden ama kullanışlı ama kullanışsız bütün aptallar; yıllarca yaydıkları yalanlar, kararttıkları hayatlar ve ülkeyi içine sürükledikleri çıkmaz yüzünden değil de sahte bir mehdiye bir türlü toz konduramadıkları için mahkemeye çıkar.

Ve **normal şartlar altında** bir insan yıllarca toz konduramadığı, heykellerini dikmek için yanıp tutuştuğu, darbelere karşı mücadele ediyorlar diye ettikleri her haceti savunduğu bir cemaat ama belki diğerleri de bana katılır diye ama can havliyle darbeye girişip onlarca cana kıydığında az da olsa utanır. Ama hayatı ne olursa olsun hep haklı çıkmak üzerine kurulu insanlar asla yanılmadıkları için yine haklıdırlar, yine haklıdırlar.

Yine **normal şartlar altında** hayatını eğitime adamış ihtiyar insanların sırf sahte mehdilerinin sektöründe rekabet ettiği için **pezevenklikle** suçlanıp gözaltına alınmasını bile "Vardır bir bildikleri, ateş olmayan yerden duman çıkmaz!" diye savunan;

sırf sevmediği bir kaç katil hapse giriyor diye onlarla beraber meczubundan masumuna yüzlerce insanın yıllarını hapiste geçirmesini alkışlayan ve kimi zaman bizzat hapse girmelerine vesile olan;

hatta bu operasyonların meşruiyet kazanması için arkasından ağladığı arkadaşının cinayetinin bir ucu da yanaştığı cemaate bulaştığında suspus olan;

on binlerce memur, yüz binlerce üniversite adayının hakkının çatır çatır yenmesini bile gizlemeye kalkan bir adama yapılan haksızlığa bile asla ve asla **"Savcı 90'dan taktı, daha karpuz keseceğidik, gazetecilikten tutuklanmadı, ateş olmayan yerden duman çıkmaz,"** falan demem. Yalnız daha fazlası da beklenmesin; kimseye kendimi ispatlama ihtiyacım yok.

@baris_uygur

(Bildiğimiz anlamda) Dünyanın Sonu

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

İnsanlığın son kuşağıyla karşı karşıyayız arkadaşlar. Onlarca yıldır Alacakaranlık Kuşağı'ndan Terminatör'e, Independence Day'den 2012'ye ekranda izlediğimiz kıyamet senaryolarının finaline gelmiş bulunmaktayız çünkü bildiğimiz anlamda dünyanın sonu yaklaştı. Ama dünyanın sonu nükleer savaş, uzaylı saldırısı veya küresel ısınmadan falan gelmeyecek.

Evet, küresel ısınma konusunda arkanıza yaslanabilirsiniz çünkü küresel ısınma öngörülen hızla devam ederse dünyanın sonuna yetişemeyecek. Ondan çok daha önce dünyanın sonunu Disney getirecek. Ama Disney de tek suçlu değil, hatta kabahatin çoğu da sizde sevgili kardeşlerim.

Konuya girmeden önce yaşı otuzun üzerindeki herkesten çocukluğunu hatırlamasını rica ediyorum: Video olan her evde kiralanmış video kasetler dışında satın alınmış olanlar da vardı ve çocuklu evlerde bu video kasetlerden en az bir iki tanesi çizgi filmdi. İtirazı olan var mı? Selami, bak oradan itiraz eden iki kişi görüyorum, arkalarda. Gözlüklüyle yanındaki uzun saçlı. Bak yanındakinin kulağına fısır fısır bir şey söylüyor, onları sana zahmet köşeden uzaklaştırır mısın canım? Oky'nin köşeye alıver arkadaşları, gidip başka yerde çıkıntılık yapsınlar. Hatta başlarında bekle, orada da çıkıntılık yaparlarsa direk künyeye al, künyeyi okusun inekler.

"VHS ve Beta'yı bitirecek teknoloji"

Her neyse. O video zamanlarında sabahtan akşama kadar başa alıp alıp aynı çizgi filmi seyreden var mıydı? Kırk yılda bir, çocuğun arkadaşları geldiğinde, anneler babalar sohbet etmek için çocukları ekranın karşısına diker seyrettirirdi. Zaten "re-run" yani bir programın tekrar yayınına bile alışık değildik; insanlar gerçekten TRT'yi telefon yağmuruna tutar ya da paşalardan birinin çok hoşuna giderse "yoğun istek üzerine" tekrar yayınlanırdı. Belki de o yüzden bir şeyi tekrar tekrar seyretme işi uzaktı hepimize. Çizgi filmi izler, sonra it gibi sokakta koşturmaya gider, sokağa salmazlarsa mini mekanikle falan günümüzü gün ederdik. Neticede videosu olan evde Kuzey Kalesi bulunma ihtimali de videosuz eve nazaran sekiz kat falan daha fazlaydı.

Kasetlere sahip olmak zaten biraz sonranın işi. Önceden kasetler sadece kiralanır, izlenir, sonra da geri sarılarak videocuya geri götürülürdü. Ama sermaye her zaman sizden bir adım öndedir arkadaşlar. Geleceği gördüler. İnternetin şafağında Türkiye'nin dört bir yanını ansiklopediyle donatan, ansiklopedi girmeyen ev bırakmamak için neredeyse ansiklopedi almayanı döven ve hatta gazete patronlarını ansiklopedi ciltleriyle dövüştüren ansiklopedi sektörü gibi video kaset sektörü de dönemin sonuna yaklaşıldığını görerek ansızın video kasetleri satmaya başladı.

Kaset satışları başlayınca *"Bin kişiye kiralamak varken bir kişiye satıyorlar. Altın yumurtlayan tavuğu kesiyor enayiler,"* diyen arkadaşımın VHS ya da Beta yerine "Grundig Video 2000" diye müzik kaseti gibi arkalı önlü çalınabilen dev video kasetler oynatan bambaşka bir videosu vardı. Daha sonra CD player yerine DAT, IPod yerine Zuma, Blu-Ray player yerine HD-DVD falan alarak hayatını devam ettirdi. En son elinde Microsoft Phone vardı. Öyle bir insan.

Tabii video kaset endüstrisinin gördüğü gelecek Laser Disc (Türkiye'de sadece Oky'de var), DVD, internetten video streaming falan değil de; özel televizyon kanallarının arka arkaya açılmaya başlamasıydı herhâlde. Yoksa gider en azından internet servis sağlayıcı işine falan girerlerdi, onun yerine vantilatör yapmaya başladılar; Alman silah şirketlerinin ikinci dünya savaşından sonra silah üretmesi yasaklanınca top, tank falan yerine narenciye sıkacağı, radyo teleskopu, çift kapılı buzdolabı üretmeye başlaması gibi; radikal bir sektör değişikliğine gittiler.

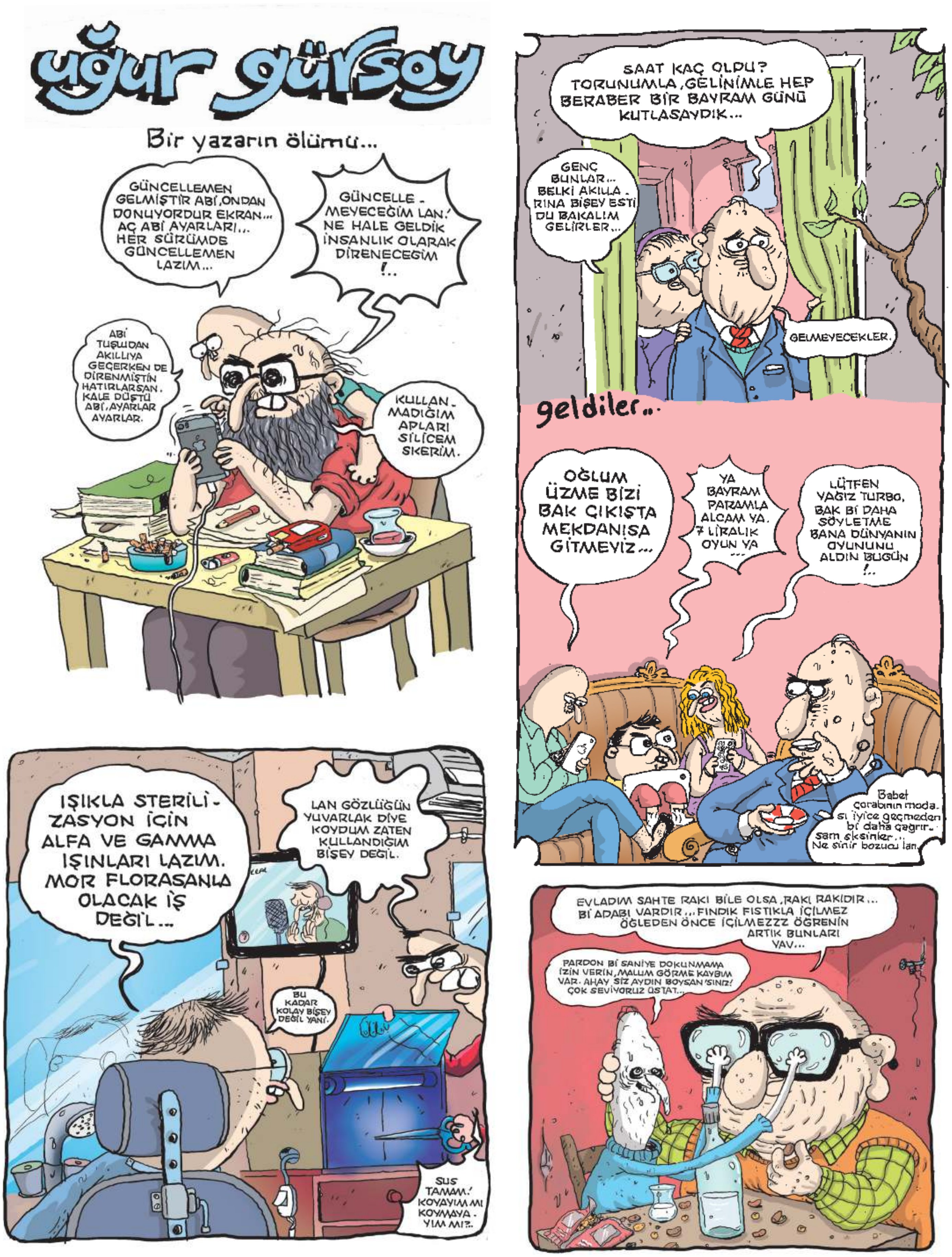
Peki şimdi? Disney'di, Pixar'dı çocuklarımızı boş bırakmıyor Hangi arkadaşımla çocuklarından sohbet etmeye başlasam, laf dönüyor dolaşıyor Frozen'e geliveriyor. Çocuklu evlerde ortalama iki günde bir Frozen izleniyor, Frozen şarkıları dünyadaki muhtelif dillerde her gün defalarca söyleniyor. Arkadaş bir düşünün bakalım, biz de sabahtan akşama aynı Red Kit çizgi filmini (Daltonların Peşinde) izleye izleye bugünlere gelsek bugün burada bunları konuşuyor olur muyduk? Hayır şerefsizler güzel de çizgi film yapıyorlar, çoluğum yok çocuğum yok Frozen olsun, Zootopia olsun sinemada hemen koşup ilk matinesine bilet alıyorum hemen, televizyonda rastlarsam ben de seyrediyorum, "Aldırmaaa, aldırmaaa, engel olamıyorum," diye şarkılara eşlik ediyorum. Ulan ben 7 yaşında evdeki kırık dökük teypten *Aldırma Gönül Aldırma* dinleyen çocuktum, 40 yaşında nasıl *Elsacı* oldum çıktım? Beni ne kadar bozduğuna bakın da anlayın yavrucakları nasıl bozacağını.

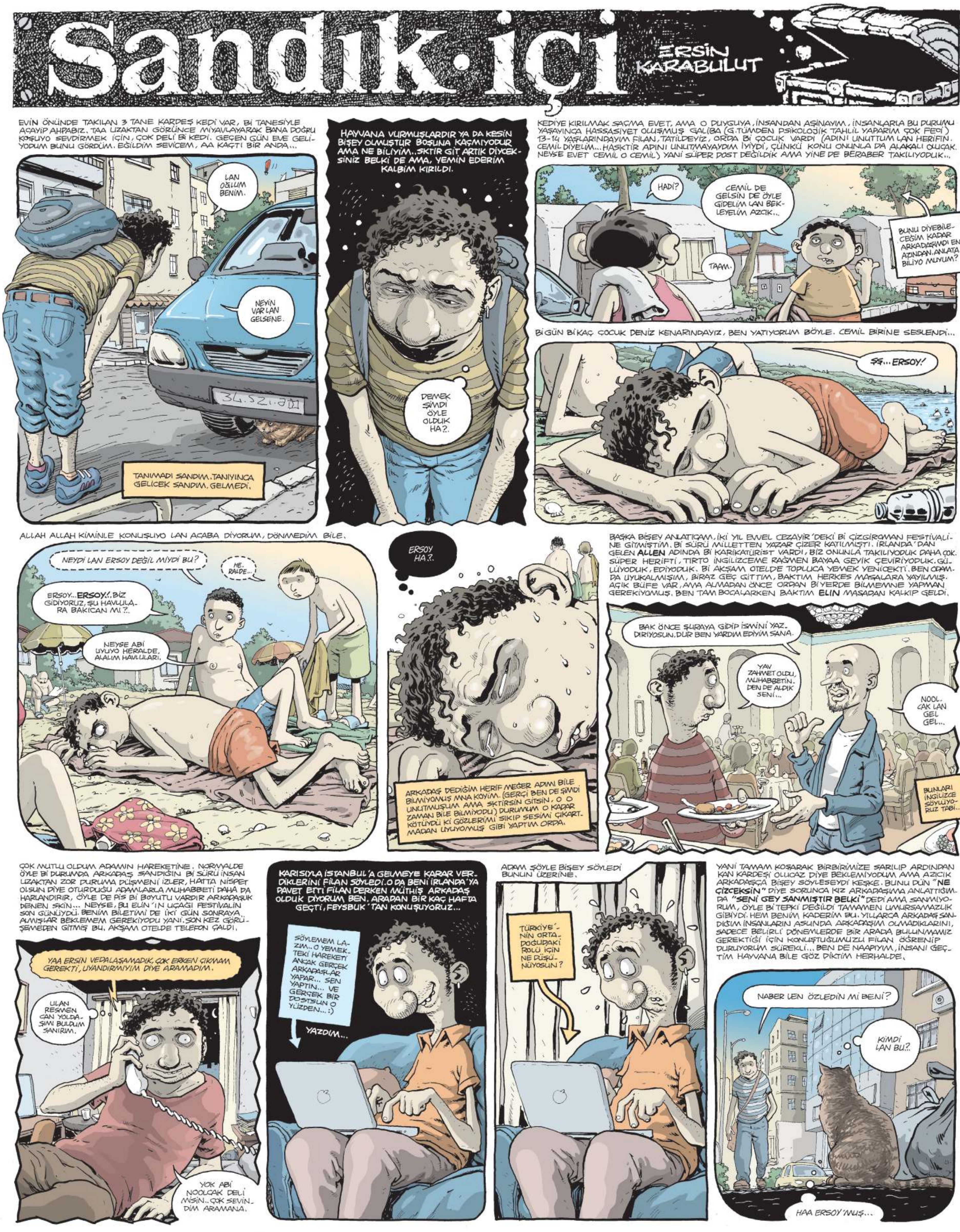
Ha tamam bu filmlerin hep bir güzel mesajları oluyor, farklı olana saygı duymayı, farklı olanın da eşit olduğunu çocukların kafasına kafasına çakmaya çalışıyor görüyorum da, şimdi nereden baksan biz de Nils ve Uçan Kaz izlemiş bir nesil olmamıza rağmen Kars'a gittiğimizde Kazları lüp lüp götürüyoruz. Sevgi, dostluk, kardeşlik bizim izlediğimiz çizgi filmlerde de vardı, neticede çizgi filmciden de mizahçıdan da çok nadir faşist çıkıyor, allahın bir hikmeti. Ama arkadaş bu tekrar tekrar izleme alışkanlığının geleneğe dönüşmesi; bir de her çıkanı en azından ucundan izleme, güzelse bitirene kadar başından kalkmamanın yaygınlaşması, bir kısım insanın oturup film-dizi yaptığı, kalanların da asli kimlik unsuru olarak "ekran başındaki izleyenlerden" ibaret olduğu bir dünya doğurmaz mı yakın gelecekte? Ha evet, biz de ifade edeceğiz kendimizi, ve hatta kendimizi ifade etmenin yeni yeni yolları da çıkacak da, o kanallarda "Ouv şu dizi süper, bu film ultra," falan olacak ortaya koyduğumuz ifadelerin yarısından çoğu.

"Size de Red Kit derin devletin adamı gibi gelmiyor mu?"

Aman bir yandan da olursa olsun, ne yapalım? Öbür türlüsünü de görmüş bir nesiliz, kalkıp o daha iyiydi de diyemiyorum.

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
EVİN ÖNÜNDE TAKILAN 3 TANE KARDEŞ KEDİ VAR, Bİ TANESİYLE ACAYİP AHPABIZ. TAA UZAKTAN GÖRÜNCE MİYAVLAYARAK BANA DOĞRU KOŞUYO SEVDİRMEK İÇİN, ÇOK DELİ Bİ KEDİ. GEÇEN GÜN EVE GELİYODUM BUNU GÖRDÜM. EĞİLDİM SEVİCEM, AA KAÇTI BİR ANDA...
LAN OĞLUM BENİM.
NEYİN VAR LAN GELSENE.
TANIMADI SANDIM. TANIYINCA GELİCEK SANDIM. GELMEDİ.
HAYVANA VURMUŞLARDIR YA DA KESİN BİŞEY OLMUŞTUR BOŞUNA KAÇMIYODUR AMA NE BİLİYİM..SKTİR GİT ARTIK DİYCEKSİNİZ BELKİ DE AMA, YEMİN EDERİM KALBİM KIRILDI.
DEMEK ŞİMDİ ÖYLE OLDUK HA?.
KEDİYE KIRILMAK SAÇMA EVET, AMA O DUYGUYA, İNSANDAN AŞİNAYIM. İNSANLARLA BU DURUMU YAŞAYINCA HASSASİYET OLUŞMUŞ GALİBA (G.TÜMDEN PSİKOLOJİK TAHLİL YAPARIM ÇOK FECİ) 13-14 YAŞLARINDAYIM FİLAN, TATİLDEYİZ, ORDA Bİ ÇOCUK VARDI (ADINI UNUTTUM LAN HERİFİN. CEMİL DİYELİM... HASKTİR ADINI UNUTMAYAYDIM İYİYDİ, ÇÜNKÜ KONU ONUNLA DA ALAKALI OLUCAK. NEYSE EVET CEMİL O CEMİL) YANİ SÜPER DOST DEĞİLDİK AMA YİNE DE BERABER TAKILIYODUK...
HADİ?
CEMİL DE GELSİN DE ÖYLE GİDELİM LAN BEKLEYELİM AZCIK...
TAAM.
BUNU DİYEBİLECEĞİM KADAR ARKADAŞIMDI EN AZINDAN. ANLATABİLİYO MUYUM?
Bİ GÜN Bİ KAÇ ÇOCUK DENİZ KENARINDAYIZ, BEN YATIYORUM BÖYLE. CEMİL BİRİNE SESLENDİ...
ŞŞ... ERSOY!
ALLAH ALLAH KİMİNLE KONUŞUYO LAN ACABA DİYORUM, DÖNMEDİM BİLE.
NEYDİ LAN ERSOY DEĞİL MİYDİ BU?
HE. RALDE...
ERSOY... ERSOY!. BİZ GİDİYORUZ, ŞU HAVLULARA BAKICAN MI?..
NEYSE ABİ UYUYO HERALDE, ALALIM HAVLULARI.
ERSOY HA?.
ARKADAŞ DEDİĞİM HERİF MEĞER ADIMI BİLE BİLMİYOMUŞ MNA KOYİM. (GERÇİ BEN DE ŞİMDİ UNUTMUŞUM AMA SKTİRSİN GİTSİN, O O ZAMAN BİLE BİLMİYODU) DURUMUM O KADAR KÖTÜYDÜ Kİ GÖZLERİMİ SIKIP SESİMİ ÇIKARTMADAN UYUYOMUŞ GİBİ YAPTIM ORDA.
BAŞKA BİŞEY ANLATICAM, İKİ YIL EVVEL CEZAYİR'DEKİ Bİ ÇİZGİROMAN FESTİVALİNE GİTMİŞTİM. Bİ SÜRÜ MİLLETTEN YAZAR ÇİZER KATILMIŞTI. İRLANDA'DAN GELEN ALLEN ADINDA Bİ KARİKATÜRİST VARDI, BİZ ONUNLA TAKILIYODUK DAHA ÇOK. SÜPER HERİFTİ, TIRTO İNGİLİZCEME RAĞMEN BAYAA GEYİK ÇEVİRİYODUK. GÜLÜYODUK, EDİYODUK. Bİ AKŞAM OTELDE TOPLUCA YEMEK YENİCEKTİ. BEN ODAMDA UYUKALMIŞIM, BİRAZ GEÇ GİTTİM, BAKTIM HERKES MASALARA YAYILMIŞ. AÇIK BÜFE VAR, AMA ALMADAN ÖNCE ORDAN Bİ YERDE BİLMEMNE YAPMAN GEREKİYOMUŞ. BEN TAM BOCALARKEN BAKTIM ELIN MASADAN KALKIP GELDİ.
BAK ÖNCE ŞURAYA GİDİP İSMİNİ YAZDIRIYOSUN. DUR BEN YARDIM EDİYİM SANA.
YAV ZAHMET OLDU, MUHABBETİNDEN DE ALDIK SENİ...
NOOLCAK LAN GEL GEL...
BUNLARI İNGİLİZCE SÖYLÜYORUZ TABİ..
ÇOK MUTLU OLDUM ADAMIN HAREKETİNE. NORMALDE ÖYLE Bİ DURUMDA ARKADAŞ SANDIĞIN Bİ SÜRÜ İNSAN UZAKTAN ZOR DURUMA DÜŞMENİ İZLER, HATTA NİSPET OLSUN DİYE OTURDUĞU ADAMLARLA MUHABBETİ DAHA DA HARLANDIRIR, ÖYLE DE PİS Bİ BOYUTU VARDIR ARKADAŞLIK DENEN SKİN... NEYSE, BU ELİN'İN UÇAĞI FESTİVALİN SON GÜNÜYDÜ. BENİM BİLETİMİ DE İKİ GÜN SONRAYA ALMIŞLAR BEKLEMEM GEREKİYODU YANİ. SON KEZ GÖRÜŞEMEDEN GİTMİŞ BU. AKŞAM OTELDE TELEFON ÇALDI.
YAA ERSİN VEDALAŞAMADIK, ÇOK ERKEN ÇIKMAM GEREKTİ, UYANDIRMIYIM DİYE ARAMADIM.
ULAN RESMEN CAN YOLDAŞIMI BULDUM SANIRIM.
YOK ABİ NOOLCAK DELİ MİSİN.. ÇOK SEVİNDİM ARAMANA.
KARISIYLA İSTANBUL'A GELMEYE KARAR VERDİKLERİNİ FİLAN SÖYLEDİ. O DA BENİ İRLANDA'YA DAVET ETTİ FİLAN DERKEN MÜTHİŞ ARKADAŞ OLDUK DİYORUM BEN. ARADAN BİR KAÇ HAFTA GEÇTİ, FEYSBUK'TAN KONUŞUYORUZ...
SÖYLEMEM LAZIM.. O YEMEKTEKİ HAREKETİ ANCAK GERÇEK ARKADAŞLAR YAPAR... SEN YAPTIN... VE GERÇEK BİR DOSTSUN O YÜZDEN... :)
YAZDIM...
ADAM ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEDİ BUNUN ÜZERİNE.
TÜRKİYE'NİN ORTADOĞUDAKİ ROLÜ İÇİN NE DÜŞÜNÜYOSUN?
YANİ TAMAM KOŞARAK BİRBİRİMİZE SARILIP ARDINDAN KAN KARDEŞİ OLUCAZ DİYE BEKLEMİYODUM AMA AZICIK ARKADAŞÇA BİŞEY SÖYLESEYDİ KEŞKE. BUNU DÜN "NE ÇİZCEKSİN" DİYE SORUNCA KIZ ARKADAŞIMA ANLATTIĞIMDA "SENİ GEY SANMIŞTIR BELKİ" DEDİ AMA SANMIYORUM, ÖYLE Bİ TEPKİ DEĞİLDİ TAMAMEN UMURSAMAZLIK GİBİYDİ. HEM BENİM KADERİM BU. YILLARCA ARKADAŞ SANDIĞIM İNSANLARIN ASLINDA ARKADAŞIM OLMADIKLARINI, SADECE BELİRLİ DÖNEMLERDE BİR ARADA BULUNMAMIZ GEREKTİĞİ İÇİN KONUŞTUĞUMUZU FİLAN ÖĞRENİP DURUYORUM SÜREKLİ... BEN DE NAAPIYIM, İNSANI GEÇTİM HAYVANA BİLE GÖZ DİKTİM HERHALDE.
NABER LEN ÖZLEDİN Mİ BENİ?
KİMDİ LAN BU?.
HAA ERSOY'MUŞ...

Normalde yedinci katta otururken yeni taşındığı evde giriş katında oturmaya başlayan Erman Çağlar'ın önce bu durumu kabullenememesi, sonrasında ise kabullenmesi üzerine.

1. Gün:

Eski apartmanımızda lord gibiydim. Yedinci katın asil bir hissiyatı vardı. Aşağıdaki insanlar beni göremezler fakat ben onların kafalarının tepelerini görüyorum. Bir insanın kafasının tepesini sadece seçilmiş, elit bir zümre görebilir. Marketlerin güvenlik kameralarını takip eden özel güvenlik birimleri sabahtan akşama kafanızın üstünü izlerler. Çoğu kimse saçının tepeden ne ölçüde açıldığını bilmeden, aynada gördüğünü beyninde düzeltip bir yanılgı, bir inkar içinde dolaşır dünyayı. Süper marketlerin özel güvenlikleri sizi sizden daha iyi tanıyan elit birliklerdir. Her gün gittiğiniz markette sizi hem sucuk salam çalmamanız için onurunuzu kırmadan, bir şey ima etmeden gözlerler, hem de gün geçtikçe kelleşen saçlarınıza tanıklık

Saçlarınız...

eder ama moralinizi bozmamak için bir şey söylemezler. Süper marketin özel güvenliğiyle saç çıkartıcı şampuanların olduğu reyonun önünde sıklıkla karşılaşıyorsanız, belki de size kırıcı olmadan bir şey anlatmaya çalışıyorlardır. Süper marketlerin özel güvenlik görevlileri ve apartmanların yüksek katlarında oturan insanlar. Bütün apartmanın saç durumundan haberdardım, başka da hiçbir şeyden haberdar değildim. Henüz oniki onüç yaşında çocukların bile saçları tepeden açılmaya, emlakçı saçına benzemeye başlıyor bu acılar ve gözyaşlarıyla yoğrulmuş kadim coğrafyada. Belki de yediğimiz pilavlara ve içtiğimiz içme suyuna bir şeyler karıştırıyorlar, üzerimizde oyunlar oynuyorlar? Saçının tepesi açılan çocuğa kötü davrandığım kadar hiçbir canlıya sebepsiz kötü davranmadım bu hayatta. Belki de yabancı güçlerin planı başından beri buydu? İçimden gelmiyordu iyi davranmak. Neden bilmiyorum, iç güdüsel bir şey. Sadece ben değil, anne babaları da kötü davranıyordu erken kelleşen çocuklara. Belki evrimsel açıdan bakıldığında biz apartman olarak bir sürü olabiliriz ve henüz oniki yaşında kelleşecek kadar bazı şeyleri önemsemeyen bireyleri sürünün hayatta kalması açısından bir tehdit olarak görüyoruz. Belki de ülke çapında geniş kapsamlı bir araştırma yapılsa, bu uğurda anlamsız paralar harcansa sevgisiz büyüme ile erken saç dökülmesi arasından anlamlı bir korelasyon ortaya konulabilir. Ancak hangisi sebep, hangisi sonuç? Bunu ortaya çıkartmak için de milyon dolarlar harcayalım, sadece anket ve gözlem değil birebir görüşme gibi daha masraflı bilimsel yöntemleri de kullanalım, bu işin sonunu görene kadar meselenin peşini bırakmayalım. Yedinci katta otururken günlerim böyle bilimsel konuları düşünerek, deneyler tasarlayarak geçiyordu. Giriş kata taşındığımdan beri yüz yüze, göz gözeyim insanlarla. Onlar, benim onları gördüğümü fark ettikleri için normalde yapacakları hareketleri yapmıyorlar ve yüz hizasından kimin gizli kel, kimin normal olduğunu anlamak imkansız. Ben, onların bizim salonumuzun içini gördüğünü bildiğim için normalde elle yiyeceğim yiyecekleri çatalla yemeye çalışıyorum ve sokaktan biri geçerken koltuğa saklanmaya çalışıyorum. Hamster gibi oldum kendi evimde. Yüz yüze bilim yapılmaz. Aynı şekilde akrabayla da bilim yapılmaz. Bitirme tezi için kendi ailesi ve akrabalarıyla röportaj yapmaya karar veren antropoloji öğrencileri neden bahsettiğimi iyi anlayacaklardır. Akrabayla ortak iş yapmaya kalkıp para batıran, kavgalı olan insanlar da anlayabilirler.

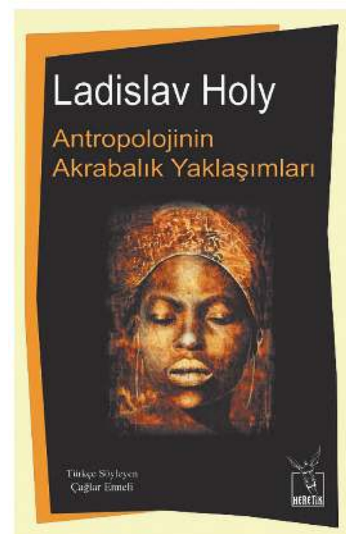

Kel olmamızı istiyorlar.

2. Gün:

Perdeyi aniden, hissettirmeden ve kimseyi kırmadan takmak esastır. Özellikle giriş katta yaşayan insanlar için. Sokaktan gelip geçenler, siz merdiven üzerinde perdeyi kornişe geçirmeye çabalarken üzülürler, "benim yüzümden mi?" diye soran gözlerle, alınganlıkla bakarlar. O esnada, kasık bölgeniz sokaktan geçen insanların surat seviyesindeyken, bir şekilde "yok sizden dolayı değil, güneş çok şeyapıyor, yoksa tabi ki siz sokaktan her geçtiğinizde içeri baktığınız için değil" hissiyatını geçirmeniz lazım. Vücut dilinin sınırlarını daha önce hiç keşfedilmemiş, haritası çıkartılmamış yeni ufuklara taşımak lazım. Bir süre uğraştım, sonra aynı anda hem dev perdeyle, hem de kasık bölgeme "aşk olsun" dercesine bakan insanlarla uğraşmaktan yorulup bıraktım. Gece sokakta kimse yokken, sabahın üçünde falan alkollü bir şekilde takacağım perdeleri. Bu güzel bir plan.

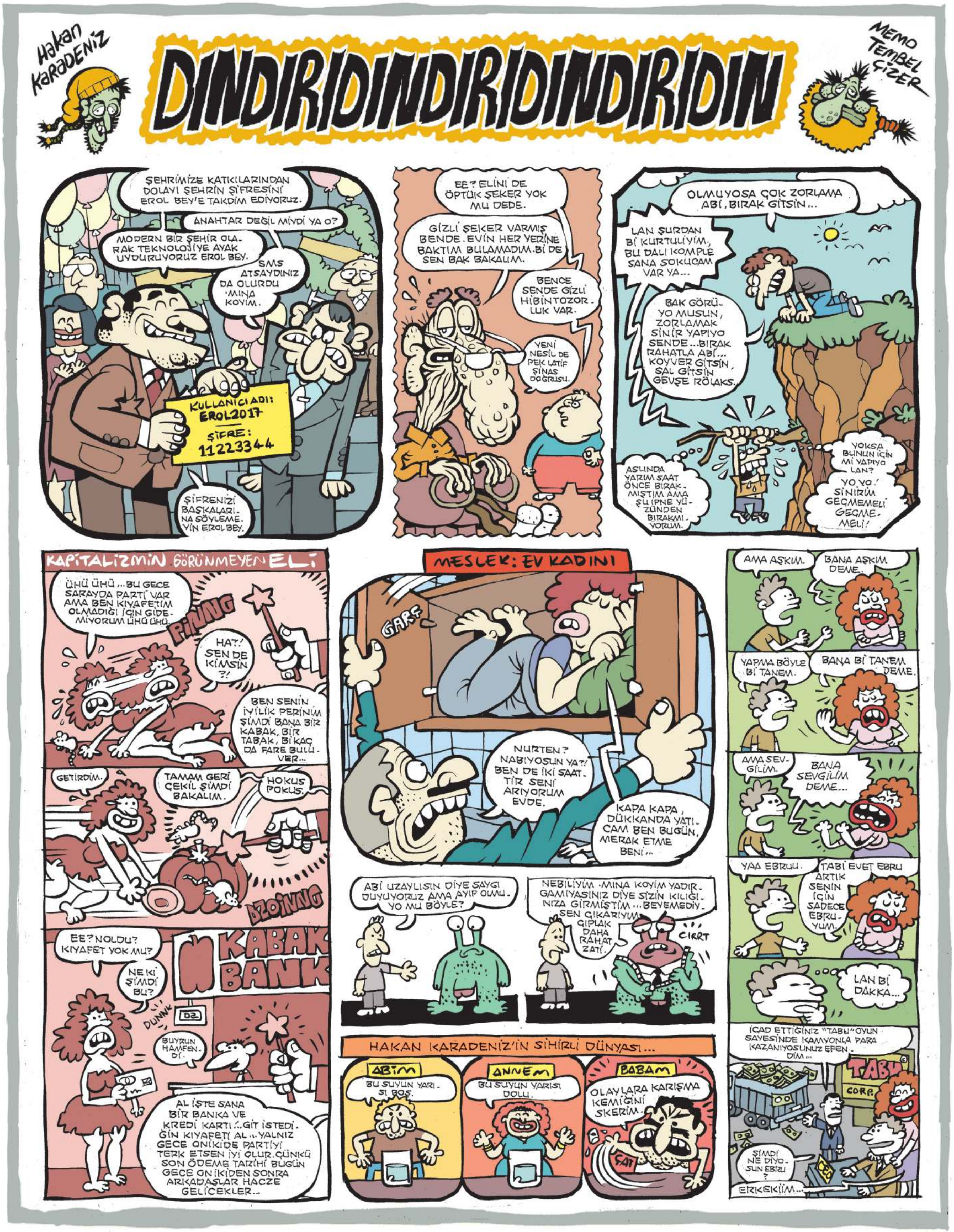
3. Gün:

Akraba ile iş yapılmaz.

Perdeler ileriye doğru atılan çok büyük bir adım oldu. Evdeki yaşam kalitesi gözle görülür şekilde arttı, artık her şeyi elle yiyorum ve sürekli donla geziyorum. Görme ve görülme durumu ortadan kalktığında giriş katının güzelliklerini daha açık bir şekilde takdir edebilmeye başladım. Evden koşarak çıkabiliyorum, asansörde komşuya değmemek için vücudumu küçültmeye çalıştığım günler geride kaldı, en güzeli ise sokakta konuşulan her şeyi duyabiliyorum. HER ŞEYİ. Pencerenin altından gelip geçene kadar ama. Sanki radyoda, insanların özeli frekansında devamlı istasyon değiştiriyormuş gibi. Yanındakiyle konuşan var, telefonuyla konuşan var, gezdirdiği hayvanla konuşan var, kendi kendine konuşan var. Çok tatlı bir şikayet ortamı var sokakta. Herkes herkesi ve her şeyi birbirine şikayet ediyor. İnsanların kafalarının üstünü izlemeye göre kat kat daha kaliteli bir deneyim açıkçası. İlk gün taşınmanın verdiği yorgunlukla yedinci katı o kadar övdüğüm için biraz utandım sonradan.

Devam edecek...

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
ŞEHRİMİZE KATKILARINDAN DOLAYI ŞEHRİN ŞİFRESİNİ EROL BEY'E TAKDİM EDİYORUZ.
ANAHTAR DEĞİL MİYDİ YA O?
MODERN BİR ŞEHİR OLARAK TEKNOLOJİYE AYAK UYDURUYORUZ EROL BEY.
SMS ATSAYDINIZ DA OLURDU 'MINA KOYIM.
KULLANICI ADI: EROL2017
ŞİFRE: 11223344
ŞİFRENİZİ BAŞKALARINA SÖYLEMEYİN EROL BEY.
EE? ELİNİ DE ÖPTÜK ŞEKER YOK MU DEDE.
GİZLİ ŞEKER VARMIŞ BENDE. EVİN HER YERİNE BAKTIM BULAMADIM. Bİ DE SEN BAK BAKALIM.
BENCE SENDE GİZLİ HİBİNTOZORLUK VAR.
YENİ NESİL DE PEK LATİF ŞİNAS DOĞRUSU.
OLMUYOSA ÇOK ZORLAMA ABİ, BIRAK GİTSİN...
LAN ŞURDAN Bİ KURTULİYİM, BU DALI KOMPLE SANA SOKUCAM VAR YA...
BAK GÖRÜYO MUSUN, ZORLAMAK SİNİR YAPIYO SENDE... BIRAK RAHATLA ABİ... KOYVER GİTSİN, SAL GİTSİN GEVŞE RÖLAKS.
ASLINDA YARIM SAAT ÖNCE BIRAKMIŞTIM AMA ŞU İPNE YÜZÜNDEN BIRAKMIYORUM.
YOKSA BUNUN İÇİN Mİ YAPIYO LAN?
YO YO! SİNİRİM GEÇMEMELİ GEÇMEMELİ!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ÜHÜ ÜHÜ... BU GECE SARAYDA PARTİ VAR AMA BEN KIYAFETİM OLMADIĞI İÇİN GİDEMİYORUM ÜHÜ ÜHÜ.
PİNNG
HA?! SEN DE KİMSİN ?!
BEN SENİN İYİLİK PERİNİM ŞİMDİ BANA BİR KABAK, BİR TABAK, Bİ KAÇ DA FARE BULUVER...
GETİRDİM.
TAMAM GERİ ÇEKİL ŞİMDİ BAKALIM.
HOKUS POKUS.
BZOİNNG
EE? NOLDU? KIYAFET YOK MU?
NE Kİ ŞİMDİ BU?
KABAK BANK
DUNNK
BUYRUN HAMFENDİ.
AL İŞTE SANA BİR BANKA VE KREDİ KARTI!.. GİT İSTEDİĞİN KIYAFETİ AL... YALNIZ GECE ONİKİDE PARTİYİ TERK ETSEN İYİ OLUR. ÇÜNKÜ SON ÖDEME TARİHİ BUGÜN GECE ONİKİDEN SONRA ARKADAŞLAR HACZE GELİCEKLER...
MESLEK: EV KADINI
GARR
NURTEN? NABIYOSUN YA?! BEN DE İKİ SAATTİR SENİ ARIYORUM EVDE.
KAPA KAPA, DÜKKANDA YATICAM BEN BUGÜN, MERAK ETME BENİ...
ABİ UZAYLISIN DİYE SAYGI DUYUYORUZ AMA AYIP OLMUYO MU BÖYLE?
NEBİLİYİM 'MINA KOYİM YADIRGAMIYASINIZ DİYE SİZİN KILIĞINIZA GİRMİŞTİM... BEYEMEDİYSEN ÇIKARIYIM
ÇIPLAK DAHA RAHAT ZATİ.
CIRRT
HAKAN KARADENİZ'İN SİHİRLİ DÜNYASI...
ABİM
BU SUYUN YARISI BOŞ.
ANNEM
BU SUYUN YARISI DOLU.
BABAM
OLAYLARA KARIŞMA KEMİĞİNİ SKERİM.
ÇAT
AMA AŞKIM.
BANA AŞKIM DEME.
YAPMA BÖYLE Bİ TANEM.
BANA Bİ TANEM DEME.
AMA SEVGİLİM.
BANA SEVGİLİM DEME...
YAA EBRUU.
TABİ EVET EBRU ARTIK SENİN İÇİN SADECE EBRUYUM.
LAN Bİ DAKKA...
İCAD ETTİĞİNİZ "TABU" OYUN SAYESİNDE KAMYONLA PARA KAZANIYOSUNUZ EFENDİM...
TABU CORP.
CEO
ŞİMDİ NE DİYOSUN EBRU ?
ERKEKİİM...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dünya şenliğinde pulca payım yok
Bana düğün bayram sen gelincedir
Yer yerinden oynar sen kim gidersen
Yer yerine gelir sen gelincedir"
Zeki Ömer Defne / Aşk İle'den

● **Ne İstanbul'u ne Edirne'si, Kemal Kılıçdaroğlu'nun yürüyüşü Londra'da bitsin. Emperyal burjuva hukukunun başkentinde yani!**

● Mutluysam sebebi var. Kavun, benim ilk aşkım!

● **Arkadaşım otostop yapmış, kamyon durmuş. Binmiş kamyona. Şoför ve yanında bir kadın. "Hoşgeldin" demişler. Beş aylık evlilermiş. "Ayrılamıyoruz, o yüzden beraber çıktık yola" demişler. Aşk nasıl güzel koptuysa artık...**

● Bas gitarcı olsam, grubumun ismi "Bas Git" olurdu...

● **Çalıştığım yerlerden birinde, gömleğinin içine mütemadiyen beyaz atlet giyen, tüm gömlekleri birbirine yakın tonlarda ekose, pantolonları muntazaman ütülü, aşırı titiz bir adam vardı. Çay içerken falan yarım rulo kağıt alıyordu eline, nedir, damlamasın. Bi gün elma yerken suyu pantolonuna damladı, öyle bir panik yaşadı ki, gören nükleer sızıntı zanneder. Muhtelif bezlerle sil ha sil. "Yalnız çok doğru iş yapıyosun, biz böyle iki arkadaş kaybettik" dedim, iyiden iyiye bozulup küstü bana...**

● Otobüs muavininin, biriyle konuşurken araya girip soru soran müşteri kadına "Biley misun teyzezium, sana kendiminen ilgili sok önemli bir hikaye anlatazaum. Kızkardeşumla ben tartışurken, araya babam girmiş idu, ha bıçakla kovaladum babamu! Ha, istersen girma araya da lafu uzatma da!!"

● **Disleksi: Sitede oturan dişlek...,**

● 1992 yılının mart ayında çıkan Penthouse dergisinde, dönemin kültür bakanı Fikri Sağlar'ın demeci var: "Penthouse'lar okunacaktır!"

● Meslektaşım İlker Ekiz'e "Sende S yok, Deniz Seki'de Z yok, ikinizin toplamı SEKİZ etmiyor" dedim. Mesai arkadaşım, sevgili dostum Deniz Seki, geçmişler olsun. Özgürlüğüne kavuşmana çok sevindim, nice latif ilhamlar dilerim sana. (Bu arada, İlker Ekiz'in "Kulak Arkası" adlı aforizma kitabı, yakında basılacak...)

● **"Bireysel nefret" kusmak için "sosyal medya"yı kullanana "kit" desek yeridir...**

● "Ben bir devlet başkanının resepsiyonunda smokinle dikiliyor olsam ve çamura bulanmış bir top gelse üzerime doğru, onu göğsümde yumuşatıp geri paslarım." diyor Diego Armando Maradona ve ekliyor: "Olması gerektiği gibi!"

● **Tuğrul Türkeş, kamu spotu gibi adam. Onu görünce "hayatta nasıl olmamak" gerektiğini anlıyor insan...**

● Yıllardır yazının tepesine alıntı koyarım, ilk üstüste iki hafta aynı şair ve şiirden alıntı yapıyorum. Zeki Ömer Defne, çarptı beni... Diğer seçenek Mustafa Seyit Sutüven'in "Tütün" adlı şiirindendi: "Ne şarap gibi ıstırap nehri / Ne bırakmada bir kadın zehri / Ne de neş'esi itibarsızdır... Nefesimde nöbetleşen karbon / Ve önümde adım adım bir son / Ve yeminle tütün zararsızdır..." (Siz gene de başlamayın sigaraya)

"İlginç"ten bana ne! "Enterasan" olmak daha güzel...

● **Serenay Sarıkaya mı çok güzel yoksa onunla mesai yapan dişiler mi gudubet, bilimadamı dikkatiyle araştırıyorum...**

● Fazla zekadan başınız mı ağrıyor? Star televizyonundaki "Duymayan Kalmasın" adlı sabah programını izleyin. Bi şeyiniz kalmaz! (Demin "15-16 yaçımdan beri giderim Şamdan adlı mekana" dedi Bayan Seren Serengil)

● **İstanbullu genç aşıklara kornerden fikir: Boğazdaki tekneler, gece öpüşmeleri için uygun mekanlar olmasın sakın? Manzaraya girmedim bile.**

● Bir hanımefendi "Mezun bacakların var" dediğini ve mezun'un olgun anlamına geldiğini sanmıştım. Yanılmışım. Kadın bana "Mevzun bacakların var" demiş. Mevzun; biçimli, düzgün anlamına geleyormuş. Uyarılarınıza teşekkür ederim. (Öte yandan, bacaklarımın düzgünlüğü de bu vesileyle arşive gereksizce girmiş bulunuyor.)

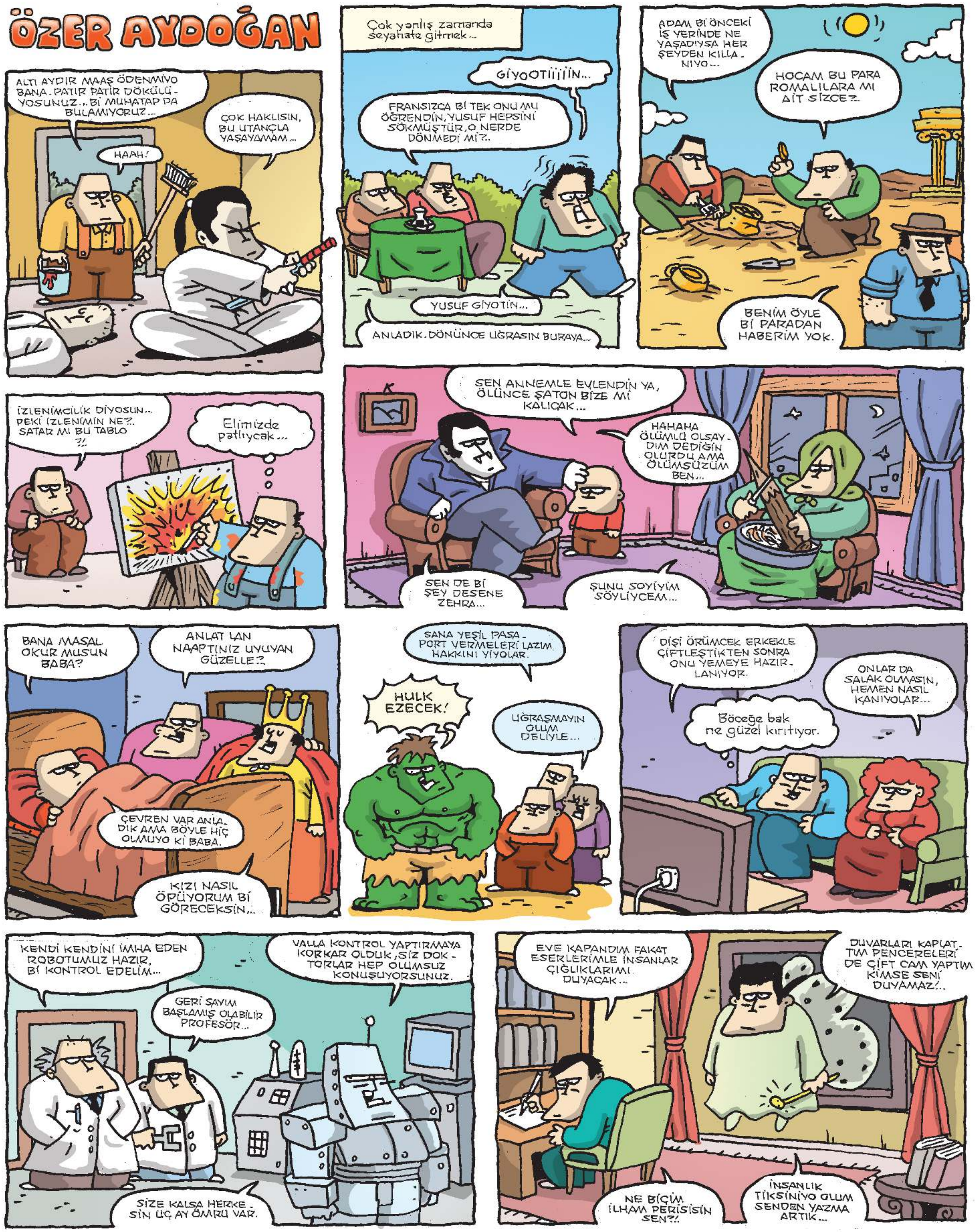
● **"Hayaldeki prens olsa da / Gönül haydutları sever" (Şirin Soysal'ın 'Saatler' şarkısından. Bana kalsa 'Saatlar' gerçi. Neyse.)**

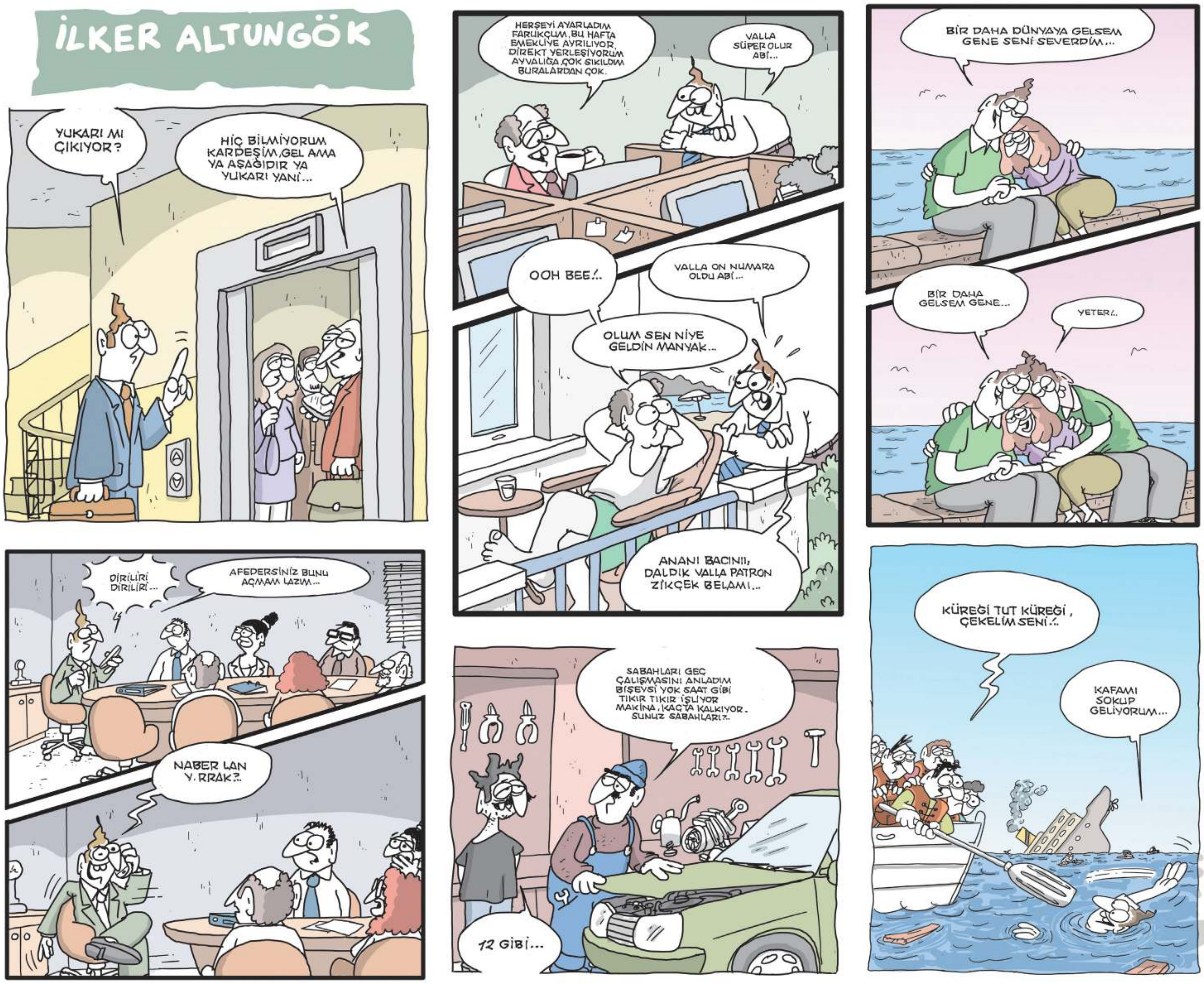
● Neymiş efendim, İtalya'da Serra Yılmaz, "Yılın komedyeni" seçilmiş. İtalyan n'aapsın, Perran Kutman'ı, Ayşen Gruda'yı, Binnur Kaya'yı mı seyretti ki karar versin italyan?! Ne yapsın italyano?

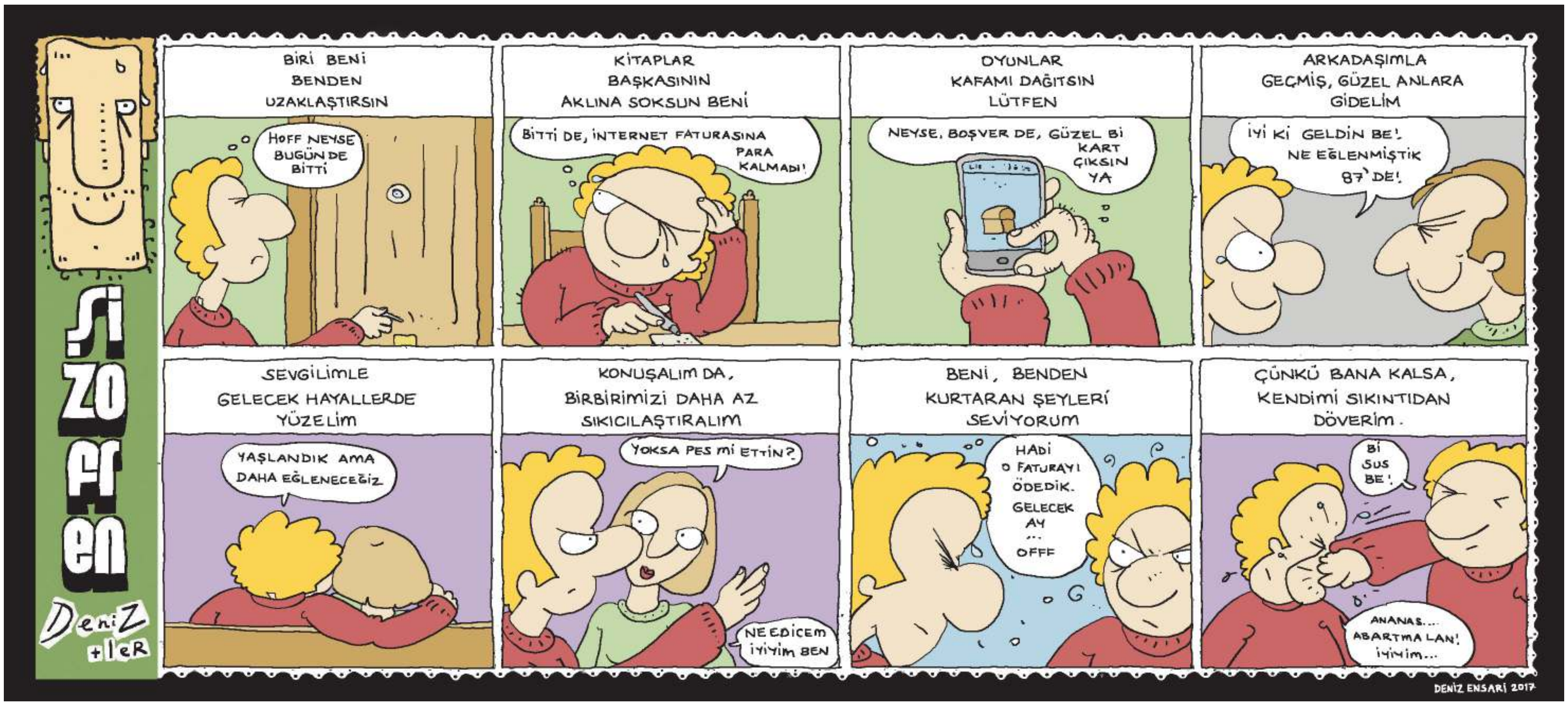
● **Prens'teki e kadar yalnızım...**

● Sevil Parfümeri, logonla canımdan can aldın. Değiştir artık şunu. Değiş gayrı!

● **7 temmuz cuma ya da 8 temmuz cumartesi, Bodrum-Gündoğan'da, Villa Rustica adlı butik otelin bahçesinde "Kızıl Ordu Solosu" adlı tek kişilik gösterimi sergileyeceğim. Belki ikisinde de yaparım. Kesin detaylar haftaya, mutlu bayramlar...**

ÖZER AYDOĞAN
ALTI AYDIR MAAŞ ÖDENMİYO BANA. PATIR PATIR DÖKÜLÜYOSUNUZ... Bİ MUHATAP DA BULAMIYORUZ...
ÇOK HAKLISIN, BU UTANÇLA YAŞAYAMAM...
HAAH!
Çok yanlış zamanda seyahate gitmek...
GİYOOTİİİİİN...
FRANSIZCA Bİ TEK ONU MU ÖĞRENDİN, YUSUF HEPSİNİ SÖKMÜŞTÜR, O NERDE DÖNMEDİ Mİ?..
YUSUF GİYOTİN...
ANLADIK. DÖNÜNCE UĞRASIN BURAYA...
ADAM Bİ ÖNCEKİ İŞ YERİNDE NE YAŞADIYSA HER ŞEYDEN KILLANIYO...
HOCAM BU PARA ROMALILARA MI AİT SİZCE?..
BENİM ÖYLE Bİ PARADAN HABERİM YOK.
İZLENİMCİLİK DİYOSUN... PEKİ İZLENİMİN NE?.. SATAR MI BU TABLO ?!..
Elimizde patlıycak...
SEN ANNEMLE EVLENDİN YA, ÖLÜNCE ŞATON BİZE Mİ KALICAK...
HAHAHA ÖLÜMLÜ OLSAYDIM DEDİĞİN OLURDU AMA ÖLÜMSÜZÜM BEN...
SEN DE Bİ ŞEY DESENE ZEHRA...
ŞUNU SOYİYİM SÖYLİYCEM...
BANA MASAL OKUR MUSUN BABA?
ANLAT LAN NAAPTINIZ UYUYAN GÜZELLE?..
ÇEVREN VAR ANLADIK AMA BÖYLE HİÇ OLMUYO Kİ BABA.
KIZI NASIL ÖPÜYORUM Bİ GÖRECEKSİN...
SANA YEŞİL PASAPORT VERMELERİ LAZIM HAKKINI YİYOLAR.
HULK EZECEK!
UĞRAŞMAYIN OLUM DELİYLE...
DİŞİ ÖRÜMCEK ERKEKLE ÇİFTLEŞTİKTEN SONRA ONU YEMEYE HAZIRLANIYOR.
ONLAR DA SALAK OLMASIN, HEMEN NASIL KANIYOLAR...
Böceğe bak ne güzel kırıtıyor.
KENDİ KENDİNİ İMHA EDEN ROBOTUMUZ HAZIR, Bİ KONTROL EDELİM...
VALLA KONTROL YAPTIRMAYA KORKAR OLDUK, SİZ DOKTORLAR HEP OLUMSUZ KONUŞUYORSUNUZ.
GERİ SAYIM BAŞLAMIŞ OLABİLİR PROFESÖR...
SİZE KALSA HERKESİN ÜÇ AY ÖMRÜ VAR.
EVE KAPANDIM FAKAT ESERLERİMLE İNSANLAR ÇIĞLIKLARIMI DUYACAK...
DUVARLARI KAPLATTIM PENCERELERİ DE ÇİFT CAM YAPTIM KİMSE SENİ DUYAMAZ!..
NE BİÇİM İLHAM PERİSİSİN SEN?!..
İNSANLIK TİKSİNİYO OLUM SENDEN YAZMA ARTIK...

İLKER ALTUNGÖK
YUKARI MI ÇIKIYOR?
HİÇ BİLMİYORUM KARDEŞİM, GEL AMA YA AŞAĞIDIR YA YUKARI YANİ...
DİRİLİRİ DİRİLİRİ...
AFEDERSİNİZ BUNU AÇMAM LAZIM...
NABER LAN Y. RRAK?..
HERŞEYİ AYARLADIM FARUKÇUM, BU HAFTA EMEKLİYE AYRILIYOR, DİREKT YERLEŞİYORUM AYVALIĞA, ÇOK SIKILDIM BURALARDAN ÇOK.
VALLA SÜPER OLUR ABİ...
OOH BEE!..
VALLA ON NUMARA OLDU ABİ...
OLUM SEN NİYE GELDİN MANYAK...
ANANI BACINI, DALDIK VALLA PATRON ZİKÇEK BELAMI...
SABAHLARI GEÇ ÇALIŞMASINI ANLADIM BİŞEYSİ YOK SAAT GİBİ TIKIR TIKIR İŞLİYOR MAKİNA, KAÇTA KALKIYOR. SUNUZ SABAHLARI?..
12 GİBİ...
BİR DAHA DÜNYAYA GELSEM GENE SENİ SEVERDİM...
BİR DAHA GELSEM GENE...
YETER!..
KÜREĞİ TUT KÜREĞİ, ÇEKELİM SENİ!..
KAFAMI SOKUP GELİYORUM...

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
BİRİ BENİ BENDEN UZAKLAŞTIRSIN
HOFF NEYSE BUGÜN DE BİTTİ
KİTAPLAR BAŞKASININ AKLINA SOKSUN BENİ
BİTTİ DE, İNTERNET FATURASINA PARA KALMADI!
OYUNLAR KAFAMI DAĞITSIN LÜTFEN
NEYSE, BOŞVER DE, GÜZEL Bİ KART ÇIKSIN YA
ARKADAŞIMLA GEÇMİŞ, GÜZEL ANLARA GİDELİM
İYİ Kİ GELDİN BE! NE EĞLENMİŞTİK 87'DE!
SEVGİLİMLE GELECEK HAYALLERDE YÜZELİM
YAŞLANDIK AMA DAHA EĞLENECEĞİZ
KONUŞALIM DA, BİRBİRİMİZİ DAHA AZ SIKICILAŞTIRALIM
YOKSA PES Mİ ETTİN?
NE EDİCEM İYİYİM BEN
BENİ, BENDEN KURTARAN ŞEYLERİ SEVİYORUM
HADİ O FATURAYI ÖDEDİK. GELECEK AY... OFFF
ÇÜNKÜ BANA KALSA, KENDİMİ SIKINTIDAN DÖVERİM.
Bİ SUS BE!
ANANAS... ABARTMA LAN! İYİYİM...
DENİZ ENSARİ 2017

BEN — ALPAY ERDEM

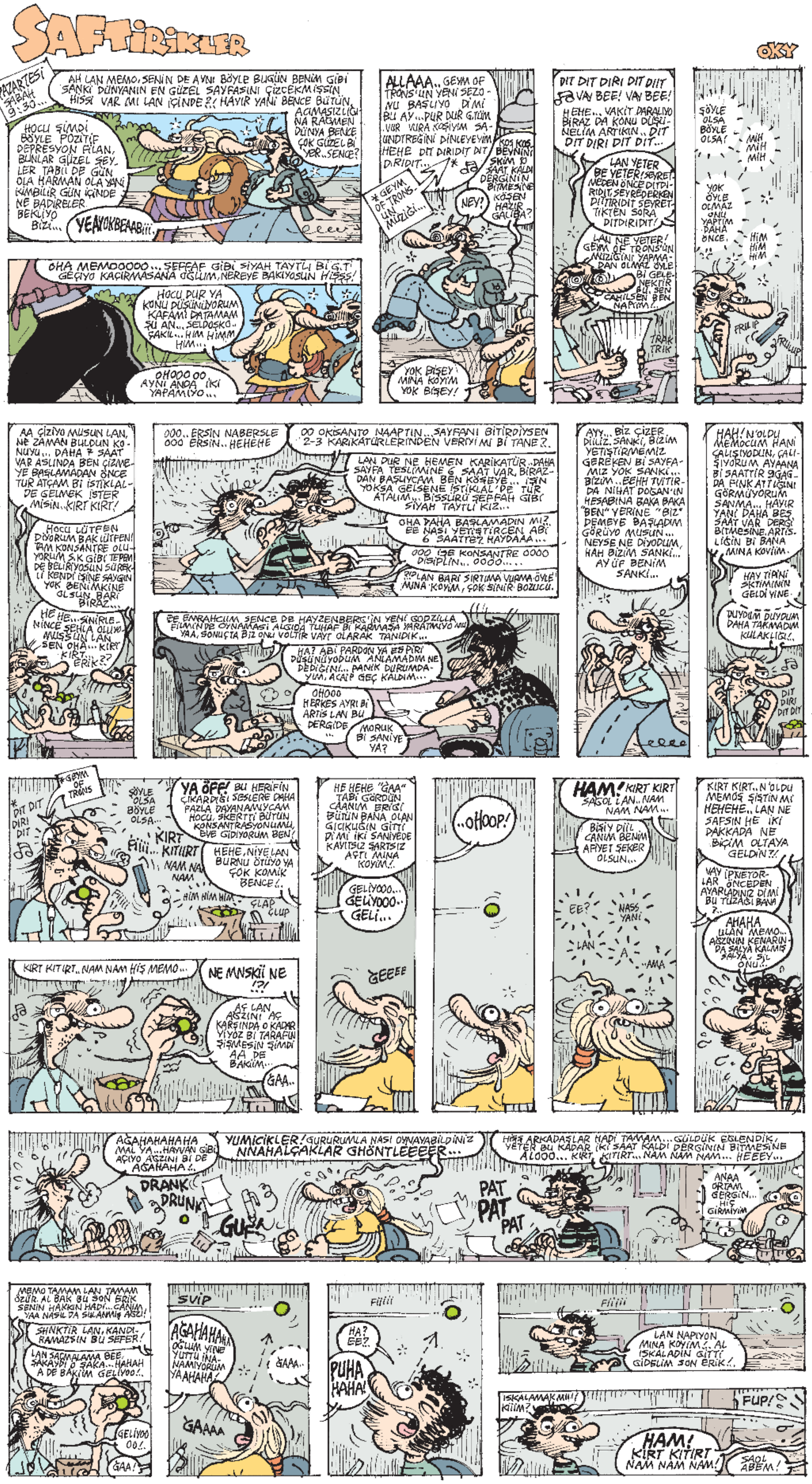
æ Merhaba.

æ Köprücük kemiğimi kırdım ya ben şimdi, sürekli köprücük kemiğimden bahsedesim var. Sürekli ama. Her yerde, her koşulda. O kadar mutluyum ki köprücük kemiğimi kırdığım için anlatamam. Ah ah, o son striptiz barda, sabunlu sabunlu, "açılın kızlar, şurda bi saattir seyrediyorum, sizden tatmin olmadım, bu mudur yani strip dans, bi işi de bi becerin ya, bu sizin işiniz, you had one job, bu işten para kazanıyosunuz, insanın biraz bi işine bi saygısı olur, açılın, direk dansı nasıl yapılırmış, bi seyredin de bi görün, gözünüzü iyi açın, iyi öğrenin" diye gereksiz büyük hareketler içine girip de çıkmayaydım direğin tepesine, bir de ters dönmeyeydim iyiydi. Laap diye omzum üzerine düşmemle kırıverdim kemiği o oldu. Yani aslında böyle de olabilirdi. Fakat yook, bildiğin maçta kırıldı. Heyecansız gibi suni çimde kırdım köprücüğümü. İnsan üzülüyorsa bir buna üzülüyor işte. Sen o kadar Moskova'ya git, futbol sahasında kır omzu, olacak iş mi. Ayıp ya. Yemin ediyorum ayıp. Benim striptiz barlara giden arkadaşlarım da var. Hep anlatıyorlar. Ben de gidiyorum ara ara, ben de anlatıyorum. Giden anlatıyor. Oranın da olayı o. Gidiyorsan anlatacaksın aga. Gidiyorum anlatıyorum. Ben düz adamım. Konya'ya giderim etli ekmek yerim, Moskova'ya giderim, hop striptiz bar. Bir yerin nesi meşhursa. Ne diyordum, köprücük. Anneme "köprücük kemiğimi kırdım" dedim. Annem onu "Alpay elmacık kemiğini kırmış" olarak yaymış, halacığım aradı en son, "Alpay yüzünü kırmışsın, nasıl başardın" diyerekten. Ten. En. Nen. Bir de ağabey, köprücük kemiği öyle acayip bir şey ki, çook insanlar belli bir yüzde olarak kırıyor bunu, fakat yine de köprücük kemiği o kadar da tanınmıyor bilinmiyor. Üst üste üç kez kıran var. Ekseriyetle bol bol kırdığımız bu kemiği bir tanıyalım ama. Köprücüğümüzü tanıyalım lütfen. En son akademisyen bir arkadaşımla telefonda konuşuyorum, "köprücüğümü kırdım" dedim, akademisyen haa bu, doktorasını yeni verdi, profesör olması an meselesi, "o nasıl bir kemik ki" dedi. Bilmiyor cahil. "Yahu" dedim, "hani omuzda var ya, o". "Canlanmadı gözümde" dedi. Dedim "ya hani şu kadınları seksi gösteren kemik var ya, o işte" dedim. Gülmeye başladı. "Resmen kadınları seksi gösteren kemiğini kırmışsın" dedi. "Bir şey kaybetmemişsin pek" dedi. Öyle işte. Komikti bence de. Cahil mahil ama komik. Bu arada Moskova'da bir ofis eğlencesi ortamında, doğum gününü hunharca kutladığımız şahıs, gecenin sonuna doğru benim azılı bir sevenim çıktı. Çünkü beni seven gerçekten azılı seviyor. Sevmeyen de hiç sevmiyor. Otuz iki yaşında Türk iş adamı. Biz bizim takımdan sekiz kişiyiz orada. "Hepisi" müzisyen, bir ben komikçi. Alpay Erdem aşağı, Alpay Erdem yukarı. Delirdi bizim Türk iş adamı. Aklı çıktı adeta. Gerçekten çok seviyor ama. Dravdan değil. On beş senelik süper sağlam okur. Benden daha iyi hatırlıyor işlerimi. "Sizi" dedi "ben o zaman bi yere götüreyim". Tahmin edin nereye götürdü bizi. Tabii ki striptiz bara. Nereye götürecekti ya. Burası bir Çanakkale olsa peynir helvacısına götürürsün. Burası bir Antalya olsa Paçacı Şemsi'ye götürürsün, Eskişehir olsa Balaban Köftecisi'ne gidersin, Trabzon olsa Karpi Pidecisi, başka bir yer olsa başka bir yere götürürsün, Moskova'da nereye götüreceksin. Tabii ki striptiz bar. Artk kusasım geldi striptiz barından. Konuyu hemen bağlıyorum, o gece Türk iş adamı arkadaş, bizim için belki bir yirmi bin lira harcadı Türk parası olarak, ruble olunca hiç hesaplayamıyorsun çünkü, yine de tatmin olmadı. "Yapamadım size bir şey" diyor. Daha ne yapacaktı acaba. Sırf beni tanıdığı sevdiği için, bir bisiklet parası, üç aşağı beş yukarı kendi bisikletim üzerinden şeyapıyorum, harcadı, yine de tatmin olmadı. Para bir şeyin ölçüsü değil ama mizah gerçekten çok kuvvetli bir olgu. Bir mizahçıyı bir kez gönülden gerçekten seversen, onu çılgınlar gibi seviyorsun. Tüm mutluluğum da bu oldu. Yere batsın striptizi barı. Diyorsun ki, "boşuna yazmadık, boşuna çizmedik demek ki bunca yıl" diyorsun. Moskova'da bile birilerinin gönlündesin işte. Bundan daha güzel bir şey olabilir mi. Net söylüyorum, olamaz bence.

æ İnsan ayaktır. Sana bunu kanıtlarım. Dur kanıtlayayım hatta. Hani bazen ekseriyetle de misafirlikte bir yatak hazırlıyorlar sana, ayakların sığmıyor, uyuyamıyorsun ya, işte bu noktada sen ayaksın. Daha iyi ifade edeyim madem. Gerekirse ikna koması bizim işimiz. Seni senin bir ayak olduğuna inandırabilmek adına yapamayacağım şey yok. Ha elime ne geçiyor, hiçbir şey. Sen yerinde ve zamanında bir hiçbir şeyin ne memen lezzetli bir şey olduğunu bir bilsen, ah bir bilsen var ya. Dur ya, şeyimden saptım. Ayak olduğuna ikna edecektim seni, hiçbir şey övüyorum şu anda. Ne diyordum, ayak. Mesela ayağını sıkan bir ayakkabı giyiyorsun ya ayağına, ayakkabıcıda denerken, "ya bu oldu ya galiba" deyip alıyorsun, halbusi bir numara büyük alman gerekiyordu, bunu da sonra anlıyorsun, o ayakkabıyı ne kadar da zorlasan asla giyemiyorsun, yanıyor ha yanıyorsun ya, sonra da çıkarıp atıyorsun ayağından, bir daha da asla giymiyorsun, giyemiyorsun çünkü. Aynı hissiyat işte. Ayakkabın dar geliyor, giyemiyorsun, yatak dar geliyor, uyuyamıyorsun. Sen ayağı sadece ayakla sınırlı bir şey zannediyorsun. Halbuki ayak, ayak baş parmağından bir başlıyor, insanın saç dibine kadar uzanıyor. İnsan koca bir ayaktır, gerisi de yalandır.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Alacakaranlıkta kıpır kıpır gölgeler/ Sesler gelir yakın sinema bahçesinden/ Bir hoş olurum."

Turgut Uyar

FİRUZE

Yarım kalmış, yaralı bereli, kopuk kopuk,
uyduruk bir uykunun karanlık, marazi rüya parçaları.
O rüya parçalarının kalıntılarını/kırıntılarını sürükleye sürükleye(döke saça koridorlara) salonun ortasına getirmişken. Tam.
Ağlamaya hazırlanan bir bebek suratı gibi kırıştırılmış, yarı kısık gözlerle...
A! O da ne!
Pencerenin dışında "azur mavisi" bir deniz! "AZUR MAVİSİ!"
Bi daha. Bi daha bakıyorum. (çık balkona) Cam göbeği/ türkuaz; hani o Pasifik adaları turizm afişlerinde falan, sanki biraz da fotoşop yardımıyla, düzelte düzelte elde edilmiş gibi görünen o muhteşem deniz rengi. Dünyanın en vaadkar, en "gel gel"eden, iç hoplatan, akıl çelen mavisi.

O revnaklı/menevişli eşsiz mavi. Havai, Ceyman adaları, Mairutuslar'da falan rastlanan o cennet çağrışımlı renk. (bırak herşeyi gel buraya) Allalla! Burada ne işi var? (Aloha!)
"İklim değişir, Akdeniz olur" bile değil, daha fazlası. Nooluyoruz? (Tabakta Yağma Hasan'nın böreğinden kalın kesim bir parça)
Ortaköy açıklarında da suya iyice eğilmiş palmiyeli, kumsallı bir iki ıssız ada olsa hiç fena olmayacak.(kokonat?) Madem oldu. Olabiliyor.*(O enfes camgöbeğinin üzerinde minik minik bulut parçalarının "biraz mora da çalan" tatlı bir lacivertten olma gölgelerinin usul usul kayı*şı--gaipten baygın bi havai gitar sesi?--)
İyi, güzel de, yirmibeş yılı aşkın bi zamandır bu minik bir tepeye kurulu evden mel mel dışarı bakarım, bu çeşit bir deniz rengi ilk kez görüyorum. Ne dönüyor? Zaten türlü çeşitli "alametler" marifetiyle, tam bi " kötüye yorma" kompetanı haline gelmiş, telleri kopuk, düğmeleri atık, bitik mecalli zavallı zihnim. Şiddetli afallama hali. Ürkü/korku/işkil/kuşku. Hepsi. Elele. Hafif hafif çarpıntılar.
Ölümcül bişey mi? (deniz bile ölür/ Lorca) (Ölümcül hastanın son anda yüzüne gelen pembelik?) Hemen koşup bakıyorum heryere.(internet) Meğer değilmiş öyle.
Allalla! Hayret.(nasa, masa bile açıklama yapmış. Bilmemne planktonları çoğalmışmış da. Bolluk olacakmış önümüzdeki sezon. Bol balık--Marmara'nın uydudan çekilmiş resimleri falan, uzaydan bile net bi şekilde görünüyor o enfes, afsunlu camgöbeği/ firuze--)
Hayret! Bi daha hayret. İlk defa "iyi/güzel" bir şey, bir başka güzel bişey'e işaret ediyor.
Aa! Bu da olabiliyor muydu?
Ben "ölümcül kimyasal atıklar Boğaz'ı, Marmarayı camgöbeğine boyadı, canlı yaşamı tehlikede" şeklinde bir habere razıydım. "Eh, ne olacaktı ki" dilimin ucunda. Valla, kendi adıma. Balık malık olmasa da olur. Kalsın. Fazla bana. Korkarım.*(çok güldük, ağlayacağı*z)
Yeter ki o renk. O biraz daha kalsın.
Muhtacım.
"Dünyanın rengine" dahi kanmaya, şiddetle.(teşekkürler plankton, varol, nurol)

ESEMES

Tövbekar;
Kaçmış, izini kaybettirip başka bir şehirde çoluk çocuğa karışaraktan yeni bir hayata başlamış eski bir pavyon kadını. Ne hissederse. Öyle hissediyorum. Aynısı. O mesajlar geldiğinde: "dzzzzzıt dzzzzzıt" O ses. Telefona. İçim cız ediyor. Gövdem sabit, sadece başımı çevirip şööle bir bakıyorum telefona, yan yan. Buldular işte. İzimi. Eski belalım? Nasıl buldu! Allahım! O duygu. *(içerde, hiçbir şeyden habersiz, mı*şıl mışıl uyuyan masum yavrular, saatin tiktakları)
Çok çok eski bi ilişkiydi oysa ki banka. O banka. Nasıl oldu? Nasıl bir beraberliğimiz oldu? Hatırlamıyorum dahi.*(hesap mı, açtırmı*ş mıydım? Hiç hatırlamıyorum)
Ama o beni unutmamış işte bak.
Peşimde. Banka peşimde. Bulmuş numaramı. Nerden buldun? Belki on, onbeş tane o aynı mesaj. Israr ediyor. Muhtevası mı? Şöyle bir şey: "yanmış anlama, benim. Bambaşka bi mevzu için mesaj çekiyom. Korkma. Seni unutamadım. Gülüm. Para vermek istiyom sana bi miktar"
Ne? Allahım! Para mı? Ne diyosun sen? En fazla istediğim şey. Bana para verecekmiş meğersem. Banka. O yüzden ısrar ediyor. Allalla. Bak Allahın işine. Gördün mü bak. "15 bin liran hazır" diyor. Hazırmış. Öyle yazıyor. "çok az masrafla" Onbeşbin lira verecekmiş bana. Gerçi borçmuş. Olsun. En yakınının bile yüz lira isteyince dinlene dinlene kaçacağı bi zamanlar. Kredi yani.
Altın kalpli banka. Bak şu işe. Ben tamamen yanlış anlamışım.(onca işinin gücünün arasında--o şubeler tam bir arı kovanı--bu garibi düşünüp, o kadar mesajı çektin ya ısrarla, Aşk olsun! Burnumun dibinde bir sızı. Yanağımdan yuvarlanan ılık bir damla--senin için, canım banka--)

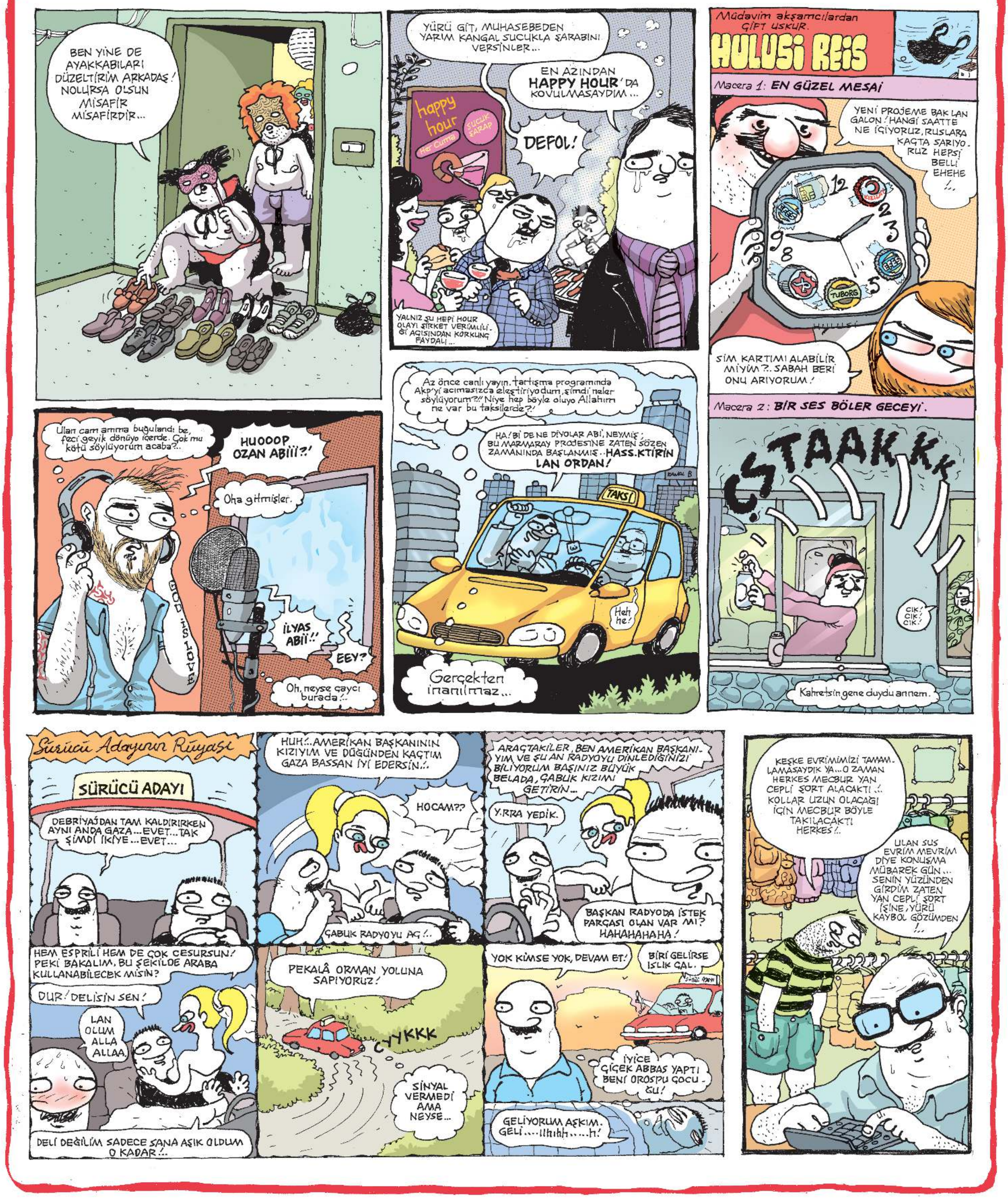

Yalnız, bi dakka! Aliyim almasına da paranı. Tamam. Beni tam hatırlıyor musun sen bak? Başka biriyle karıştırmadın di mi? Ama bak sonra veremem meremem, (unuttun galiba sen beni, tam hatırlıyor musun, etim ne butum ne) Sonra mağdur olma bak, iyilik yapıyım derken. Ben de mahcup olmayayım sonra. Yalnız bi dakka gene, gene bi dakka! "Veremez zaten bu" diye hesaplamadın di mi? Banka? O yüzden değil di mi?

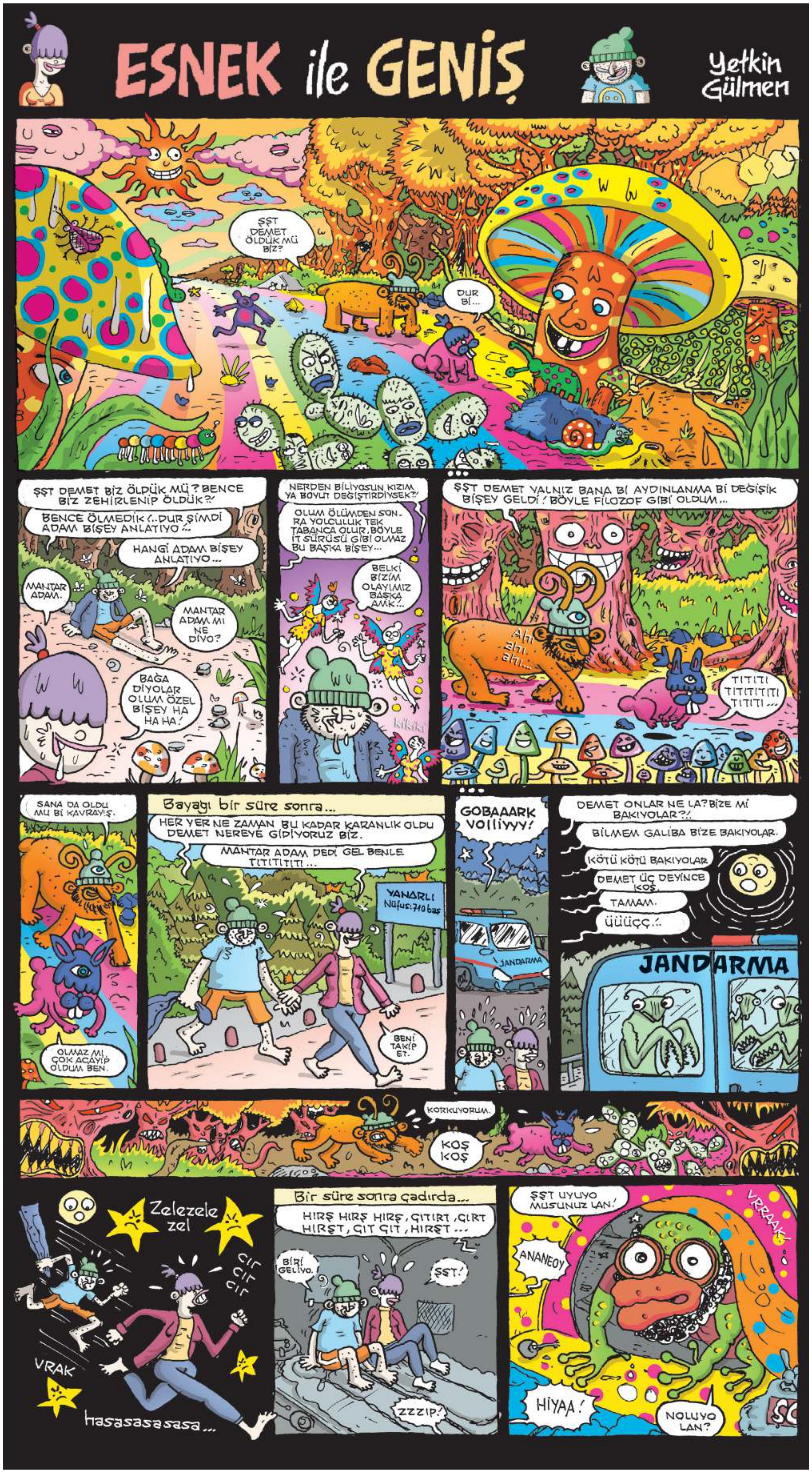
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...
Bayramınızı da kutluyorum...

"İklim değişir, Akdeniz olur, gülümse" Kemal Burkay

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ŞŞT DEMET ÖLDÜK MÜ BİZ?
DUR Bİ...
ŞŞT DEMET BİZ ÖLDÜK MÜ? BENCE BİZ ZEHİRLENİP ÖLDÜK?!
BENCE ÖLMEDİK!..DUR ŞİMDİ ADAM BİŞEY ANLATIYO!..
HANGİ ADAM BİŞEY ANLATIYO...
MANTAR ADAM.
MANTAR ADAM MI NE DİYO?
BAĞA DİYOLAR OLUM ÖZEL BİŞEY HA HA HA!
NERDEN BİLİYOSUN KIZIM YA BOYUT DEĞİŞTİRDİYSEK?!
OLUM ÖLÜMDEN SONRA YOLCULUK TEK TABANCA OLUR. BÖYLE İT SÜRÜSÜ GİBİ OLMAZ BU BAŞKA BİŞEY...
BELKİ BİZİM OLAYIMIZ BAŞKA AMK!..
kikiki
ŞŞT DEMET YALNIZ BANA Bİ AYDINLANMA Bİ DEĞİŞİK BİŞEY GELDİ! BÖYLE FİLOZOF GİBİ OLDUM...
Ahi ahi ahi...
TITITI TITITITITI TITITI...
SANA DA OLDU MU Bİ KAVRAYIŞ.
OLMAZ MI. ÇOK ACAYİP OLDUM BEN.
Bayağı bir süre sonra...
HER YER NE ZAMAN BU KADAR KARANLIK OLDU DEMET NEREYE GİDİYORUZ BİZ.
MANTAR ADAM DEDİ GEL BENLE TITITITITI...
YANARLI Nüfus: 710 baş
BENİ TAKİP ET.
GOBAAARK VOlliyyy!
JANDARMA
DEMET ONLAR NE LA? BİZE Mİ BAKIYOLAR?!
BİLMEM GALİBA BİZE BAKIYOLAR.
KÖTÜ KÖTÜ BAKIYOLAR
DEMET ÜÇ DEYİNCE KOŞ.
TAMAM.
ÜÜÜÇÇ!..
JANDARMA
KORKUYORUM.
KOŞ KOŞ
Zelezele zel
CIr CIr CIr
VRAK
hasasasasasa...
Bir süre sonra çadırda...
HIRŞ HIRŞ HIRŞ, ÇITIRT, ÇIRT HIRŞT, ÇIT ÇIT, HIRŞT...
BİRİ GELİYO.
ŞŞT!
ZZZIP!
ŞŞT UYUYO MUSUNUZ LAN!
VRRAAK!
ANANEOY
HİYAA!
NOLUYO LAN?

Furkanözçoban
HAYRET ÇATALI GÖZÜKMÜYOR.
OFF AMMA YORULDUM BUGÜN HANIM...
ALLAH ALLAH NERDEKİ ACABA EHEHE
ÇITÇITLI BADIMİ BULAMIYORUM YA.
SENDE TAM GALATASARAY YÖNETİCİSİ TİPİ VAR FROYD...
TAKIM TUTMUYORUM BEN!..
ALP YALMAN'DAN BERİ SENİN KADAR NET BEYAZ TOP SAKALLI YÖNETİCİ GELMEDİ CAMİAYA...
BIRAK LAN ŞAKA. LIMI.
BRUMA
OLM Bİ HAMAMA GİDELİM. YAZ GELDİ LEŞ GİBİ KOKTUK...
HAY KAFAMI SKIM. HİÇ BİŞEY GÖREMİYORUM...
YAŞANAN SÜREÇTEN SONRA PARALEL YAPI DEVLET İÇİNDE KADROLAŞIRKEN....KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ DA ANANESİ İÇİN ÇİÇEK TOPLAMAYA ÇIKMIŞ...??
SKİCEM BU CANLI YAYINA TELEFONLA ÇIKMA SKİNİ DE. DİNLEMİYO PUŞTLAR...
FERHAT YA KARNIM ÇOK AĞRIYO BEN GİDE. MİCEM BANA PED ALSANA...
TABİ ŞİRİNİM NE DEMEK YAT SEN.
DAĞLARI DELDİM BU KADAR ZORLANMADIM.
BAŞKA BİŞEY VAR MI?
KOTEX
KEMIL SOFT ALIM Bİ DE...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

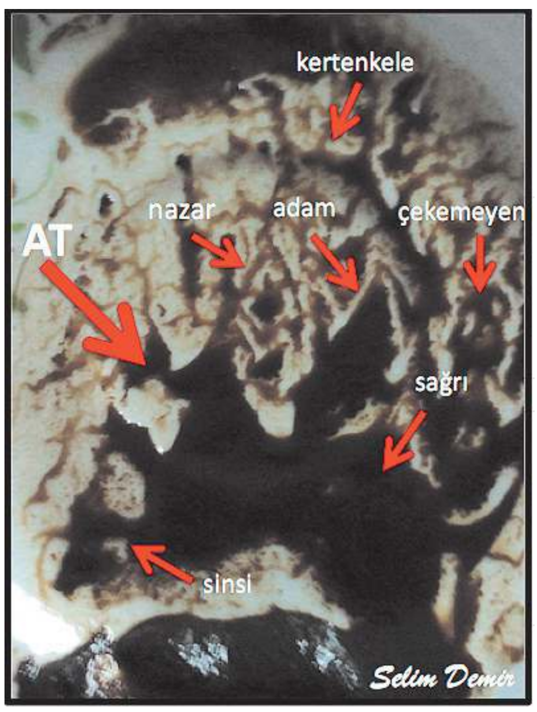

BAK GÖRÜYOR MUSUN?

Ankara’da falcı cinneti!
Ankara Yüksel Caddesi’ndeki bir kafede falcı olarak çalışan 32 yaşındaki Selim Demir, kahve falına baktığı müşterisine saldırdı. Selim Demir’in kendi müşterisinin ardından diğer müşterilere de saldırdığı ve kafede maddi hasara yol açtığı belirtildi. Olay yerine çağrılan polisler tarafından Çankaya Polis Merkezi’ne götürülen Selim Demir’in çalışma arkadaşları, Selim’in normalde çok sakin bir insan olduğunu ve bu davranışına bir anlam veremediklerini söylerken, kafenin sahibi Akif Yücel, çalışanının son zamanlarda ailevi problemler yaşadığını belirtti. Olay sırasında darp edilen müşteriler toplu halde karakola giderek Selim Demir’den şikayetçi oldu.
Hürriyet - 26 Mayıs 2010

Kahve falı bakmak çok kolaydır. İlk yapılacak şey telve şekillerine yoğunlaşmak. Bunun için fincanın dibine bakacaksınız, daha sonra dudakların değdiği yerden başlayarak fincana saat yönünde ağır ağır bir tur attıracaksınız. Kısa bir süre sonra, şekillerden uyarı sinyalleri gelmeye başlar. Atlar, boynuzlu atlar, kısmetli balıklar, kuşlar, cüceler, devler, nazarlar, çekemeyen kadınlar, tehlikeli adamlar, beli bükük yaşlılar, sinsi yılanlar, tepeler, ırmaklar fincanın içinde kendilerini gösterir. Fincanı kullanarak her insanın içinde var olan boşluk duygusuyla oynayacaksınız. O boşluğa at, deve, insan, kuş falan yerleştireceksiniz. Fincanda komple bir at beklemeyin, andırması yeter. Kesik at kafası bile olsa kaçırmamak gerekir. Unutmayın, karşınızda inanmaya hazır, basit bir şekli dört başı mamur, sağrıları terlemiş, Uzak Asya’dan kopup gelen bir ata tamamlamaya hevesli bir insan var. Karşınızdaki insan kendi hayatına aç olduğundan, ağzınızdan çıkan her kelimeyi yaşamına adapte etmeye çalışır. “Bak şu atı görüyor musun, nasıl da şaha kalkmış kişniyor, işte o sensin...” deseniz bile sorun çıkmaz. “Evet görüyorum,” der fal baktıran; atı hayra, kişnemesini de mutluluğa yorar.

Adım Selim Demir. Bundan iki yıl öncesine kadar bir kafede profesyonel olarak kahve falı bakıyordum. Gerçek bir iş buluncaya kadar oyalanırım, diye başladığım bu işi bir türlü bırakamamış ve fincanlara baka baka meslekte üçüncü yılımı doldurmuştum. İçinde bulunduğum şartlardan depresyonlara girecek kadar sıkılsam da, hayatımı değiştirmek konusunda bir tür irade felci yaşıyorum. Sadece falcılıktan bahsetmiyorum, ergenlik yıllarımdan beri herhangi bir atılım belirtisi göstermeden idareten yaşıyorum. Bu işe ilk başladığımda, fincandaki sembolleri fal dünyasının bilinen anlamlarıyla açıklamaya çalışıyordum. İnsanlara geleceklerini söyleyerek şimdilerini ele geçirmek hoşuma gidiyordu.
Mesleğimin son bir yılında ise sadece sallamaya başladım. Görünürde hiçbir fark olmadı; istersem her fincanda bir at bulabiliyor (atları küçüklüğümden beri çok severim), istersem fal baktıranı ata bindirip fincanda gezdirebiliyordum. Bana olan talep arttıkça sallama alanımı da genişletmiştim. İşin ilginç yanı salladıkça popülerliğim arttı. Fincanda olmayan şekilleri “Bak görüyor musun?” diyerek müşterilerime göstermeye başladım. Sağolsunlar, beni kırmayıp görüyorlardı. Fincanda bir kavanoz turşu gördüğümü ve bunun ilerde doğacak çocuğun kız olacağını müjdelediğini söylediğimde ya da fincanın içinde bir fincan daha gördüğümü söyleyerek algı kapılarını araladığımda garipsenmiyordum. Garip olan tek şey, başkalarının geleceğini sular seller gibi bilirken kendi geleceğim hakkında en ufak bir fikrimin olmamasıydı. 32 yaşında bir adam olarak, başkalarının hayatı hakkında atıp tutarak hayatımı kazanmak iyice ağır gelmeye başlamıştı. Bu işi bırakmam gerektiğini biliyordum, ama bir türlü yapamıyordum. Ruh sağlığım ailevi bazı meselelerin de etkisiyle günden güne bozuldu. Sonunda 25 Mayıs 2010 tarihinde falcılık hayatıma görkemli bir biçimde son verdim. Ne yazık ki istifa ederek falan değil, delirerek. Hem de gazetelerin ilgisini çekecek kadar...

25 Mayıs 2010
Fincanı açar açmaz Saba Tümer’i gördüm. Fala böyle bir giriş yapmak garip kaçacağından, Saba’yı fal diline, “Hanende kahkahalar atan bir kadın var,” diye çevirdim. Gerilimi artırmak için, “O kadına dikkat et, her şeyini anlatma,” diye devam ettim. Müşterim, gözlerini kısarak kafasını manalı manalı salladı. Fincanı biraz çevirince annemi gördüm, “Ne demek evlenmicem oğlum!” der gibi gözlerini belertmiş bana bakıyordu. Hemen yanında sıkıntıyla uzaklara dalmış babam duruyordu. “Fincana bakılan iş mi olurmuş!” diyen sesi kulaklarımda yankılandı. Annemle babamı benden yorum bekleyen müşterimin hayatına nasıl adapte edeceğimi düşünürken, fincanda eski sevgilimle karşılaştım. Karnı burnundaydı. Demek evlenmiş, diye düşündüm. “Kötü bişeyler mi var, çok uzun baktınız,” dedi müşterim. Kafamı fincandan kaldırıp, “Yok kötü değil, ama biraz karışık,” diyerek zaman kazanmaya çalıştım. “Ya işte benim hayatım hep karışık böyle,” diyerek dudaklarını büzünce, benden beklentisinin onu bu karışık hayattan çekip alacak bir kısmet haberi olduğunu hissettim. Ona fincanın içinden bir koca, dayalı döşeli bir ev ve neşeli çocuklar vermem gerekiyordu. “Size bir kısmet görünüyor,” diyerek kısmeti bulmak üzere fincana döndüğümde, kendimi gördüm. Kafamı kaldırıp müstakbel karıma baktım. “Nasıl biri?” diye sordu. “Kısmetin benim, evlen benimle,” cevabını zor zapt edip fincana geri döndüğümde, “Bu kız kimlerdenmiş bir sor bakalım,” diyen annemle karşılaştım. Uzaklara dalmış babam, yavaş yavaş kafasını çevirerek, “Önce doğru düzgün bir iş bul,” dedi. Tam o anda eski sevgilim art arda doğurmaya başladı. Çocuklar fincanın içinde koşuyorlardı. Saba Tümer kahkahalarla gülüyordu. Fincandan daha önce hiç görmediğim bir kuş havalandı. Önce içim, sonra beynim kabarmaya başladı. Müşterim, “Noldu, kısmet demiştiniz, kötü birşey mi var yoksa?” diye sordu. “Kısmetin benim...” diye mırıldandım. “Efendim, ne dediniz anlamadım,” dedi. Aniden kafamı kaldırıp, “Size para gelecek, bak görüyor musunuz?” diyerek fincanın içini gösterdim. “Evet,” dedi. Fincanı ağzıma götürüp içini yaladım. “Gitti para, yedim,” dedim. Ağzıma baktı. Fincanı tekrar göstererek, “Bak yok, görüyor musun?” dedim. Önce fincana, sonra tekrar bana baktı. Belli ki içi kabarıyordu, ama şaşkınlıktan bir şey söyleyemiyordu. Telve hoşuma gitmişti, kalanları da yalayıp müşterimin bütün hayatını yuttum. Fincanın içi neredeyse tertemizdi. Fincanı tekrar göstererek, “Tertemiz bir hayata başlıyorsun, görüyor musun?” dedim. Artık fincana değil sadece yüzüme bakıyordu. Endişeliydi, büyük ihtimal yüzümde geleceğimi görüyordu. Kalkmak istedi. Sağ elimle kolundan tutup sol elimdeki fincanı göstererek, “Şu ferahlığı görüyor musun, evlen benimle, hanemize ay doğsun!” dedim. Bağırmaya başladı. Karımı sertçe kendime doğru çektim. Kısa bir süre sonra kafedeki diğer müşteriler üzerime yürüdü. Aralarında atlılar da vardı.

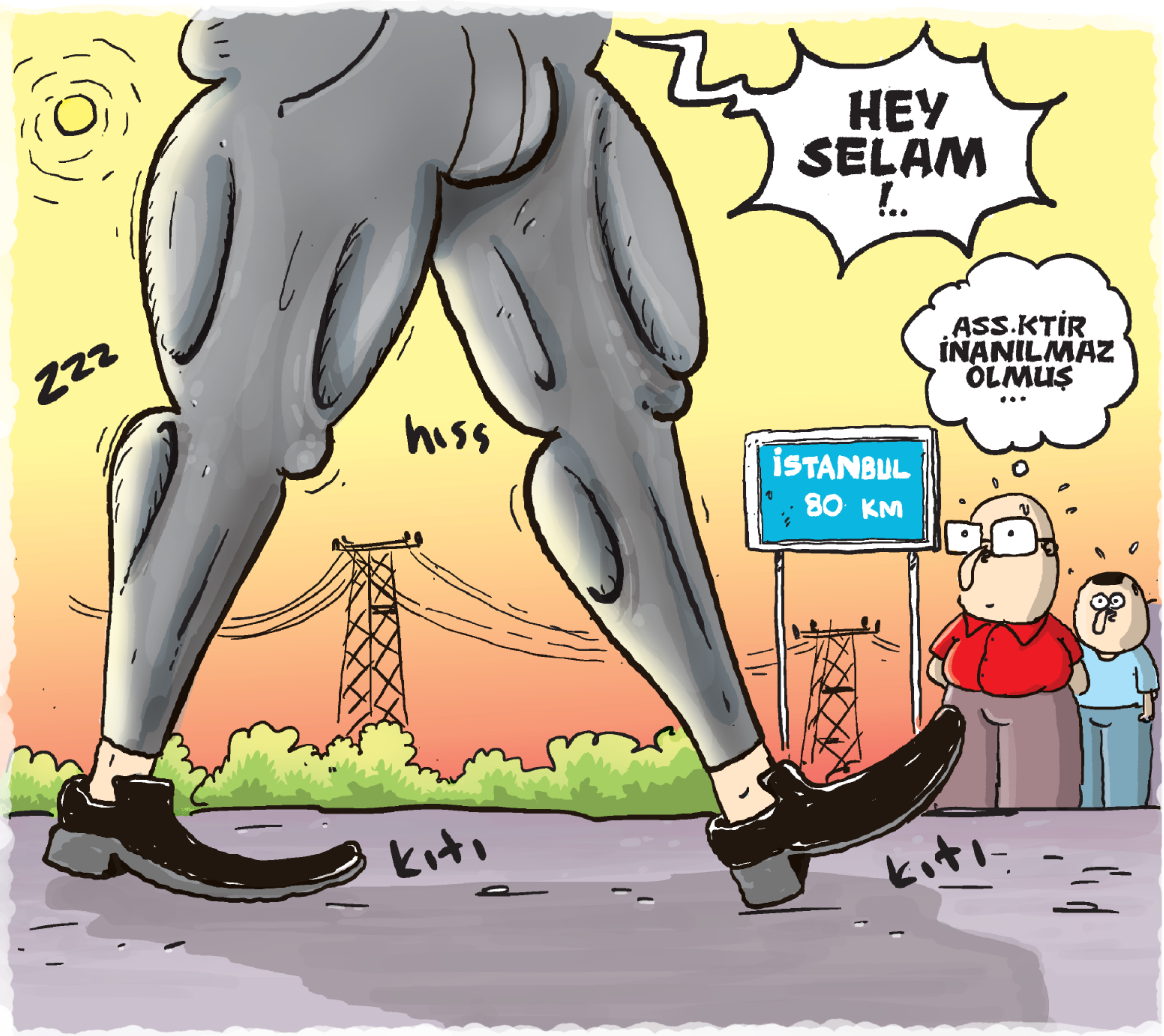

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 29 HAZİRAN 2017 | Sayı: 513
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ
İdlib'i Rus-Türk, Şam'ı İran-Rus,
Dera'yı ABD-Ürdün birlikleri koruyacak.
Rusya, ayrıca Kazak ve Kırgız askerlerin de
Suriye'ye gelebileceğini açıkladı.
BENİM BİLE KAFAM KARIŞTI LAN. SABAH DİNÇ KAFAYLA OKURUM...

6 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2017/27 No: 514
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Kemal Kılıçdaroğlu İstanbul'a yaklaştı.

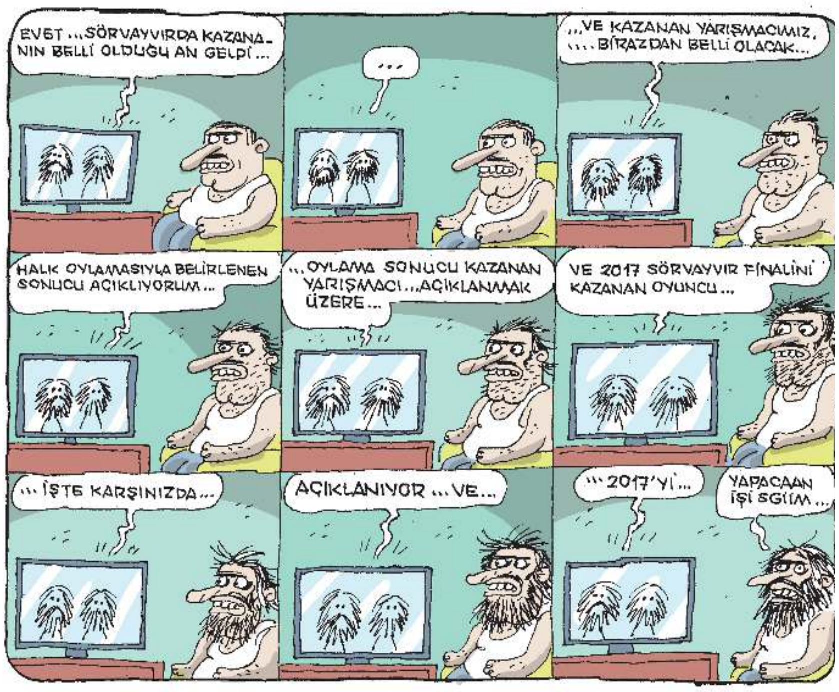

Vatandaşa Sorduk: Yaz

Türbülans KARA ÇAMELIK (40): Bu sefer bi anda geldi... Tam "akşam serin olur mu, üzerime bi süeter alsam mı" diye düşünürken, ter boncuklarından oluşan tek parça nem kıyafetiyle buluverdim kendimi evde.. Omuz başımdan bir özgürlük çığlığı gibi gökyüzüne doğru yükselen kıllarım, kapı-pencere arası ceryanlardan gelecek ufacık bi esintinin pusuna yatmış, açlıkla dolu bir aslan gibi güneşten kayıntısını koparmaya çalışıyor, bir radar gibi hava akıntısını tespit etmesi gereken sırt kıllarım ise süzülen terlerin ezici akıntısı altında kullanılmaz hale gelmiş, kah bazı yerler buharlaşmış tuz olmuş kah bu tuzlar taze gelen terlerle tekrar çözünmüş ve terimin tuz konsantrasyonu bir hayli artmıştı... Tabiat ana erik olmuş öpücüklerini vücuduma kondururken beni rahatlatmayı umuyor bir yandan da hanım böylelikle tuzlu erik yemiş oluyordu.. İki oğlum vardı.. Buhar oldular ve balkon çamından uçup gittiler.. Ama eylül'de yağış olup skeske gelirler.. Okul var..

Helmut KOL (23): Sıcağa gülüp geçiyorum. İsterse 1000 derece olsun vız gelir tırıs eder diksiyinn gider zıpp-ahhh diye vücuda girer, nanii-nanii ambulans gelir, KİLİİR-UPS... KİLİİR-UPS kalp masajı filan hayata tutunursun bir şekilde.. Yılmak yok Efecan... Evet yanlış duymadın Efecan.. Seni tanıyorum.. Efecan olmayanlar gidebilir.. Efecan, sen kal...

Uykusuz

Çok sıcak…

AKP'li Burhan Kuzu, "Atatürk'ü rüyamda gördüm, 'Kemal Bey'den şikayetçiyim' dedi" diyerek yine coştu.

İstanbul'da toplu ulaşım araçlarına zam yapıldı.

TRT, Kılıçdaroğlu'nun başlattığı adalet yürüyüşü hakkında "CHP'nin sözde adalet yürüyüşü" tabirini kullandı.

N.Ş.A — Normal şartlar altında

Normal şartlar altında, dünyanın neresinde olursa olsun, dört milyon kişilik bir grubun içinde hırsız da, uğursuz da, tacizci de, katil de olacaktır. Günün birinde dört milyon Belçikalı ansızın Türkiye'ye sığınırsa, istatistiklere göre yaklaşık 80 eli kanlı katil, 1200 gözü dönmüş tecavüzcü, 34 bin hırsız ve soyguncu da bu dört milyonun içinde yer alacaktır. Böyle bir durumda dört milyon insanın içinde elbette suçlular ve suça eğilimliler olacağını bilenlerin sesi bastırılacak, gazeteler ve televizyonlarda, sosyal medya sayfalarında "Belçikalıların Türkiye'yi işgâli," **"Savaştan kaçıp çocuk yapma cüreti gösteren Belçikalılar,"** "Belçikalı mülteciler sınır dışı edilsin," **"Belçikalılar Türkiyeli kadınlara asılıyor!"** diye feveranlar yükselecek.

Yine benzer bir şekilde, allah korusun **Yeni Türkiye** de komşuları gibi yangın yerine döner de, dört milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Yunanistan'a sığınırsa, bu 4 milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının içinde en az 172 eli kanlı katil, 60 tecavüzcü ve 20 bin hırsız olacaktır. *(Cinsel suçlar konusunda çekinmeden polise gitme eğilimi Yunanistan'da bizden yüksekse, o 60 tecavüzcünün iyimser bir rakam olduğu da düşünülebilir.)* Ve hepimiz it gibi biliyoruz ki, ansızın Yunanistan'a sığınan dört milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının içinde sahillerde kadınlara asılan, kumlara yatıp mayolu kadınları dikizleyen, üç dört erkek birlikte dolaşıp etrafa rahatsızlık verenlerin sayısı hiç de az olmayacaktır. Elbette bu sefer faşist Altın Şafak taraftarları başta olmak üzere, yüz binlerce denyo, "Türkiyeli sığınmacıların Yunan sahillerini b.ka çevirmesinden," **"Türkiyeli sığınmacıların Yunanistan'da suçu artırmasından,"** "Türkiyeli sığınmacıların cinayet işlemesinden," ve **"Türkiyeli sığınmacıların hırsız olmasından,"** yakınacaktır. Bu varsayıma hele bir de o Türkiyeli sığınmacıların, Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmasında en büyük payın bizzat Yunanistan'a ait olduğunu eklerseniz, 20 binin hırsızlığını bütün bir halka mâletmeye çalışan faşizmin ne denli ahlaktan yoksun olduğunu görebilirsiniz.

Bu sayılar, yayınlanmış yıllık suç istatistiklerinden. Aklı başında kimse "Hayır, öyle bir şey olmaz! "Hayır, Yunanistan'a sığınan dört milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının 20 bini hırsız olamaz!" falan diyemez. Olacak çünkü. Bal gibi olacak çünkü o dört milyonun 20 bini, burada da hırsız. Hayatı oto teybi çalmakla geçmiş adam Yunanistan'a sığınınca birden kardiyolog olmayacak, olamayacak. Ki zaten burada doktor olup da Yunanistan'da da doktorluk yapmaya kalkanın tepesine de "İşimizi elimizden alıyor!" diye binileceğinden, bir ihtimal burada doktor olan da belki orada oto teybi çalmayı en azından aklından geçirecek.

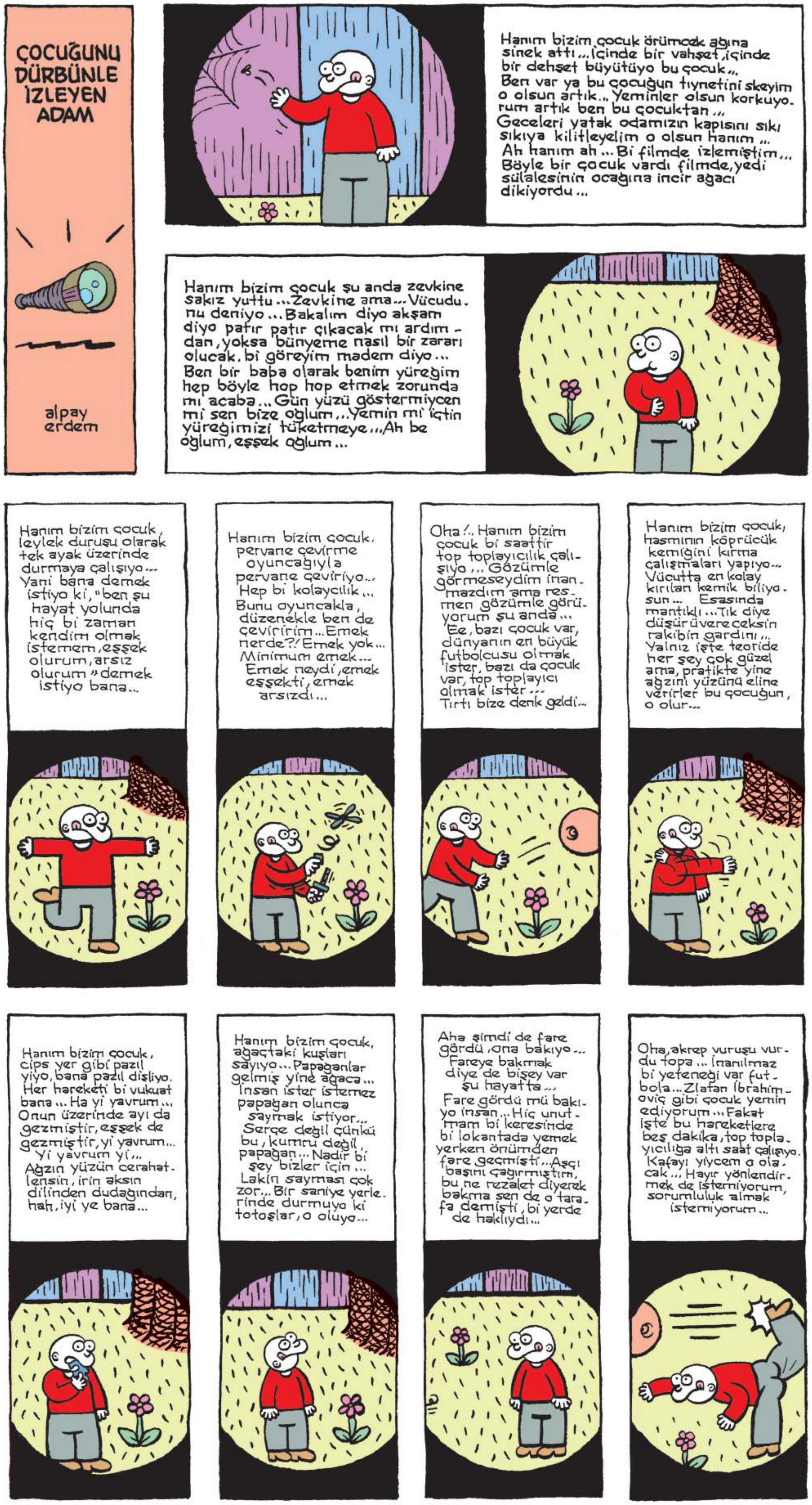
Evet ülkemize, üstelik bizim de kabahatimizin hiç az olmadığı bir savaştan kaçarak sığınan yaklaşık dört milyon Suriyeli var. Ve evet bu dört milyon Suriyeli'nin 90'ı katil; 10 bini de hırsız. Yapacak bir şey yok. Belçikalı da olsalar, Eritreli de olsalar dört milyon kişinin belli bir kısmının katil ve hırsız olması kaçınılmaz. Hatta belki Belçika'dan gelip sığınanlar daha elverişli bir ortam bulup daha fazla cinayet işleyecek, Suriye'den gelenler daha elverişsiz bir ortam bulup daha az cinayet işleyecek ama durum bu.

Diğer yandan dört milyon Suriyeli'nin sadece 90'ının katil olması, ansızın Türkiye'ye gelen 4 milyon Suriyeli'nin ülkedeki cinayet istatistiğini (100 binde 4.3'ten 4.2'ye de olsa) düşüreceği anlamına geliyor.

Ama bir de insanların gözleriyle gördükleri var. Her gün suç işleyen ya da en azından etrafına rahatsızlık veren Suriyelileri görüyorlar. Kendi vatandaşlarını da görüyorlar ama sanki "Yahu bu en azından benim vatandaşım, buna ne oluyor?" gibi bir düşünceyle, sadece Suriyeli suçlunun yaptıkları batıyor insanlara. Çünkü hiçbir haber "Türkiye vatandaşı Kasımpaşalı Necmettin, gece yarısı iki evi soydu," diye verilmiyor. Kasımpaşalı Necmettin soyduğu zaman, o da verecek başka haber yoksa, sadece "İki ev soyuldu" oluyor ama Suriyeli Necmettin soyunca habere bu eklenmeden edilmiyor, "Suriyeli Sığınmacı Ev Soydu!" diye manşetten veriliyor, hele bir de bu gazete Sözcü gazetesiyse geçmişten günümüze Suriyeli sığınmacıların işlediği suçlar birer birer sayılıp dökülüyor. Çünkü muhtemelen Sözcü'de bir Suriyeli suçları bürosu, YOzdil'in Suriyeli suçlarını özel olarak dosyalayan asistanı falan var.

Bir dahaki sefere Suriyeli sığınmacıların işlediği suçlardan yakınmadan önce şu yukarıda yazdıklarımı ve herhangi bir ülkeye 4 milyon vatandaşınızla birlikte sığınmak zorunda kaldığınızı tasavvur edin ve hatırlayın: Sizinle beraber sığınan insanların en az 20 bini hırsız olacak.

@baris_uygur

UZAYLILAR İSTANBUL'DA 1

Barış UYGUR

İlk geldiklerinde en çok heyecanlanan Metin Bozkurt olmuştu elbette. Yıllardır bu anı beklediği o kadar belliydi ki, tuttuğu takım 108 yıl sonra ilk kez şampiyon olmuş fanatik taraftar gibi heyecandan ne yapacağını bilemez olmuştu. Bütün televizyon kanalları ilk olarak onu arayıp haber bültenlerine konuk etmişler, o da kanal kanal gezip *"Andromeda UFO ve Uzay Araştırmaları Merkezi Müdürü Metin Bozkurt şimdi konuyla ilgili bilgi verecek,"* anonsunun ardından, ekran başına kilitlenen insanlara en fazla şampiyonluk kutlamaları sırasında mikrofon uzatılan sarhoş taraftar netliğinde şeyler söylemişti.

Ama Büyükçekmece Gölü'nün kuzey kıyısına ansızın iniveren yüzlerce uzay aracı insanlarda tedirginlik yarattığından seyirciler ekranda *"Efendim şimdi bu uzaylılar muhtemelen Sirius'tan geliyorlar, bana öyle gibi geldi, yani şimdi beni de bölgeye almadı yetkililer ama bunlar Siriuslu olmalı. Siriuslular merttir, iyi uzaylılardır. Bugün çok kutlu bir gün, ne de güzel bir gün!"* diye sayıklayan bir adamı görmekten çabuk sıkıldılar.

Zaten bir kaç gün sonra Andromeda UFO ve Uzay Araştırmaları Merkezi Müdürü Metin Bozkurt'un uzaylılar hakkında bilgisinin herhangi bir Star Trek veya Star Wars takipçisinden çok da fazla olmadığı ortaya çıktı. Kanallar onun yerine savaş konusunda Counter Strike oyuncusu, siyaset konusunda da House of Cards seyircisinden daha fazla bir şey bilmeyen kendi gedikli uzmanlarına yöneldiler. Kısa süre içinde tüm dünyadaki ekranlar Hava Kuvvetleri'nden generallerle dolmuş, Metin Bozkurt ve onun gibi UFOculuğa hayatını adamış idealistler kısa sürede kenara itilmişti.

Uzaylılar Büyükçekmece'ye geleli bir hafta olduğu hâlde iletişim kurmamışlardı. İlk indikleri gece yöre halkı korkuyla uzaylıları taş yağmuruna tutsa da, bunun yanlış anlaşılabileceğinden korkarak ya da doğrudan NATO azarıyla bölgeye intikal eden askeri birlik, uzaylıların indiği alanı çevirip yerleşimi izlemeye almıştı.

Metin Bozkurt da göl kenarındaki yerleşimin etrafındaki diğer meraklılarla beraber bekliyor, arada kendisini televizyondan tanıyanlara kasıla kasıla hep bugünü beklediğini, günün birinde bu ziyaretin gerçekleşeceğini hep bildiğini falan anlatıyordu. Heyecanla beklenen hareket sonunda ikinci haftanın bitiminde geldi: Uzaylılar sakin ama kararlı adımlarla bir araya toplanıp önlerinde elinde tuttuğu beyaz bir bayrakla temsilcileri olduğu belli bir uzaylıyla beraber, etraflarında kurulu güvenlik çemberinin nizamiyesine doru yürümeye başladılar.

Güvenlik şeridinin dışında bekleyen meraklılar korkuyla geri çekildi, askerler de arazi olmak için kıpırdanmaya başladılar. Birlik komutanı kıdemli albay, emekliliğine bir kaç ay kala böyle bir işle uğraştığı için zaten sinirliydi, sert bir sesle askerlere yerlerinden ayrılmamalarını emretti. Tam o sırada, nizamiyenin kapısında bekleyen Metin Bozkurt'u gördü. Televizyondan tanıyordu: Andromeda UFO ve Uzay Araştırmaları Merkezi Müdürü dedikleri herif buydu işte. Gittikçe kapıya yaklaşan uzaylılarla kendisi görüşmek istemiyordu. Zaten ne konuşacaktı elin uzaylısıyla? Ama bu Metin Bozkurt iyi bir fırsat gibi görünüyordu.

"Beyefendi!" diye seslendi albay.
"Buyrun komutanım!" dedi Metin Bozkurt görev başında bir subayla nasıl konuşacağını bilen her Türk genci gibi "komutanım!" demeyi unutmadan ama askerliğini bando mızıka takımında yaptığı için "emredin," yerine çaycı gibi "buyrun," diyerek.
"Bu ziyaretçi varlıklar kapıya doğru geliyor, sizin sanırım bu konuda bilginiz var?"

Metin Bozkurt'un uzaylılarla ilgili bilgisi kafasını bilim kurgu kitaplarından kaldırmayan ortalama bir "nerd" kadardı ancak ama heyecanla atılarak *"Nasıl yardımcı olabilirim?"* diye sordu. Albay oracıkta uzaylılarla ilk iletişime girme görevini havale ediverdi ve elindeki dürbünü Metin Bozkurt'a verdi. Metin dürbünü gözüne götürüp kapıya yaklaşan uzaylılara baktığında bunların gayet sıradan giyimli, yolda görse uzaylı değil de Çorumlu zannedeceği normal tipler olduğunu görerek şaşırdı. Halbuki Siriusluları hiç böyle bilmiyordu. Kim bilir? Belki de başka bir galaksiden falan geliyorlardı.

Hayatının kırk yılını adadığı soruların cevabını alacaktı sonunda! Bakalım ne ayaktı bu uzaylılar?

cihan ceylan
SAMİ
BAYRAMDA YOKTUNUZ DEDİM ŞİMDİ YAKALIYIM ŞUNLARI HEH HEH!
OF ÇOK O ÇOK YARISINI AL ONUN.
PLANKTON MU NE BİŞEY VARMIŞ ONDAN DENİZİN RENGİ BÖYLEYMİŞ AMA FAYDALIYMIŞ BAYAA HEB... ÇOK HAMSİ ÇIKACAKMIŞ BU SENE...
NAPTIN YENGE ÇOK KOYMUŞSUN! REVANİ KALSIN. CEVİZLİ TATLIYI AL!
ADAM TOMBİĞİ PALAMUT DİYE SATIYOR MİLLET DE İNANIP ALIYOR. TOMBİK ÇOK KANLI OLUR, DERİSİ SERT OLUR, GÖZLERİ PALAMUTA NAZARAN BÜYÜK OLUR... ÖĞRENECEKSİNİZ BUNLARI.
ASLINDA VAR YA KARPUZLA ÇAY GÜZEL GİDİYOR EN ÇOK. ÇAY!..
ŞORT DA OLUR İLLA EŞORTMAN ŞART DEĞİL.
SİZİN BURA İYİ VALLA BİZİM EVLERDE HİÇ YATILMIYOR.
HAKLIYMIŞSIN BAYRAMDA TATİLE GİTTİK GENE KURTULAMADIK.
KLİMAYA GELMEDİYSE NOLİM.
DORFF!
BRONZLAŞCA KÖTÜ ADAM GİBİ OLUYORUM ŞÖYLE VİSKİ, KADIN, KUMAR, BEYAZ İŞİ FALAN OLSA.
ŞUNU SÜR DEDİK GÜNEŞLENMEDEN LAF DİNLEDİĞİN YOK Kİ!!!
50 faktör
ŞEMSİYEYİ ASMAYA ÇIKMIŞTIM DÜŞÜVERDİM GÖRÜNMEZ KAZA! AMA BİŞEY OLMADI ABİ PARAŞÜT ETKİSİ YAPTI...
BIRAK ULAN BİLEREK ATLAMIŞSINDIR SEN, KAÇ GÜNDÜR SORUP DURUYOR. DUN BİŞEY OLUR MU DİYE?
SAMİ
OLDU KARDEŞİM HADİ BEN KAÇIYORUM VAR MI BENDEN Bİ İSTEĞİN ARZUN.
YOK ABİ GÖRÜŞÜRÜZ.
NASIL YOK?!
EEE. YOK YANİ ..... SAOL.
İYİ DÜŞÜN BAKİYİM, YOK MU BENDEN Bİ İSTEĞİN ARZUN?!
YANİ... NEBİLİİM.
ULAN BANA BAK!
HEE CANININ SAĞLIĞI ABİ!! ŞİMDİ HATIRLADIM CANININ SAĞLIĞI!..
Ha şöyle canının sağlığını duymadan bırakmam...
UFF!
OHH DUŞ ÇOK İYİ GELDİ... AA HOŞ GELDİNİZ!..
ANANINI AVRADI! BU NE LAN ?!
SİZ TANIŞMADINIZ DI MI EŞİMLE?

Geçen haftanın özeti: Yedinci kattaki evinden giriş kattaki evine taşınan Erman Çağlar sokaktan gelip geçen insanların konuşmalarını pencere kenarından dinleyebildiğini keşfeder. İlk günler içinden yükselen pencere kenarına koltuk çekip perdenin arkasından bütün mahalleyi dikizleme isteğine karşı koysa da bir müddet sonra içinde yaşattığından haberi olmayan emekli okul müdürü çağdaş geçkin bayanı benimser, onu kucaklar, ellerini öper, "beni hatırladınız mı hocam?" diye ağlar. Bundan sonra Erman Çağlar, günlerinin büyük bölümünü "çalışıyorum" kisvesi altında pencere kenarındaki yemek masasında önünde açık bilgisayara görmeden bakarak ve sokaktan geçecek insanların beklentisiyle yaşamaya başlayacaktır.

(Geçen haftadan devam)

4. Gün:
Bugün sandalyede oturmaktan yorulup götümün altına yastık aldığım gün. Konfora teslim olmak bazen neden bu kadar zor? Neyi inkar ediyoruz ve bu uğurda neleri feda

etmeyi göze alıyoruz? Çünkü konfor bakımı zahmetli bir metrestir. Bir isteğine direnmeyi beceremezseniz ipin ucunu göz açıp kapayana kadar kaçırmak işten bile değildir. Gönlüm sandalyeye bağlanmak istemiyor, sandalyeye yastık koymak kız arkadaşla aynı eve çıkmak gibi bir şey. İşler ciddileşiyor. İnsanın bazen gönlü başka şey, götü başka şey istiyor. Tanrı hepimizi böyle sınavlardan esirgesin, böyle çelişkilerden korusun. Yine de dayanamadım, yerleştirdim altıma yastığı. Sırada ne var? Çay mı demleyeceğiz? Galiba çay demleyeceğim ya da karpuz kesip dolaba koyacağım. İkisini birden de yapabilirim. İnsanlar kendi hayatlarının kontrolünü böyle kaybediyor.

5. Gün:
Bugün biraz dışarı çıktım. Çok sıcak. Ev yine biraz serin ama dışarlar çok sıcak. İşlerin yarısını sıcaktan unuttum, yarısına üşendim, elimde sadece onikili kağıt havlu olduğu halde eve geri döndüm. En azından o iş halloldu. Havlulardan bir tanesin çıkartıp yanıma aldım, pencere kenarına geri oturdum. Kafam durmadan terliyordu, yarım saatte kağıt havlunun yarısını ter silerken erittim. Pencere önünden gelip geçenler de başka bir şey konuşamaz haldeydi. "Çok sıcak..."
Evet sıcak gerçekten. Kendi kendime "sıcak gerçekten..." diyorum, dışarıdan bir ses yanındaki bayana "inanılmaz sıcak" diyor. Yanındaki bayan itiraz edecek durumda değil, o da hissediyor bazı şeyleri. "Çok kötü sıcak" diyor. Gidenlerin ardından "ne biçim sıcak..." diye düşünürken, kendi ölümlülüklerini test etmek için kırk derecede sokağa çıkmış birbirlerine tutunarak ilerlemeye çalışan inanılmaz ölçüde yaşlı iki bayandan biri diğerine "bu ne sıcak?" diye soruyor. Sıcağın üstüne bir de birbirine değen yaşlı etini tecrübe ediyorlar. Birbirlerine çok yakın yürümek zorunda oldukları için vücut ısılarını da birbirlerine yansıtıyorlar. Mikro bir iklim olayı, iki kişilik bir ısı adası haline geliyorlar. Pencereden bir miktar evin içine giriyor yaşlı sıcağı, terlememi durduramıyorum. Kağıt havlunun büyük bir kısmını yok ettim kah alnımın nemiyle kah koltuk altımın karanlık dehlizlerinde. Ben sıcak dedikçe dışarıdan çok sıcak diye karşılık geliyor, evin içinde öttükçe sokak serçelerinden yanıt alan, yanıt aldıkça kafesinin içinde daha da deliren muhabbet kuşuna döndüm. Tişörtümün altına kağıt havlu sıkıştırmaya uğraşırken dışarıdan bebeğim geldi, "dışarısı çok sıcak" dedi, "aynen, inanılmaz sıcak" dedim, dışarıdan geçen liselilerden biri "anasının .mı gibi sıcak ya" dedi. Sonsuz bir yankı çemberinde terleye terleye bayılacağım. Sıcak yüzünden bütün kişisel meselelere bir günlük ara verilmiş, kimsenin ne en ufak bir hırsı, ne de kimseyle bir kavgası var bugün. Sadece sıcak var, sadece o konuşuluyor. Bu sağlıklı bir durum değil, ben kliması olan bir işletmeye gidiyorum, biralarına bakacağım. Normalde ceyran yapıp esmesi gereken

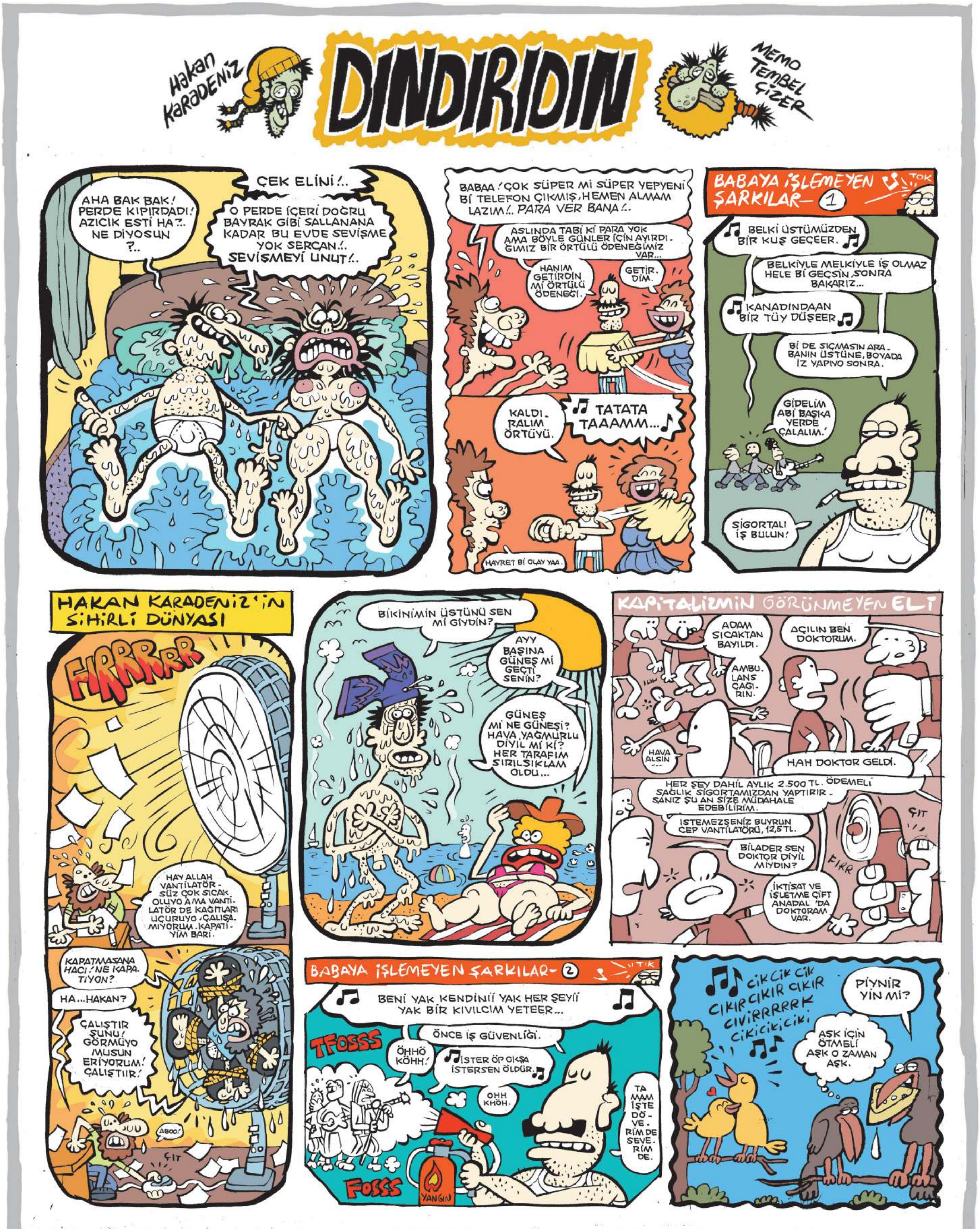
pencere bana yardımcı olmuyor, aksine bana düşman gibi davranıyor.

6. Gün:
Belki de gizliden gizliye, kendime bile duyurmadan "Allah'ım büyük olaylar olsun, penceremin önünde kavga olsun, kalabalıklar olsun" diye içimden çok içten dilemiş olabilirim, dua etmiş olabilirim. Çünkü insan açgözlü oluyor. Burada bir potansiyel var, evin karşısında yedi yirmidört kumar oynanan bir kahvehane var, orası bir fay hattıdır; iki adım ötede küçük ve sevimli ancak bir meyhane var, batmak üzere, içeride çalışanlar ve dükkana hayatlarının birikimlerini gömmüş karı koca mekan sahipleri durmadan birbirlerine ve boş masalara bakıyorlar, müşteri dışarıdan neşeli bir yer görsün diye son ses müzeyyen senar, taverna, mavi ışıklar vs. dinliyorlar, burası da bir fay hattıdır, bir gerilim noktasıdır. Sağımızda solumuzda iki adet özel garaj var, garajlara bakan insanlar şahane insanlar, herkesle çok iyi

anlaşıyorlar ama neden olmasın? Belki orada da gizli bir kavga hattı vardır, alttan alta patlamayı bekleyen aktif bir yanardağ vardır. Bütün bunları farkında olmadan gözlemlemişim, analiz etmişim, dosyalamışım beynimin içinde. Ortada hiçbir şey yokken "bu sene kampa gideceğiz, çadırda kalacağız" diye kendini inandıran, sonra kampa gidilmeyince "neden gidilmedi?" diye sıkıntı çıkartan çocuk gibi beklentiye sokmuşum kendimi. Bu bir gerilimdir. Beklenen ancak hiçbir zaman söz verilmeyen büyük kavga yaşanmadıkça benim gerilimim arttı, pencere başından ayrılamaz oldum. Ya kaçırırsam? Ya giriş katında oturduğum halde, hem kavganın içinde hem de evimin konforunda olduğum halde, bu muhteşem tiyatroya en güzel yerden biletim olduğu halde kaçırırsam, kavgayı başkalarından dinlemek zorunda kalırsam? Belli belirsiz bir kırgınlık ve alınmışlık duygularıyla bekledim büyük kavgayı. Sanki bana söz verilmiş de tutuluyormuş, hakkım yeniyormuş gibi oturdum yastıklı sandalyemde.

Neyse ki gecenin ilerleyen saatlerinde yazlığa gitmek için arabayı yüklemeye dört kişilik bir aile birbirine girdi, babası çocuğun kafasına vurdu, annesi babasına bağırdı, babası annesine bağırdı, çocukların ikisi de bağırmaya başladı da çocukluk travmalarımı en baştan yaşadım, rahatladım.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
AHA BAK BAK! PERDE KIPIRDADI! AZICIK ESTİ HA?.. NE DİYOSUN ?..
ÇEK ELİNİ!..
O PERDE İÇERİ DOĞRU BAYRAK GİBİ SALLANANA KADAR BU EVDE SEVİŞME YOK SERCAN!.. SEVİŞMEYİ UNUT!..
BABAA! ÇOK SÜPER Mİ SÜPER YEPYENİ Bİ TELEFON ÇIKMIŞ, HEMEN ALMAM LAZIM!.. PARA VER BANA!..
ASLINDA TABİ Kİ PARA YOK AMA BÖYLE GÜNLER İÇİN AYIRDIĞIMIZ BİR ÖRTÜLÜ ÖDENEĞİMİZ VAR...
HANIM GETİRDİN Mİ ÖRTÜLÜ ÖDENEĞİ.
GETİRDİM.
KALDIRALIM ÖRTÜYÜ.
TATATA TAAAMM...
HAYRET Bİ OLAY YAA.
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR — 1
TOK
BELKİ ÜSTÜMÜZDEN BİR KUŞ GEÇEER.
BELKİYLE MELKİYLE İŞ OLMAZ HELE Bİ GEÇSİN, SONRA BAKARIZ...
KANADINDAAN BİR TÜY DÜŞEER
Bİ DE SIÇMASIN ARABANIN ÜSTÜNE, BOYADA İZ YAPIYO SONRA.
GİDELİM ABİ BAŞKA YERDE ÇALALIM.
SİGORTALI İŞ BULUN!
HAKAN KARADENİZ'İN SİHİRLİ DÜNYASI
FIRRRRR
HAY ALLAH VANTİLATÖRSÜZ ÇOK SICAK OLUYO AMA VANTİLATÖR DE KAĞITLARI UÇURUYO, ÇALIŞAMIYORUM. KAPATIYIM BARİ.
KAPATMASANA HACI! NE KAPATIYON?
HA... HAKAN?
ÇALIŞTIR ŞUNU! GÖRMÜYO MUSUN ERİYORUM! ÇALIŞTIIR!
ABOO!
ÇIT
BİKİNİMİN ÜSTÜNÜ SEN Mİ GİYDİN?
AYY BAŞINA GÜNEŞ Mİ GEÇTİ SENİN?
GÜNEŞ Mİ NE GÜNEŞİ? HAVA YAĞMURLU DİYİL Mİ Kİ? HER TARAFIM SIRILSIKLAM OLDU...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ADAM SICAKTAN BAYILDI.
AÇILIN BEN DOKTORUM.
AMBULANS ÇAĞIRIN.
HAVA ALSIN...
HAH DOKTOR GELDİ.
HER ŞEY DAHİL AYLIK 2.500 TL. ÖDEMELİ SAĞLIK SİGORTAMIZDAN YAPTIRIRSANIZ ŞU AN SİZE MÜDAHALE EDEBİLİRİM.
İSTEMEZSENİZ BUYRUN CEP VANTİLATÖRÜ, 12,5 TL.
ÇIT
BİLADER SEN DOKTOR DİYİL MİYDİN?
FIRR
İKTİSAT VE İŞLETME ÇİFT ANADAL 'DA DOKTORAM VAR.
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR — 2
TIK
BENİ YAK KENDİNİ YAK HER ŞEYİ YAK BİR KIVILCIM YETEER...
ÖNCE İŞ GÜVENLİĞİ.
TFOSSS
ÖHHÖ KÖHH!
İSTER ÖP OKŞA İSTERSEN ÖLDÜR.
OHH KHÖH.
TAMAM İŞTE DÖVERİM DE SEVERİM DE.
YANGIN
FOSSS
CİKCİK CİK CIKIR CIKIR CIKIR CIVIRRRRRK CİKİCİKİCİKİ
PİYNİR YİN Mİ?
AŞK İÇİN ÖTMELİ AŞK O ZAMAN AŞK.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sen kaç köşeli yıldızsın?
Saçlarını kimler için bölük bölük yapmışsın?
Saçlarını, ruhumun evliyalarınca örülen."
Sezai Karakoç / Köşe'den

● **Karlı kayın ormanında ya da Canlı yayın ortamında, yürüyorken geceleyin; ansızın Kılıçdaroğlu'nun karşısında belirip "Amca" desem, "Gir içeri!" Girip yerden selamlasa Kemal bey, hane içindekileri. (Hane içindekiler: Tein, kafein, kakao, kakao yağı)**

● 15 Temmuz 2016. Datça'da, arkadaş ziyaretindeyiz. Çay, sohbet, tavla. Tam vedalaşırken telefon. Aziz kardeşim Öğünç Ersöz. "Darbe oluyor!" dedi. Bir nevi zaman kayması yaşadım. Öğünç asla çiğ şaka yapmayacak biri, hemen inandım. "Kimler" diye sordum, "Ordu içindeki Fethullahçılar galiba" dedi. Eski alışkanlıkla annemi aradım, yeterli erzak yoksa tedarik etmelerini söyledim. Sonra da bir gazeteci dostumla konuştum, beklediklerini söyledi. Kızlan Köyü'ndeki evimize vardık. Gazeteci aradı, TSK'nın bildiri yayınladığını sordu. Bildirinin altında Genelkurmay Başkanı'nın imzasının bulunup bulunmadığını sordum, yok dedi, "İnşallah çok kan dökülmez" temenisinde bulundum. Telefonda eski CHP milletvekili Ali Özgündüz de benzer temennilerde bulundu. Kemal Kılıçdaroğlu'nu da tanırım, aradım, çaldı ama cevap vermedi. Sonrası malum... Üzerinden yaklaşık bir yıl geçiverdi işte. Kandıranlar, kandırılanlara darbeye kalkışmış meğerse. Onlar çok yakından kandırılmış olabilir, biz epey uzaktan kandırılamadık... Darbe girişimiyle ilgili çok şey var aklımda, ilk sırada da kalkışmayı izleyen günlerde Taksim'de AKM'ye asılan "ŞEYTANIN KÖPEĞİ FETO" yazılı dev pankart. Gezi zamanı aynı yerde "KES SESİNİ TAYYİP" pankartı var idi...

● **Yürüyen Yeşil Adam: Çevre dostu Kemal Kılıçdaroğlu... Duran Kırmızı Adam: Hava serin olduğu için üzerine şal yerine bayrak sararak RTE'yi dinleyen Binali Yıldırım...**

● Eğer HDP-PKK bağlantısı net değilse, Demirtaş'ı serbest bırakın... Kesinlikle netse, Öcalan'la ayni hücreye koyun...

● **Sosyal demokrasinin sosyal kısmı tamam. Sıra, demokraside. Mitingin adını Cumhuriyet'ten Demokrasi'ye çeviriniz CHP'nin önde gelen okları...**

● Anti faşizm farkındalıktan ibaret, faşizmi yenmeğe yetmez. Faşizm, sosyalizm yener...

● **Yakınen gördük ki, Düzce'de gübre ve dışkı konusunda sıkıntı yok...**

● Adam adını soyadını söyledi. Soyadını 'Erdoğan' anladım. 'Erduvan yalnız' dedi. 'Yalnız değilsin' dedim. 'Ben olsam ben de düzeltirdim' dedim.

● **Artık 'Başbakan' yok. 'Başbaşa' var.**

● Cihangir'de bakkalda geçen diyalog:

- Gripin var mı?

- Hem var hem yok!!

● **İstanbul'da türkçe kursuna gelen alman öğrenciye "Almanya'da en çok neyi özledin" diye sormuş hocası. "DÖNER" demiş çocuk. Almanya'daki döneri özlüyor imiş. Oradaki dönerin üç ayrı sosu var imiş.**

● Kadın, seksapele olduğu kadar sekse düşkün olsaydı ve erkek, aşk yapmayı sevdiği kadar aşık olmayı sevseydi, toplum değil, bebek yurdu olurduk.

● **"Açıkça anlat, yoksa seni kendi annenin tanıyamayacağı şekilde kırbaçlatırım" diyor romanın bir yerinde Krilla Petroviç, öz oğluna. Zalımoğluzalım bir derebeyi olan Krilla Petroviç, dandik bir gurur meselesi yüzünden, komşusunun arazisini hile ve desiseyle elinden alıyor. Mazlum babanın oğlu Dobrovsky, bu gaspı protesto için çiftlikteki adamlarıyla çete kurup eşkıyalık yapıyor. Ve olaylar gelişiyor... Aleksandr Puşkin'in "Dobrovsky" adlı romanından bahsediyorum. Yalın hikaye, son derece şaşırtıcı gelişmeler ve sapasağlam detaylarla örülmüş. Zalım derebeyinin bir şakası kanımı dondurdu. Tam anlamıyla bir 'ayı şakası' bu. Şöyle: Odada zincire bağlı, aç bir ayı var. Ayı, odanın sadece bir adam sığacak, ufak bir köşesine erişemiyor. Durumdan habersiz kurbanı, ansızın o odaya ittiriyorlar ve kapıyı üstüne kitliyorlar. Adam, birden vahşi ayıyla karşı karşıya kalıyor. Adam, odanın ayının erişemeyeceği yerini keşfedene dek ayıdan birkaç pençe yiyor, sonra orayı bulup bir saat kükreyenin karşısında tir tir bekliyor. Vay arkadaş, bu nasıl şaka, bu ne biçim adam. Rus'un hiç şakası yok bu şaka işlerinde. Yıllardır okurken huylanıyordum, şu an tamamen eminim...**

● Alpay'ın hayali kuzeni de hep Alpay'a gidiyo ha.Demek ki Alpay, hayal konusunda kurmay. Ona halde ona "Kurmay Alpay" desek de olurmuş.

● **'Şahsi' nefretleri için 'sosyal' medyayı kullanana "küt" denir, yanlışlıkla 'kit' yazmışım geçen. Kit desen de başın ağrımaz ya gerçi...**

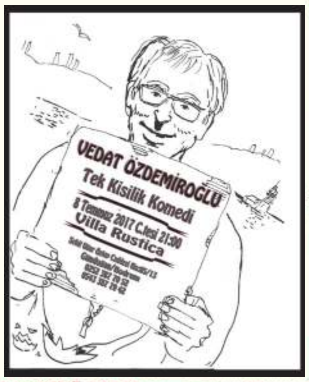
● Aile dostumuz rahmetli Süleyman amcanın bir yaşındaki en küçük kızı, kül yemeğe meraklıydı. Evde herkes kızın kül yemesini önlemek isterken, Süleyman amca sigarasının külünü serptiği tablayı kıza uzatır ve "Al bakalım kızım günlük gıdanı" derdi. (Yedirmezdi, şaka diye yapardı, nur içinde yatsın. bir yaşında demişken, Orhan Veli'nin hayatını anlattığı şiirde geçen "Bir yaşında mısraı aklımdan, gönlümden çıkmıyor.)

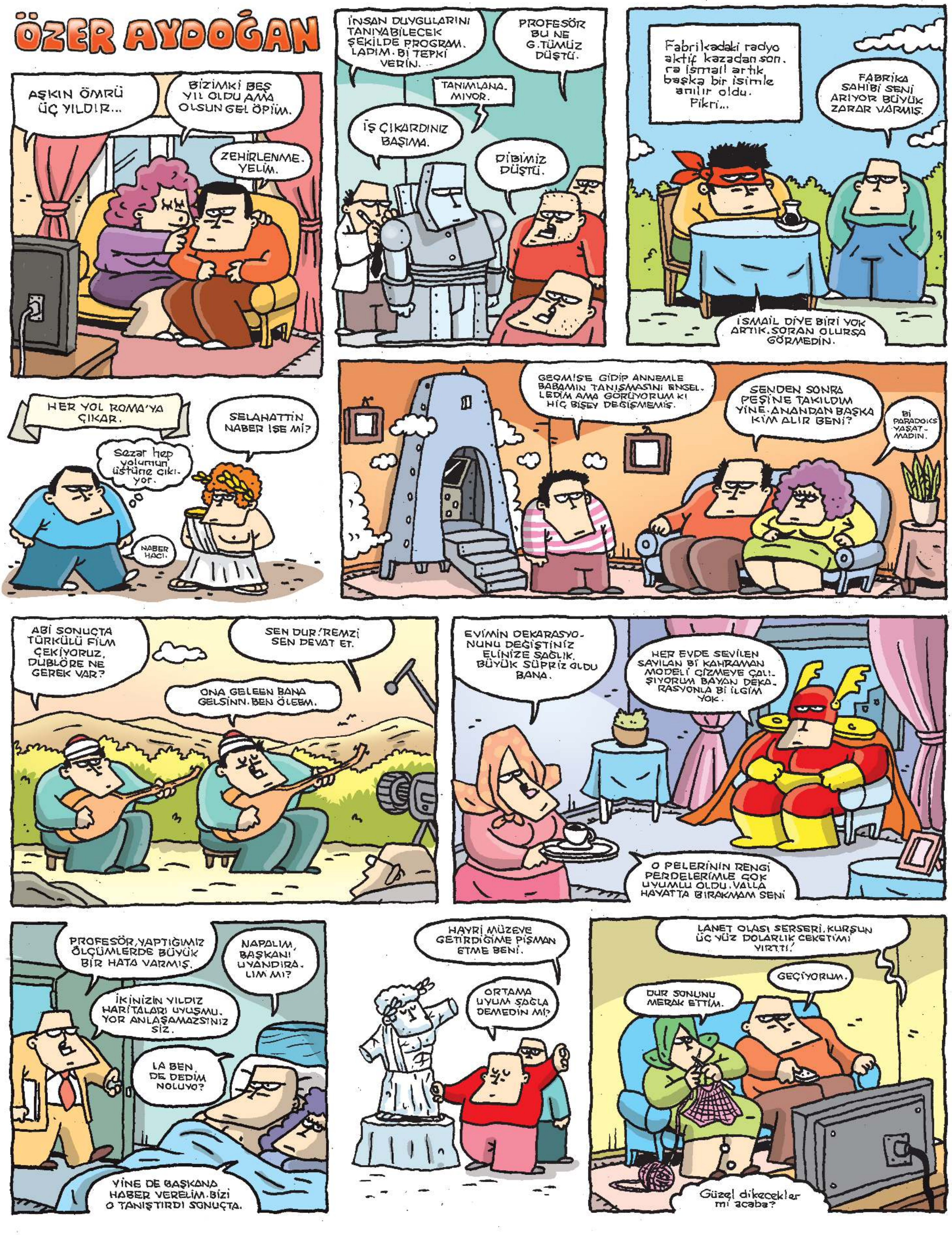
● **"Bir an geldi, uçurum kenarında / Düştüm sandım, uçuyordum aslında" (Şirin Soysal, "Uyurgezer" adlı şarkıdan)**

● 1987, 12 Temmuz. Ailecek Fenerbahçe Orduevi'nde kamptayız. Yaş 19. Çarşaf dergisinde yazıyorum. Yeni Türkü, Arif Kemal, Çağdaş Türkü, Ahmet Kaya, Ezginin Günlüğü kasetlerini dinlerken espri düşünüyorum. Çağdaş Türkü'nün 'Rami Kışlası' şarkısını çok seviyorum. İşte orada geçen 'Malatyalı, Vanlı, Muşlu / Bir ranzada kurulmuş üçlü'nün desenini çizdiydim. Durdu ha durdu yanımda. Otuz yıl olmuş. (O zaman da azman sıcaklar zamanıydı.)

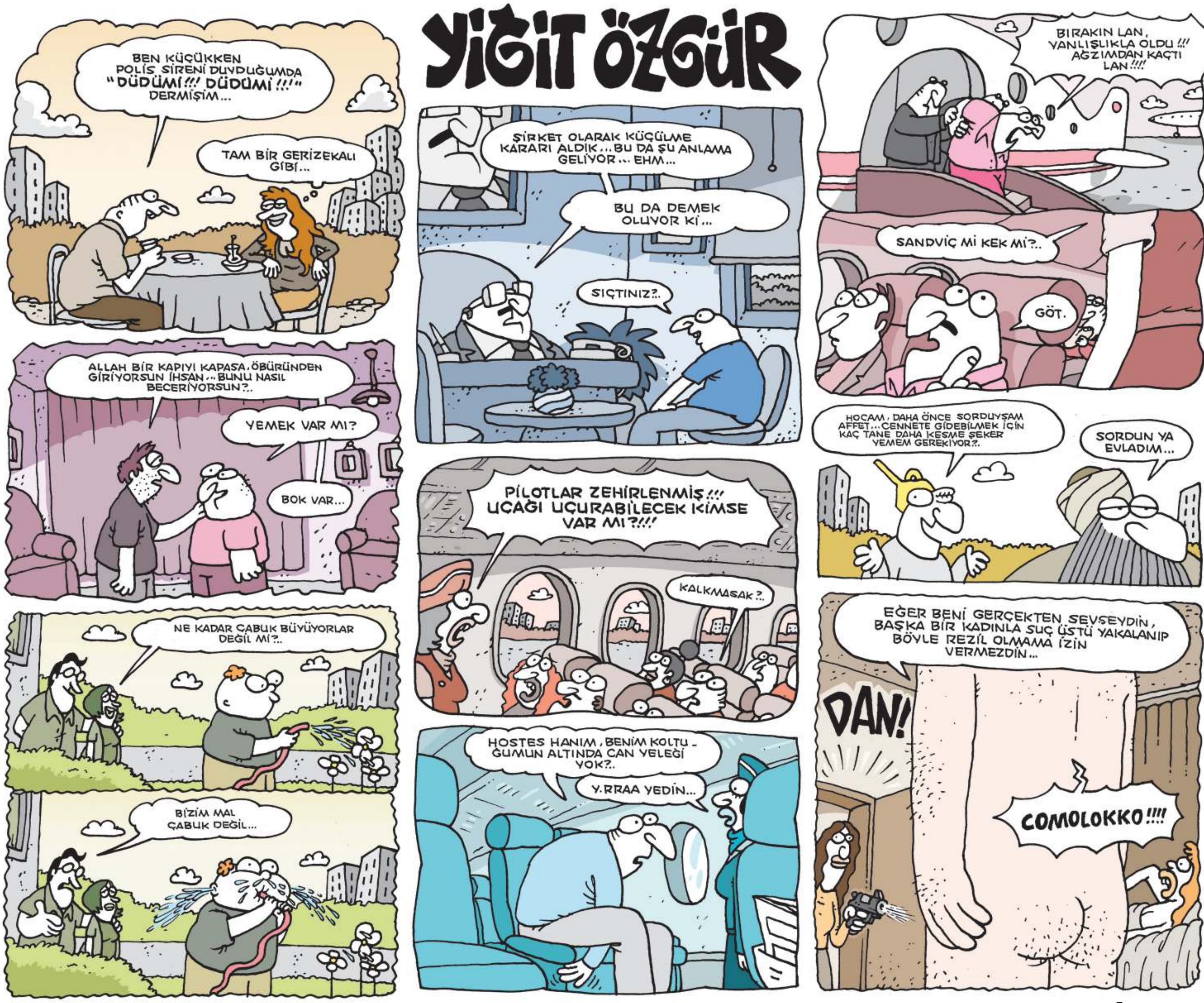
● **Bodrum, Gündoğan'daki Villa Rustica adlı mekanda 8 Temmuz 2017 günü, 21.30'de tek kişilik oyunumla sahnedeyim. (0252 387 70 52)**

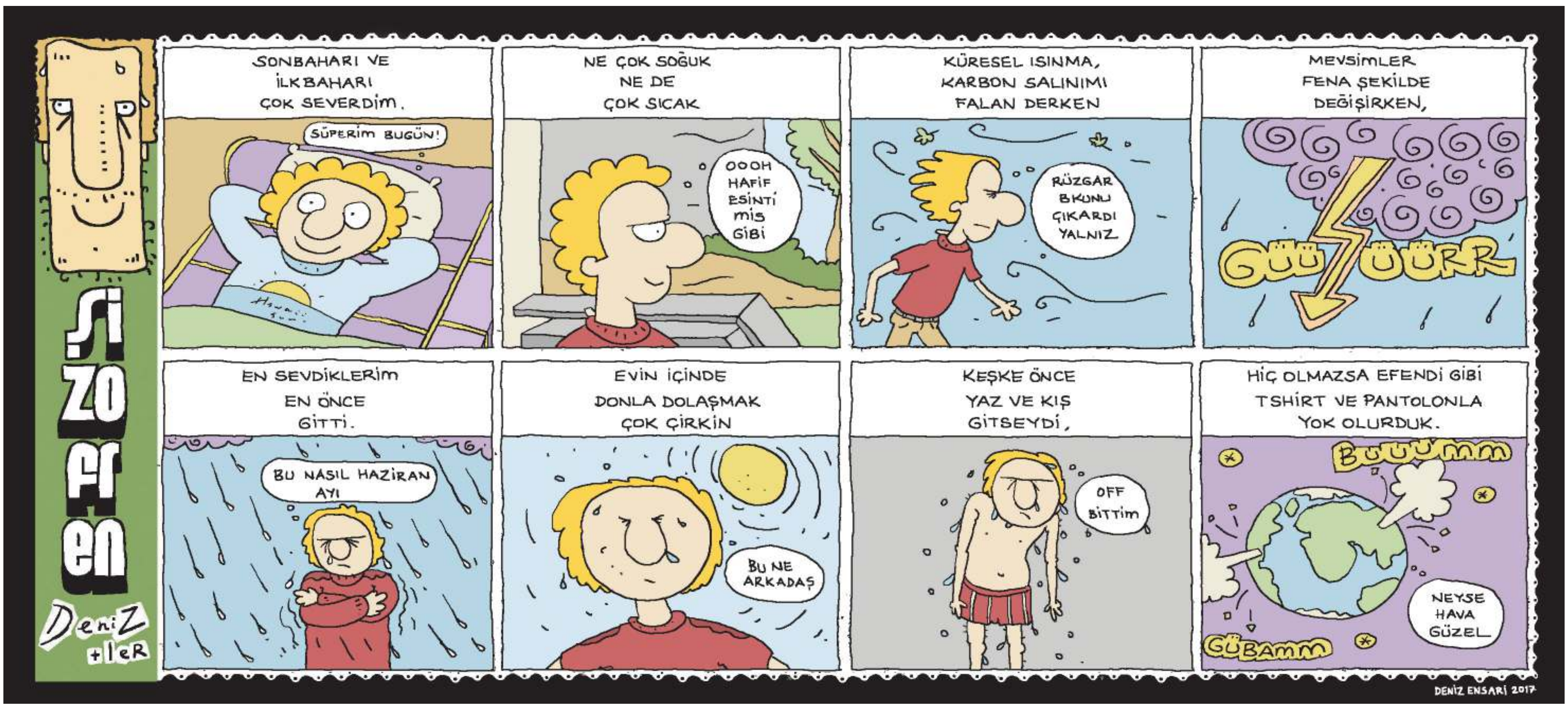
ÖZER AYDOĞAN

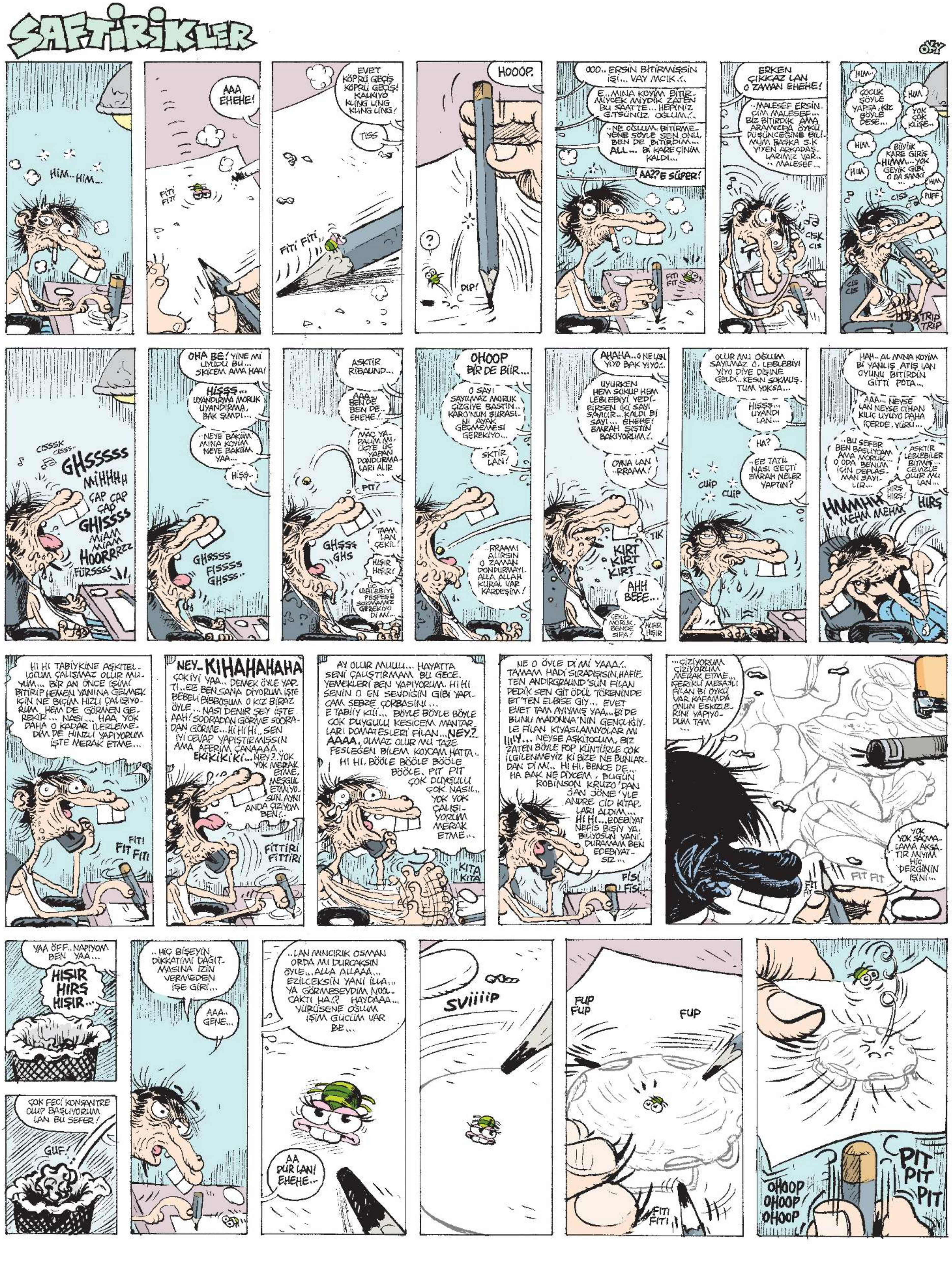

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

SAFTİRİKLER
HIM.. HIM..
AAA EHEHE!
FİTİ FİTİ
EVET KÖPRÜ GEÇİŞ KÖPRÜ GEÇİŞ! KALKIYO KLING LING KLING LING!
TISS
FİTİ FİTİ
HOOOP.
?
DIP!
OOO.. ERSİN BİTİRMİŞSİN İŞİ... VAY MCIK.!.
E.. MINA KOYİM BİTİRMİYCEK MİYDİK ZATEN BU SAATTE... HEPİNİZ G.TSÜNÜZ OĞLUM.!.
..NE OĞLUM. BİTİRMEYENE SÖYLE SEN ONU, BEN DE BİTİRDİM... ALL... Bİ KARE ÇİNİM KALDI...
AA?? E SÜPER!
FIT FIT
ERKEN ÇIKICAZ LAN O ZAMAN EHEHE!
..MALESEF ERSİNCİM MALESEF... BİZ BİTİRDİK AMA ARAMIZDA ÖYKÜ DÜŞÜNCEĞİNE BİLİMUM BAŞKA S.K YİYEN ARKADAŞLARIMIZ VAR.. .. MALESEF...
CISK CIS
HIM..
ÇOCUK ŞÖYLE YAPSA, KIZ BÖYLE DESE...
HIM
YOK ÇOK KLİŞE..
HIM
BÜYÜK KARE GİRİŞ HIMM... YOK GEYİK GİBİ O DA SANKİ ...
HIM
HIM
CISS
PUFF
CIS CIS
TRIP TRIP
CISSSK CISSS..
GHSSSSS
MIHHHH
ÇAP ÇAP ÇAP
GHISSSS
MIAM MIAM
HOORRRZZZ
FÜRSSSS
OHA BE! YİNE Mİ UYUDU BU... SKİCEM AMA HAA!
HİŞŞŞ... UYANDIRMA MORUK UYANDIRMA, BAK ŞİMDİ...
..NEYE BAKİİM MINA KOYİM NEYE BAKİİM YAA...
HİŞŞ..
GHSSSS FISSSS GHSSS..
ASKTİR RİBAUND...
AAA.. BEN DE BEN DE.. EHEHE.!.
MAÇ YAPALIM MI, ÜÇTE ÜÇ YAPAN DONDURMALARI ALIR ...
PIT!
GHŞŞŞ GHS
TAAM LAN ÇEKİL!
HIŞIR HIŞIR!
ÜÇ LEBLEBİYİ PEŞPEŞE SOKMAMIZ GEREKİYO Dİ Mİ..
OHOOP BİR DE BİİR...
O SAYI SAYILMAZ MORUK ÇİZGİYE BASTIN.. KARO'NUN ŞURASINI AYAK GEÇMEMESİ GEREKİYO...
SKTİR LAN!
..RRAAM! ALIRSIN O ZAMAN DONDURMAYI. ALLA ALLAH KURAL VAR KARDEŞİM!
AHAHA.. O NE LAN YİYO BAK YİYO.!.
UYURKEN HEM SOKUP HEM LEBLEBİYİ YEDİRİRSEN İKİ SAYI SAYILIR... KALDI Bİ SAYI... EHEHE! EMRAH ŞIŞTIN BAKIYORUM.!.
OYNA LAN ..RRAAM!
TIK
KIRT KIRT KIRT
AHH BEEE...
ÇEKİL MORUK, BENCE SIRA!
HIŞIR HIŞIR
OLUR MU OĞLUM SAYILMAZ O. LEBLEBİYİ YİYO DİYE DİŞİNE GELDİ.. KESİN SOKMUŞ. TUM YOKSA...
HİŞŞŞ... UYANDI LAN...
HA?
..EE TATİL NASI GEÇTİ EMRAH NELER YAPTIN?
CUIP CUIP
HAH.. AL MINA KOYİM Bİ YANLIŞ ATIŞ LAN OYUNU BİTİRDİN GİTTİ POTA...
AAA... NEYSE LAN NEYSE CİHAN KILIÇ UYUYO DAHA İÇERDE, YÜRÜ...
..BU SEFER BEN BAŞLIYCAM AMA MORUK... O ODA BENİM İÇİN DEPLASMAN SAYILIR...
ASKTİR LEBLEBİLER BİTMİŞ... CEVİZLE OLUR MU LAN...
HIRŞ HIRŞ!
HMMHH MEHM MEHM
HIRŞ
HI HI TABİYKİNE AŞKİTELLOCUM ÇALIŞMAZ OLUR MUYUM... BİR AN ÖNCE İŞİMİ BİTİRİP HEMEN YANINA GELMEK İÇİN NE BİÇİM HIZLI ÇALIŞIYORUM HEM DE GÖRMEN GEREKİR... NASI... HAA YOK DAHA O KADAR İLERLEMEDİM DE HINZLI YAPIYORUM İŞTE MERAK ETME...
FITI FIT FITI
NEY.. KIHAHAHAHAHA ÇOK İYİ YAA.. DEMEK ÖYLE YAPTI.. EE BEN SANA DİYORUM İŞTE BEBELİ BİBBOŞUM O KIZ BİRAZ ÖYLE... NASI DENİR ŞEY İŞTE AAH! SOORADAN GÖRME SOORADAN GÖRME... Hİ Hİ Hİ.. SEN İYİ CEVAP YAPIŞTIRMIŞSIN AMA AFERİM CANAAAA.. EKİKİKİKİ... NEY?.. YOK YOK MERAK ETME, MEŞGUL ETMİYOSUN. AYNI ANDA ÇİZİYOM BEN!..
FITTIRI FITTIRI
AY OLUR MUUU... HAYATTA SENİ ÇALIŞTIRMAM BU GECE. YEMEKLERİ BEN YAPIYORUM. HI HI SENİN O EN SEVDİĞİN GİBİ YAPICAM SEBZE ÇORBASINI... E TABİİY Kİİİ... BÖYLE BÖYLE BÖYLE ÇOK DUYGULU KESİCEM MANTARLARI DOMATESLERİ FİLAN... NEY?.. AAAA. OLMAZ OLUR MU TAZE FESLEĞEN BİLEM KOYCAM HATTA.. HI HI. BÖÖLE BÖÖLE BÖÖLE BÖÖLE. PIT PIT ÇOK DUYGULU ÇOK. NASIL.. YOK YOK ÇALIŞIYORUM MERAK ETME...
KITA KITA
NE O ÖYLE Dİ Mİ YAAA.!.. TAMAM HADİ SIRADIŞISIN, HAFİFTEN ANDIRGRAUND'SUN FİLAN DEDİK SEN GİT ÖDÜL TÖRENİNDE ET'TEN ELBİSE GİY... EVET EVET TAM AYIYMIŞ YAA... Bİ DE BUNU MADONNA'NIN GENÇLİĞİYLE FİLAN KIYASLAMIYOLAR MI IIIIY... NEYSE AŞKİTOCUM, BİZ ZATEN BÖYLE POP KÜNTÜRLE ÇOK İLGİLENMEYİZ Kİ BİZE NE BUNLARDAN Dİ Mİ.. HI HI. BENCE DE... HA BAK NE DİYCEM. BUGÜN ROBİNSON KRUZO'DAN JAN JÖNE'YLE ANDRE CİD KİTAPLARI ALDIM... HI HI... EDEBİYAT NEFİS BİŞİY YA. BİLİYOSUN YANİ. DURAMAM BEN EDEBİYATSIZ...
FİSİ FİSİ
...ÇİZİYORUM ÇİZİYORUM MERAK ETME... İÇERİKLİ MESAJLI FİLAN Bİ ÖYKÜ VAR KAFAMDA ONUN ESKİZLERİNİ YAPIYODUM TAM ...
FIT FIT
FIT FIT
YOK YOK SAÇMALAMA AKSATIR MIYIM HİÇ DERGİNİN İŞİNİ...
YAA ÖFF.. NAPIYOM BEN YAA...
HIŞIR HIRŞ HIŞIR...
ÇOK FECİ KONSANTRE OLUP BAŞLIYORUM LAN BU SEFER!
GUF!
..HİÇ BİŞEYİN DİKKATİMİ DAĞITMASINA İZİN VERMEDEN İŞE GİRİ...
AAA.. GENE...
..LAN MINCIRIK OSMAN ORDA MI DURCAKSIN ÖYLE... ALLA ALLAAA... EZİLCEKSİN YANİ İLLA... YA GÖRMESEYDİM NOOLCAKTI HA.!? HAYDAAA... YÜRÜSENE OĞLUM İŞİM GÜCÜM VAR BE...
AA DUR LAN! EHEHE...
SVİİİİP
FUP FUP
FUP
FITI FITI
OHOOP OHOOP OHOOP
PIT PIT PIT

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gecenin soğuk dudakları/ Bir laf eder
Laf sanma taştır/ Taş sanma gölgedir/ Acının sütunu "
Octavio Paz

"DE PROFUNDİS"
"En dibinden"; ordan yazıyorum.
Antalya. En dibi. Cehennem. "Mühim" gün. Yangın yeri. "Son seksensekiz yılın en sıcak günü" Öyle yazıyor ekranda. Bugün'müş o. İnternet sitesi. Gazetenin. Tam okuyamıyorum ama. Tam da bakmak istediğim yerde birden peydah oluyor o kutucuk. Yazıları örtüyor. Öff. Büyük, sırnaşık bir sinek gibi, ne yapsam gitmiyor. "Haberlerimizden anında haberdar olmak ister miydiniz?" "İster miyim?" Bana soruyor. O kutunun üzerinde yazıyor. Tamam. Ama benim istediğim seçenek yok orda ki. İki cevap seçeneği var: bir: "Şimdi", iki: "Daha sonra" Hayda! Ee sordun ya "ister miydiniz" diye. Aa! Hem soruyor. Hem de, "istersin istersin sen, bırak bu ayakları, 'şimdi' mi istersin, 'daha sonra' mı, onu söyle?" Demek istiyor. Soru yalan. Bişey yapmam lazım. Kaybolmuyor kutu. İnsan "ne şimdi ne de daha sonra istiyorum lann" "İstemiyoruumm!" Diye bağırmak istiyor. Sıcaktan mı? Bilemiyorum. Taciz edilmişim gibi bir duygu içimde. *("İster misiniz" diye sorunca, "istemem" diye bir tercih hakkı olurdu eskiden, henüz hepimiz delirmeden önce)* Zaten dışarda "son seksensekiz yılın" enn... Beni de yalan söylemeye mecbur bırakıyor site. Bu sıcakta. Töbe töbe. Bak gördün mü yaptığını. Güya "Daha sonra" istiyomuşum gibi yapıp, o seçeneği işaretleyip kurtuluyorum elinden. ("İstemez olur muyum canım aa, niye istemiyim ki, şimdi biraz şeyim, ondan, 'daha sonra', ama kesin isterim bak, valla bak...") Zaten "daha sonra" cevabına da gönülsüz site. Ondan da pek hazzetmiyor. "Şimdi"nin ışığı yanıyor sadece. Yeşil. Pırılpırıl. Diğerinin ışığı sönük. Ya site. Beni istemiye istemiye, hatta zorla, "haberlerinden anında haberdar" edicen. Tamam et, et de, noolacak? Anlayamıyorum.

(Sanki herşeyi anlıyorum, bi tek o kaldı.)
Sitede kışkırtıcı haberler. Bisürü. Güya ciddi gazete sitesi burası. "Ayak baş parmağınızın tırnağına ip geçirin bakın ne olacak?" yazıyor. Allahım bir de resmi var. Başparmağının tırnağına ip geçirmiş. İpi tutuyor iki ucundan. Brr. Baksam mı, nooluyormuş öyle yapınca. Neyse vaz geçiyorum. Yapamam zaten öyle ben ayağıma. Bir diğer kutuda bir resim; Bir genç kadın çömelmiş, beyaz beyaz küçük küçük parça parça bişeyleri toprağa serpmiş. Yazı şu; "Yumurta kabuklarını ufalayıp toprağa döktü; sonucu şoka uğrattı!" Aa! O ne. Buna dayanamıyorum. Nooluyormuş acaba? Hemen söylemiyor. Aşağıda, aşağıda... Bi sürü, bi sürü resimlerden resimlerden sonra; meğer yumurta kabukları bitkilere iyi geliyormuş. "Şoka uğratmak!" Aslında maksat hasıl oldu. Haklılar. Uğradım. "Karpuza erimiş alümünyum döktü bakın ne oldu" Ona bakmıyorum. (Her ne oluyorsa olsun, dökünce) "Koltuk altınıza patates koyun bakın ne olacak" *(Evde patates var mıydı?)*
Seksensekiz yılın... Seksensekiz. Ne işim var burda. Keşke gelmeseydim. bahtsız köpek kurban bayramında hırıstiyan mahallesini gezmeye çıkarmış. Yanlış yöne doğru... Yola çıkmak. Yapmışlığım var. Epey var. (tersi daha nadir gibi) Güneş vurmuş perdeyi ihtiyatla, ucundan az bişey aralıyorum. (Sanki burda olduğumu görecek) Çok tuhaf! Aynı zamanda bir fırtına var sanki dışarda. Hayret. Palmiyeler çırpınıyor. Kapıyı açar açmaz dev bir saç kurutma makinasının en sıcak, en son ayarındaki ısıdan da çok daha fazla(abartıyorsam ne olayım) ejderha nefesi gibi bir alevli rüzgar perdeleri, kağıtları uçuşturuyor. Abov. Açtığım gibi kapatıyorum. Bu nedir? (Güneşteki fırtınalar?) Duvarın tavanla bitiştiği yere, az yukarıya, bir kutsal ikona bakar gibi saygı, sevgi dolu, belli belirsiz edepli bir gülümsemeyle bakıyorum. "Klima" var orada. Hafif, hürmet ve korku da var bakışımın içinde. İnliyor da hafif hafif. Altıbin yıllık uygarlığımızdan eğer tek bir "şey", tek bir buluş/icad kalması gerekseydi, (diğerlerinden vazgeçmemiz) bir "klima" işte o. O buluş. Kesin konuşuyorum. Kayda geçsin. Kalması gereken. (Diğerleri:"siz çıkabilirsiniz") Epey yukarda olmasa, bir hafif öpücük dahi kondurabilirdim sanki *(üç gün sonra, hafifleyince hava, "sinema" işte o icad, eğer tek bi şey kalmalıysa yeryüzünde" falan filan diye de yançizme olasılığı)*

GECE

Saat gecenin onu. Herhalde artık serinlemiştir. Diye sokağa çıkıyorum. Hayda! Sanki güneş altında, yolun güneşli tarafında yürüyormuşum gibi. Sanki görünmeyen siyah bir güneş var. Karanlığın içinde. Yüzüm gözüm, elbiselerim yanıyor. Hastalar ayaklarının altına koysun diye ısıtılan tuğlalar olur ya. İşte onların sıcaklığında yerler. (ananem yapmıştı bi kere) Hâlâ. Koca şehir. Betonlar yanıyor. ("yalana benzeyen gerçek")
Bitirirken.
"Tuhaf bir olay"ı naklederek bitireyim yazıyı.

Bir arkadaşım anlattı:
Onlar da işte Muğla mı ne oralarda biyerlerdeymişler. Eşiyle. Arabayla. Bi yerde durmuşlar. Köy meydanı gibi bi yer. İnmişler arabadan. Ortalıkta hiç kimse yokmuş. Bunları görünce koşa koşa bi köpek gelmiş. Bi sokak köpeği gibi. Gariban bir köpek. Gitmiş ordan biyerlerden boş bir küçük boy pet su şişesi getirmiş ağzında. Şişeyi önlerine atmış. Arkadaşımın eşi, "oynamak istiyo falan sandık" dedi. Eğilip almışlar şişeyi uzağa fırlatmışlar bunlar. Koşup getirmiş. Tekrar önlerine atmış. Ama. "Bir patisiyle telaşlı telaşlı, hızlı hızlı pat pat yere vuruyor. Bakıyor bize tuhaf tuhaf" dedi arkadaşımın eşi. "...anlayamıyoruz. Sanki tuhaf bişey var" Şişeyi tekrar atmışlar. Hayvan pat pat yerlere vurmuş gene. Bakmış anlamıyorlar. Bu sefer şişeyi getirmiş. Ama bu defa "iki patisiyle sıkıştırdı şişeyi önünde" dedi arkadaşım.

"Sonra ağzıyla şişenin kapağını hafif hafif döndüre döndüre, aynı bi insan gibi açtı. Sonra şişe kapağını getirip önümüze attı." dedi. "alın işte, daha ne yapayım gibisinden" Arkadaşımın eşi ağlamaya başlamış. Hemen koşup bir evin kapısını çalıp bir kap su edinip önüne koymuşlar. Hiç ara vermeden, şapur şupur içmiş. Bi kap daha getirmişler. Onu da içmiş. "Hayvan neredeyse dile geldi çaresizlikten" dedi. Ortalık aynen burası gibi yanıyormuş.
Onun "dile gelmesi"nin başka başka köpeklere, kedilere de bir yararı dokunsun.
Bir beş kiloluk pet şişenin altını kesip, su doldurup oraya buraya koyalım.
Unutmayalım.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

engin.ergonultas@gmail.com

İLKER ALTUNGÖK

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Throughout ile **truva atı** aynı şey.

æ Tankut Ağabey o gün, yüzünde "mümkünse bugün bana kimse karışmasın, sataşmasın" ifadesi ile oturuyordu öyle, çay ocağının en güzel esinti alan köşesine itina ile açılı yerleştirilmiş hususi bambu sandalyesi üzerinde, öyle. Zaten artık bambusuz bir Tankut Ağabey düşünülemiyor. Nerede bir bambu var, orada bir Tankut Ağabey ruhu var. Tankut Ağabeyin olduğu her yerde zaten bambu var. Tankut Ağabeyi görürsen bir yerde, bil ki orada bir de bambu var. Ha bambu gördün, orada bir Tankut Ağabey göremeyebilirsin. Ama o ruhu hissedersin. Zaten önemli olan o ruh. Tankut Ağabey bir ruh. Tankut Ağabey salt bambuyla açıklanabilecek bir şey değil. Bambu bir detay. Ama çok önemli bir detay. Olmazsa olmaz. Bambusuz olmaz. Bambusuz bir Tankut Ağabey var olamaz. Tankut Ağabey belki bugün mevcudiyetini bir bambuya borçlu değil, ama bambusuz da olmaz artık, o da var. E alıştırmayaydın sen de bizi şimdi bambuya Tankut Ağabey. Hem alıştır, hem şeyap, olmaz. Gerçi şeyapmıyorsun zaten de, ne bileyim, öyle işte. Bambu üzerine belki yıllarca konuşabilirim. "Bayram ziyaretleri beni yoruyor yahu" diyerek başladı anlatmaya Tankut Ağabey. "Benim hanım tarafı Edirneli, her bayram beni zorla önüne katar götürür Edirne'ye, zamanında Edirne'nin yarısı bizimkilerinmiş, şimdi oraların en büyük, **en gözde su bülbülcüsü** bizim hanım tarafının yine ama" dedi sonra Tankut Ağabey. "Su bülbülü mü" dedim. "Kurbağa yahu" dedi. "Bayramda bir araya gelip toplaşıp komando gibi kurbağa bacağı yiyorlar, vallahi daralıyorum, hatta öyle ki hiç unutmam, yetmiş dört yılında, taze damat iken, çıkıverdim evden, hazır hudut da yakın, atladım arabaya, bastım gittim Almanya'ya, on dört gün sonra döndüm" dedi sonra yine Tankut Ağabey. "Bu arada benim teknenin tentesine kırlangıç yumurtlamış, milim hareket ettiremiyorum tekneyi, dalga çıksa huzursuz oluyorum, bir ara gel tekneye de güzellik gör" diye de ekledi. Sonra da kalktı gitti. Hayali kuzenim gibi gitmeleri var Tankut Ağabeyin de. Neyse ki Tankut Ağabey süper gerçek. Hayaliler de gerçekler de hızla gidiyor, o oluyor.

æ Her şey olan birini tanıdım yakın zamanda. O kadar komik ki. Her şey bu adam. Herr-şey ama. Müzisyen bir kere. Amerika'da okulunu okumuş. Filozof. Sosyolog. Psikolog. Matematikçi. Fizikçi. Herr-şey bu adam. Ben hayatımda böyle bir atma gücü görmedim. Tamam yetenekli birisin ama her şey de olma be kardeşim. Gerek yok. Biz seni sadece sen olduğun için seviyoruz ki zaten. Dizilere müzik yaptığın için takdir de ediyoruz. İyi de para da kazanıyorsun. Sevincin de **hüzüncün de** en alasını en büyüğünü hep sen yaşıyorsun, bir de öyle bir durumun da var. Kimse seninle depresyon yarıştıramaz mesela. Kazanova'sın bak sonra. Kızların biri geliyor biri gidiyor. İngilizcen muazzam, Türkçen bombastik. İnsan ilişkilerinde bir nefer gibisin. Mükemmelsin. Ha belki Tarkan kadar iyi bir şarkıcı değilsin ama Tarkan'la kankasın. Sezen Aksu'yla aran mükemmelden de öte. Her şey sensin. Her şeyin en güzeli sensin. Her şey olamadığın yerde de hısım akraban yetişiyor imdadına. Oyuncu değilsin çünkü zaten gerek yok. Teyzen oyuncu zaten senin. Doktor değilsin çünkü zaten ağabeyin doktor. Avukat olmana hiç gerek olmadı çünkü zaten annen avukat. Baban mimar. Enişten Arkeolog. Dayın futbolcu. Bir başka yakının ornitolog. O da lazım çünkü. Kuş bilimci de lazım. Geri mi kalacaktın ya. Kuşlardan mevzu açıldığında geri mi kalacaktın. Böyle birini tanıyorum resmen. Dünyanın en eğlenceli insanı. Süper kahraman gibi bir şey. Ha bu arada karate de biliyor ama sevdiklerinin üzerinde bu bilgiyi asla kullanmıyor.

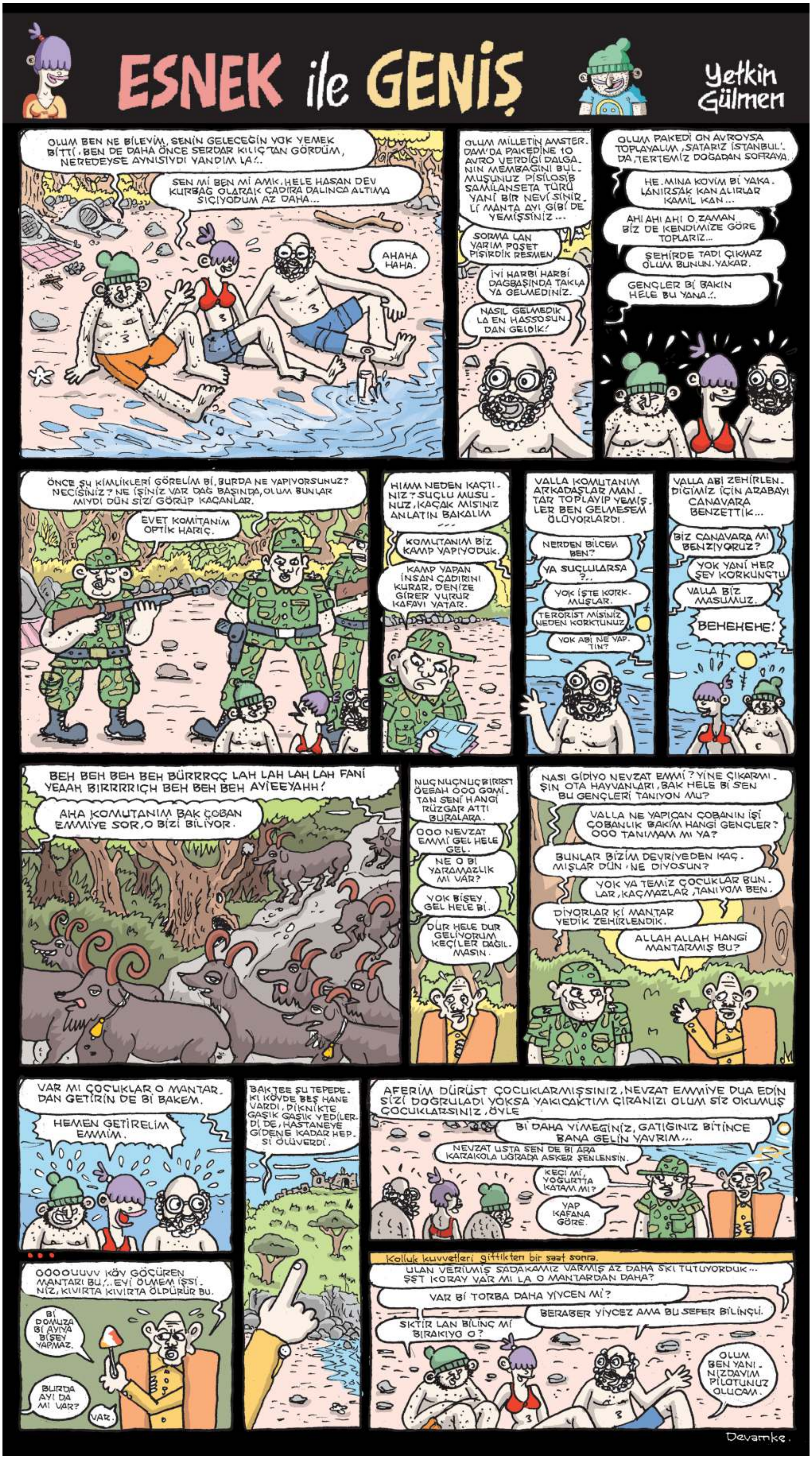
æ Askerdeyken de bir er vardı. Nöbet tutmuyordu nizamiye önünde. Mutlu insanlar gördüğü için hep üzülüyormuş çünkü. Mutlu insanlar, mutlu aileler. Kendisi hiç mutlu olmamış çünkü. Mutlu bir aile nasıl olur hiç bilmemiş. Çocuk mahkumluğu var. On sene yatmış çıkmış, askere gelmiş. Çok da severdim kendisini. İlk nöbetçi çavuşluğumda koluma bandı taktım ve "umarım olaysız bir gün olur" diye hemen geçirdim içimden. Henüz temennimi bitirmiştim ki bölük kapısının camları komple aşağı indi. Sabah sabah. Camları aşağı indiren de bu arkadaş. Bir şeye üzülmüş, indirivermiş camları aşağı. Dev camlar. Büyük para. Tutanak tutuldu, ben hep kolladım ama çocuğu, sonucunda da bir şey çıkmadı. Aramızda para toplayıp camları da taktırdık sonra. Bir gün sordum, "niye kırdın ki camları o gün, benim nöbetçi çavuşluğumu da hareketlendirdin, niye ki" dedim. Bir şey demedi, "akşam sana bir şey vereceğim çavuşum" dedi. Akşam odaya geldi, benim için boncuk'tan duvar süsü yapmış. Dev ama. İnanamıyorsun emeğe. Camı kırdığı gün başlamış, bir buçuk ayda ancak bitirebilmiş. Ağlayacak gibi oldum. Ağlamadım ama. Çünkü bir yerde ben onun üstüyüm, güçlü olmam lazım. Sonra nasıl yeri geldiğinde üzerinde otorite sağlayacağım, di mi ama. Hapishanede öğrenmiş boncuk işçiliğini. Yirmi kilo boncuktan bahsediyorum, varın gerisini, ortaya çıkan eseri siz hayal edin. Bir tavus kuşu, bir altın sülün gibi bir güzellik. Mutluluk mutsuzluk üzerine uzun uzun düşünmeme sebep olan göz alıcı bir güzellik. Ancak çok mutlu ya da çok mutsuz biri yapabilir böylesine muazzam bir şeyi. Mutlu insanlar görmekten duyduğu acı kadarını bence mutsuz insanlar görmekten de duyuyordu. Ve bence bir yerlerde de acayip mutlu biriydi. Sanki.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • **twitter.com/benalpayerdem**

"sahne 2017" (yaz oyunları)
7, 14 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00
15 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
19 Temmuz Çarşamba / **İzmir Alsancak İz** / Saat: 21.00 / bilgi: 0232 422 00 98

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
OLUM BEN NE BİLEYİM, SENİN GELECEĞİN YOK YEMEK BİTTİ. BEN DE DAHA ÖNCE SERDAR KILIÇ'TAN GÖRDÜM, NEREDEYSE AYNISIYDI YANDIM LA!..
SEN Mİ BEN Mİ AMK. HELE HASAN DEV KURBAĞ OLARAK ÇADIRA DALINCA ALTIMA SIÇIYODUM AZ DAHA...
AHAHA HAHA.
OLUM MİLLETİN AMSTERDAM'DA PAKEDİNE 10 AVRO VERDİĞİ DALGANIN MEMBAĞINI BULMUŞUNUZ PİSİLOSİB SAMİLANSETA TÜRÜ YANİ BİR NEVİ SİNİRLİ MANTA AYI GİBİ DE YEMİŞSİNİZ...
SORMA LAN YARIM POŞET PİŞİRDİK RESMEN.
İYİ HARBİ HARBİ DAĞBAŞINDA TAKILA YA GELMEDİNİZ.
NASIL GELMEDİK LA EN HASSOSUNDAN GELDİK!
OLUM PAKEDİ ON AVROYSA TOPLAYALIM, SATARIZ İSTANBUL'DA, TERTEMİZ DOĞADAN SOFRAYA.
HE. MINA KOYİM Bİ YAKALANIRSAK KAN ALIRLAR KAMİL KAN...
AH! AH! AH! O ZAMAN BİZ DE KENDİMİZE GÖRE TOPLARIZ...
ŞEHİRDE TADI ÇIKMAZ OLUM BUNUN, YAKAR.
GENÇLER Bİ BAKIN HELE BU YANA!..
ÖNCE ŞU KİMLİKLERİ GÖRELİM Bİ, BURDA NE YAPIYORSUNUZ? NECİSİNİZ? NE İŞİNİZ VAR DAĞ BAŞINDA, OLUM BUNLAR MIYDI DÜN SİZİ GÖRÜP KAÇANLAR.
EVET KOMİTANIM OPTİK HARİÇ.
HIMM NEDEN KAÇTINIZ? SUÇLU MUSUNUZ, KAÇAK MISINIZ ANLATIN BAKALIM...
KOMUTANIM BİZ KAMP YAPIYODUK.
KAMP YAPAN İNSAN ÇADIRINI KURAR, DENİZE GİRER VURUR KAFAYI YATAR.
VALLA KOMUTANIM ARKADAŞLAR MANTAR TOPLAYIP YEMİŞLER BEN GELMESEM ÖLÜYORLARDI.
NERDEN BİLCEM BEN?
YA SUÇLULARSA ?..
YOK İŞTE KORKMUŞLAR.
TERÖRİST MİSİNİZ NEDEN KORKTUNUZ.
YOK ABİ NE YAPTIN?
VALLA ABİ ZEHİRLENDİĞİMİZ İÇİN ARABAYI CANAVARA BENZETTİK...
BİZ CANAVARA MI BENZİYORUZ?
YOK YANİ HER ŞEY KORKUNÇTU.
VALLA BİZ MASUMUZ.
BEHEHEHE!
BEH BEH BEH BEH BÜRRRÇÇ LAH LAH LAH LAH FANİ YEAAH BIRRRRICH BEH BEH BEH AYİEEYAHH!
AHA KOMUTANIM BAK ÇOBAN EMMİYE SOR, O BİZİ BİLİYOR.
NUÇNUÇNUÇBIRRST ÖEEAH ÖOO GOMİ. TAN SENİ HANGİ RÜZGAR ATTI BURALARA.
ÖOO NEVZAT EMMİ GEL HELE GEL.
NE O Bİ YARAMAZLIK MI VAR?
YOK BİŞEY, GEL HELE Bİ.
DUR HELE DUR GELİYORUM KEÇİLER DAĞILMASIN.
NASI GİDİYO NEVZAT EMMİ? YİNE ÇIKARMIŞIN OTA HAYVANLARI, BAK HELE Bİ SEN BU GENÇLERİ TANIYON MU?
VALLA NE YAPIÇAN ÇOBANIN İŞİ ÇOBANLIK BAKIM HANGİ GENÇLER? ÖOO TANIMAM MI YA?
BUNLAR BİZİM DEVRİYEDEN KAÇMIŞLAR DÜN, NE DİYOSUN?
YOK YA TEMİZ ÇOCUKLAR BUNLAR, KAÇMAZLAR, TANIYOM BEN.
DİYORLAR Kİ MANTAR YEDİK ZEHİRLENDİK.
ALLAH ALLAH HANGİ MANTARMIŞ BU?
VAR MI ÇOCUKLAR O MANTARDAN GETİRİN DE Bİ BAKEM.
HEMEN GETİRELİM EMMİM.
BAKTEE ŞU TEPEDEKİ KÖYDE BEŞ HANE VARDI. PİKNİKTE GAŞIK GAŞIK YEDİLER. Dİ DE, HASTANEYE GİDENE KADAR HEPSİ ÖLÜVERDİ.
ÖOOOUUVV KÖY GÖÇÜREN MANTARI BU!.. EYİ ÖLMEM İŞSİ. NİZ, KIVIRTA KIVIRTA ÖLDÜRÜR BU.
Bİ DOMUZA Bİ AYIYA BİŞEY YAPMAZ.
BURDA AYI DA MI VAR?
VAR.
AFERİM DÜRÜST ÇOCUKLARMIŞSINIZ, NEVZAT EMMİYE DUA EDİN SİZİ DOĞRULADI YOKSA YAKICAKTIM ÇIRANIZI OLUM SİZ OKUMUŞ ÇOCUKLARSINIZ, ÖYLE
Bİ DAHA YİMEĞİNİZ, GATIGINIZ BİTİNCE BANA GELİN YAVRIM...
NEVZAT USTA SEN DE Bİ ARA KARAKOLA UĞRADA ASKER ŞENLENSİN.
KEÇİ Mİ, YOĞURTTA KATAM MI?
YAP KAFANA GÖRE.
Kolluk kuvvetleri gittikten bir saat sonra.
ULAN VERİLMİŞ SADAKAMIZ VARMIŞ AZ DAHA SKI TUTUYORDUK... ŞŞT KORAY VAR MI LA O MANTARDAN DAHA?
VAR Bİ TORBA DAHA YİYCEN Mİ?
BERABER YİYCEZ AMA BU SEFER BİLİNÇLİ.
SKTİR LAN BİLİNÇ Mİ BIRAKIYO O?
OLUM BEN YANİ NİZDAYIM PİLOTUNUZ OLUCAM.
Devamke.

Furkanözçoban
Teletubbies
EHE
EHİ
İHİ
EHİ.
KPOV!
NOLUYO YA?
Kaç
HAY MINA KOYIM TELETABİLERİN ARŞASI DEĞİLMİŞ BURASI YANLIŞ YERE DOĞDUK.
ADANA
AMUNA GORUM.
ASLINDA HEPİMİZ BİRİLERİNİN PLANLADIĞI HAYATI YAŞIYORUZ MERVE... AİLEMİZİN, SEVGİLİMİZİN, PATRONUMUZUN. KUMANDA HEP BİRİLERİNİN ELİNDE... O YÜZDEN BURAMA Bİ KUMANDA DÖVMESİ YAPTIRICAM HAYATI EN İYİ ANLATAN ŞEY BENCE.
ÇOK ANLAMLI ERÇAĞ BENCE DE.
Dövme bitimi
DEDEMLERİN EVİNE BENZEDİN ERÇAĞ. ONLAR DA HEP KUMANDALARI STREÇE SARARDI NİYEYSE..
Hay mına koyim streçi hesap edeme-dim.
Suma Beach
NAPIYON OĞLUM BURDA. KOVALASANA BENİ.
SKERİM LAN HEP SEN KAZANIYOSUN... BEN DE ADALET İSTİYORUM.
adalet
ZEUS - PRİAPOS - EROS (Mitolojiden arta kalan vakitler)
AGA HATUNLAR VÜCUDA BAKIYO. YANLARINDA FİT KASLI ADAM GÖRMEK İSTİYOLAR. KİM İSTER FERRARİ VARKEN DACİA'YLA GEZMEK...
OLM TİPLE MİPLE OLUCAK İŞ DEĞİL O. SEN MANİTAYI YATAKTA MUTLU EDEMİYOSAN O KIZ SANA BAKMAZ Bİ DAHA. BAK KARDEŞİNDE TİP VAR MI? YOK AMA MUTLU EDİYORUM MANİTALARI BU SIFATLA KAÇ MANİTA AYIKLADIM BUNA SOR.
OLM BİZİ DE ÇAĞIRSANA BİGÜN.
GEL ABİ.

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BANA DEĞMEZ

Normal bir gün

Geldin mi? Hoşgeldin. Tüm metro seni bekliyorduk. Sevgilinin belini “geç sen şöyle” hareketiyle kavrayarak yaptığın girişe bayıldım. Burası bir toplu taşıma aracı değil de, çok lüks bir restoranın kapısıymış gibi görkemliydin. Metronun bu kadar dolu olması seni pek memnun etmedi, ama bu saatlerde maalesef böyle. Kusura bakma, rahatsız olacağını bilsek evlerimize başka bir şekilde gider, metroyu boş bırakmaya gayret ederdik. Hayatın her alanında büyük bir özgüven taşıdığını ve bu özgüveni kendi çevrene sertlik olarak aktardığını hissediyorum. Fantastik yetkilerle donatılmış olsan, bu metroyu tamamen boşaltıp sadece kadınınla seyahat etmek isteyeceğine olan inancım tam. Yetki verildiği anda ortamı kasıp kavurabilecek bir potansiyel var sende. “Hadi beyler dışarı, hadi-hadi-hadi!” diye metroyu boşaltabilecek, karşı gelenlere de “Sus len!” diye tokat göstererek ortama korku salabilecek bir kara ütopya kahramanısın. Üçüncü Dünya Savaşı’nın ardından şehirde terör estiren bir çetenin en acımasız adamlarından birisin. Başka şartlarda olsak hepimizi öldürebilirsin.

Neyse ki sevgiline kimsenin temas edemeyeceği bir boşluk buldun, yine de tedbiren arkasına geçerek işini sağlama aldın. Bu pozisyonda hem sevgilini hem de bizleri kolluyorsun. Herhangi bir problem çıkması durumunda önüne gelen herkesi dövebileceğini ima eden sağlam bakışlar atıyorsun etrafa. Haklısın, biz diğer erkekler, eğer sen olmasaydın sevgiline derhal saldırır ve böylelikle izlerini teker teker sürüp gebertmek zorunda kaldığın şerefsizlerle dolu bir dünyanın kahramanı yapardık seni. Taksim istasyonunda metronun iyice kalabalıklaşması canını sıktı. Bulunduğun alandaki erkek sayısı endişe verici boyutlara ulaştı. Benim bulunduğum tarafın daha rahat olduğunu gördüğün an hareketlendin, kadınını belinden sürerek inanılmaz manevralarla ilerledin. Çok başarılısın. Seni izlerken bütün erkeklerin kadınlarını bellerinden sürerek hareket ettiği bir dünyanın hayalini kurdum. Manevra ustası erkeklerin, belden direksiyonlu, arkadan çekişli kadınlarını sürdüğü bir hayat. Hem yarışlı hem dövüşlü bir bilgisayar oyunu gibi herkes kendi kadınını sürüyor. Amaç, belinden tutup sürdüğümüz kadınlarımızı kimseye temas ettirmeden (gerekirse temas edenleri döverek) eve ulaştırmak. Bence bu süper bir oyun: “Drive Woman III”

Şimdi birbirimize daha yakınız. Etrafı kolaçan ederken bir yandan “bu benim” anlamında sevgilinin kafasını öpmen beni şaşırtıyor. Bravo. Tahminim ilişkiniz yeni başladığından senden beklenmeyecek kadar sevecen davranıyorsun. Fakat bildiğim kadarıyla senin ilişkilerin çok çabuk dengesini buluyor. İlerleyen aylarda ağzından fırlayacak, “adamı hasta etme kızım”lar şimdilik kursağında gelişip serpilmeye devam ediyor. Görünüşe bakılırsa, sevgilin de şimdilik durumundan çok memnun; yüzünde, “gerekirse döv onları aşkım, bu gidişle beni de döversin ama fark etmez, önce onları döv!” gibi bir ifade var. Ah be kadın, böyle bir paradoksun içine nasıl düştün sen? Bu adam normalde bizden daha çok bakıyor başka kadınlara, herkesi kendi gibi bildiğinden böyle aşırı kolluyor seni. Sonuçta hem biz dayak yiyoruz hem sen. Gördün mü yaptığını, şu hayatta daha estetik dertlerim varken toplumsal mesaja zorladın beni, aşkolsun be kadın.

Anormal gelişmeler

Abi sen beni yanlış anladın. Ben senin sevgiline bakmıyorum. Bakıyorum ama anladığın anlamda değil. Sevgiline bir kadın olarak değil, oluşturduğun mekanizmanın bir parçası olarak bakıyorum sadece. Metronun kapısından girdiğin andan itibaren ona kenetlenerek oluşturduğun bu mekanizmanın hareket kabiliyetine hayran kaldığım için bakıyorum. Bu anlamda benimkine bilimsel bir bakış bile diyebiliriz. Seninle ilk göz göze gelişimizin ardından direkt bakma işini bıraktım zaten. Nasıl da korkunç belerttin gözlerini. Sonraki bakışlarım, “acaba tehlike geçti mi?” anlamında kontrol bakışlarıydı. Sanırım sen bu kontrollerimi ısrarla sevgiline bakmam olarak algıladın. Yapma abi böyle, beni korkutuyorsun. Göz ucuyla yaptığım kontrollerde bile bana dik dik bakarken buluyorum seni.

İnan bana değmez abi. Dövdüğünden zevk almazsın. Tek vuruşta yere düşerim, kraker gibi dağılırım. Sana, senin gibi sert birini dövmek daha çok yakışır. Kavga öncesi yaşanan ağız dalaşında, “Ne diyon lan sen!” diye karşılık verecek birine ihtiyacın var senin. Mesela onca çabana rağmen hemen yanınızdaki adam neredeyse sevgiline temas ediyor gibi geldi bana. Ona, “Biraz öteye git birader!” diyebilirsin, o da sana, “Noluyo ya, ne diyosun lan sen!” diye karşılık verir. Şerefsize bak! Seni tanımıyor, kiminle dans ettiğinin farkında değil. Üstelik bir de elini kaldırmasın mı? İşte o vakit, elinin tersiyle hafifçe omzunu iteleyerek, “İndir lan o eli!” diye devam eder, şanlı bir arbedeye giriş yapabilirsin. Tam istediğin gibi. En azından benden iyi. Öfken karşılık bulur. Seni temin ederim benimle olmaz bu iş. Korkak bir insanım ben. Mesela biri bana yol sormak için, “Birader bakar mısın?” diye yanaşsa ensemden başlayan ürperme hızla topuklarıma ulaşarak beni koşmaya zorlar. Zavallı bir şehirliyim ben. Nezaketim seni yorar. Bana, “Öteye git!” desen en fazla “Efendim?” diye karşılık verebilirim. Durumu algıladığımdaysa bırak bir daha karşılık vermeyi ilk durakta iner, “öte”ye yeni bir anlam veririm.

Levent istasyonunda binenlerin etkisiyle bana doğru iyice yaklaşmanız hoş olmadı. Artık hiç bakmıyorum sana, ama bulunduğun tarafa doğru kafamı kaldırdığımda suratının konumundan hâlâ bana baktığını anlıyorum. Bu ne ısrar! Amacın ne senin? Bir kere metrodayız. Toplu taşıma dünyasının en çağdaş ulaşım aracıdır metro. Üstelik İstanbul’un en elit güzergahındayız. Burada öyle kafana göre dayak atamazsın. Bu hattın hümanizması pek olur. Eğer burada benimle bir arbede hayal ediyorsan, hiç beklemediğin modern bir direnişle karşılaşabilirsin. Fiziksel şiddet peşindeyken sözel şiddet neymiş anlarsın. Şöyle bir etrafıma bakıyorum; oturanlar arasında kitap okuyan üç kişi, gözlüğü zincirle boynuna asılı laik bir teyze ve ayakta duranlar arasında da en az beş adet beyaz yakalı görüyorum. Telefonunda şeker patlatanlardan umudum yok, ama biraz önce listesini verdiğim bu çağdaş grubun en az yarısı benim yanımda yer alır diye tahmin ediyorum. Hiç beklemediğin modern bir kalkan oluşabilir etrafımda. Bunu bir tehdit olarak algılama. Bir anda hiç beklemediğin bir kenetlenmeyle karşılaşırsan şaşırma diye uyarıyorum. Çağdaş öfke, benim gibi tehlike altındaki şehirli ve gözlüklü bireyleri senin gibilere karşı koruyacaktır. Özellikle gözlüğü zincirli teyzenin seni kınayan “terbiyesiz herif” benzeri sözleri afallamana yol açacaktır. Şehir hayatındaki hak arama mücadeleleriyle güçlenmiş beyaz yakalı arkadaşlarımın diksiyonlu sesleri, seni hiç alışık olmadığın bir platformda güçsüz kılacaktır. İnan bana bunu istemezsin. Yine de bana dik dik bakmaya devam edecek misin? Peki, sen bilirsin.

Nasıl da aniden boşaldı metro. Arkamdaki modernize ordu bir anda yok oldu. Hepsi 4. Levent’te mi oturuyormuş, anlamadım. Durum pek iç açıcı değil. Vagonda, modyo tv kedilerine gülümseyen kifayetsizler, sadece birbiriyle ilgilenen sevgililer ve kulaklıklarıyla şu an başka dünyalarda yaşayan öğrenciler kaldı. Onlara güvenemem. Sanırım bunu sen de fark ettin. Rahatlamış gibisin. Kalabalık dağılınca sevgilinle beraber çaprazıma oturduğuna göre hâlâ peşimdesin. Ben ne yapabilirim, ister istemez gözüm kayıyor. Bakışlarına hafif bir sırıtış mı ekledin sen? Bir kere daha bakarsam, “Birader!” diye seslenecek misin? Ne kadar acımasız bir insansın. Bu zulüm artık bitsin.

Baskına dayanamadım, eve daha iki durak varken indirdin beni. Kaçıyorum sanma diye vagon değiştirmek yerine inmeyi tercih ettim. Sorun değil, iki dakika sonra yeniden binerim ama buna gerek var mıydı gerçekten? Anladık, sana hata yapılmaz; hata yapan dostunsa silersin, tanımadığın biriyse döversin. Metrodan çıkar çıkmaz, dışarıda olmanın verdiği cesaretle dönüp sana baktım. Bu ne şimdi? Bana parmak mı sallıyorsun sen? Yürü git!

Haftalık Mizah Dergisi | 6 TEMMUZ 2017 | Sayı: 514
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

İki köprünün geliri Avrasya Tüneli ve 3. köprünün zararına yetmedi.

UYKUSUZ

13 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2017/28 No: 515
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

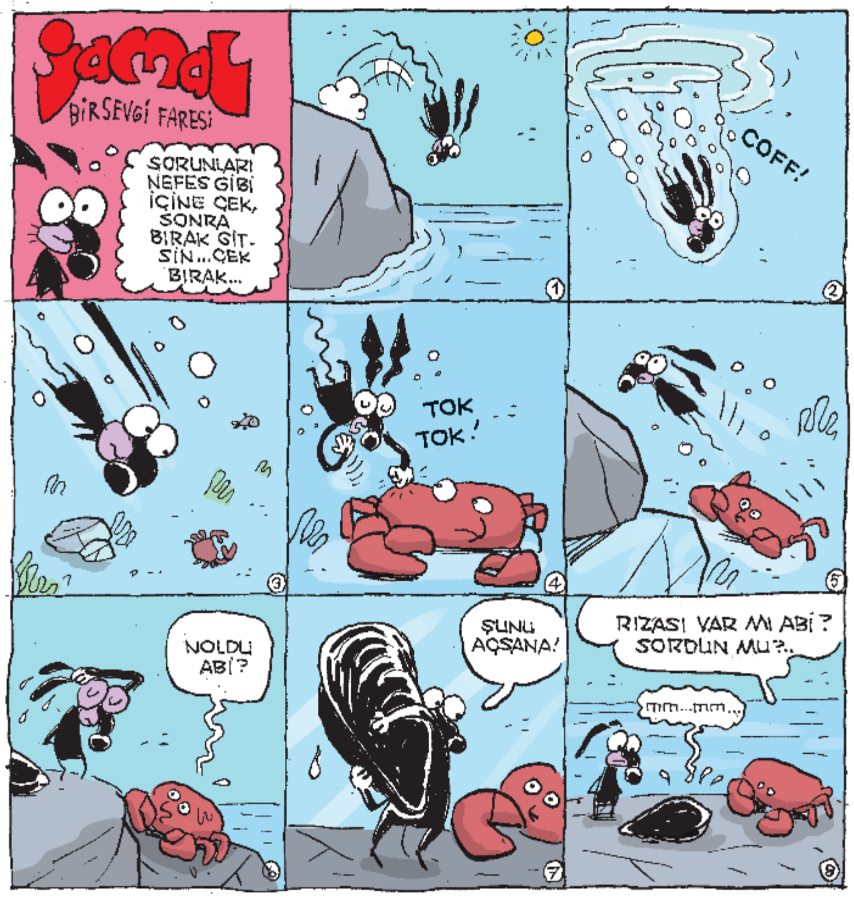

Vatandaşa Sorduk: Tatil

Astımcan Koşt (36):

Bu sene tatile çıkamayacağım... Günkü nedeni, para yok.. Olsaydı eğer tatile çıkar, çok eğlenirdim.. Buna eminim.. manita bile yapabilecek kadar iyi tatil yapardım.. Tabi bekar olsaydım... Evliyim, karım izin vermez.. Ama bekar ve zengin olsaydım süper bi tatil yapardım.. Eğlenirdim ve kadınlarla seks yapardım.. Haziranda başlardım tatile, Eylülde bitirirdim.. 7 gün iznim var gerçi ama skerler işi.. İstifayı şak diye verirdim.. Umurumda olmazdı.. Satmışım anasını, bi daha mı gelecem bu dünyaya... Bekar, zengin ve işsiz olsaydım, o zaman tatil nasıl yapılırmış bütün dünyaya gösterirdim.. Eğlence, seks, sınırsız, ful enerji.. Tabi öyle tatile sağlam kondisyon lazım.. Kışı da antreman yaparak geçireceksin.. Ama sonra o ağırlıkları kaldırıp sınavları çekerken aklıma ne gelirdi biliyo musun? Burada kış ama başka yerlerde yaz.. Oraya gitsem ya... Para var, bekarım, iş yok.. Hayat bana güzel. Ben hala burada mal eşşeği gibi üzerinde 8 kilo, 10 kilo, 15 kilo yazan demirleri kaldırıp indiriyorum.. Salak mıyım abi yaa.. Geri zekalı gibi... Aptallık yani.. APTAL... ÖKÜZ.. Gitsene.. Daha duruyo..

Sığırcıklı

Ertesi gün bir süreliğine uzağa gidecektim. Hem yanıma bir iki kitap dergi alayım, hem de arkadaşlara hoşçakal diyeyim diye dergiye uğradım. Baktım Galip Abi yine kapanmış masasına, bir yandan çiziyor, bir yandan yanındaki misafirinin anlattıklarını dinliyor, yorum yapıp yardımcı oluyor. Misafir muhtemelen "yaa adamı işinden alıyoruz" mahçubiyetiyle anlatsa da, haberi yok ki birazdan muhabbet bittiğinde Galip Abi en az bir sayfayı çizmiş olacak. Sohbeti bölmemeye çalışarak selam verdim. Çok kısa konuştuk, "sen takıl abi" dedim, "ben işlerimi halledip yine uğrarım yanına." "Tamam mutlaka gel de laflayalım, bir şey danışmak istiyorum" dedi.

Galip Abi kendisinin ne kadar büyük olduğunu bilse de kimseye asla yukardan bakmaz, fikirlerini önemser ve gerçekten danışır. Bir keresinde "sen iyi şeyler yapınca ben de gaza geliyorum" demişti. Bunu bir kitabımın arkasına da yazdı hatta. Biri bana çocukken Galip Tekin'den böyle bir cümle duyacağımı söylemiş olsa devasa bir temenni zanneder, ama asla inanmazdım.

O gün içerdeki işlerim beklediğimden uzun sürdü. Tekrar masasına gittiğimde yoktu. Yemeğe çıkmış. Beklesem mi dedim ama, acelem de var biraz, çıkmak zorunda kaldım. Maalesef onu son görüşüm ve göremeyişim böyledir. Ardından telefonla haberleştik de, normal rutinimiz gibi uzun uzun konuşup sonra "hadi bir çay içelim" diye mutfağa gidemedik, tokalaşıp sarılamadık.

Şu an içimde anlatması zor, garip bir üzüntü var. Galip Abi'nin taramalı çizgileriyle düşünün, bir ateş parçası, içerden organlarıma değdikçe 'cızz' ya da o tarz bir ses çıkarıyor gibi (Sıkı okurları o "CIZZ"ı bile kareye nasıl yazacağını hayal edeceklerdir). Çok büyük bir sanatçıyı, inanılmaz iyi yürekli bir insanı, gerçek bir arkadaşı ve ağabeyi son bir kez görme şansım varken, birazcık daha bekleyemediğim için göremedim. Bir daha da göremeyeceğim. Gitti çünkü.

Fakat yazıp çizdikleri asla bir yere gitmez. Okumaya devam ederseniz, ara sıra gelip sarılır, beraber sizinle çay içer, dertleşir, anlatır, korkutur, güldürür. Fiziksel olarak bizimle olmamasına üzülmemiz galiba bizim bencilliğimiz. Yoksa o çoktan ölümsüz.

ERSİN KARABULUT

İLKER ALTUNGÖK

ÖMER GÖKSEL

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Çengelköy'den Erol ağabeyin çay ocağından selamlar. Sana bu mektubu bu nahiyeden yazıyorum. Hemen de mektup yalnız. Erol ağabeye su kaplumbağası getirdim. Dev. Olaylara gel. Dün Fatih Kaan aradı beni. Eşi Nurgül Kaan deniz kenarında tatlı su kaplumbağası bulmuş. Önce deniz kaplumbağası sanmış. Sonra bakmış, yok, tatlı su kaplumbağası. Martılar saldırıyor bir de. Büyük ihtimalle atıvermişler denize. Yıllar sonra büyüyünce bakamayıp atmışlar denize. Mesela bana bu şahsı verseler, yani kaplumbağayı ölüme terk eden bu şahsı verseler elime, net söylüyorum, büyük şiddet uygularım kendisine. İnsan içinde tokat manyağı yaparım. İzzet-i nefsiyle oynarım. Bu kadar sinir oluyorum bu insanlara. Sizin ben tıynetinizi siheyim o olsun e mi. Yettiniz gari ya. Yemin ediyorum canıma tak ettiniz kötü insanlar artık sizi ha. Vallaha billaha bak ha. Sizden kime ne hayır gelir, ben çok merak ediyorum. Neyse, ne diyordum, Fatih Kaan aradı beni. Dedi Alpay durumlar böyle böyle, sen bize bu konuda bir yardımcı olabilir misin, bir yuva bulsak şu kaplumbağaya dedi. Dedim o iş bende. Hemen Erol ağabeyi aradım. Dedim durumlar böyleyken böyle, sende de dört kaplumbağa var, bir beşinciyi ister misin dedim. İstemem mi Alpay, hemen isterim dedi, yeter ki kaplumbağa olsun bana dedi. Hep böyle şeyler dedi. Kendisi dükkanda kocaman akvaryumda besliyor kaplumbağalarını, arada öpüyor seviyor. Tam bir kaplumbağa aşığı bir insan Erol ağabey. Tam ama. Fatih'i aradım sonra. Dedim tamam, Erol ağabey istiyor kaplumbağayı, yarın gelip alayım da götüreyim madem dedim. Havalara uçtu Fatih sevinçten. E ama demiştim yani o iş bende diye. Ben hiçbir zaman boşa konuşmam çünkü. Bugün de Fatih'in evinin önüne gittim. Aşağıda bekliyorum, o ara da Fatih'le Nurgül kaplumbağayı aşağı indiriyorlar. Bekliyorum öyle. Beklerken de aşağıda martı yavrusu gördüm, geziniyor öyle. Fatih'le Nurgül geldiler, kaplumbağayı koyduk arabaya. Martıyı gösterdim. Nurgül martıyı hemen yakaladı. Alpay sahile götürsek ya martıyı dedi. Dedim süper olur. Çünkü yavru martılar aslında sahilde yerde büyür. Sahilde en güzel yere kadar götürdük ve bıraktık oraya martıyı. Orası ki yavru martı cenneti. Nokta atışı yaptık yani. Biz olmasak belki de kimse ilgilenmeyecekti. Başkası ilgilenir diyorsun ya bazen, o başkası sensin zaten. Velhasılıkelam bugün böyle başladı. Hayatlara dokunarak başladı. Çok da iyi oldu çok da güzel oldu tamam mı. Böyle olunca güzel oluyor. Martıyı da kaplumbağayı da en şahane bir şekilde yerlerine teslim ettik. Mutluyuz biz böyle.

æ Cem Ceminay ikizler burcu bence. (ileri derecede ingilizceli şaka)

æ Peki **ayçiçeği**'nin İngilizce'de **sunflower** olması.

æ Oğlumuz Hazar, kedi saldırısına uğradı geçenlerde, o da çok komikti bak. Bizim alt kat komşumuzun ruh hastası bir kedisi var. Onlar yokken biz bakıyoruz kendisine. Sevgi delisi. Sevmezsen saldırıyor. Geçenlerde de yemeğe davet edildik. Gözüm hep kendisinde. Bize saldırması hadi neyse de Hazar'ı yer, o olur. Bir ara kayboldu kedi. Hazar da geziniyor öyle halının üzerinde. Çünkü bazı evlerde halı var. Halı niye var bir türlü anlayamıyorum. Bizim çocuk parkede fayansta büyüyor mesela. Halı ne ya, halı ne. Neyse, geziniyor öyle, sehpanın altından seri pati darbeleri gördüm bir an. Hazar'a çalışıyor. Öyle seri ki "**algılayamazsınız**". Hazar bile algılayamadı. Ağlamaya başladığında yüzünün sağ tarafı çizik içindeydi. Göze gelen bir şey yok, o iyi. Şiddeti resmen kedide tattı çocuk. İki gün içinde bir şey kalmadı gerçi, bebeğimizin teni bebeksi oldu yine. Dün de doğum gününü kutladık. Arkadaşlarcanak hep evde toplandık. Yenildi içildi. Kendi doğum günüm olsa hiç önemsemiyorum da, Hazar'ın bir de bu ilk doğum günü, her şey süper olsun istedik. Süper oldu zaten, o oldu. Hazar'a gelen oyuncaklarla ne oynarım ben şimdi.

æ Bir de yani şimdi samimi olunacak komşu var, olunmayacak komşu var. Öyle her komşuyla da samimi olunmaz ki canım. Herkesle samimi oluyor musun. Olmuyorsun. Öyleyse her komşuyla niye samimi oluyorsun. Sadece komşu diye. E iyi o zaman, sadece komşu diye gelsin hemen şeyapsın o zaman. Olur mu canım. Olmaz bence. Olmuyor zaten. Karşı komşumuz mesela. Konuşacak neyimiz olabilir bizim karşı komşumuzla. Bu arada genel konuşuyorum, karşı komşular kadar boş insanlar ben ömrü hayatımda görmedim. Dünyadaki bütün karşı komşular istisnasız s.k kafalıdırlar çok affedersiniz. Nefret ediyorum karşı komşulardan ve kendi karşı komşumdan. Hiçbir şekilde samimi olmak istemiyorum. On sene oldu belki, hiçbir şekilde irtibatım yok kendileriyle. Geçen eve **kayınço** geldi. Bir ara balkona çıktı. Biriyle konuşuyor. Kakara kikiri. Kimle konuşuyor lan bu diye bir çıktım ki balkona, karşı komşuyla konuşuyor. Nasıl samimi olmuşlar iki dakikada. Yıllarımı vererek koruduğum mesafenin hamna koymuşlar o olmuş. Tam Hüseyin ağabeyi içeri çağıracaktım ki, balkondan balkona karşı komşu tarafından Hüseyin ağabeye doğru karpuz ikramını da görünce düşmüş bayılmışım, o olmuş. Gözlerimi açtığımda karşı komşum suratıma kolonya çarpıyordu. Balkondan atlamış gelmiş ayı. Nasıl ağladım anlatamam. Günlerce nasıl ağladım bilemezsiniz. Hala ağlıyorum.

æ Hoşça kal.

Caminin avlusuna girdiğim anda fazla giyindiğimi anladım. Siyah gömlek, siyah pantolon, siyah ayakkabı, güneş gözlükleri falan. Dergiden insanlara baktım, herkes kot pantolon tişört, normal insan gibi gelmiş işte. Şort giyilmese yetiyormuş demek ki. Daha cenaze namazı kılınacak aslında, koşarak eve gitsem, belki beni boğmaya çalışan dar gömleği siyah bir tişörtle değiştirip cenazeye yetişebilirim. Ama herkes beni gömlekle gördü, dergiden herkese sarıldım, herkesle öpüştüm. Aniden ortalıktan kaybolup onbeş dakika sonra tişörtle belirsem "ne yapıyor bu amk" diye düşünmezler mi? Benden daha özenli giyinmiş insanlar da var, kendimi onlarla tişörtlüler arasında bir yere konuşlandırdım. Tişörtlüden kravatlıya doğru giden türler haritasında bir geçiş türü olarak gözükürüm, evrim ağacında bir yaprak olurum. Hepimiz bu ağacın bir yaprağıyız, zamanı gelince sararıp solacağız, yere düşeceğiz, toprağa

karışacağız. Her cenazede "ben imam olsam ölümle ilgili neler derim de insanların daralan yüreğini biraz ferahlatırım ve bu yöntemle insanları nasıl etkilerim?" diye düşünürüm. Evrim dese "aa çağdaş imammış" diye en azından biraz şaşırırlar, kafalarında yer eder bazı şeyler.

Hoca evrime, türlerin oluşumuna falan girmeden, "Herkes ölecek! Sen! Sen! Sen gömlekli! Hepinizi öleceksiniz!" konulu bir konuşma yaptı. O kadar kötü değildi, ben abartıyorum. Galip Abi'nin çizer olduğunu belli eden bir şeyler söyledi arada, üniversiteden öğrencilerinin geldiğini söyledi, bunların güzel şeyler olduğunu açıkladı. Sonra hepiniz öleceksiniz diyerek konuyu bağladı.

Cenazeden sonra herkes birbirine bakmaya başladı. Herkes birbirini kolundan tutuyor, kimsenin eve gidesi yok. "Şurada bildiğim kafe bar gibi bir şey var..." dedim, birbirimizin kolunu bırakmadan dev bir insan zinciri halinde kafe bar gibi yere doğru yol almaya başladık. Arkalardan biri "Galip Abi de bunu isterdi..." diye mırıldandı, başka biri "Galip Abi içkiyi seneler önce bıraktı, ne alakası var?" diye itiraz etti. Kendi kendimizi zor duruma soktuğumuzu anlayan biri "Bir arada olmamızı, onu hep birlikte sohbetle anmamızı isterdi" diye çok güzel bir orta yol buldu. Doğru ya. Ben de öyle isterdim. İnsanlar kırk yılda bir bir araya geliyorlar, kimse birbirine dadanmasın, herkes hemen evlerine gitsin demem herhalde. İyice yesinler, içsinler. Patates kızartmaları uç uca eklendiğinde dünyanın etrafını tam üç kez dolaşacak dev bir patates kızartmasına dönüşsün. Onu da sırf ketçap mayoneze değil, barbekü sosa, hardala bulayıp yesinler, gittikleri müessesenin bütün soslarını istesinler. Sonuçta bedava ve istendiğinde getirmek zorundalar.

Sosların hepsini istedik, kimse kusura bakmasın. Evlere dağılırken herkes tükettiği yağ miktarı, kalori ve zararlı katkı maddelerinin normale göre biraz daha farkındaydı. Çünkü ölümlülük içimize yuva yapmış ve sevdiklerimizin cenazelerinin ardından içimizde kıpırdandığını, sağa sola döndüğünü daha bir iyi hissediyoruz. Bu kadar derin konular üzerine düşünüp "aslında dikkat etmek lazım" sonucunu çıkarttım. Çünkü benim de beynim bu kadar. Tekelin önünden geçerken "acaba?" diye bir düşündüm, sonra vazgeçtim. Dikkat

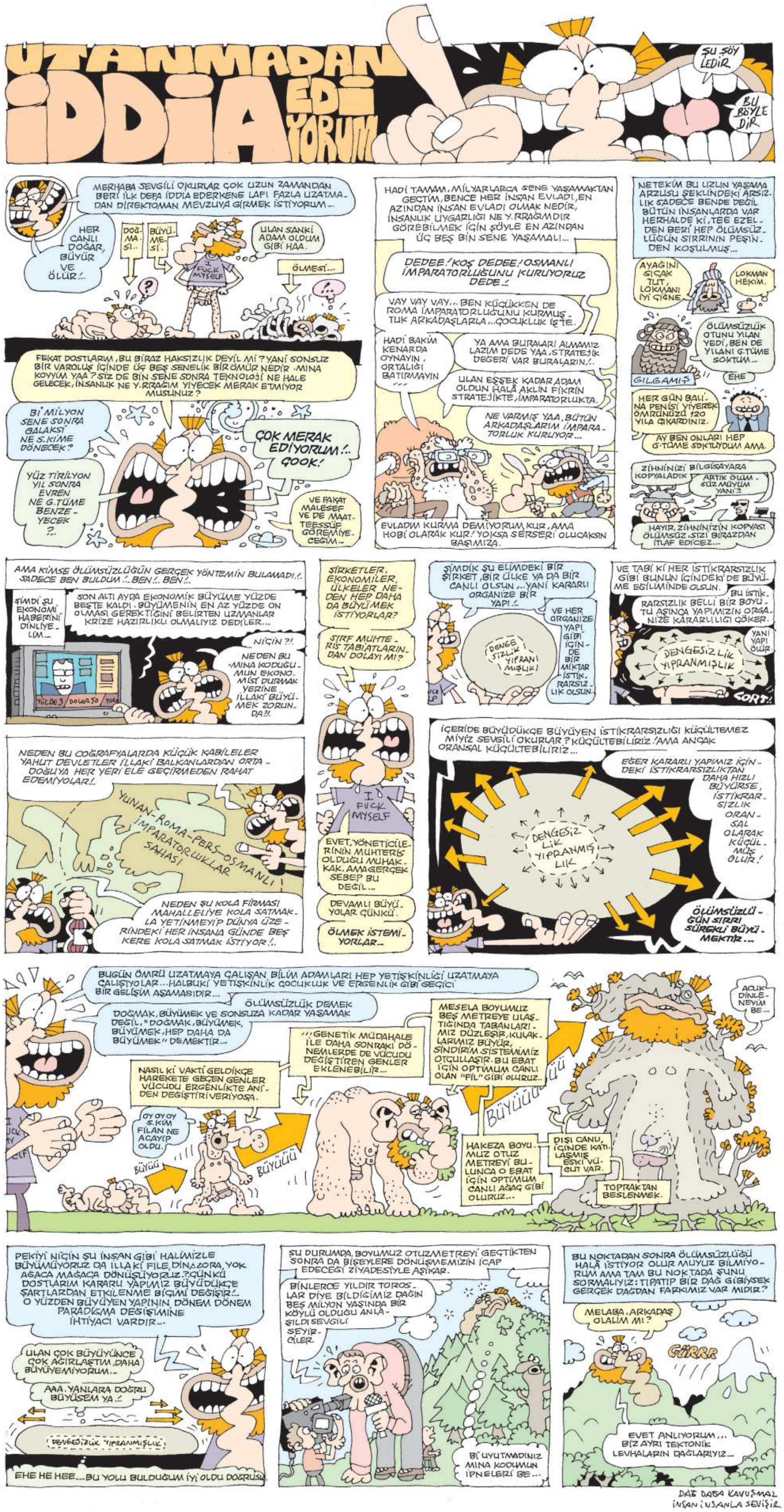
etmek lazım. Eve yaklaşırken zaten beş adet bira içtiğimi yanında kiloyla kızartma patates yediğimi hatırladım. Dikkat kasabası on kilometre geride kalmış zaten. Şimdi dikkat etmemin bir anlamı yok. Evin yakınlarında aklıma çok önemli bir şey gelmiş gibi yaptım, cebimden cep telefonumu çıkarttım, mesaj okur gibi davrandım, sonra birilerini aramış gibi telefonu kulağıma götürerek "ha... tamam... siz orada mısınız? Tamam... Ben de evin yakınlarındayım, o zaman gelip alayım sizi oradan... Tamamdır... Bekleyin orada geliyorum..." diye bağırdım. Çünkü bu semtte kimse kimseye güvenmiyor ve bütün apartmanların girişleri güvenlik kamerasıyla izleniyor. Güvenlik kameralarına delirmiş gibi aniden durup ters yöne yürüyormuşum gibi bir görüntü vermek istemem. Aksine "tamam bekleyin, ben sizi alıyorum" diye bağırıp on dakika sonra aynı kameraların önünden bir torba birayla geçmem daha mantıklı.

O gece dikkat kasabasından kilometrelerce uzakta kamp kurduk. Gece sakin ancak bunaltıcıydı. Belki sırasıyla ıslak hamburger, patsos ve ciğerli sandviç yersem biraz olsun iyi gelir, biraz serinlerim, kendime gelirim diye düşündüm. Nitekim gerçekten de daha fazla yememin duruma hiçbir faydası

olmadığını son ciğerliyi yerken iyice anladım. Ölüme, ölümlülüğe sinirlenip dandik büfe sandviçlerine abanmak neden? Polisle kavga etmeye çalışan, polis sağduyulu davranıp adamı sakinleştirmeye çalıştıkça polisin daha da üzerine yürüyen, el kol hareketi yapan adam gördüm geçen. Bazı şeylerle kavga etmemek lazım. Sonucu çok belliyse en azından. Ne olacak diye düşündü acaba? "Çok korkusuz ve zalim bir delikanlıymışsın, işte al bir kese altın! Aferin sana" mı diyecekler? Uğraşmaktan sıkılıp karakola götürdüler çocuğu. Öyle olmamak lazım, dikkat etmek lazım. Gömleği çıkartmadan, üzerinde mayonez ketçap lekeleri olduğu halde uyudum koltukta. Cenazeler zor.

Not: Galip Tekin'in tüm yakınlarına, öğrencilerine ve mesai arkadaşlarına baş sağlığı dilerim.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

UZAYLILAR İSTANBUL'DA 2

Çıkan kısmın özeti: Yüzlerce uzay mekiği bir anda Büyükçekmece gölü kenarına inmiş, böylece uzaylılar dünyaya ilk resmi ziyaretlerini yapmıştır. Tüm dünya bu haberle çalkalanırken haberciler önce uzman diye belledikleri Andromeda UFO ve Uzay Araştırmaları Merkezi Müdürü Metin Bozkurt'u ekranlara konuk etmiş, ama Metin Bozkurt'un şampiyonluk kutlamaları sırasında mikrofon uzatılan sarhoş taraftar gibi abuk subuk konuşması ve uzaylılar hakkında da bir Star Trek takipçisi kadar bilgi sahibi olduğu ortaya çıkmıştı. Yine de UFO'culuk dünyasının liderliğini elden bırakmak istemeyen Metin Bozkurt, Büyükçekmece'de karantina altındaki uzaylı kampının kenarında beklemeye başlamıştır. Günler sonra sonunda karantina altına alınan uzaylılar etraflarını saran çitin nizamiyesine doğru yürümeye başlarlar. Uzaylıları kontrolle görevli albay ne yapacağını düşünürken oralarda bekleyen Metin Bozkurt'u görür ve televizyondan tanıdığı bu adamı kullanmaya karar verir.

Büyükçekmece kampının uzaylı sakinleri, başlarında elinde beyaz bayrak tutan bir uzaylı olduğu hâlde kapıya doğru yürüyordu. Albay tarafından iletişimle görevlendirilen UFO'cu Metin Bozkurt çok heyecanlıydı ama gelen uzaylılar filmlerdeki gibi dik kafalı, üç ayaklı, beş kollu, tek gözlü falan değil basbayağı normal insan gibi insan oldukları için de şaşkındı. Uzaylılarla nasıl iletişim kuracağını düşündü. Çat pat İngilizcenin yanında Star Trek'in sadık bir takipçisi olduğu için akıcı bir şekilde Klingonca konuşabiliyordu ama bu gelen uzaylılar da Klingonlu'dan çok bildiğin Çorumlu'ya benziyordu.

Nizamiye'ye yaklaştıkça uzaylıların şekli şemâli de iyice belli olmuştu. En önde elinde beyaz bayrakla ilerleyen hafif toplu, 55-60 yaşlarında, köylü kasketinin altındaki saçlarına aklar düşmeye başlamış uzaylı lideri, hem çekik gözlü ve esmer tenliydi. Metin Bozkurt'un önüne kadar gelip Türkçe "Merhaba!" dedi.

Metin Bozkurt, demir parmaklı kapının arkasında kendisine selam veren bu köy muhtarına benzeyen adama ve yanındakilere baktı. Hemen hepsi farklı farklı giyinmiş olsa da tıpkı liderleri gibi çekik gözlü ve esmerdiler. Üstelik Klingonca da değil Türkçe konuşuyorlardı.

"Merhaba!" diye heyecanla cevap verdi Metin Bozkurt sesi titreyerek. "Hangi galaksidensiniz? Ziyaretinizin sebebi nedir? Dilimizi nereden biliyorsunuz?"

Uzaylı lideri Metin'in sevecen ifadesini görünce rahatlamışçasına, demir parmaklığın dibine bağdaş kurup oturdu ve anlatmaya başladı. Aynı galaksidendiler. Ama gezegenlerinde yaşanan büyük bir felaketin ardından kurtulabilen yaklaşık on bin kişi uzay mekiklerine atlayarak kaçmışlar ve uzun yıllar yaşanabilecek bir yer aradıktan sonra en sonunda bu gezegenin uygun olduğuna kanaat getirerek buraya inmişlerdi. Şimdiye kadar kurdukları radyo alıcılarla gezegende konuşulan dili ve bazı kültürel kodları öğrenmiş, öğrendikleri kadarıyla dertlerini ifade edebileceklerine karar verince de kapıya kadar gelip sığınma istemeye karar vermişlerdi. Gidecek başka yerleri yoktu, eğer müsaade edilirse onlar da bu gezegenin halkının arasına karışıp burada yaşamak istiyorlardı.

Metin Bozkurt heyecanla "Elbette sevgili ziyaretçiler! Elbette! Biz dostuz! Hep sizi bekledik! Bundan böyle sadece bizim misafirimiz değil aynı zamanda yeni hemşehrilerimizsiniz! Yalnız doğru söyleyin daha önce Konya'da bulundunuz mu? Hani böyle değil ama daha yuvarlak araçlarla? Böyle döne döne gelen makineleriniz vardı değil mi sizin?" diye sordu.

"Yok yahu," dedi uzaylı, "Yuvarlak araç nasıl gidecek? Hele bir de döne döne? İnsanın başı döner, midesi bulanır, her yer kusmuk olur."

Metin Bozkurt uzaylıyla sohbetine devam edecekken albay sert bir şekilde Metin'i kolundan tutup kenara çekti.

"Beyefendi ne yapıyorsunuz?"
"Anlamadım komutanım?"
"Yahu hangi yetkiyle adamlara gelin buyrun misafirimizsiniz dedin? Sen emin misin bunlar hırlı mı hırsız mı?"

Metin Bozkurt bir anda bütün özgüvenini toplayarak albaya kötü uzaylıların hangi galaksiden geldiğini bunların iyi uzaylılardan olduklarını ve kendi gerçekliğine iyice karışan hayâl gücünden aklında kalanları daha elverişli yalanlarla da besleyerek anlattı da anlattı. Albay ikna olmasa da yapacak bir şey yoktu, sorumluluğu bu herife atıp daha sonra da emekliliğini geçirmek üzere Datça'ya yerleşebilirdi. Şimdi tek yapması gereken bu oldubittiyi NATO karargahına bildirmekti.

Haftaya: Uzaylılar artık hemşehrimiz

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Anadolu bir geçiş, Pers bir yenilgi, Hint bir varıştı
ey canım ay başka, otlar adam boyu, ağaçlar bir karıştı."
Turgut Uyar / Baharat Yolu'ndan

*** İstiklal'de rastlaşamayacağız artık Galip Abi. Dergide karşılaşamayacağız. İnci gibi el yazınla dizdiğin hikayelerini, şöyle sayfaları blok olarak gösteremeyeceksin... Allah'ın rahmeti üzerine olsun, nur içinde yat Galip Tekin... Benim hem Adanalı hem Uzaylı abim. "Adanalılar, Adana'da bile Adana'yı özlüyorlar" derkenki gülümseyişin gönlümden silinmeyecek... Çok meslektaşımla beraber bana da abiliğin oldu, hakkın geçti, zamanları güle güle paylaştık. Sonsuz şükranlarımı sunarım Galip Abi...**

* Miskin Kemal yürüye yürüye erdi kemale / Dünya halkı gayrı aşina ol cemale...

*** Ayrım, Türkiyeli -Suriyeli ayrımı değil... Aydın-Cahil ayrımı, Mazlum-Zalim ayrımı, Akıllı-Aptal ayrımı...**

* Yürüyüş bitti. Şimdi koşu zamanı. Olmuşu toplamalı. "Cumhurbaşkanı Kılıçdaroğlu" kampanyası 'behemahal' başlamalı. Kampanya erken başlarsa, seçim de erkene çeker kendini, ihtimalen...

*** Yeşilçam'ın yetenekli, emektar aktörü Hakan Balamir de veda etti cihana. 14 Numara'nın, Üç Halka Yirmibeş'in ve nice filmin yetenekli yüzü Balamir'e, Allah'tan rahmet dilerim. Boğazlı, balıkçı yaka kazağın en yakıştığı oyuncuydu kanımca Hakan Balamir...**

* Faşizmi yenmek için anti faşizm yetmez, sosyalizm gerekir...

*** 23 Şubat 1986, Nokta dergisi. Belediye hoparlörlerinden "Aranızda bazı pezevenk ve deyyuslar, kahve köşelerinde toplaşarak belediye başkanı rüşvet yedi diyorlarmış Bunu diyenlerin anasını avradını sinkaf ederim" diyen Fethiye Belediye Başkanı Muzaffer Donutlu, kendini şöyle savunmuş: "Lokantada koç yumurtası yiyeceğim demem, oğlum bana taşak getir derim. Şöyle okkalı 5-10 küfür etmeden yaşayamam!"**

* El yazısıyla 'Baharat' yazmak ne zevkli yalnız...

*** Geçen evde yazı yazıyordum, televizyonda "TRT Müzik" açıktı. Yazı bitti, çay koymak için kalkarken dizimdeki halı sahadan yadigar kabuğu yoldum. Mutfağa giderken, ayağıma doğru yolduğum kabuktan ince yol yaparak kan aktı. Tam da o sırada, televizyonda "Hey sevgili dünya, dönmeye başla / Sonsuz olsun kahkaha" diye şarkı başladı. Kırk yıl öncesinin şarkısı. O şarkı, dizimde kabuk, elimde çay; ''Neler oluyor'' dedim. Bir anda kırk yıl geriye gittim. Şarkı da şöyle diyordu: "Bir müjde ver şu kalplere..."**

* Çıkmıyor aklımdan Orhan Veli'nin "Bir yaşında kurbağadan korktum" mısrası...

*** İskenderun'da "Faik" adında zararsız, hafif gidik bir adam vardı. Desenli kazağı ve kumaş pantolonuyla hep çarşıda dolaşırdı. Çok yakınınıza gelip aniden miyavlardı, bütün numarası buydu. Miyavlar, korkutur ve yeni bir miyavlayacak kulak aramağa giderdi. Kardeşim Funda'yı az korkutmadın amma vallahi iyi bir adamdın sen Faik. Al benden de Faik: MİYAV!!**

* "Kendim ettim, kendim buldum:" - Neşet Ertaş...
"Kendim ettim, kendim buddum!" - Banu Alkan...

*** Geçen gece aniden uyandım, sırtım kaşınıyor! Üstüne yattığım elim uyuşmuş, o elle kaşımağa çalıştım, yok, zerre bir şey hissetmiyorum. Ne elde his var ne de sırtta. Diğer elimle kaşıdım. Kaşırken de "Hissetmeyen, hissettiremez" diye düşündüm. Yazarım bunu diye düşündüm. Sonra "bütün olayı" yazmaya karar verdim. Sonra da uyudum...**

* Bu köşeye bir espri, anı, saptamayla konuk olur okurlar. Öncel Sarıkaya, müstesna. "Çok uğraştım, bir şey çıkmadı" diye mail atmış valla bana...

*** Mor ipek, Antik Roma'da en gözde kumaş. Ta Uzak Asya'dan getirtiliyor ve ağırlığınca altına eşdeğer. Bu kumaşı mora boyamak, diğer renklerden yirmi kat daha pahalı. Mor, deniz salyangozlarından elde ediliyor ve bir elbiselik kumaşın boyası için 10 bin salyangoz gerekiyor. Al sana toplu katliam. Ah be tabiat, ne çektin insandan! Bir zamanlar o salyangoz gene vardı, insan ve elbise yoktu... (Bunu okuduğum kaynakta ''Mısırlı erkeklerin çoğu, pilili etek giyerdi'' cümlesi de var, yorumsuz aktarıyorum.)**

* 3 yaşındaki Tolga Altındeğer'in "N'oldu banyo işi?" sorusuna cevabı: "Onu geçtik!"

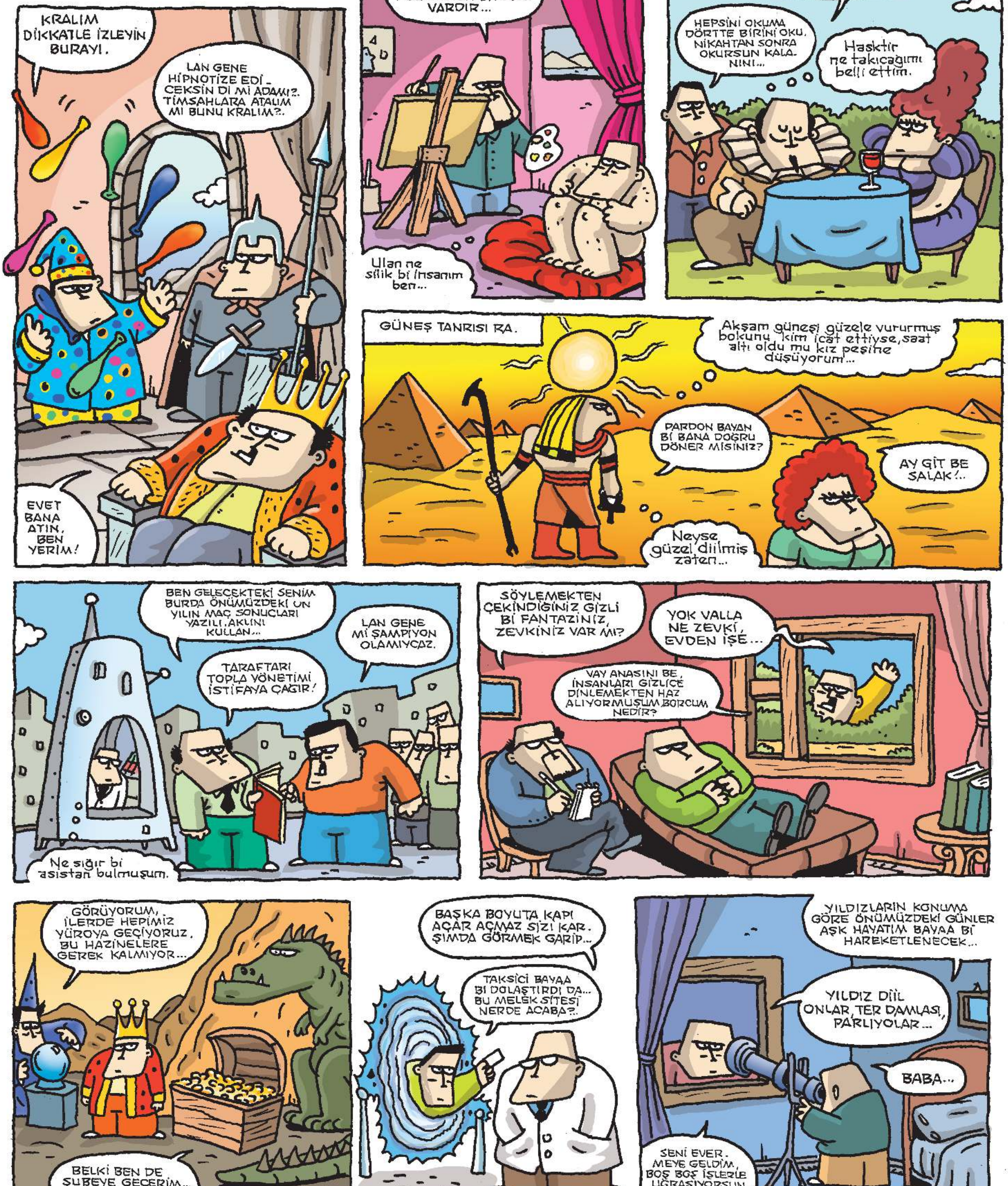
*** Bebek Ata, sen bana n'aaptın? Beni sersem ettin, mecnun ettin. Dengelerimi bozdun, bağlarımı söktün. Mermer ustası ağbimiz Muharrem Şengönül, babasının mezarının yanında gördüğü, kırılmış, bakıma muhtaç bir eski mezar taşını aldı, tamir etti, temizleyip sildi. Osmanlı bebek mezarı. Bir yavrucak, kim bilir neden kısa yaşamış, ateşi mi yükseldi ne oldu, havale mi geçirdi? Salgın mı? Ölüvermiş de gömmüşler te o vakit. Bebek işte. Ama ata da. Benim büyüğüm bir bebek, benim minik atam. Benim Bebek Ata'm. Kucağımda uyuyacak kadar küçük bir ata. Eskinin bebeği, sonsuza kadar bebek kalacak. Bebek Ata'ya ninniler okusam ben, zamanlar kayacak...**

* Bilmediklerim, bildiklerimden daha fazla. Bari bunu biliyorum...

*** Önce acemi sol elimle sağ kolaltımın kıllarını alıyorum. Eh, nihayetinde işlevli ama meşakkatli de. N'apsın sol el, az rol alıyor hayatta. Ve sonra virtüöz alıyor sahneyi, yılların sağ eli. Onu husus sona saklıyorum. Final hızlı oluyor, problemsiz oluyor...**

* Tartışma sırasında, sinirden yeni laf bulamadığı için son lafını tekrarlayanlar, inanın sandığınızdan çoksunuz...

ÖZER AYDOĞAN

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Tanju Çolak, Fatih Terim ve Haluk Ulusoy'la birlikte bindikleri uçak için, "Uçak düşsün de Türk futbolu kurtulsun diye dua ettim," diyeli **1 yıl,**

Daha önce Antalyaspor forması giyen Djiehoua, Cizrespor'dan teklif aldığında Rizespor'dan teklif aldığını sanarak kabul ettiğini açıklayalı **1 yıl,**

Manken Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum," cevabını vereli **10 yıl,**

Ajda Pekkan, kedilerini samanla doldurttuğu iddialarına karşı, "Böyle bir şey yapacak olsam, yanımda annem var, annemi doldurtup saklarım," diyerek savunma yapalı **11 yıl,**

İlçesinde görkemli bir 30 Ağustos Zafer Bayramı kutlaması yapmak isteyen Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün, Musatafa Sandal'ın dolu olduğunu öğrenince kutlamaları 31 Ağustos'a alalı **12 yıl,**

Seren Serengil köpeği Tiny'e "Gülben" ismini duyunca havlamayı öğreteli **13 yıl,**

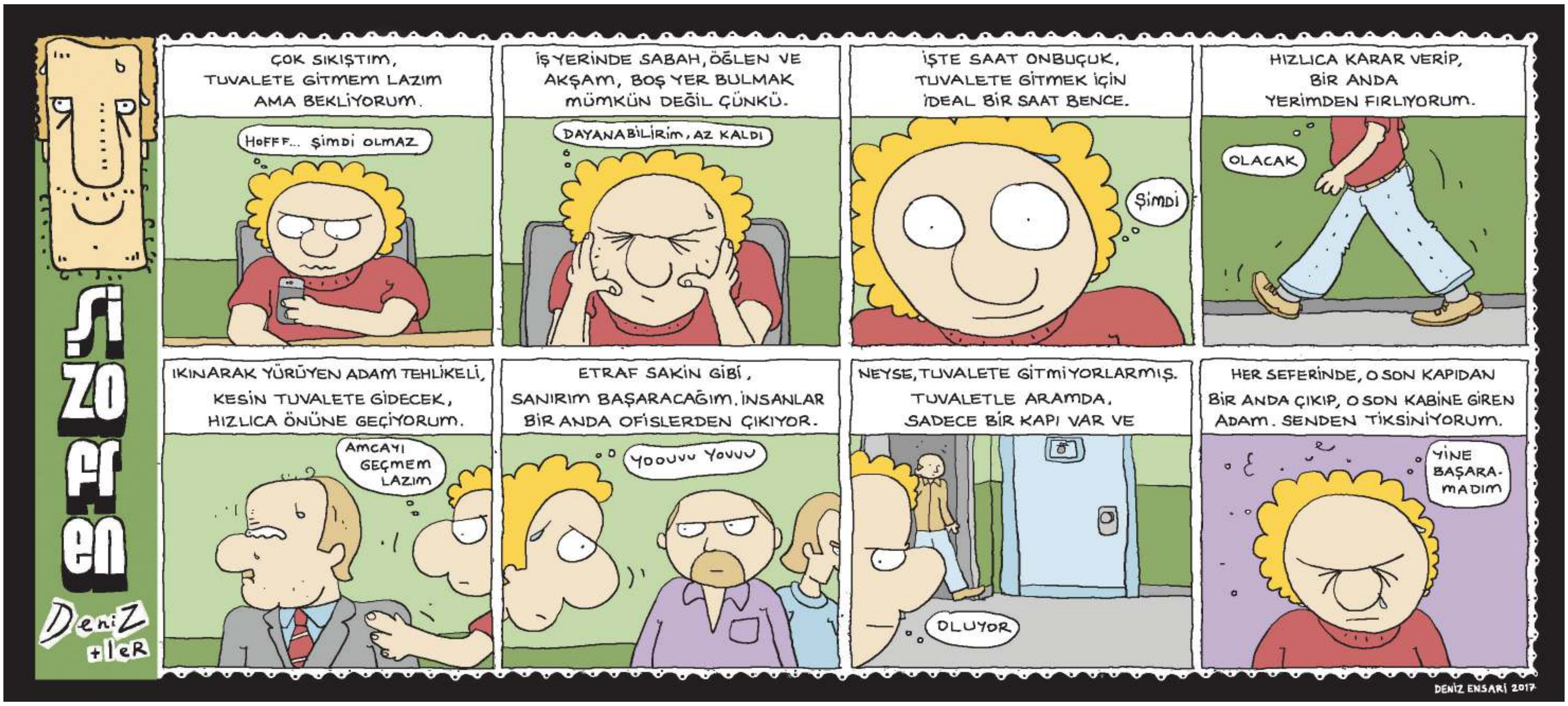
Bir pavyon kavgasında kendisine yardım eden kişiyi arabayla gezmeye davet eden Cüneyt Arkın, yeni arkadaşından aşırı hız konusunda uyarı alınca yumruklarını konuşturalı **29 yıl,**

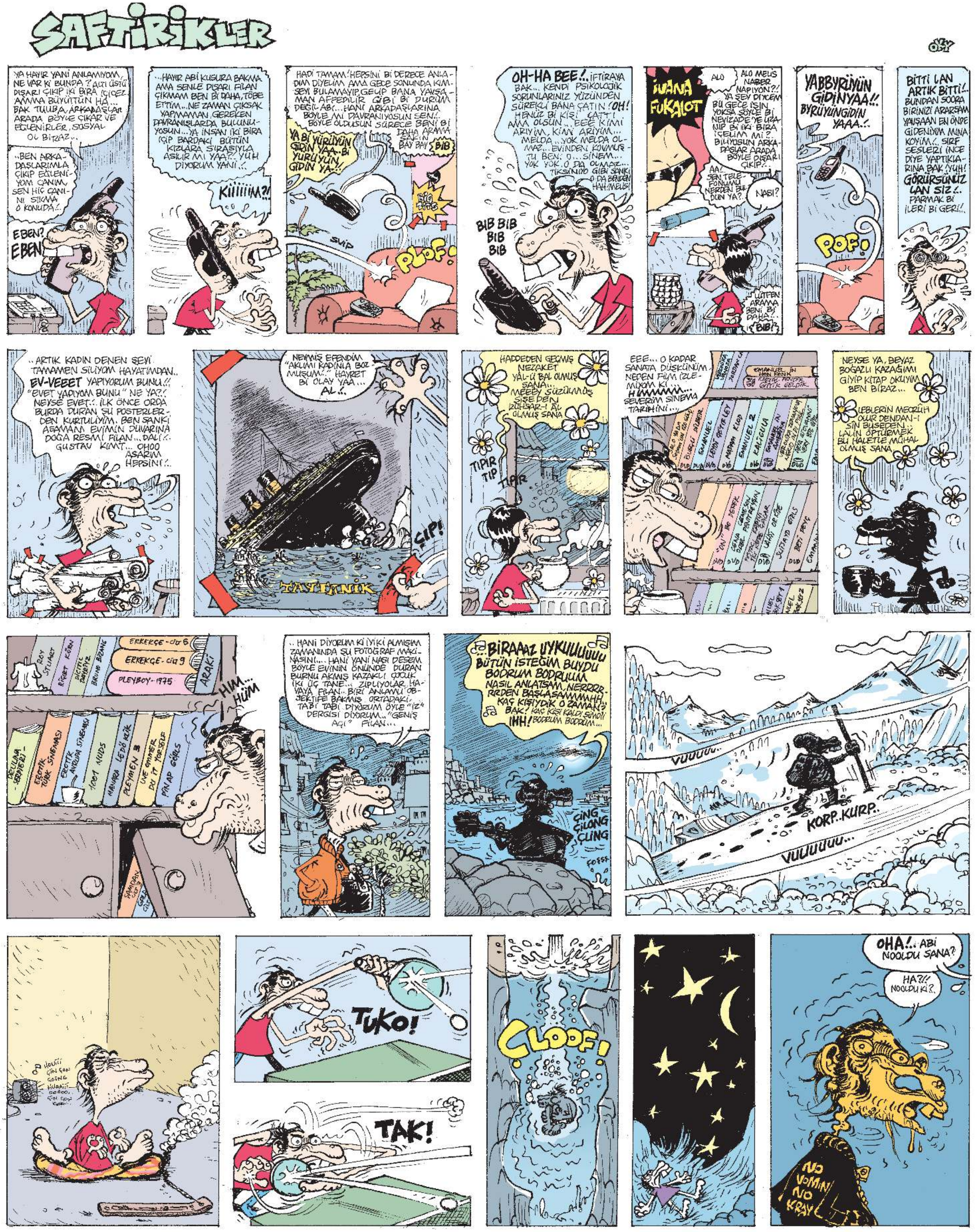
Fenerbahçeli Abdülkerim, "Wembley'e ayak basan ilk Türk futbolcu" olmak için otobüsten iner inmez koşmaya başlayalı **32 yıl,**

Kanserle savaşan Eva Peron için Şişli Camii'nde mevlit okutulalı **66 yıl olmuş.**

SAFTİRİKLER
YA HAYIR YANİ ANLAMIYOM, NE VAR Kİ BUNDA? ALTI ÜSTÜ DIŞARI ÇIKIP İKİ BİRA İÇİCEZ. AMMA BÜYÜTTÜN HA... BAK TUUBA, ARKADAŞLAR ARADA BÖYLE ÇIKAR VE EĞLENİRLER, SOSYAL OL BİRAZ...
..BEN ARKADAŞLARIMLA ÇIKIP EĞLENİYOM CANIM, SEN HİÇ CANINI SIKMA O KONUDA!..
EBEN? EBEN!
...HAYIR ABİ KUSURA BAKMA AMA SENLE DIŞARI FİLAN ÇIKMAM BEN Bİ DAHA, TÖBE ETTİM... NE ZAMAN ÇIKSAK YAPMAMAN GEREKEN DAVRANIŞLARDA BULUNUYOSUN... YA İNSAN İKİ BİRA İÇİP BARDAKİ BÜTÜN KIZLARA SIRASIYLA ASILIR MI YAA?.. YUH DİYORUM YANİ..!
KIIIIIIM?!
HADİ TAMAM! HEPSİNİ Bİ DERECE ANLADIM DİYELİM AMA GECE SONUNDA KİMSEYİ BULAMAYIP, GELİP BANA YAVŞAMAN AFFEDİLİR GİBİ Bİ DURUM DEĞİL ABİ... HANİ ARKADAŞLARINA BÖYLE Mİ DAVRANIYOSUN SEN!.. BÖYLE OLDUSUN SÜRECE BENİ Bİ DAHA ARAMA SAKIN BAY BAY
BİB
YA Bİ YÜRÜYÜN GİDİN YAA.. Bİ YÜRÜYÜN GİDİN YA!!
BIG TITS
SVİP
PLOF!
OH-HA BEE!.. İFTİRAYA BAK... KENDİ PSİKOLOJİK SORUNLARINIZ YÜZÜNDEN SÜREKLİ BANA ÇATIN! OH! HENÜZ Bİ KİŞİ ÇATTI AMA OLSUN... EEE KİMİ ARIYIM, KİMİ ARIYIM... MELDA... YOK MELDA OLMAZ... EVİNDEN KOVMUŞTU BEN: O... SİNEM... YOK YOK, O DA OLMAZ... TİKSİNİYO GİBİ SANKİ O DA BENDEN HAH! MELİS!
BİB BİB BİB BİB
İVANA FUKALOT
ALO
ALO MELİS NABER NAPIYON?! YA ŞEY DİYCEM BU GECE IŞIN YOKSA ŞÖYLE Bİ NEVİZADE'YE UZANIP Bİ İKİ BİRA İÇELİM Mİ?.. BİLİYOSUN ARKADAŞLAR ARADA BÖYLE DIŞARI ÇIKIP!..
AA!.. SEN TELEFONUMU NERDEN BULDUN YA?
NASI?
LÜTFEN ARAMA BENİ Bİ DAHA...
BİB!
YABBYRÜYÜN GİDİNYAA!! BYRÜYÜNGİDİN YAAA..!
POF!
BİTTİ LAN ARTIK BİTTİ!.. BUNDAN SOORA BİRİNİZİ ARARSAM YAVŞAAN EN ÖNDE GİDENİYİM MINA KOYIM!.. SIRF SESLERİ İNCE DİYE YAPTIKLARINA BAK! YUH! GÖRÜRSÜNÜZ LAN SİZ!.. PARMAK Bİ İLERİ Bİ GERİ!..
..ARTIK KADIN DENEN ŞEYİ TAMAMEN SİLİYOM HAYATIMDAN.. EV-VEEET YAPIYORUM BUNU!! "EVET YAPIYOM BUNU" NE YA?! NEYSE EVET!.. İLK ÖNCE ORDA BURDA DURAN ŞU POSTERLERDEN KURTULIYIM. BEN SANKİ AŞAMAM EVİMİN DUVARINA DOĞA RESMİ FİLAN... DALİ!.. GUSTAV KLİMT... OHOO ASARIM HEPSİNİ!..
NEYMİŞ EFENDİM "AKLIMI KADINLA BOZMUŞUM!.." HAYRET Bİ OLAY YAA... AL!..
ÇIP!
TAYTANİK
HADDEDEN GEÇMİŞ NEZAKET YÂL-Ü BAL OLMUŞ SANA... MEEEY SÜZÜLMÜŞ ŞİŞEDEN RÜHSAR-I ÂL OLMUŞ SANA
TIPIR TIP TIPIR
EEE... O KADAR SANATA DÜŞKÜNÜM NEDEN FİLM İZLEMİYOM Kİ... HIMMMMM... SEVERİM SİNEMA TARİHİNİ...
NEYSE YA, BEYAZ BOĞAZLI KAZAĞIMI GİYİP KİTAP OKUYIM BEN BİRAZ...
LEBLERİN MECRÛH OLUR DENDAN-I SİN BUSEDEN... LALİN ÖPTÜRMEK BU HALETLE MUHAL OLMUŞ SANA
ERKEKÇE - cilt 6
ERKEKÇE - cilt 9
PLEYBOY - 1975
HIM... HUM
..HANİ DİYORUM Kİ İYİKİ ALMIŞIM ZAMANINDA ŞU FOTOĞRAF MAKİNASINI!... HANİ YANİ NASI DESEM BÖYLE EVİNİN ÖNÜNDE DURAN BURNU AKMIŞ KAZAKLI ÇOCUK İKİ ÜÇ TANE... ZIPLIYOLAR HAVAYA FİLAN.. BİRİ ANLAMLI OBJEKTİFE BAKMIŞ ORTADAKİ. TABİ TABİ DİYORUM ÖYLE "İZ" DERGİSİ DİYORUM.. "GENİŞ AÇI" FİLAN...
...BİRAAAZ UYKUUUUUUU BÜTÜN İSTEĞİM BUYDU BODRUM BODRUUM NASIL ANLATSAM, NERRRRRRDEN BAŞLASAMMMHH.. KAÇ KİŞİYDİK O ZAMAN? BAK! KAÇ KİŞİ KALDI ŞİMDİ İHH! BODRUM BODRUM...
ÇİNG ÇİLONG ÇLİNG
VUUUUUU...
KORP..KURP..
VUUUUUU...
TUKO!
TAK!
ÇLOOF!
OHA!.. ABİ NOOLDU SANA?
HA?!! NOOLDU Kİ?..
NO VOMIN NO KRAY

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bu âdem dedikleri/ El ayakla baş değil/
Âdem mânâya derler/ Suret ile kaş değil
Kaygusuz Abdal

Gece. (evet, yine gece...)
Harem'e uzanan deniz kenarındaki yolun daracık kaldırımı İstiklal caddesi gibi tıklım tıklım.(Üsküdar)
Esmesini umduğumuz bir parça rüzgarı aramızda paylaşıp nasipleneceğiz güya.
Henüz bir emare yok. Deniz karanlık, durgun. (bi kere de günlük güneşlik bi havada yaz)
Mısırcıların, balık ekmekçilerin dumanları... Çocuklar, boğucu sıcağın falan farkında değil. Sıcak mı var, zemheri soğukları mı başladı umurlarında bile değil onların. Çığlık çığlığa bağırışıp gülüşüyorlar. Kalabalığın kesafetinden anca adım adım ilerleyebiliyoruz --sıra sıra yürünen bir ilkokul gezisi gibi, önümüzdeki arkamızdaki insanlar da aynı--

Arkamda genellikle suskun yürüyen iki kızdan biri, birden şöyle diyor arkadaşına: "Birine karşılıksız bir aşkla tutulmak istiyorum..." Diğeri hiçbir şey söylemiyor. "...Tek taraflı bi aşk... bir nevi kara sevda gibi bişey..." diye ekliyor kız. Söylediği şeyin şiddetini daha da arttırıyor... Arkadaşında gene ses yok. (niye susuyor? Yapma, etme desene.)
Bense böyle bir cümleyi hayatımda ilk kez duyuyorum. --istemeden iki vampirin konuşmasına kulak misafiri olmuşum gibi irkiliyorum biraz--

Bir genç kız (çok çok genç de değil ses, 30'ların başları gibi sanki) niye "kara sevda" gibi ölümcül sonuçları olabilecek bir şeyi ister?
Niye daha makul bir şey talep etmiyor? Madem istemek bedava. İnsan yüz ifadesini de görmek istemiyor değil.-- kafamı çevirip baksam, o da hoş olmayacak galiba şimdi--
A güzel kız (tahmini) ne istediğinin farkında mısın sen?
"Kara sevda" hiç başına geldi mi? Eğer, daha önce hiç yaşamadığın bir şeyi istiyorsan eğer, fare zehirini şeker sanıp yiyen çocuk misali masumsun. Tamam. Amenna. Cahillik işte deyip geçelim.
Ama, eğer ki o "kara sevda" denen neredeyse kriminal,- -cinai-- vaka'yı daha önce yaşamış ve hem de tekrar tekrar yaşamayı arzu ediyorsan, öyleyse eğer. Durum buysa...

Hani, densizin biri evinde koskoca bir kaplanı besliyor da, bir zavallı misafir, ev sahiplerinden heveslenip, o da, o kaplanı onlar gibi okşamaya çalışırken, kaplan birden --artık birşeyi yanlış mı anlıyor, aklına başka bişey mi geliyor, artık her ne oluyorsa. Orasını sadece kendi biliyor--o misafirin kolunu kapıveriyor ya birden. (video değil mi bu?) Tam da misafiri yiyecekken, son anda, beş kişi birden diğer kolundan vargüçleriyle, çekiştire çekiştire kurtarıyor ya adamcağızı--o son anda, bir mucize eseri--

İşte o zavallı adamın ertesi gün "beni tekrar bi kaplan ısırsa" deyip perdenin arasından o kaplanlı eve bakmasına benziyor senin durumun. Güzel kız. Öyleyse eğer.

Hadi diyelim,--kendin bir tarafa--, peki o tek yanlı bir aşkla tutulup ta hayatını kaydırmayı dilediğin o biçare adamcağız? Onun günahı?
Eski şarkı, sanki pek matah birşeymiş gibi; *"sevil de sevme/ ağlama ağlat/ yoksa zehrolur/ bu tatlı hayat"* falan filan diyor, diyor da... Pek ciddiye almayın kardeşlerim.
'Sevilip te sevmediğiniz bir durum'un içinde olmak,-- sevmediğiniz birinin size aşık olması yani-- dünyanın en sıkıcı şeyi. Yandım allah deyip diyar diyar kaçanlar var. (ne? yok canım benden değil)
--neredeyse "kara sevda" dan bile kötü falan diye yazacağım, o da abartı olacak tabi şimdi burda--
Aslında, içime de bir şüphe düşmedi değil. Aceba bir hile mi var? Aceba kız, belirli bir kişiyi mi kastediyor?
O "karşılıksız ilgi" çoktan başladı da, kız, güya, o "karşılıksız aşk"ı kendisi zaten "olacaksa o şekil olsun" diye önceden istemişmiş gibi yaparak kendini mi kandırıyor? Yanındaki kızın suskunluğu bundan mı? Sessiz kalarak, "anlat, anlat heyecanlı oluyor"mu demek istiyor? İşte sırlar aleminin menteşeleri paslı kapıları gıcırdadı yine...
Neyse, off bu aşk bahsine nerden girdim?
Hiçbir şey, ama sahiden hiçbir şey anlayamadığım, varoluşun neredeyse bu en karmakarışık, en efsunlu, en sırlı, en gıllıgışlı mevzusunda atıp tutuyorum. (cahil cesareti)
Aşk'ı en anlayamayışımı katmerleyen olaylar dizisi mi? (bozuk ifade)

On onbeş yıl kadar önceydi.
Bir kış günü bir vapurda biriyle konuşmuştuk.
Dışarda sulu kar, kuvvetli bir rüzgar. Vapurun buğulu camlarından parça parça gri deniz. Ellerimi radyatöre yapıştırmıştım.

Yangına bakıyormuş gibi parlayıp parlayıp sönen gözler.
Bakışlarını birden yere dikiyor. Bir müddet yeri seyrediyor.

Sonra kendine geliyor.
Deli gibi aşık olduğu kızla evlenmiş bu.
Ayrılmış mı? Hayır. Evliymişler hala. Mutlu son yani. Peki o bakışlar?
Birdenbire intihar etmeyi düşündüğünü söylüyor.
–Böyle bir şeyi henüz tanıştığın birine söylemek, bir yardım çığlığı– Ormanlık bir bölgeye falan gidip "kafasına sıkacak"mış, öyle diyor. Yanında tabanca taşıyormuş.
Paltosunun iç cebinden çıkartıp tabancayı da gösteriyor. (çok çok uzun namlulu, fazla büyük, tuhaf abartılı bir tabancaydı) --"çok çok" intihar etmek isteği işareti?--
Sebeb?
Sebebi şuymuş; sıkı durun.
Karısı bu genç adamı, onun karısını sevdiği kadar, (aynı şiddette) sevmiyormuş.
Böyle dedi. Karışık mı oldu?
"Benim onu sevdiğim kadar o beni sevmiyor."
"...seviyor, o da seviyor ama, benim onu sevdiğim gibi değil"
Bu yüzden intihar edecek!
Hadi bakalım? "Naapıyor yani, soğuk mu davranıyor?"
Değilmiş. "Yoo" dedi, "Çok ilgili, çok sıcak, tam dörtdörtlük bi eş... geceyarısı gitsem, kalkar yemek yapar, başımda bekler..."
"Ee?"
"Bilmem.." dedi, "Benim onu sevdiğim kadar beni sevmediğini hissediyorum işte... Ben onu ilk zamanlardakinden bile... çok çok daha fazla, çılgın gibi seviyorum..."
Derde bak! Herşeyi vardı. Aşık olduğu kadın, bir küçük cocuk, iyi iş yapan bir dükkanı (zanaatkarmış), eli yüzü de düzgündü, sağlıklıydı, gençti...(28, hadi bilemedin 30 olsun) *–Hatta hikayeyi iyice bir tuhaf edecek, muammalara muamma katacak bir ayrıntı: çok güzel genç bir kız metresi de varmış. Onu da söyledi.–belki başa çıkamadığı aşk'ın ölümcül sonuçlarından kurtulmak için canhavli ile sarıldığı bir son çare? Hayatta kalabilmek için denediği bir yol?–* (Belki? Bilen varsa beri gelsin.)

"Ya," dedim, "bu ne şımarıklık... Sen sevdiğini koynuna almış yatıyorsun, millet sevgilisinin perdeye düşen gölgesini görmek için bisikletle dünyanın yolunu gidiyor, kızın evinin karşısında sabahlara kadar sigara içip bekliyor... bu soğukta... Sadece gölgesini görebilmek için anlıyor musun sen?--vardı öyle bir arkadaşım--"
Asıl korkunç olan, zavallı ruhumun alacalı bulacalı, karanlık bir tarafı, en derinlerde, delikanlının neyi anlattığını gayet güzel anlıyor ve onun devası bulunmaz acısının şiddetine hak veriyordu.
Bu anlıyor oluşumun kimi belirtileri yüzümün ifadesinden anlaşılmasın diye de ıkınıp sıkındığımı, epey bir çaba sarfettiğimi hatırlıyorum.

Aslında o, ikna edilmeye hazırdı. Hikayesini öyle bir şekle sokup anlatıyor ki;
Karısının ona karşı davranışlarını övüp övüp duruyor.
Kadının onu, "kendisinin onu sevdiği kadar sevmediğini" anlamamıza yarayacak bütün delilleri ustaca karartıyordu.
"Şöyle mi yapıyor?" Yok.
"Böyle mi yapıyor?" Yok.
Sanki kendisine şöyle densin istiyordu:
"Deli misin sen ya! Salak mısın! Herşey apaçık... O da seni, senin onu sevdiğin kadar seviyor! Belli oluyor işte! Yoksa öyle yapar mı? Geceyarıları kalkacak ta... imkansız! Sen yanılıyorsun!"
Söyledim tabi, bütün bunları, çok daha fazlasını. Teşekkür etti, vapur yanaştı. Sulu kar hızlanmıştı, sarıldık ayrıldık.

Öff şu aşk işleri... Vuslat? O da mı olmuyor?
Karşılıklı aşk bile olsa, bir zaman sonra denge mi bozuluyor? Birinin aşkı artarken diğerininki... Kesiyorum burda mevzuyu.

Baştaki "kara sevda" temenni eden kıza son bir söz, "bir iyi haber"
A güzel kız, çok istiyorsun ya "kara sevda" yı...

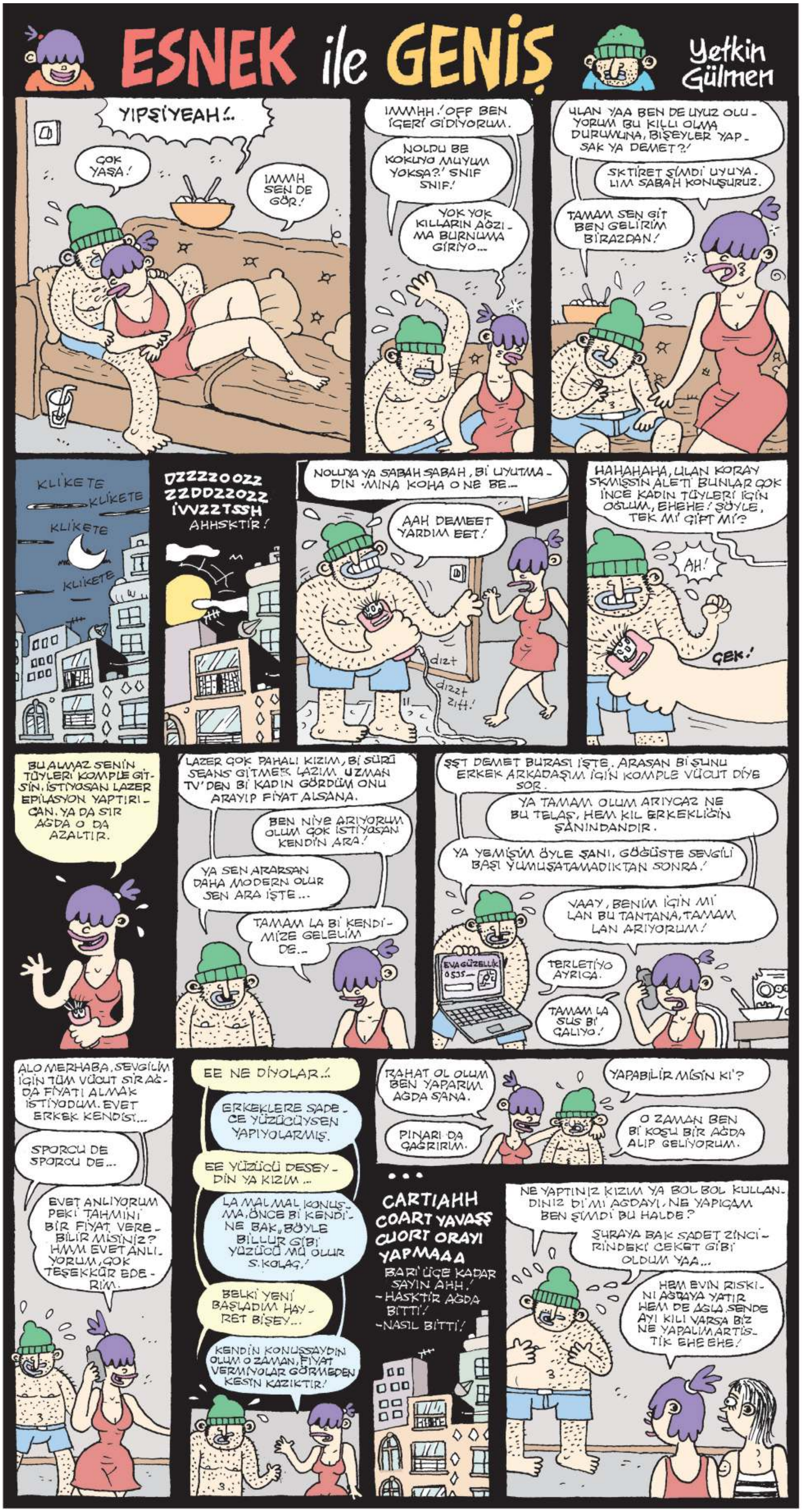
Doğunun bilgeleri, yüzlerce, yüzlerce yıl eski 'öğütname'lerde eğer 'bir şey'i çok istersen 'o şey'in senden kaçacağını, 'o şey'i istemekten vazgeçtiğin zaman da, 'o şey'in senin peşinden kovalayacağını yazıp durdular.
Bunlardan, aklımda yer etmiş, beni çok etkilemiş olanı şöyle:
Gerçi doğu'nun batısından; Mağrip'ten Faslı Mulay el Arabi ed Darkavi mektuplarından birinde şöyle diyor: (mealen yazıyorum, aklımda kaldığınca)

"Ey oğul, şunu bil ki, eğer bir gün gökyüzünden bir altın miğfer, tek bir altın başlık düşecekse eğer, şunu bil ki o altın miğfer, onu en istemeyen kişinin başına düşecektir."

Güzel kız,
hadi gene... Yırttın. Kurtardın kolunu kaplanın ağzına bile değmeden.
O "kara sevda" işi, onu çok çok istediğin için, sadece o yüzden olmayacak... Öyle diyor arifan.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum...
Görüşmek üzere...

cihan ceylan
USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
cihan ceylan
COME TO BEŞİKTAŞ EKİBİYMİŞ HAHAHA BIRAK AMK. YA BİRİNCİ KUR İNGİLİZCESİYLE TRANSFER...
PEPE GİRDİ Mİ GİRMEDİ Mİ KARDEŞİM SEN ONU SÖYLE.. ACITTI MI NOLDU?
NOLDU TRANSFERE KARŞIYDIN SEN? ALT YAPI MALT YAPI ÖTÜYODUN...
KARDEŞLERİM BOŞ YAPIYOSUNUZ...
BİR FENERBAHÇELİ OLARAK BEN TEBRİK EDİYORUM...LAF EDENLERE HİÇ KULAK ASMA PEPE BİR TRANSFER BAŞARISIDIR...
VAAY BAŞKAN'A BAK. KOYDU SATIŞI İKİ DAKKADA...
ADAM VİZYON SAHİBİ OLUM SENİN GİBİ MAL DEĞİL...
Bİ KERE BÖYLE OYUNCULARIN ÜLKEMİZE GELMESİ FUTBOLUMUZUN YERLERDE SÜRÜNEN ŞU MEŞHUR MARKA DEĞERİNİ ARTTIRIR...
BIRAK AMK. YA ESKİ FEDACILAR ÇİLEKÇİ OLMUŞ... HANİ ASİ RUHLUNUZ SİZ? ŞEVKAT YERİMDAR OLDUNUZ MINA KOYİM!..
TAMAMINA KATILMAMAKLA BERABER PİZİLERDEN TAŞAN BEŞİKTAŞ'A BEN DE KILIM...
PEPE, YAŞ 34, TOPLAM MALİYET 10 MİLYON YURO... BEŞİKTAŞ ŞAMPİYONLAR LİGİNİN EN YAŞLI TAKIMI... SADECE ÜZÜLÜYORUM...
BEN YAŞA DEĞİL İŞE BAKARIM...
BU SENE BİZİM SENEMİZ ABİ KOCAMAN FELSEFE! EN AZINDAN AYKUT KOCAMAN FENERBAHÇE DİNAMİKLERİNİ BİLİYOR...
PLATİNİ DE FUTBOLU EN İYİ BİLENLER DENDİ AMA NASIL GİTTİĞİNİ GÖRDÜK... ORTAÇGİL NE GÜZEL SÖYLEMİŞ: ANLAMAK ÇÖZMEYE YETMEZ!
MÜSLÜM'DEN DİNLEYEÇEKSİN.
HAGİ BİR GÜN ANTREMANDA EMRE ÇOLAK'IN YAKASINA YAPIŞIR VE O TOPA ÖYLE Mİ VURULUR, KÖŞEYE PLASE YAPSANA DER, EMRE ÇOLAK ACI Bİ TEBESSÜMLE SEN HAGİ'SİN O VURUŞU YAPABİLİRSİN AMA BEN MALESEF EMRE ÇOLAK'IM DER...
YANİ DEMEM O Kİ FUTBOLCULUĞUNDA ÇOK İYİYDİ DİYE HOCA YAPILAN ADAMDAN Bİ SKİM OL-MAZ!..
BURAK YILMAZ BAŞKA KULÜPLERDE OYNARKEN DAHİ BEN BEŞİKTAŞLIYIM DEMİŞ BİRİDİR! BU KADAR TEPKİYİ HAK EDİYOR MU PEKİ?!
KANKA SANA TEK BİŞEY SÖYLÜYORUM SKTİRSİN GİTSİN!
EYVALLAH!
İSTANBUL BEYKOZ'DAN SANDAL KİRALAYARAK SUMA BEACH'E GİTMEYE ÇALIŞAN ÜÇ ARKADAŞTAN HÂLÂ HABER YOK SAYIN SEYİRCİLER... BUGÜN ÜÇÜNCÜ GÜN UMUTLAR AZALSA DA ARAMA ÇALIŞMALARI SÜRÜYOR...
GERÇEKTEN SANDAL PARASINDA DEĞİLİM SAĞ SALİM BULUNSUNLAR BAŞKA BİŞEY İSTEMİYORUM...
haber
mına koduklarım...
SEN BURDA ATM'DEKİLERE YARDIM EDERKEN SOYGUNCULAR BANKAYI BOŞALTTI... SEN GÜVENLİKSİN GERÇEK İŞİNE DÖN ARTIK, BIRAK ATM'Sİ BATSIN...
HEP BU KADIN YÜZÜNDEN OLDU MÜDÜR BEY. İKİ SAATTE BİŞEYİ YAPAMADI!.. TEYZE BASSANA GİRİŞE UYUZ ETTİN BENİ, VALLA VURÇAM ŞİMDİ Bİ TANE HA!..
Oha! Yüzbin lirası varmış lan!
Ömrümde ilk kez bir hanımla asansörde kaldım o da şeffaf asansör çıktı...
YARDIM EDİN!!!
DUP
DUP
DUP
Neden bazı insanlar az sevişmeye mahkum?

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
YIPŞİYEAH!..
ÇOK YAŞA!
IMMH SEN DE GÖR!
IMMHH! OFF BEN İÇERİ GİDİYORUM.
NOLDU BE KOKUYO MUYUM YOKSA?! SNIF SNIF!
YOK YOK KILLARIN AĞZIMA BURNUMA GİRİYO...
ULAN YAA BEN DE UYUZ OLUYORUM BU KILLI OLMA DURUMUNA, BİŞEYLER YAPSAK YA DEMET?!
SKTİRET ŞİMDİ UYUYALIM SABAH KONUŞURUZ.
TAMAM SEN GİT BEN GELİRİM BİRAZDAN!
KLİKETE
KLİKETE
KLİKETE
KLİKETE
DZZZZOOZZ ZZDDZZOZZ İVVZZTSSH
AHHSKTİR!
NOLUYA YA SABAH SABAH, Bİ UYUTMADIN ·MINA KOHA O NE BE...
AAH DEMEET YARDIM EET!
dızt
dızzt zıtt!
HAHAHAHA, ULAN KORAY SKMIŞSIN ALETİ BUNLAR ÇOK İNCE KADIN TÜYLERİ İÇİN OĞLUM, EHEHE! ŞÖYLE, TEK Mİ ÇİFT Mİ?
AH!
ÇEK!
BU ALMAZ SENİN TÜYLERİ KOMPLE GİTSİN. İSTİYOSAN LAZER EPİLASYON YAPTIRICAN. YA DA SIR AĞDA O DA AZALTIR.
LAZER ÇOK PAHALI KIZIM, Bİ SÜRÜ SEANS GİTMEK LAZIM. UZMAN TV'DEN Bİ KADIN GÖRDÜM ONU ARAYIP FİYAT ALSANA.
BEN NİYE ARIYORUM OLUM ÇOK İSTİYOSAN KENDİN ARA!
YA SEN ARARSAN DAHA MODERN OLUR SEN ARA İŞTE...
TAMAM LA Bİ KENDİMİZE GELELİM DE...
ŞŞT DEMET BURASI İŞTE. ARASAN Bİ ŞUNU ERKEK ARKADAŞIM İÇİN KOMPLE VÜCUT DİYE SOR.
YA TAMAM OLUM ARIYCAZ NE BU TELAŞ, HEM KIL ERKEKLİĞİN ŞANINDANDIR.
YA YEMİŞİM ÖYLE ŞANI, GÖĞÜSTE SEVGİLİ BAŞI YUMUŞATAMADIKTAN SONRA!
VAAY, BENİM İÇİN Mİ LAN BU TANTANA, TAMAM LAN ARIYORUM!
EVA GÜZELLİK
TERLETİYO AYRICA.
TAMAM LA SUS Bİ ÇALIYO!
ALO MERHABA, SEVGİLİM İÇİN TÜM VÜCUT SIR AĞDA FİYATI ALMAK İSTİYODUM. EVET ERKEK KENDİSİ...
SPORCU DE SPORCU DE...
EVET ANLIYORUM PEKİ TAHMİNİ BİR FİYAT VEREBİLİR MİSİNİZ? HMM EVET ANLIYORUM, ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.
EE NE DİYOLAR..!
ERKEKLERE SADECE YÜZÜCÜYSEN YAPIYOLARMIŞ.
EE YÜZÜCÜ DESEYDİN YA KIZIM...
LA MAL MAL KONUŞMA, ÖNCE Bİ KENDİNE BAK,, BÖYLE BİLLUR GİBİ YÜZÜCÜ MÜ OLUR S.KOLAÇ!
BELKİ YENİ BAŞLADIM HAYRET BİŞEY...
KENDİN KONUŞSAYDIN OLUM O ZAMAN, FİYAT VERMİYOLAR GÖRMEDEN KESİN KAZIKTIR!
RAHAT OL OLUM BEN YAPARIM AĞDA SANA.
YAPABİLİR MİSİN Kİ?
PINARI DA ÇAĞRIRIM.
O ZAMAN BEN Bİ KOŞU BİR AĞDA ALIP GELİYORUM.
...
CARTIAHH COART YAVAŞŞ CUORT ORAYI YAPMAAA
BARİ ÜÇE KADAR SAYIN AHH!
-HASKTİR AĞDA BİTTİ!
-NASIL BİTTİ!
NE YAPTINIZ KIZIM YA BOL BOL KULLANDINIZ Bİ Mİ AĞDAYI, NE YAPICAM BEN ŞİMDİ BU HALDE?
ŞURAYA BAK SADET ZİNCİRİNDEKİ CEKET GİBİ OLDUM YAA...
HEM EVİN RISKINI AĞDAYA YATIR HEM DE AĞLA SENDE AYI KILI VARSA BİZ NE YAPALIM ARTİSTİK EHE EHE!

Furkanözçoban
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK İL MÜDÜRLÜĞÜ
MERHABALAR İMAR İZNİ ALMAK İÇİN GELMİŞTİM.
Küçük Prens
32 Pafta 42 Dönüm
GELİN LAN OYUN BULDUM...
NE OYUNU ABİ?..
TATİL VE İNSTAGRAM...
HEYOO
OHA ÇOK ZEVKLİYMİŞ.
NOLUYO BE?..
ŞURDA KALP YAPAN BİRİ DAHA VAR GELİN ONDAN DA..
ASLAN NERDE LAN?
BAZA ASLANDAN DAHA TEHLİKELİ OĞLUM
Pamuk Prenses... Evleniyor.
UYKUCU
BİLGİN
MERAKLI
UTANGAÇ
HUYSUZ
DOKTOR
SALAK
HİÇ KIZ ARKADAŞIM OLMAMASI NE KÖTÜ. HALI SAHA KADROSU GİBİ OLDU AYAKKABININ ALTI...
AMCAMIN OTELİ... NORMALDE 2 YILDIZLI ÇAKTIRMA...
TURUNÇ OTEL
1.Sınıf Turistik Tesis

“kendimi durduracak değilim”

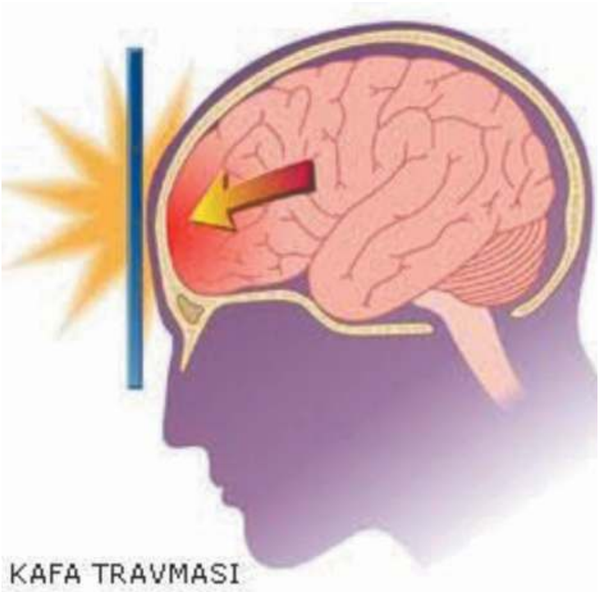
Fırat Budacı

DÜŞÜYORUM

Düşüyorum. Keyifli bir yürüyüş için ceplerime soktuğum ellerimin yokluğunda düşüyorum. Oysa şimdi ellerim serbest olsa, avuçlarımla zemini karşılar, bu işi bir iki sıyrıkla atlatırdım. Olmuyor. Ellerimi cebimden kurtaramıyorum. Bozuk para çıkarırken bile ellerimi bırakmayan dar kotum, bu en dar zamanımda da salıvermiyor ellerimi. Beni kurtarmak konusunda yalnız kalan ayaklarım, düşmeyi tökezlemeye çevirmeye çalışırken aksi gibi hızımı artırıyor. Eller olmadan durum fena! En azından tekerleri açılmayan bir uçak gibi zemine sürtünerek iniş yapmayı beklerken bir anda kafamı sert bir yere çarpıyorum. Bu ne şanssızlık, tam zeminle bulaşacakken bu alçak duvar da nereden çıktı? Ey hayat, zaten elleri cebinde bir insanın düşerken bir de kafasıyla duvara toslaması biraz fazla değil mi? Çarpma sonrası, nihayet kottan kurtulmuş ellerim, olay mahalline geç intikal etmiş polisler gibi kafamı yokluyor. Ayak sesleri duyuyorum. Haykıran bu insanlar da kim? Neden İngilizce konuşuyorlar? Kendi arkadaşlarım nerede? “We need ice!” diyor biri, diğeri “Don't move!” diyerek ayağa kalkmamı engelliyor. Neler oluyor? Fantastik bir geçişle yurtdışına mı düştüm? Beyin travması dedikleri bu mu? Kafamı çarpınca algım İngilizceye mi döndü? Toparlanıp ayağa kalkmak istiyorum. İzin vermiyor İngilizce konuşan. Galata Kulesi'ne yakın olduğumuza göre bir turist olmalı bu. “Don't move!” diyor sürekli. Why? Biz Türkler her yıkımın ardından derhal ayağa kalkıp “Bişey yok, bişey yok!” demeyi bir borç biliriz. Biz bu toprakları yıkılmak ve ayağa kalkmak üzerine inşa ettik. Yaralananlar, etrafındakileri sakinleştirir bu coğrafyada; mağrur, direngen ve kararlıyızdır. Kalkmak için yeniden hamle ediyorum ama nafile, turist bastırıyor, üstelik bir bebek gibi yan çeviriyor beni. Sanki kafasını çarpan doktorların kalkmaya hakkı varmış gibi, “I'm a doctor” diyorum turiste, oysa görünüşe göre “I'm a miserable.”

Direnmek faydasız. Hâlâ yan yatıyorum. Neden kalkamıyorum? Durumum çok mu kötü acaba? Olmayacak gibiyse üç kere öpüp bir kenara koysunlar beni. Yattığım yerden karşıdaki müzik dükkânının vitrininde bir sürü saz görüyorum. Sahi, düşerken yanımda arkadaşlarım vardı benim. İçki arkadaşlarım, saz arkadaşlarım... Nerede onlar? Kendi ülkem neden yardım etmiyor bana? Kafamı kaldırınca arkadaşlarımdan birini kenardan dehşet içinde bana bakarken buluyorum. Gelişen uluslararası olaylar karşısında figürasyona düşmüş, ya da hakkını yemeyeyim Hollywood'ta kendisine yer bulan Tamer Karadağlı'ya dönüşmüş. Diğeri ortalarda yok. Ah güzel arkadaşlarım benim, belli ki benimle birlikte ruhen düşmüşler. Kaos

ortamında geri çekilip, tıp konusunda daha ileri olan dış güçlere beni teslim etmişler. İçerken hepimiz bir numaraydık oysa. Elinde buz torbasıyla koşarak diğer turist geliyor, peşinden biraz önce ortalarda görünmeyen arkadaşım beliriyor. Belli ki, arkadaşım “Buz var mı abi?” diye etrafta dolanırken, Türkçesi olmamasına rağmen esnaftan buzu kapan turist olmuş. Ülkecek nasıl bu kadar geriye düştük biz?

Buz çok iyi geldi. İngilizce “Buz çok iyi geldi,” demeye çalışıyorum ama çarpmanın etkisinden olacak, “Ice is a very good,” diyorum. Travmanın kıyısında İngilizce bu kadar olur. Travma görmüş bir beyni İngilizceye zorlamanın, bu haldeyken bile İngilizce gururu yaşamanın Türkçede karşılığı salaklıktır. “Don't move,” diye diye kaç dakika geçti bilmiyorum, ama kafamda buzla, hâlâ yan yatıyorum. Bir kere daha deniyorum kalkmayı. Turist yine izin vermiyor. Tamam anladık, don't move da, biraz da don't panic be turist. Bu tip durumlara

Türkçede “kafa travması” denmez, “sarhoşluk” denir, bazı yörelerde “zerhoşluk”, arkadaşlar arasında “kafa bi dünya”, aile içinde “kör kütük” denir, daha şiirsel istersen “adam leyla” denir. Bırak da kalkayım artık turist! Bak ne güzel buz getiren turist görevini tamamlayıp gitti. Sen de git. Kaza falan geçirmedim ben. Adam gibi içmeyi bilmeyenin, içtikçe büyük laflar edenin, büyük laflar ettikçe daha çok içenin düşüşünü yaşıyorum yalnızca. Daha nasıl anlatayım sana yabancı? Aslında sosyal bir insan değilim ben. Çünkü evliyim. Çoğu evli gibi, ayda en fazla bir iki kere, bana benzeyen arkadaşlarımla aniden çıkarım geceye. Geçmişimi, geleceğimi, bütün hayatımı o geceye sığdırmaya çalışırım. Normalde düzenli bir hayat yaşayan insan, bütün coşkusunu bir geceye sığdırmaya çalışırsa, gün gelir o coşku yıkar adamı. Anlasana bir tür ceza bu. Bir mekânı diğerine “burdan nereye gidiyoruz abi?” diye bağlamanın, mekânları uca uca eklemenin, artık eve dönülmesi gereken vakitlerde “bir bira daha”lara yürümenin cezası. Bir geceye sığmayacak ölçüde sosyalleşirken düştüm ben. Kafam değil şımarıklığım vurdu duvara. Üstelik düşmesem daha da coşacaktım. Biradan kokorece yürüyecekti bedenim. Doymayacaktım. Anlıyor musun beni yabancı! Bu duvar “Eve dön!” dedi bana. Bu duvar, bundan böyle benim gibilerin utanç anıtıdır. Ben cezama razıyım yabancı. Biz bu topraklarda günahları ve cezaları ertesi güne bırakırız. Utanmanın vakti sabahtır bizde. Bana değmez yabancı, bırak da kalkayım. Geç de olsa evime gidip bir güzel uyuyayım.

Arkadaşlarımdan öğrendiği Türkçeyle, “Bu kaç?” diyor yabancı, “two,” diyorum. “Bu kaç?” “Four.” Gözlerime dikkatle bakıyor. “Are you okey?” Okey, okey... Nihayet bırakıyor beni. Sırayla elini sıkıp teşekkür ederken adının Kenneth olduğunu öğreniyoruz. Arkadaşlarımla birlikte taksiye doğru yürürken bir an dönüp yeniden, “Thanks a lot” diyorum Kenneth'a. Kafamda tuttuğum buz torbası, selamlamak için kullandığım bir şapka adeta.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 13 TEMMUZ 2017 | Sayı: 515

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80 Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Galip Abi

Bir mizah dergisinde en zor yazılan yazı, kaybedilen meslektaşların arkasından yazılanlardır. Hele bir de veda edilen kişi hem çocukluğunuzdan beri okuduğunuz hem de yıllar sonra beraber çalışma fırsatı bulduğunuz bir "abinizse," daha da zor.

Galip Abi'yi kaybettik.

Çizdiklerinden çok daha fazla öyküsü olan, kurguladıklarının ancak küçük bir kısmını kâğıda aktarabilmiş, hiç durmadan çizse yine de hepsini bitiremeyecek dev bir hikâye deposuydu Galip Abi.

Ayrıca mizah dergilerindeki her "abi" gibi, gelenekle bugün arasındaki halkaydı. Çok az kişinin yazmaya kalkıştığı mizah tarihini yaşatan, hiç karşılaşmadığımız meslek ustalarından bizlere nasihatler, dersler taşıyan bir sözlü tarih kaynağıydı.

Yıllar içinde, bir mizah dergisi için çalıştığımızı duyunca hiç mizah dergisi okumayanların bile en çok sorduğu sorulardan biriydi: "Galip Tekin'i tanıyor musun?" Hakkında en fazla efsane üretilen meslektaşımızdı herhâlde: "Galip Tekin paralel evrene gidip gelmiş," "Galip Tekin transa girip çiziyormuş." "Galip Tekin'i NASA'dan çağırmışlar, gitmemiş,"

Galip Abi'ye bunları anlatır, beraber gülerdik. "Adamın söylediğinin yarısı doğru," demişti, *"Gerçekten de NASA'ya gitmedim. Onlar da çağırmadı zaten ama gitmediğim kısmı doğru en azından."*

Keşke bu da yalan yanlış bir şehir efsanesi olsaydı da, Galip Abi'mizi hiç kaybetmemiş olsaydık.

UYKUSUZ

cem dinlenmiş mustafa satıcı
BU HAFTADAN İTİBAREN UYKUSUZ'DA

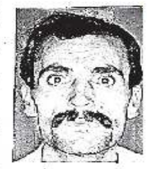
ISSN 1307-7619
20 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2017/29 No: 516
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Hollanda'dan ithal edilen 86 milyon dolarlık laleyi hangi belediyenin aldığı sorusuna "devlet sırrı" gerekçesiyle yanıt verilmedi.

Vatandaşa Sorduk : Sel

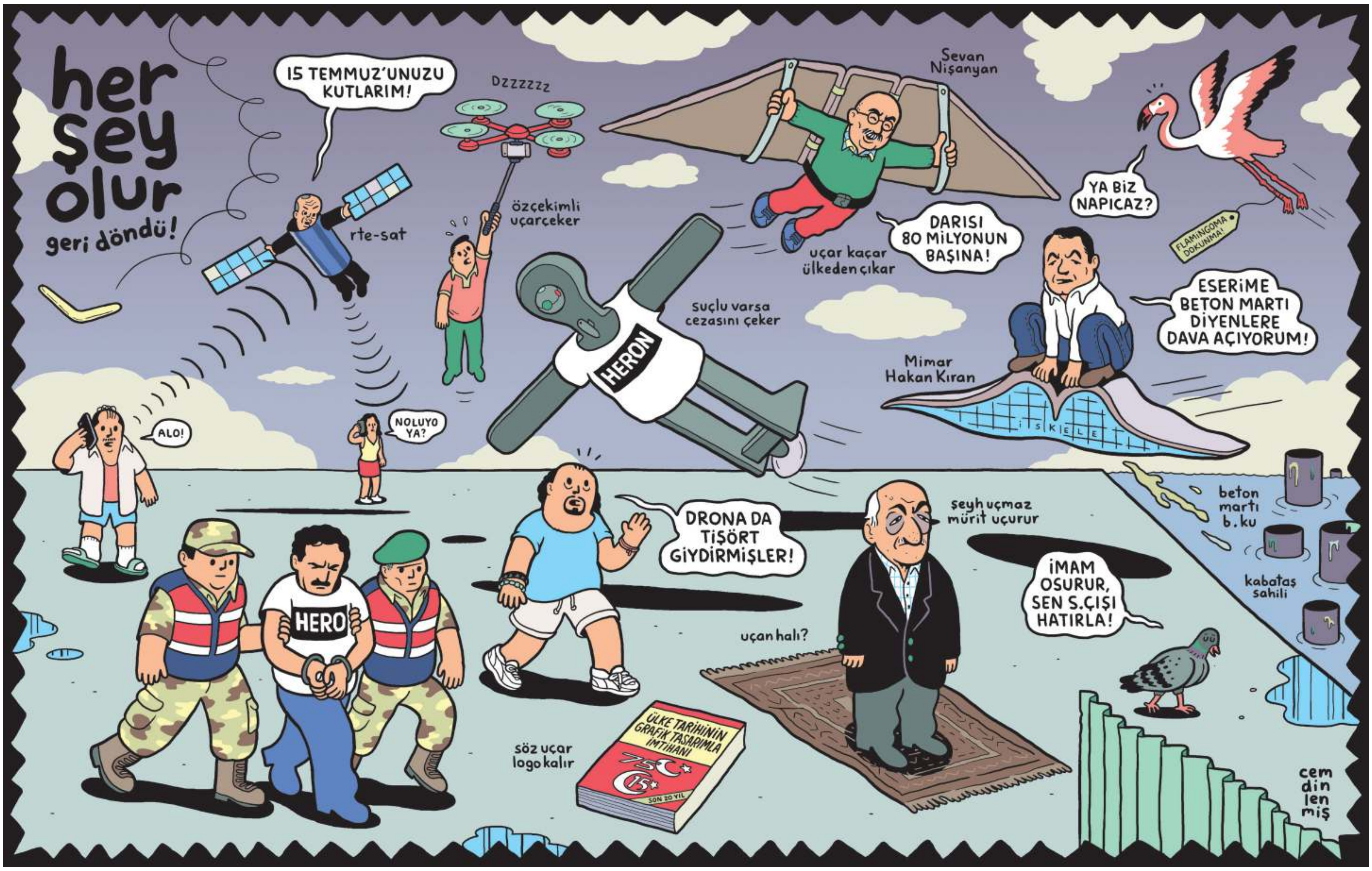

Tahvil MEVSİMSALATASI (30): Belediye napsın olm.. Havada gizli gizli buluşup yoğuşuyolar.. Senin haberin yok.. Aşaada mal gibi geziyosun... Bi anda düşüyo onlar.. Uyarı yok.. Ha keşke araba gibi motor gürültüsü olsa bunların... Kafanın yanından aşağı doğru geçerken tıpkı bi otoban kenarında dururken duyduğumuz sesler gibi "IIIVVVVROONNN.....IIGÖĞRRNN...!" diye geçip gitseler.. Geldiklerini anlasak.. Belki de motorları var.. Ama yokuş aşaa indikleri için kontak kapatıp vitesi boşa alıyolar.. Benzin dünya para... Peki kardeşim kornan da mı yok?.. Basarsın kornaya çekiliriz kenara.. Türkiyede kornaya çok basılıyo..

Otobüs GAVURDAĞI (23): Sabah tencere tava sesleriyle uyanınca, CHP'liler yine bişeyi protesto ediyo sandım.. Baktım ki tabiat anaymış.. Sonra, benim gibi tencere tava sesine uyandım diye uyanan bazı CHP'lilerin tencere ve tavayla cama çıktıklarını gördüm.. Vuruyorlardı.. Bi kısmı bunun tabiat ana olduğunu anladıktan sonra tekrar uyumaya gitti... Bi kısmı anlamadı ama... Tencere ve tavayı kırılasıya kadar vurmaya devam ettiler birbirine... Gittim mutfaktan çaydanlığımı getirdim ve dar ağzına konuşup üst boşluğu hoparlör etkisi yapacak şekilde, bunun bir doğa olayı olduğunu ve elimdekinin de çaydanlık olduğunu defalarca ikaz ettim kendilerine... Çay konusunda ikna oldular ve çaya geldiler... Yanında bisküvi ikram ettim... Bana "Havada bulut yok, bu ne dumandır?" diye sordular.. Ben de "Yoo, bulut onlar" dedim.. Evlerine yolladım..

Celal Bayar Üniversitesi Rektör Yardımcısı, "Erdoğan Atatürk'ten daha çok seviliyor," dedi.

Alternatif Gerçekler

Meydanlardaki kalabalıkların sayısı üzerinde hep tartışma çıkardı. Ama bu tartışmalarda "küçük göstermeye çalışanlarla" "büyük göstermeye çalışanların" ileri sürdükleri rakamlar genellikle yenilir yutulur cinsten olurdu ki, ne zaman böyle bir tartışma çıksa küçük göstermeye çalışanların verdiği sayıyı "en az o kadar varmış," büyük göstermeye çalışanların verdiği sayıyı da "en fazla o kadarmış demek ki," diye yorumlamak mümkündü. Yani bin kişi toplandıysa kimse çıkıp "En fazla seksen kişi vardı," demez, bin kişi toplananlar da "Ne bini? Yüz bin, yüz bin!" diye uçmazdı.

Sonra aklın dışına çıkmaya başladık. Bunun en net örneklerinden birini Donald Trump'ın göreve başlama töreninde gördük. Her şey ortadaydı: Barack Obama'nın göreve başlama törenindeki kalabalığın göz kararı üçte biri belki var, belki yoktu sarı kafanın töreninde. Ama sarı kafa herkesin gördüğünü açıkça inkar etti ve "Benim törenime toplanan kalabalık daha çoktu!" dedi.

Televizyonda Trump'ın kampanya müdürü ve sonra danışmanı olan Kellyanne Conway, başkanın neden tartışmasız bir gerçeğin aksini iddia ettiği sorulduğunda *"Evet ama bunlar da alternatif gerçekler!"* diyerek "alternatif gerçekler" kavramını İngilizce'ye kazandırmıştı.

Normal şartlar altında, gülünüp geçilecek, deli muamelesi görecek bir anlayış **yeni dünyamızda** hâkim anlayış hâline geldi. İletişim bilimciler buna *"gerçek sonrası / post-truth"* falan dediler ama yaşanan çok basit: Kutuplaşan toplumlarda taraflar, olgusal gerçeklikten bağımsız olarak önlerine konulan "alternatif gerçeklerden" işlerine geleni gerçek bellemeye başladı.

Hani okuduğunuzda *"Nasıl bu kadar utanmazca yalan söyleyebiliyor?"* diye merak ettiğiniz havuzun içinde serinleyen yazarlar işte bu yüzden bu kadar rahatça yalan söyleyebiliyor. Gözünüzün önünde iki basit sayıyı çarpmaktan aciz; imla hatası ya da anlatım bozukluğu yapmadıkları iki cümle kuramayanlar işte bu "alternatif gerçeklere" güveniyor. Yukarıdan aldığı emirle bir milyona yüz bin demeye hazır mülki amirler de işte bu "gerçeklik sonrası" dünyada olduğumuz bilgisiyle hareket ediyor. Halkın her kutbunun gerçektense işine daha çok gelen bir yalana inanmayı tercih edeceğini bilerek yalan söylemeye devam ediyorlar. Çünkü **normal şartlar altında** işine gelmese bile buz gibi bir yalana inanmayı kendisine yediremeyecek insanlar, söylenen yalan kendi mahallelerinde arka arkaya tekrar edildikçe kendilerini yalanın akışına bırakıveriyorlar; elle gelen düğün bayram misâli, hep beraber ve seve seve "kandırılıyorlar."

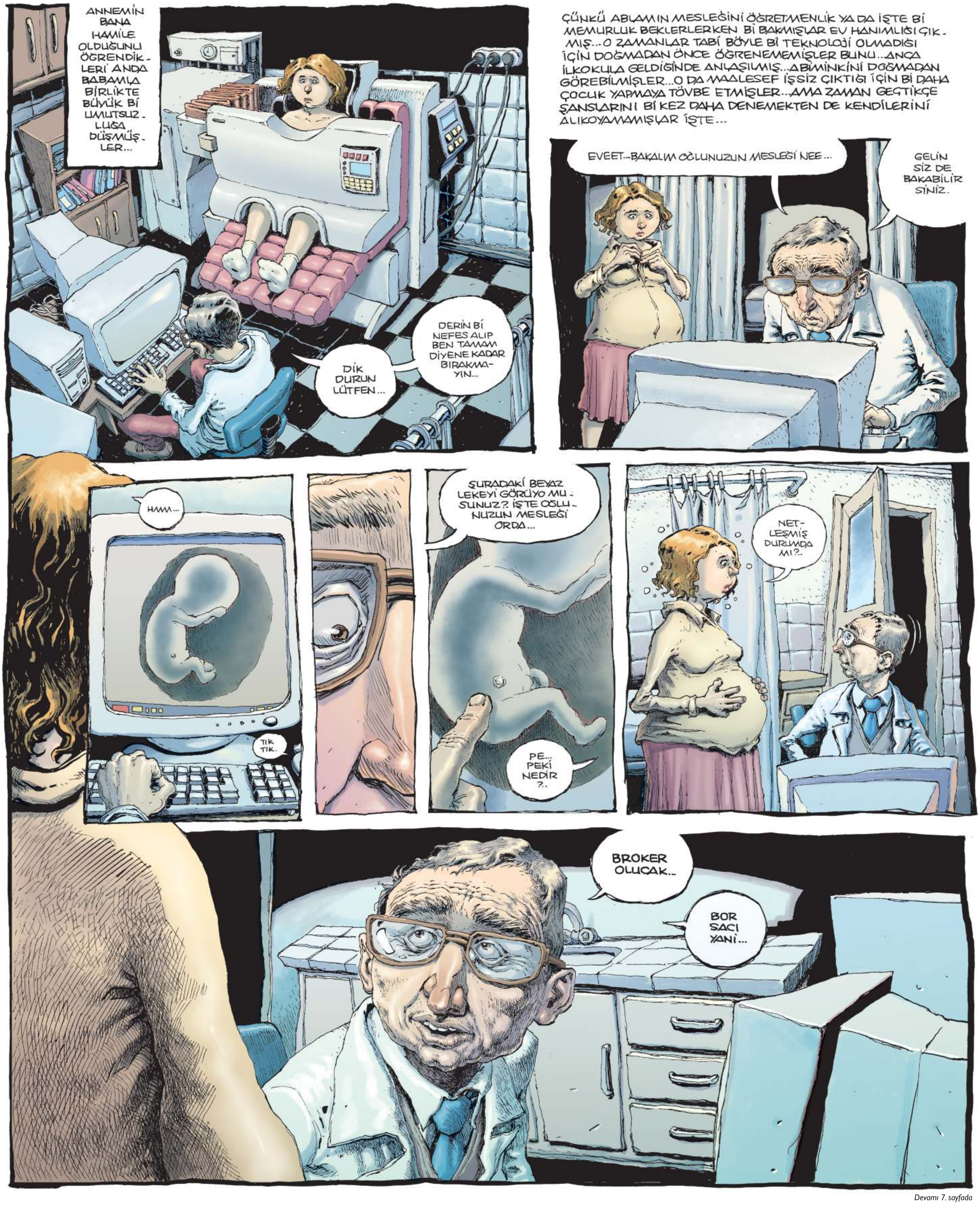
Bir zamanların meşhur "gerçekler acıdır" sözü tarih olmak üzere artık çünkü gözünüzün önündeki gerçek acıysa, size onun tatlısını sunmaya hazır bir havuz esnafı hemen beliriveriyor. Montaj, kandırıldık, hiç bilmiyorduk, yoo iki kere iki niye dört etsin ki? ve kıskanıyorlarcılık hiç dinlenmiyor. Gerçeğin büyük bir dezavantajı var çünkü kuvantum fiziğini Seda Sayan'dan öğrenmiş postmodernistçilik oynayanlar ne derse desin, gerçek yorumundan bağımsız olarak tek ve boğuşmak zorunda olduğu yalanlar hâliyle gerçeğe karşı sayısal üstünlük kurmuş durumda.

@baris_uygur

ÖZER AYDOĞAN
BU BAŞLIK SAYESİNDE DÜNYADAKİ HERKESLE TELEPATİK İLETİŞİME GEÇEBİLİYORUM.
DUR BAKİM ANNE BAŞIN NASIL OLDU?
ÇATLIYOR HÂLÂ... ŞU TÜLBENTİ TAKMASAM İLETİŞİME GEÇEMİYCEZ SENLE...
PROFESÖRE SÖYLE BENİ DE ALDIRSIN ORAYA.
Oyuncuların mimiklerinden kartlarını tahmin etmek mümkün fakat bu kadar bariz olunmaz ki...
Ful bu !..
Bu ful !..
VÜCUDUNUZA BU MİKROBU ZERK EDEREK HASTALIĞA KARŞI SAVAŞACAK ANTİKORLARI ÜRETİCEZ.
AMA SİZİNKİ DE VEBAYI GÖSTERİP SITMAYA RAZI ETMEK. NE KURNAZSINIZ HAA...
FAKAT.
BAŞIN HOCAM. KÖKLEYİN...
Gecelerin kahramanı haksızlıklarla mücadele etmek için iş başındaydı.
İŞİNİN BAŞINDASIN DA BİZ ESNAF OLARAK SAAT YEDİDE DÜKKAN AÇIYORUZ SEN ÖĞLE. NE KADAR YATIYON. BU DA HAKSIZLIK...
HEMEN KURUYORUM SAATİ YEDİYE...
Bi haksızlık daha çözülmüştü.
Siktim taşıncam burdan...
PEKİ ŞU RESİMDE NE GÖRÜYORSUNUZ?
BABANIZI GÖRÜYORUM. GEÇENDE DE ANNENİZİN RESMİNİ ASMIŞTINIZ DUVARA...
KIZINIZA TALİBİM DE AİLELER TANIŞSIN DİYE...
DÜĞÜN DAVETİYESİNİ DE BÖYLE BİŞEY DÜŞÜNÜYORUM.
ZARAR GÖRMEMEK İÇİN ARKADAN BU ŞEKİLDE TUTUYORUZ HAYVANI...
TİMSAH AVCISI KAÇ PARA KAZANIYOSUN SEN?
ŞU ÇENENİ Bİ TUTAMADIN GİTTİ. HOCAM O ŞEKİLDE Mİ KAVRIYCAZ?
Sözleriyle bir halkı düşünmeye iten cesur çocuk.
KRAL ÇIPLAK!
Kraliçe de şimdi çıplak mı acaba?
BAŞKA GALAKSİLERDEN GELİŞMİŞ VARLIKLARLA İLETİŞİM KURMAYA ÇALIŞIYORUM HAYRİ ARADAN ÇIK.
BEN DE GELİŞTİRDİM ABİ KENDİMİ, KURSA YAZILDIM FRANSIZCA ÖĞRENİYORUM.
ADAM FRANSIZCA BİLİYOMUŞ.
KAPA REZİL OLMAYALIM.
BİZİM BU OĞLANI DA ÖZEL OKULA YAZDIRICAZ...
FAKAT KIZLARIN EĞİTİMİ İHMAL EDİLMEMELİ... ONDAN BAHSETMEDİNİZ HİÇ !..
BABA O ŞEY YİNE ÇIKMIŞ KUYUDAN...
BEN DE ŞU ÜRÜNLERİ OKUMAK İSTİYORUM...

YERALTI ÖYKÜLERİ — "ALTIN BİLEZİK"

ERSİN KARABULUT

Devamı 7. sayfada

Biz, çok afedersiniz, beyaz yakalı orta sınıf değil miyiz? Her okuduğumuz kitaptan sonra kültür dünyasının taşıyıcı kolonuymuşuz, şimal yıldızıymışız gibi duruşlar içine girmiyor muyuz? Sinemada gittiğimiz her filmden sonra "ortalarına doğru hikaye biraz sarktı ama sonunda iyi toparladı, sen ne dersin öyle miydi?" diye birbirimize beynimizden birer parça koparıp ikram etmiyor muyuz? Aslında "ufak su o kadar para değil! Elli kuruşluk şeyi beş liraya satıyorlar! Şurada bakkal var soralım... Bakkal amca, kurbanın olam! Yüz çevirme benden, söyle, konuş! Kaç para bi ufak su? -Yapma yeğenim, kahretme kendini, boşver... Gençsin daha, gençliğine yazık. Bırak bu işin peşini... -Hayır! Söyle duysunlar... Herkes duysun, kaç para bir ufak su? (Bakkal burada göz yaşlarını gizlemek için alt dudağını ısırarak kafasını arkaya atıyor, nemlenen gözlerini ceketinin koluyla siliyor) -Elli kuruş... -Bağır bakkal amca! Duysunlar... -ELLİ KURUŞ AMA BAZI KURUYEMİŞÇİLERDE BİR LİRA AMA GENELDE ELLİ KURUŞ YEĞENİM! -Duydun mu bak, elli kuruşmuş, elli kuruşluk şeyi beş liraya satıyorlar, nasıl olur ya?" diye bağırmak, haykırmak isterken üstelik. Hem kitaplardan, yabancı dizilerden, festival filmlerinden kendime merdiven yapayım da üstüne çıkayım, duvarın ardındaki güzel insanlara, peyzajlı bahçelere, damızlık hayvan gibi sağlıklı yetişmiş

çimlere bakayım istiyoruz, hem de aynı anda "merdivene çok para verdik, ne gerek vardı" diye dövünüyoruz. İşte bu muhteşem hayat bizim. Mutfak dekorasyonu olarak alıp duvarına astığın, almaya üşendiysen yakınlardaki üçüncü nesil bir kahve dükkanına gidip duvarında okuduğun "life is beautiful" yazısındaki muhteşem hayat bizim. Life is beautiful = kahve oniki lira. Yerine göre onbeş. Talebin arttığını görünce çinden üç konteynır dolusu life is beautiful levhası sipariş eden esnafa can verdik, çindeki fabrika sahibine can verdik, fabrikada çalışan gariban çinliye can verdik, uluslararası ekonomiye can verdik, can! Zengin değiliz, fakir de değiliz, bu can bizim! Bizim pazar günü evde ne işimiz var? Dışarıda kahvaltıcı esnafı, kahveci esnafı dükkanın önüne çıkmış seni bekliyor. Çocukları esnafın bacaklarına yapışmış, hıçkırıklarını tutamaz halde baygınlık geçirecek gibi ağlıyor, "baba! baba! orta sınıf nerede? niye gelmedi? gelmeyecek mi artık, hiç mi gelmeyecek?" diye ağlıyor. Orta sınıf gelmez olur mu çocuk! Orta sınıf ancak uyandı. Sabah kakasını yapacak, güzel giyinecek, nereye gitsek diye kız arkadaşının, karısının keyfini yoklayacak. Ağlama artık çocuk, git elektrikli skutırına mı bineceksin, tablet bilgisayarından bağırta bağırta oyun mu

oynayacaksın, ne şımarıklık yapacaksan onu yap. Hadi.

Bu pazar daha değişik bir şey var aklımda. Yakınlara ikinci el pazarı kurulurmuş, insanlar plaklara bakıp "ben zaten müzik aşığıyım", kitaplara bakıp "oh kitap kokusu, moah kitap kokusu" diye diye keyiflenirlermiş. Bunların haberleri bana geliyor. Orta sınıfın gizli bir istihbarat örgütü var, bunların bilgileri bize bir şekilde ulaştırılıyor. Şifreli mesajlar kah kahvecinin maskotu olan pug köpeklerin tasmalarına saklanıyor, kah kitapçının kedisinin ağzının içindeki özel bir bölmeye yerleştiriliyor, kah normal whatsapp'tan falan haber veriyorlar. Bir şekilde haberimiz oluyor. Oraya gidiyoruz.

Bebeğimle pazara vardığımızda bizim aynımızdan yaklaşık yüz yüzelli tane daha çift olduğunu gördük. Bunlar hem bizim soydaşımız, can yoldaşımız; hem de en büyük düşmanımız. Ya güzel olan her şeyi aldılarsa? Ya güzel gibi, internete koymalık, şakalı gibi olan her şeyi alıp bitirdilerse, bize ondan sonra haber verdilerse? Bakacağız... Bizim de kendimize göre bazı numaralarımız var. Evde alet edevat var, elimizden iş gelir. Sizin rengi çirkinmiş, boyası dökülmüş deyip burun kıvırdığınız şeyleri alabilirim, onları ömrümden verip haftalarca uğraşıp yenileyebilirim, o kadar uğraşmama rağmen yine de çirkin olmaya devam ederse üzülebilirim. Gelen misafire "ikinci el ucuza aldık, zımparaladım boyadım güzel oldu, hem hobi oluyor, insanın kafasını çok rahatlatan bir olay" diye utanmazca sallamama, arsız gibi kendimi övmeme engel değil.

Arada güzel eşyalarda var, arada shp anahtarlığı da var. Ben ne zamandır kendime bir nazar boncuğu düşünüyordum, çünkü orta sınıflılığım çok iyi gidiyor ve bir süredir benim başarılı orta sınıf performansımı çekemeyenler, kıskananlar olduğunu hissediyorum. Bazen elektronik kitap okuyucumdan kitap okurken yanıma yanaşıp "ya bunlar çok güzel, çok kitap alıyor değil mi bunlar, bin tane falan kitap alıyormuş. Ben de alacağım ama hem gerçek kitabın yerini tutmaz, o kitap kokusu bambaşka bir şey, hem de bir türlü denk gelmedi. Sen dışarıdan mı getirttin, kaça getirttin" diyerek hem elektronik kitap okuyucuma nazar değdirmeye çalışıyorlar, hem de yurt dışında hangi ülkelere gittiğimin bilgisini alabilmek için ağzımı yokluyorlar. Eğer yurtdışına gidip kendim aldığımı öğrenseler schengen vizeme de nazar değdirmeye çalışacaklar.

Biraz araştırmadan sonra insan kafası büyüklüğünde bir nazar boncuğu buldum. Alırım odama asarım, ya da oturma odamdaki düz ekran televizyonun üzerine asarım. Orta sınıflılığımı en yoğun olarak oralarda yaşıyorum. Parasını sordum, çok büyük bir rakam söyledi. Paşabahçe çeşm-i

bülbül o abi, orjinaldir, sıfırını bin liradan aşağı alamazsın dedi. Elimde çok büyük nazar boncuğu olduğu için muhabbeti hemen bitiremedim, nazar boncuğunu biraz evirip çevirdim. Dev boncuk sanki birisi kahvaltıdan yeni kalkmış birisi yumurtalı elleriyle ellemiş gibi yağlı bir haldeydi, elde zor duruyordu. "Peki siz nereden alıyorsunuz, size nereden geliyor?" diye sordum, "genelde yaşlılar ölünce akrabaları evlerini boşaltıyor, bizi tanıyanlar haber veriyor onlardan alıyoruz abi, o elindeki öyle mesela" dedi. Iğğğğ, ölü yağı. Rahmetli ölmeden önce yaşlı ve kahvaltılı elleriyle ellemiş. Belki de hemen kahvaltıdan sonra bir işgüzarlık krizi sonrası ben bu nazar boncuğunu duvara asacağım diye zayıf ve kırılgan vücuduna bakmadan sandalye tepesine çıktı, boncuğu yağlı elleriyle asmaya çalışırken dengesini yitirdi ve düşerek maalesef. Ya da pazar kahvaltısından kalkıp koşa koşa buraya gelmiş başka bir orta sınıf ellemiştir nazar boncuğunu bilmiyorum. İkisinden biri. Neticede almadım boncuğu.

HEEYT! DUYARLARSA DUYSUNLAR BEE!..
ASLAN OĞLUM BU NE Kİ, DOĞSUN BAK NELER YAPICAM DAHA ONA!..
YAA BEN SORDUM BUGÜN OKULDA ARKADAŞLARA, BROKIRLAR MANYAK PARALAR KAZANIYOLARMIŞ HARBİDEN BABA YAA...
BU DA YENİ YENİ ANLAMAYA BAŞLADI GARİBİM...
HEMEN DOĞSUN BÜYÜSÜN O ZAMAN YAA, HADİ...
ANA KARNINDAKİ 6. AYIN SONLARINDA MESLEĞİ KESTİREBİLİYOLARDI AMA MESELA MÜHENDİSSE, SADECE MÜHENDİS OLDUĞU SÖYLENEBİLİYODU... YANİ İNŞAAT MÜHENDİSİ Mİ, MAKİNA MÜHENDİSİ Mİ, ELEKTRONİK Mİ, NE OLDUĞU GİBİ DETAYLAR ANCA İLKOKUL ÇAĞINDA KESİNLEŞİYO. VÜCUTTAKİ MESLEĞİN GELİŞİMİ DOĞUMDAN SONRA YAVAŞ MI İLERLİYOMUŞ NEYMİŞ
...O YÜZDEN BİZİMKİLER EMİN OLAMAMIŞLAR AMA DOKTOR "ÇOK BELİRGİN, DEĞİŞME İHTİMALİ DÜŞÜK" DEMİŞ...
OLSUN BE MÜZİSYENLİK DE KÖTÜ DEĞİL Kİ, AKLINI KULLANIRSA GÜZEL PARA VAR, KASET YAPTI MIYDI OHH GELSİN ÇATIR ÇATIR...
AYOL KAZANSA KAZANSA NE KAZANICAK SANATÇI DİYORUM... HAYIR BENİM ANLAMADIĞIM BU HANİ SOKAĞIN BAŞINDAKİ HASİBE'Yİ BİLİYOSUN KENDİSİ EV HANIMI, KOCASI DESEN RESİM YAPIP DURUYO... BUNLARDAN NASIL BORSACI ÇOCUK OLDU DA BİZDEN MÜZİSYEN OLUYO
NE ALAKA YANİ?
MUSTAFA DİYETİSYEN, E BEN DESEN ECZACIYIM YANİ... NASI BU ÇOCUK MÜZİSYEN OLUR AYOL BU NASI ŞEY?!!
SİNİRLENME AYTEN HANIM SANATÇI OLMASI HOŞ OLMAMIŞ AMA AKLINI KULLANIR KASETİNİ YAPAR SEN TAKMA KAFANA...
ECZACIYIM BEN AYOL AA...
8 YAŞIMDAYKEN YAPTIRDIĞIMIZ SON KONTROLDE MESLEĞİM "BORSACI" OLARAK KESİNLEŞMİŞTİ...
ŞÖYLE RESİMLERİM DE VAR ABİ İSTERSEN...
Devamı Haftaya.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"İnsan, en çok sahları arar sevdiği kadını..." - John Gordon Davies

boş işler

tekir kedi tekin değil
martın son on günü
tadından yenmez
tekir nisanı beklemez
ben geceyi beklerim
hadi şimdi gidin ve birbirinize bugünden
bahsedin

karşıda oturan kardeşler çoktan çıktı
mekan ferahladı ve tenhalaştı
ben iki sarı daha yuttum
pisuvar önünde yaptım bir musasebe
sınavım iyidi ama adımı yazmağı unuttum

----

tozlar

şu serseri tozlar
bildim
bir hititliden son kalanlar

belki o bizim hitiliyle
bir perslinin
karışımı

sonradan
katılacağım o dostlara
zaman aşımı

----

behçet nacar
rene van der kerhof ile güher pekinel'in
wily van der kerkof'la da süher pekinel'in
ortak nişanlarında
acıbadem kurabiyesi yemek isterdim bak
şu hayatta

sonsuzdur odaları
düşevimizin
lakin macar'a
behçet nacar
her zaman güzel kafiyedir

----

acemi asker

gerçek
her zaman yakalanmaz

ama hep seninle
gerçeküstü

selamı unuttum serçeye
serçe küstü

----

usta asker

babam geldi
elini öptüm yüzünü öptüm
babamın geldiği istanbul'u öptüm

mektuplarımı getirmiş
her bir zarfı okşadım
her pulu öptüm

----

yüksek ateş sayıklaması

bütün siyah noktalarım sıkılmıştır

hani ben esas oğlandım
finalde ekrem bora çıktım

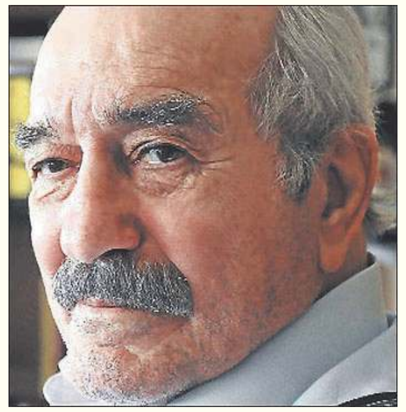
ilk kahramanım ömercik benim hayatta
ama daha çok ödüllü doğu bloku filmi gibi
geçti çocukluğum genellikle lojmanlarda

heidi'nin yuvarlak penceresi mesela
bu tip detaylar peşinde idi kafam
ama ranzasında
mızıka çalan asker
gibi
korunmaya mecbur
kaldık samimiyet
kaybından

aynı dostluğu
paylaşacağız sandık
adile teyzeli münir
amcalı çok çocuklu
kalabalık mahalle
halkıyla
ama şu anki ünitemiz
aynıdır
bol iç/gece'li filmin
mutsuz adamıyla

hayat seninle başladı
sanırsın
sen de aldanırsın
bu bir tatlı
aldanıştır
ömür hayata benzemez sadece tek açıdan andırır

annesini arayan marko
bella'ya aşık mişi
şerif tom braks'a bıraktı işi

Uğurlar olsun Fikret Hakan usta...
Yeşilçam ve Babıali'nin başı sağolsun...
Allah'ın rahmeti, nuru üzerinize olsun...

aşk denen nesneyi biz de biliriz
yavrum
şu mai dünyayı sekiz günde gezeriz
yavrum

bütün sırlarım açığa çıkmıştır

----

tarihte o gün

istanbul'u alacak
askerlerin
maaşlarını iki katına
çıkardı
fatih sultan mehmet

konstantin'e çare
bulamadı
kutsal ruh
bizans'ta karabasan

ikramiyesini alama-
dan
ve tarihe geçtiğini
bilmeden
tarihe geçti ulubatlı
hasan

----

metal matara

merhaba ben limon
ağbim sayın fredi
ablam ise bayan sam'dır
esasen hayal ürünüyüm
ama gerçeğe de güvenim tamdır

kendi hesabımla bin kiloyum
yanaklarım bombe

kalbim yufkadır
pek kereler aşık olduydum
bi tanesinin adı şiba'dır

bir oyuncakçı yapmış beni
ama çoktan silindi gitti
seri numaram
canım sıkılanda bi çizerim havaya
benim de olur metal mataram

----

tabiat

madde bayıltır bazan
bazan naturel sızma
bu benim tabiatım
bana kız
tabiata kızma

----

küçük aşık

dön küçük aşık
seyrederim ben seni
dön dünyamız gibi
yorulma

havalansın şeffaf eteğin
üzerinde gezinsin ışık
kırılırsan küserim
kırılma

hadi yine dön küçük aşık
kalbime sığarsın
sen beni anlarsın
şaşırma

----

melal

yağmur yağınca
duvar dibinden yürürüm
ben yağmurda üşürüm

yağmur yağsa da yağmasa da
seni düşünürüm

güneş açınca
pencereyi açarım
serçeleri gözlerim

güneş açsa da açmasa da
seni özlerim

----

gece tarifesi

ben de serseriyim valla bak
o gastelerde birikmiş yazılar var
ama istersen hemen atarım
evet her gün çalışıyorum ben
yok farketmez geç de yatarım

ben de ciddiye almam pek hayatı
memurla amirle işim olmaz
yalan söyledim hayatı ciddiye alırım
bir oyun kurulsun girerim hemen
bir şekil yaparım akılda kalırım

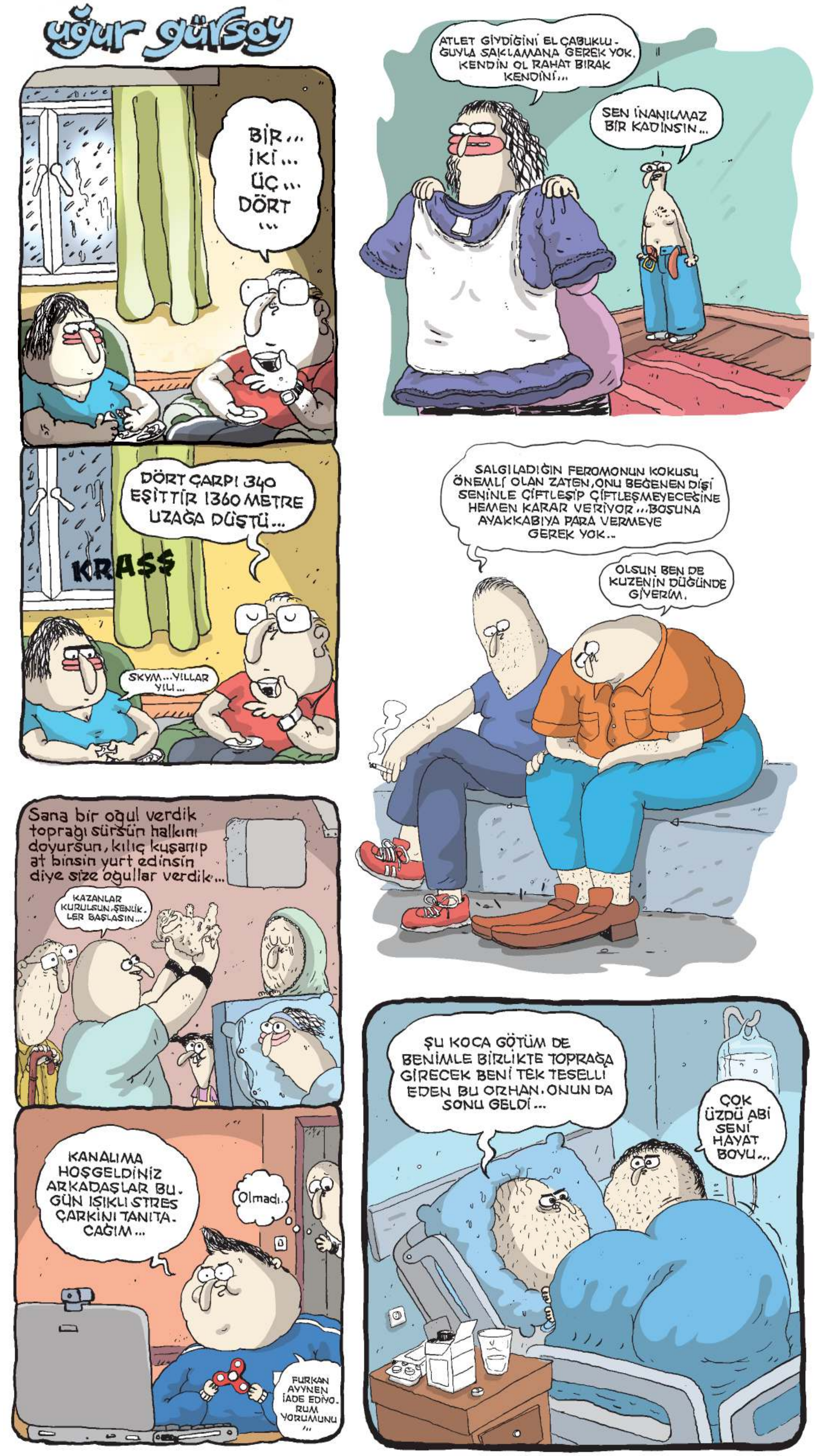
ben de aykırı yazarım doğru bu
ama içimde büyümeyen çocuk yok
hani eski çin'in hattatları
bile bile bir minik hata yaparlarmış
ya
tut ki bu adam da tek türkçe hatası

vedatozdemiro@gmail.com

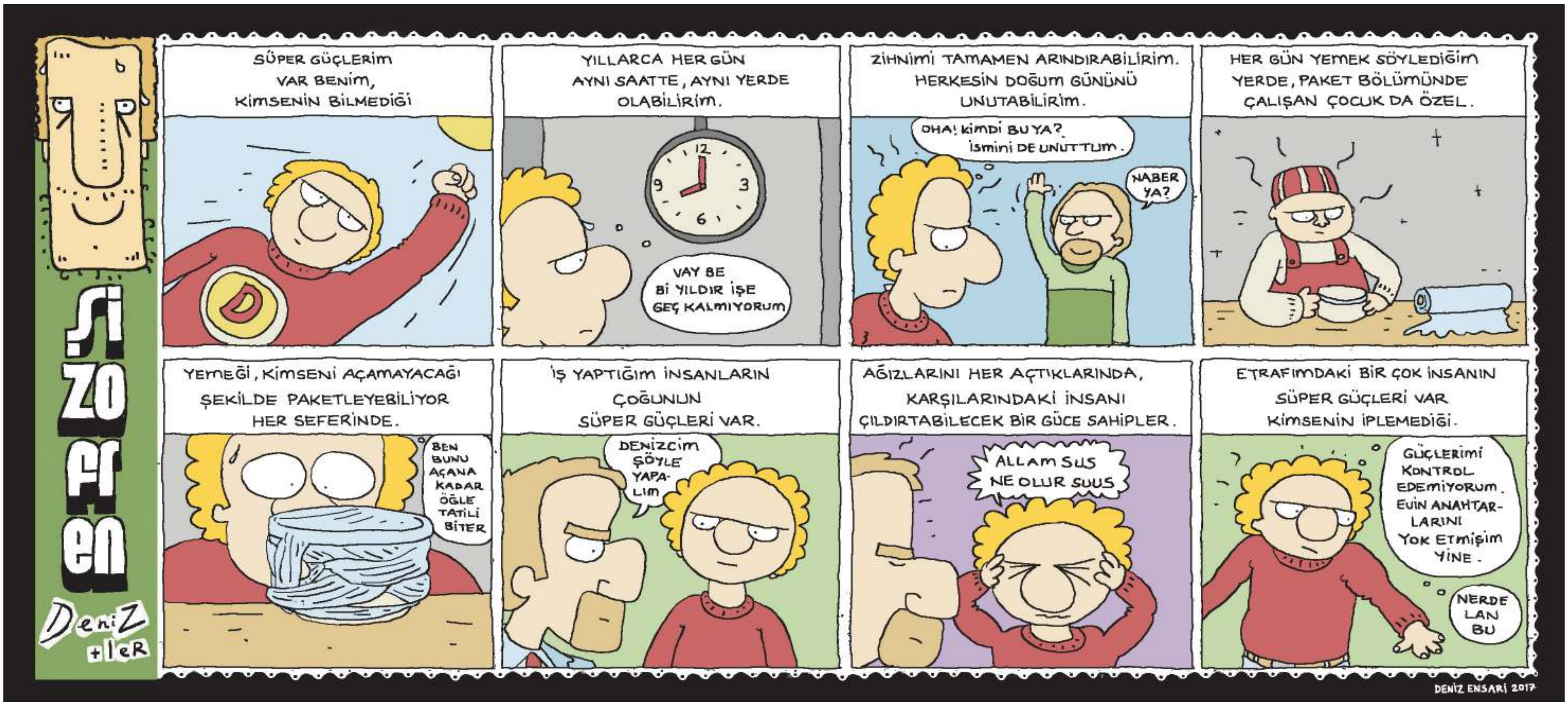

yigit@comic.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tankut ağabey sıcaklara kızmış, esmeyen rüzgarlara küsmüşçesine oturuyordu öyle, kalitesinden ötürü, kolçakları pırtıklanmamış, hiçbir şekilde yıpranmamış, hatta yıllar içinde daha da şahaneleşmiş yarım asırlık bambu sandalyesi üzerinde öyle. Bir insan bir bambuya bu kadar mı yakışır. Ya da bir bambu bir insana. Bu kadar mı ya, bu kadar mı. Mı. I. Beni görür görmez, "gel buraya gel, tam senlik mevzu var" diyerek çağırdı hemen yanına. Ki ben zaten Tankut ağabeyin yanına doğru gidiyordum. Tankut ağabeyin bir de böyle bir huyu var. Yıllarca herkese emir verdiği için, o işi yaparken bile sana o işi emrediyor, o da öyle mutlu oluyor. Böyle bir huyu var. "Benim marinada, eski mal müdürü Salim beylerin bir kedisi var, ismi Miço, yahu bu hayvan keyfi yerindeyken sessiz miyavlıyor, işine geldi mi de sesli miyavlıyor, kafasına göre, hanımla viski içerken bayılıyoruz onun sessiz miyavlamalarına, daha da tuhafı, bizim eski sahil muhafaza Firuz Paşa'nın bir köpeği var, zamanında Stuttgart'tan bizzat kendim getirmiştim, adını telsiz kodu Alfa koymuştu Paşa, yahu ne heybetli bir köpektir o, dağlar gibi bir köpek, koca adam gibi izliyor insanı huzursuz oluyorsun, bu yaşımda, bir yanlış mı yaptım acaba kendilerine farkında olmadan diyerek düşüncelere dalıyorum karşısında, bu Alfa'ya "hedum" dendiği zaman çılgına dönüyor, sinirleri bozuluyor, tir tir titriyor, nedir bu hedum araştırdık bulamadık, hayır bir de yani ilk olarak bu hedum'u kim dedi niye dedi orası da bir muamma, hedum nedir arkadaş" diyerek anlatısına uzun bir cümleyle başladı. Bambusunun kolçaklarını sıkıca kavradı sonra. Daha sonra ise, "şu sıcaklar geçsin, hava meydan müdürü Ethem beyler ile Afrika'ya safariye gideceğiz, gel seni de götüreyim" dedi. Sonra da "hedumm" dedi ve hızla kalktı bambusundan, gidişi gölge sokağa düşer düşmez oldu.

æ Yıllar önce de Özlem'imle Likya Yolu'nu yürümeye niyetlenmiştik. Daha doğrusu Özlem niyetlenmişti, ben ise hiç istemiyordum. Yürümek istemiyordum. **Ben bisiklete binmek istiyorum**. Bisikletle geleyim diyorum o da olmuyor. Sen yürü ben bisiklete bineyim, o hiç olmuyor. Bisiklet olmuyor. Deli olacağım. Yaz mevsiminin de en güzel zamanları. Tam bisiklete binmelik zamanları ben nasıl yürüyerek zayi edeyim a dostlarım. Bir de Likya Yolu öyle bir şey ki, kaptırdım mı bir ay yürürsün. O bir ayda ben ne bisiklet kullanırım biliyon mu. Hey yavrum hey. Hiç istemiyorum yürümek. İstemeye istemeye yol kenarına Ölüdeniz'e kadar gittik. Söylemiyorum ama istemediğimi. Üzülmesin istiyorum. Hatta çok istiyormuş gibi davranıyorum. Rum. Um. Mum. Ölüdeniz'e kadar gitmişken bir günü orada geçirelim istedik. Denize girdik, çıktık. Otel odası bir rezaletti. O kadar para alıyorsun, hizmet ver ayı. Seni denetleyeni denetlemeyeni ayrı olsun, o olsun. Neyse, ne diyordum. Ertesi gün yola çıkacağız, diyorum ki içimden, "bir şey olsa da çıkmasak yola" diyorum. Yalvarıyorum Allah'ıma. İçimden içimden. Derken son anda bir şey oldu. Günlük güneşlik gökyüzü bir anda karardı. Elli derece olan sıcaklık üşütücü dereceye düştü. Bir yağmur yağmaya başladı, olamaz böyle bir şey. Fırtına çıktı. Kasırga çıktı. Likya Yolu Ölüdeniz'e doğru akmaya başladı. Olağanüstü güzel bir şey oldu benim için o anlarda öyle. Çok üzülmüş gibi yaptım ama aslında aklımı çıldırırcasına deli sevindim o anlarda. Özlem'im, "bu kadar üzülmene gerek yok, bir dahaki sene çıkarız yola" dedi. Teselli etti beni. Bir dahaki sene de olmadı zaten. Sonra da hiç olmadı. Likya Yolu'nu yürümeyi gerçekten hiç istemiyorum. Hiç ama. Bisiklet olsa tamam ama yürümek hiç istemiyorum.

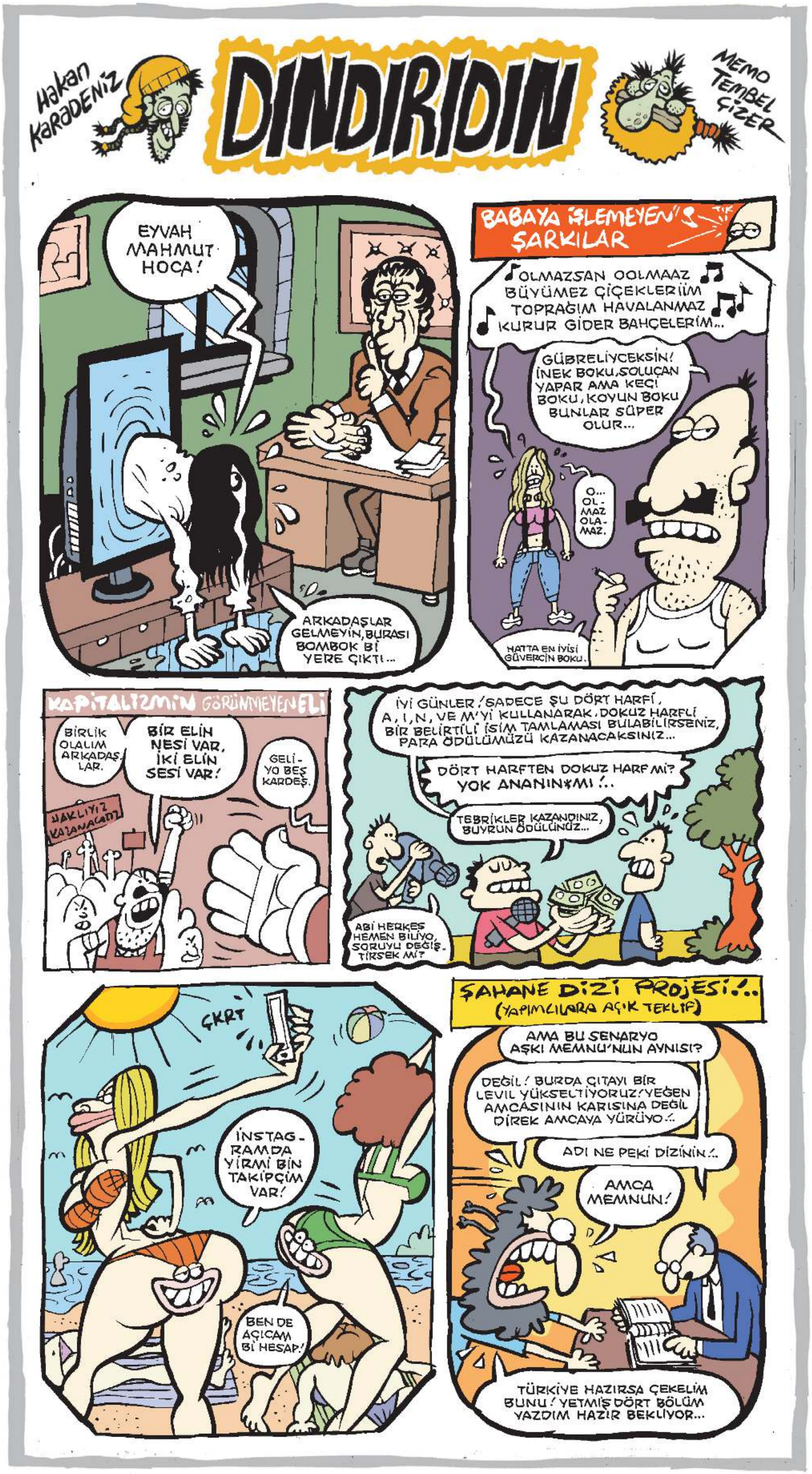
æ Düşününce maytap kadar güzel bir şey yok.

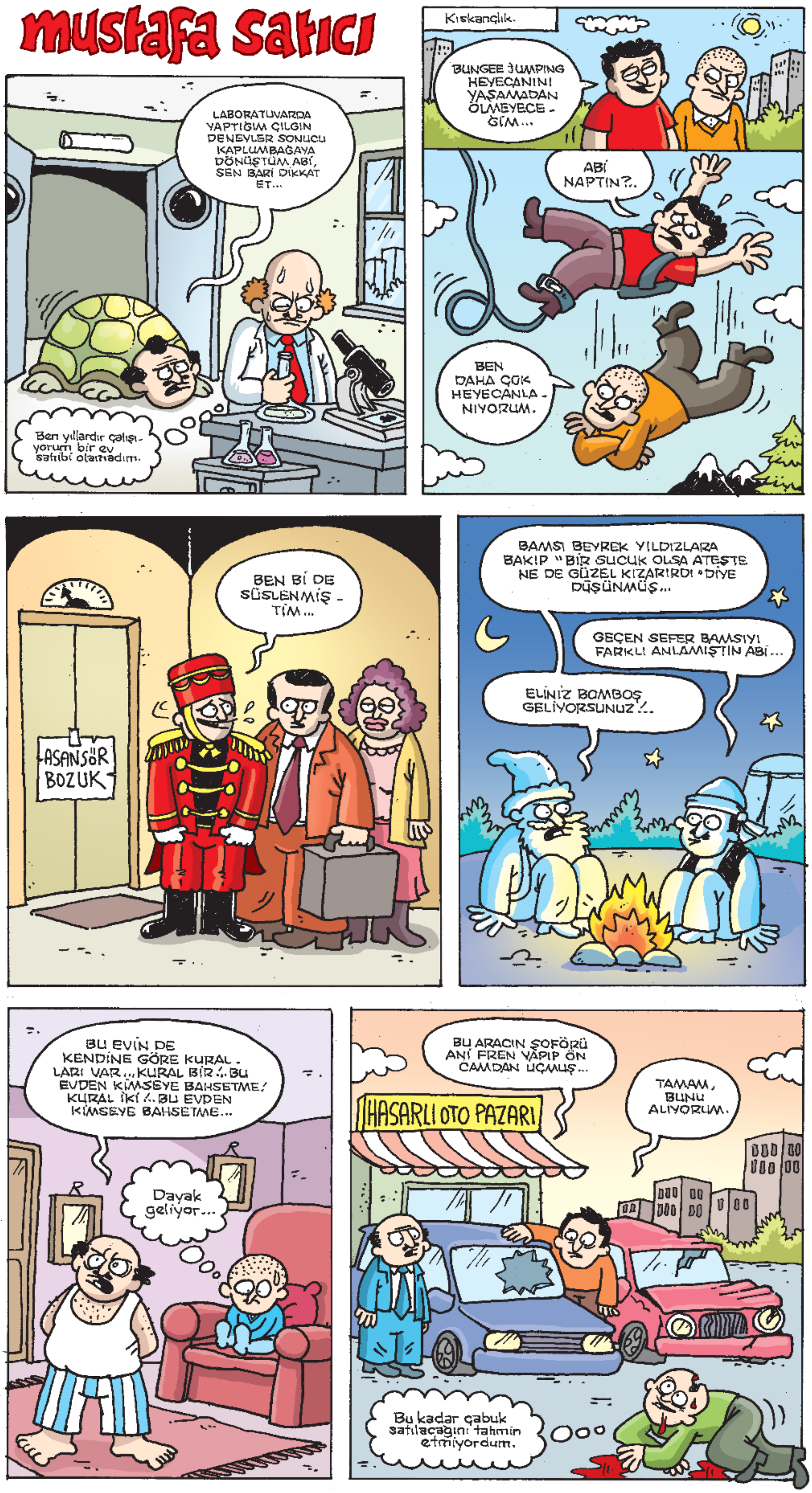
æ Bu arada bu hafta basın kartıma yeniden ulaştım. Bir sene önce deaktif olmuştu. Nedenini bilmiyorum. Sorduğumda da net bir cevap alamamıştım. Neyse, uğraştım, evrak topladım, didindim, nihayetinde basın kartıma yeniden kavuştum. Hemi de şu andaki daha da güzel. Cillop gibi kart yemin ediyorum. Bugün de ücretsiz akbil'imi alayım diye gittim. Çünkü basın kartım var, tabii ki ücretsiz olacağım. Eski ücretsiz taşıma kartımı gösterdim kartçıda, "bu kart bloke olmuş geçen sene, işten çıkarılmışsınız, ondan" dedi oradaki hanımefendi. Dedim "ben işten çıkarılmadım aslında, işten çıkarılsam haberim olurdu, sikortam işliyor" dedim ya. "O zaman başka bir şeydir" dedi. Dedim "başka bir şey zaten de onu bilemiyoruz, on iki senedir ben basın kartlı bir insanım" dedim. En güzeli de ne biliyor musunuz, üzerinde "karikatürist" yazıyor, o çok güzel. Aldım yeni akbilimi de, ücretsiz taşıma kartımı yani, eskisinden daha güzeli bu arada, vapur iskelesine doğru yürümeye başladım. İçimde bir heyecan. Acaba gerçekten kartım çalışacak mı, ekranda "ücretsiz" yazacak mı diye düşünmekten içim kıpır kıpır. Vardım iskeleye, kartım hep elimdeydi zaten, cüzdana koymamıştım, geldim turnikeye, derin bir nefes aldım, zamanın durduğunu hissettim, kartı okuyucuya okuttum, ekranda "ücretsiz" yazısını görmemle birlikte ağlayacak gibi oldum. Ne özlemişim be bu duyguyu. Bu çok güzel bir duygu. Devlet sen karikatür çizdiğin için senden para almıyor, düşününce muhteşem bir olay. 2020'nin Mayıs ayına kadar. Sonra da yeniden yenilemem gerekecek. Durumlar bu. Son zamanlardaki en büyük mutluluğum da bu oldu, çok da iyi oldu, çok da süpersonik oldu.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

UZAYLILAR İSTANBUL'DA 3

baris.uygur@gmail.com
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

Çıkan kısmın özeti: Yüzlerce uzay mekiği bir anda Büyükçekmece gölü kenarına inmiştir. Andromeda UFO ve Uzay Araştırmaları Merkezi Müdürü Metin Bozkurt da, karantina altındaki uzaylı kampının kenarında beklemeye başlamıştır. Uzaylılar iletişime geçince uzaylıları kontrolle görevli albay elçilik görevini Metin Bozkurt'a verir. Uzaylıları gören Metin Bozkurt ve diğer insanlar şaşkına dönerler çünkü uzaylılar sıradan insanlara benzemektedir ve Türkçe konuşmaktadır. Kendi gezegenlerinde bir felaketten kaçarak buraya gelmişler, karantina altında beklerken dil öğrenmişlerdir. Tek istedikleri aramıza karışıp yaşamaktır. Metin Bozkurt lapın gibi atlayarak bu teklifi kabul eder. Albay bozulur. Ama yapacak bir şey yoktur.

NATO emriyle, uzaylılar bilekleri diskoya girer gibi fosforlu damgayla işaretlenerek aynı bölgedeki yarım kalan dev rezidanslara yerleştirildi. Halk başta heyecanlansa da kendi gibi tipler gördüğü için heyecanları da çabuk söndü ve uzaylılar da kendilerine tanınan bir aylık süre dolunca toplu konutlardan atıldılar. Bazı hainler uzaylıların ikameti için Birleşmiş Milletler'den rezidansların yapım maliyetinin on katı para alındığını ama kiralar yüksek gösterilerek paranın müteahhitlerle ilgililer arasında paylaşıldığını iddia etse de sağduyulu halk bunlara inanmadı.

Artık her yerde bileğindeki fosforlu ve asla çıkmayan damgadan uzaylı olduğu anlaşılan insanları görmek mümkündü. Uzaylıların ışın kılıçları, uçma kaçma yetenekleri olmadığını anlayan kobiler hemen uzaylıları en ağır işlere koşup boğaz tokluğuna çalıştırmaya başladılar.

Tabii her uzaylı yapacak bir iş bulamadı. Özellikle uzaylı tarihçiler, coğrafyacılar açıkta kaldı. Uzaylı tarihçiler önce akademisyenlerin ilgisini çekse de, bambaşka bir gezegenin binlerce yıllık tarihini hiç kimse müfredata almak istemedi. Kendi gezegeninin bütün ova ve nehirlerini ezbere bilen, izohips eğrilerini gözü kapalı çizebilen coğrafyacılar anında vasıfsız elemana dönüştü.

İş bulamayan uzaylıların bir kısmı dilenmeye başlayınca işler karıştı. Halk arasında uzaylılara maaş bağlandığı, gizlice oy kullandırıldığı ve vatandaşlık dağıtıldığı söylentileri dolaşmaya başladı. Uzaylılar da bu yükselen hoşnutsuzluğun farkında olduklarından inceden topuklamaya çalıştılar. Ama hiçbir ülke uzaylılara giriş izni vermediği için kendi patlayan gezegenlerinden canlarını zor kurtaran uzaylılar, kıytırık teknelerle Avrupa'ya kaçmaya çalışırken can verdi.

Sürekli tehdit altında yaşamak, tıpkı dünyanın çeşitli yerlerinde "Küçük İstanbul," Küçük İtalya," "Küçük Çin" gibi mahallelerin kurulması gibi uzaylıların da mümkün olduğunca bir arada yaşamalarına neden oldu. Ama bu durumu daha da kötüleştirdi. Erkeklik gösterisine girişen denyo toplulukları uzaylı mahallelerine gidip olay çıkarmaya başladılar. Diğer yandan her uzaylı da bir değildi, kimi aç kalmamak için kimi zaten kendi gezegeninde de aynı işi yaptığından hırsızlığa başladı. Yakalandıklarında kırık Türkçeleri ele vermese, kollarındaki fosforlu damga ele veriyordu zaten. Metin Bozkurt canhıraş bir şekilde *"Bir kaç kendini bilmez uzaylının yaptığını bütün uzaya mâledemezsiniz,"* diye broşürler bastırmış uğraşıyordu. Zaten ev bulamayan uzaylı bir aileyi yanına almış uzaylılarla beraber yaşamaya başlamıştı ama istiyordu ki insanlar da onun gibi uzaylılara karşı hoşgörülü olsun.

Bir süre sonra insanlar uzaylı gördüğü yerde uzaylıları taşlamaya başladı. Uzaylı mahalleleri basıldı. Uzaylılar maaşları falan verilmeden kovuluyordu artık. Uzaylıların karıştığı suçlardan zarar görenler uzaylıları gördükleri yerde vurmaya başladılar. Kanunen uzaylılar insan sayılmadığı için verilecek bir ceza da bulunmuyordu.

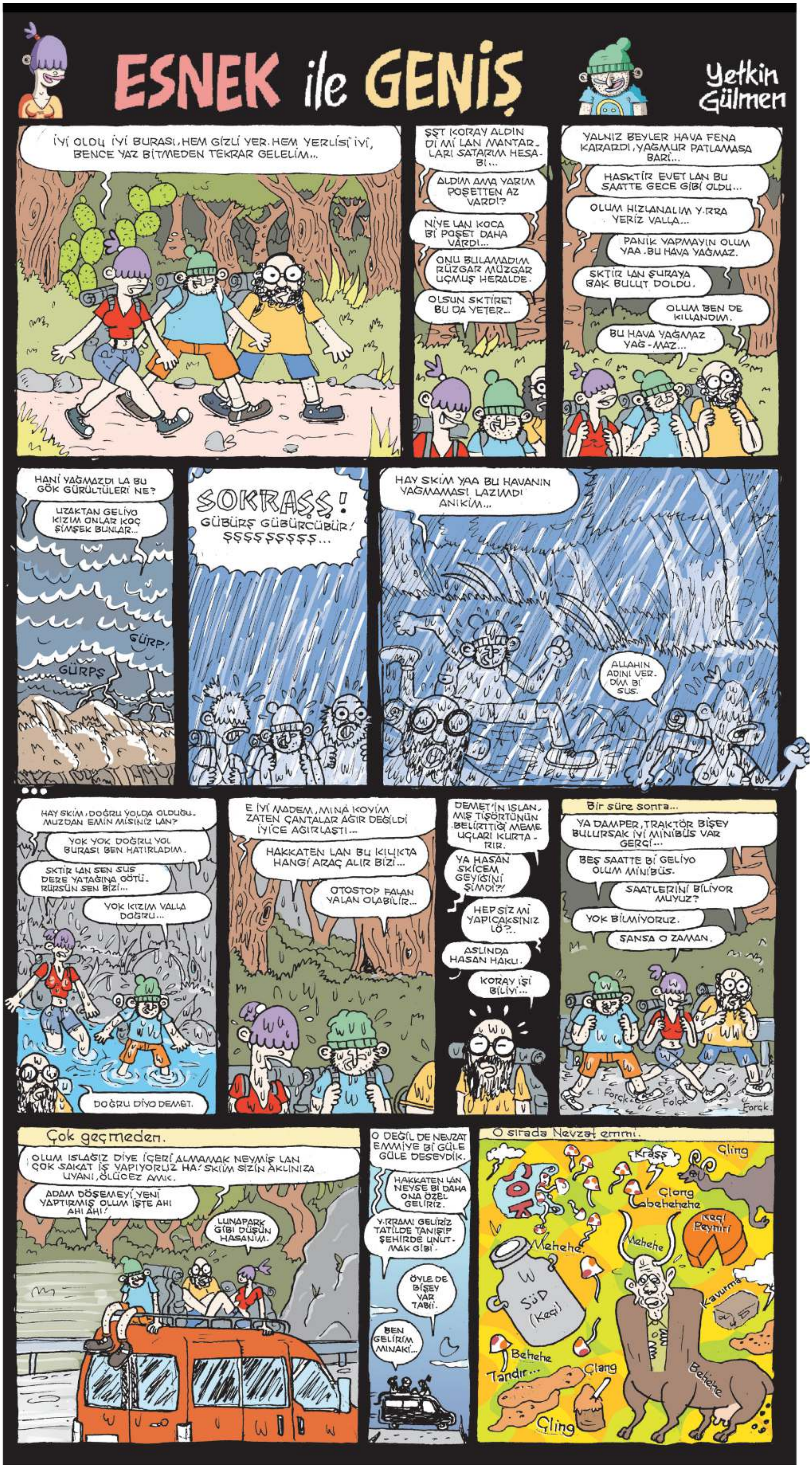
Bir gece Metin Bozkurt çize kalktığında evinde kalan uzaylı ailenin haber vermeden gittiğini gördü. Ertesi sabah sokaklarda hiç uzaylı yoktu. Metin Bozkurt koşa koşa uzaylıların ilk indiği göl kenarına gitti. Karantinaya alınan bölgedeki araçlar, NATO ekipleri tarafından inceleme altındaydı ama önceki gece bütün NATO personeli ansızın hep beraber uyuyakalmış ve onlar da sabah uyandıklarında inceledikleri araçların yerlerinde yeller estiğini görmüştü.

Ansızın gelen uzaylılar yine sessiz sedasız ortadan kaybolmuştu. Bunun nankörlük olduğunu ama şimdi işlerin düzeleceğini söylemeye başladı herkes. Neyse ki uzaylılar gitmişti, artık suç da işsizlik de azalacak; sokaklar güvenli olacaktı. Gazeteler "Rahat bir nefes aldık!" manşetleriyle çıktı, televizyonlar uzaylıların gidişini kutladı, halk havai fişekler attı.

Ama ne herhangi bir şey daha iyiye gitti, ne sokaklar daha güvenli oldu, ne suç ne de işsizlik azaldı. Dünyanın, uzaylılar gelince çok da değişmediğini hemen herkes anlasa da, kimse birbirine söylemeye cesaret edemedi.

SON

cihan ceylan
USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
ŞİMDİ CİHAN HOCAM OLAY ŞU; BİZİM KADIKÖY'DE Bİ KAFE PROJEMİZ VAR...SATILACAK ÜRÜN OLARAK DA KAHVE ÇEŞİTLERİ VE KAHVE YANINDA
VERİLEBİLECEK TATLILAR GİBİ DÜŞÜNDÜK...
BAŞKAN ZATEN BARİSTA. KAHVE İŞİNİ O HALLEDİCEK... ÖYLE Mİ BAŞKAN...
VAR ABİ BİŞEYLER.
Bİ DE SENİN Bİ TİPİN VARMIŞ SAMİ BEY MİZ..
SAMİ ABİ, YAA ADAMIM!.. HANİ GÜNAH GECESİ DİYOR DA KIBLE ORDA MI DİYOR YA ISISISIS...
HOCAM ÜÇ DÖRT TANE LEMAN KÜLTÜR GEZDİK BÖYLE YA BÖYLE!.. SİZİN DERGİLER FALAN DA SÇMIŞ HERHALDE, ÖYLE DİYOLAR...
AÇALIM ŞU SAMİ KAFE'Yİ VAR YA FENA YÜRÜRÜZ...
BEN İSTİYORUM Kİ TEK TEK YÜRÜMEYELİM, YÜRÜYECEKSEK HEP BERABER YÜRÜYELİM HERKES KAZANSIN ...ACUN VE MAHALLE ARKADAŞLARI HESABI...
Bİ DE CİHAN ABİ SEN ACUN'A BENZİYOSUN YA BİRAZ ISISISI.
TSSS...
ÜÇ ŞUBEDEN SONRA FRENÇAYZİNG VERİYOSUN DÜŞÜNSENİZE ÖYLE BİŞEY OLDUĞUNU...
CADIKÖY İŞTE... CADIKÖY ÜÇÜNCÜ ŞUBEYİ AÇTI Z.
BUYUR!
ABİ NİYE OLMASIN YA BİZİM İÇ MİMAR Bİ ARKADAŞ VAR CAN DİYE, PARAYI O VERİCEK, EMEĞİ BİZ KOYUCAZ, SEN SADECE İSİM HAKKINI VERCEKSİN ...HERKESE %33...
SAMİ KAFE YA, ON NUMARA...
KADIKÖY'DE ÇEVREMİZ DE SAĞLAM ÖYLE MAFYA FALAN ZIPLAYAMAZ BİZE ... O KONUDA DA ŞEYİN OLMASIN...
BARİ BİRA DA OLSAYDI...
HOCAM BEŞ BİRA SATMAN LAZIM Kİ BİR KAHVEDEN KAZANDIĞINI KAZANASIN HEPSİNİ HESAABETTİK, EN KÂRLISI KAHVE... DÜŞÜN TAŞIN KARARINI VER...
EYVALLAH.
ŞŞ OLUM MAL LAN BU BUNLA İŞ YAPILMAZ...
MAL TABİ MINA KOYİM AKILLI OLSA CEM YILMAZ OLURDU. ONU DA OLAMADI CAN YILMAZ OLURDU.
O DA OLMADI EN AZINDAN CEYHUN YILMAZ...
ŞU LAVUK VERSİN İSİM HAKKINI HARBİ BÜYÜK OYNAYALIM OLUM. DÜŞÜNSENİZE YANIMIZA FATİH TERİM'İN DAMADI MEKAN AÇIYOMUŞ HEPSİNİ DÖVÜYOMUŞUZ MINA KOYİİM.
OLMAYACAK ŞEY DEĞİL KARDEŞİM !...
SON
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS
Macera adı: Siftah.
HER SABAH İLK BİRAMIN TEMİZ KAPAĞINI YERE ATARIM O GÜN BEN SIZANA KADAR KALIR YERDE...
VAY ABİM YAPMIŞ SİFTAHI KARDEŞİNİ BEKLEMEDEN...
ÇAT!
BASEBALL'DA ANANE MODELİ
Bi ters bi düz yapmış dikişi ama olmamış... Haraşo daha güzel olurdu...
VEGAN ASİYE
BABAN BU YIL KURBANI ÇİFTER ÇİFTER KESİYİ ,,,
İĞRENÇ!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
İYİ OLDU İYİ BURASI, HEM GİZLİ YER. HEM YERLİSİ İYİ, BENCE YAZ BİTMEDEN TEKRAR GELELİM...
ŞŞT KORAY ALDIN DI MI LAN MANTARLARI SATARIM HESABI...
ALDIM AMA YARIM POŞETTEN AZ VARDI?
NİYE LAN KOCA Bİ POŞET DAHA VARDI...
ONU BULAMADIM RÜZGAR MÜZGAR UÇMUŞ HERALDE.
OLSUN SKTİRET BU DA YETER...
YALNIZ BEYLER HAVA FENA KARARDI, YAĞMUR PATLAMASA BARİ...
HASKTİR EVET LAN BU SAATTE GECE GİBİ OLDU...
OLUM HIZLANALIM Y.RRA YERİZ VALLA...
PANİK YAPMAYIN OLUM YAA. BU HAVA YAĞMAZ.
SKTİR LAN ŞURAYA BAK BULUT DOLDU.
OLUM BEN DE KILLANDIM.
BU HAVA YAĞMAZ YAĞ-MAZ...
HANİ YAĞMAZDI LA BU GÖK GÜRÜLTÜLERİ NE?
UZAKTAN GELİYO KIZIM ONLAR KOÇ ŞİMŞEK BUNLAR...
GÜRP!
GÜRPŞ
SOKRAŞŞ!
GÜBÜRŞ GÜBÜRCÜBÜR!
ŞŞŞŞŞŞŞŞŞ...
HAY SKİM YAA BU HAVANIN YAĞMAMASI LAZIMDI ANIKİM...
ALLAHIN ADINI VERDİM Bİ SUS.
HAY SKİM, DOĞRU YOLDA OLDUĞUMUZDAN EMİN MİSİNİZ LAN?
YOK YOK DOĞRU YOL BURASI BEN HATIRLADIM.
SKTİR LAN SEN SUS DERE YATAĞINA GÖTÜRÜRSÜN SEN BİZİ...
YOK KIZIM VALLA DOĞRU...
DOĞRU DİYO DEMET.
E İYİ MADEM, MINA KOYİM ZATEN ÇANTALAR AĞIR DEĞİLDİ İYİCE AĞIRLAŞTI...
HAKKATEN LAN BU KILIKTA HANGİ ARAÇ ALIR BİZİ...
OTOSTOP FALAN YALAN OLABİLİR...
DEMET'İN ISLANMIŞ TİŞÖRTÜNÜN BELİRTTİĞİ MEME UÇLARI KURTARIR.
YA HASAN SKİCEM GEYİĞİNİ ŞİMDİ?!
HEP SİZ Mİ YAPICAKSINIZ LÖ?..
ASLINDA HASAN HAKLI.
KORAY İŞİ BİLİYİ...
Bir süre sonra...
YA DAMPER, TRAKTÖR BİŞEY BULURSAK İYİ MİNİBÜS VAR GERÇİ...
BEŞ SAATTE Bİ GELİYO OLUM MİNİBÜS.
SAATLERİNİ BİLİYOR MUYUZ?
YOK BİLMİYORUZ.
ŞANSA O ZAMAN.
Forçk
Folck
Forçk
Çok geçmeden.
OLUM ISLAĞIZ DİYE İÇERİ ALMAMAK NEYMİŞ LAN ÇOK SAKAT İŞ YAPIYORUZ HA! SKİM SİZİN AKLINIZA UYANI, ÖLÜCEZ AMK.
ADAM DÖŞEMEYİ YENİ YAPTIRMIŞ OLUM İŞTE AHI AHI AHI!
LUNAPARK GİBİ DÜŞÜN HASANIM.
O DEĞİL DE NEVZAT EMMİYE Bİ GÜLE GÜLE DESEYDİK.
HAKKATEN LAN NEYSE Bİ DAHA ONA ÖZEL GELİRİZ.
Y.RRAMI GELİRİZ TATİLDE TANIŞIP ŞEHİRDE UNUTMAK GİBİ.
ÖYLE DE BİŞEY VAR TABİİ.
BEN GELİRİM MINAKİ...
O sırada Nevzat emmi.
Krašş
Çling
Çlong
behehehe
Keçi Peyniri
Mehehe.
Mehehe
Kavurma
SÜD (Keçi)
Behehe
Tandır...
Çlang
Çling
Behehe

Furkanözçoban
ÜLKELERİN KİNDLE SATIŞ ORANLARINA BAKARAK REFAH SEVİYELERİNİ ÖLÇEMEYİZ SAĞLIKSIZ BİR VERİ ELDE ETMİŞ OLURUZ.
DÜNYA İSTATİSTİK KURUMU
BENİM KRİTERİM BUDUR ARKADAŞ KİNDLE OKUYAN İNSANIN DERDİ TASASI YOKTUR. İŞLERİ DE YOLUNDADIR...
KİNDIL NE LAN?
KİNDLE SATIŞ %
En yüksek
İsviçre - İsveç
Danimarka
Avustralya
En düşük
Ortadoğu -
Türkiye
Romanya
Gürcistan.
YA VAR YA HANİ AYPED GİBİ E-KİTAP OKUYON SADECE AMA...
ÜSTAD DOSTOYEVSKİ YİNE DERİN DERİN DÜŞÜNÜYOR. KİMBİLİR O MÜTHİŞ ZİHİNDEN NE DÜŞÜNCELER GEÇİYOR ŞU AN...
PR'DIR YA KESİN PR. KOSKOCA ADRIANA LIMA ANASINI SATIİM O ZAMAN BEN DE GİDİİM KATE MOSS'LA TAKILIM... YOK YA KESİN PR. ACUN DA GETİRTMİŞTİ ZATEN, YA GERÇEKSE?
NE KUTUP AYILARININ SOLAK OLMASI NE DE YUNUSLARIN GÖZLERİ AÇIK UYUMASI... HİÇ BİŞEY EV DIŞINDA Bİ YERDE YEMEK YEDİĞİNDE OSURUĞUN DEĞİŞİK KOKMASI KADAR ŞAŞIRTMIYOR...
Snif snif
Değişik kok
Normalden Farklı kok
Değişik kok
Hummel
HANGİSİ ERKEK TUVALETİ LAN BUNLARIN, OFF BİLEMEDİM... NEYSE EVE GİDİNCE YAPARIM...
MESANESİ PATLAMIŞ.
NİYE O KADAR TUTTUN OĞLUM YAPSAYDIN Bİ YERE.
•mına kodumun sembollü tuvaletleri...
SİNDİRELLA
EVE GELDİĞİNİZDE SAATLERCE AYAKLARINIZI ÖPÜP HER TÜRLÜ HİZMETİ YAPACAK BİR KÖLENİZ OLSUN İSTERMİSİNİZ?
PRENS DEDİK BU DA KÖLECİ ÇIKTI...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

SAHİLDE PANİK

Sahiller tatil yörelerinin bekleme alanıdır. Buralarda tatilin asıl amacı olan denize giriş anları beklenir. İnsanoğlu, sürekli suda kalırsa yaradılış gereği üşüyüp buruşacağından (suda bir saat hareketsiz kalabilen kalın derili yaşlılar ve kontrolsüz çocuklar hariç) ortalama 20-25 dakikalık suyla temasın ardından tekrar karaya döner. İnsan gibi doyumsuz bir canlının bir sonraki deniz seferini boş boş beklemesi mümkün olmadığından, sahiller hemen dibindeki denizden bağımsızlaşarak kendi başlarına birer yaşam alanına dönüşmüştür. Sahillerdeki yapılanmanın güneşten korunmak amacı taşıyan şemsiyelerle başladığını düşünüyorum. Sonrasında, “Güneşten korunurken neden uzanmıyoruz?” sorusuyla şezlonglar, “Uzanmışken neden bir şeyler yiyip içmeyelim?” arzusuyla sahil işletmeleri bu yapıya dâhil olmuş olmalı. Etrafım, şezlonglara uzanarak bir sonraki su temasını bekleyen insanlarla dolu. Huzur vadeden bu sahilde yaklaşık otuz kişiyiz. Her şey fazlasıyla normal görünüyor. Sahil okumalarında defalarca başarısız olmama rağmen, sahil dışı hayatımın alışkanlığıyla elimde bir kitap var. Aynı sayfada geçen verimsiz dakikaların ardından kitabı kenara koyuyorum. Benim dışımdakiler kararlı. Etraf, bütün tatil yörelerini okurları sayesinde dolaşan Ahmet Ümit, Ayşe Kulin ve Azra Kohen gibi şanslı yazarlarla dolu. Orta yaşlı bir kadın çantasından Zülfü Livaneli’yi çıkarınca “A’dan Z’ye Türk Sahil Edebiyatı” tamamlanıyor. Haddinden fazla huzurluyuz. İşi, etrafı seyretmek olan biri için huzur tam bir baş belasıdır. Durum fena; kıpırtısız denizle uyumlu bu sahil insanlarının arasında nereye kadar barınabilirim? Günler o kadar birbirine benziyor ki biri çantasından Dan Brown (hâlâ yaşıyor) çıkarsa Dünya Edebiyatı sanıyorum.

Sahilimizin iç dinamiklerini alt üst eden o kadın geldiğinde aşırı doz huzurdan uyumak üzereydim. Kırmızı bir bikinisi vardı. Renksiz bir kreasyona sahip sahilimizde, bu bikini, fotoşopla boyanarak öne çıkarılan bir figür etkisi yaratıyordu. Üstünde şemsiye olmayan şezlonglardan birine oturdu. Belli ki ciddiyetle bronzlaşacaktı. Yüzüstü uzandıktan sonra, usta bir hareketle mayosunun altını tanga haline getirdiğinde, bu durumun beni aşarak tüm sahile yayılacağını hissetmiştim. Bodrum, Çeşme gibi kıpırtılı sahillerde benzerlerinin bolluğu yüzünden sıradan sayılan bu görüntü, kasaba sıkıntısının tüm ihtişamıyla yaşandığı bu sahilde bir tür bomba etkisi yarattı. Bunu ben söylemiyorum. Bunu, dakikalar geçtikçe kıpırdanmaları artan erkeklerin hareketleri söylüyor. Göründüğü kadarıyla huzur bu sahili erkek kanadından terk ediyor. Kırmızı Bikinili’nin ise -beklendiği gibi- etrafıyla hiç ilgisi yok, üstelik Metin Hara okuyarak bize iyice “Yol” veriyor.

Hareketlenme had safhada. Gündüzleri çaresizlikten denizi överek, akşamları cır cır böceği dinleyerek aileleriyle birlikte bu ücra beldede huzuru bulmaya çalışan erkekler için kolay bir görüntü değil bu. Dış dünyadan gelen bu varlık, kırmızıyı karpuza sabitlemiş bizler için başka bir dünyanın kapılarını açıyor. Kırmızı Bikini, faktör faktör bronzlaşırken, bu renk değişiminin kaydını tutan erkek sayısı gittikçe artıyor. Evliliklerimizi huzurlu bir tatile emanet etmişken karşımıza aniden çıkan bu görüntü, evlilik kurumunun çok dışında, başka bir hayatın varlığına dokunuyor. Ruhlarımız, sakin ve huzurlu Datça’dan yükselerek Çeşme’ye, Bodrum’a hatta Spring Break’in kalesi Cancun plajlarına iniyor. Bu anda ne düşmek dalgalara, bu anda ne kitaplar, ne aileler, ne huzur. Kırmızı Bikinili ve biz… Bahtiyarız…

Sahilin libidosundaki yükseliş devam ediyor. Kırmızı Bikinili’nin bulunduğu mıntıkaya uğrayabilmek için mantık dışı bir güzergâhla yolunu uzatarak tuvalete giden erkeklerin sayısı artıyor. Bazıları tuvalete bile gitmeden, “şöyle bi dolanmak” kisvesi altında amaçsız yürüyüşlere çıkıyor. Fakat ne yazık ki Bikinili’nin yanından sağlam bakışlar atarak geçtikten sonra misyonları bitiyor. Aniden dönmek garip kaçacağından boşluğa doğru yürümeye devam ediyorlar. Sahil, entropi yasasının gözlemlenebileceği dev bir laboratuvara dönüşüyor. Hareketler çok canlı, günün bu en sıcak saatinde adeta güneş enerjisiyle çalışıyorlar. Bir sahil, huzur adı altında bu kadar mı bastırılmış olur? Huzur dolu bu erkekler, bugüne kadar bütün sekslerini içlerine mi atmışlar? Ellili yaşlarını iyice içine çektiği karnıyla kırklara kadar düşürmeyi başaran bir adam, Bikinili’nin görüş alanına girince hayatının en dik duruşuna geçiyor. Amacının sapıklık olmadığını biliyoruz, ama bir erkeğin dar zamanlarda kurduğu gündüz düşlerinin sınır tanımadığını da biliyoruz: *“Dur geçip gitme öyle, biraz yanıma otur. Sırtımı yağlar mısın lütfen? Evli bir adam olduğunu, fazla vaktin olmadığını biliyorum, istersen koşarak sevişmeye gidelim, korkma kimsenin haberi olmaz.”*

Yaklaşık bir saat sonra Bikinili kalkıp denize gidiyor. Bu hareket, total bir irdeleme sağlayacağı için sahilin tüm erkekleri tarafından takdirle karşılanıyor. Şezlonglarda yattığımıza bakmayın, o an hepimiz kafadan denize giriyoruz aslında: Hayallerimizde beraber yüzüyoruz Bikinili’yle, büyük bir tesadüfle tanışıyoruz, açıklarda konuşuyoruz. Aramızda su sıçratarak onunla şakalaşanlar var. Belki de işi, Bikinili’yi boğulmaktan kurtarıp suni teneffüse kadar götürenlerimiz bile var. Bikinili on dakika sonra sudan çıkıyor. Sıcak kuma rağmen müthiş bir yürüyüşle şezlonguna geri dönüyor. Ve ne yazık ki eşyalarını toplayarak çekip gidiyor. Elinde taşıdığı Metin Hara bize pis pis gülüyor. Ortam yeniden Zülfü ve arkadaşlarına kalıyor.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 TEMMUZ 2017 | Sayı: 516

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numarası **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ
Mersin'de reklam panolarını kapatıyor diye ağaçlar kesildi.
BURADAN GEÇMEYİN ULAN.. REKLAM PANOLARINI KAPATIYORSUNUZ ...
KIP!
STIHL
İNŞAAT

27 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2017/**30** No: **517**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Cumhuriyet gazetesi davası, ne havuz medyasında ne de merkez medyada yer bulabildi…

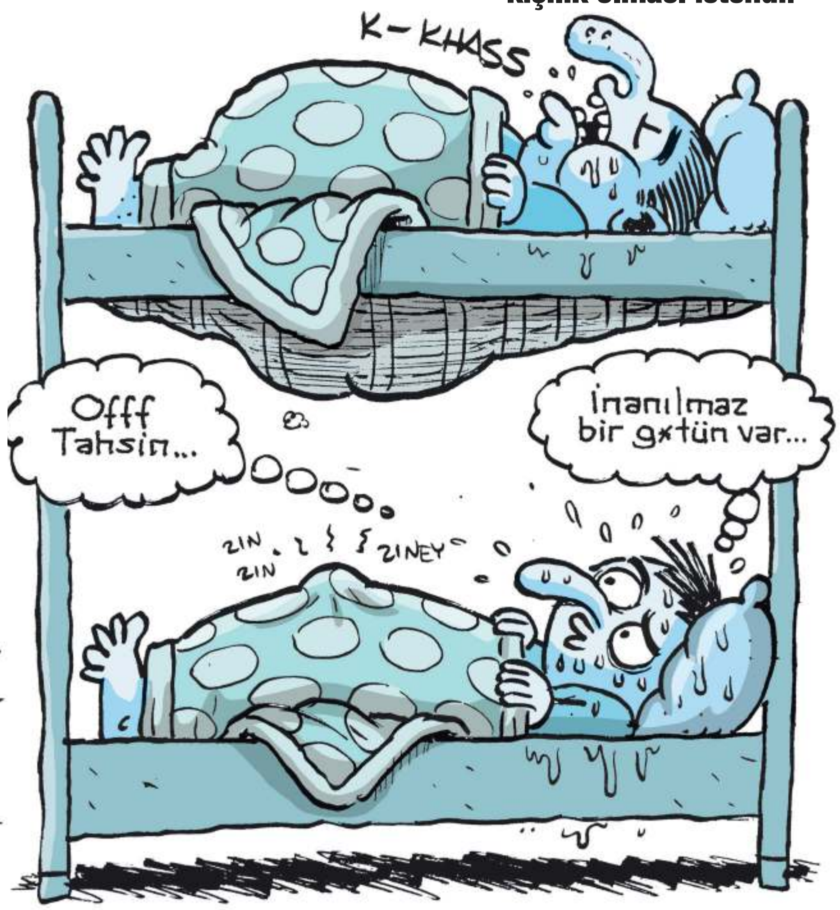

UYKUSUZ

AKP'li Ahmet Hamdi Çamlı, "Cihat bilmeyen çocuğa matematik öğretmenin faydası yok" dedi.

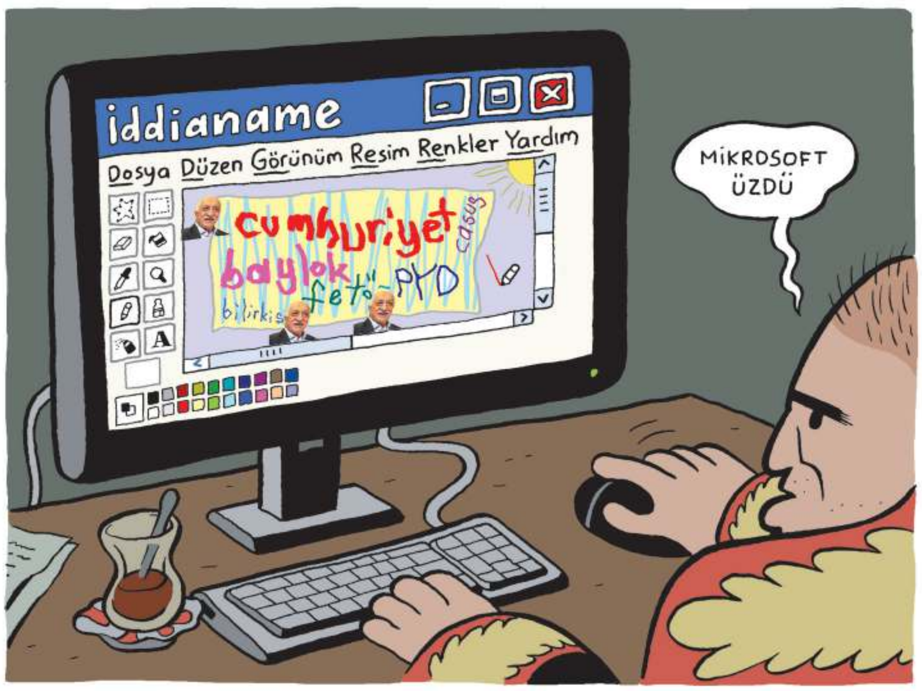

Yeni yurt yönetmeliğine göre iki kişilik odalar sakıncalı ilan edilerek, odaların ya üç ya da tek kişilik olması istendi.

Sağlık Bakanlığı Menzil Tarikatı'na emanet...

Paint programı tarihe karışıyor.

Tayyip Erdoğan, Almanya için konuştu: "Hasbelkader yakaladıkları zenginlikle şimdi tehdit etmeye kalkıyorlar."

Ağrı'da İmam Buhari Yatılı Kuran Kursu'nda kalan 9 yaşındaki bir öğrenci, tecavüze uğradı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesinin başlattığı "güvenli taksi" projesi kapsamında taksilerde ses ve görüntü kaydı alınacak.

Aralarında Musa Kart'ın da bulunduğu Cumhuriyet gazetesi çalışanları hakkındaki dava başladı.

ÖZER AYDOĞAN

BEN — ALPAY ERDEM

Merhaba sevgili okur. Sana bu mektubu Datça Emecik Köyü'nden yazıyorum. Tatideyiz biz ailecek. Yolumuz düşe düşe Emecik'e kadar düştü. Şahane bir yer burası. Tam bir dağ köyü. Şu anda köşemi, üzümlerin olsun, bademlerin olsun arasından, kilometrelerce ötedeki denize doğru yazıyorum. Kaldığımız evin avlusundan. O kadar güzel ki. Hatta iki deniz görüyorum. Bir gördüğüm Ege, bir gördüğüm Akdeniz. Sağımda solumda. İnsan deli çıkar. Bu yaz hiç İstanbul dışına çıkamamıştım. Biliyorsunuz ben yazları İstanbul'da hiç durmam. Fakat işte bir buçuk ay öncesi Moskova'da maçta köprücük kemiğimi kırmamla, bir yere kıpırdayamamam bir oldu. Bu arada dikkat ederseniz, köprücük kemiğimi kırdığımı düşünüyorum ben. Sanki bir başkası buna sebep olmamış gibi. Gereksiz sertlik yapıp beni yere yapıştırmamış gibi. Emin olun köprücük kemiğimin kırılmasına kimin sebep olduğunu bilmiyorum bile. O kadar umrumda değil. Kırıldı mı, kırıldı. Bitti. Ben kırdım. Gerçi daha sonra bir özür dilemeye bile gelmedi. Aynı otelde kalıyoruz çünkü. On altı takım da aynı otelde kalıyor turnuvaya katılanlar olarak. Hatta belki de aynı kattaydık Estonyalı sanatçı futbolcu arkadaşlarımızla. Bir buna ince ince takılıyor gibiyim ama aslında yine de umursamıyor gibiyim. İyiyim ama şimdi. Artık iki elimle direksiyon tutabiliyorum. E yüzebiliyorum da. Bir bisiklet kullanması kaldı. Onu da artık İstanbul'a dönünce hemen ilk gün deneyeceğim. Büyük ihtimalle bisiklet de kullanabileceğim. Ve ben artık o zaman işte tamamım. Alpay tam olarak sahalara geri döndü demektir. Heleler helesi. Ne diyordum. Geziyoruz biz öyle köşe bucak. Ailecek. Ben, Özlem'im ve Hazar Bey. Çünkü artık kendisi bir Hazar Bey. Hazar Boy'luktan terfi etti. Bu çocuk dokuz temmuz'da bir yaşına basmış, hala mı Hazar Boy olucağıdı. Zaten aslında Hazar Boy'un çıkışı da ilginç. Şimdi Hazar erkek ismi. Ama nadir olmakla birlikte kız ismi olarak da çıkabiliyor karşımıza. Ben de tanımlayıcı olsun diye düşünerek, Boy takısını takmamla çocuğa, oldu bana çocuk bir Hazar Boy. Eğlenceli de durdu. Ama benim çocuğum bir Justin Bieber değil. O yüzden kendisi artık bir Hazar Bey. Geçici bir şeydi zaten Hazar Boy. Geçti bitti. Hoş bir sada bıraktı. Eleştirildi de. Neden Hazar Boy, Hazar Boy ne ki şimdi dendi. Bunları hep duydum ben. Açıkladığım sebeple idi işte. Ne diyordum, tatildeyiz ya biz. Köprücük kemiğimi yola çıkacak kadar iyi hissetmemle birlikte, atladık arabaya, çıktık İstanbul'dan. İlk gün İzmir yaptık. İzmir yapmak. İzmir'e oyun da koymuştum. Zaten o oyunu koymasam belki de o gün çıkamayacaktık yola. Bir şeyin fişteklemesi lazım. İzmir her zamanki gibi şahane. Üzerine çok da bir şey söylemeye gerek yok. Ertesi gün İzmir'den Muğla'ya geçtik. Muğla olmazsa olmaz. Akşam arkadaşlarla yayla. Yaylada yemece içmece. Muğla gerçekten bir başka efsane. Yaşamak istediğim yer Muğla galiba. İleride yani. Ertesi gün Marmaris Selimiye'ye geçtik. Hemen dalış hocası arkadaşımın teknesiyle açılıp koylarda yüzdük. Ertesi gün yine aynısını yaptık, dün de Datça'ya geldik. Ovabükü'nde biraz vakit geçirdikten sonra, şu anda bu köşeyi yazdığım yere, yani Emecik Köyü'ne geldik. Burası Datçalı arkadaşım Tolga'nın kayınpederinin evi. Çift katlı. Üst katı bize tahsis ettiler. Katlar birbirinden bağımsız. Yolculuğa çıktığımızdan beri otellerde kalıyoruz. Ev kafası çok iyi geldi. Gerçek dinlence evdedir. Bugün de buradayız. Birazdan Datça'ya ineriz, yarın Bodrum için ayırttığımız feribot biletlerimizi alacağız. Sonra Kargı Koyu. Eski Datça görmecesi. Planlar bu yönde. Yarın Bodrum, sonra Ildır, sonra belki Eskişehir, İstanbul. Belki Ildır'dan sonra Muğla yeniden. Köyceğiz, Dalaman, Fethiye, Olimpos, Antalya, Eskişehir, İstanbul belki. Dur bakalım, her şey akışına göre. Çünkü gerçekten de her şey akışına göre. Çünkü biz aslında yarın Kos Adası'na geçiyorduk. Bir Yunanistan görmesin mi yani şimdi Hazar Bey diye düşünmüştük. Kendisine ben doğum günü hediyesi olarak zaten pasaport çıkartmıştım. Sonra Kos Adası kapı girişi için vize işlemleri, evrak bir araya getirmesi, bir hafta da onunla uğraşıldı. Daha doğrusu Özlem'im uğraştı. Ben hayatta uğraşmam. Hem kendi, hem de Hazar'ın evrakı için uğraştı valla biraz. Benim şengenim var, ben rahatım. Biletlerimiz alındı. Derken, biz Muğla'dayken Merkez üssü Kos olan deprem gerçekleşti. Kos'a seferler zaten hemen durdu. Kos'takiler Kos'tan kaçmaya başladı. Düne kadar Kos'a gitmekten vazgeçmiştik. Fakat bugün seferlerin yeniden başladığını öğrendik. Ve ikileme düştük. Gideriz belki yine. Yarın gidemiyoruz zaten de Perşembe belki gideriz. Karar aşamasındayız. Günübirlik zaten. Sabah gidiyorsun, akşam dönüyorsun. Yunanistan görmüş oluyorsun. Resmen. Durumlar bu yani. Bu arada Selimiye'deki dalış hocası arkadaşım Anıl, ilginç bir şey anlattı. Bir gün Selami Şahin uğruyor bunların tekneye. "Gençler" diyor, "sizin teknede ayna var mı". "Var" diyor Anıl. "İyi bakın o zaman kendinize o aynada" diyor, gidiyor. Bizimkiler düşmüş bayılmış. Esasen gezeceksin. Gezince görüyorsun. Ben mesela vakti zamanında Bozcaada'da balet bir ağabeyimizin hamilemsi göbeğini görmüştüm, aklım çıkmıştı. Lan nasıl olur böyle bir şey. Sen baleyi şimdi bıraksan senin o göbeği yapman on yılını alır. Gezince görüyorsun. Bir de otel lavabosunda özenle yıkadığın erik hop düşüyor ya elinden klozetin kenarına doğru, işte o zaman çok hüzünleniyorsun. Bir de ben aslında iki hafta kadar önce evde bisiklet kullandım. Neye hüzünlendim biliyor musunuz. Lastikleri hep inmiş kullanmadığım zaman içinde, ona çok hüzünlendim. Hoşça kal.

Devamı 7. sayfada

KÖPEK VAR
YA CEMİL YAPMAAAH
NHAHAHA..THAHAH HA HA..NHAHAHA..
HAAAH.. BAK DEMİNKİLER HEP ISKAYDI..
ŞARP
ŞORP
ŞARP
NEYŞINIL CEYOGRAFİDE DUYDUM.. BİZİ VAHŞİ TABİATA SALSANIZ, Bİ İKİ KUŞAK İÇİNDE KURTA DÖNÜŞÜYOMUŞUZ..
TOZZZ
HAV
MİLLETİN AKLINA NELER SOKUYO G*T OĞLANLARI.. BİZ KURDA DÖNÜŞESİYE, SİNCABINDAN KUNDUZUNA GELEN VURUR..
GOGILA DE Kİ "HAZAR ABİ NİYE YOKMUŞUM DİYE SORUYO" DE..
ABİ İNTERNET KAFE İŞLETİYOM BEN.. BENİ BİLMEZLER.. MEYL FİLAN ATSANIZ EN İYİSİ..
Bİ TEK UYUŞTURUCUYA MEYLİM VAR.. ONUN DIŞINDA MEYL OLMAZ BİZDE..
ESTAFURULLAH ABİ, O ANLAMDA SÖYLEMEDİM..
TIJ SZJÜÜ
NASIL ABİ?
KAFASI GELİYO
BULAŞIK MAKİNASINA KOYMA ŞUNLARI.. EGZOZ KOKUTTUN HEP TABAKLARI..
13-14 ANAHTARINI MI DİYOSUN?
KONUYU DEĞİŞTİRME
Roman özeti
SEFİLLER
Sefiller, hayvanoğlu hayvanlar, amk çocukları... Evet ...özetle kitap böyle.. Peki ya edebiyat?.. İşte bu ve bunun benzeri konuları konuşacağımız programımıza hoşgeldiniz... Edebiyat can çekişiyor.. Peki ya matamatik...O da 3 aşağı 5 yukarı öyle...Yani:
(matematik−3)+5=0
matametik+2=0
matomatik=−2
Eksideyiz.. Edebiyat daha kötü -5 filan... Fizik güzel. G*tü filan diri.. Bakmış kendine.. Ama kaprisi çok... +1
En iyi durumda olan tarih.. Tarih+İlber=integral 1/2
KOCA PANTOLU CAYIR CAYIR KESİYONUZ DA CEPLERİ NİYE KESMİYOSUNUZ ANLAMIYODUM..
İNSAN YAŞAMADAN ANLAMIYO YANİ..
YAA.. BENİM SANDALYENİN AYAKLARI OTURMADI, TINGIRDIYO..
ZEMİN OL!
...?
ZEMİN OL!
NEYSE YA.. O KADAR ŞEYETME..
BENİM AYAKKABILAR MUHAKKAK ÖNCE TOPUKTAN ESKİYO..
BENİ YENGE YOLLADI ABİ "SURATI AYAK KOKUYO" DİYO
MESSİ 10
BURANIN OREYOLU ÇİZİKEYKİ HARİKA..
OREYOYU KULAĞIMIN ARKASINA KOYSAM KULAAMI YİYECEKSİNİZ LAN BAKKALDA YESEYDİK MADEM.. ÖKÜZ GİBİ PAHALI..
BİRAZ BİSİKLETLERE GEÇELİM Mİ?. OSURACAM..
SOĞAN OLSUN MU ABİ?
KOYMA..
KADINA GİDİYO..
ACI?
YOK..
KALIBININ ADAMI DEĞİL
İÇECEK NE VEREYİM?
İSTEMEM
FAKİR AMK..
%50 DOLU DİYO ABİ..
FİNTLİ FİNTLİ
FİPTİ FİFTİ..
FİH...?
FİF..
FİF..
Tİ..
TİLİLİLİ..
ALO?
emrah ablak 2017

Taksi

Bana kalırsa takside kamera işinden ürkecek çekinecek bir şey yok. İstanbul taksicileri şimdiden kendilerine takılan kameraların bir şekilde görüntü almasını engelleyecek bir sistem geliştirmiştir bile. Görüntülerin canlı olarak izlendiği bir merkez varsa, bir gün sessiz sedasız gezip o bir günlük görüntüyü sürekli olarak loopta oynatacak bir şekil bile ayarlamış olabilirler.

Allahaşkına, iki taksiciden birinin gideceği yere sekizler çizerek gittiği, paranın üzerine yatmaya çalıştığı, sahte banknot kakaladığı, gidilecek mesafeyi beğenmediği ortamda, emin olun ki taksiciyle yapacağınız muhabbetten ebelenme korkusu yaşamanız manasız. Taksici sizi şikâyet etse, kayıtları inceleseler sizden önceki yolcuya tırnakçılık yaptığı, sizden sonra sadece Sultanahmet'ten Taksim'e getirdiği turistten İstanbul Lizbon uçak bileti parası tahsil edip Türkiye'nin cari açığını hatırı sayılır bir şekilde azalttığı ortaya çıkacak. Bence alır onlar önlemlerini. Biz küçükken taksiler her yere kafasına göre yolcu getirip götürüyor diye taksimetre çıkmıştı, iki ayda adamların yarısı taksimetrelerle oynadı, aynı noktadan aynı noktaya gitmek birbirinden farklı iki taksiyle aynı parayı yazmaz oldu ki burada 80'lerden bahsediyorum. (Bu arada 50'li yılların Türk filmlerinde taksilerin, taksimetresi olması ama sonra her nasılsa taksimetrenin ortadan kalkması ve ancak 80'lerin ortalarında geri gelmesini ayrıca aranızda tartışınız, 50'den 80'e ne oldu, ne bitti anlayabilirseniz bana da anlatınız.)

Bu arada taksiciyle ne konuşuyorsunuz onu da anlamıyorum zaten. Ha ben de konuşuyorum da maç konuşuyorum, tavla konuşuyorum, memleketini anlattırıyorum falan. Zaten taksiciye nereli olduğunu sorduktan sonra "Nasıl sizin oralar?" diye sordum mu, artık yol boyu anlata anlata bitiremiyorlar. Yalnız ben de bunu otomatiğe bağladığım için bir iki kere "Nerelisin usta?" sorusuna aldığım "Biz yedi kuşak İstanbulluyuz," cevabını aldığım hâlde keriz gibi "Nasıl sizin oralar?" diye sormuşluğum var ki o da garip oluyor takdir edersiniz. Ali Murat Hamarat ve bizim baloncu Şevki dışında yedi kuşak İstanbullu kimseyi tanımadığım için İstanbullunun tipini de tam kestiremiyorum.

Ama bugüne dek bir taksiciyle İdlib'deki muhaliflerin pozisyonunu ve bu stratejideki devasa debilliği veya Türk dış politikasının içinde bulunduğu enkazı tartışmışlığım yok. Yani elbette evin iş yerinin oradaki durakta çalışan ve sürekli kullandığım, birbirimizi ismen tanıdığımız taksicilerle her muhabbete giriyorum ama onlar da beni ihbar edecek değiller diye tahmin ediyorum. Taksiciyle siyaset konuşma kotamı tanıdıklarımla kullanıp diğer taksilere direk "Memleket nire?" modunda giriyorum, yapacak bir şey yok.

Tabii "Bu başımızdakiler böyle oldukça" temalı Levent Kırca model yakınmalara ihtiyaç duyulması normal. Normal normal ama hayatın da bir gerçeği var. Maalesef onu kahvede bile yapamıyorsunuz artık. Ben daha geçen gün kahvede okey oynayan dört adamın, resmen Kafka öyküsü gibi tek bir isim vermeden, yer ve zaman belirtmeden adeta farazi bir memleketteki farazi bir takım olaylardan yakınmasını dinledim. Alis harikalar diyarı gibi oldu kahve ama

biraz zorlayarak tavşan dediklerinde hangi stratejik debilden, fırça bıyık dediklerinde kimden, keloğlum keleşoğlum dediklerinde hangi evlattan bahsedildiğini az çok tahmin edebildim.

Tabii bunun ve benzeri diğer uygulamaların nedenini kavramak güç değil. Her ne olursa olsun, hemen tüm televizyon kanalları ve gazeteler ele geçirilse de, bizim zamanında "Tarih dersi 2. Dünya Savaşı'na gelip bitiyor, sonrası niye yok!" diye kızılan tarih ders kitaplarımız hükümetin propaganda broşürlerine dönüşse de istenilen "ezici çoğunluk" sağlanabilmiş değil. (Bu arada "Tarih ders kitabında 2. Dünya Savaşı sonrası niye yok?" diye yakınana da yıllar sonra cevap vereyim bari: Adı üzerinde tarih kardeşim, dün olanlardan bahsedilen işe gazetecilik diyoruz, yakın tarih de iki gün öncesi demek değil yani. Hele o kitapların öncelikli sorunu ne zaman bittikleri hiç değildi.)

E bunca baskıya rağmen ezici çoğunluk sağlayamazsan, o zaman ezici çoğunluk sağladığın hissini yaratırsın ki o da bu yöntemlerle olur zaten. Takside, kahvede, otobüste senin aleyhine konuşan hiç kimse olmayınca, seninle aynı şekilde düşünmeyenlere tek başlarına olduklarını hissettirmeye başlarsın. Onlar da bir süre kendilerini tek başına hisseder hissetmesine de, uzun süren yalnızlık hislerinden sonra genellikle ansızın fark edilen "Meğer hiç de az değilmişiz" coşkusunun önünde durması çok zordur.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bu karpuz
Çok kırmızı
Bölüşmek şart."
- Bedri Rahmi Eyüboğlu

● **Umarım "kavram", "terim"'i çıkarır hayatımızdan...**

● Enerjiyi öğrenip sinerjiye yetişemeyen, sempatiyi çözümleyip empatiye erişemeyen, zekayı algılayıp duygusal zekayı ıskalayan biriyim. Bunlar hep gerçek. "Vücut dili" kavramı yoktu ki, ben de vücut dili öğreneceğime, normal dili iki kere öğrendim...

Tarih yok, şimdiki zamanların toplamı var...

● **Tülay Özer'in söylediği "Deli Etme Beni" şarkısında sevinç dolu bir hüzün var.**

● Allah'a zamanın efendisi olarak sonsuz Amin ve benim de efendim olarak sonsuz Aman...

● **Kovulmanın neresi kötü, cehennemden kovulduysan eğer...**

● İnsan ne zaman çocuktur da hangi an büyür? Salıncakta AYAKTA sallandığı an...

● **Tanrım beni baştan yarat... Ya da başka bir dosyada gönder...**

● Selin Karacehennem adlı evlilik danışmanı var. Evleniyorsun ve soyadın bu tip değişiyor, daha ne olsundu?

● **Ben doğmadan bir yıl önce, 1967'de İsrail kontrolüne geçmiş Mescid-i Aksa. İlk camimiz, işgalin dehşetini yaşıyor. Ölmeden bu işgalin bitişini görmeyi niyaz ederim...**

● Istanbul'daki arnavut kaldırımlarının çoğunu, Tüfekçibaşı Arnavut Tahir Paşa yapmış, nur içinde yatsın... Mithat Cemal Kuntay'ın Üç İstanbul romanında okuduydum. Aynı romandan bir başka cümle: "Zaten bu Osmanlı hanedanı Dostoyevski'nin Karamazof ailesine benzer: İçlerinde dahisi var, budalası var; sarhoşu, delisi var; katili, bestekarı, şairi var; ne arasan var."
Ve bir de: "Ağlayamayacak kadar neşesizdi."

● **Türkiye Cumhuriyeti, Fener Ortodoks Patriği'nin tüm dünya ortodoks hristiyanlarının patriği olmasını, yani 'ekümenik' hale gelmesini neden onaylamaz, anlayamam. Roma'nın, Vatikan'ın Papa'sı varsa, İstanbul'un ve Fener'in de Patrik'i olsun. Vatikan destekli savaş emperyalizmi, ortodoks halklar için de tehlike, kardeşçe dayanışmamız lazım...**

● "Hey gidi dalkavuk... Sana soytarı bile denemez, çünkü soytarılık senin için rütbe sayılır. Sen dalkavukluk için belini kırıp ikiye katlanırken, senin görüntüne bile katlanmak ne büyük acı..." - İlhan Selçuk

● **Kayseri'de Ahmet Paşa İlkokulu'nda 4.sınıfa gidiyorum, 1979. Beslenme zamanında götüreceğimiz gıdalar, önceden belirlenmiş: Çarşamba peynir, perşembe yumurta gibi. Bir perşembe sabahı zor uyandım, geç uyandım, yumurta haşlayacak zaman falan yok idi, annem macar salamından biraz kesip hızla peçeteye sardı, ekmek de verdi, çıktım. Beslenme vaktinde, yumurta getirmediğim ortaya çıkmasın diye ekmek arası yaptığım salamı iri ve kat'i ısırıklarla çiğneyip yuttum. Salamı bir hoyda yedim! Sonra öğretmeninmiz (Ahmet Okur) "Bugün yumurtayı kabuklu şekilde getirenler el kaldırsın?" dedi. N'oluyor dedim. Salam getirişim sözkonusu olacak diye tırstım. Ben de el kaldırdım. Öğretmen "Ne biçim soymuşsunuz yumurtaları, çöp kutusunun etrafı kabuk dolu, kalkın temizleyin şurayı" dedi. El kaldıranlarla beraber kalkıp ben de yerden kabuk temizledim. "Salam krizi" patlamadı diye pek bahtiyardım. (Ben tam yerden yumurta kabuğu toplarken, "Seneler sonra bu hadiseyi yazacaksın" deseydi biri, iyice korkardım o günün şartlarında.)**

● Şansı yaver giden soylu: Şansölye...

Ayrılmak özgürleştirir mi? Tutsak sorusu sorduğuna göre, evet.

● **Vakit kaybı yok, hissiyatı akılla açıklamak var...**

● Büyükler içinde , R'yi söyleyemeyenler için en uygun takım Beşiktaş... Ne renginde ne adında R var.

● **Emir Kusturica, ne yarbay olarak orduya girsin ne de adını "Emir Komuta" olarak değiştirsin, istemem bu tip şeyler...**

● Geçen hafta, 'sabaha karşı' hatalı yazmışım John Gordon Davies'in sözünü: "İnsan, en çok sabahları arar sevdiği kadını..."

● **Yaşamak zaten kendi başına zor. Zor. Bir de çalışmak ne, ha?**

● Hayat Gerillası: Olur olmaz gerilen...

● **Yaşamacı'nın burnundan getiren de Yaşıyor Olan...**

● Kimle evleneciğinizi bana asla sormayın. Bilemem. Kimden boşanılır konusunda gözlem sahibiyim...

● **"Amatör psikiyatristlerin çektiği fotoğrafları düşmanıma göstermesin ulu Rabbim" diye cümle geçiyor, Irvin D.Yalom'un yazdığı "Divan" adlı romanda.Psikiyatrik analiz aleminde geçiyor, çok güzel, henüz ortasındayım. Bir başka cümle: "Borsa, poker oynamaya g.tü yetmeyen ödlekler içindir." (Pokerdeki "beş benzemez" yerine "serebovasküler kolaps" diyen bir tip de mevcut detayda.)**

vedatozdemiro@gmail.com

İLKER ALTUNGÖK

mustafa satıcı

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 1: Ödenek

"Benden yana sıkıtınız olmasın efendimiz... Gidip hemen ülkenin en zehirli mantarlarından bir torba toplayacağım sizin için... Bu mantarlar öyle zehirli olacak ki ucundan bir kez tadanın ağzından gözünden kanlar fışkıracak; öldüklerini anlamaya fırsat bulamadan ölecekler! Öyle bir zehir ki; mantarları pişirdikleri kazanı çok iyi temizleseler bile ileride bu kazanda pişen yemekleri yiyenler dahi telef olacak, ağızlarından burunlarından -mantarı doğrudan yiyenler kadar olmasa da- bayağı bir kan gelecek, acılar içinde evlerinin zemininde kıvranırken "keşke cimrilik edip zehirli kazanı tuz ruhu ve çamaşır suyuyla temizlemeye uğraşmasaydım, keşke parama kıyıp yeni bir kazan alsaydım! Acaba kazanda pişen zehirli mantarın zehirinden mi zehirlendim, yoksa çamaşır suyu ve tuz ruhundan mı zehirlendim? Bilemiyorum ve öğrenmek için çok geç, heyhat işte bir cahile yakışır şekilde ölüyorum, elveda tatlı hayat. Umarım gerçek birer cahil gibi yetiştirdiğim çocuklarım benim ölümümden ders alır da zehirli kazanı "bu daha kullanılır" diye temizlemeye uğraşmazlar. Umarım cehalet sadece benim değil bütün soyumun sonu olmaz. Çok tatlı, çok sevimli bir soyum var çünkü, hepsi cahil; yanakları kırmızı kırmızı, cehaletin verdiği saflıkla parlıyor yüzleri!" diye düşünerek can verecekler! Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım efendimiz!" diye bağırmış dalkavuk ve çirkin şişman ellerini birbirine sürterek sevimsiz bir şekilde gülmüş.

Cahil kardeşler.

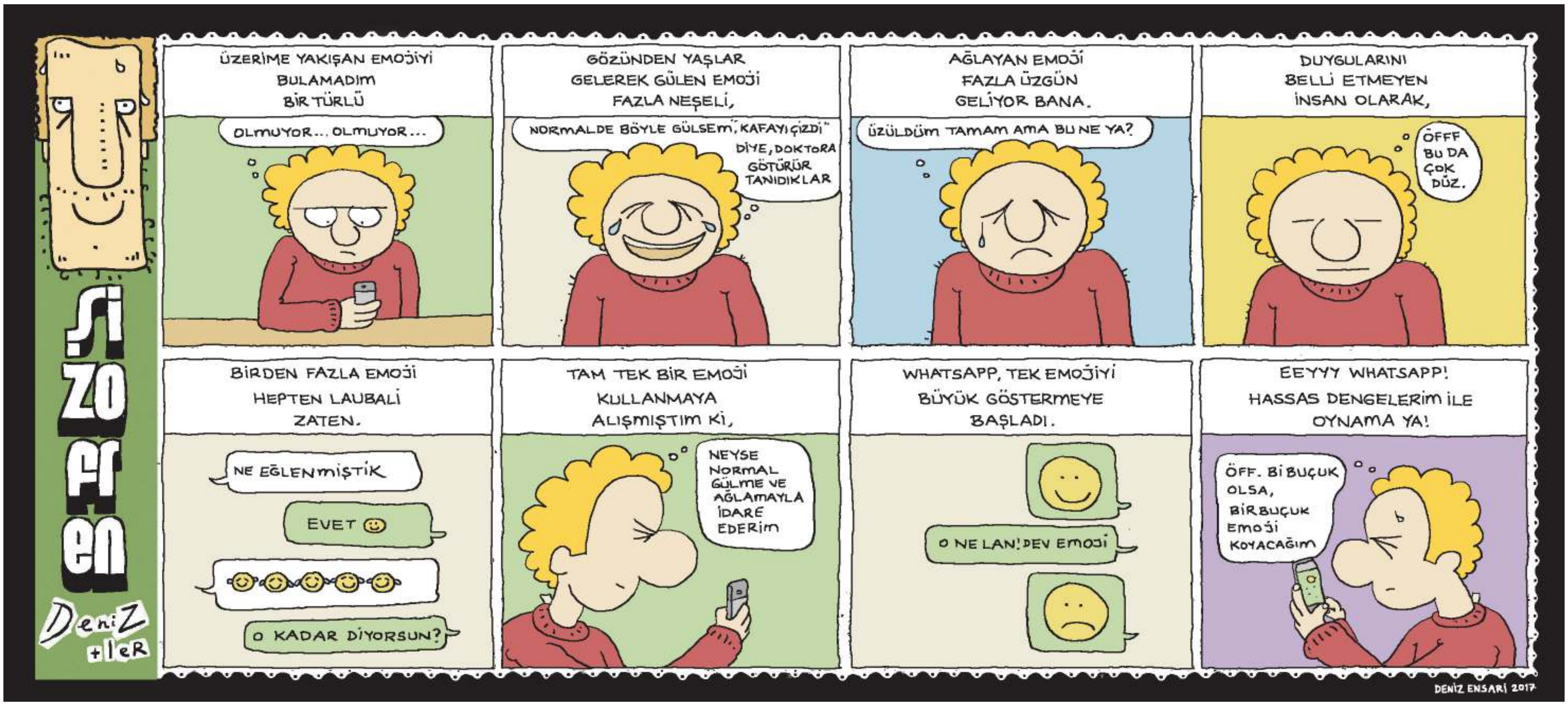
Bunu duyan kral sinirlenmiş ve dalkavuğa "Dediğimi tam dinlemeden deli gibi tepkiler veriyorsun. Bana anlattığın gibi zehir lazım değil, sinsi bir zehir lazım. Öyle bir zehir ki; etkisini bugün değil, yarın değil ama bir sene sonra göstersin, düşmanımızı öldürsün ama ölümü bizden uzakta olsun, bizden bilinmesin. Sevmediğim bir büyükelçi var, onu öldüreceğim. Canımı sıkıyor. Bize aşırı iyi davranıyor, ülkenin geleneklerini göreneklerini bizden çok benimsiyor. Fakir ülke olduğumuz için, kendisi zengin ülkeden geldiği için, iyi hissedelim diye yapıyor. Benim normal elbiselerimle katıldığım etkinliklere en coşkulu, at eşek desenli yerel kıyafetlerimizle katılıyor. Ne gerek var? Halk danslarımızı bir oynaması var, görmen lazım. Halk oyunları ekibimizin başına koyup yurt dışına uluslararası halk dansları turnuvasına yollasak dereceyle dönerler. Şu anki halinden çok daha ileriye taşır halk dansları federasyonunu. Halk dansları ekibini de zehirleyeceğim. Ama en çok büyükelçiyi zehirleyeceğim. Öyle bir zehir ki; bir sene sonra emekli olup ülkesine döndüğünde, yazlığında içki sofrasında ülkemizin cahilliklerini anlatıp geçkin fakat alımlı bayanları kah kah kah ilahi diye güldürürken, sonra aniden duygusallaşıp "fakir fakat güzel insanlardı, cehaletleri onların değil en çok bizim suçumuz! Bilimin ışığı dünyada en dip köşe yerlere ulaşmıyorsa, en kalitesiz ülkeleri aydınlatmaya yetmiyorsa, bu bizim suçumuz! Zamanında bakanı kör eden bu yüce ışık şimdi acınası üniversitelerimizin tozlu koridorlarını bile aydınlatmaktan acizdir! Bu kendilerini akademideki sırça köşklerine kapatmış, varoluş üzerine ahkam kesen, sıradan halka yukarıdan bakan seçkinlerin ve bu parazitleri akademide barındıran politikacıların, en çok da bu politikacılardan hesap sormayan bizlerin suçu! Heyhat!" diye atıp tutarken harekete geçsin, samimiyetsiz piçi orada yok etsin. Anladın mı tam olarak ne istediğimi? Yazıp verelim mi, aklında tutabilecek misin? Burada ölürse karşı ülkeyle sıkıntı olur, öldüremezsem bana sıkıntı olur, o yüzden böyle değişik bir şey yapacağız buna." diye bağırmış kudretli kral.

Efendimiz, adım Bora efendimiz.

Dalkavuk, anladığını ifade eden "hay hay efendimiz, siz nasıl emrederseniz kudretli hükümdarımız, sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım haşmetlimiz, bu dahice bir plan efendimiz" gibi yavşakça sesler çıkartarak kralın huzurundan ayrılmış; ancak ayrılmasının üzerinden beş dakika geçmeden tekrar taht odasının kapısında belirmiş. Yüzünde kakası varmış gibi bir ifadeyle sıkıntılı gülümseyerek, ellerini birbirine ovalayarak kapı eşiğinden kudretli krala bakmaya başlamış. Bunu gören kral hiddete kapılarak "NE İSTİYORSUN, GİTSENE YA!" diye bağırmış. Dalkavuk ezilip büzülmüş, utanır gibi yapmış ancak gitmek bir yana tahtın yanına kadar sokulmuş ve şöyle demiş: Efendimiz, kese altını atmayı unuttunuz... Malum, yol masrafı, zehir masrafı, konaklama artı yeme içme, bayağı bir kalem masraf var. Üzerime bir kese altın atarsanız ben de onu havada yakalarım.

Bunu duyan kral kendini dalkavuğa bakıp ".mına koduğum" der gibi gülümsemekten alamamış. "Kese altın uygulamasına bu aydan itibaren son verdik, sen yaptığın harcamaların faturalarını atma, sakla, makbuzlarıyla birlikte bana getir, ben sana ona göre hazineden ödeme çıkartacağım." demiş ve eklemiş "kese altın geleneği yüzünden hazinenin .mına koyuldu, keseyi alan kaçıyor, "kralım bu işe bu kadar altın harcadım, bu kadar altın da arttı" diyen, para üstü getiren yok. Bundan sonra aldığımız belli verdiğimiz belli iş yapacağız" demiş. Dalkavuğun hayattaki tek motivasyonu üzerine fırlatılan altın keseleri olduğu için itiraz edecek gibi olmuş, "ben kendi cebimden nasıl yaparım ki, bilmiyorum nasıl olur, param yetmeyebilir" diye ağlamaya çalışmış. Ancak kralın dediği dedikmiş, "geçen ay güzel bir şaka yapmıştın, ben de o güzel şaka üzerine sana bir kese altın fırlatmıştım, oradan harca işte, daha da gürültü yapma taht odamda, s.ktir git" diye kovmuş dalkavuğu.

Dalkavuk söylene söylene yoluna gitmiş, dalkavuğun bu altın coşkusuna sinirlenen kral dalkavuğu da zehirlemeye karar vermiş, kese altın uygulamasının kalkmasıyla rahatlayan ülke ekonomisi şahlanmış, ülke kısa sürede inanılmaz bir feraha kavuşmuş, bütün krallık el ele bir şekilde iyiye güzele doğru yol almışlar.

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

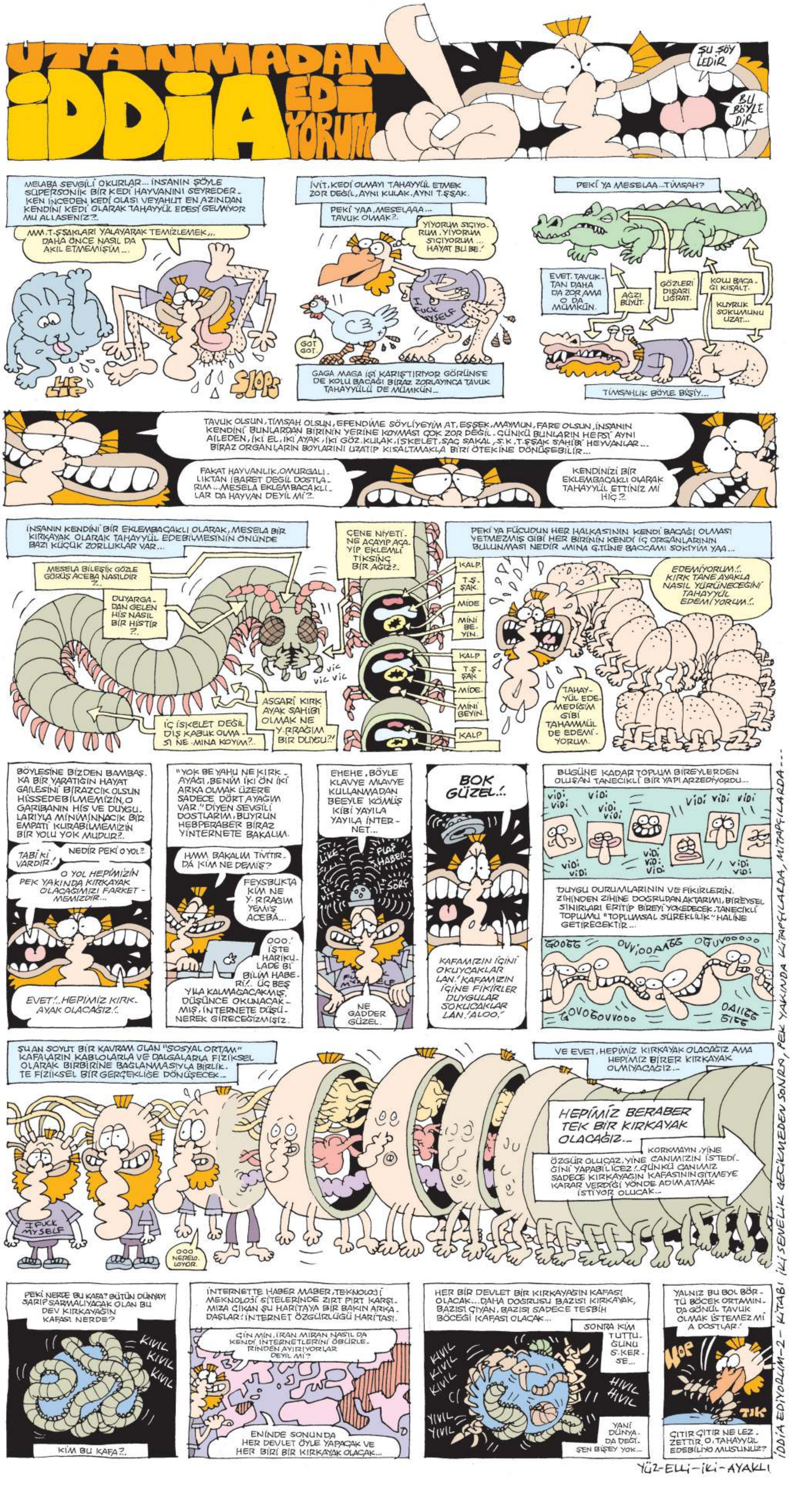
Komşu

Atasözlerinin kendilerini sürekli doğrulaması gayet olağan bir durum. Neticede her bir atasözünün işaret ettiği durum için bir de tam tersi mevcut. Atalarımız bulanık mantık, kuvantum meselelerini falan çok evvelden çözmüş. İti an çomağını hazırla derken, iyi insan lafının üzerine gelirmiş'i de yanına eklemiş ki iddia ettiği şey hem sıfır hem bir olsun. Mesela iki sevgiliyi alıp bir kutuya kapatıyoruz diyelim, biz o kutuyu açana kadar hem **iki gönül bir olunca samanlık seyran** olmuş oluyor hem de **iki çıplak bir hamama** yakışıyor. Biz kutuyu açana kadar ikisi de doğru. Ama kutuyu açınca sadece biri doğru oluyor. Ha illa kutuyu açacak mısınız? Valla bir de **açtırma kutuyu söyletme kötüyü** diyorlar, oradaki kutu da pekala bu kutu da olabilir, Schrödinger'in kutusu da olabilir. Yani şimdi ben de bu kuvantum meselelerini Seda Sayan kadar bilmiyorum ama sanki öyle gibi geldi, çok da şey yapmayayım.

Ha nedir? Bazı atasözleri de var ki, gerçekleştiği anda "Ulan bunun tersi neydi?" diye düşünemiyorsunuz bile. "Gülme komşuna gelir başına" da bunlardan biri.

Bundan bir on yıl kadar önce, internette bazı ülkelerin televizyon tartışma programlarından görüntüler konulur, altında da keh keh kah kah diye sayfalarca dalga geçilirdi. Tabii **normal şartlar altında** dalga geçilmemesi zor görüntülerdi. Saatlerce dünyanın aslında tepsi gibi düz olduğunu iddia eden akademisyenleri, karınızı nasıl dövmeniz gerektiğini detaylarıyla anlatan uzmanları, vatoz balığını ilk kez görüp hayvancağızı kıyamet alameti cin çarpmış bir insan diye koltuğa oturtup başında dua okuyanları, hamileliğin dört yıl sürebileceğini iddia eden profesörleri falan izleyip şimdi burada biz bizeyiz, birbirimizi kandırmayalım, gülüyorduk.

Belki o gülmelerimiz yüzünden belki de biraz da kötü ve rahatsız edici bir dille o zaman bizi uyaranları dikkate almadığımız için **Yeni Türkiye'de** televizyonlarda deve sidiği içilmeli mi, içilmeliyse hangi devenin sidiği içilmeli, kadınlar hangi yaşta sünnet edilmeli gibi tartışmalar izliyoruz. Ve **Yeni Türkiye'nin** temellerini elleriyle atan, en azından temel atma töreninde avuçları patlayıncaya kadar alkışlayan, hiç olmadı bu temel atma törenine en ufak bir itiraz getirene açıkça hakaret edenlerin kimisi kaçıp buraya tımarhaneye demeye başladı, kimisi ısrarla eskiden daha da kötü olduğunu ispatlamak için arşivlerde gariplik arıyor, bulamazsa yalan uyduruyor ve elbette neredeyse hepsi sırf tek bir "yahu biz yanılmışız," dememek için bin dereden su getiriyor, eşek sudan gelene kadar dayak yerken bile kırılmış dişlerinin arasından "Efkiden daha kötü dayak yiyovduk bu yine iyi," demeye çalışıyor.

ÖMER GÖKSEL

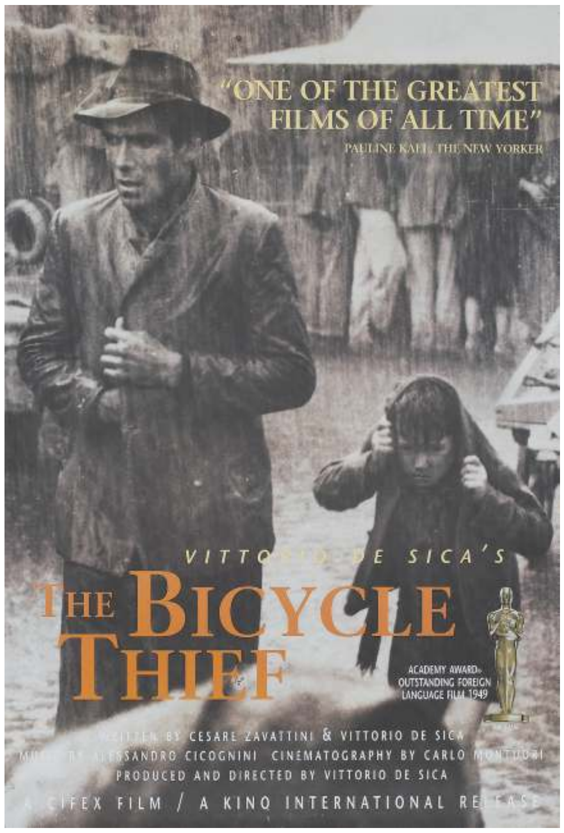

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kapadım balkonumu/
duymak istemiyorum ağıtı"
Frederico Garcia Lorca

Son seksensekiz yılın en kavurucu, en cehennemî günlerinden(Antalya) can havliyle kaçmış, İstanbul'da bu sefer de;"son yüzyıl"ın en en soğuk, en yağışlı, en bilmemne günlerinin içine düşmüştüm. Hapşırıp duruyordum. Isıtıcıyı dolaptan çıkartmıştım. Temmuz ayında? Çay bardağının sıcağı bile hoşuna gider mi? İnsanın? Temmuz ayında?*(son seksensekiz yılın en sıkıcı yazısı olma ihtimali, böyle kaptırıp iklimden iklimden?)* Olsun.

Hele o gencin gecekondusundan çıkıp yüzerek simitçiye gidip simit alıp yine yüzerek eve dönmesi? O çamurlu sular. Onu da seyretmiştim. Zihnim son seksensekiz yılın en karmaşık, en bulanık düşünceleriyle... İdrak mekanizmam iyice dağılmıştı. *(aklımın içinde yumurta büyüklü*ğünde dolular, takır takır, kaynar suların içine) Neyse ki Joao Gilberto'nun sesi. *("amorosso" albümü)* Allah daha da uzun ömürler versin. O mırıl mırıl, teskin edici bossanova'lar. (Joao Gilberto, yetişmişti, elinde bir tencere çorbayla hasta komşuya yardıma koşan komşu teyze--*Brezilya'nın 1931 doğumlu efsanevi şarkıcısı/ bestecisi/gitaristi–)*

Hoş, aslında bir felaket filminde izler gibi, yaklaşan korkunç bişeye işaret ettiğini de seze seze, ürke ürke izlesem de, az biraz gıpta da etmemiş değildim ama. Ben de gidip yüzmek istemiştim o sokakta. O çamurlu sular. Simit falan da alarak. Bütün ritüelleriyle. O şekil görülmüş rüyaların vardı çünkü. Bütün daracık daracık, labirentimsi sokakları sudan olma, heryere yüzerek gidilen, ahşap evlerle dolu mahalleler görmüştüm.(berraktı ama sular)

Fakirler.

Her uyduruk fırsatta yüzmek ister onlar. Fakir semtin çocukları, gençleri... Parkların ortasında, çöplerle dolu, bulanık suyu anca diz boyu o pis, sinekli havuzlara gülüşerek donlarla atlamalar... Her su birikintisine. Bilirler ki yüzmek üst sınıflara ait bişey.("Yaz gelince adadasın, mayo giymiş kumlardasın") Balat'tan, Draman'ın yokuşlarından Fener'e inip, Haliç'in necaset çorbası, lağım kokulu, bozbulanık haki renkli sularında aynı şekil yüzmüşlüğüm var. Sırıta sırıta. Yandık mı diye de birbirimize sorup sorup dururduk.

"Sırtım yanmış mı lan, baksana" Ah hele yanmışsan, yanıklarını kırmızı bir madalya gibi gururla. Denize gelmemiş olana: "dokunma lan, ayy, omzum yandı da..." Ölçülü gururlu bir gülümseme, acıyla buruşmuş yüzünde.(ay, denize gitmiş, omzu yanmış, adeta "şişlide bir apartıman" çocuğu, maaşallah)

Aslında felaket filmlerinde olurdu. Bu tür iklim tuhaflıkları. Anormallikler. 2012 filminin başında vardı. İnsan "yüzyıl sonra falan olur olsa olsa böyle şeyler anca" falan sanıyor. Değilmiş meğer öyle. Oluyor işte hepsi. Ardarda "seksensekiz yılın", "yüzyılın en"leri.

Herneyse, geçiyorum izninizle "film" mevzularına. Güya film yazacaktım zaten.

"GÖRMEDİĞİM FİLMLER"

Sinemaya gittim.

Bayram haftaları ve onlara bitişik, devamındaki(mütaakkip) haftalar falan. (eski bayram yeri esnafı misali)Hep gözü çoluk çocuğun cebinde, harçlığında bi sürü film. Hep onlar. Sadece onlar. Afişlere baktım baktım. Tekrar baktım. Hiç birini içim kaldırmadı. Aslında iyi yapılmış çocuk filmi de severim. Yazmıştım burda. Ama bunlar onlardan da değil. Bunlar bambaşka (sabundan yapılmış o rengarenk meyveler, manavda sadece onlar) Süper kahramanlar. Hertürlüsü. Adam, yeniyetme, kadın. Bir filmde tek bir süper kahraman olsa o gene iyi. Öp de başına koy. Tek başına ayrı ayrı, kendine ait filmleri de olan, herbirinin kendine göre bir iç mantığı,(eh, o da mantık) o mantığa göre dizayn edilmiş başka başka atmosferleri, dünyaları olan başka başka süper kahramanlar. Biri, bir diğerinin filminin içine düşmüş.(hangi akla hizmetse) filmler delik deşik. Geçirgen. Yol geçen hanı. Tamam bütün o çizgi romanların sahibi aynı şirket. Hepsi senin. Bu yeter mi? Onun orda ne işi var?

Biri, bambaşka güya bilimsel, teknolojik bir hava verilmiş bir çeşit makina zırhın içinde uçabiliyorken, diğeri, bir örümcek tarafından ısırıldığı için, o şekilde "uçar" gibi bişey olmuş. Al bakalım. O ikisi aynı dünyanın içinde. Bu gene en insaflısı. Bazen üçü, beşi, altısı biraraya geliyor. Çorba gibi. Vıcık vıcık. (birinin elinde koca bir çekiç, bir prens, diğeri bir kalkanla iş yapıyor) Bir kere görmüşlüğüm var ama aynı delikten ikinci kere elimi ısırttırmıyorum. Yutkunup geri dönüyorum. Seviniyorum başarılarıma. Kolay iş değil. *(hepsi de üç boyutlu, yazıklar olsun heba olan boyutlara)*

Çok sevdiğim filmlere de yapılsa, öyle, o şekil, onu da istemem. (Bisiklet hırsızlarının o ünlü baba oğulu Tarkovsky'nin o dalgın dalgın harabeleri dolanan melankolik adamına adres sorsa. O filme girip. İstemem. Ya da Bergman'ın ölümle satranç oynayan o adamının arkasından oyunu seyretseler o baba oğul.--pardon, şimdi, aslında yazarken birden böyle bir an, isterim galiba, öyle bişeyi görmek, yalan olmasın--çok kısa ama) Herneyse işte. Her kahraman kendi filminin içinde kalsın. (iyi ki söyledin, öyle yaparız) Herkes yerini yurdunu bilsin. Biraz bi sadelik. Lütfen. Ama işte olmuyor. Zaman tersine işliyor. Artık hiçbir şey bir filme yetmiyor. Zamanımızın insanı böyle.

Bitirirken.

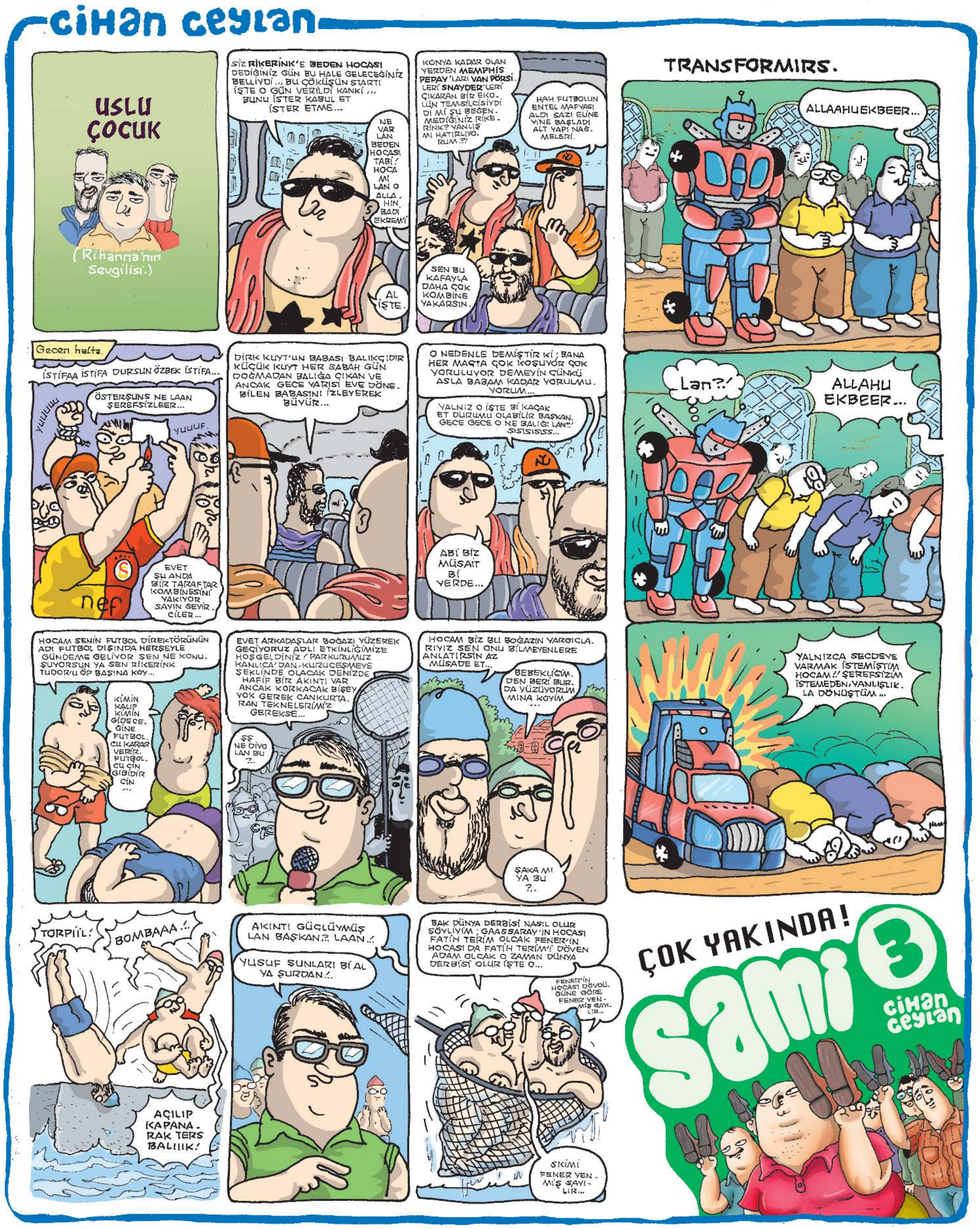
Bu kahramanların film film gezip köşelerde toplaşmalarını falan dilime doladım. Doladım ama, aslında hiç olmamış işler de değil. Hem de sanatın daha ölçülü, dengeli alanlarında dahi. Balzac'ın kimi roman kahramanları da ha keza, diğer başka başka romanlarına girip çıkıyorlardı. Gerçi dünya kadar roman yazmak zorundaydı zavallı. *(Bir sürü ticari girişimlere başlayıp başlayıp, hepsini de mutlaka batırıyordu.–yayımevi kurmak, matbaa satın almak falan filan gibi işler–)* Başka türlü zamanlar. Evinde aynı anda, ayrı ayrı masalarda dört beş ayrı romanı birden yazmaya devam ettiği anlatılıyor.

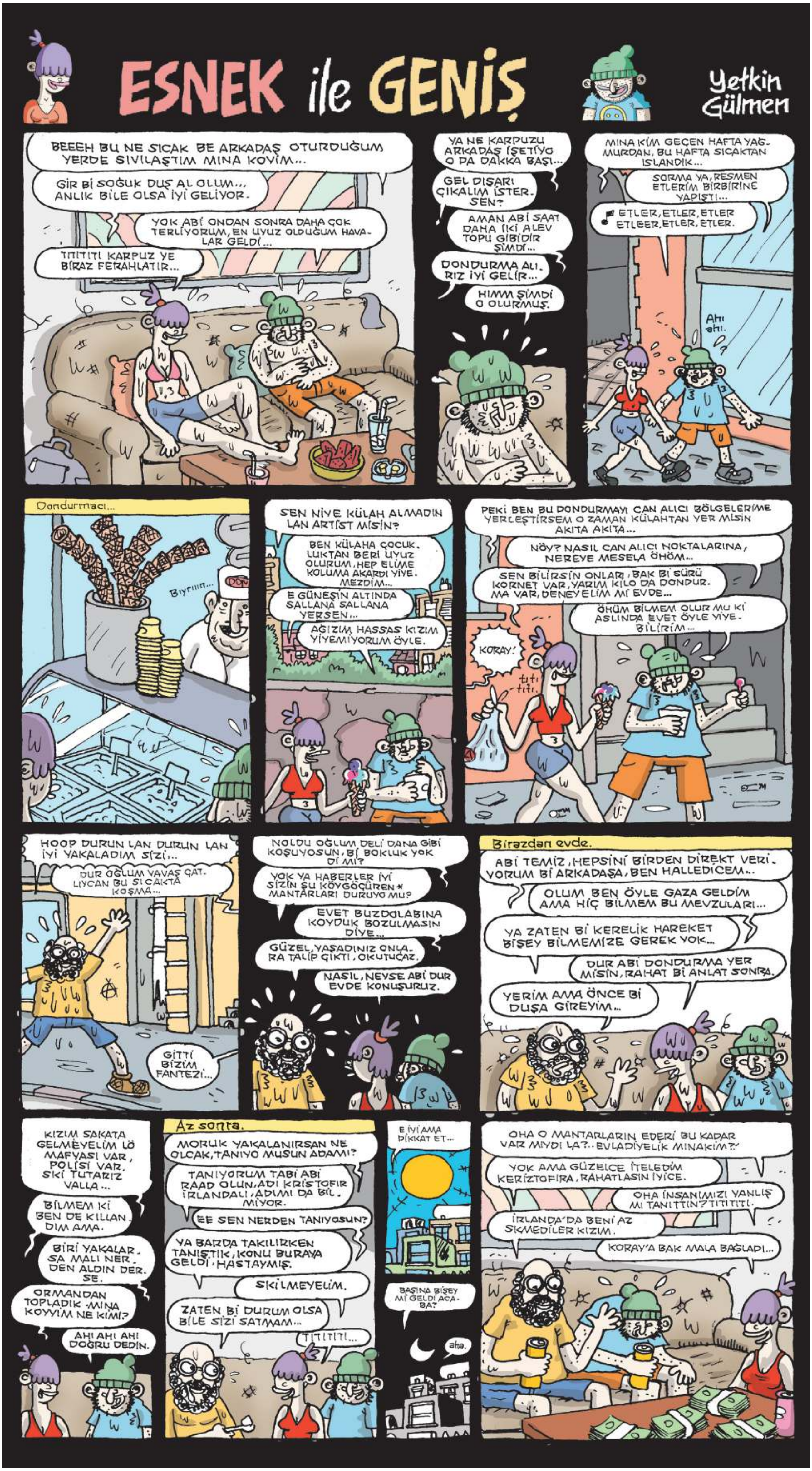

Bir o masaya geçip o romanı biraz yazıyor, sonra hop, bu sefer köşedeki diğer masaya oturup öteki romanı biraz ilerletiyordu. Altı masalı oda. Eh bu arada roman kahramanları o masadan o masaya atlamışlar. Olabilir. Başka ne olacaktı ki. *(niye ayrı ayrı masalar?çünkü o roman için gereken eskizler, evraklar, hepsi o romanın ait olduğu masanın üzerine serili)* Çok ama çok üretkendi rahmetli. Günde kırk adet kahve içtiği de söyleniyor bu arada. *(Aman genç yazar arkadaş, evde deneme, genç yaşta kalp krizi geçirdi üstad. Nur içinde yatsın)*

Hepinize, içinde sadece, tek süper kahraman olan filmler, içinde kış soğukları olmayan yazlar, (yazı yaza, kışı kışa benzeyen, birbirine karışmayan), zaman zaman makul büyüklükte dolu taneleri de yağan, sade, anlaşılır günler diliyorum...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
SİZ RİKERİNK'E BEDEN HOCASI DEDİĞİNİZ GÜN BU HALE GELECEĞİNİZ BELLİYDİ.., BU ÇÖKÜŞÜN STARTI İŞTE O GÜN VERİLDİ KANKİ... BUNU İSTER KABUL ET İSTER ETME...
NE VAR LAN BEDEN HOCASI TABİ! HOCA MI LAN O ALLAHIN BADİ EKREMİ
AL İŞTE.
KONYA KADAR OLAN YERDEN MEMPHIS PEPAY'LARI VAN PÖRSİLERİ SNAYDER'LERİ ÇIKARAN BİR EKOLÜN TEMSİLCİSİYDİ DI MI ŞU BEĞENMEDİĞİNİZ RİKERİNK? YANLIŞ MI HATIRLIYORUM?!
HAH FUTBOLUN ENTEL MAFYASI ALDI SAZI ELİNE YİNE BAŞLADI ALT YAPI NAĞMELERİ.
SEN BU KAFAYLA DAHA ÇOK KOMBİNE YAKARSIN.
Geçen hafta.
İSTİFAA İSTİFA DURSUN ÖZBEK İSTİFA...
ÖSTERŞUNS NE LAAN ŞEREFSİZLEER...
YUUUUU
YUUUF.
EVET ŞU ANDA BİR TARAFTAR KOMBİNESİNİ YAKIYOR SAYIN SEYİRCİLER...
DİRK KUYT'UN BABASI BALIKÇIDIR KÜÇÜK KUYT HER SABAH GÜN DOĞMADAN BALIĞA ÇIKAN VE ANCAK GECE YARISI EVE DÖNEBİLEN BABASINI İZLEYEREK BÜYÜR...
O NEDENLE DEMİŞTİR Kİ; BANA HER MAÇTA ÇOK KOŞUYOR ÇOK YORULUYOR DEMEYİN ÇÜNKÜ ASLA BABAM KADAR YORULMUYORUM...
YALNIZ O İŞTE Bİ KAÇAK ET DURUMU OLABİLİR BAŞKAN. GECE GECE O NE BALIĞI LAN?! SISISISISS...
ABİ BİZ MÜSAİT Bİ YERDE...
HOCAM SENİN FUTBOL DİREKTÖRÜNÜN ADI FUTBOL DIŞINDA HERŞEYLE GÜNDEME GELİYOR SEN NE KONUŞUYORSUN YA SEN RİKERİNK TUDOR'U ÖP BAŞINA KOY...
KİMİN KALIP KİMİN GİDECEĞİNE FUTBOLCU KARAR VERİR. FUTBOLCU CİN GİBİDİR CİN...
EVET ARKADAŞLAR BOĞAZI YÜZEREK GEÇİYORUZ ADLI ETKİNLİĞİMİZE HOŞGELDİNİZ! PARKURUMUZ KANLICA'DAN KURUÇEŞMEYE ŞEKLİNDE OLACAK DENİZDE HAFİF BİR AKINTI VAR ANCAK KORKACAK BİŞEY YOK GEREK CANKURTARAN TEKNELERİMİZ GEREKSE...
ŞŞ NE DİYO LAN BU ?..
HOCAM BİZ BU BOĞAZIN YARGICLARIYIZ SEN ONU BİLMEYENLERE ANLATIRSIN AZ MÜSADE ET...
BEBEKLİĞİMDEN BERİ BURDA YÜZÜYORUM MINA KOYİM...
ŞAKA MI YA BU ?..
TORPİİL!
BOMBAAA!..
AÇILIP KAPANARAK TERS BALIIIK!
AKINTI GÜÇLÜYMÜŞ LAN BAŞKAN?! LAAN!..
YUSUF ŞUNLARI Bİ AL YA ŞURDAN!..
BAK DÜNYA DERBİSİ NASIL OLUR SÖYLİYİM; GAASSARAY'IN HOCASI FATİH TERİM OLCAK FENER'İN HOCASI DA FATİH TERİM'İ DÖVEN ADAM OLCAK O ZAMAN DÜNYA DERBİSİ OLUR İŞTE O...
FENER'İN HOCASI DÖVDÜ. GÜNE GÖRE FENER YENMİŞ SAYILIR...
SKİMİ FENER YENMİŞ SAYILIR...
TRANSFORMIRS.
ALLAAHUEKBEER...
Lan?!
ALLAHU EKBEER...
YALNIZCA SECDEYE VARMAK İSTEMİŞTİM HOCAM!! ŞEREFSİZİM İSTEMEDEN, YANLIŞLIKLA DÖNÜŞTÜM...
ÇOK YAKINDA!
sami 3
cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
BEEEH BU NE SICAK BE ARKADAŞ OTURDUĞUM YERDE SIVILAŞTIM MINA KOYİM...
GİR Bİ SOĞUK DUŞ AL OLUM..., ANLIK BİLE OLSA İYİ GELİYOR.
YOK ABİ ONDAN SONRA DAHA ÇOK TERLİYORUM, EN UYUZ OLDUĞUM HAVALAR GELDİ...
TITITITI KARPUZ YE BİRAZ FERAHLATIR...
YA NE KARPUZU ARKADAŞ İŞETİYO O PA DAKKA BAŞI...
GEL DIŞARI ÇIKALIM İSTER SEN?
AMAN ABİ SAAT DAHA İKİ ALEV TOPU GİBİDİR ŞİMDİ...
DONDURMA ALIRIZ İYİ GELİR...
HIMM ŞİMDİ O OLURMUŞ.
MINA KİM GEÇEN HAFTA YAĞMURDAN, BU HAFTA SICAKTAN ISLANDIK...
SORMA YA, RESMEN ETLERİM BİRBİRİNE YAPIŞTI...
ETLER, ETLER, ETLER ETLEER, ETLER, ETLER.
Ahı ahı.
Dondurmacı...
Bıyrıııı...
SEN NİYE KÜLAH ALMADIN LAN ARTİST MİSİN?
BEN KÜLAHA ÇOCUKLUKTAN BERİ UYUZ OLURUM, HEP ELİME KOLUMA AKARDI YİYEMEZDİM...
E GÜNEŞİN ALTINDA SALLANA SALLANA YERSEN...
AĞIZIM HASSAS KIZIM YİYEMİYORUM ÖYLE.
PEKİ BEN BU DONDURMAYI CAN ALICI BÖLGELERİME YERLEŞTİRSEM O ZAMAN KÜLAHTAN YER MİSİN AKITA AKITA...
NÖY? NASIL CAN ALICI NOKTALARINA, NEREYE MESELA ÖHÖM...
SEN BİLİRSİN ONLARI, BAK Bİ SÜRÜ KORNET VAR, YARIM KİLO DA DONDURMA VAR, DENEYELİM Mİ EVDE...
ÖHÜM BİLMEM OLUR MU Kİ ASLINDA EVET ÖYLE YİYEBİLİRİM...
KORAY!
tıtı tıtı.
HOOP DURUN LAN DURUN LAN İYİ YAKALADIM SİZİ...
DUR OĞLUM YAVAŞ ÇATLIYCAN BU SICAKTA KOŞMA...
GİTTİ BİZİM FANTEZİ...
NOLDU OĞLUM DELİ DANA GİBİ KOŞUYOSUN, Bİ BOKLUK YOK DİMİ?
YOK YA HABERLER İYİ SİZİN ŞU KÖYGÖÇÜREN* MANTARLARI DURUYO MU?
EVET BUZDOLABINA KOYDUK BOZULMASIN DİYE...
GÜZEL, YAŞADINIZ ONLARA TALİP ÇIKTI, OKUTUCAZ.
NASIL, NEYSE ABİ DUR EVDE KONUŞURUZ.
Birazdan evde.
ABİ TEMİZ, HEPSİNİ BİRDEN DİREKT VERİYORUM Bİ ARKADAŞA, BEN HALLEDİCEM...
OLUM BEN ÖYLE GAZA GELDİM AMA HİÇ BİLMEM BU MEVZULARI...
YA ZATEN Bİ KERELİK HAREKET BİŞEY BİLMEMİZE GEREK YOK...
DUR ABİ DONDURMA YER MİSİN, RAHAT Bİ ANLAT SONRA.
YERİM AMA ÖNCE Bİ DUŞA GİREYİM...
KIZIM SAKATA GELMEYELİM LÖ MAFYASI VAR, POLİSİ VAR. SKİ TUTARIZ VALLA...
BİLMEM Kİ BEN DE KILLANDIM AMA.
BİRİ YAKALARSA MALI NERDEN ALDIN DERSE.
ORMANDAN TOPLADIK MINA KOYYIM NE KİMİ?
AHI AHI AHI DOĞRU DEDİN.
Az sonra.
MORUK YAKALANIRSAN NE OLCAK, TANIYO MUSUN ADAMI?
TANIYORUM TABİ ABİ RAAD OLUN, ADI KRİSTOFIR İRLANDALI, ADIMI DA BİLMİYOR.
EE SEN NERDEN TANIYOSUN?
YA BARDA TAKILIRKEN TANIŞTIK, KONU BURAYA GELDİ, HASTAYMIŞ.
SKİLMEYELİM.
ZATEN Bİ DURUM OLSA BİLE SİZİ SATMAM...
TITITITI...
E İYİ AMA DİKKAT ET...
BAŞINA BİŞEY Mİ GELDİ ACABA?
aha.
OHA O MANTARLARIN EDERİ BU KADAR VAR MIYDI LA?.. EVLADİYELİK MINAKİM?!
YOK AMA GÜZELCE İTELEDİM KERİZTOFIRA, RAHATLASIN İYİCE.
OHA İNSANIMIZI YANLIŞ MI TANITTIN? TITITITI.
İRLANDA'DA BENİ AZ SKMEDİLER KIZIM.
KORAY'A BAK MALA BAĞLADI...

Furkanözçoban
APARTMANIN ÇATISI AKIYOR HAZIR YAZ AYLARINDAYKEN YAPTIRALIM DİYORUZ...
BANA NİYE SORUYOSUN KARDEŞİM YÖNETİCİ SENSİN, GİT YAPTIR.
HAYIR SİZİN BELKİ Bİ TANIDIĞINIZ FALAN VARDIR DİYE HAYATINIZ ÇATILARDA GEÇİYOR İLLA Kİ VARDIR...
Sniper olduğumu kapıcıya söylememeliydim.
SENTOR ve TİNDER
OHA LAN HATUN KABUL ETTİ NE YAZİİM?
BULUŞALIM DE YER SAAT SÖYLE DİREK...
TAMAM.
FOTOGRAF İSTİYO...
E YOLLA...
NASI İYİ Mİ BÖYLE? BANA BAK BELDEN AŞAĞISINI ÇEKME HE..!
TAMAM LAN İYİ İŞTE BOZMA.
Bİ KAÇ TANE ÇEK BULUNSUN YOLLARIZ SAĞA SOLA MINAKİ!
HOBAA KALP ATTI! GEÇ KALMA DİYO!
SEN DE FOTOGRAF İSTE LAN...
VAR OĞLUM ONUN Bİ SÜRÜ...
İSTE LAN TANGALI İSTE...
BEN KAÇTIM HACI DAYI! AKŞAM EVE GEÇ GEL HEE...
ŞANSLI PİÇ...
AÇIK KONUŞCAM DÜRÜSTLÜK BENİM İÇİN HERŞEYDİR BATAN SÖYLEYEBİLİRDİN DURUMUNU. BENİM DE KEDİM VAR SONUÇTA HAYVANSEVERİM, YOK DEMEZDİM Kİ...
SORUN OLMAZ DİYE DÜŞÜNDÜM...
ÜZGÜNÜM CANIM EKSİ PUAN ALDIN.
HESABI İSTİYELİM Mİ?
Gece
NOLDU LAN SEKS OLDU MU?
BEĞENMEDİM KIZI KANKA YA 2 BIRA İÇİP KAÇTIM...
GEÇENDE YİNE BEĞENMEMİŞTİN.
SEÇİCİYİZ KANKA
DOKTORUM.NET SİZ SORUN DOKTORUNUZ YANITLASIN
SENTOR YILMAZ. Merhaba hocam bacak nakli mümkün müdür acaba? Bir de maliyeti nedir Teşekkür ederim.
ALİ BABA KIRK HARAMİLER...
MAGARAYA KLİMA TAKTIRMAKLA ÇOK İYİ ETTİN ALİ BABA...SAYENDE SERİN SERİN OTURUYORUZ.
AYNEN ÖYLE.
KERİZİM
ETRAFINIZ SARILDI ALİ BABA! TESLİM OLUN! KİMSEYE ZARAR GELSİN İSTEMİYORUZ...
NOLUYO LAN?!
YERİMİZİ ÖĞRENMİŞLER.
NASI BULDULAR Kİ?.

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

ORADAYDIM

Bodrum depremini bire bir yaşamış biri olarak, size o meşum gecede başıma gelenleri (başka bir açıdan) anlatmak istiyorum. Genelde depremzedeler yaşadıklarını “Ben o sırada içiyordum…” diye anlatmaya başlamaz. Zaten sallanmaya yatkın bir insanın bir de yeryüzü tarafından sallanması pek ciddiye alınmaz diye tahmin ediyorum. Ben o sırada içiyordum. Akşam yemeklerinin ardından, eser miktarda alkol almaya devam edip -gündüzün yorgunluğu bastırınca- makul saatlerde odalarının yolunu tutmuş arkadaşlarımı uğurlamış, sevgili karıma “birazdan ben de geliyorum” yalanını söylemiş, karımın gitmesinden bir saat sonra “şu sigarayı da içer kalkarım” sınırına kendimi inandırmış, telefonda çaldığım yüksek müzikaliteden dörtnala uzaklaşarak Yıldız Tilbe'nin kapılarına dayanmış ve artık tahmin edilebileceği gibi yeni kadehlere sevdalanmış bir mecnun gibi oturuyordum. Buz kovasının kapağını açıp soğuk suyla karşılaşmanın üzüntüsünü yaşarken sallanmaya başladı her yer. İlk aklıma gelen, odaya epey süre önce gitmiş ailem oldu. Karıma ve evladıma kol kanat germek, onlara bu sallantılı anlarda dimdik bir erkekleri olduğunu göstermek için kat etmem gereken uzun bir mesafe vardı. Sallantı biter bitmez ayağa kalktım. Büyük bir sarsıntı olmasına rağmen görebildiğim kadarıyla herhangi bir yıkım olmamıştı. Ayağa kalktığımda hâlâ sallanıyor olmamın depremle değil aldığım alkolle ilgili olduğunu sanıyorum. Önümdeki ılık rakıya baktım. Kısa bir an (insanı duyarsız göstermeyecek kadar kısa bir an), “Nasılsa bitti deprem, bitirip öyle mi gitsem,” diye düşündüm. Elbette böyle bir şey yapmadım. Sadece bir yudum daha alıp (vakit kaybı olarak değerlendirilemeyecek kadar küçük bir yudum) odaya doğru koşmaya başladım. Ailemin yanında olmam gerekliliğinin müthiş sorumluluğuyla koşarken, beynimin affedilebilecek kadar küçük bir köşesinden, kadehin geri kalanına bir şekilde döneceğimin sinyallerini alıyordum. İnsanoğlu böyledir işte; en büyük afetlerin içine bile o afetten etkilenmeyen minik bir parça saklayabilir. Bunda bir sorun olduğunu sanmıyorum, çünkü bu minik ve sinsi parça dışında geriye kalan her şey duyarlılıktır.

Ailemi ve diğer müşterileri pansiyonun ön bahçesinde buldum. Görünüşe göre, parantez içlerinde yaşadığım duygular sandığımın aksine beni geciktirmeye yetmişti. Toplaşan insanlara yaklaşırken karımın göz ucuyla beni izlediğini fark ettim. Normal şartlarda, gece geç saatlerde odaya hırsız gibi girip yatağa yılan gibi süzülecek ve böylelikle dertsiz bir yarına uyanacakken, yaşanan deprem gizli hayatımı açığa çıkarmıştı. Karıma, “İyi misiniz?” diye sorarak oğlumun kafasını okşadım. Ters bir cevap gelmedi. Beni açığa çıkaran bu deprem aynı zamanda beni gizleyecek kadar da büyüktü. Depremzedeler heyecanlıydı. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Toplulukta, “yalnız baya salladı” düzeyindeki insanların yanında, tektonik coşkuya kapılan mini Ahmet Ercanlar da vardı. Karım ise direkt ölçüm yaparak (“en az 6.5”) sismografik bir fark ortaya koyuyordu. Ben, sallandığım belli olmasın diye hareketsiz kalmaya gayret ediyordum, zira karım en ufak bir hareketliliği nerdeyse hatasız tespit edebiliyordu: “En az 120 promil.”

Hararetli tartışmaların koyu bir mırıltıya dönüşerek sıkıcı bir hal aldığı dakikalarda, kimseye fark ettirmeden ufak bir gezintiye çıkınca, pansiyon sahibini oyun parkındaki kaydırakta yatarken buldum. Uyuyordu. Belli ki müşteriler odalarından fırlayıp bahçeye doluşunca, depremi önemsememesine rağmen, olay yerine intikal etmiş fakat kısa sürede uykusuna teslim olup kaydırakta can vermişti. Canı kriz yönetmek istemiyordu. Karşısında durup seyrettim. Depreme kaydıraktan kayarken yakalanmış, ayakları yere değer değmez de korkudan bayılmış gibi görünüyordu. Keşke krizi ben yönetseydim diye düşündüm: *“Odalara gitmeyin dostlarım! İçlerinizden bazılarınızın büyük bir aymazlıkla 'ne olacak ya gidelim yatalım' dediğini duyar gibiyim. Neyse ki ben varım, buradayım! Rahatlık adı altında ölümle dalga geçen bir salaklığa kurban gitmenize asla izin vermeyeceğim. Burada, bu bahçede minik bir yaşam alanı tesis edeceğiz. Aranızdan kaslarına güvenen üç gönüllü erkek istiyorum. Onlar sahilden şezlong getirecek. Diğer erkekler ve kadınlar civarlardan pike ve yastık temin edecek. Yaşlılar burada kalarak uyumaya meyilli çocukları bağırlarına basacak. Haydi dostlarım depreme gününü gösterelim. Artçıları püskürtelim! ”*

Pansiyon sahibini izlerken karım bir anda yanımda belirdi. Demek ki beni izlemişti. “Neredeydin sen, sarhoş musun?” diye sordu. “Ne alakası var!” diyerek deprem sırasında sahilde olduğumu iddia ettim. Verdiğim cevap, sorduğu sorunun içini doldurmaya yetmeyince, yıldızları seyrettiğim, küçük çaplı bir meteor yağmurunun şahidi olduğum iddialarıyla yokluğumu doldurmaya gayret ettim. Aslında iyi gidiyordum, çünkü karım yıldızları seyretmeye bayılır, meteor yağmurlarının hastasıdır. Fakat ne yazık ki, tam o sırada, sevgili garsonumuz Mali yanımıza yanaşarak kendi depremini anlatmaya başladı: “Ben tam o sırada Fırat abiye bir şeye ihtiyacın var mı, diye sormaya gidiyordum…” Ah be Mali, sağ olasın, buza ihtiyacım vardı, ama şimdi değil be oğlum… Bir müddet bakıştık karımla. İlk artçı sandığımdan da şiddetli gelmişti. Boşluklar meteorlarla bile dolmuyordu. Gözlerimi kaçırdım. O an söyleyemesem de içimden geçen kelimelere sığındım: Hayat bir sallantıdır sevgili karıcığım, önemli olan ayakta kalmaktır.

Tüm pansiyon şezlonglar halinde bahçeye yayıldık. Aileler birbirlerinden birer metre arayla küçük yatak odaları meydana getirdiler. Aramızda duvarlar yoktu. Birbirimizi daha yakından tanıyacaktık. Horlayan erkekler ve huzursuz bebekler iyot gibi açığa çıkacaktı. Daldıktan kısa bir süre sonra horladığım gerekçesiyle karım tarafından uyandırıldım. Uyandırılmalarım art arda devam etti. Demek ki uyandırıldıktan hemen sonra yeniden dalıyor ve derhal horlamaya devam ediyordum. Her şeyi ölçebilen karımın dürtme kararlılığına bakılırsa horlama desibelim yüksek olmalıydı. Kamuya açık bir yatak odasında olduğumuz düşünülürse haklıydı. Sanırım beşinci ya da altıncı dürtülmemin ardından kalkarak bahçedeki tuvalete gittim. Yüzümü yıkayıp ayılmaya çalıştım. Geri döndüğümde bahçeye tam bir huzur hâkimdi. Bu huzuru bozmaya hakkım yok, diye düşündüm. Sahile doğru sallana sallana yürüdüm. Orada, sahildeki bir masada iki parmak rakı beni bekliyordu. Onu içecek ve bütün artçıları bertaraf edecektim.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 TEMMUZ 2017 | Sayı: 517

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaramız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ

Habertürk, "deve sidiği" tartışmasında reytingin tadını alınca, aynı isimlere “kadın sünneti” konusunu tartıştırdı.

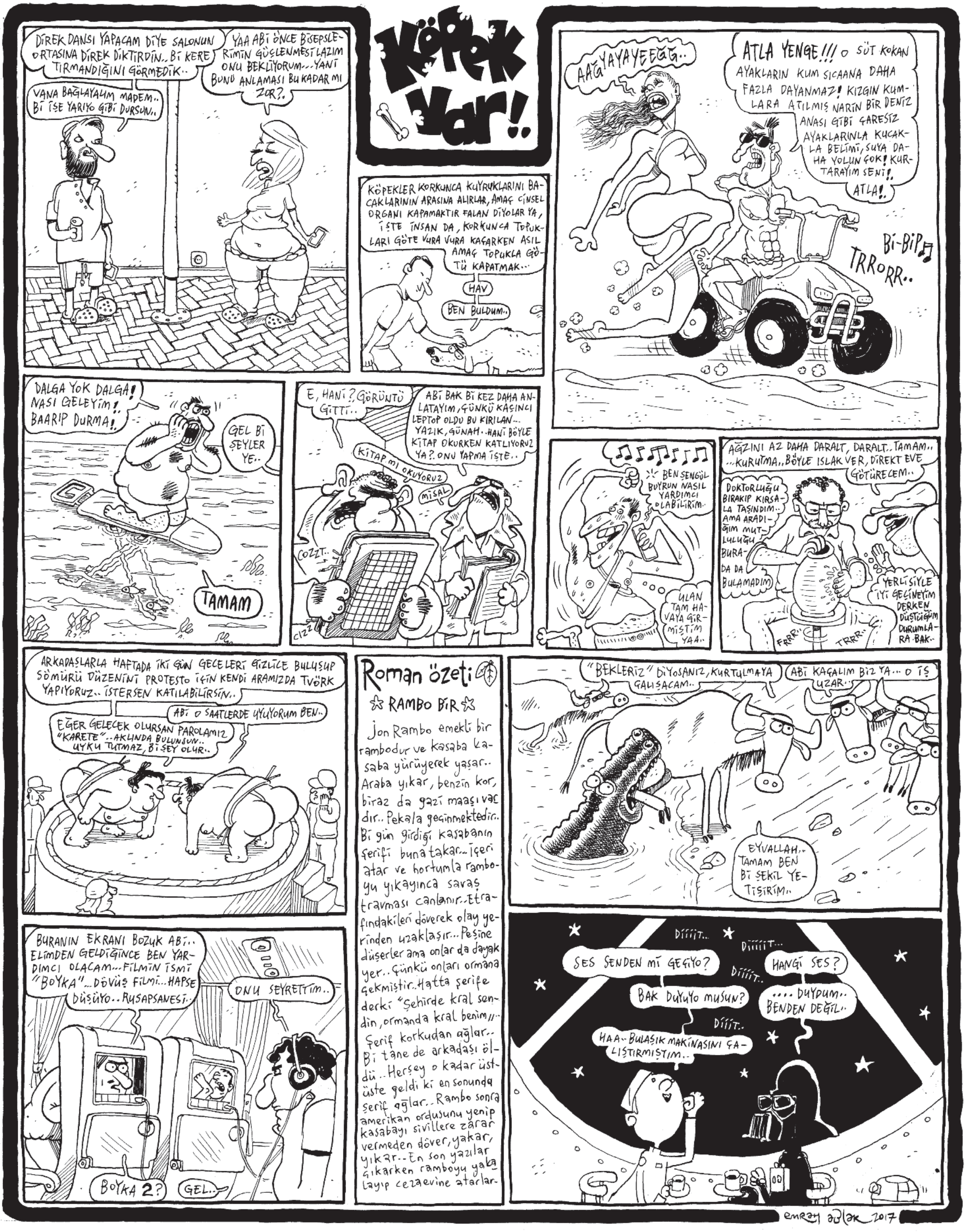

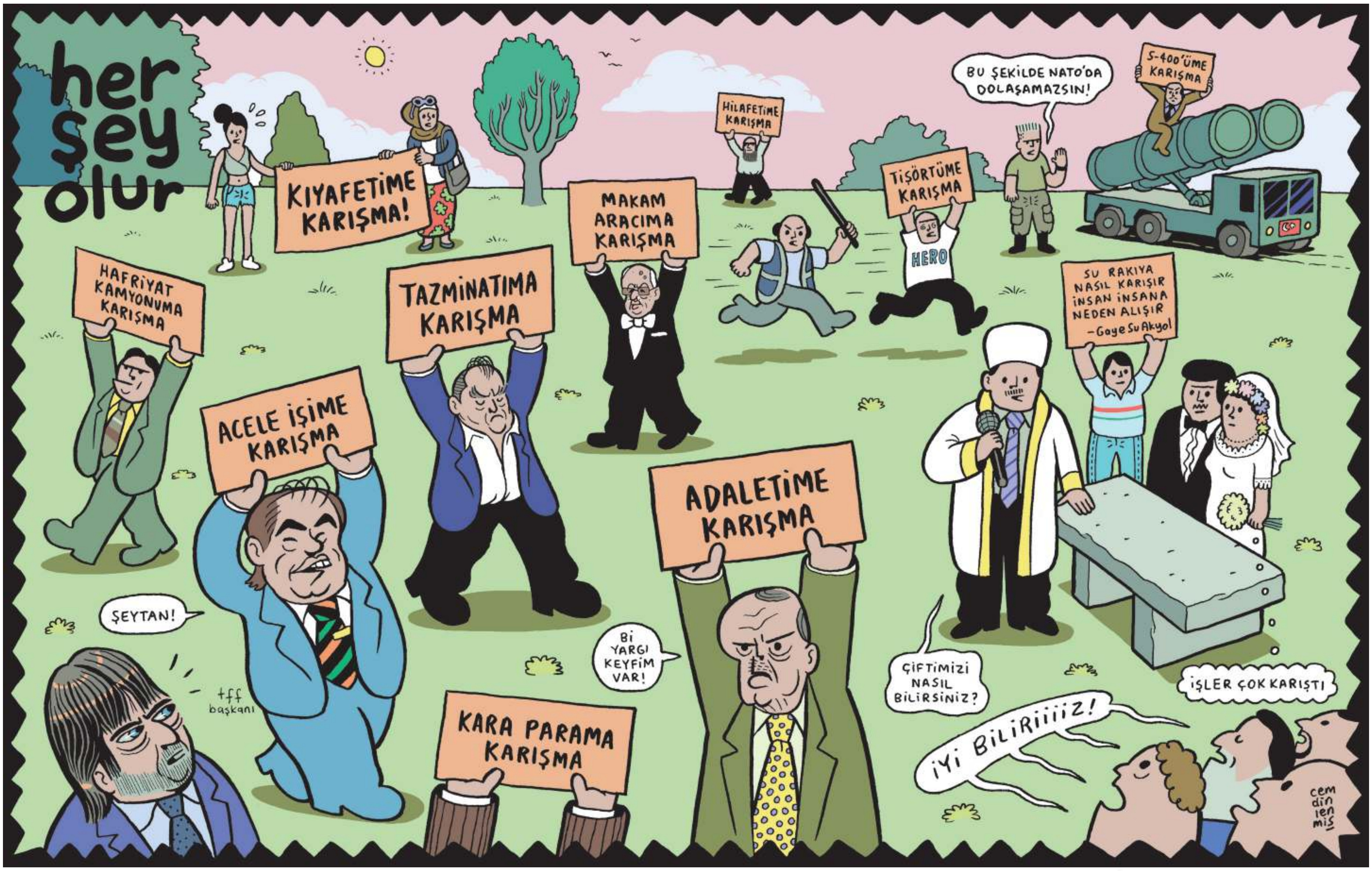
UYKUSUZ

3 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/31 No: 518
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Forbes dergisinin "kadınlar için tehlikeli on ülke" listesinde Türkiye 9. sırada...

KÖPEK VAR!.
DİREK DANSI YAPACAM DİYE SALONUN ORTASINA DİREK DİKTİRDİN.. Bİ KERE TIRMANDIĞINI GÖRMEDİK..
YAA ABİ ÖNCE BİSEPSLERİMİN GÜÇLENMESİ LAZIM ONU BEKLİYORUM... YANİ BUNU ANLAMASI BU KADAR MI ZOR?.
VANA BAĞLAYALIM MADEM.. Bİ İŞE YARIYO GİBİ DURSUN..
KÖPEKLER KORKUNCA KUYRUKLARINI BACAKLARININ ARASINA ALIRLAR, AMAÇ CİNSEL ORGANI KAPAMAKTIR FALAN DİYOLAR YA, İŞTE İNSAN DA, KORKUNCA TOPUKLARI GÖTE VURA VURA KAÇARKEN ASIL AMAÇ TOPUKLA GÖTÜ KAPATMAK...
HAV
BEN BULDUM..
AAĞYAYAYEEĞĞ..
ATLA YENGE!!! o SÜT KOKAN AYAKLARIN KUM SICAĞINA DAHA FAZLA DAYANMAZ! KIZGIN KUMLARA ATILMIŞ NARİN BİR DENİZ ANASI GİBİ ÇARESİZ AYAKLARINLA KUCAKLA BELİMİ, SUYA DAHA YOLUN ÇOK! KURTARAYIM SENİ!. ATLA!.
Bİ-BİP
TRRORR..
DALGA YOK DALGA! NASI GELEYİM!. BAARIP DURMA!.
GEL Bİ ŞEYLER YE..
TAMAM
E, HANİ? GÖRÜNTÜ GİTTİ..
ABİ BAK Bİ KEZ DAHA ANLATAYIM, ÇÜNKÜ KAŞINCI LEPTOP OLDU BU KIRILAN... YAZIK, GÜNAH.. HANİ BÖYLE KİTAP OKURKEN KATLIYORUZ YA? ONU YAPMA İŞTE..
KİTAP MI OKUYORUZ
MİSAL
COZZT..
CIZZ
BEN ŞENGÜL BUYRUN NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM..
ULAN TAM HAVAYA GİRMİŞTİM YAA..
AĞZINI AZ DAHA DARALT, DARALT.. TAMAM.. ..KURUTMA.. BÖYLE ISLAK VER, DİREKT EVE GÖTÜRECEM..
DOKTORLUĞU BIRAKIP KIRSALA TAŞINDIM.. AMA ARADIĞIM MUTLULUĞU BURADA DA BULAMADIM
YERLİSİYLE İYİ GEÇİNEYİM DERKEN DÜŞTÜĞÜM DURUMLARA BAK..
FRRR..
TRRR..
ARKADAŞLARLA HAFTADA İKİ GÜN GECELERİ GİZLİCE BULUŞUP SÖMÜRÜ DÜZENİNİ PROTESTO İÇİN KENDİ ARAMIZDA TVÖRK YAPIYORUZ.. İSTERSEN KATILABİLİRSİN..
ABİ O SAATLERDE UYUYORUM BEN..
EĞER GELECEK OLURSAN PAROLAMIZ "KARETE".. AKLINDA BULUNSUN.. UYKU TUTMAZ, Bİ ŞEY OLUR..
Roman özeti
RAMBO BİR
Jon Rambo emekli bir rambodur ve kasaba kasaba yürüyerek yaşar.. Araba yıkar, benzin kor, biraz da gazi maaşı vardır.. Pekala geçinmektedir.. Bi gün girdiği kasabanın şerifi buna takar.. İçeri atar ve hortumla ramboyu yıkayınca savaş travması canlanır.. Etrafındakileri döverek olay yerinden uzaklaşır.. Peşine düşerler ama onlar da dayak yer.. Çünkü onları ormana çekmiştir. Hatta şerife der ki "Şehirde kral sendin, ormanda kral benim". Şerif korkudan ağlar.. Bi tane de arkadaşı öldü.. Herşey o kadar üst üste geldi ki en sonunda şerif ağlar.. Rambo sonra amerikan ordusunu yenip kasabayı sivillere zarar vermeden döver, yakar, yıkar.. En son yazılar çıkarken ramboyu yakalayıp cezaevine atarlar.
"BEKLERİZ" DİYOSANIZ, KURTULMAYA ÇALIŞACAM..
ABİ KAÇALIM BİZ YA... O İŞ UZAR..
EYVALLAH.. TAMAM BEN Bİ ŞEKİL YETİŞİRİM..
BURANIN EKRANI BOZUK ABİ.. ELİMDEN GELDİĞİNCE BEN YARDIMCI OLACAM... FİLMİN İSMİ "BOYKA"... DÖVÜŞ FİLMİ... HAPSE DÜŞÜYO.. RUSAPSANESİ..
ONU SEYRETTİM..
BOYKA 2?
GEL..
DİİİİT..
SES SENDEN Mİ GELİYO?
HANGİ SES?
BAK DUYUYO MUSUN?
.... DUYDUM.. BENDEN DEĞİL..
HAA.. BULAŞIK MAKİNASINI ÇALIŞTIRMIŞTIM..
emrah ablak 2017

TBMM Başkanı İsmail Kahraman'a 5 milyon TL'lik Mercedes alındı.

AKP'li Uşak Belediye Başkanı'nın elini sıkmayan esnaf korumalar tarafından dövüldü.

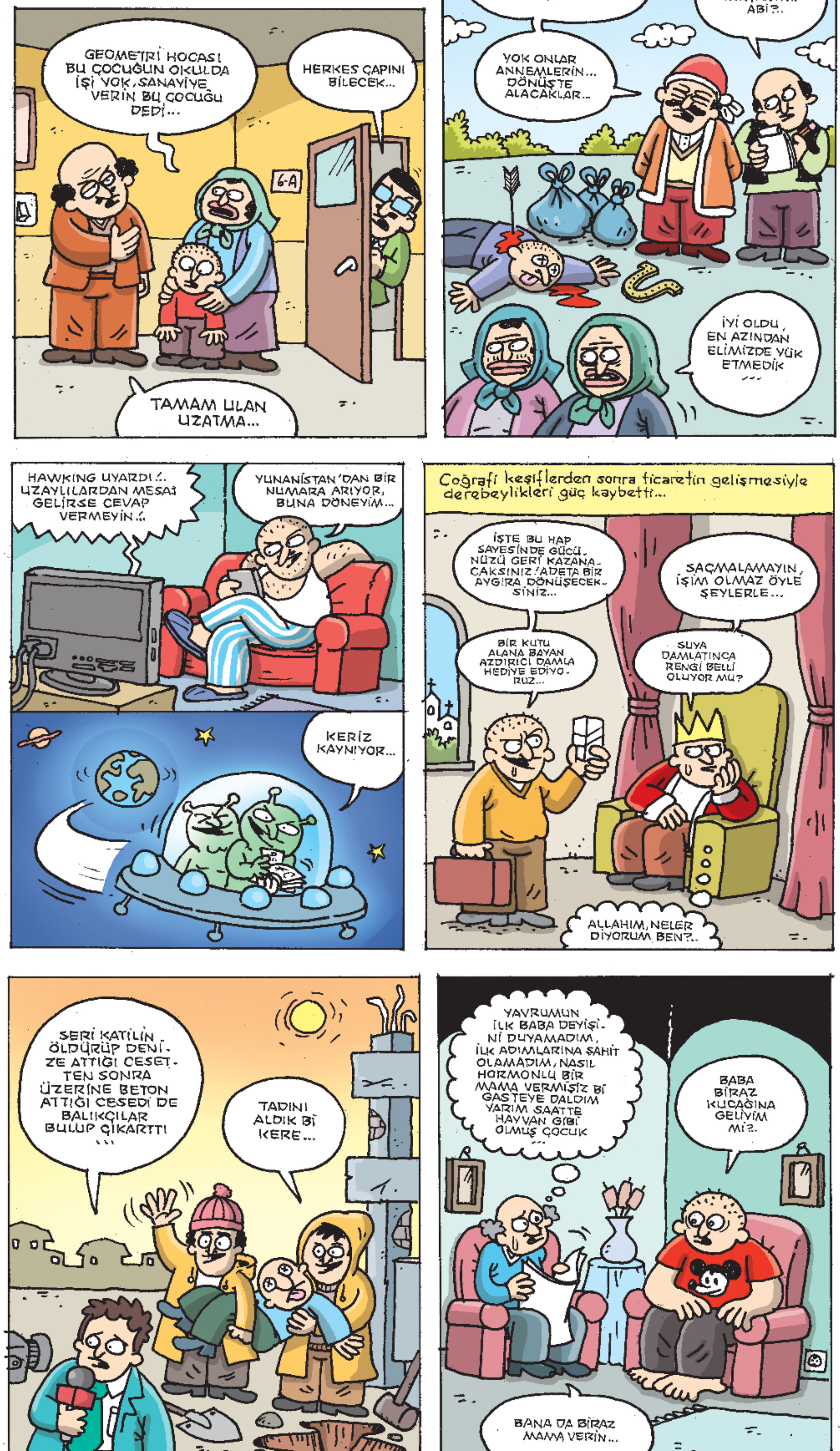
MEB-ENSAR işbirliği

Müftülüklere resmi nikah yetkisi verilmesiyle, çocuklara yönelik cinsel istismar vakalarının üstünün örtüleceği iddia ediliyor.

Mustafa Satıcı

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Deodoran şişesinin kapağını açık sanıyorsun, çevirmeli ya çünkü bazıları, biraz çevir sağa ya da sola, orasını şu an net hatırlamıyorum, sağ mıydı sol muydu pek bilemiyorum, kapanıyor, ters yönde şeyapıyorsun, açılıyor ya, off, ne diyordum ben, hemen karıştı, **ya işte açık sanıyorsun da aslında kapalıymış ya ağzı**, basıyorsun parmağınla da kaskatı oluyor ya öyle, duruyor öyle, sen hiç öyle bir şey beklemezken, konturpiyede de kalıyorsun, off, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun. Ben mesela şu anda çok hüzünlendim. Hem aklıma geldi, hüzünlendim, hem de nasıl bir anlatamadım olayı, kurduğum cümleye bak diyerek hüzünledim. Hüzüncüm ikiye katlandı. Durduk yere ya. Yazmayaydım keşke. Ama yazdım işte bir kere. Yazınca da kalıyor öyle.

æ Dün de erikçi çocuk bozdu hesabımı, o oldu. Bir arkadaşla Kadıköy'deydik akşam. Yedik içtik, konuştuk öyle. Tam mekandan ayrılıp evlere doğru şeyapçaz, dedim "erik alayım madem şuradan". Manav var orada. Bakkal ama. Yaptım hesabımı. Cebimde on yedi buçuk lira var. Erik on beş lira. Yarım kilo alırsam yedi buçuk veriyorum, on lira cebimde kalıyor, o da eğer altıyoldan taksiye binersem o on lira beni eve kadar götürüyor, hatta sekiz buçuk dokuz lira kadar tutuyor, üstü de kalsın bile diyebiliyorum. Manavda gençten bir çocuk vardı. Dedim "yarım kilo erik alacağım". Yedi buçuk liramı da hazırlamışım. Çocuk eriği çaldı poşete, tarttı, etiketledi, beni içeriye gönderdi. Bakkal olan kısma. Parayı orada ödeyeceğim, kasada. Etikete baktım şöyle bir, dokuz lira altmış kuruş yazıyor. Gramaj olarak tam olarak altı yüz kırk iki gram. Ulan ayı çocuk. Beş yüz gram nerede, altı yüz kırk iki gram nerede. Yedi buçuk lira nerede, dokuz lira altmış kuruş nerede. Bütün hesabımı bozdun. Bir de havalı ki. Hiç demiyor ha. "Fazla koydum ama sorun olur mu" demiyor. Pis ya. Edasından geçilmiyor. On lira verdim, kırk kuruş geri aldım. Kasaya kadar gitmişken de geri adım da atılamıyor. Yedi lira doksan kuruş kaldı cebimde. Yuvarlasan sekiz lira. Yetmiyor. Taksiye yetmiyor. Öyle elimde erikler, kara kara düşünürken, arkadaşım, "ben de o yana gidiyorum, beraber gidelim, seni bırakayım" dedi, canıma can oldu. Takside giderken öyle, cebimdeki yedi lira doksan kuruşu arkadaşıma zorla da olsa verdim, biraz da erik verdim. Yıkamadan yemeye başladı erikleri ayı. Bu arada evin önüne doğru ışıklarda fren sıkınca bizim taksi, gecenin karanlığında bir adam, taksi şoförüne seslenerek, "balataların ötüyor" dedi. Taksi şoförü de "la havle" dedi. Manyakça bir gündü.

æ "Neskahve diyenlerin istisnasız tamamı iyi insan. **–Volkan Karakoçak-**

æ Tankut Ağabey, zamanında yok pahasına satın aldığı, ancak şimdilerde ise paha biçilemeyen, her köşesini bambu ile donattığı, Darıcada'ki yazlığına çağırdı beni geçenlerde. "Hem gelmişken benim kıçtan takma motoru da tekneye taşıtacağım sana, armatör Vahit Bey'in hediyesi, depoyu da toparlarız yorgun gelme, erken gel, hava serinken gel" diyerek çağırdı hem de beni. Gecikeceğim korkusu bir yandan, serin havayı kaçıracağım korkusu bir yandan, gözüme uyku girmedi o gece resmen. Yine de geç kalmadım ama. Motoru taşıttıktan sonra sürdü beni depoya. Tankut Ağabey deponun kapısındaki kilidin yağsız kalmış olmasına söylendi önce biraz, sonra demir kapıyı açtı. O anda büyük büyülendim. Tepeleme bambu sepetlerle doluydu depo. Sepetlerin içinde envayi çeşit çizgi romanlar. Ama en çok da Tommiks. "Sana vereceğim bu Tommiks'leri, bakma güzel çocuktu Tommiks, adam vuruyordu belki ama seçerek vuruyordu, öyle herkesi de vurmuyordu, içinde insanlık vardı, ışıl ışıl bir çocuktu Tommiks" dedi. Elime birkaç Tommiks sıkıştırdı, sonra da, "düş önüme, daha bahçedeki kuru yaprakları temizleteceğim" sana dedi. O gün beni iki Tommiks'e, iki bambu sepet kokusuna ırgat gibi çalıştırdı. Resmen öyle oldu o gün. Ress-men ama. Eve döndüğümde belim inciniyordu.

æ Geçenlerde Koşuyolu'nda elinde sopasıyla kedileri rahatsız eden zihinsel engelli kardeşimizle biraz münakaşa ettik doğal olarak. Ben kendisine zihinsel engelli diyorum, mahalleli deli diyor. Dikkatimi çeken, beni görür görmez sopasını inceden saklamaya çalışması oldu zihinsel engelli kardeşimin. Çok da uzatmayayım, "sakın dokunma bak kedilere" dedim. "Ama onlar da insan yiyor" diye cevap verdi. Dedim "yiyecek tabii insan, yemesin mi yani insan, elbet yiyecek insan". Saçma bir muhabbetti.

æ Allah'ım beni neyle sınıyorsun bilmiyorum ama gerçekten çok büyük sınanıyorum, resmen o oluyor. Benim o adına karpuz denilen şeyle aramın hiç ama hiç iyi olmadığını artık çook kişiler biliyor. Böyle bir şeyi niye bilsinlerdi ama biliyorlar işte. Yazıyorum anlatıyorum çünkü. Off yaa. Ben bu kadar sevmezken karpuzu, karpuz eve asla giremezken, karşımda kimse karpuz yiyemezken, benim bulunduğum ortamda karpuz olamazken, Hazar Bey karpuzun büyük hastası çıktı, ağlasam ağlıyorum rüyalarımda, o oluyor. Tatilde ben havuzdayken masaya gelmiş karpuz, garson da nereden bilecek, Hazar Bey de,.. off yaa,.. düşündükçe çıldırasım geliyor. Bir de doktor tavsiyesi şimdi. Diş çıkarıyor Hazar, doktorun söylediğine göre, en güzel şey karpuzmuş. Soğuk soğuk olacağımış. En son, marketten, küçük boyutta da olsa karpuz alındı eve, acımı nasıl anlatsam bilemiyorum. Ben yine görmüyorum karpuzu. Yine bir şekilde saklanıyor benden, ben yokken yeniliyor, ama ben yine de o karpuzun evde olduğunu biliyorum ya,.. off yaa.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

cihan ceylan

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

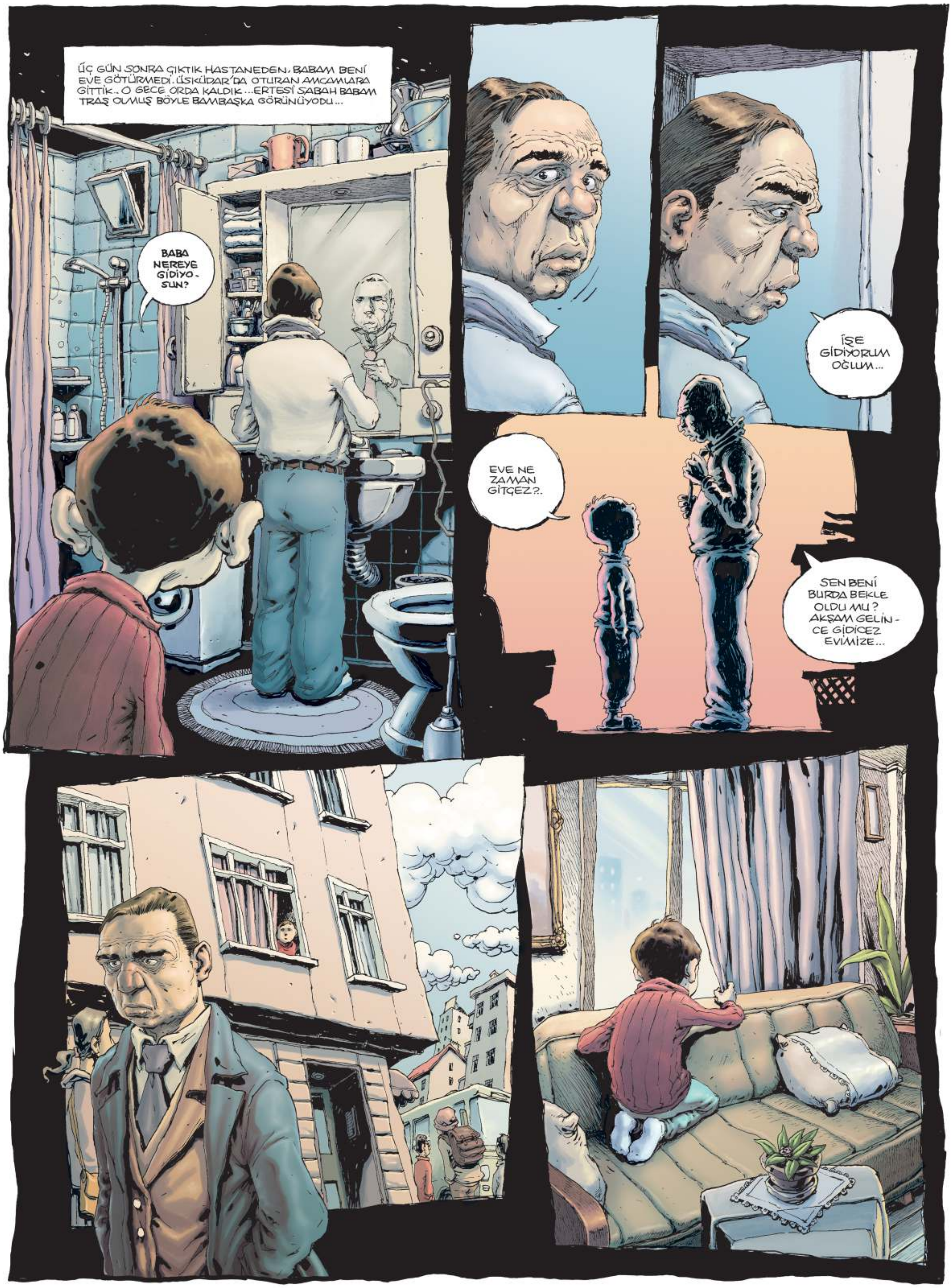
Kara Para, Nereden Buldun ve Nereye gitti

Yasadışı yollarla elde edilmiş kazancı anlatmak için kullanılan “kara para” tabiri, Türkiye’de genellikle işleyişini tam olarak kavrayamadığımız ve üstelik daha çok nasıl para kazandığını anlayamadığımız ve zarar ettiğine emin olduğumuz işletmeler için kullanılıyor. Ne zaman akıllarda *“Yahu burası nasıl para kazanıyor?”* sorusu belirse, *“Kara para aklıyorlar abi,”* peşinden koşuyor. Bir yandan neden hemen hepimizin kendimizi ülkedeki bütün işletmelerin CFO’su gibi hissettiğimizi merak etmiyor da değilim: Bize ne arkadaş? Şirket kârlı mı değil mi neden bu kadar dert ediyoruz? Tabii doğal olarak her işten de anlamıyoruz. Ama çok az insan nasıl para kazandığını anlamadığı yerin belki de para kazandığını ve kendisinin bunu anlamadığını kabulleniyor çünkü bir işletmenin ne kadar para kazandığını hemen herkes sürekli olarak hesaplıyor.

Şimdi şurada 80 milyon kişiyiz, birbirimizi biliriz, numara yapmayalım. Çoğumuz bir yere yemek yemek için oturan iki kişinin ilk yaptığı şeyin oturdukları müessesenin elektriğini, suyunu, kirasını; sonra da kendi ödediklerinden yola çıkarak ciroyu ve işletmenin olası kârını bulduğunu biliyoruz. Tabii bunu ilk randevularımızda falan içimizden yapıyor, potansiyel sevgilimize sırıtırken bir yandan da:

“Ayda bin lira elektrik gelse, beş yüz su de, beş yüz de tabela vergisi vesairesi, iki bin eder. Beş kişi çalışıyor, iki vardiya olsa on, asgari ücretten on sekiz bin yapar. Şef garsona, aşçıya biner lira daha ver yirmi bin. Üç bin lira da peçete, deterjan, muhasebeci, ıvır zıvır ekle sen ona. E yeri merkezi, temiz yirmi beş bin kira veriyordur, yani aylık elli bin sabit gider diyelim. On masa var, ortalama bizim gibi iki kişi otursa, bizim hesap yüz civarı gelecek, bin lira eder. Masalar sabahtan akşama on kere dolup boşalsa on bin. Şu yiyip içtiklerimizin maliyeti en fazla bunun yarısı, demek ki günde beş bin eder, haftada beş gün böyle çalışsa iki gün hiç iş yapmasa ayda yüz bin. Ne etti? Ayda elli bin kâr. KDV’sini, kurumlar vergisini düş, nereden baksan yirmi bin kalır. Güzel para.”

YERALTI ÖYKÜLERİ — “ALTIN BİLEZİK” — ERSİN KARABULUT
geçen haftadan devam

diye düşünüyoruz. Ama işte bazen hesabın içinden çıkamadığımız oluyor, *“Ulan iki saattir burada oturuyoruz, bizden başka iki kişi geldi. Gün boyu böyle olsa, iki saatte üç masadan on saatte otuz masa eder, e masa başı kâr elli liraydı, günde bin beş yüz, ayda otuz bin anca yapar. E aylık masrafı bundan daha fazla, ergo, kara para aklıyorlar!”*

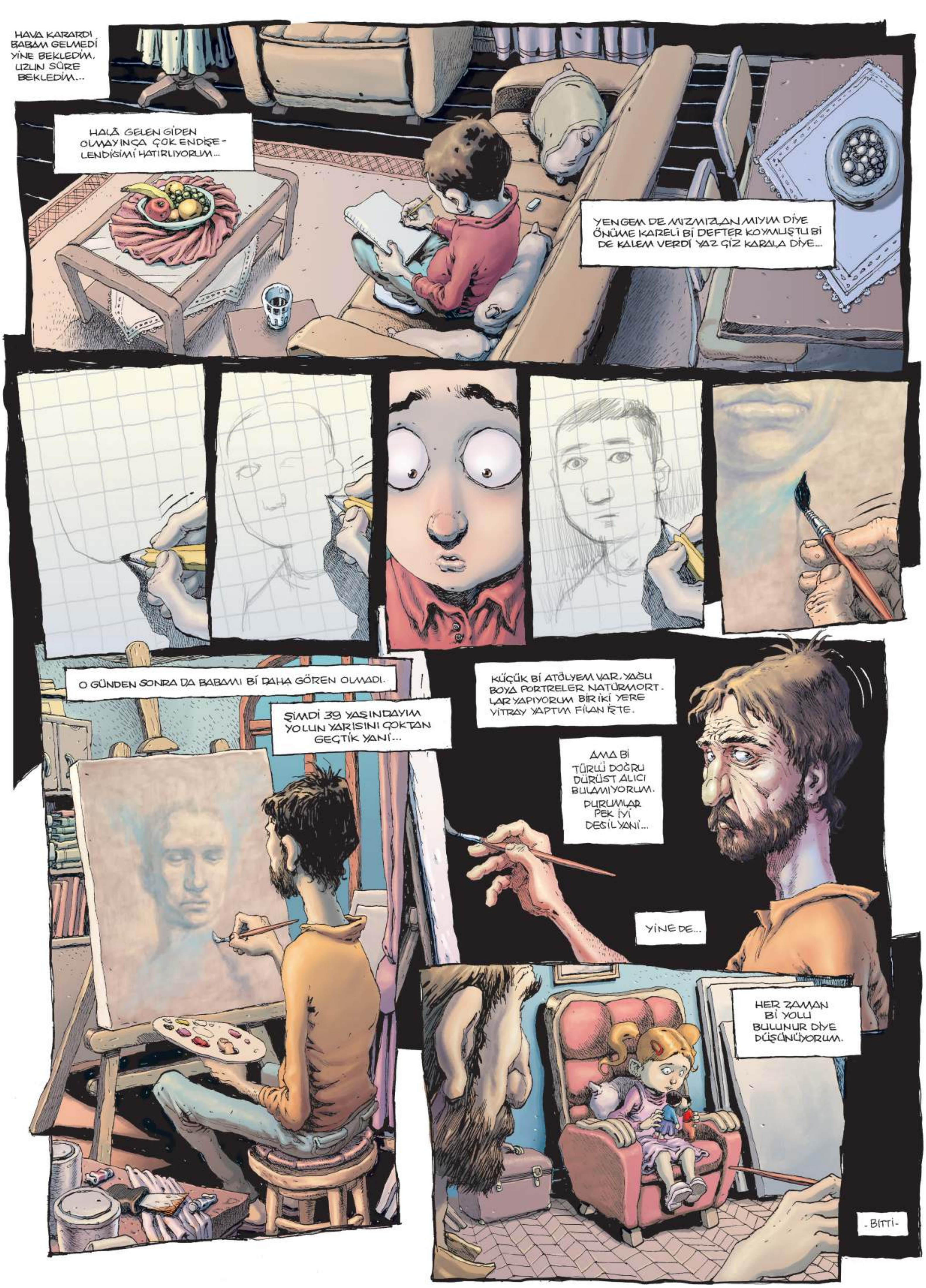
İyi ama kara para aklayan adam keriz mi kardeşim? Neticede ben kara para aklayacak olsam, kâr eden bir işletme kurar, işletmenin kârını yüksek gösterir böylece elimdeki kara paranın vergisini öder aklarım ki bakma, o da benim kerizliğim zira bu esnada kara paranın yarısı vergiye gitmiş olur. Onun yerine parayı bir kumarhaneye versem komple,

yüzde beş komisyonla, onlar da bana geri kalanı *"Büyük ikramiye kazandınız tebrikler!"* diye geri ödese daha kârlı gibi, bir tek ivazsız intikal vergisi öderim para yine daha ucuza aklanır. Ha şimdi buradan "Kara para aklamak isteyen gençlere öneriler" verdiğimi zannetmeyin çünkü aslında bu kara para işi bize genelde Amerikan filmlerinden, biraz da Talih Kuşu filmindeki "*Paranın yüzü sıcaktır,*" diye gezen kara paracı tiplemeden yadigâr bir konu zira Türkiye'de kara para diye bir şey yok, dolayısıyla kimsenin kara para aklamasına da gerek yok.

İşte *"Kara para aklıyorlar abi,"* geyiği yapanların farkında olmadıkları durum bu. Yani evet, bir ara Ecevit hükümeti döneminde "mâli milat" ilan edilip *"Nereden buldun lan bu kadar parayı şerefsiz, on lira maaşın var da nasıl on milyorluk yalı alıyorsun?"* ya da kısaca "Nereden buldun?" yasası çıkmıştı ama sonra gelen hükümetlerden biri ilk iş olarak kaldırdı o yasayı, şimdi hangisi hatırlamıyorum.

Ayrıca ezkaza varlığınızı beyan etmek zorunda olduğunuz bir makama gelseniz de nereden buldun? diye sorsalar bile tek yapmanız gereken "Düğünde taktılar kardeşim," demek zira kimse "Hadi lan oradan, düğünde kuru yük gemisi mi taktılar?" diye sormuyor, soramıyor. Ondan önce "Ninem öldükten sonra çıkınından buldum," diyen bile oldu, nineler ne çıkınlar bıraktı ki içlerinden Yeniköy'de yalılar çıktı, anlayamazsınız.

Yani günün birinde sabah uyandığınızda banka hesabınızda ansızın bir milyon dolar olsa, bir yanlışlık falan ötürü de kimse uyanmasa, parayı aklayacağım diye uğraşmanıza gerek yok. Ha diyeceksiniz ki "Ya mali zaptiye gelip sorarsa?" Valla düğünde taktılar, hem de yüz dolarlık seri numarası takip etmeyen banknotlar halinde deste deste taktılar, itirazın mı var ulan?" dersiniz. Tabii siz yine biraz kibar olun, adamların damarına basmayın. Ha inanmayan arkadaşlar aralarında para toplayıp misal benim hesabıma bir

milyonu yatırsınlar sonra da maliyeye ihbar etsinler, bakın görün bir şey oluyor mu olmuyor mu.

Ha günün birinde nereden buldun yasası çıkarsa da çözüm hazır. Hiç çekinmeyin gidip "Evde on milyor dolarım var," diye beyanda bulunun. Nasıl olsa sadece o tarihten sonra kazandıklarınızı sorgulamaya hakları olacak. Siz de günün birinde kara para kazanacağınız bir iş yapar da on milyor indirirseniz "E önceden demiştim ya lan," dersiniz. Adamlar inat eder "E nerede hani göster," derlerse de fazla kasmayın, "Eşe dosta taktım düğünlerde," deyin geçin. Ama allasen, kafamızın çok basmadığı işler yapanlara "Kara para aklıyorlar kesin," demeyi bırakın. Hayır ben de anlamıyorum yirmi liraya şehirlerarası otobüs taşımacılığı yapanların nasıl para kazandığını ama buna dair tepkim "Kara para aklıyorlar" demek yerine sadece şehirlerarası otobüs taşımacılığı işine girmemek oluyor.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Derman arardım
derdime derdim bana
derman imiş
Bürhan sorardım aslıma
aslım bana bana bürhan
imiş"
Niyaz-ı Mısri (Bürhan:Delil)

● **Son dönemde, toplum mu demokratlaşıyor yoksa O mu giderek tiranlaşıyor, anlayamıyorum.**

● İsmini geçelim, televizyon oyuncusu bir dişi marka, röportajında "Genç eş size enerji veriyor mu?" sorusuna şöyle cevap buyurmuş: "Bazen sınıf arkadaşlarımla karşılaşıyorum, 'İleride ben de mi böyle olacağım' diye düşünüyorum. Sonra hatırlıyorum, aynı yaştayız." İyi bari, hanımefendi gene de hatırlıyor, hiç hatırlamayabilirdi de! Sınıf arkadaşıyla konuşan yok ki, olsa çıkıp diyecek, "Seninle aynı sınıfa düşmez olaydım! Ben tam nasılım da, sen ileride benim gibi olmaktan kaygılanıyosun arkadaşım? İleridesi mi kalmış, sen olacağını olmuşsun. Bence çok konuşma da git bebe bele." (Bebebele! Bonservisi elinde forvet!) Ne diyodum, bu nasıl bir böbürlenme sayın dudu, bu ne dravdan bir coşku? Bravo size!! Bildiniz mi şarkıyı, "Yok olur o hanlar, saraylar" der. Duydunuz mu türküyü, "Gider ay gız, bu gözellik sene de galmaz" der. Sanatçı, geçmişine düşkündür, sınıfını korur! "Benzemez kimse sana" diyeniniz varsa, ne mutlu size. Lakin "Benzemez kimse bana" deyince bir tuhaf oluyor, acaip oluyor. Haybeye de oluyor. Vakıa, ne çok benzeriniz var bu şehirde, bu ülkede, bu dünyada...

Arayış bir anlamdır. Anlam ararken bunu unutmayın.

● **Hangi rakun, kabuklu yemiş borcu yüzünden canına kıymış? Hangi bizon, karşı cinsle ilişkisi yüzünden cinayet işlemiş. Hangi maymun, evrakta sahtecilik yapmış? Evrim iddiası, insana kibir yüklüyor. "Gelişmişlik" kavramını icat edip, dilbilgisi kurallarına bağlayıp, seslendirince daha gelişmiş oluyor muyuz bakalım? Maymundan geldin ve kendini 'daha üstün' ilan ettin öyle mi? Yarım akıllı maymun gerilerde kaldı! Tabiatın kadim evladı, senin 'gelişmemiş' halin yani. Aferin sana. Hadi şimdi yeni viyadük yap! Haaa, zaten bir türüsündür, kendi içinde inkişaf etmişsindir, o ayrı bak, yolun meleklik olsun...**

● Aynı gazetede gördüm iki isim. Ali Weiwei ve Janet Barış. Muhtemelen türk anne ve yabancı babadan Bay Weiwei ve tam tersi Bayan Barış. Melezleşme en güzeli, hepimizin hepsi olması yolunda en aşk dolu çare. Üstelik kansız. İki isim, Ali bey ve Janet hanım evlenseler diyelim, durduk yerde gayet muntazaman türkçe konuşan bir Janet Weiwei çıkacak karşımıza. Hayır, daha ne olsun yani.

● Markalaşmamış birey başarısı: Anonim...

Bir kadına sevgilisinden niye ayrıldığını sordular, "Adamın konusu bitti" dedi...

● **Irvin D.Yalom'un yazdığı "Divan" adlı romanı, bilhassa psikoloji meftunlarına tavsiye ederim. Sürükleyici hikayeye ve psikiyatrik detaylara sahip. "Çağdaş toplumda erkekler arasındaki dostluğun azlığı" da işlenmiş inceden... Romanda Whittier 'den alıntı var: "Kah dilden dökülür, kah kalem yazar / En hazin sözler 'Keşke' diye başlar." Keşkeler, hayıflanmalar... Hem acı verici, hem de vakit kaybı. Bari biri olmayaymış...**

● Yanlış anlaşılma yok, geri vites var...

● **Büyük şairimiz Şeyh Galip, Galip Dede, "Fariğ olmam eylesen yüz bin cefa sevdim seni" diyor. Vaçgeçmek demek, fariğ olmak. Ben yüz bini görüyor ve rest diyorum dedem! Muhteşem şiir, Sadettin Kaynak tarafından yapılan bestesi de muhteşem, bu topraklarla kıvanç duyuyorum. Beş dörtlükten ibaret şiir. Son mısraları arka arkaya getirdim: "Şahit olsun aşkıma arzü sema sevdim seni / Bir devasuz derde oldum mübtela sevdim seni / Ya sevab olmuş veya olmuş hata sevdim seni / Hasılı beyhude cevr etme bana sevdim seni / Anlasın bigane bilsin aşina sevdim seni." Dedem, güzel dedem, Galip Dedem, nur içinde yat. Gönül gözümüzle okuyacağız seni. Harika şiirin son kıtasını da paylaşmadan edemedim: "Galib-i divaneyim Ferhud-u Mecnun'a sala / Yüz çevirmem olsa dünya bir yana ben bir yana / Şem'ine pervaneyim perva ne lazımdır bana / Anlasın bigane bilsin aşina sevdim seni."**

● Bazılarında özgeçmiş yok, özeleştri var...

● **Kıbrıs'taki bir arkadaşımla konuştu. "Bir arkadaşımız, peygamberlere özenip denizde yürümek istedi" dedi, sonucu sordum, "Denize düştü" dedi...**

vedatozdemiro@gmail.com

İnanılmaz Maceralar Serisi.

Macera 2: Yazlık Yerin Derebeyi.

Yazlık yerin derebeyi havalar ısındığından beri küçük tahtını yazlığının balkonuna taşıtmıştı. Kendisiyle görüşmek isteyenleri balkonda kabul ediyor, danışmanlarıyla olan toplantılarını balkondaki küçük sehpanın etrafında düzenliyordu. Balkon da sıcak oluyordu ama en azından bazen biraz esiyordu, oysa içerler hiç durulacak gibi değildi. Balkondan, oturduğu yerden, deniz kenarına giden ya da alışverişten dönen halkı izleyebiliyordu, arada bir tanıdığı halk geçerse sesleniyor, ayaküstü sohbet ediyorlardı.

- Ooo hoş geldiniz... Yeni mi geldiniz?

- Evet efendimiz, dün geldik, bugün de bir denize inelim bakalım dedik.

- Deniz soğukmuş hala biraz, soğuk diyorlardı dün ama dalga yok en azından. Kızlarınız da geldi mi yoksa siz eşinizle yalnız mı geldiniz?

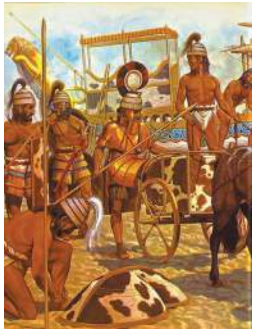
- Yok, kızlar çalışıyor, onlar önümüzdeki ay inşallah, ayarlayabilirlerse...

- Tabi tabi, çalışsınlar. Enerjileri varken, yaşları varken çalışsınlar, sonra çok zamanları olacak tatil yapmaya.

- Evet efendimiz...

- Peki, iyi tatiller o zaman size, eşinize çok selam söyleyin.

Halk tarafından sevilen bir derebeyiydi. Daha doğrusu yazlık yerin derebeyi olduğu için, halkın geneli onu tatilden tatile gördükleri için hakkında kötü düşünecek kadar fikir sahibi değildiler. Derebeyinin görevi vergi toplamak ve hizmet vermekti, o da öyle yapıyordu. Ancak diğer derebeylerinin aksine vergiyi üzerinde mayosu ve ayağında plaj terlikleriyle topladığı için, yazlık beldeyi temiz tutmak ve güzelleştirmek için tuttuğu işçileri atıyla değil bisikletiyle teftişe çıktığı için halk onu derebeyi gibi değil site yöneticisi gibi görüyordu. Derebeyinin bu durumdan şikayeti yoktu. Adil yönetimi, bronz teni ve dalgasına bakmasıyla ün salmış bir yöneticiydi. Akşamları beyaz gömleğini, beyaz keten pantolonunu giyip gazinoların, işletmelerin olduğu tarafları teftişe çıktığında muhakkak rakı sofralarına davet edilir, gecenin ilerleyen saatlerinde ise halk kendisinden mutlaka bir şiir ya da bir türk sanat müziği eseri okumasını rica ederdi. Derebeyi önce biraz nazlansa da halkını kıramaz, davudi sesiyle sadece işten anlayanların bildiği özel ve kaliteli bir türk sanat müziği eserini söylemeye başlardı. Krallığın elçileri bu konuda kendisini üstü kapalı olarak defalarca uyarmışlardı:

- Efendimiz, biliyorsunuz krallığımız zor zamanlardan geçiyor, kuzeydeki kuraklık bir yandan, merkezdeki iç savaş bir yandan... Her akşam rakı içip şarkılar söylemeniz, sonra üzerinizde kıyafetlerinizle site havuzuna girmeniz biraz göze batıyor. Başkentte adınız cicibeye çıktı, "toprak yönetmiyor, gazino işletiyor bronz pezevenk" diye arkanızdan atıp tutuyorlar. Kralımız "söyleyin ona biraz ağırbaşlı olsun, halkla çok yüz göz olmasın" diyorlar.

Derebeyinin ise bu tarz mesajlara verdiği yanıt asla değişmezdi:

- Benim için halkımın istek ve ihtiyaçları, merkezin kaprislerinden bin kat daha önemlidir. Krala söyleyin işlerini ayarlasın, ne yapsın etsin sezon kapanmadan mutlaka gelsin buraya. Öyle bir yaşatacağım ki kral kardeşimi... Bir arkadaşın yatı var, etimizi alacağız, biramızı rakımızı alacağız, bir koylar var... Deniz cam, beş metre derinlik var dibi gözüküyor, akvaryum gibi... Yalnız kulağına söyleyin kraliçe hanımefendimizi almadan gelsin. Öyle deyin, anlar o... Eheh... Girilmedik koy bırakmayacakmışız, öyle deyin o anlar... Ehehe...

Böyle böyle, seneler içinde kralın bir numaralı adamı olmuştu. O da kralın kendisine duyduğu sevgi ve güveni istismar etmiyor, vergilerini zamanında ödüyor, krallığa karşı görevlerini eksiksiz yerine getiriyordu. Üstelik savaş durumunda kraliyet ordusuna tam yüzbin kişilik bir yazlıkçı ordusuyla katılacağına dair ant içmişti. Yazlıkçıların bu durumdan haberi yoktu, bilmelerini gerektirecek bir durum da yoktu. Binlerce mayolu erkek, merkezin kendilerine taktığı isimle "bronz ordu"nun onurlu bir üyesi olduğundan habersiz midye dolma yiyor, denize giriyor, sahilde gazete okuyorlardı.

Halkın nabzını tutmak, onların hayatlarından hoşnut ve sağlıklı olduklarından emin olmak kadar yazlık yerdeki düzeni sağlamak da derebeyinin göreviydi. Bu yüzden zamanının bir kısmı da balkondan aşağıya, halka bağırarak geçiyordu. Bazen çocuklar çok bağırıyordu, ya da kadınlar derebeyinin yola diktirdiği ortanca çiçeklerini kopartarak topluyorlardı.

- Hanımefendi! HANIMEFENDİ! Ne yapıyorsunuz?

- Ne kadar güzel çiçek açmış ortancalar, bunları suya koyup köklendireyim, sonra bahçeye dikeceğim.

- Ortanca öyle dikilmez hanımefendi, zaten onun mevsimi var. Bakın, buradaki bütün insanların parasıyla, vergisiyle dikilmiş bitkileri yoluyorsunuz, insanların hakkına tecavüz etmiş oluyorsunuz!

- Size ne ya, siz ne karışıyorsunuz? Terbiyesizlik etmeyin!

Böyle şeyler derebeyinin en sevmediği şeylerdi ve asla müsamaha göstermezdi.

- MUHAFIZLAR!

Muhafızlar hemen bir yandaki yazlıkta kalıyorlardı, böyle istenmeyen olaylara anında müdahale edebiliyorlardı. Kadını itirazlarına aldırış etmeden yakaladılar, elindeki ortancalara el koydular. Ortancaları yolmak yazlık yerin en büyük suçlarından biriydi ve cezası sürgündü. Kadının ağlamalarına, yalvarmalarına kulak tıkadılar, gönüllerini sertleştirdiler... Kollarına, bacaklarına kolluk bağladılar, boynuna boyunluk geçirdiler, yunus şeklinde bir deniz yatağının üstüne bağlayıp açık denize saldılar. Onun kaderi artık deniz tanrılarının elindeydi.

Derebeyi ceza sevmiyordu, kavga sevmiyordu, tatsızlık sevmiyordu. İnsanları şişme yunuslara bağlamayı sevmiyordu. Keşke olmasaydı. Üzülüyor, ancak bazı konularda taviz veremeyeceğini de biliyordu. Derebeyleri idealleriyle yaşar, idealleri için ölürlerdi. O da farklı değildi. Gönlüne çöreklenen kederi biraz dağıtabilmek için danışmanını yanına çağırdı. Danışman yaşlı fakat sağlıklı bir bronzdu, on sene önce devletten emekli olduktan sonra yazlığına kalorifer sistemi döşetmiş ve yaz kış yazlık belde de yaşamaya başlamıştı. Buranın halkını, esnafını derebeyinden daha iyi tanıyan belki de tek insandı. Derebeyi en çok ona güvenir, önemli bir karar alacaksa ya da aklına takılan bir mesele varsa mutlaka ona danışırdı.

- Buyrun efendimiz, beni istetmişsiniz?

- Bugün çok sinek var ya... Seni de soktular mı?

- Maalesef evet efendimiz, bugün dağ tarafından esiyor ya, sinekler bu tarafa üşüştü. Deniz tarafından esse sinek falan olmaz.

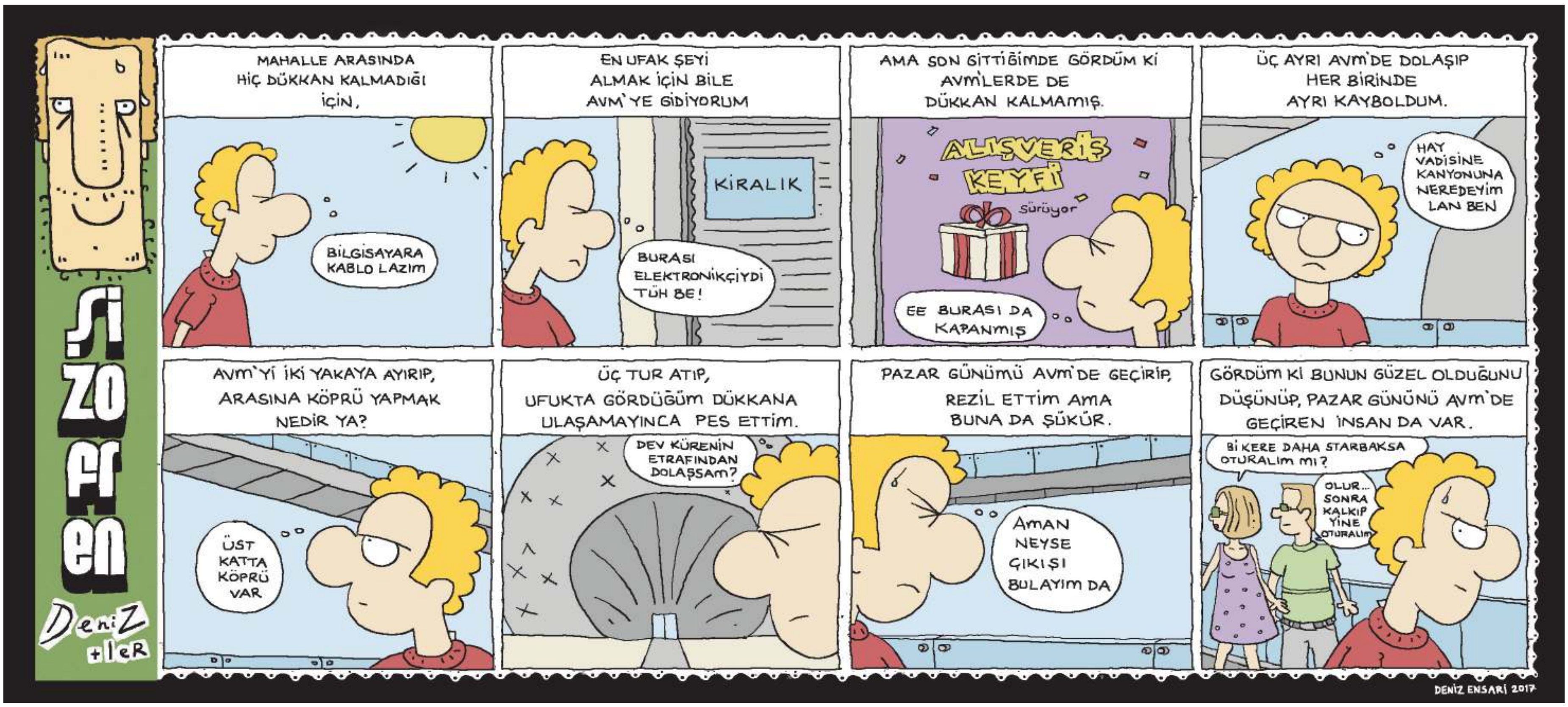
- Anlıyorum...

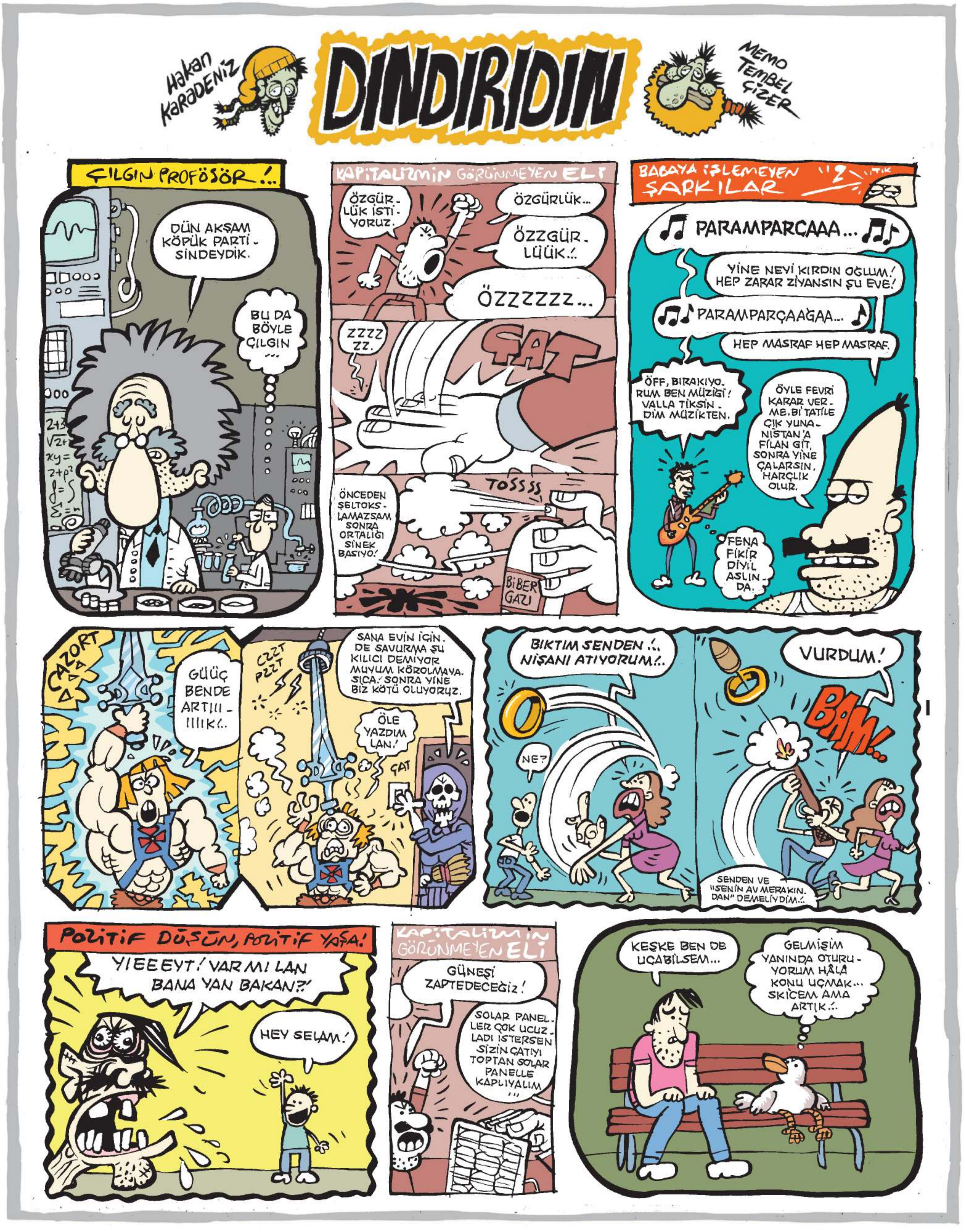
- Kaşınan yere limon sürün, kaşıntısını alır.

- Peki, bu söylediklerini düşüneceğim, gidebilirsin.

- Efendimiz...

Danışman ayrıldıktan sonra derebeyi yazlıkların arasından az da olsa gözüken denize baktı. Saatin durumuna göre ya meyve tabağı, ya da bira isteyebilirim diye düşündü. Yazlık yerde öğlen oniki gibi bira içene kimse şaşırmıyordu.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
ÇILGIN PROFÖSÖR..!..
DÜN AKŞAM KÖPÜK PARTİSİNDEYDİK.
BU DA BÖYLE ÇILGIN ...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ÖZGÜRLÜK İSTİYORUZ.
ÖZGÜRLÜK...
ÖZZGÜRLÜÜK..!..
ÖZZZZZZ...
ZZZZ ZZ.
ÇAT
TOSSSSS
ÖNCEDEN ŞELTOKSLAMAZSAM SONRA ORTALIĞI SİNEK BASIYO!
BİBER GAZI
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR
PARAMPARÇAAA...
YİNE NEYİ KIRDIN OĞLUM! HEP ZARAR ZİYANSIN ŞU EVE!
PARAMPARÇAAĞAA...
HEP MASRAF HEP MASRAF.
ÖFF, BIRAKIYORUM BEN MÜZİĞİ! VALLA TİKSİNDİM MÜZİKTEN.
ÖYLE FEVRİ KARAR VERME. Bİ TATİLE ÇIK YUNANİSTAN'A FİLAN GİT, SONRA YİNE ÇALARSIN, HARÇLIK OLUR.
FENA FİKİR DİYİL ASLINDA.
ÇAZORT
GÜÜÇ BENDE ARTIIIIIIIK!..
CZZT PZZT
SANA EVİN İÇİNDE SAVURMA ŞU KILICI DEMİYOR MUYUM KÖR OLMAYA. SIÇA! SONRA YİNE BİZ KÖTÜ OLUYORUZ.
ÖLE YAZDIM LAN!
ÇAT
BIKTIM SENDEN!.. NİŞANI ATIYORUM!..
NE?
VURDUM!
BAM!..
SENDEN VE "SENİN AV MERAKINDAN" DEMELİYDİM!..
POZİTİF DÜŞÜN, POZİTİF YAŞA!
YİEEEYT! VAR MI LAN BANA YAN BAKAN?!
HEY SELAM!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
GÜNEŞİ ZAPTEDECEĞİZ!
SOLAR PANELLER ÇOK UCUZLADI İSTERSEN SİZİN ÇATIYI TOPTAN SOLAR PANELLE KAPLIYALIM ...
KEŞKE BEN DE UÇABİLSEM...
GELMİŞİM YANINDA OTURUYORUM HÂLÂ KONU UÇMAK... SKİCEM AMA ARTIK!..

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

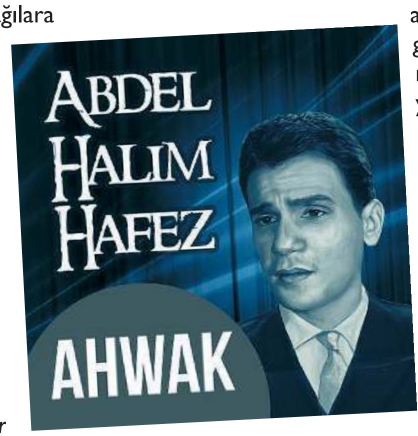
"Rüzgar gibi bakıyorsun - /
saçlarım uçuşuyor"

E. E. Cummings

O en sıcak, malum günün gecesiydi.(Antalya) Koca şehir; yerler, binalar, duvarlar; herbir taş, ayrı ayrı birer elektrikli ısıtıcı kesilmiş, etrafa bayıltıcı şualar yayıyorlardı. Isının bir sesi de vardı sanki. Bir vınlama. Binanın yanından geçerken ekstra bir ısı hissediyordunuz yüzünüzde, köşeyi dönünce kesiliyor. Korkunç. Yerler ha keza. Koca bir göbektaşının üzerinde yürür gibi. Güya hava almaya çıkmış, bayılmanın eşiğinde yalpalaya yalpalaya dolanıyordum. Gecenin onbiriydi. Kalabalıktı. Kıpırtısız palmiyeler.*(dur korkma iklim değil mevzu, karpuz büyüklüğünde dolular bile yağsa yazmayacağım)* İşte o ara onu gördüm. Neyi? Bir ekran. Caddede. Müşteriler tamamen mi, tükenme noktasına mı geldi dayandı, yoksa aşırı sıcaktan dengelerini mi kaybettiler, artık her ne olduysa; yol üzerinde artık iyice bitmiş "pavyon geleneği"nin en son kalıntısı o son (biricik) "pavyon"lardan biri, caddeye epey büyük bir ekran koymuş. Aşağıda olan biteni gelen geçene gösteriyor. Canlı. Hayda! Orası gösterilir mi? Bu da mı oldu? Durup bir müddet dişim ağrıyormuş gibi yüzümü buruşturdum.

Oranın en önemli "numarası" gizemi. Gizemiydi.
Loşluğu, yarıkaranlık olmaklığı, gölgeleri, bulanıklığı. Müphemliği, pusu, dumanı... Esrarı, esrarengizliği.
Kabul edilmiş, onaylanmış (bir "hayat tarzı" içinde yaşayan), çoluklu çocuklu "normal" insanların ortalıktan el ayak çektiği epey geç, tenha saatlerde onlar; "gece insanları" Kendilerini normal insanların dünyasından ayıran o merdivenlerin başına gelirlerdi. Hırsız gibi iki yana çok kısa bir bakış. Sonra girerlerdi. Merdivenler, merdivenler... Bi sürü merdivenlerle, döne döne aşağı, iyice aşağılara o izbelere...
Bir "mücrim" gibi ürkek, utangaç aşağı, aşağılara inerler, indikçe de, "vaad edilen"in o bulanık ayartılarıyla gitgide artan kalp çarpıntılarıyla... Öyle olurdu. İnildikçe de o acıklı müzik daha net duyulur olur, rakı, sigara, küf, rutubet, pudra, taklit parfüm, ter karışımı o kışkırtıcı koku iyice kesifleşirdi.

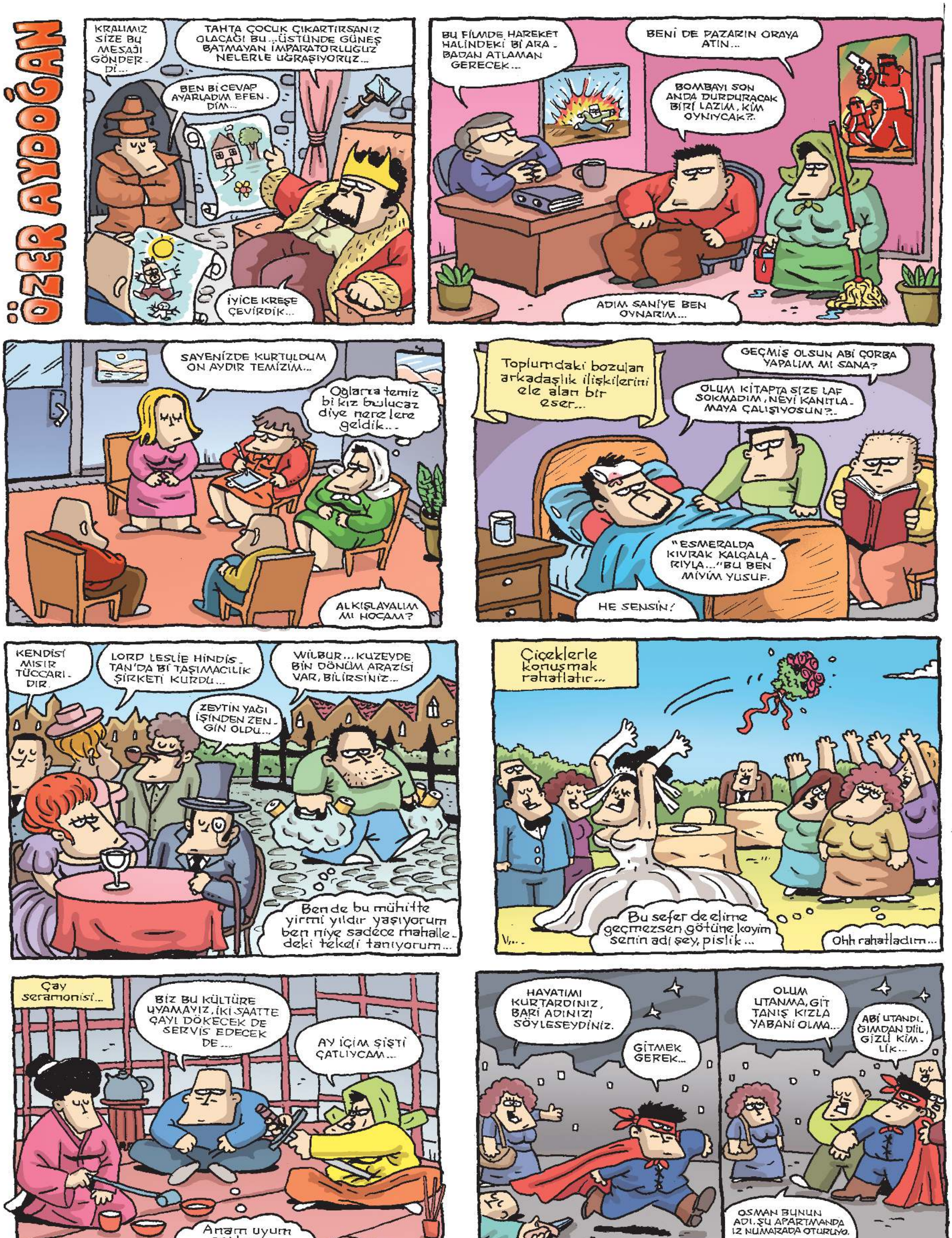

İşte o, ordaki merdivenlerin yanıbaşına koymuşlar o ekranı. Oldu mu şimdi? Oranın mahremi caddeye açılır mı? Hem de o kalabalık saatte.*(gerçi, kızlar mızlar görünmüyor, sadece orkestranın bir bölümü, garsonlar, yarı karanlık bir bar falan, yalnız bomboş oluşu da bariz bir şekilde hissediliyor tabii)* İşte o ekranı görünce, bir eski müdavim gibi şöyle dedim: "işte şimdi bitti 'Pavyon' Tarih oldu." (kimi zaman böyle veciz söz söyleme ihtiyaçlarım) Siyah beyaz filmlerden bilirsiniz "pavyon"ları. *(Genç arkadaşlara diyorum)* İstanbul'dakilerden ziyade beni daha çok çeken "taşra"dakiler. Onlar olurdu. Eski taşra. Anadolu'dakiler. İzmir'de, Antalya'dakilerinden bir kısmını görme şansım oldu. Adana'dakileri çok merak ederdim. Anadolu içlerine gidildikçe, muhafazakarlık oranı arttıkça, çelişki/çatışma daha keskinleşir. Çok daha hüzünlü geliyordu bana. (O kızların dramları, suçluluk duyguları) Şimdi burda bu şekil yazınca eski bir kulağı kesik, bir bitirim, bir alemciymişim gibisinden bir yanlış izlenim bırakmak istemem. İki şekilde; bir: o kavramları önemseyene; "vaay" diyene. Yalan olmasın, öyle biri değilim. Hakketmiyorum. Hiç alakam yok. (Belki de tam tersiyim) Herneyse ikinciyi yazmaya takatim kalmadı. Geçiyorum. Ben biraz meslek icabı. (*yazdığım romandaki iki kadın o çeşit"mekan"larda çalışıyordu*--Hoş, *ben bu "merak"la, işin içinde meslek falan filan da olmasa; oraların müdavimi, müşterisi olmaya maddi durumum elvermezdi ama bir gençkız olmuş olsaydım herhalde çoktan "pavyonlara düşmüş" olurdum. Olacağı oydu*--)
Merak, meslekten çok çok önce geliyor yani (yumurta/tavuk) Kahire'de, İskenderiye'de dahi epey uğraşıp buna benzer, çok nadir bir kaç mekanı görmüşlüğüm var--*Mısır'ın gelmiş geçmiş en büyük, efsanevi erkek sesi Abdül Halim Hafız'ın kimi filmlerinde bizdekilere benzer çok hoş pavyon sahneleri var– youtube'a "* Abdelhalim Hafez - Tekhonoh *"yazarsanız hem o enfes şarkıyı dinler, hem de o sahnelerden birini izleyebilirsiniz - sonlara doğru hüzünlü pavyon kızlarının aşktan yanmış, harabolmuş Abdül Halim'i avutmaya uğraşırken kendi dramlarına dalıp gitmeleri falan çok dokunaklı)*
Bu bitmiş, yok olmuş, bambaşka bir şeye dönüşmüş, yeni hallerini bilmiyorum ama, o zamanların müşterisinin büyük kısmı içine kapanık, utangaç, melankolik köylülerdi. Esnaflar. *(çok zenginler oralara gitmez, onların gittiği klupler başka)* Çoğu onlardı. (Hedef onların ceplerindeki deste deste o paralar zaten) Mahsulleri satıp gelmiş köylüler. Filmlerden görüp bildikleri şeyler. Büyük şehirlerin modern hayatının flörtleri, genç kızlarla buluşmalar, etmeler, elele yürümeler falan filan. Hiç yaşayamamış oldukları şeyler. (amaç doğrudan sex değil, öyle olsa o kolay)
İşte orası, onlara o yaşayamamış oldukları kayıp geçmişin güya bir çeşit telafisi imkanını, flört başlangıcı, aşk başlangıcı sahnelerinin bir çeşit simülasyonunu. Onu sunuyor. Sunuyordu yani.
O dumanlı yarı karanlığın içinde, alkolün de yardımıyla, zihinlerinin derinlerinden çıkarttıkları gölgelerle eksik parçalarını tamamladıkları hayaller. Orada o gölgelerin arasında kısacık ışıltılı, pullu etekliğiyle genç kızlar. Birazdan işaret ettiğiyle masada, yanyana oturacak. İyice yanyana. Genç kız gülümsüyor. Tavanda kırık aynalı döner küre. Dönüyor. Dönen binlerce ışık. Onlara olmamış, istedikleri gibi olamamış hayatlarının içinde yaşandığından başka; başka küçük bir kainat sunuyor. Küçük, sadece onlara ait. Yıldızlar gibi binlerce küçük ışık karanlığın içinde dönüp duruyor. Duvarlardan geçiyor. Kız eğilip kulağına bişeyler söylüyor. Flört sahnesi canlandırıldı. Birazdan, neticeye ulaşamadan iyice sarhoş olup başı masaya düşecek. Ayıldığında kızlar gitmiş. Olsun.
Çok çok kötü sesli detone şarkıcı kadın dünyanın en iç paralayıcı şarkısını söylüyor. Şarkıyı ilk kez duyuyorum. Bu kadar, bu derece etkileyici bir şarkı olabilir mi? Sarsılmıştım. Sonradan en mükemmel, en iyi müzisyenlerle icra edilip en iyi sesli şarkıcı tarafından söylenmişini dinlemiş, şaşırmıştım. Bu o mu? Allalla.
Bu alalade, ruhsuz, kuru bir şarkı. Nerde o, nerde bu?

İşte kendi içine doğru çökmekte olan o küçük kainat caddenin kalabalığına açılmıştı.
Bereket herkes ellerindeki telefonlara bakıyordu. Ben de çıkarttım, telefona baka baka yalpalaya yalpalaya eve döndüm. Kapıyı kapattım.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

engin.ergonultas@gmail.com

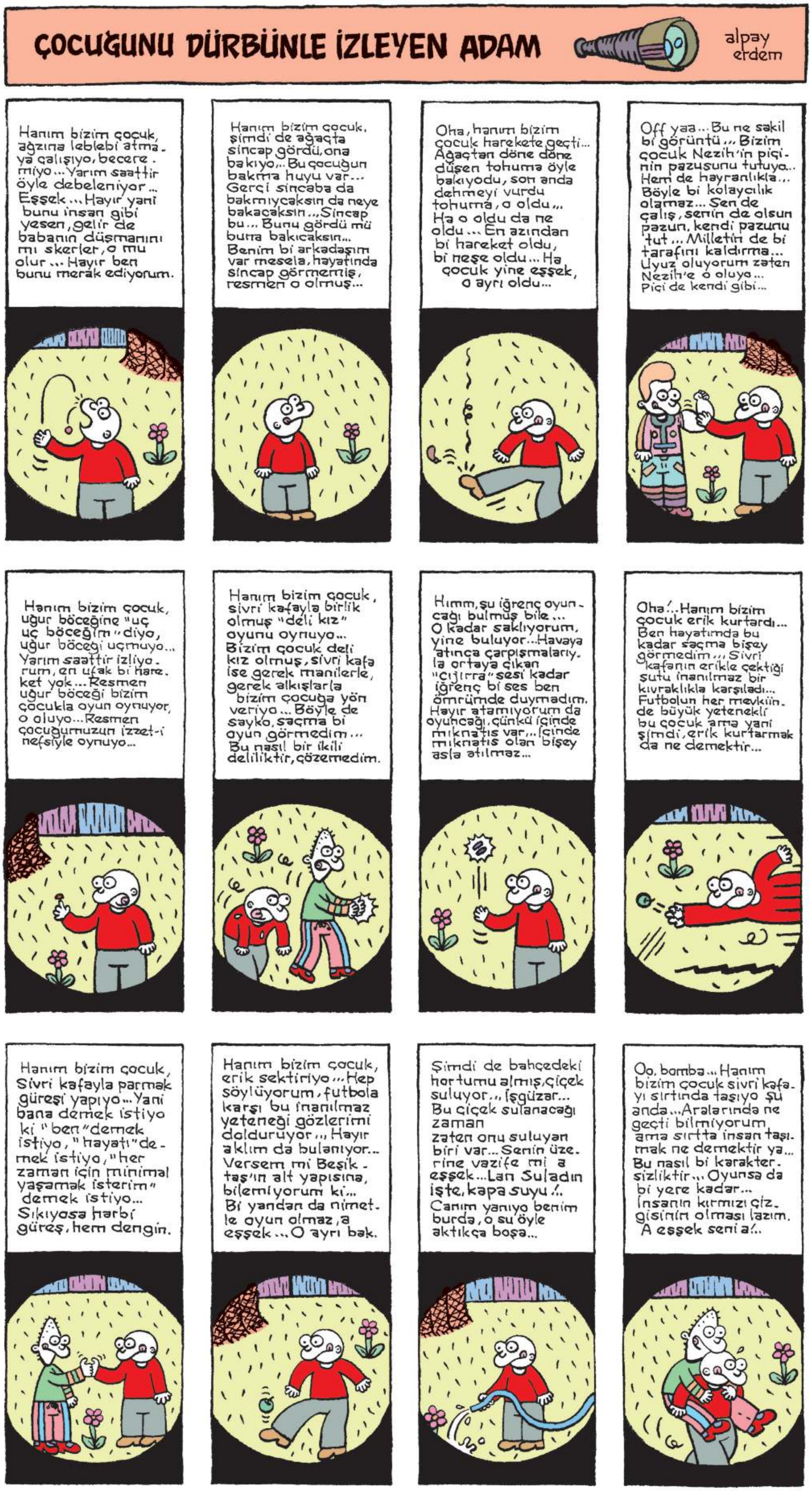

ÖZER AYDOĞAN
KRALIMIZ SİZE BU MESAJI GÖNDERDİ...
TAHTA ÇOCUK ÇIKARTIRSANIZ OLACAĞI BU... ÜSTÜNDE GÜNEŞ BATMAYAN İMPARATORLUĞUZ NELERLE UĞRAŞIYORUZ...
BEN Bİ CEVAP AYARLADIM EFENDİM...
İYİCE KREŞE ÇEVİRDİK...
BU FİLMDE HAREKET HALİNDEKİ Bİ ARABADAN ATLAMAN GERECEK...
BENİ DE PAZARIN ORAYA ATIN...
BOMBAYI SON ANDA DURDURACAK BİRİ LAZIM, KİM OYNIYCAK?..
ADIM SANİYE BEN OYNARIM...
SAYENİZDE KURTULDUM ON AYDIR TEMİZİM...
Oğlana temiz bi kız bulucaz diye nerelere geldik...
ALKIŞLAYALIM MI HOCAM?
Toplumdaki bozulan arkadaşlık ilişkilerini ele alan bir eser...
GEÇMİŞ OLSUN ABİ ÇORBA YAPALIM MI SANA?
OLUM KİTAPTA SİZE LAF SOKMADIM, NEYİ KANITLAMAYA ÇALIŞIYOSUN?..
"ESMERALDA KIVRAK KALÇALARIYLA..." BU BEN MİYİM YUSUF.
HE SENSİN!
KENDİSİ MISIR TÜCCARIDIR.
LORD LESLIE HİNDİSTAN'DA Bİ TAŞIMACILIK ŞİRKETİ KURDU...
WILBUR... KUZEYDE BİN DÖNÜM ARAZİSİ VAR, BİLİRSİNİZ...
ZEYTİN YAĞI İŞİNDEN ZENGİN OLDU...
Ben de bu mühitte yirmi yıldır yaşıyorum ben niye sadece mahalledeki tekeli tanıyorum...
Çiçeklerle konuşmak rahatlatır...
Bu sefer de elime geçmezsen götüne koyim senin adı şey, pislik...
Ohh rahatladım...
Çay seramonisi...
BİZ BU KÜLTÜRE UYAMAYIZ, İKİ SAATTE ÇAYI DÖKECEK DE SERVİS EDECEK DE...
AY İÇİM ŞİŞTİ ÇATLIYCAM...
Anam uyum sağlamış...
HAYATIMI KURTARDINIZ, BARİ ADINIZI SÖYLESEYDİNİZ.
GİTMEK GEREK...
OLUM UTANMA, GİT TANIŞ KIZLA YABANİ OLMA...
ABİ UTANDIĞIMDAN DİİL, GİZLİ KİMLİK...
OSMAN BUNUN ADI, ŞU APARTMANDA 12 NUMARADA OTURUYO.

Normal şartlar altında gazetelerin, dergilerin, televizyonların yayın politikalarına o yayın organlarının yayın kurulları, yayın yönetmenleri, patronları karar verir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir gazetenin yayın politikasına adli makamların karar vermeye kalktığını görebilirsiniz. Dergi olarak bundan sonra bulmaca dergisi ya da boyama kitabı olarak çıkmamıza karar verilmemesi elbette en büyük temennimizdir ama büyüklerimiz yarın öbür gün bizden sayfaların sağına soluna Karadeniz fıkraları yerleştirilmiş bir boyama kitabı ya da ünite dergisi olmamızı buyururlarsa da yapacak çok bir şey yok gibi görünüyor.

Normal şartlar altında insanlar yıllardır bir türlü "düşünemediklerini" her allahın günü yazan çizenleri, günün birinde o "düşünülemeyen" gerçekleştikten sonra en azından takdir ederler. Ama **Yeni Türkiye'de** iktidarın yıllardır bir türlü "düşünemediklerini" her allahın günü yazan çizenleri, o "düşünülemeyenler" gerçekleştikten sonra tevkif ettiğini görebilirsiniz. Görünen o ki **Yeni Türkiye'de** insanlar artık aslında bir bakıma şom ağızlı olmaktan yargılanmaktadır.

Normal şartlar altında istifa etmek için kapınızı çalan bir elemanınızı istifadan vazgeçirip iki gün sonra da deve yüküyle tazminat verip kovmak sadece sosyopat olduğunuzu gösterir. Bundan yıllar önce Cem Uzan hakkında anlatılan bir efsane vardı: Üst düzey yöneticilerinden biri, istifasını verip Show TV'ye transfer olmuş, orada çalışmaya başlamış Cem Uzan da buna çok bozulmuş. O kadar bozulmuş ki; aramış, araya adamlar sokmuş, allem etmiş, kullem etmiş, dev transfer paraları teklif etmiş ve sonunda istifa edip başka kanala giden yöneticisini geri döndürmeyi başarmış. Ama tekrar işe başladığı ilk gün, dünya kadar para döküp tekrar işe başlattığı yöneticiyi odasına çağırıp "Sen istifa etmiştin değil mi, şimdi de ben seni kovuyorum!" diyerek kovuvermiş. Doğrudur değildir, ama doğruysa bildiğin delilik. Diğer yandan da iki ay içinde üç kanal değiştiren yönetici bir daha aynı sektörde iş de bulamamış hâliyle. Ama **Yeni Türkiye'de** herkes Cem Uzan hem de elâlemin parasıyla Cem Uzan. "Siz kovmuyorsunuz ben istifa ediyorum!" gururunun yerini "Sen istifa etmiyorsun, ben kovuyorum," deliliğinin ya da (keriz liberal gibi "Ay aman niyet okumayalım," diye illa her söyleneni doğru kabul edecek değiliz) "Ben istifa etmiyorum siz kovun da tazminatı indireyim ay balam," kurnazlığının aldığı yere **Yeni Türkiye** denir.

@baris_uygur

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

“HAVADA ET KOKUSU VAR”

Normalde mutfaktan çıkmayan kadınların bir anda oturdukları yerden kalkmayan birer prensese dönüştüğü, “yumurta bile kıramam” derken gururlanan adamların aniden ızgara ustası oldukları inanılmaz bir dönüşümün hikâyesi bu. Bu hikâyede, birer endişe kaynağı olan aşırı kızgın mangallar önden atılan köftelerle geçiştirilecek, mangal tam kıvamındayken etler dönecek, ateş sönerken sosa belenmiş tavuklar doygun vücutlara ısrarla teklif edilecek, kadınlar patladıklarını iddia edecek, erkekler “daha sucuk var” diyecek, protezli yaşlılar uzun uzun çiğneyecek, bazı adamlar topun gelişine sert vuracak ve bir anne elindeki çatalla çocuğuna saldıracak... Oldukça şiddetli bir hikâye bu. Öykünün başlığını bir rock grubunun şarkı sözlerinden aldım. Tabi onlar “et kokusu” derken içinde nedensiz şiddetin, boşvermişliğin, ani (ve sert) seksin falan olduğu rahatsız, uzlaşmaz, iflah olmaz bir hayattan bahsediyorlar. Bense gerçek et ve gerçek et kokusundan bahsediyorum. Çünkü burası mangalların insanlara tahsis edildiği bir açık hava mekânı. Gördüğüm kadarıyla seks falan da yok.

Aç insanların tokların kalkışını sabırsızlıkla beklediği kalabalık bir yer burası. Normalde garsonlar, tokların gidişi sonrası, açlar gelmeden masaları temizlemek için vakti olan insanlardır. Ama arkadaşlarım, bize en yakın tok ailenin kalkışıyla birlikte garsonlara aman vermeden masanın etrafını saracak kadar arsız insanlar. Masada hayvan kemikleri ve bu kemiklerin üzerinde söndürülmüş sigaralar var. Görüntü, insan evladının hayvansal gıda tüketmek konusunda ne kadar vahşi olduğunu anlatmak için büyük bir fırsat. Mangalda tok insanların arkalarında bıraktıkları bir adet tavuk kanadı pişmeye devam ediyor. Toklar bu kanadı bırakıp gitmişler. Karnım çok aç, ama bir “kendin pişir kendin ye” ritüeline “çoktan pişmiş”le başlamak topluluk içinde hoş karşılanmayabilir. Masaya oturuyoruz. Ete kavuşmak için bu kadar arzulu davranmamızdan hoşlanmayan bir garson gelip masayı toplamaya başlıyor. Bir başkası mangalla birlikte nar gibi kızarmış tavuk kanadını alıp gidiyor. Artık aç insanlar olarak en baştan başlamak zorundayız. Siparişleri veriyoruz.

Önümüzdeki masada takım formasını sahada giyme şansı olmadığı için mangal başında giyen genç bir baba var. Fenerbahçeli bu ızgara şefi, masada birer prenses gibi süzülen güneş gözlüklü kadınlara, birbirlerine laf atmayı yakın arkadaşlık sanan adamlara ve koşma arzusuyla dopdolu oldukları için götlerinin yarısı sandalyenin dışında, havada duran çocuklara et pişiriyor. Çocuklar temas halindeki yarılarını da bir an önce sandalyeden kurtarmak için sabırsızlıkla “O köfte bitecek!” isimli parmakların gerginliğini kaybetmesini bekliyorlar. Güneş gözlüklü prenseslerden biri, çatalıyla tabağındaki pirzolayı dürtüp, “Bu pişmemiş!” diyerek Fenerbahçeli ızgara şefini uyarıyor. Şef, iddiayı çürütmek için mangalını terk ederek derhal prensesin yanına gidip pirzolayı ağzına atıyor ve boğuk bir sesle iddiayı ret ediyor: “Nasıl pişmemiş!” Şef, delili (kan) yok ettiği için gerçeğin ne olduğunu tam bilemiyoruz, ama kadın iddialı: “Aaa yalan mı söyliycem basbaya kanlıydı işte.” İşte masadaki dev geyik tam bu noktada başlıyor. Anlatmak bile sıkıcı. Sadece başlığı veriyorum: “Avrupa’da ‘iyi pişmiş’ bile istesen kanlı gelir et!”

Garson siparişlerimizi getirirken yanımızdan elinde çatalla bir kadın geçiyor.
Çocuğunun beslenmesini aksatmayan bu tip eli çatallı (ucu köfteli) annelere doğada çok sık rastlanıyor. Amacı çocuğuna ulaşıp gıdayı ağzına sokmak (kuş tipi beslenme). Bu uğurda bazen bir savaşın ortasına ellerinde çatalla korkusuzca dalıp evlatlarına ulaşabiliyorlar. Gıda yardımı alan çocuk daha bir şevkle öldürüyor arkadaşlarını. Arkama dönüp Çatallı Kadın’ın hangi masadan kalktığına bakınca büyük bir organizasyonla karşılaşıyorum. Arkamda aynı anda çift mangal kullanan çok akıllı bir adam var. Nasıl da tek maşayla idare ediyor iki ızgarayı. Nevaleyi her çevirişte maşasıyla ızgaraya vurarak mangalı adeta bir ksilofona çeviriyor. Belli ki parça parça değil aniden et yığacak masaya. Çok güzel olacak. Büyük kolaylık. “Ulan bana kalmadı”yla, “Yiyin siz yiyin” arasında gidip gelen çifte duygulara gerek yok bu masada. Böyle düşününce herkes çift mangal ister aslında. Ama sadece bazıları alır. İşte bizim mangalımız da geldi. Hemen garsona dönüp, “Bir mangal daha alabilir miyiz acaba?” diye soruyorum. Biraz umudum var, ama cevap kısa ve net oluyor: “Çok yoğunluk olduğu için şu an veremiyoruz.” Vay şerefsiz!

Yaklaşık yarım saat geçti, şu ana kadar iki köfte ve bir közlenmiş biber yiyebildim. Aynı mangala avuç açan insanlar olmamıza rağmen masamızda daha doygun bireyler var. Arkasında iz bırakmayan köfte faslını bitirip tabakta kalan kemikleriyle sayısını belli eden pirzolaya geçtiğimizde kimin ne mal olduğu ortaya çıkacak. Tuvalete gitmek için kalkıyorum. Ortam gerçekten şenlikli. Közden sigara yakan bir kovboy, sigara tadının değiştiğini iddia ederek tüm masaya “kömürde sigara” kavramını yerleştirmeye çalışıyor. Başka bir köşede, elindeki maşayı masaya doğru uzatarak “Daha et ister misiniz?” diye soran bir şövalye var. Masadaki prensesler, artık çatlayacaklarını iddia edip koro halinde reddediyorlar kendilerine sunulan eti. Çatlamak, bayılmak, patlamak aslında çok da yemeyen bu kadınlar için bir gurur vesilesi. Böylelikle, doğada et yiyerek uzaklaştıkları şehir hayatına ve incelmiş zevklerine geri dönüyorlar sanki. Maşalı Şövalye, kadınlarından ret cevabını alınca masadaki diğer erkeklere bakarak, “Valla ben daha yerim,” diyor. Doğa ve güç erkekten yana olduğu için masadaki diğer şövalyeler de (keşke çatallarını havaya kaldırarak olsa) bu kararı neşe içinde onaylıyor. Sucukta karar kılınıyor. Maşalı Şövalye’nin eşi olduğunu tahmin ettiğim bir kadın, “Ay yeter Emrah patlıycaksın artık,” diyor. “Bana bişey olmaz,” diyor Emrah. ‘Bize bir şey olmaz’ der gibi Emrah’ı onaylıyor masadaki diğer erkekler. *O anda, bütün masalardaki tüm erkekler ayağa kalkarak: “Bize bir şey olmaz!” diye haykırıyorlar. Mangal başındakiler maşalarını ızgaralara vurarak tempo tutmaya başlıyorlar. Tüm erkekler koro halinde, “Bize bir şey olmaz. / Mangalda dönen et asla ziyan olmaz...” diye bir şarkıya başlıyorlar. Tam bu sırada gökyüzünden görünmez iplerle bağlı onlarca bütün koyun (hem de sosa belenmiş) mangalların üzerine iniyor. Korkudan çığlıklar atan kadınlar gerçekten patlıyor.*

Tuvalet dönüşünde, sinema çıkışı filmin etkisinden kurtulamayan insanlar gibi mangalın başına geçiyorum. Pirzolaları çevirirken bir yandan mangalıyla işini bitirip açık alanda top sektirmeye başlayan Fenerbahçeliyi seyrediyorum. Formasının hakkını teslim etmek için olacak yabani çimenlerin üzerinde profesyonel saha çimini ima eden artistik hareketler yapıyor. Masadan bir erkek daha kalkarak Fenerbahçelinin karşısına geçiyor. Böyle durumlarda aşırı coşkudan korkmak gerekir. Her mangal erkeği futbolun bir doğa sporu olmadığını aklından çıkarmamalıdır. Fenerbahçeli, kendisinden top bekleyen arkadaşını görünce son kez sektirdiği topun geri dönüşüne sağlam bir vole çakıyor. Vole, doğanın coşkusuna kapılmış, istikamet tanımaksızın neşe içinde koşan bir 4 yaşın suratında patlıyor. Yere yıkılıyor 4 yaş. Fenerbahçeli, gol kaçırmış bir futbolcu gibi elleriyle ağzını kapatıyor. Darbenin ardından ayağa kalkan 4 yaş ağlayarak ailesine doğru koşuyor. Koştuğu yerde masadan ilk kalkanı yakından tanıyoruz: Çatallı Anne. Hareketlenen ikinci kişiyse bu piknik alanının en akıllı adamı Çift Mangal. Çatallı Anne, 4 yaşa ulaşıp onu kucağına alıyor. Kızın yüzü kıpkırmızı. Çift Mangal, bu ikilinin yanına ulaşıp kısa bir an kızının yüzüne baktıktan sonra, başka bir yüze çeviriyor bakışlarını. Fenerbahçelinin yüzüne. Çift Mangal, iyice süzdüğü bu yüze doğru yürüyüşe geçiyor. Galiba bu bir doğa yürüyüşü değil. Belki bir tür vahşi yaşam mücadelesi. Mangal başında dikleşiyorum. Vaktim bol, etleri döndürmeme daha zaman var. Doğayı daha yakından gözleyebilmek için mangalımı terk ediyorum.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 3 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 518
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaramız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

İsrail askerleri, 50 yaşın altındaki Filistinlilerin Mescid-i Aksa'ya girişini yasakladı.

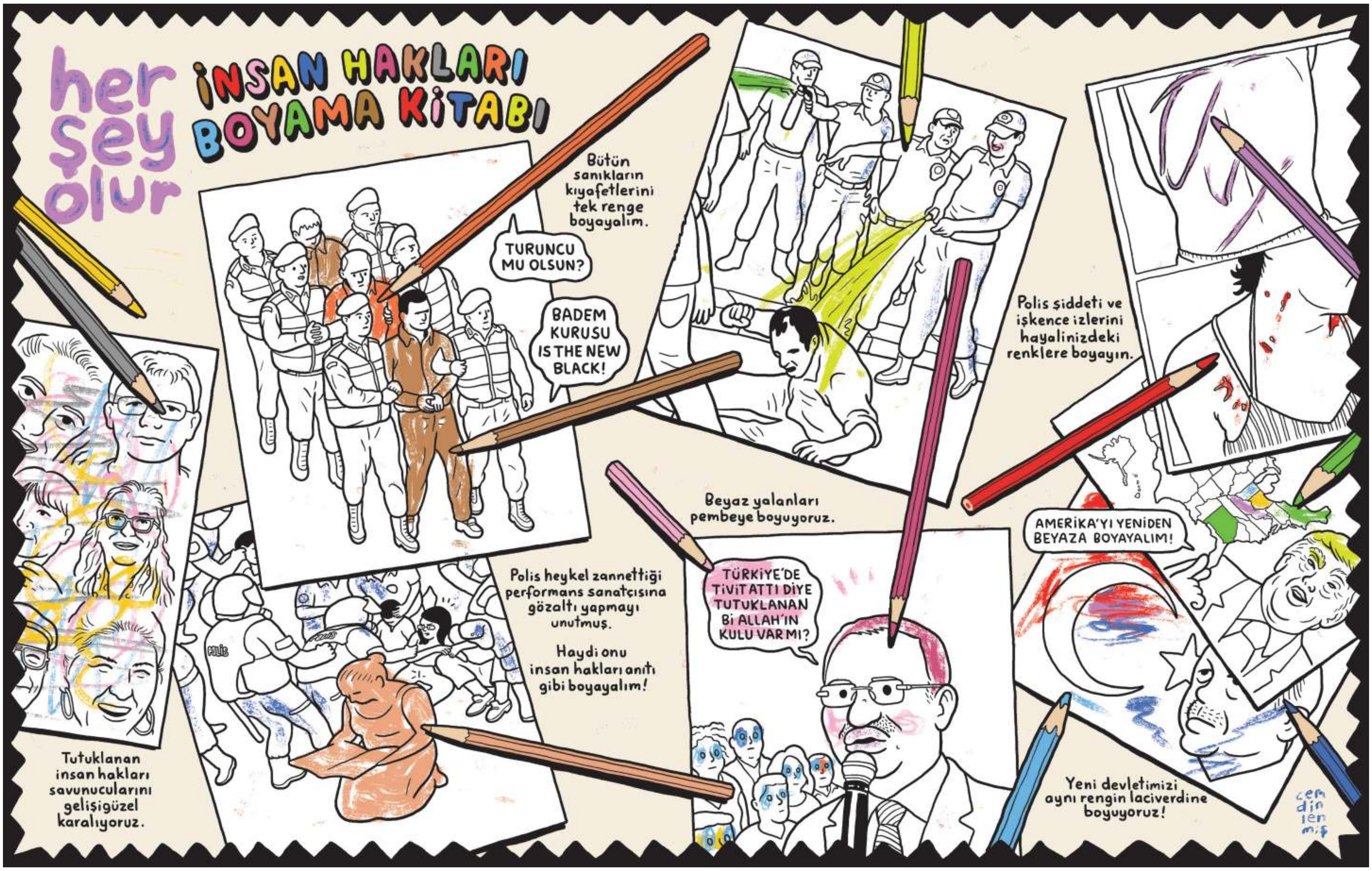
UYKUSUZ

10 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/32 No: 519
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Köşe yazarı Hayrettin Karaman, sigara içen başörtülü kadınların çevresine, "Siz benim başımı örttüğüme bakmayın, benden ümidinizi kesmeyin, sizinle paylaşacağım daha çok şeyim var" mesajı verdiğini iddia etti.

KÖPEK VAR
DİZİ İZLEYE İZLEYE KOCA AKÜYÜ YEDİNİZ AMK... BAS BAS.. YAKKAMI ÇALIŞIR --PADİŞAH İSMİ SAYAR GİBİ, 4-SEZON -5-SEZON DERKEN AKÜYÜ BİTİRDİNİZ..
TRRO-RO-ROM-RO
TRO-RO
YA UYUŞTURUCU KAÇIRIYO, YA KAKASINI TUTUYO..
HAV
BURNUMUZ ÇOK KESKİN... 1000 KAT İYİ
CİVCİVVV...
HAH.. ARKADAŞ SÖYLE BATILI GİBİ HAYATTAN ZEVK ALAMAYACAZ MI Bİ YA.. KULAĞA HEMEN CİVİİ DİYE KAÇTI SU..
TROOİİZZİE
ABİ BAĞIR BİRAZ SESİN ÇOK AZ GELİYO!
HALBUSİ ŞARJI BİTELİ ÇOK OLDU
YENİ Bİ ELEMENT DAHA BULMUŞLAR..
DEMİR ALIYON.. İYİ, GÜZEL.. AMA DİĞER ELEMENTLERE AŞIK OLMALISIN.. MİSAL, ALEMEYO...
TAM ŞU ŞEKİL ATLARKEN Bİ FOTORAF, ARKAYA DA BİLGİSAYARDA PATLAMA KOYUN.. ALEVLERİN İÇİNDEN SON ANDA FIRLIYORUM..
RECEP ABİ AZ SONRA GELECEK ABİ.. O BİLİYO O İŞLERİ.. ONA SÖYLERSİN..
GÜMM...
TAMAM
NOLUYO OLUM BU TABELALARA?!. NOLUYO LAN?! NE BUNLAR LAN?! YALÇIN!?
mutfak 2m
Tuvalet 4m
Salon 5m
VROOOMM
ABİ, DİYİCEM, ÇEKİNİYORUM... ASLINDA EVDEYİZ, ATAK GEÇİRİYOSUN... OTURALIM MI ARTIK ÜÇ SAATTİR EVİN İÇİNDE DOLANIYORUZ...
I WHAT YOU
"sana ne" demek...
SORİ... VER KEN AY GO TU DI BULU MOSK?. İZ DİZ VEY OR DET VEY?
İSTEDİĞİMİZ SORİDAN BAŞLAYABİLİYO MUYUZ?
BAK ESKİDEN ŞURDA OTURUYODUK...
BOWM!
F41
can
KONTREFİLE. HAYVANIN ŞURASI... EN GÜZEL YERİ...
BOND...
JAMES BOND
NAPOLYON...
BONO PART!
TARİHTE BUGÜN
Bar
USS MARINE
BİRİSİ ŞU KARIYA VANANIN YERİNİ GÖSTERSİN... BORUNUN ARAMADIK YERİNİ BIRAKMADI...
emrah ablak 2017

UYKUSUZ

İstanbul Üniversitesi'nin botanik bahçesi Diyanet'e tahsis edildi.

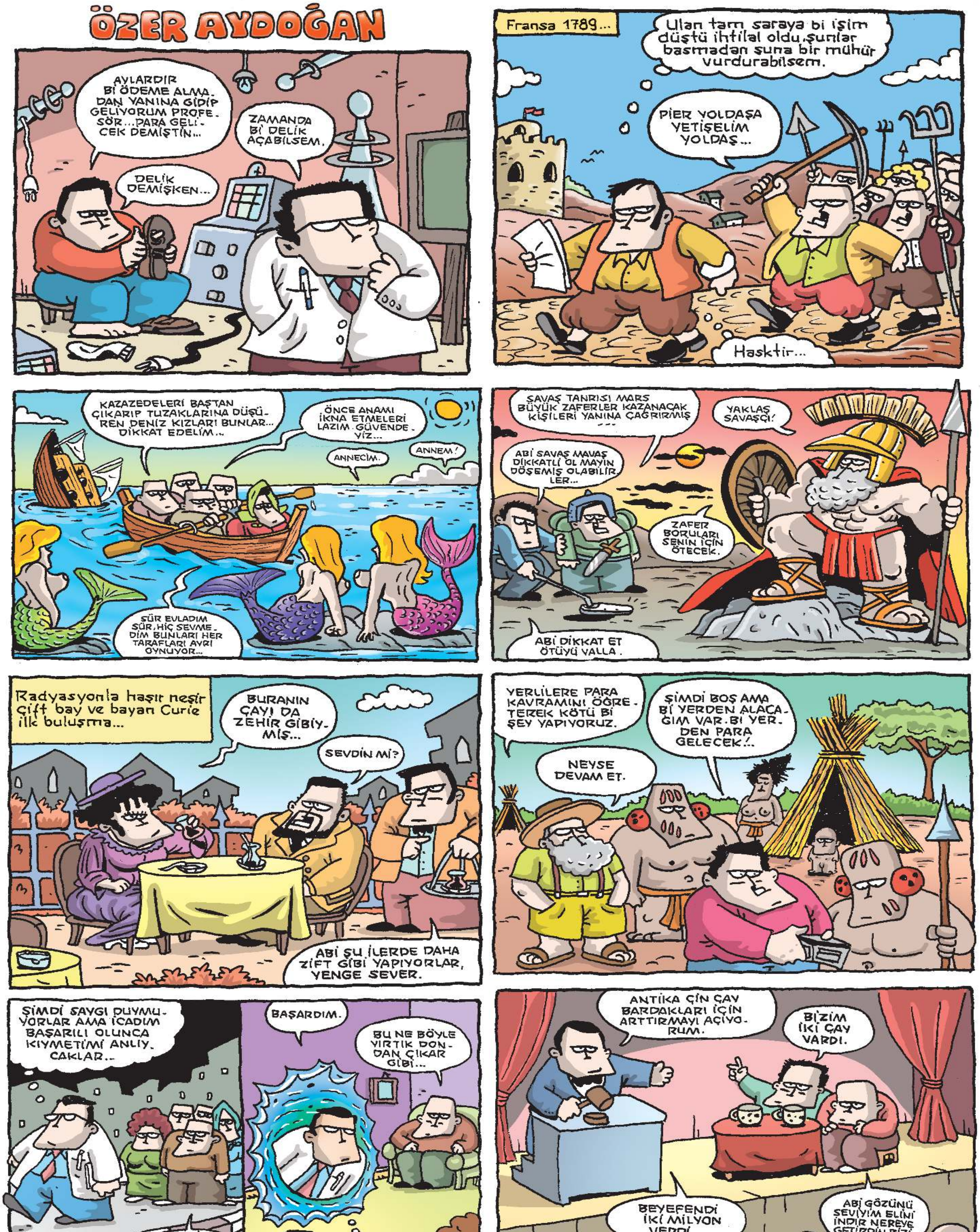

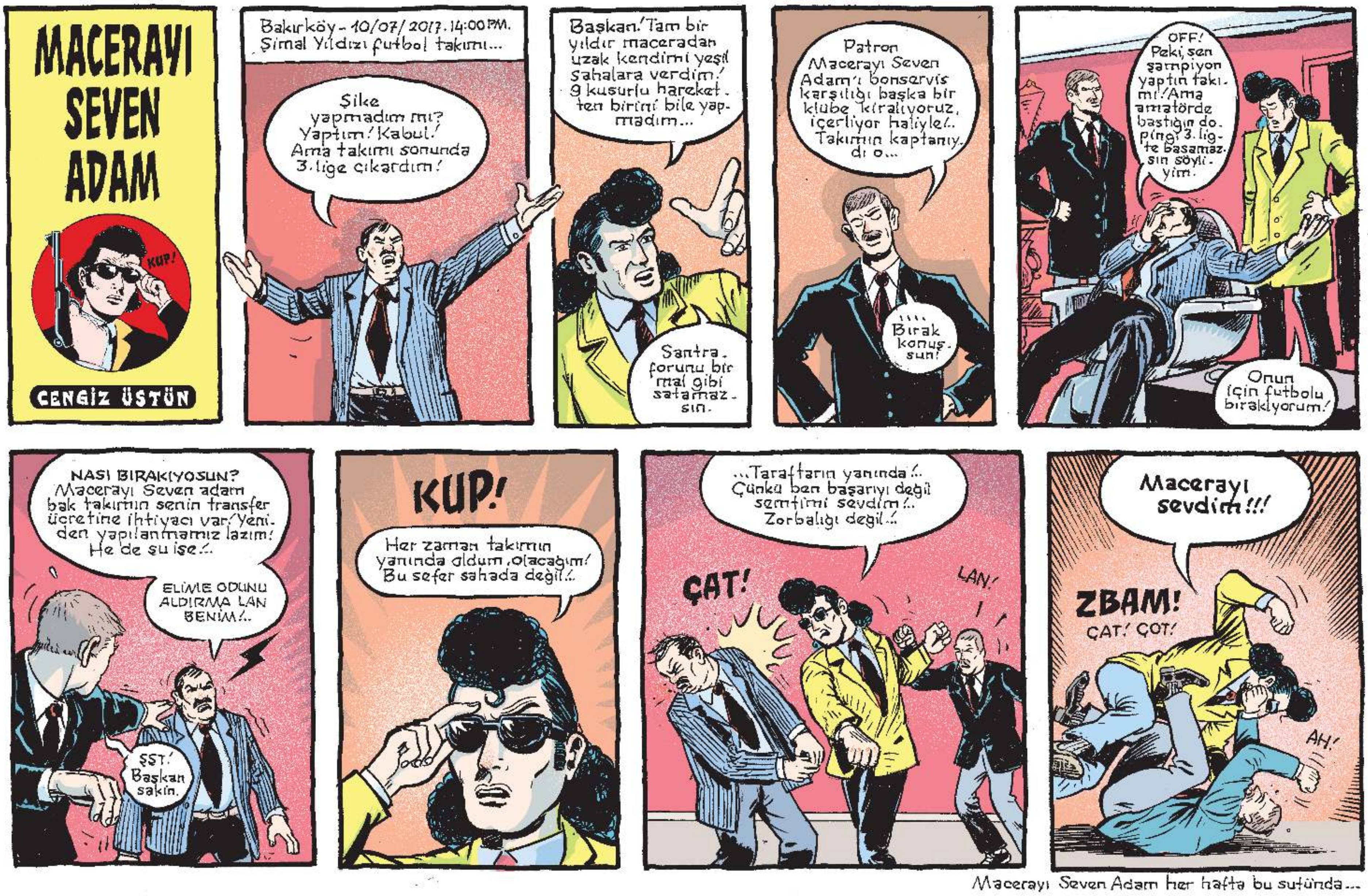

ÖZER AYDOĞAN

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ “Pıst birader, sen Kamil misin?” “İsim olarak mı, yoksa Kamil olmak manasında Kamil olarak mı?” **“LAN YÜRÜ GİT LAN!..”** “Ha yok, isim olarak şeyapıyorsanız Kamil değilim, ama kendimi zaman zaman Kamil hissettiğim doğrudur.” **“BAK HALA YA!.. LAN GİT LAN!..”**

æ Yıllar yıllar önce, futbol oynarken ben, çocukken yani, Altunizade Burhan Felek Spor Tesisleri'nin toprak futbol sahasında öyle, lig maçımız vardı resmen, normalde hep başka başka sahalarda oynardık da, o maç öyle denk gelmişti, idman yaptığımız sahada, yani kendi sahamızda lig maçı, süper bir olay, kendi seyircimiz de var, anneler babalar da gelmiş, e ayakları alışık, gelirler tabii, niye gelmesinler, maçta öyle kıran kırana bir mücadele hali var, maçı çok net hatırlamıyorum, ki, tam bir mega hafızayımdır fakat bazen de işte hatırlamak istemiyor demek ki insan, benim açımdan kötü geçiyordu maç, bir türlü verimli olamıyordum, e hani süper yetenekli futbolcuydum, e hani geleceğin yıldız adayıydım, a-ah, norto, ne yaparsam yapayım olmuyor, sağ açığım, rakip kaleye yakın sağ kanatta aldım topu gidiyorum, sol bekleri yaman cevval rakip takımın, adım attırmıyor, Roberto Carlos'u koymuşlar karşıma, hiçbir şey yapamıyorum, hop alıverdi ayağımdan topu köşe gönderinde, beni eviriyor çeviriyor, zıplıyorum topa dokunamıyorum, hopluyorum boşa hopluyorum, deli olacağım, fakat mücadeleyi de asla bırakmıyorum, sen misin Roberto Carlos, biz de burada kendimizce bir şeyiz yani, o köşe gönderinde çektiğim çile, düştüğüm acz, anlatılır gibi değil, fakat bir şey oldu, seyircilerden biri, olay tam önlerinde gerçekleşiyor, sesi de tok, “**bravo**, **bravo** çocuk” dedi bana, “**mücadeleyi asla bırakmıyorsun**, **bravo**” dedi, o anda bir mutlu oldum, gören birileri var çünkü, evet belki doşak oğlanına döndüm karşısında Roberto'nun, ama ruhumuzu da satmadık be, “vay be” dedim, “vay be”, Roberto'nun ayağından aldım topu, Roberto da şaşırdı, sen misin Roberto, Roberto üzüyoruz biz burada, bir de ters çalım attım Roberto'ya, dar alanda, köşe gönderi köşe gönderi olalı hayatında böyle bir şov görmemiştir, fakat Roberto asla bırakmıyor peşimi, bir de Roberto'nun yancısı da geliyor yardıma, kapana kısıldım, ne yapsam ne yapsam, topu sağ ayak içimle sol ayak içime çarptırarak, Roberto ve yancısına hayatlarının feykini attım, kafa kafaya çarpıştılar, aralarından sıyrıldım, şaşkınlıkla peşimden baktıklarını hissediyordum, bir de güzel orta yaptım, golcümüz Orhan yerden bir buçuk metre yükselip muhteşem bir voleyle topu ağlara yapıştırdı, öylesine sert ve düzgün bir vuruştu ki, kaleci göremedi bile topu, işin güzel tarafı aslında bu noktadan sonra yaşandı, tüm takım, ben de dahil olmak üzere, Orhan'a doğru koşarken, tribünler ismimi haykırmaya başladı, belki yüzlerce insan yüksek sesle adımı tekrarlıyorlar, dakikalarca sürdü bu böyle, şu futbol aleminde çok klas hareketler yaptım, yapmadım değil, ama kesinlikle en özeli hep bu oldu, o anı, o anları unutamam, zirvede bırakmam gerekiyordu, birkaç sene daha futbol oynadım, sonra da karikatür çizmeye başladım.

æ “Pıst birader siz Kamil misiniz?” “Ben Kamil'im ama arkadaş Kamil değil, sayılıyor mu, ikimizin birden mi Kamil olması gerekiyor Kamil olabilmemiz için?” **“LAN GİDİN LAN!..”** “Ha yok, ben tam bir Kamil'im de, o babda söylüyorum.” **“BAK HALA YA!.. YOL YAKINKEN GİDİN LAN!”**

æ Ne zaman ortamlarda simit yenilse, “iyidir, iyidir, simit iyidir, midenin suyunu alır” diyorum amca gibi, gülüyor insanlar. Ben daha bu cümleye gülünmediğini görmedim. “Midenin suyunu alır”. Öyle abartı bir gülme değil ama mutlaka gülüyor insanlar. Anlamadığım bir şey. Ne var bu cümlede bu kadar, hiç çözemediğim bir olay.

æ “Pıst birader sen Kamil misin?” “Yani ne bileyim, bazen Kamil'im, bazen değilim, bugün Kamil değilim mesela.” **“LAN GİT LAN!”** “Dün sorsaydın tam bir Kamil'dim ama.” **“GİT OĞLUM BAK LAN!..”**

æ Yine çocukken, ortaokuldayken, bir gece rüyamda Allah'la konuştum, rüya işte, ölmüşüm de, daha sonra Allah beni yeniden dünyaya göndermiş. Dünyaya düşmüşüm yine öyle, kafamı da taşa çarpmışım ama bir şey olmamış. Kabası bu hikayenin. Ben bu hikayeyi, bu rüyayı, arkadaşlarıma nasıl anlatıyorum ama. Arkadaşlarım deli oluyorlar bu hikayeyi tekrar tekrar dinlemek için. Akılları çıkıyor. Normalde ben öyle kendimi dinletebilen biri değildim, fakat söz konusu bu hikaye olduğunda ağzımın içine bakıyor deyyuslar. O zaman bir şeyi fark etmiştim, “eğer iyi bir hikayen varsa insanlar seni dinliyorlar”. Tüm mesele bu. Ve hala aslında değişen pek bir şey yok. Hikayelerim iyiyse insanlar beni dinliyorlar. Şimdi zor olan kısmı ise şu, bu hikayelerin bir de komik olması lazım. Elimizden geldiğince bir şeyler yapıyoruz işte. Çocukken gelen aydınlanma, yol göstermeye devam ediyor hala. Bunlar güzel şeyler.

æ Denize dokunmak değil, denizi görmek istiyoruz biz daha çok. İlginç bir durum bu. Sahil kasabasında oturmak istemeyen biriyle tanıştım mesela. “Önüne ev yaparlar, denizi göremen” diyor. Kendisi dağın tepesinde oturuyor, denizi dev görüyor. Ama denize dokunamıyor. Şöyle bir evden çıkıp ayaklarını suya sokup geri dönemiyor. Böyle şeyler işte.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 3: Lordumuz bugün kimseyi görmek istemiyor.

Haber şatonun koridorlarında kulaktan kulağa bir orman yangını gibi yayılıyordu: Lordumuz bugün pantolon bile giymemiş, giymeyecekmiş. Pijama olarak kullandığı şortla duracakmış.

Hizmetli kızlar mutfaktaki aşçılara, aşçılar sabah kahvaltısından kalanları çöplenmek için gelen seyislere, seyisler atlarını tımarlatmak için gelen muhafızlara fısıldıyordu: Lordumuz bugün fırfırlı gömleğini giymemiş, "istemiyorum her gün her gün, traş alman power metal grupları gibi" dermiş, lise zamanlarından kalma fifa world cup '98 tişörtünü giymiş, onunla duracakmış.

Muhafızlar şaşırmışlar ancak "olabilir, ben lord olsam her gün yatarım, adam yine iyi her gün fırfırlı gömlek giyiyor, deri pantolon giyiyor, uğraşıyor" diye düşünmüşler, devriye gezmek için şehrin içine dağılmışlar. Kurtlu ekmek satan fırıncıyı çarmıha germişler; adam seçen, eşine akrabasına etin iyi yerini veren kasabı falakaya yatırmışlar, bira dolabını çalıştırmayıp halka sıcak bira satmaya uğraşan tekeli aç köpeklere yedirmişler. İşine gücüne bakan namuslu esnafla oturup çay içmişler, muhabbet etmişler. O dönemin zabıtası gibi davranmışlar.

Muhabbet pek hoşmuş, ancak her sözün bir sonu, en tatlı muhabbetin bile bir ömrü var. An gelmiş, ne muhafızın aklına, ne de ofisini ziyaret ettiği emlakçının aklına anlatacak hoş bir anı ya da şaka daha gelmemiş. Böyle zamanlarda muhabbetlerin en ufağından, olayların en küçüğünden medet ummaz mıyız? Muhafız da "belki emlakçının hoşuna gider, karşılığında o da komik bir şey söyler, güleriz" diye düşünerek şöyle demiş: Sarayın seyisinden duydum, o da aşçıdan duymuş, lordumuz bugün ne pantolon ne fırfırlı gömlek, hiçbirini giymemiş. Altında penye şort, üstünde liseden kalma tişörtüyle gezermiş. Kraliçe annemiz yalvarmış, ayaklarına kapanmış "böyle dolaşılmaz lordum, bari altınıza doğru düzgün pantolon giyseydiniz" diye ağlamış ama dinletememiş. Lordumuz "bugün böyle, benimle uğraşmayın, aşırı tepkiler göstermeyin, biraz makul olun" demiş, odasına çekilmiş.

Muhafız, emlakçının gülüp eğleneceğini, "şu an donlu bir insan tarafından yönetiliyorum" diye şakalar yapacağını zannederken aldığı tepki karşısında oldukça şaşırmış. Zira emlakçının yüzü ciddileşmiş, düşünceli bir hal almış.

"Anlamıyorum" demiş emlakçı, "resmi tatil gibi bir şey mi yani bugün?"

Halen gülmekte olan muhafız: "Yok canım, ne tatili; yine yönetiyor ülkeyi ama şortla yönetiyor."

"Çünkü bugün resmi tatilse bugün perşembe, cumayı birleştirip dört gün tatil ilan edebilirler ve bu dayımların yazlığına gitmek için yeterli bir süre."

Muhabbetin kontrolden çıktığını hisseden ve kendi kafası da karışan muhafız, "biz devlet memuru olduğumuz için resmi tatil olsa bize önceden yazıyla bildirirlerdi ama aniden resmi tatil olduysa belki sisteme işlenmemiş olabilir... Hay allah... Tatilse ben de cumayı da katıp bir yerlere kaçabilirim aslında, bizim okuldan arkadaş var, güney tarafında teknesi var ne zamandır çağırıyor gel gel diye." demiş ve eklemiş, "onu nasıl öğrenebiliriz ya?"

Emlakçı "bunu en iyi benim belediyede bir arkadaşım var, o bilir. Gel benimle!" demiş ve ikisi birlikte emlakçının belediyedeki arkadaşının yanına doğru yola çıkmışlar. Ancak çıkmadan önce emlakçı dükkanın anahtarını komşusu olan damacana sucuya bırakmış ve şöyle demeyi ihmal etmemiş: Galiba bugün resmi tatilmiş, yarın da tatilmiş, biz onu öğrenmeye gidiyoruz, bir şey olursa anahtar sende.

Belediye çalışanı "bize konuyla ilgili bilgi gelmedi" demiş ama lordun şatoda şort ve tişörtle oturduğunu öğrenince onun da kafası karışmış. "Aslında geçen bayram da cuma gününü tatil ettiklerini son anda söylemişlerdi, öyle bir iş yapıyorlar ki yani, sanki vatandaşı mağdur etmek için özellikle uğraşıyorlar. Gelin bakalım, personel müdürü ek hizmet binasına taşındı, bir onun yanına uğrayalım, biliyorsa o biliyordur." demiş ve yanındaki memura şöyle demiş: Galiba bugün resmi tatilmiş, yarın da tatilmiş, biz onu öğrenmeye gidiyoruz, bir şey olursa ben personel müdürünün yanındayım.

Böyle böyle resmi tatil haberini kasabada duymayan kalmamış. Erkekler belediye binasının önünde net bir bilgi alabilmek için birikmiş, kadınlar evde bavul hazırlamaya başlamış.

"GEÇ OLMADAN ÇIKALIM!" diye bağırıyormuş kalabalıklar. "TRAFİĞE KALACAĞIZ" diye bağırıyormuş kadınlar. "ANNE BEN BİSİKLETİMİ DE ALACAĞIM! ANNE BİLGİSAYARI DA ALACAĞIM!" diye bağırıyormuş çocuklar...

Binlerce, onbinlerce kişi varmışlar ek hizmet binasına; personel müdürünün yanına. Ancak personel müdürünün de bilgisi yokmuş konu hakkında. Sinirlenmiş personel müdürü, "hem resmi tatil ilan ediyorlar, hem de personel bölge müdürlüğünü haberdar etmiyorlar. S.keyim çok afedersiniz bunların yapacağı işi, yürüyün kaleye gidiyoruz. Lordumuz bizden bir cevabı esirgemeyecektir. Kalenin soyluları gibi uyuşuk, iş görmez, tembel değildir o. ÇOK YAŞA LORDUMUZ!" diye bağırmış ve bunun üzerine kalabalıklar da bağırmış: "ÇOK YAŞA LORDUMUZ! ÖMRÜN UZUN, SOYUN ŞANLI OLSUN"

Sarayın habercisi, tahtında fifa world cup '98 tişörtü ve penye şortuyla oturan lordun yanına gelmiş ve "bütün şehir kale kapısına dayandı efendimiz. Sizine acilen görüşmek istiyorlar. Sormak istedikleri bir şey varmış." demiş.

"Ne istiyorlarmış?"

"Bugün resmi tatil miymiş, onu soracaklarmış."

Genç lord "ne resmi tatili lan, ne alaka?" diye düşünerek sinirlenmiş, ancak iyi kalpli bir lord olduğu için halkını azarlayıp göndermeye de yüreği elvermemiş. Ayağına terliklerini giymiş ve sarayın burçlarına çıkıp halkını selamlamış. Halk lordu görünce coşkuya kapılmış, bir süre "lordumuz lordumuz" diye bağırmış, tezahürat etmişler. Ortalık biraz yatışınca lord kalabalığa hitaben şöyle bağırmış: Ne oldu? Neden geldiniz?

Aralarından sözcü olarak seçtikleri birisi -ki bu emlakçıdan başkası değilmiş- "Efendimiz, bugün resmi tatilmiş, yarın da tatil olacak mı, çünkü biliyorsunuz yarın cuma, yarını da birleştirirsek dört günlük bir tatil oluyor, yazlığa gitme gibi bir durumumuz olabilir." diye dertlerini izah etmiş.

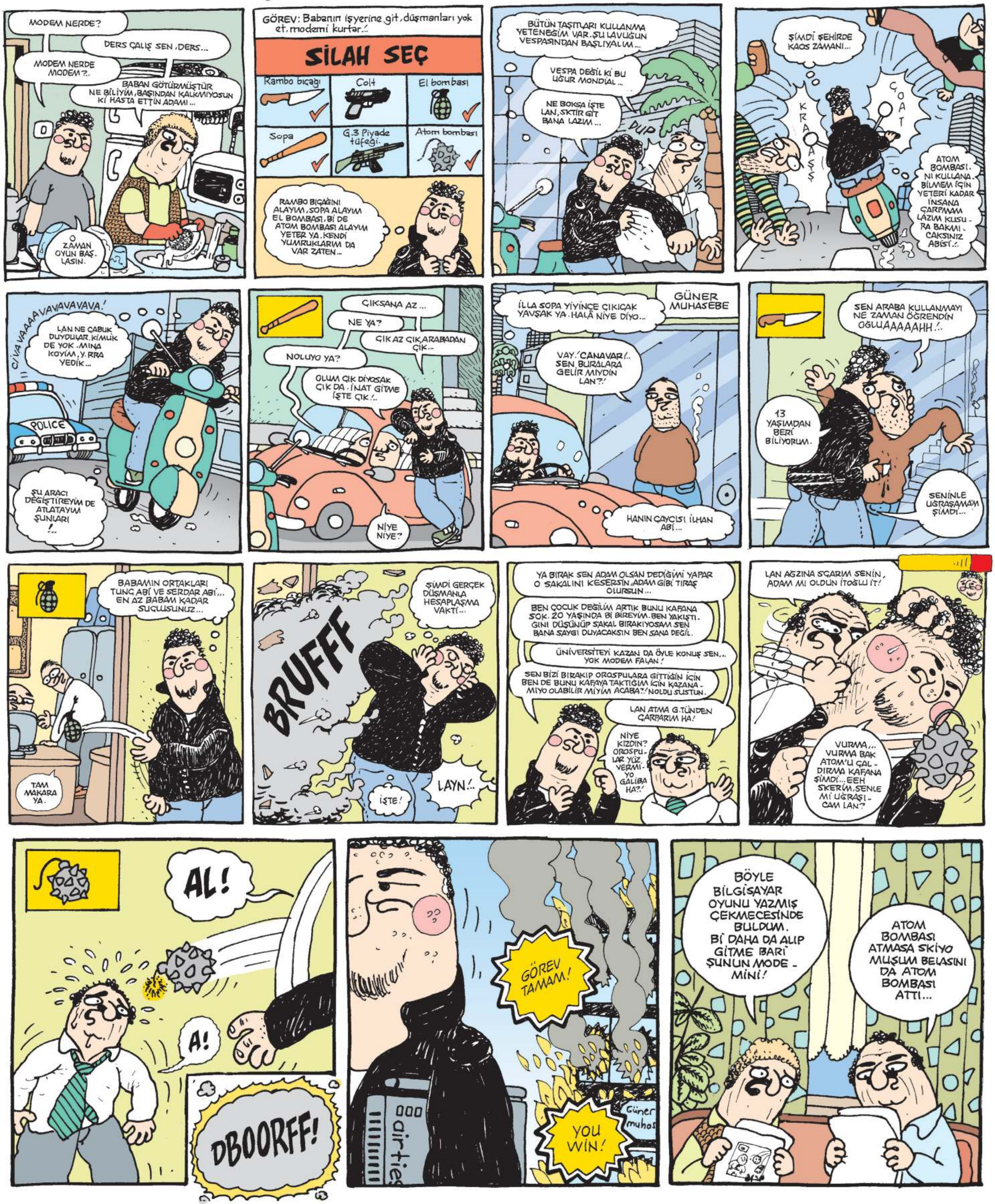

Lord "bugün resmi tatil değil, s.ktirin gidin işinizin başında durun, deli misiniz?" diyecek olmuş ama üzerinde şort tişört olduğu halde tebaasına tatil yok derse büyük isyan çıkacağını ve halk kitlelerinin taş üstünde taş bırakmayacağını anlamış. Yarım ağız bir şekilde "tabi yarın da tatil, yarın cuma olduğu için... Öteki türlü perşembe tatil, cuma mesai, haftasonu yine tatil saçma olurdu" demiş.

Halk kitleleri inanılmaz sevinmiş, bir kısmı "lordumuz lordumuz" diye bağırmak için kale önünde kalmış ama büyük çoğunluğu kalabalığa kalmadan bir an önce yola çıkmak için koşarak evlerine gitmişler.

Kalenin burçlarında bir başına kalan lord acı acı gülümsemiş ve şöyle düşünmüş: Rahat vermiyorlar.

GÖLGE SUİKASTÇİ

Cihan Ceylan

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dürüst, temiz bir insan kendine düşmanlar edinmeksizin hiçbir adım atamaz." - Hermann Hesse

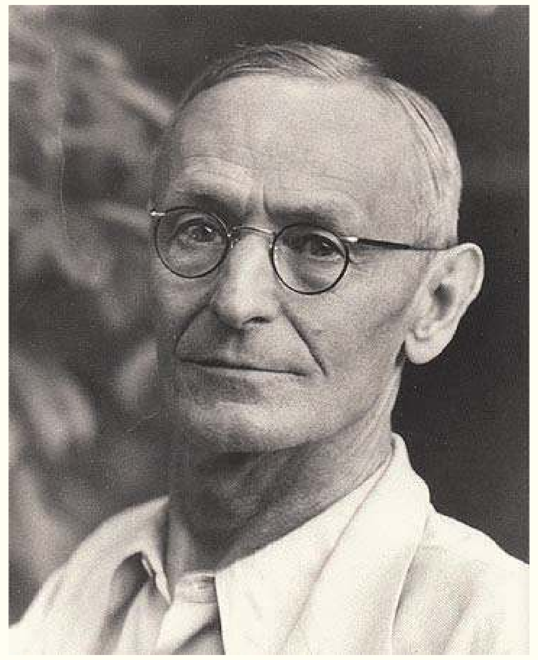
● **Hobisi 'emperyalizm' olan kültür, elbette 'islamofobik' olacak. Ya ne olacağıdı?**

● Che Guevara, 1965'te Küba'dan ayrılır; devrimlerin Afrika'ya yayılması düşüncesiyle Kongo'ya geçer. Daha sonra, mücadele biçimini belirlemek amacıyla Tanzanya'nın başkenti Dar Es Selam'da bir toplantı düzenler. Afrika'nın tüm devrimci liderleri gelir, tek eksik Zaire'den gelecek o olan 26 yaşındaki Laurent Desiree Kabila'dır. Üç gün sonra Kabila, nihayet gelir. Che, Kabila'ya sert çıkar, "Günlerdir otel odalarında seni bekliyoruz, nerde kaldın?" diye sorar. Kabila "Cepheden geliyorum" cevabını verir. Fakat heyetten bir adam, Che'ye "Bu adamı daha birkaç gün önce, Kahire'de bir pavyonun önünde lüks bir arabadan inerken gördüm." Der. Bunun üzerine Che'nin çok sinirlendiği rivayet edilir... (Che görmedi ama 32 yıl sonra Zaire'nin adı Kongo Demokratik Cumhuriyeti olarak değişti, devrimin başındaki Kabila da devlet başkanı oldu.)

● **El insaf bre! En son söyleyeceğimi en baştan bir diyeyim hele... Masal kitabının adı "ALTIN SAÇLI KIZ ve 3 AYI", 23 Mart'ta iki yaşını dolduran Lale'ye aldığımız kitaplardan biri. Sandra Lebrun kaleme almış, Charlotte Ameling resimlemiş, Almidilli Yayınları da dilimize kazandırmış... Efendim, bir zamanlar ormanın içindeki düzlükte yaşayan üç ayı varmış, güzel bir evde mutlu mutlu yaşıyorlarmış. Bu aile; baba ayı, anne ayı ve yavru ayıdan oluşuyormuş. Baba ayı çok büyükmüş, anne ayı orta büyüklükteymiş ve yavru ayı çok küçükmüş. Anne ayı, o gün de, her gün o saatte olduğu gibi güzel bir çorba hazırlamış ve üçünün büyüklükleriyle orantılı kaselere çorbayı koymuş. Her nedense ayılar çorbalarını içmeyip, "biraz daha acıkmak için" dolaşmaya çıkmışlar... Az ilerde, küçük bir kız ormanda dolaşıyormuş. Çok güzel sarı saçları olduğu için herkes ona Altın Saçlı Kız diyormuş. Nefis çorba kokusunu duyan Altın Saçlı Kız, ayıların evine doğru gitmiş, kapıyı çalmış, kimse cevap vermemiş. Anahtar deliğinden içeri bakmış ama hiçbir şey görememiş. Ayak ucundan yükselerek pencereden de bakmış, yine kimseyi görememiş. Merakla tokmağı çevirmiş, kapıyı açmış ve seslenmiş:**

- Kimse var mı? Girebilir miyim?

Cevap yokmuş. Böylece, Altın Saçlı Kız sessizce eve girmiş... Mutfak masasının üzerinde nefis kokular yayan çorbayı görmüş. En küçük kaseden tadınca bağırmış:

- Hımm, bu çorba tam sevdiğim gibi!

Tabaklarda hiçbir şey bırakmadan hepsini yutuvermiş... Sonra, evdeki üç sandalyeye sırayla oturmuş, en çok küçük sandalyeyi sevmiş ve bağırmış:

- Aa, bu sandalye mükemmel!

Böylece sallanmaya başlamış, fakat sandalye "Çat!" diye kırılmış ve Altın Saçlı Kız, düşmüş... Derken ayıların yatak odasına girmiş. Sebebi bilinmez, orada da üç ayrı büyüklükte yatak varmış. Anne ve baba ayı, ayrı yataklarda yatıyormuş. Evlilik, aşkı öldürüyor muymuş, bu belirtilmemiş. Altın Saçlı Kız, üç yatağa da uzanmış, yavru ayının yatağına yerleşince bağırmış:

- Aaa bu yatak tam bana göre!

Ve uyuyakalmış... O esnada ayı ailesi eve dönmüş. Önce çorbalarının içildiğini farketmişler. Sonra yavru ayı ağlayarak bağırmış:

- Biri benim sandalyeme oturmuş ve onu kırmış!

Sonra ailecek yatak odasına girmişler ve en küçük yatakta uyuyan kızı görmüşler. Altın Saçlı Kız, uyanmış ve karşısında duran üç ayıyı görmüş...

Lale'ye okurken, tam burada ayılar ile kız arasında bir dostluk başlayacak sandım ama ne gezer! Korkan Altın Saçlı Kız yataktan atlamış ve üç ayıyı şaşkınlık içinde bırakarak evine gitmek için pencereden dışarı fırlamış... Yine de umudumu kesmedim, kız duracak, tanışıp kaynaşacaklar diye bekledim ama boşunaymış. Masal şu paragrafla bitti:

Kendi kendime soruyorum, evimizdeki bu davetsiz küçük kız kimdi! Dedi baba ayı. Ama bunu hiçbir zaman bilemeyecekti çünkü Altın Saçlı Kız o kadar korkmuştu ki asla ama asla geri dönmemeye kendi kendine söz verdi!

ASLA AMA ASLA! Vay arkadaş! Ünlü cümledir, "Aslanlar kendi tarihlerini yazana kadar, avcılara inanmak zorundayız!" Şimdi memnuniyetle ayılar tarafına geçiyor ve soruyorum: Bre Altın Saçlı Kız, biz seni korkutup kaçırtacak ne yaptık? Kime ne zararımız oldu? Evimize izinsiz giren sensin! Kapımız kilitli bile değildi. Çorbalarımızı içen sensin, yavrumuzun sandalyesini kıran sensin, yatak odamıza dalıp mahremimize giren gene sensin. Neyin peşindesin Altın Saçlı Kız? Evimize izinsiz biri girdiği için korkması gereken biz olmamıza rağmen, korkup kaçan da sensin. Biz korkmadık mı sanıyorsun? Özür dileyeydin de biz de affedeydik, fena mı olurdu? Orman, babanın malı mı Altın Saçlı Kız? Güzel, sarı saçların var diye mi bu afra tafra? Ayıysak n'olmuş, seni korkutacak n'aptık? Kırık sandale n'olacak? Kusura bakma ama emperyalist beyaz adama benziyorsun Altın Saçlı Kız. Gel, işgal et, ye, iç, yat; yöre halkı karşında dikilmiş durunca da "Bunlar vahşi, barbar" diye korkup kaç! Yakışmadı Altın Saçlı Kız. Sen böyle yaparsan, baban arkadaşlarıyla gelir vurur bizi yarın bir gün, kürklerimizi okuturlar veya ailecek bir hayvanat bahçesine satarlar. Aynı gece babacığın senin altın saçlarını bir güzel tarar... Korkma bizden Altın Saçlı Kız, bez hiç insan oynatmadık, yıllar yılı ayı oynatan da sizsiniz. Artık masallarınızda bile oynamak istemiyoruz!..

● Yıl 1935... Rus besteci Dmitri Şostakoviç ile kemancı David Oistrakh, Atatürk'ün daveti üzerine Ankara'ya gelirler. Atatürk'ün dinlediği de dahil 20 kadar konser verirler. Şostakoviç, Atatürk'ün müzik reformu konusundaki çalışmalarından övgüyle söz eder... 1941-42... Şostakoviç, Hitler'in Leningrad kuşatmasında "nota kağıdı" bulmakta zorlanır. "7. Senfonisini" İstanbul'dan gelen kağıtlar üzerine besteler. Nota kağıtlarında "Jorj D. Papajorjiu Yayınevi – Yüksek Kaldırım, İstanbul" yazılıdır...

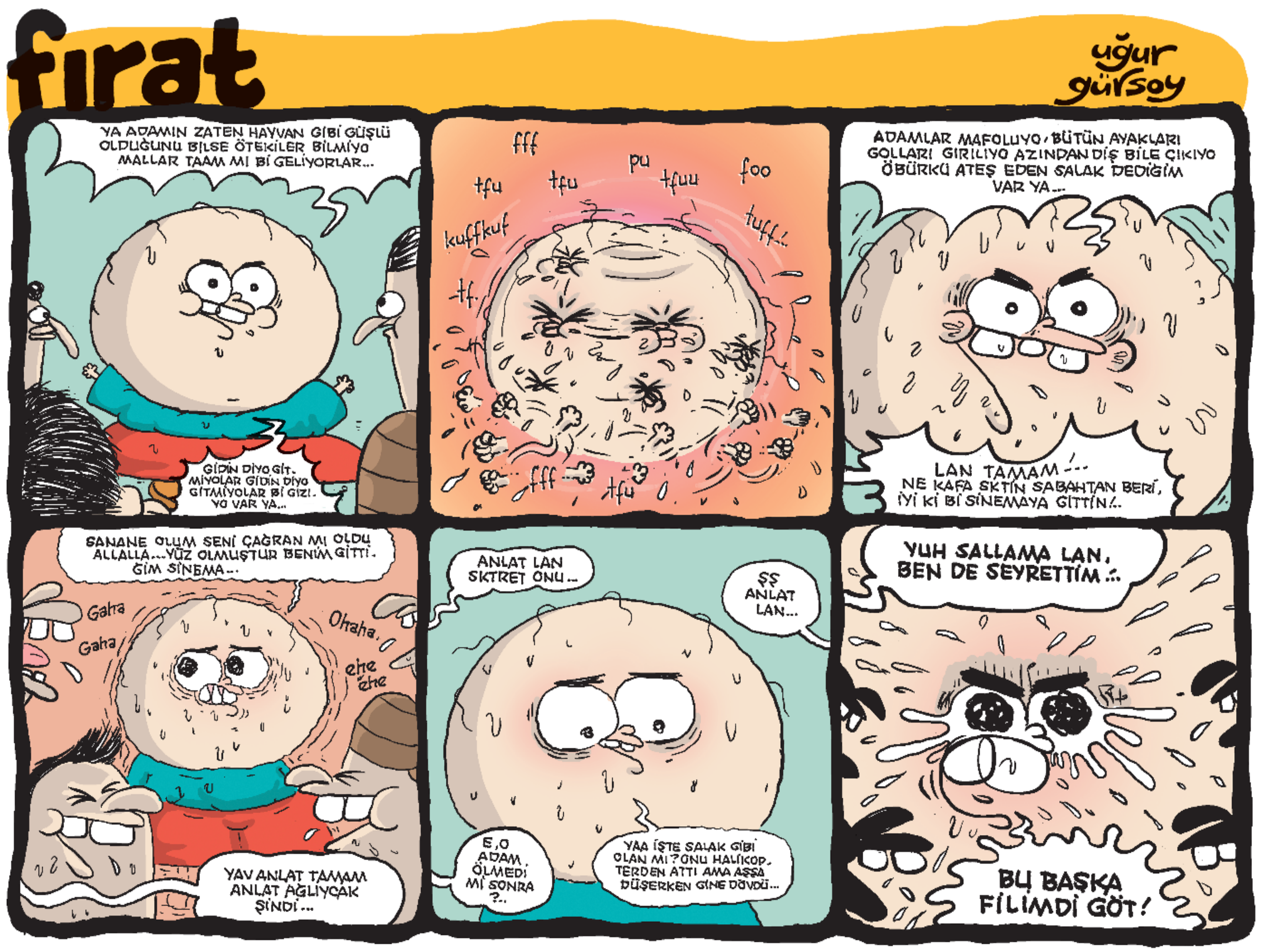
● **"Alman Derviş" de olur muymuş, varmış meğer! Hermann Hesse'nin "Knulp" kitabını okudum ve çok sevdim. Şaşırdım. Alman kültüründe 'gönül adamlığına' dair bir iz görmemiştim daha önce. İlk gençlik aşkının sersemliğiyle, diyar diyar gezmeye karar veren ve ömrünü bu şekilde tamamlayan bir adam, Knulp. Bizdeki güzelim 'aşık' mesleği gibi. Bir yerde sabit durmadan çalgı çalıyor, ezgiler söylüyor, danslar ediyor. Son derece naif, tok gözlü, enterasan bir karakter. "Bir babadan çocuğuna burnu, gözleri, hatta zekası kalıtım yoluyla geçebilir, ama ruhu asla. Her insan yeni bir ruh taşır kendisinde" diyor Knulp. ''Sen bir ermiş gibisin'' diyene de şu yanıtı veriyor: "Her insan ermiş biridir, yeter ki düşünceleri ve eylemleri gerçekten ciddi nitelik taşısın."**

● Bruce Willis, aktörlüğe başlamadan önce özel detektiflik yapmış kısa süre. Ama filmlerdeki gibi heyecanlı olmuyor o işler hayatta. Genellikle şüphelenilen eşleri takip edip fotoğraf çekmekten ibaret mesaileri...

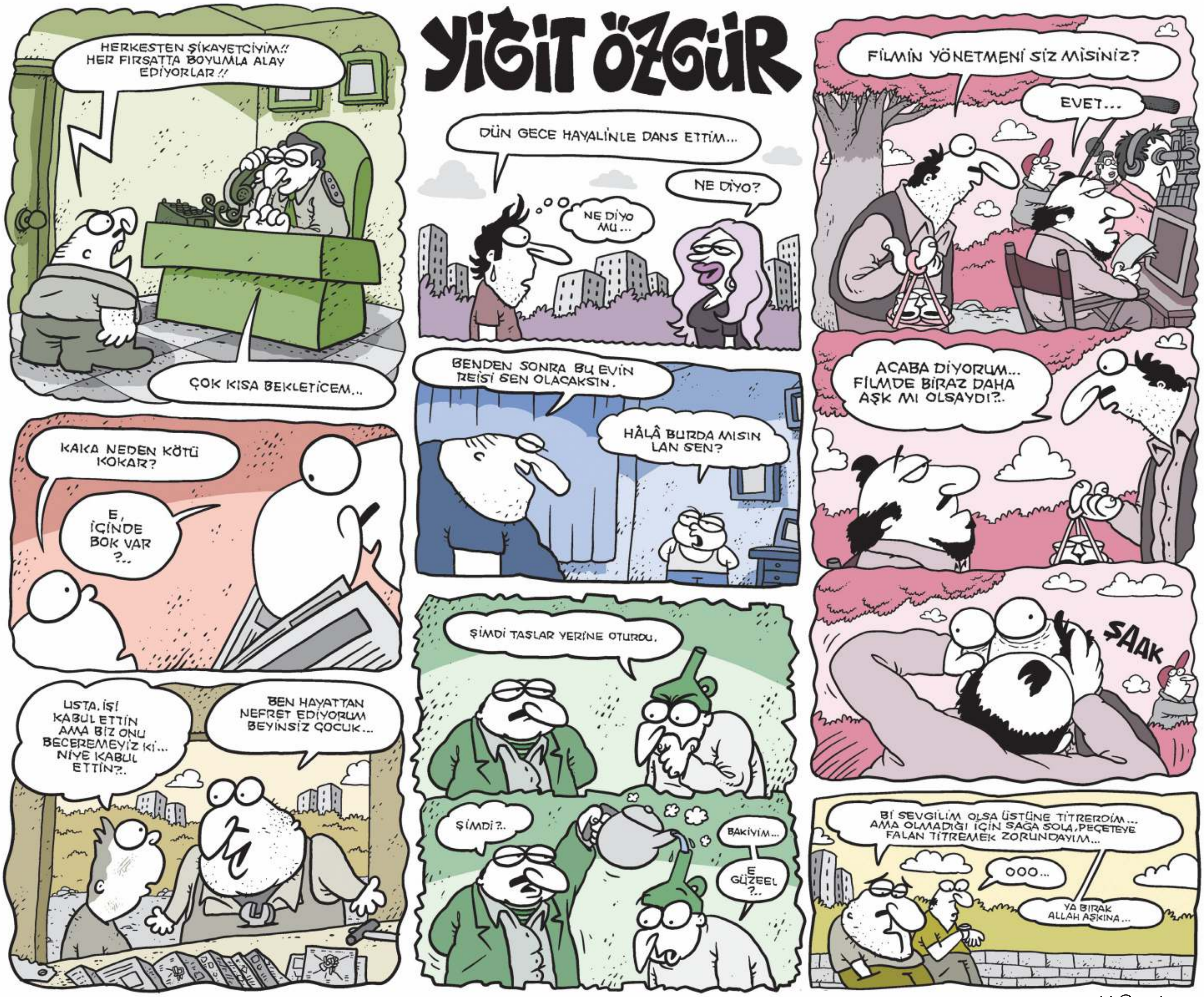
● **Şu hayatta birilerine ters davrandığımda, dengelemek için başka birilerine aşırı iyi davrandım, böylece herkese karşı dengesiz davranmış oldum!**

vedatozdemiro@gmail.com

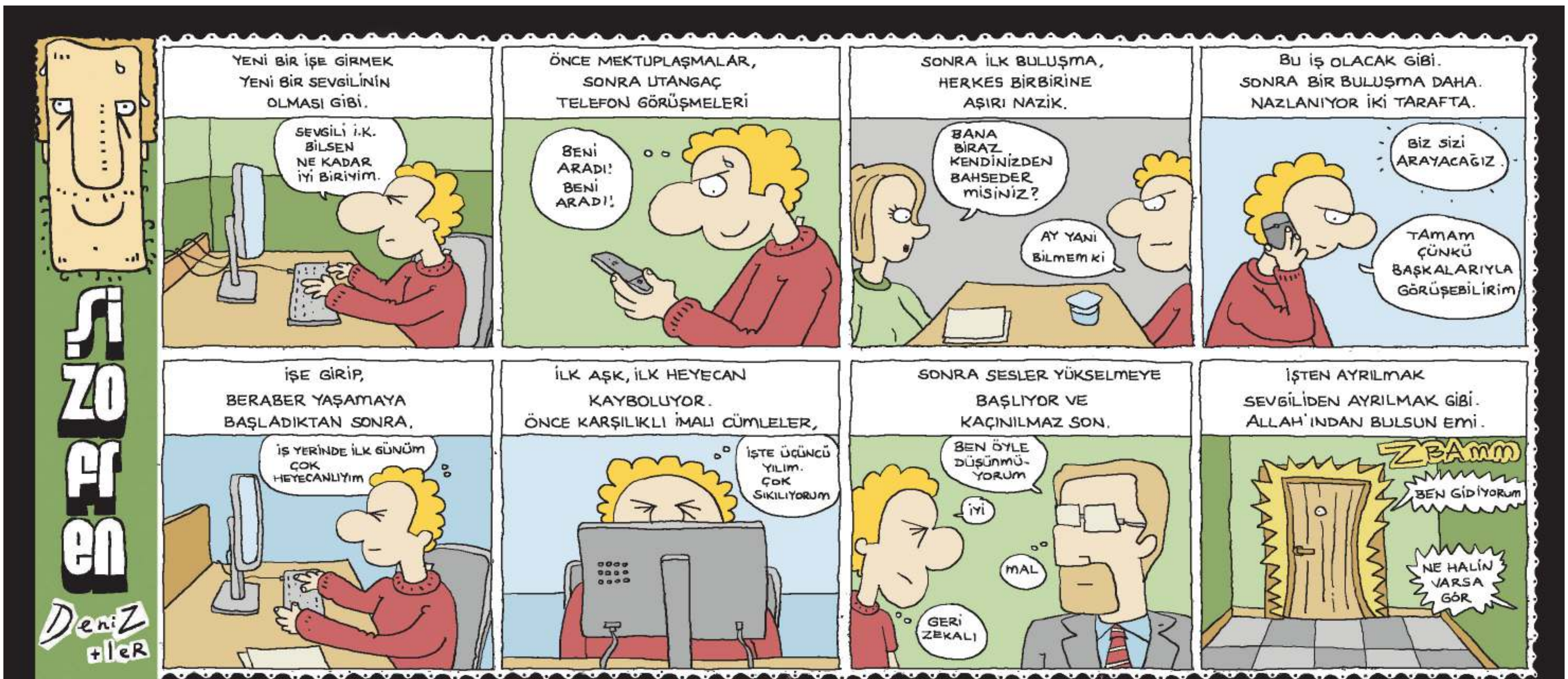

yigit@comic.com

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında rejim değişiklikleri akşamdan sabaha açıklanmaz. Bir ülkede rejimin değiştiğini kimi zaman yüzlerce yıl sonra tarihçiler tespit eder ve "Hmm, bu Roma Cumhuriyeti aslında şu tarihte bitmiş, yerine Roma İmparatorluğu gelmiş," derler ama Roma İmparatorluğunun ilk yıllarında yaşayanlar kendilerinin Roma Cumhuriyeti'nde yaşadıklarını sanmaya devam eder. Ve buradan da anlaşılabileceği gibi bir rejimin kendisine cumhuriyet demesi, o rejimin illa cumhuriyet olduğu anlamına hiç gelmez. Ama kimi zamanda, bilhassa devrimlerle kurulan ülkeler kuruluşlarını ilan ederken mirasçısı oldukları eski rejimin bittiğini bizzat ilan ederler. Bunu yapmaya cesareti olmayanlarsa mirasçısı oldukları rejimi yok ederken özellikle rejimin yerinde durduğuna dair güvenceler verir, her şeyin eskisi gibi olduğuna dair insanları ikna ederler. Ama kendilerini rahat hissettikçe, yavaş yavaş yeni rejimin kurulduğunu kendi ağızlarıyla ilan etmeye başlarlar.

Normal şartlar altında idam mangalarında görevli askerlerin yarısının silahları kuru sıkı mermiyle doludur ve askerler kurşuna dizilen mahkuma ateş ederken kendi silahlarında gerçek mermi olup olmadığını bilmezler ve her asker, kendi silahının kuru sıkı olduğunu umarak ateş eder mahkuma. Bunun sebebi savaş sırasında bile olsa emirle savunmasız bir insanı öldürmenin çoğu insan için zor olmasıdır: Daha önceki kurşuna dizmelerde, askerlerin bilinçli olarak mahkuma değil havaya, yere sıktığı görüldüğü için böyle bir önlem alınmıştır.

Kısacası, gözünü kırpmadan savunmasız bir insanı öldürebilecek tıynette bir insan bulmak, savaş sırasında bile zordur. Ama **Yeni Türkiye** bütün bu handikapların üstesinden gelmiş, çizgi film kötüleri gibi neredeyse zalim kahkahalar atarak savunmasız insanlara saldıran emir erleri yaratmıştır.

Normal şartlar altında spor müsabakalarına giren seyircilerin yanlarında etraflarındaki insanlara zarar verecek ve tehlikeli eşyalar sokması yasaktır. Seyirciler çoğu ülkede aranır, üzerlerindeki kesici, yaralayıcı, öldürücü, yanıcı aletlere el konulur. **Yeni Türkiye'de** Mustafa Kemal Paşa'nın adı yazan bir pankartın, bıçaklardan, silahlardan, havai fişeklerden daha tehlikeli olduğunu görebilirsiniz. Görünen o ki **Yeni Türkiye'yi** en çok korkutan şey, tarihi bir liderin adının yazılı olduğu bir pankarttır.

@baris_uygur

ÖMER GÖKSEL

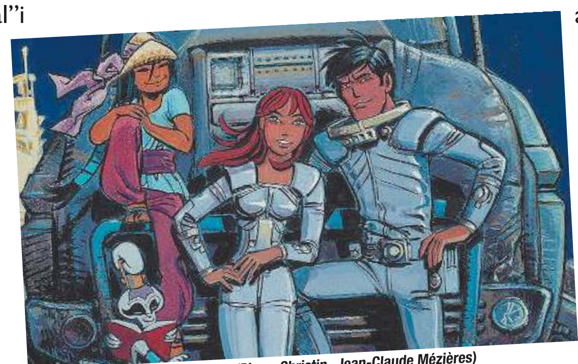

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"CÜRETKÂR OL; "NORMAL"İ İSTE"

Safmışım.

Safmışım meğer. "İklim yazmayacağım" diye deklare ederken burda. Bi önceki hafta. O afralar tafralar. Yüzümdeki o aptal gülümseme. Koca koca buz parçalarının açtığı deliklerden sızan boğucu, nemli, sıcak esintilerin arasında henüz yenilerini taktıramadığım kırık camlı pencereler önünde, terler içinde şimdi. Yazı yazmaya çabalarken. Mevsim normallerinin yedi derece üzeri. Ymiş bugün, öyle yazıyor. "Normal"i ummak, anormal. Artık böyle. "Mevsim normalleri" Bir mucize beklentisi.

Filme kaynaklık eden çizgi roman (Pierre Christin- Jean-Claude Mézières)

"VALERİAN AND THE CİTY OF THE THOUSAND PLANETS"

Sinemaya gittim: "Valerian ve Bin Gezegen İmparatorluğu" "Bin"i görünce şöyle bir duraksayıp, gözlerimi kısaraktan, bir adım da gerileyip. Hafif ürkmedim değil. Bin mi? Dur bakalım. Belki adı öyledir. Film? Yine aynı yönetmenin(Luc Besson) Beşinci Element adlı (1997 tarihli) diğer enfes bilimkurgusu. Beni bu sıcakta koştura koştura sinemaya gönderen o işte. O film. O filmin zihnimde kalan efsunlu rayihası. Sebep o olduğundan, oradan bakarak, anca o filme nisbetle, onunla kıyaslaya kıyaslaya. Öyle izledim. Ancak oradan anlatabilirim. Aklımda hep o vardı. Bu nasıl? "Bin" doğruymuş. Çok fazla yaratık. Çok fazla tasarım. Yüzlerce farklı yaratık tasarlanmış. (sahiden yüzlerce ama) "Aa hayatta olmaz, bundan da ye" diye diye elinde kaşıkla masa etrafında sizi kovalayan binbir çeşit yemek pişirmiş bir hamarat teyze. Yemeklerin kimileri birbirinin içine dökülmüş. Çok çok iyi bir bilim-kurgu filmiyle orta karar, vasat bir diğerini, parçalara ayırıp iki deste iskambil kağıdı gibi iyice karıştırmışlar. Bir sürü çok güzel şey o hengâmede kaynayıp gidiyor. Besson "Avatar gibi bi film yapmak istiyorum" falan demiş. Avatar öyle miydi? Tek bir gezegen, tek bir farklı ırk. Hepsi o. Keşke Cameron'dan,(Ridley Scott'tan da olur) rica etseydi. Birazını ayıklayıp atsalardı. Kendi kıyamaz. Avatar'ı telaffuz etmesi boşuna değil. Avatar'a çok benzeyen bir bir bölümü var. Ki (bence) en güzel kısmı da orası. Azur mavisi sonsuz bir deniz ve lekesiz beyaz kumsallardan olma o gezegen. Denizin kenarlarında, ortasında ev büyüklüğünde sedefli, rengârenk deniz kabukları. Zaten deniz kabuklarından olma evlerde yaşayan bir ahali. Hepsi ince uzun mankenimsi catwalk'vari yürüyüşleri de olan zarif insanlar. Sedefli ciltlerinin benekleri bile Avatar'daki Navi'lerinkinin tıpkısı. Kuyruksuz yalnız bunlar. (eh bi de kuyruk taksaydın yapmışken) "Bu Avatar'ın ikincisi nooldu, nerde kaldı off" falan filan diye aşerene (ki ben de onlardan biriyim) iyi gelecek. Filme kaynaklık eden çizgi romanı Fransa'dayken bilirdim. Bana pek hitab etmeyen bir tarz.(seveni bol) Fazla karışık. Ben Besson'un o ilk bilim-kurgusu Beşinci Element'in, o Retro, 1940'ların, 50'lerin estetiğine takılı kalaraktan, o estetiğe sabitlenerek gelişmiş uzak gelecek havalı atmosferi. Art Deco, Art Nouveau esintili çizgiler içeren binalar, mobilyalar. J. P. Gaultier tasarımı muhteşem elbiselere falan hayran olmuştum. Gerçi o "Retro dizaynlı gelecek" tema'sı büyük İspanyol çizgi romancı Daniel Torres'in Roco Vargas adlı kahramanının hikâyelerinden araklanmıştı. O gökdelenler arasında uçan çok eski model arabalar falan. Torres'te hayranlıkla izlediğimiz şeyler. Hepsi vardı Roco Vargas'da. Bilemiyorum, izin falan almışlar mıydı Daniel Torres'den? Günahlarını da almak istemem burada. Belki almışlardır. Meğer bu "Valerian" filmine kaynaklık eden çizgi romandan da bir sürü motif (gemiler, yaratıklar)Yıldız Savaşları'filmlerinin içinde kullanılmış, araklanmış yani. İzin mizin de almamışlar. Çizerler(Pierre Christin- Jean-Claude Mézières) başvurduklarında hiçbir yanıt alamamışlar Lucas Film'den. Oluyor demek böyle korkunç işler o derece büyük işlerde dahi. Rezillik.

Daniel Torres'in Roco Vargas'ından bir bölüm

Valerian V.B. G. İ.'na dönersek. Sinema okullarında "işte böyle yapmayın, bakın tam böyle" diye, okutulması gereken büyüklükte bir kast faciasını ihtiva ediyor film. Görülmemiş yanlışlıkta başrol oyuncuları. "Asrın hatası" Hiçbir sahici rabıtaları, sıcaklıkları, inandırıcılıkları yok. Onlara biraz, istemeden istemeden yan(güvercin bakışı) gözle baktım. İçim kaldırmadı. Hayret. Besson'un basireti bağlanmış. Beşinci Element'in tam isabet efsanevi kadrosu: Milla Jovovic, Bruce Willis, Gary Oldman, Chris Tucker. Onlar nerde, bunlar nerde? Yalnız Rihanna'nın filmin içine klip eklenmiş gibi duran, eğreti ama olağanüstü danslı sekansı muazzam. Pes. Ayrıca Rihanna 'ya söyletilen o mülteci yanlısı, kimliksizliğin acılarının falan anlatıldığı o tirad iyi olmuş. Hamamın namusunu da kurtarır gibi olmuş bir nebze. Zira o Arap çağrışımlı korkunçlaştırılmış çöl kenarı ahalisi (arap müzikli, arap fenerli o sokaklar) vasıtasıyla yapılan ırkçılık, (ha keza Afrika kabilesi görünümlü, insan beyni yemeye çalışan o karaderililer falan) çok kötü. Bir sürü film bu çeşit gizli ırkçılıkla malul. Artık olağan sayılıyor neredeyse. Peki film kötü mü? Yok, hayır. Diyemem, çarpılırım. Her şeye rağmen çok eğlenceli denebilir. Eh bu da bir çeşit eğlence anlayışı. İyi mi? İyi de diyemem. Beşinci Element'i doksan milyon dolarla çekmiş Besson. Demek ki bu işler sadece parayla olmuyormuş. Zira bu, tam iki yüz milyon Euro ile yapılmış. Avrupa tarihinin gelmiş geçmiş en pahalı filmi. Ben tekrar görürüm sanıyorum. Siz de gidin, Besson batmasın. Belki bir Beşinci Element daha çeker. Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kısa bir veganlık macerası

Belgeselde isminin arkasından MD'sinden PhD'sine bir sürü unvan sarkan uzman *"Yediğimize dikkat etmek lâzım, bizi hasta eden hemen her şey yediklerimiz yüzünden oluyor,"* dedi.

E pek öyle benden sağlıklı gözükmüyordu ki, ben her tür jimnastik aleti, zayıflama hapı, stres bileziği, kondisyon programı reklamındaki "öncesi" figürüyüm. O kadar alıştım ki hep "10 hafta önce" "İki ay önce" yazısının altındaki fotoğraflar gibi olmaya, "10 hafta sonra" nasıl olabilirim hayâl etmek bile güç. Yani ediyorum etmesine de bu sefer saçım da çıkıyor, kıyafetim değişiyor, İnönü Stadyumu'na Metallica konserine gider gibi buluyorum kendimi çünkü reklamların vâdettiği "10 hafta sonraki" hâlim benim nereden baksanız 1993'teki hâlime falan denk geliyor.

Aynı uzman "İlaçlar semptomları bastırır, o semptomların ortaya çıkmasının asıl nedeni yediklerinizdir," deyince yediğimiz içtiğimiz önemli konu diye dinlemeye devam ettim. Mâlum, Feuerbach zamanında "İnsan yediği şeydir," buyurmuş. Tabii Feuerbach hakkında başka hiçbir şey bilmediğim için Alman felsefesinin mihenk taşlarından biri benim için Ümraniye Başak Hastanesi diyetisyeni Levent Ateşdere gibi bir şey olmuş oluyor ama o da benim hoşaftan anlamam. Hoşaftan da ister organik olsun ister mekanik hiç anlamam zaten. Bana hep bir şeyler yapacakken becerilememiş de, "E alın bunu için bari," diye önümüze konmuş gibi gelir.

Belgeselin devamında sırayla kalp derneği, diyabet derneği gibi derneklerle kavga edildi ve nelerin bizim için zararlı olduğu anlatıldı. Bir kere kırmızı et zararlıydı, çiz üzerini. Ha onun yerine önerilen beyaz et de ister tavuk olsun ister hindi en az kırmızı et kadar zararlıydı, hadi onun da üzerini çiz. Belgeselci gidip kalp derneğine "Siz ne hakla insanlara et yemeyi önerirsiniz," falan diye efelendi sonra da gidip bütün bu kalp derneği, diyabet derneği, kanser derneği gibi derneklerin et üreticilerinden yüklü miktarda sakal indirdiğini ortaya koydu. Ben genel olarak dev şirketlerden büyük bağış alan hayır kurumlarına özel olarak uyuz olduğum için kıllandım tabii.

Bir ara "Ulan neyse balık yeriz bari," diye arkama yaslanacak oldum, bütün uzmanlar sırayla "Oo balık mı? Civa süngeri civa süngeri, en kötüsü," diye iyice asabımı bozdu. Anlaşılan o ki yapacak bir şey yoktu, bu yaştan sonra vejetaryen olacaktım.

Ama işte bu sağlık ve gıda belgeseli işine kafayı takınca arka arkaya izliyorsun. Zaten Youtube sağolsun "Ha sen bunu izledin, al bunu da beğenirsin," diye diye dayıyor burnuma. Açtım sıradakini ki açmaz olaydım. Bu sefer "Azar azar ye, ne yersen ye," diyenlere de kızıp "Yok öyle bir şey az da yesen öldün, öldün öldün," diye nanik yapan adamlar çıktı.

Üstelik vejetaryenlik de kâr etmiyordu zira yumurta hakkındaki bütün iyi denilen araştırmaları yumurta üreticileri derneği yaptırmış ki onda bile "McDonalds'ın şu ürününden daha zararlı değil," demişler diye diye. Hayır bak daha yararlı da diyemiyor ve kıyasladığı da McDonalds. Yok yumurta da yemeyecekmişiz, hadi onun da üzerini çiz. E süt? Peynir? Valla isminin arkasındaki unvanlar kuyruğu isminden uzun bir uzman sütün peynirin ne de zararlı olduğunu hatta peynirin eroinle aynı olduğunu falan anlatmaya başladı. Eroin mi? Oha. Ulan kendi halinde Mısır Çarşısında güzel peynir peşinde koşan benim masum emeklim peynir değil de torbacı peşinde mi koşuyordu? Ahu Tuğba'nın Kayıp Kızlar filminde "Beyaaaz bana beyaz bulun!" diye ağlaşılan şey tam yağlı Ezine miydi şimdi?

"Tamam," dedim. Peynir de yok, süt de yok. Hatta sığır jelatini olduğu için jelibon da yok, vejetaryenlik de kesmiyor, vegan olacağız. Yapacak bir şey yok arkadaşım, çekeceksin. Zira veganlık çok büyük bir iş, bayağı saygı duymanız lâzım.

E sıradaki belgesel bu sefer organik de olsa bütün tarım ürünlerinin çoktan nasıl da kirlendiğini, kimyasal atıklarla yüklü bulutların "Ha bu tarla organik tarlaymış hiç bulaşmayayım," demediğini, diğerlerinin de zaten GDO MDO iyiden iyiye yenmez şeyler olduğunu anlatmaya başladı ki asabım bozuldu.

Hayır, bir de bütün bu belgeseller "Günde iki yumurta yersen yarım paket sigara içmekle aynı şey," "Bir kuzu budu dört paket kısa kemıl," "İki çöp midye tava bir kohiba puro eder," gibi misallerle bütün bu yediklerimizin içtiklerimizin sigara kadar zararlı olduğunu anlattı da durdu. Ama paşazadelerimizi dinleyecek olursam hiçbir şey yememem gerekiyordu.

Zaten en son olarak youtube karşıma dünyanın zaten küresel ısınma yüzünden elli yıl sonra yok olacağını anlatan bir video çıkartınca hiç tereddüt etmeden kalktım iki yumurtayı pastırmaların üzerine kırdım, yetmedi bir de tepesine hellim rendeledim. Kısa sürdü veganlığım.

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

TEBRİKLER

SEVGİLİN TELEFONUNU KARIŞTIRIYORDU. SEN DE YENİ BAHANELER ÜRETMEK İÇİN BU SALAK HAREKETİNLE ONBEŞ SANİYE DAHA KAZANMIŞ OLDUN.

Furkanözçoban

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BÖYLE MUTLUYUM

Elini sabunluyor gibi değil de, elindeki sabunu yıkıyor gibiydi. Derinin deriden çıkardığı sürtünme seslerine ulaşıncaya kadar devam etti. Hijyen sınırlarını aşıp deriyi de sıyırıp atmaya varan bir coşkuya ulaşmıştı. Birbirinden tiksinir gibi sürekli birbirinin etrafında dolanarak dünyaya köpükler büyüten bu tür elleri daha önce de görmüştüm. Bu eller, sular hiç kapanmasın, köpükler hiç sönmesin ister. Bitiriyor galiba, diye düşünürken sağ elini tekrar sıvı sabun makinesinin altına soktu. Baştan başlayacaktı. Arkasında bekliyor olmam onu tedirgin etmesine rağmen yine de kendini engelleyemiyordu. Elin ele zulmü bir süre daha devam etti. İkinci arıtmanın ardından ısrarla onu seyretmemin baskısına dayanamayarak geri çekildi. Sanırım ben olmasam, bir iki tur daha atma niyetindeydi. El yıkamam beş saniye civarında sonlanınca, biraz önceki hijyen gösterisinin etkisiyle ellerime ayıp ediyormuşum gibi geldi. Baştan aldım, ellerimi birbiri etrafında döndüre döndüre hiç alışık olmadığım bir köpürmeye ulaştım. Sabun köpürdükçe ellerime can geldi, döndürmeye devam ettim. Bu el hareketleri bana ait değildi, ama hoşuma gitmişti. Bu şekilde el yıkayınca sanki etrafına güven veren, hayatı çok net, kuralları belirgin bir adammışım hissine kapılıyordum. Musluğu parmak uçlarımla kapatıp elimdeki suyun fazlasını öne doğru eğilerek silkeledim. Ne olduysa bu hareketin ardından oldu. Eğilince kot değil, bir kumaş pantolon giymiş olduğumu gördüm. Aniden pantolon kemerimde bir anahtar yumağı belirdi. Bez ayakkabılarım gözlerimin önünde sertleşerek kösele kıvamına ulaştı. İçimdeki siyah baksırda kasıklarıma doğru bir büzüşme ve erbezlerime doğru bir toparlanma hareketi hissettim. Pantolonu kemer kısmından aralayıp bakınca, bu değişimi sağlayanın beyaz bir külot olduğunu gördüm. Elim kendiliğinden arka cebime gittiğinde, orada yoktan var olan bir kumaş mendille karşılaştım. Güzelce ellerimi ve ardından ensemi sildim. İnanılmaz bir yetkinlikle katladığım mendili cebime geri koydum. Hiçbir hareketime aşina değildim, ama hepsini refleks olarak, büyük bir ustalıkla yapabiliyordum. Lavabonun üstündeki aynaya baktım. Bambaşka bir adam vardı karşımda; geriye taralı saçlarım, kısa kollu gömleğim, özenle biçim verilmiş bıyığımla bir KOBİ'ye dönüşmüştüm. Tuvaletten çıktığımda az önce pizza yediğim mekânın yerine bir esnaf lokantasında buldum kendimi. Dönüşümümün esnaf lokantasına denk gelmesi pek görkemli değildi. Fantastik hikâyelere alışık değilim, ama bir tür içgüdüyle pizzacıda hesabı ödediğime göre burada da ödemiş olmalıyım diye düşündüm. Kapıdan çıktığımda Şişli yerine bilmediğim bir mahalleyle karşılaştım. Sanki nereye gittiğimi biliyormuş gibi yürümeye başladım. Bana benzeyen bir iki kumaş pantolonlu adamla selamlaştım. Her şey yolunda gibiydi; içimde, fantastik dönüşüm hikâyelerinde olduğu gibi kahramanı saran korku ve telaştan eser yoktu. Kafamda helezonik yankılar halinde "Ben kimim?", "Tanrım neler oluyor?" türü cevapsız sorular dönüp durmuyordu. İçinde bulunduğum gizemi çözmeye çalışırken karanlık adamlara, yüzü kırışık korkunç yaşlı kadınlara, gizemli mekânlara denk gelecek gibi de durmuyordum. Etraf benim gibi esnaf tipli adamlarla doluydu. Onlarca beli anahtarlı adam vardı kaldırımlarda. Anahtar sesiyle meşhur bir yöreye gelmiş gibiydim. Yol boyunca beli anahtarlılara selam verdim. Sıkışan yemek artıklarını çıkarmak için dişlerimin arasından hava geçire geçire yürüdüm. Üstelik kontrolümün dışında, "çek", "ödeme", "tahsilat", "irsaliye", "arabanın muayenesi", "küçük oğlanın hali" gibi kelimeler eşliğinde, tam tanımlayamadığım bir takım düşüncelere dalıyor, içinde bulunduğum durumun garipliğini düşünmeye pek vakit bulamıyordum. Fakat bir karpuzcunun önünden geçerken, "Kabakları kaçtan veriyosun?" deyip gürültüyle gülünce biraz korktum. Mizah anlayışımın bu kadar düşük yoğunluklu seyretmesi, henüz çok az bir kısmına şahit olduğum yeni hayatımın kalanı konusunda beni kaygılandırdı. Korkuyla sol elime baktım. Yüzük parmağımda bir alyans olmadığını görünce rahatladım. Fakat hemen akabinde, benim gibi esnaf adamların hayatlarının belli bir döneminden sonra yüzük takmayı bıraktıkları geldi aklıma. Kaygılarım, bir kuruyemişçinin önüne geldiğimde bir anda yok oldu. Aniden içeri dalıp yarım kilo kuru incir ve dükkân sahibinin ısrarına "Hadi ver madem!" diye karşılık vererek bir parça cevizli sucuk aldım. Kuruyemişçiyle hiç zorlanmadan konuşunca, içinde bulunduğum fantastik öykünün çok basit ve sığ bir kurgusu olduğunu anladım. Olayları çözmek için, bir sembol ya da bir dövme görünce aklımda çakan bir flashback'le parçaları birleştirmem falan gerekmiyordu. İnsanlarla karşılaştıkça kontrolüm dışında kendiliğinden çözülüyordu her şey. Karpuzcuyu görünce latifeyi patlatabiliyordum, kuruyemişçiye girince yıllardır kuru incir alıyormuşum gibi davranabiliyordum. Bu kadar basit bir fantastik kurguya denk geldiğim için şükrettim (çok güzel şükredebiliyordum). Kuruyemişçiden çıkıp neşeyle yürümeye devam ettim. Sonunda bir dükkânın önünde durdum. Ayaklarım içeri girmek için hareketlenince, kafamı kaldırıp tabelayı yarım yamalak okuyacak zamanı zor buldum. Daha önce hiç görmediğim bu dükkândan içeri girince, tabelada yazanı içimden tekrar ettim: "Kuruçay Elektrik." Tezgâhın arkasında duran adama baktım. Adam, yüzüme bakmadan, "Ufocular ödeme istedi," deyince buraya bir şey almak için girmediğimi anladım. Ağzımdan kontrolüm dışında bir cevap çıktı: "Beklesinler bir gün daha." Gidip masaya oturdum. Sonraki 2 saat dükkâna hiç müşteri gelmedi. İçinde bulunduğum duruma kaygılanacağıma işlerin kesat gitmesine canım sıkıldı. Sonunda (o sırada masada tırnaklarımı kesiyordum) "Hayırlı işler, Makel elektrik sayacı var mı?" diyen bir ses duyunca heyecanla kafamı kaldırıp sesin sahibine baktım. Müşteri sorusunun cevabını almak için bana bakıyordu. Ağzımdan kontrolüm dışında bir cevap daha çıktı: "Monofaz mı, trifaz mı?" Tam bu sırada, tüm dükkânda "Diriliş Ertuğrul"un jenerik müziği çalmaya başladı. Elim cebimdeki telefona gitti.

Evdeyim. Korktuğum başıma geldi. Alyansım yok, ama bir karım var. Biraz kilolu ve yüzü adama benziyor. Ama nedense bundan pek rahatsız değilim. Hemen alıştım kendisine. İyi yemek yapıyor. Ahşap oymalı ve yüzü yeni değiştirildiği belli olan bir koltukta oturuyorum. Gördüğüm kadarıyla durumumuz fena değil. Televizyonda oynayan "Söz" isimli dizi beni çok heyecanlandırıyor, anladığım kadarıyla vatan sevgisiyle dopdoluyum ve ülkemizin başına gelen bütün felaketlerden dış güçleri sorumlu tutuyorum. Reklam arası verilince, "Yav bu kaçıncı?" diye sitem bildirdikten sonra, kafam kendiliğinden karıma dönüyor. Ondan karpuz istiyorum. Ne güzel! Karım karpuzu hemen getiriyor.

Gece 11 civarı biyolojik saatimin emriyle aniden ayağa kalkıyorum. Sanırım yatma vakti. Ayaklarım önce banyoya gidiyor. Güzelce tuvaletimi yapıyorum. Lavabonun üstündeki aynada, şu ana kadar çok inceleyemediğim tipime uzun uzun bakıyorum. Belli ki memnunum bu surattan. Sadece bu surattan değil, bütün gün yaşadıklarıma bakılırsa genel olarak memnunum hayatımdan. Artık, "Aynada tanımadığım bir suratla karşılaştım" falan demek istemiyorum. Bana kalırsa bu fantastik tedirginliği bırakmanın tam sırası. *Elini takıntılı bir biçimde yıkayan adamın ardından, ellerimi onun gibi yıkarken dalmış ve bu hayalleri kurmuşum,* gibi ucuz bir geri dönüşe ihtiyacım yok. İşte biraz önce ellerimi güven veren bir aile babası gibi uzun uzun yıkadım. Tertemiz. Ve şimdi doğru yatak odasına gidiyorum. Yatağın üzerinde, gözlerimin önünde bir pijama takımı yoktan var oluyor. Bu, KOBİ dünyasının bana bir armağanı olmalı. İçim sevinçle doluyor. Önceki hayatımı tamamen geride bırakmak için bundan daha güzel bir an olamaz: *Elveda önceki hayatım! WhatsApp kaygılarına, Facebook coşkularına, İnstagram hikâyelerinde araba yolculukları izlemeye, teypte çalana eşlik etmeye, bitmeyen komik kedilere, sadık köpeklere ve şapşik bebeklere, kahve ve kitap keyiflerine, o an dinlediği müziği screenshot halinde bütün takipçilerine duyurmaya, telifsiz bütün karikatürlere, güldüren capslere, bu sefer güldürmeyen capslara, yurtdışındaki barok binalara, yurtiçindeki çok keyifli mekânlara, kahvaltısına öğle yemeğine akşam yemeğine, kapağı hiç açılmayacak kitap kapaklarına, okunan kitaplarda altı çizilen her söze, allahın belası boomerang uygulamasına, tatillerin belgelendiği her ana, şezlongdaki güzel bacaklara, havadaki ayaklara, bir kol mesafesinden çekilen bütün suratlara elveda…* Üstümde alt-üst takım pijamam, yanımda dev beyaz kollarıyla karım, kafamda en fazla "Ufocuların ödemesini bir gün daha nasıl ertelerim" planlarıyla birazdan uykuya dalacağım. İyi geceler. Allah hepimize rahatlık versin.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 10 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 519
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaramız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ

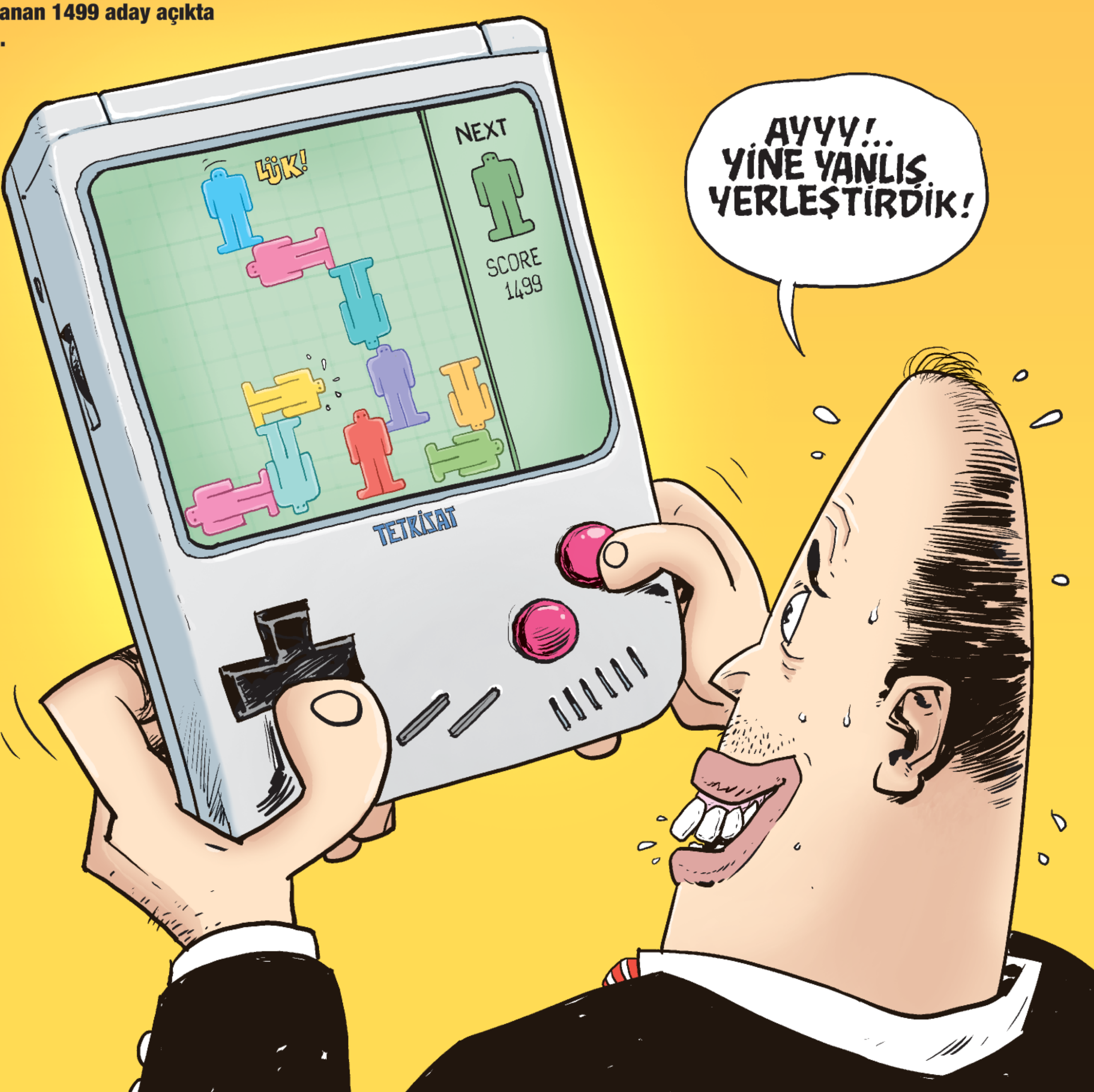
AKP'li Ayhan Oğan,
"Yeni bir devlet kuruyoruz," dedi.

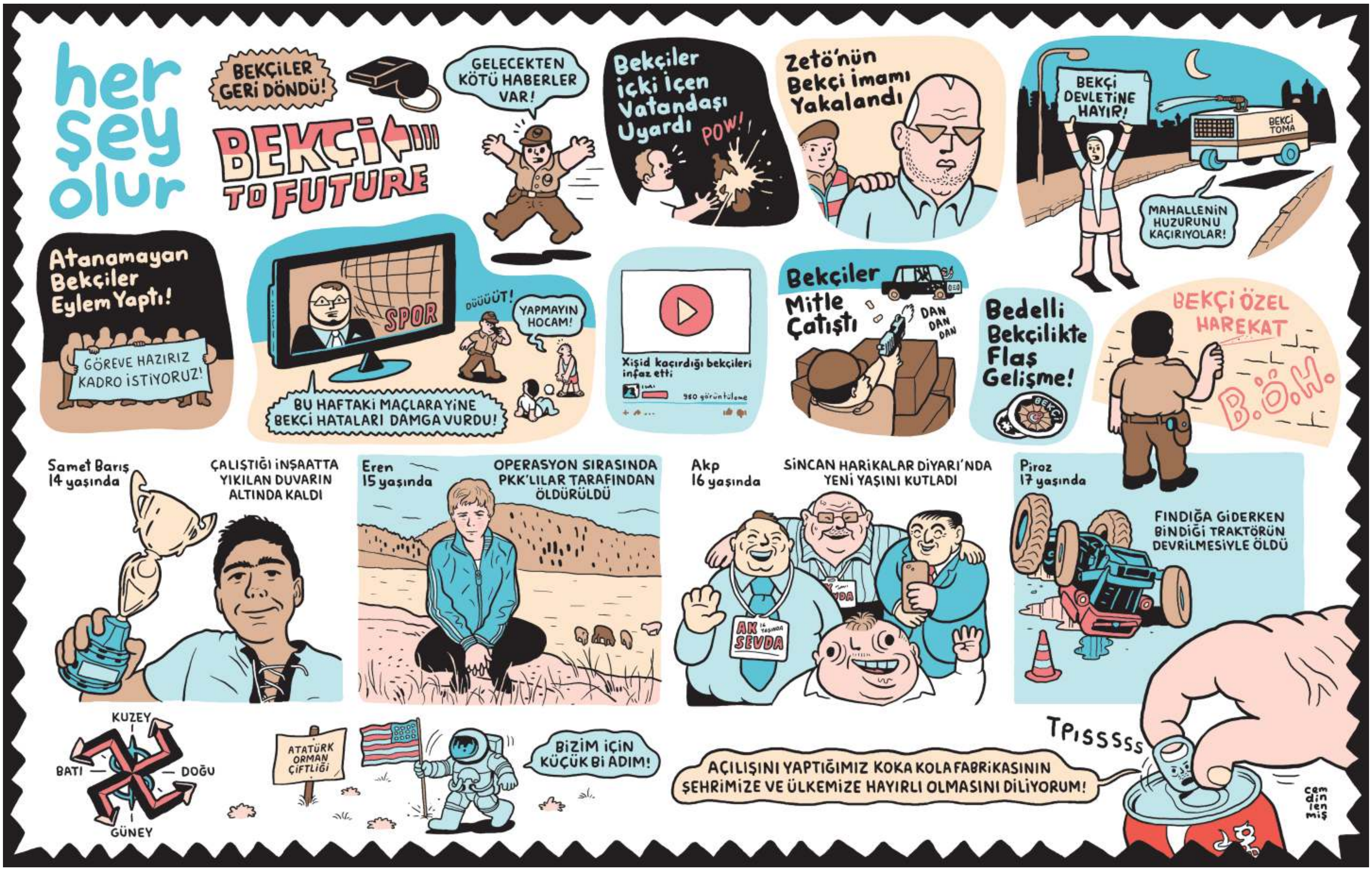
UYKUSUZ

17 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/33 No: 520
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

ÖSYM'nin yerleştirme sonuçlarında yaptığı hata nedeniyle sınavı kazandığı açıklanan 1499 aday açıkta kaldı.

emrah ablak
EVET BUDUR..
2,5 LIRA İÇİN BU KADAR UĞRAŞTIĞINA DEĞER mi LAN? ..YAVV... SANA KAÇ LIRA LAZIM BEBEĞİM?..
GIYK..
ETIN İYİSİ ÇABUK BİŞER...
ÇİPET-PET.. ÇİPIPP
30 KORUMA GÜNEŞ YAĞI
SURF
OĞ-HOOOD TAVŞAN NUMARASI 100 SENELİK NUMARA..
YAK MINAKODUMUN ŞAPKASINI! ALEVLERİN İÇİNDEN ÇIKACAM!
RIDVAN ABİ!?
YAP ŞUNU!
HNNNKK-KH!
ABİ RESMİ BÜYÜTMEK İÇİN BU KADAR ZORLANMAN BENCE TAMAMEN PSİKOLOJİK..
NASIN..
ÇAT
COZZT..
BOB DİLİN ÇİĞ KÖFTE
VÜYİİİ VÖÜÜN..
VIRÇ
FORÇ..
AY.. BENİM YERİME DE BASABİLİR MİSİNİZ LÜTFEN...
DERHAL BAYAN
METROBÜS
AKBİL
SEN KİLİSEYE GELDİĞİNDE BEN BÖYLE Mİ YAPIYORUM.. NE BU SIRTINI DÖNMELER, YÜZÜNÜ KAÇIRMALAR..
esselaam...
YAAA! ÇİKOLATALARINI HEP DÜŞÜRÜYOSUN!
BAARMA AĞZINI YÜZÜNÜ KIRARIM..
ÇÜNKÜ NİMETE GÜNAH DİYE SÖYLEDİM, SALAK... APTAL!
BAK
BURAK LAN! ŞANSLI KÖPEK
BURAK!
BAK BAK! SENİNKİ
BURAK! SENİNKİ GEÇİYO LAN!
"ETRAFINA ERKEKLERLE ÖRDÜĞÜN HAPİSANEDEN KURTUL" ..EVET..Bİ KADIN KAYBETTİM AMA HAYAT DERSİ KAZANDIM.. ZAMANINDA AÇILACAKTIM BEN BU KIZA..
DİKKAT ET.. SNAYPIR VAR..
RASİM ABİ?..
O ÖLDÜ ABİ...
HEMEN ÖNCESİ
OFF.. OLMUYOR..
E=mc3
E=mc5
BEN SENİN YAPACAĞIN IŞI SKİİM...

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında liberal kavramının zıt anlamlısını bulmak için sözlüğe baktığınızda dar görüşlü, bağnaz, tutucu ve muhafazakar kelimelerini bulursunuz. **Yeni Türkiye**'deyse liberal kavramının zıt anlamlısını bulmak için kendisine liberal diyenlere bakmanız yeterlidir.

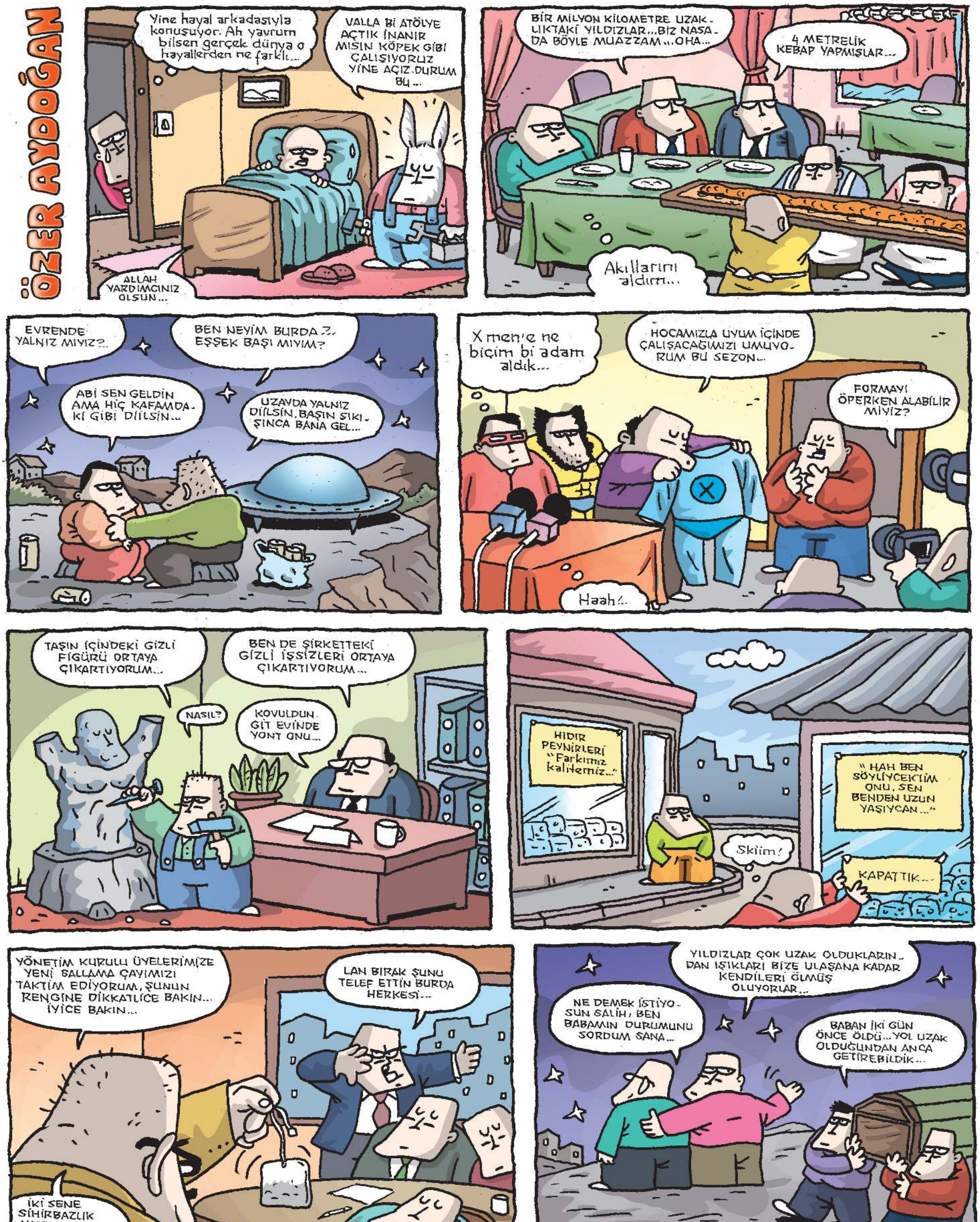
Zira **normal şartlar altında** yıllarca savunduğu tezlerin paramparça olduğunu, ve her iddiasının tersinin gerçekleştiğini gören birisi kendi kendine tapan bir bağnaz ya da her söylediğinin ayet hükmünde olduğuna inanan bir manyak değilse öncelikle yediği haltın bir özeleştirisini verir. Üstelik bunu da öyle "Siz çok iyi biliyordunuz sanki," diye alçakça bir pasif agresif saldırıyla, "Eskisi de kötüydü ki," yüzsüzlüğüyle de geçiştiremez. Ama **Yeni Türkiye'nin** sahte liberalleri tüm savundukları başlarına yıkıldığı hâlde, inadım inat kıçım iki kanat diyerek hâlâ tam gaz, teokratik diktatörlük apolojisine devam ederler.

Ve **normal şartlar altında** bir köşe yazarının hakkında yazdığı kavramlardan hiç olmazsa wikipedia seviyesinde bilgi sahibi olması beklenir. Olmasa da yazmadan önce göz atar, bir bilene sorar ve her şeye rağmen cahilce bir şey yazdığı yüzüne vurulduğunda da mızırdanmadan hatasını kabul eder. Ama **Yeni Türkiye'nin** bağnaz liberalleri ancak ilkokul beşinci sınıfta o da en fazla geçer not alacak fen dersi eğitimleriyle "katı pozitivizm" eleştirisine soyunurlar.

Ve yine **normal şartlar altında,** ifade özgürlüğü fikirlerinizin zorunlu olarak tâbi olduğunuz bir otorite tarafından engellenmesiyle çiğnenir. Hükümetin bir köşe yazarına müdahale etmesi ifade özgürlüğünün çiğnenmesiyken bir editörün yazara isterse tamamen keyfi olarak müdahale etmesi ifade özgürlüğünün çiğnenmesi değildir. Ama **Yeni Türkiye'nin** sözde liberal, özde fanatiklerinin; 2004'ten beri yüzlerce gazetecisi hükümet emriyle işinden olmuş ve hapse atılmış, bacak kadar çocukları bile internette yazdıkları yüzünden sorgulanan bir ülkede; bir lisenin duvar gazetesinde bile yayınlanmayacak zırvalarını belli bir gazeteden ortalığa saçamıyor diye "ifade özgürlüğünün çiğnendiği" gibi namussuzca bir yalanı yaydıklarını görebilirsiniz.

@baris_uygur

ÖZER AYDOĞAN
Yine hayal arkadaşıyla konuşuyor. Ah yavrum bilsen gerçek dünya o hayallerden ne farklı...
VALLA Bİ ATÖLYE AÇTIK İNANIR MISIN KÖPEK GİBİ ÇALIŞIYORUZ YİNE AÇIZ. DURUM BU...
ALLAH YARDIMCINIZ OLSUN...
BİR MİLYON KİLOMETRE UZAKLIKTAKİ YILDIZLAR... BİZ NASADA BÖYLE MUAZZAM... OHA...
4 METRELİK KEBAP YAPMIŞLAR...
Akıllarını aldım...
EVRENDE YALNIZ MIYIZ?
BEN NEYİM BURDA ?, EŞŞEK BAŞI MIYIM?
ABİ SEN GELDİN AMA HİÇ KAFAMDAKİ GİBİ DİİLSİN...
UZAYDA YALNIZ DİİLSİN, BAŞIN SIKIŞINCA BANA GEL...
X men'e ne biçim bi adam aldık...
HOCAMIZLA UYUM İÇİNDE ÇALIŞACAĞIMIZI UMUYORUM BU SEZON...
FORMAYI ÖPERKEN ALABİLİR MİYİZ?
Haah!..
TAŞIN İÇİNDEKİ GİZLİ FİGÜRÜ ORTAYA ÇIKARTIYORUM...
BEN DE ŞİRKETTEKİ GİZLİ İŞSİZLERİ ORTAYA ÇIKARTIYORUM...
NASIL?
KOVULDUN. GİT EVİNDE YONT ONU...
HIDIR PEYNİRLERİ "Farkımız kalitemiz..."
"HAH BEN SÖYLİYCEKTİM ONU. SEN BENDEN UZUN YAŞIYCAN..."
Sıkım!
KAPATTIK...
YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZE YENİ SALLAMA ÇAYIMIZI TAKTİM EDİYORUM. ŞUNUN RENGİNE DİKKATLİCE BAKIN... İYİCE BAKIN...
LAN BIRAK ŞUNU TELEF ETTİN BURDA HERKESİ...
İKİ SENE SİHİRBAZLIK YAPTIM BEN...
YILDIZLAR ÇOK UZAK OLDUKLARINDAN IŞIKLARI BİZE ULAŞANA KADAR KENDİLERİ ÖLMÜŞ OLUYORLAR...
NE DEMEK İSTİYOSUN SALİH, BEN BABAMIN DURUMUNU SORDUM SANA...
BABAN İKİ GÜN ÖNCE ÖLDÜ... YOL UZAK OLDUĞUNDAN ANCA GETİREBİLDİK...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Batman'in çırağı Robin'in durumunda bariz bir sakatlık var. Aklımda kaldığı kadarıyla Robin öksüz yetim bir kardeşimiz, evlat edinilmesini de takdirler karşılıyorum ama insan yanına çıraklık yapsın diye evlat edinir mi? Bu nasıl kahramanlık? Evlat mı ediniyorsun, yanına uşak mı alıyorsun? Kusura bakmayın ama ben öyle adalet savaşçısının yüzüne tükürürüm yüzüne. Bacak kadar çocuğu yanına almış, tam seviniyoruz "Aa iyi, zaten sivil hayatında zengin bir kimse, çocuğa iyi bakar, güzel okullara gönderir, eğitimini aldırır," diye bir bakıyoruz yanına çırak etmiş, ihk□k-ı hak peşinde kötüleri kovalatıyor. Hayır, zaten inceden bir uyuzdum bu Batman'in baba parasıyla adalet savaşçılığı olayına, Robin'i düşününce daha da uyuz oldum. Yahu sen evlat edin, okullara gönder, ÖSS'ye girsin ondan sonra kendi karar versin gece yarıları kostüm giyip deli gibi kötü mü kovalayacak yoksa Çapa Tıp Fakültesinde tıbbi biyoloji mi okuyacak. Sen sekiz yaşında çocuğu sünnetlik giydirir gibi taytla bezeyip gecenin karanlığında kötülerin peşine salarsan ne olacak o çocuğun geleceği? Ha mirasın var. Hadi oradan, Robin'e balık verme, gönder okula balık tutsun alçak Bruce Wayne. Hem ayrıca, çocuk işçi çalıştırmak olmuyor mu bu? Hadi çalıştırdın, yaptırdın mı Robin'in SSK'sını? Özel sigorta zaten yaptıramazsın, hiçbir aklı başında sigorta şirketi her gece haydut peşine takılan çocuğu sigortalamaz.

Hayır bunca yıl oldu, biz hâlâ bu Robin üniversiteyi kazandı mı, bir yere girdi mi, ek yerleştirme mi bekliyor öğrenemedik. Tamam çizgiroman itibariyle hep aynı yaşta biliyoruz da ilk geldiğinde 8 yaşındaydı sonra büyüdü delikanlılık çağına geldi, onu da görüyoruz. Tamam suiniyetlilerin söylentilerine, yetişkin adamın bacak kadar çocukla ne işi olduğuna falan kulak asmayalım eyvallah da, o çağda çocuğu da şatosuna kapatıyor manyak. Tam deli çağlarında çocuğu şatoda kendi gibi otuzbirci yetiştiriyor. Ulan düşündüm de ne pis çizgiromanmış bu Batman yahu.

Bu arada Robin'in bir türlü giremediği üniversite yerleştirme sonuçları açıklanmış ve zaman olduğu gibi köşebazların çoğu eğitim sistemi hakkında atıp tutmaya başlamış. Bunlar arasında otuz yıldır üniversitede, liseden yeni gelmiş öğrencilere ders verdiği hâlde ortaöğretimde neler olduğunu pek bilmediğini itiraf edeninden, "Tamam eğitim kötü ama eskiden de iyi değildi," diyenine bir alay insan var. Bu beyzademe göre bütün üniversitelerimiz Oxford olmayacaksa hepsinin iyice boka batmasında hiçbir sakınca yok mesela. Ama benim favorim her zamanki gibi "paralı eğitim" çığırtkanları. Bunlar diyor ki eğitim illa paralı olursa Amerika'daki gibi yüksek nitelikli olacak. Tabii bu zevzekler Amerika'daki tüm üniversiteleri Harvard zannediyor, geri kalan üç bine yakın üniversitenin temiz yüzde sekseninin çöplük olduğunu aklına bile getirmiyor. Hâlbuki "University of Phoenix'e mi gidersin yoksa Ciminli Meslek Yüksek Okuluna mı?" deseler sorunun mantıklı cevabı ilkinin yıllık on bin dolar olmasından bağımsız olarak Ciminli. Ama yok, beyimin asıl derdi "Benim vergimle fakir çocuğu okumasın." Sanki eğitimi paralı yaptıktan sonra ödediği vergiyi iade edecekler gerizekâlıya.

Tabii bu üniversite seçme işi okulun rehberlik servisinde farklı, evde anne babanın yanında farklı, arkadaş ortamında daha da farklı gerekçelerle yapılır. Anne babanın yanında "Mezunları hemen iş buluyormuş anne, son sınıfta Koç Holding gelip öğrencileri alıp gidiyormuş baba, son sene okul bile yokmuş, direk Koç Holding'te işe başlıyormuş herkes" gerekçeleri arkadaşların yanında "Abi yeter ki şehir dışı olsun, ilk sene yurtta kalır, ikinci sene kafa dengi bir arkadaşla ayrı eve çıkarız, Kütahya'nın ortamı da şenlikliymiş," e dönüşebilir.

Rehberlik kısmını tamamen geçelim zaten. Artık nereden aldılarsa (Aşağı mahallede çeşmenin önünde dağıtıyorlar herhâlde) kendilerini gazetelerde "Eğitim uzmanı" ilan eden zevzeklerin Türkiye'deki hiçbir üniversiteyi ziyaret etmeden çocuklara "Önemli olan bölüm çocuklar, istediğiniz bölümü okuyun da nerede olursa olsun," ya da "Önemli olan okul çocuklar, at antrenörlüğü bile olsa Boğaziçi'nde okuyun da gerisi mühim değil," dediğini okuyabilirsiniz. Gerçek elbette ikisinin arasında bir yerde ama sabi sübyanı bir bozkır kasabasında bir tane bile hocası olmayan okula göndermeye kalkmanın vebâli de eğitim uzmanında onu söyleyeyim.

Son olarak açıköğretime girip ailelerini "Anadolu Üniversitesi'ni kazandım Eskişehir'e taşınıyorum," diye kandıran gençlere seslenmek istiyorum: Ulan hadi ananızı babanızı kandırdınız, Eskişehir'e öğrenci hayatı yaşamaya gittiniz bari en azından orada kasıp bir daha sınava girin de gerçekten kazanın. Hadi hiç olmadı, en azından gidin aldığınız derslere anfide girin eşek sıpaları. Hiçbir hoca sizi geri çevirmez, emin olun, çevirirlerse bana söyleyin.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 4: Bebek yüzlü Lord Hamington'un cinsel hastalıkları.

Bebek yüzlü Lord Hamington tatsız haberi sabahın erken vakitlerinde, cinsel organının bizzat kendisinden aldı: Soylu lordumuz, işerken yanma var, kaşıntı var, civar bölgelerde kızarma ve kabarma var. Sanırım bir çok cinsel hastalığı birden aynı anda tecrübe ediyoruz.

Bebek yüzlü Lord Hamington bu haberi soylulara özgü mağrur bir ağırbaşlılıkla karşıladı. Bir centilmen ve şovalye olarak yetiştirilmişti; ayak takımı gibi dövünüp ağlayacak, yerlerde yuvarlanacak değildi. Şimdi zaman hızlı ve kararlı adımlarla düşmanın üzerine yürüme zamanıydı. Hemen özel ulağını odasına çağırdı ve şöyle buyurdu: Bana acilen kale doktorunu bulun!

Endişelenen ulağı, "bir sorun mu var efendimiz?" diye sordu. Bebek yüzlü Lord Hamington bir şey söylemedi ancak bakışlarıyla ulağa cinsel organını işaret etti. Ulağı zeki bir adamdı, lordun ne kastettiğini iyi biliyordu. "Haa! Tamam! Çok şeyapmayın, ilaç veriyorlar geçiyor, kafaya takıp moral bozmayın yani. Sizin normal aslında, çok aktif bir cinsel yaşantınız olduğu için... Bebeksi yüzünüz maalesef hem size tanrılar tarafından bahşedilmiş bir lütuf, hem de bir lanet!" diye teselli vermeye çalıştı. Bebek yüzlü Lord Hamington hem ulağının bu asil davranışını takdir ediyor, hem de işgüzar yorumlarına sinirleniyordu. "Yok canım moral bozmuyorum zaten. Yatak bir savaş alanıysa, cinsel hastalıklar bu savaşın ardından yaralanan gazilere takılmış şeref madalyalarıdır. Bu sözümü unutma. Şimdi bana doktoru çağır. Hadi." diyerek gönderdi ulağı.

Kalenin emektar doktoru bebek yüzlü Lord Hamington'ı etraflıca bir muayeneden geçirdikten sonra kuşkularını doğrulamış: "Kendi kendinize koyduğunuz teşhis doğru lordum, Avrupa'da aldığınız batılı eğitimin meyveleri olgunlaşmış, sadece bebek yüzlü ve güçlü değil aynı zamanda alim bir lord olmuşsunuz. Kadınların sizin ağacınızdan meyve yemek için neden birbirlerini sakatladıklarını anlamak zor değil! İzin verirseniz sizin gibi bir lordun altında hizmet etmekten ne kadar onur duyduğumu bir kez daha belirtmek isterim! Hastalığınıza gelince, her şeyden biraz var, pazar yeri gibi olmuş o bölge. Cinsel hastalıklar okul öncesi çocuk gibidir, tek başlarına can sıkarlar ama bir araya gelince birbirlerinden cesaret alıp şımarırlar, delirirler, dayak yemeden sakinleşmezler. Bizim de yapacağımız tam olarak bu! Elimizdeki tüm imkanları kullanarak cinsel hastalıkları döveceğiz! Sizleri en kısa zamanda eski sağlınıza kavuşturcağız, merak buyurmayın!"

Böyle bağırmış emektar doktor ve eklemiş: "Yalnız bir husus daha var, bu belki de canınızı cinsel hastalığın kendisinden daha çok sıkacak... Heyhat! Bir doktor olarak bunu söylemek benim görevim. Unutmayın ki efendimiz ben önce tıp biliminin, sonra sizin hizmetkarınızım. Söylediklerime hiddetlenip bana darılmadan önce bunu iyice belleyin!"

Doktorun önünde halen boksır donuyla duran Bebek yüzlü Lord Hamington bu sözlere içerlemiş ve "size uzman olduğunuz bir konuda fikir bildirdiğiniz için darılacak değilim doktor, beni tanımaz gibi konuşmayın lütfen ve sadede gelin!"

"Ya sinirlendin sen... Şu an yüzünü görsen..." diye üstelemiş doktor, "yok gerçekten sinirlenmedim, sadece canım sıkıldı, iki hafta sonra başkentte kralın balosu var, orada bayağı bir cinsellik yaşarım diye düşünüyordum ama mümkün olmayacak gibi gözüküyor ona biraz kafamı taktım sadece, lütfen söyle sen ne söyleyeceksen... Daha toprak vergilerini tartışmak için derebeyleri gelecek, onları bilirsiniz, dünya üzerinde pantolonsuz yakalanmak isteyeceğiniz en son insanlardır..." diye şaka yapmış bebek yüzlü Lord Hamington. Bu güzel şakanın ardından ortamın yumuşamasını fırsat bilen doktor üzücü haberi iletmiş: Son bir yılda cinsel birliktelik yaşadığınız bütün partnerlerinize cinsel hastalık geçirdiğinizi haber vermeniz, hastalığın detaylarını bildirip onları bir doktora yönlendirmeniz gerekiyor sayın lordum.

"Ya, benim çok aktif cinsel yaşantım var!" diye isyan etmiş bebek yüzlü Lord Hamington, "hepsini birden nasıl haber vereyim! Sokaklara çığırtkan salıp "Lordumuzun cinsel bölgesinde yanma, kaşıntı ve kabarma vardır, lordun tatlı meyvesinden tadan bayanların acil bir şekilde doktora gözükmeleri gerekmektedir!" diye bildiri mi yayınlayayım? İşte bu olmadı sayın doktor! Bu gerçekten de çok can sıkıcı bir durum! Söylediklerinizi düşüneceğim, şimdi ayrılabilirsiniz!" demiş ve zor haberi verirken ter içinde kalan doktoru huzurundan göndermiş.

Bebek yüzlü Lord Hamington pantolonunu giydikten sonra özel ulağını çağırtmış ve densiz bir şey söylemesine fırsat vermeden derebeyleriyle olan toplantının iptal edilmesini ve kendisine kalem kağıt getirilmesini emretmiş. "Demek böyle olacaktı? Leydilere oturdukları yerde sıcak bastıran, baygınlıklar geçirten aşk sözcükleri yerine zührevi hastalıklarımın detayları dökülecekti bu kalemden..." diye düşünerek oturmuş çalışma masasının başına. Daha bir ay önce saçından bir tutam ve yaşadıkları tutku dolu geceleri tasvir eden bir şiir yolladığı dul bayana hitaben şu satırları yazmış:

Sevgili Leydim;

Bu kadar güzel, bu kadar tatlı bir hayvanın bu derece keskin dişleri, bu kadar korkunç bir zehiri olduğunu kim tahmin edebilirdi? Evet, cinselliğimizden bahsediyorum. Maalesef bende kaşıntı yanma ve kabarma ortaya çıktı. Bir şovalye ve centilmen olarak fakat ilk önce insan olarak bunu sana bildirmeyi bir namus borcu bildim. Umarım senden sonra cinsellik yaşadığım birinden kapmışımdır da seni mağdur etmemiş olurum. Eski günlerimizin hatırına beni bağışla ve sana gönderdiğim saçı yak. Ne olur ne olmaz... Öpüyorum.

Sadık hizmetkarınız,
Bebek Yüzlü Lord Hamington

Bebek yüzlü Lord Hamington buna benzer otuza yakın mektup daha yazmış ve atlı habercilerden oluşan bir orduyu ülkenin dört bir yanına salmış. Lordun mektubunu alan cici bayanlar önce sinir buhranları geçirip bayıldılarsa da sonradan düşününce bebek yüzlü lordun bu davranışının ne kadar çağdaş, zamanının ne kadar ilerisinde bir davranış olduğunu duyumsayarak kalplerindeki öfkeyi silmişler ve geride kalan boşluğu bebek yüzlü Lord Hamington'a karşı eskisinden de büyük bir hayranlıkla doldurmuşlar.

cihan ceylan
Küçük Prens
Bugün ananede...
PAŞAM BU BENİM PAŞAM! UYYY MAŞŞALLAH SARI PAŞAM BU BENİM KENAN EVREN'İM...
Her seferinde şu mizansenden de tiksindim arkadaş!.. Kolları kaldır, sesi toklaştır falan hallere bak alt tarafı 20 lira çekicem...
AÇILLL SUSAM AÇILLL !!
•Extremspor tutkunu ayı...
Kayalara çarpmazsam çılgınlıklara devam, çarparsam aynı bu şekil şömine önü...
TARİHİ UNİCORN DONDURMACISI
BUY-RUN ...
Tarihi Unicorn
HOP! ehehehe !..
KDOW!
PÜH! ŞEHİRDE GÖLGELİK ALAN BIRAKMA. DIN BE! OTURUYO-DUM ŞURDA SERİN SERİN NE İSTEDİN?!
Sıuf sıff vay arkadaş az önce parfüm denemiş...
Yazıklar olsun ...
RENKLİ YIKIYCAM. VERİN ÜZERİNİZDEKİLERİ! ÇIKART!!!
KURBAGA GİBİ OLDULAR, TAM ŞİM-Dİ SALDIRALIM DİYO-SUN DA BÖYLE DE KİMİN KİM OLDUĞU BELLİ DEĞİL KİMDEN NE GELECEK BELLİ OLMAZ. BENCE ÇOK DAHA TEHLİKELİ...
VALLA DOĞRU DEDİN LAN Bİ DE BEYİN OLUCAM HİÇ DÜŞÜNEME-DİM BAK ONU...
SEN BEYİN DEĞİLSİN Kİ, MİDESİN ...
Kara göründü görünmesine de bende öyle bağıracak bir medeni cesaret yok ki... Hayatta bağıramam...
ONUR!.. ŞŞT!.. LAN ONUR! ŞUNLARA SÖYLESENE KARA GÖRÜNDÜ!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Kurulacak yarını düşünen bir baş geliyor.
Bir baş ki gökler gibi bir küme yıldız yüklü!
Bu gemi onun için böyle yavaş yavaş geliyor.''
- Celal Sılay

● **Hepimiz Ereniz... Ama hepimiz Bülbül değiliz... Bazıları akbaba, bazıları leş kargası...**

● Bir adamdan kurtulmanın en iyi yolu bir kadındır. Benim önerim, Sayın Güldal Mumcu. Gülmeyi bilen bir lidere hasret kalan bir toplum varsa o da biziz...

● **HDP'nin aynı zaman diliminde hem meclise hem de hapise girebilmesini başarabilmiş bir ülkeyiz. İşte buna 'kayıt dışı siyaset' derler...**

● Diyelim ki atakan şahıs, ''genç panter fulda'' haklı, yeni devlet kurdular; e, kurdularsa kurdular; bana ne onların oligarşik, sınıflı, estetiksiz organizmasından, ben o çook eski milletime ait olmağa devam edeceğim...

AK Parti'nin oluşturduğu tek 'yeni devlet' Devlet Bahçeli...

● **Her şeyini kaybetmekten beteri var... Her şeyi kaybederken hafızanı kaybetmemek... Tüm kayıpları pırıl pırıl hatırlamak...**

● Lunapark, sosyal oyuncak. İlk Sovyet kültür bakanı Lunaçarski tarafından, Paris sürgününde tasarlandı. Oyuncağı yoğa yakınlıkta az olan Doğu Bloku çocukları, bir başka severler Lunapark'ı. (Merhum ve aziz Atilla Özdemiroğlu bestesi ''Lunapark'' şarkısını pek çok severim.)

● **''Allah konuşuyo mu?'' diye sordu hızlı trende çocuk annesine. Sonra da ''Allah' ın istedikleri oluyor ya, O'nun isteğini amcalar nasıl biliyor?'' diye devam etti... 'Amcalar' yaktı beni...**

● Bitki, dallanıp budaklanır... İnsan, odaklanıp dallanır...

● **Muhabbetiyle alçıya alanlar gerçekten heykeltraş olsa, memleketimiz heykelde açık ara dünya lideriydi...**

● Sigmund Freud'un psikanaliz öğretisi ve tekniği nasıl ''Freudyen'' diye tanımlanıyorsa, Nusret Kaya'nın külliyatı da ''Nusretyen'' tarifini kıvançla hakkediyor. Profesör Kaya'nın ''İyileşme Kitabı''ndaki yaklaşımları ve rüya analizleri mükemmel. Televizyoncuların bu büyük üstadın rüya yorumlayacağı bir program yapmasını heyecanla bekliyorum, iyileşmeye ihtiyacı olana yardım eder, zaten iyi olanı gıcır gıcır yapar böyle bir program...

● **Herkese şapur şupur, bize gelince Schopenhauer! (Üstad filozofun görsellerine bakarsanız, gençliğindeki munis ifadeyle, müşkülpesent ihtiyarlığının huysuz siması arasındaki farka şaşıracaksınız.**

● Okurum Murat Arıkaya ve babası, trafikte dururken, telleri olmayan bir kırık sazı çalıp 'amman şeker oğlan' türküsünü söyleyen çiçek gibi bir deli ağbi arabaların arasında oynamaya başlamış. Baba, imrenen gözlerle bakıp şöyle demiş: ''Vay be, ne güzel tatlandırmış kafayı...''

● **Gülünçaltı: ''Kimin dedikodusunu yapıyosan, onun babafingoyu yalıyosun demektir!'' - Tophaneli kayıkçı Kirli Manuş**

● Başka markayla karıştırmayın, Dustin Hoffman'ı asla ve kat'a dandik bir filmde izleyemezsiniz...

● **''İnsanlar kendi çılgın ihtiraslarının sonuçlarını kadere yükler'' diyor Walter Scott ve ''Kader diyemezsin, sen kendin ettin'' diyerek onayı basıyor Bergen. İkisi de nur içinde yatsın...**

● King oynuyorduk, cezalardan neler kaldığı soruldu, ''son, erkek, Rıfkı'' denildi. masada bi sessizlik oldu... Son Erkek Rıfkı!.. Adeta yetmişler Yeşilçam'ından bir komikli film ismi...

● **Bilgisayarla yazmaktan en soğuduğum an: ''Vedat'' yazmak isterken ''vEDAT'' yazdığım an...**

● Bebek çocuklar, topu eğilip tutmak isterken, farkında olmadan topa ayağıyla vururlar ve top uzaklaşır ya, işte o an büyük yazıklık... Hayır, yapacak bişey de yok... Dünya döndükçe olacak...

● **Karşındakinin mesleğini öğrenince, hemen o meslek hakkında konuşmak isteyen güzel halkım... Yahu adam zaten o işle meşgul, belki tam da zihnini işinden soğuttuğu bir anda, o meslek hakkında konuşma arzusunun yoğunluğu niye? Herhangi başka bir mevzu çok mu zor?**

● Deşifresi imkansız insan da var, yarım akıllı mı, yoksa tur bindirmiş de birbuçuk porsiyon mu, anlayamazsın. Bir porsiyon olmadığı kesin ama...

● **Yanında saçmaladığın arkadaş cana can katar. ''Abi, bak sarı vosvos, ne güzel'' diye arabayı gösterdiydi Öğünç Ersöz, ''BORDOSUN GETİRİN!!'' dedim..''Ben böyle memnun olmayan adam görmedim'' dedi Öğünç. (''Selfie''nin türkçe karşılığı için Öğünç'ün önerisi: Ferdi Özbeğen!)**

● Tophane'de iki tane yunus şekil kartlı telefon var. İşte onların adları Yunus ve Emre'dir. Karaköy tarafına yakın olan Yunus, diğeri de Emre'dir. Ben kendim öyle koydum onların adını, geçen uyku sersemi...

● **Arıyosun, telefon senin yanında çalıyo, yanına almamış, sinir sen, gel de basma adamı...**

● Nazal Öncel'in ''Gidelim Buralardan'' şarkısının siyah beyaz klibinin 3.28-3.29'uncu saniyelerinde beliren siyahi abi, ne güzel bir adamsınız siz, harabat ehlinin yumuşak kederi, ışıklı şaşkınlığı var bakışlarınızda...

● **Ali yazdıydım, Ai Weiwei imiş, melezleşme paragrafında adını geçirdiğim değerli sanatçı. Durumda bir yanlışlık yok. Benim gözüme her şey ''Ali gibi'' görünüyor sadece...**

● Seksenli yıllarda, Ahu Tuğba filmlerde konuşurken, diş aralığından esen rüzgarla kaç Yeşilçam jönü hastalanıp yorgan döşek yattı, siz bilir misiniz? Ben bilmiyorum.

Kırmızı olmayan bayrak kafa açıyor. Al, sarı mavi Ukrayna bayrağı. Memleket misin, lojistik firması mı?

● **''Beyoğlu, fethedilmemiş İstanbul'' diyor, Üç İstanbul romanında Mithat Cemal Kuntay. Otuz yıl önce seyrettiğim TRT yapımı dizisini tekrar izliyorum. Elbette o mucize kitapla mukayese edilemez, etmem lakin seyretmesi zevkli, yapıtta güçlü oyuncular ve çok güçlü cümleler mevcut.**

● Üç yaşındaki Tolga Altındeğer'in, yarım saat önce yüzünü boyadıktan sonra babasını bilgisayar başında görünce tepkisi: ''Resmim, iş yapıyor.''

● **Yıllar önce, Oğuz Aral abimizin Gırgır'da odamıza gelip, o vakitler içtiği sigara olması Samsun Gold sorması, kimsede olmaması, o an odada olmayan bir mizahçının çekmecesini açması ve ''Kent içiyor pezevenk'' deyip kapatması...**

● ''Georgia'nın Gürcistan olduğunu öğrenince aynı adlı şarkıdan soğudum'' demişti seneler evvel, batı meftunu özenti tipin biri...

● **Ankara Kalesi'ne çıktım, surlarda gezindim, masallar gibi güzeldi. Biliyorum orayı özleyeceğim, gene gideceğim. Kalede atölyesi, dükkanı olan Yücel Usta, müthiş hat ve naht (yazma ve kesme) çalışmalarına imza atıyor. Muhtelif hayvan oyuncakları da yapıyor. Gerçi ben köpek almıştım, kediyi paket yapmışlar, bu da böyle bir detay...**

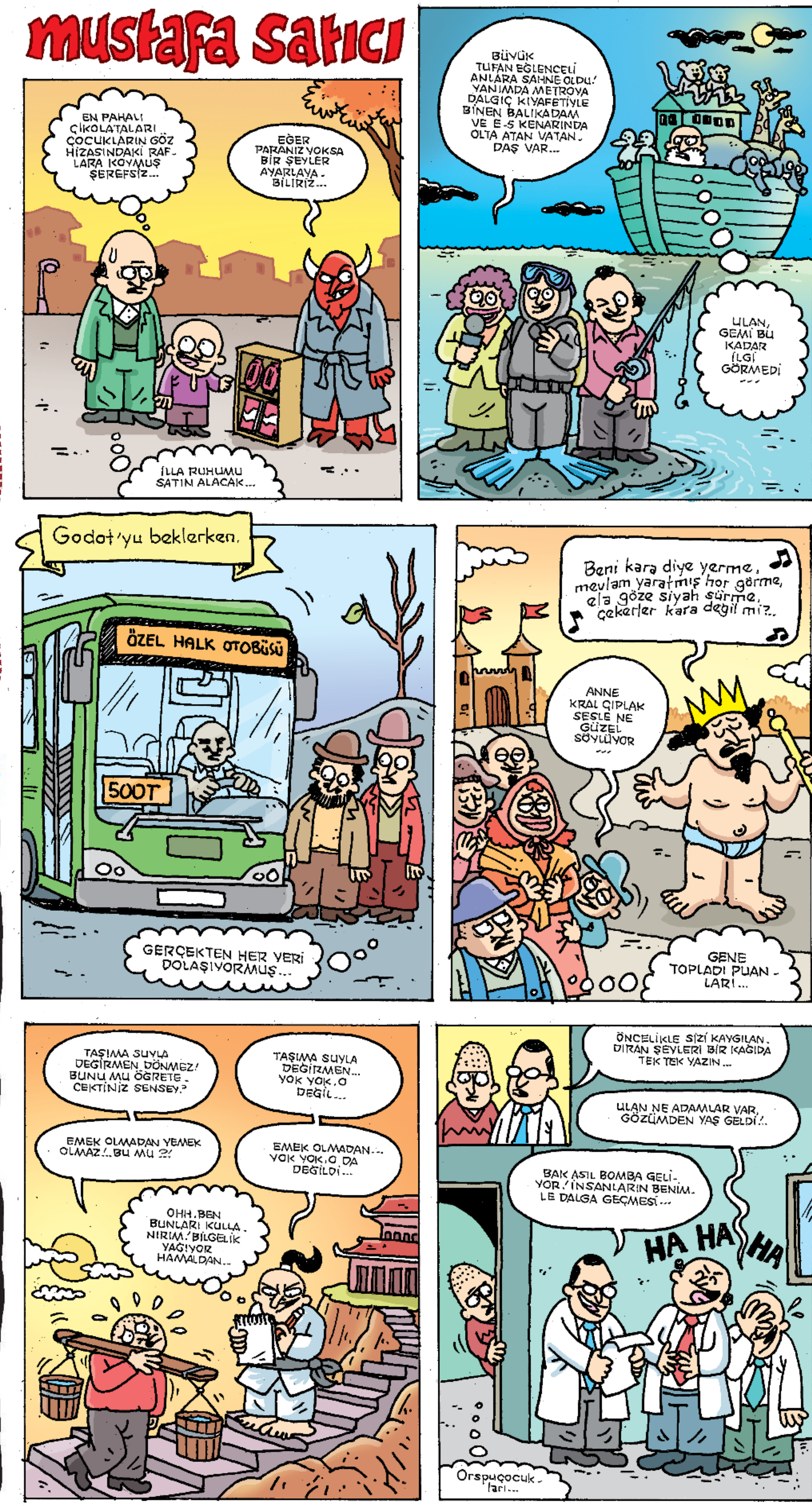
● Bütün savaşlar iç savaş, bütün kıtalar ada, bütün yerel gazeteler evrensel...

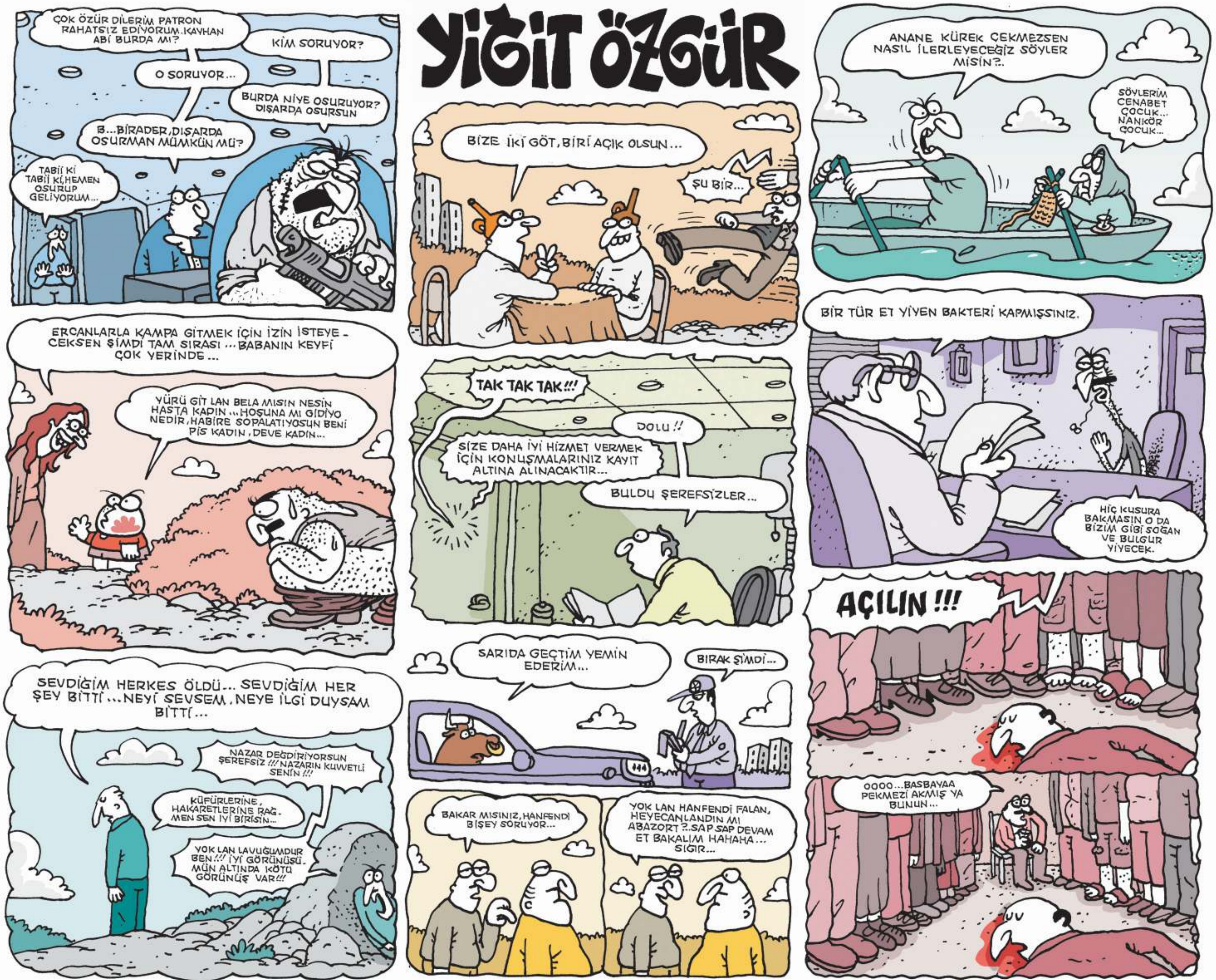
vedatozdemiro@gmail.com

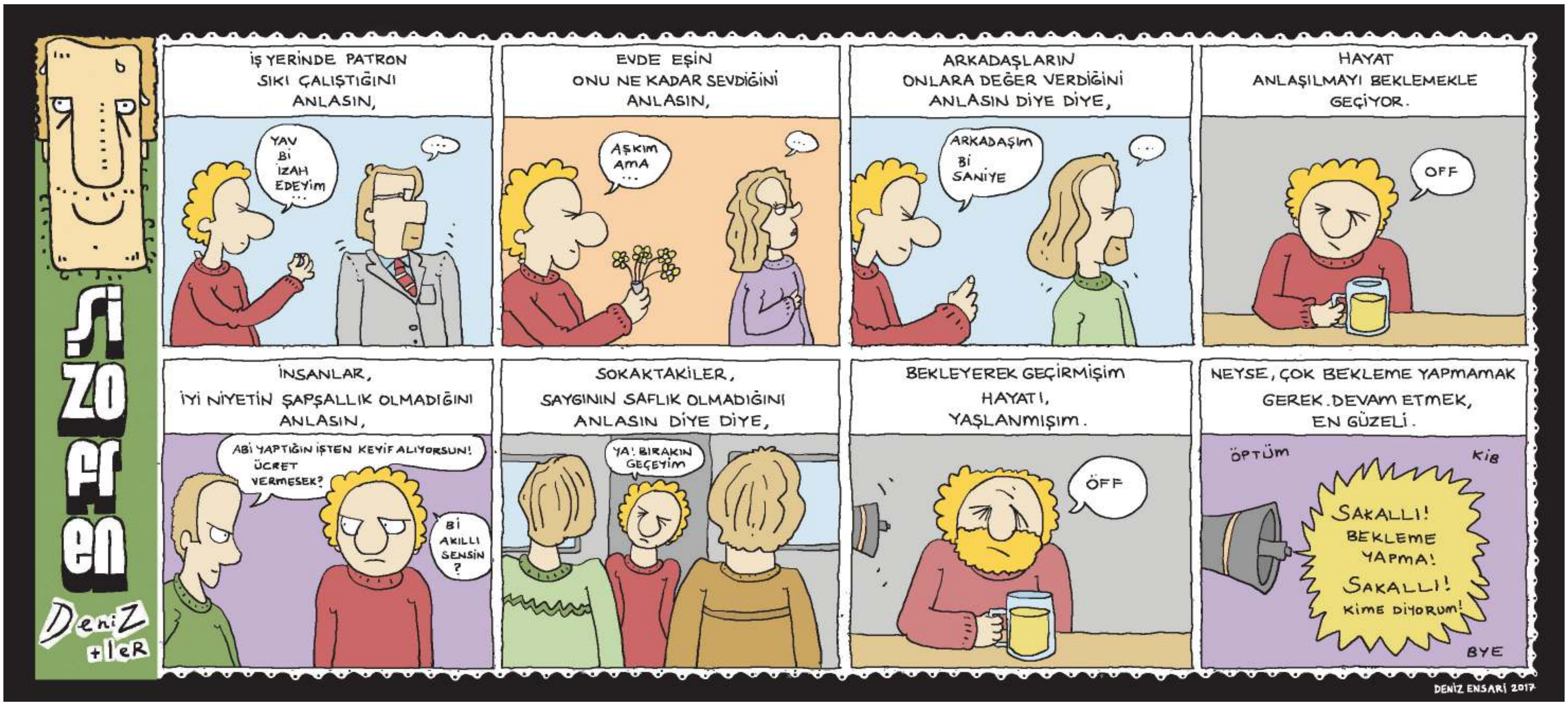

yigit@comic.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kuyruksuz kuşlar da uçuyor. Uçmuyor değil. Ha ama ona ne kadar uçmak denirse, o da var. Uçuyor mu, uçuyor. Ama yani,.. ne bileyim, bilemedim de bir yerde. Geçen yine kuyruksuz bir güvercini telaşla öyle uçarken gördüm, yemin ediyorum üzüldüm. Görseniz ne dadı var ne duzu. Uçuyor ama yani, "a noktasından b noktasına giderim", o yani. Zevksiz bir uçuş. Uçmak o anda güvercin için bir araç. Hani kanadın var, keyfini süremiyorsun. Kanat var ama kuyruk yok. Kuyruk da lazım. Kuyruksuz olmaz. Kuyruksuz kanat,.. yani ne bileyim, olmaz yani öyle. Ekseriyetle de bir yere sıkıştırıyorlar kuyruklarını, o oluyor. Görmeniz lazımdı güvercini öyle uçarken havada öyle yampiri yumpiri öyle yol alırken. Kusasınız gelirdi. Çok çirkindi be. Ki, bir güvercin, dünyanın en güzel şeyidir. Fakat kuyruksuzu da,.. öff diyorum ya. Görmez olaydım. Gördüğüm günden beri ben bende değilim. Değilim lan.

æ İki gün önce de yine çok acayip bir şey oldu. Bir kadın aradı beni, "Alpay bey", sesi de böyle edalı edalı, "biz bir tiyatro organizasyon şirketiyiz, sizin şimdi derginiz de kapandı ya, Hunililer'i sahneye taşımak istiyoruz." Kafa nasıl karışmış ama kadında. Dedim "hanımefendi, bizim dergimiz kapanmadı, ayrıca Hunililer de Yiğit Özgür'ün işi." "Ha yok biliyoruz da" dedi, "biz" dedi "Yiğit Özgür'e nasıl ulaşırız?" Hay Allah'ım kafayı yiyeceğim. Beni niye arıyorsun kadın. Dedim "işte dergiden şeyapıcaksınız onu." Kapattım öyle telefonu. Çıldıracağım ya. Arkadaş herkes niye beni arıyor. Gerçi milyon kişide numaram olduğu için olabilir. Numaramı hiçbir şekilde değiştirmediğim için de olabilir. Ama yani ne bileyim, her şeyin de bir şeyi var. Sapık olsan anlarım, ki sapıkları anlıyorum ben zaten. Sapıkları şahane idare ediyorum. Öyle güzel idare ediyorum ki, bir süre sonra sapıklık yapmaktan vazgeçiyorlar. Çok sapığı döndürmüşümdür sapıklıklarından. Sapıklara sapıklıklarını yaşatmıyorum. Sapıklıklarından lezzet aldırmıyorum. Bana bir sapık ver, onu iki hafta içinde belediyede işe sokayım, vatana millete faydalı bir insan edeyim onu. Yeter ki sen bana bir sapık ver. Sapıklarla aram çok iyi. Ama yani böylesiyle de nasıl başa çıkayım. Benim de gücüm bir yere kadar. "Derginiz kapandı ya sizin," sevinmiş gibi hemen bir de. Tövbe Allah'ım ya.

æ Bu ara kadınlarla sorunlar yaşıyorum zaten. Geçenlerde Kadıköy'de oyunum vardı. Oyun öncesinin gecesi Zehra aradı beni. Zehra amatör komedyen. Uykuluyum da, "Alpaycım" dedi, "yarın senden önce veya sonra bir on dakika sahneye çıkabilir miyim" dedi. "Ha olur" dedim, sonra da yattım uyudum. Sahneye çıkarmadığım kimse kalmamıştır hemen hemen. Fakat son bir senedir bu uygulamayı durdurdum. Çünkü benim izleyicim gerçekten çok zor bir izleyici. Öyle her şeye gülmez. Sakilliği affetmez. Zordur yani. Benden önce veya sonra sahneye çıkmak, olumlu olmuyor pek. Sonuçları güzel olmuyor. Sabah oldu, kendime geldim biraz, mesaj attım. "Dün gece öyle konuştuk ama şimdi norto" dedim. Hemen aradı. Hemen ya. Bir insan hemen aranır mı. "Ama Alpaycım biz dün gece öyle konuşmamıştık ama, ben sabahlara kadar çalıştım, şakalar şeyaptım, inanamıyorum sana" falan diyor bana öyle telefonda. Samimi de değiliz ha. Hatta bir keresinde kendisinden bir şey için bir ricada bulunmuştum, dönmemişti bile bana. Dedim "o zaman biraz daha düşüneyim, ararım birazdan" dedim. Kararım kesin ama. Hele ki bu muhabbetten sonra. Alışmış belli, "inanamıyorum sana" diyerek işlerini gördürmeye alışmış olduğu çok belli. Ama bu bende olmaz, işlemez. Hemen mesaj attı. "İnanamıyorum"lu yine. Cevap yazdım, "ısrar etmen hoşuma gitmedi, kararım olumsuz" diyerekten. Ten. En. Nen. Bir süre sonra yine mesaj attı, "telefonda konuşmamız başka bir yere gitti, Kadıköy'de oyun öncesi buluşsak, bir şeyler atıştırsak da konuşsak, çok istiyorum bugün sahneye çıkmayı" şeklinde olarak mesaj olarak. Cevap yazmadım. Bir de ben zaten oyun öncesi atıştırmıyorum bir şey. Oyun başladı. Kadıköy izleyicisi mükemmel. Ortamımız şahane. Oyun süper başladı, öyle de gidiyor. Dünyanın en donanımlı izleyicisiyle çılgın atıyoruz. Derken Zehra geldi. En arkalardan kendine yer buldu, ve beni izlemeye başladı. Kafasına da maymun maskesi takmış. "Haah" dedim içimden, "birazdan atlayacak sahneye, ya da sabote edecek, bir şeyler yapacak, neşemizi bozacak, haah" dedim içimden. Bir beş dakika izledi öyle. Sonra da kalktı gitti. Daha da uğramadı. Resmen büyük tacize uğradım, o oldu. Bu aralar böyle. Kadınlarla sorunlarım var bu aralar.

æ Bazı da şeftaliler var, çekirdeklerine nasıl tutunuyorlar ama, onları çekirdeklerinden ayırmak mümkün olmuyor, olsa da çok zor oluyor, insanın ömründen ömür gidiyor, insan kilo kaybediyor.

æ Köprücük kemiğimi kırdığımdan ötürü tam iki ay boyunca bisiklet kullanamamıştım. Yirmi gündür her gün biniyorum. İstisnasız her gün. Nasıl bir acısını çıkarmaksa, öyle bir acısını çıkarıyorum olayın. Yalnız ilk günler resmen popom ağrıdı. Ki ben popo ağrısı nedir hiç bilmezdim. Çünkü senelerden beri hiç uzun ara vermemiştim bisiklet kullanmaya. Popo da ona göre alışıyor tabii. Ara verince ağrı yapar. Vay be dedim, resmen popo ağrısını da bildim ya yıllar sonra dedim kendi kendime. Şimdi ağrı yok tabii.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"sahne 2017"
18 Ağustos Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00
22 Ağustos Salı / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
(biletler biletix)

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Deniz/
gülümsüyor uzaktan./
Dişleri köpükten"
Frederico Garcia Lorca

Kırık camlara gerili kalın naylonun yaz rüzgârıyla pat pat pat vurup duran (bantlarından kurtulmuş) ucu. Sanki bir yelkenlideymişim gibi hoş bir duygu. Pencerelerde gönül okşayan, halim selim, efendi.(önceki günlerdeki hatalarından dolayı özür dilemiş, özrü kabul edilmiş) uysal bir ikindi güneşi.(nihayet) Rüzgârın uğultusu.
Aşağıda güneşe yatmış bir kedi gözlerini yumuyor.
Barbunya ayıklıyorum.
Fonda yine bir bossa nova: İnsensatez.
La Notte'filminden (Antonioni) enfes görüntülerle yapılmış bir siyah beyaz klip eşliğinde laptopun ekranında--tekrar tekrar-- Monica Vitti, Jeanne Moreau'nun altmış, yetmiş adet duyarlı kadın hüznü toplamına eş hüzün barındıran o gözleri. *(youtube'de var–*İnsensatez *La Notte falan yazarsanız, bence* dünyanın en iyi on şarkısından biri*–)* Barbunya tanelerinin fildişi/ bej renkleri üzerinde pembeye kaçan bir erguvandan kırmızısı bol koyu bir mora doğru değişen çizgilerden, beneklerden olma şaşırtıcı bir ahenge sahip (kimilerinde hat sanatını, Japon/Çin estetiğini de andıran) o desenler. Desenlere dalıp gidiyorum.

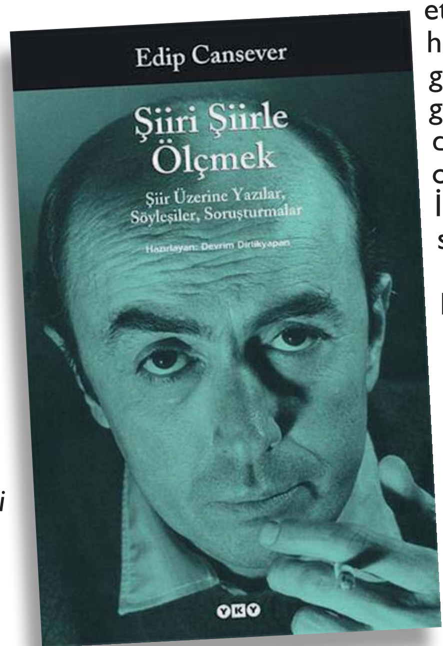

Küçüktüm.
Çok küçüktüm. Üç mü, dört mü. Ananem beni Bir eve götürmüştü. Bir eski ahşap ev. İkinci katına çıktık. Çok da büyük olmayan bir oda. O odaya doluşmuş, çoğu kendi yaşında aralıksız konuşan bir sürü kadın. Hep bir ağızdan. Laflar bir türlü bitmiyor. Ben sıkıntıdan ölmek üzereyim. Beni ilgilendiren tek bir kelime dahi geçmiyor. Hiç birini anlamıyorum. Zaten ağır şiveli başka türlü konuşmalar. *(yaşadıkları toprakları–Üsküp– terk etmek zorunda kalmış dertli insanlar, birbirlerini bulunca her şeyi hemen hızlı hızlı anlatmak istiyorlar, daha söylenecek, sorulacak çok şeyleri var–bunları çok çok sonra anlayacağım tabii–)* Ne bir akranım var ne de ortalıkta bir çocuğa ait bir nesne. Hava da kapalı. Yağmur yağacak sanki. Pencerelerin dışında külrengi bir gökyüzü. Çıplak dallar. Ara ara bir büyük sobanın kapağını açıp odunlar atıyorlar. Alevlerin yalazı yüzlerine vuruyor. Kıvılcımlar. Tek eğlence o. O da çok çok seyrek tekrarlanıyor. Ananemin eteğini çekiştirip duruyorum. Kadınlar duyarsa diye utana utana kulağına yaklaşıp fısıltıyla: "Anane gidelim, anane gidelim" Kadınlardan biri fark etti. Beni elimden tuttu. O odaya bitişik bir diğer odaya götürdü. Kucaklayıp bir divana çıkarttı. Pencereden bir şeyi işaret etti. Dedi ki kadın: "Sıkıldıysan, köpeğe bak" Baktım. Aşağıda bir bahçede bir ağaca bağlı sıska bir köpek.
Onca zaman sonra, bir ekran karşısına oturmuş, aynı bir insan gibi bir futbol karşılaşmasını seyreden, gole yaklaşılınca yine aynı bir insan gibi iki ayağı üstüne kalkıp sevinçle havlayan(kuyruk fıldır fıldır) o sevimli köpeğin; onun videosunu izlerken geldi aklıma birden. Büyüklerin boğucu dünyasının hâlâ tam anlayamadığım hayhuyundan sıkılınca, aynen; aynısını yapıyormuşum meğer.
O teyzenin tavsiyesi: "Sıkıldıysan köpeğe bak(videosuna tabii)"

Kedi videosu da olur.

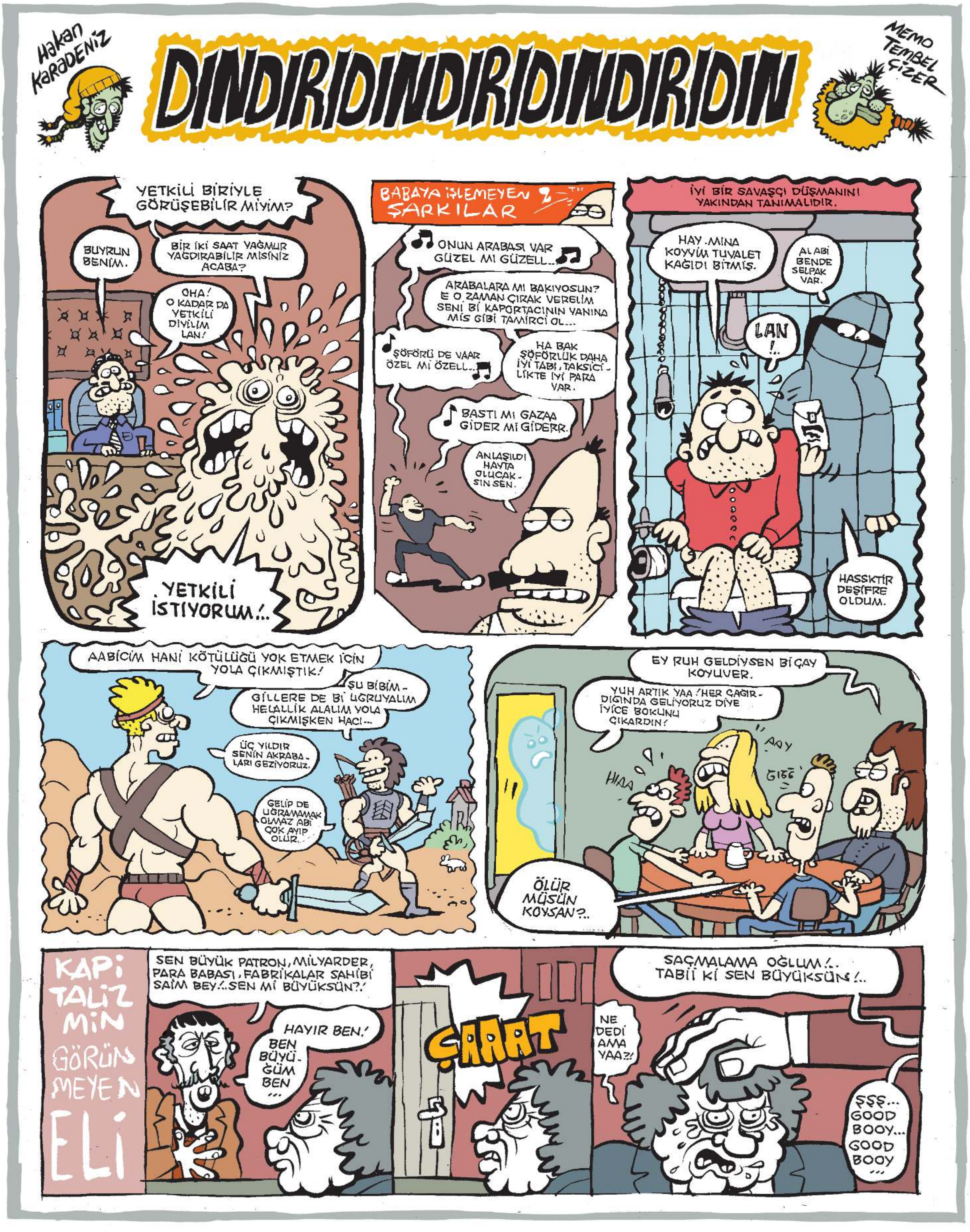
Kafede oturmuş ayrı ayrı kulaklıklardan iki ayrı müzik dinleyen o iki sevgili. (önlerindeki telefonlara takılı kulaklıklar) Barthes daha 60'larda iki kişilik dansın artık geçmişte kaldığını, sona ermek üzere olduğunu tespit etmişti. "Kalabalıklarda artık herkes kendisi için dans eder gibidir, herkes kendi başına gövdesini içinden yaşıyor sanki" diyordu. "İki kişi arasında bir olay değil artık dans"
İki kişilik müziğin, onun bile sonu galiba.

Bitirirken, bir alıntı:
"Tıraş olup giyindikten sonra çalışma odama geçmeye hazırımdır. Rastgele bir ev giysisiyle ve tıraşsız olarak masama oturduğum nadirdir. Bu şiire duyduğum özel bir saygı da olabilir, onunla anlaşmak için başvurduğum bir hile de"
Edip Cansever

Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
YETKİLİ BİRİYLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİM?
BUYRUN BENİM.
BİR İKİ SAAT YAĞMUR YAĞDIRABİLİR MİSİNİZ ACABA?
OHA! O KADAR DA YETKİLİ DİYİLİM LAN!
YETKİLİ İSTİYORUM!..
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR 2
ONUN ARABASI VAR GÜZEL MI GÜZELL...
ARABALARA MI BAKIYOSUN? E O ZAMAN ÇIRAK VERELİM SENİ Bİ KAPORTACININ YANINA MİS GİBİ TAMİRCİ OL...
ŞÖFÖRÜ DE VAAR ÖZEL Mİ ÖZELL...
HA BAK ŞÖFÖRLÜK DAHA İYİ TABİ, TAKSİCİLİKTE İYİ PARA VAR.
BASTI MI GAZAA GİDER Mİ GİDERR.
ANLAŞILDI HAYTA OLUCAKSIN SEN.
İYİ BİR SAVAŞÇI DÜŞMANINI YAKINDAN TANIMALIDIR.
HAY.MINA KOYYİM TUVALET KAĞIDI BİTMİŞ.
AL ABİ BENDE SELPAK VAR.
LAN!..
HASSKTİR DEŞİFRE OLDUM.
AABİCİM HANİ KÖTÜLÜĞÜ YOK ETMEK İÇİN YOLA ÇIKMIŞTIK!
ŞU BİBİMGİLLERE DE Bİ UĞRUYALIM HELALLİK ALALIM YOLA ÇIKMIŞKEN HACI...
ÜÇ YILDIR SENİN AKRABALARI GEZİYORUZ.
GELİP DE UĞRAMAMAK OLMAZ ABİ ÇOK AYIP OLUR...
EY RUH GELDİYSEN Bİ ÇAY KOYUVER.
YUH ARTIK YAA! HER ÇAĞIRDIĞINDA GELİYORUZ DİYE İYİCE BOKUNU ÇIKARDIN!
AAY
ÖLÜR MÜSÜN KOYSAN?..
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
SEN BÜYÜK PATRON, MİLYARDER, PARA BABASI, FABRİKALAR SAHİBİ SAİM BEY!..SEN Mİ BÜYÜKSÜN?!
HAYIR BEN!
BEN BÜYÜĞÜM BEN...
ÇAAAT
NE DEDİ AMA YAA?!
SAÇMALAMA OĞLUM!.. TABİİ Kİ SEN BÜYÜKSÜN!..
ŞŞŞ... GOOD BOOY... GOOD BOOY...

CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk
BU, ŞİŞMANLAMAKLA İLGİLİ DEĞİL...
BU, BAŞARISIZ OLDUĞUM ŞEYLERİN İÇİMDE YARATTIĞI BOŞLUK...
...VE O BOŞLUĞU NASIL DOLDURDUĞUMLA İLGİLİ.
SENDEN KURTULMAMIN İKİ YOLU
SENİ SEVİYORUM!..
BOŞANMA VAKTİ
KARIMIN EL YAZISI ÇOK KÖTÜ LAN!..
-Ekmek -Kola -Yoğurt -Salça
DÜNYA 7
BAZEN AŞIRI ARTTIRILMIŞ GERÇEKLİKLİ BİR SALONDA SERİNİN EN SON VE EN BOKTAN FİLMİNİ DENEYİMLİYOMUŞUZ GİBİ HİSSEDİYORUM.
HAYAL KURDUĞUMDA
KEŞKE BAHÇELİ Bİ EVİM OLSAYDI, NE GÜZEL DOMATES BİBER FALAN EKERDİM MUTLU OLURDUM...
HAYALİ GERÇEKLEŞTİRDİĞİMDE
NE İŞİM VAR BENİM BÖYLE Bİ YERDE, GÖMÜN .MINA KOYİM BENİ YA!!!
BİR REKLAM AJANSI ÇALIŞANININ SON SÖZLERİ
... BEN ZATEN İŞİ BIRAKICAM ABİ, BAYRAMI BEKLİYORUM, BAYRAM DA GEÇSİN BIRAKICAM. OLMAZ BÖYLE!!..

Furkanözçoban
SEN NİYE AKBİL BASMADIN LAN.?
HAYVANLARA METRO ÜCRETSİZ ABİ...
GEÇİŞ DÖNEMİYİM ABİ HER İKİ KATEGORİYE DE GİRİYORUM NAPABİLİRİM.
METROYA GİRİNCE HAYVANIM, KIZLARIN YANINDA İNSANIM DİYOSUN,,.OH NE GÜZEL ANASINI SATİİM...
YENİKAPI
ESKİDEN NE GÜZEL SEVDİĞİMİZ ŞEYLERDEN ALIRDIK İKİŞER İKİŞER YAŞLANINCA İKİZ OLMAK SİNİR ETMEYE BAŞLADI BENİ...
NE KONUŞUYOSUN ORDA MIR MIR.
FRESHLIFE Yetişkin Hasta Bezi
1 LİRAN VAR MI MARKET ARABASI ALICAM.
RESİM NİYE YOK BURDA?
LİSEDE YILLIKTA DA YOKTU FACEBOOK'TA DA YOK.RESİM KOYMAYI SEVMİYORUM BEN YAA...
YÜRÜ LAN KARAKOLA!..
SENİ KIZLAR NİYE BU KADAR ÇOK SEVİYO YA? BENDEN ÇOK KIZ HAYRANIN VAR?.!
VALLA BEN DE BİLMİYOM Kİ KEREMCEM BOYNUZDAN BAŞKA Bİ NUMARAM YOK...
AAAA UNİCORN! BAYILIYORUM YAAA.!.
SAHİLDEYİZ. ORTALIKTA KİMSE YOK! ŞARABIN ETKİSİYLE BİRBİRİMİZİ DAHA ÇOK İSTİYORUZ. İKİMİZ DE ÇOK ISLANMIŞIZ...
AMA ÇOK İÇME SAKIN DOKUNUR SONRA...
SEN BENİ SEMSERT OLAN ORGANIMDAN TUTARAK KENDİNE ÇEKİYOSUN. VE BENİ ÇIRILÇIPLAK SOYUYOSUN...
ÜSTÜNDE Bİ HIRKA FALAN Bİ ŞEY OLSUN AMA. SAHİL SONUÇTA ÜŞÜTÜRSÜN...
Ulan anaç kızla telefonda seks yapmak zulümmüş be...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

OTEL AKTİVİTELERİ (ÜCRETSİZ)

Bir kongreye katılmak için geldiğim Antalya’daki bu otelin geniş imkânları beni çok etkiledi. Sürekli yiyor ve içiyorum. Daha yemeğin başında, belki biter kaygısıyla tatlı tabağını hazır ediyor, yemeğin sonunda masaya getirdiğim tepeleme dolu tabaklar için, “Naptın oğlum?” diyenlere, “Beraber yiyelim diye aldım,” cevabını veriyor, içkileri çifter çifter söylüyor, barmenleri “Şöyle değişik bir içki ne var?” sorularıyla boğuyorum. Bu otele gelmeden önce beleşe bu kadar meylim olduğunu bilmiyordum. Her anı değerlendirmek, ücretsiz aktivitelerle doldurmak duygusuyla dopdoluyum. Aşağıda anlatacağım olaylar, kongrenin ikinci günü ziyaret ettiğim otel saunasında geçiyor. Hikâye, terlemenin emekle eşdeğer sayıldığı şu dünyada beleşe terleyenlerin günah dolu maceralarını anlatıyor.

Saunadan içeri girdiğimde büyük bir ciddiyetle ter içinde oturan üç adamla karşılaşıyorum. Akan ter dışında vücutlarında herhangi bir hareket yok. İki basamak çıkarak en arkaya oturuyorum. Efor sarf etmeden terlemek için dizayn edilen bu mekânın tam olarak neye hizmet ettiğini bilmiyorum, ama anladığım kadarıyla saunanın şartı iki: Ter ve ciddiyet. Ben henüz terlemediğimden ilk etapta ciddiyete bürünmekle yetiniyorum. Ter için biraz zamana ihtiyacım var. Eğer sabredersem, ciddiyet, sıcak havayla birleşerek bedenimden ter halinde akacak. Neden terlememiz gerektiğiyle ilgili çok fazla fikrim yok. Rivayete göre, akıttığımız ter değil, şehir yaşamının sıkıntıları. Mesela tam karşımda oturan en terli adamın –ona Başterli diyelim- alnından akan, ödemesi geciken müşteriler olabilir. Eğer sabredersem, benim de alnımdan kredi kartı borcum süzülebilir. Biraz beklemek lazım.

Gireli on dakika kadar oldu. Başterli, alnından müşterilerini akıtmaya devam ediyor. Sıcaklık dayanılmaz bir hal aldı, ama kimsenin pes etmeye niyeti yok. Böyle ne kadar devam edebiliriz bilmiyorum. Kafamda, sauna arkadaşlarıma sormak istediğim, “Burası niye ahşaptan yapılmış?”, “Ortak eylemler yakınlık doğurur, siz de kendinizi bana yakın hissediyor musunuz?”, “Çıkışta soğuk bir şeyler içelim mi?”, “Bira?” gibi sorular var. Belki de birbirimizle konuşsak, ortamın manasız sıcaklığı ve içinde bulunduğumuz halin anlamsızlığı konusunda hemfikir olur ve hep beraber burayı terk ederiz. Ben buna hazırım, ama başta Başterli olmak üzere saunaya inanıyorlar. “Tamam sen git Allah Allah ya, beş dakika girip çıkıcam ben,” sesinin ardından saunanın kapısı açılıyor. İçeri giren bu beşinci adam, saunasına bile karışıldığına göre sıkıntılı bir evlilik yaşıyor olmalı. Ama sorun yok, hepimiz burada sıkıntılarımızdan kurtulmak için bulunuyoruz. Biraz sabrederse, alnından karısını rahatlıkla akıtabilir. Fakat ne yazık ki, yaklaşık üç dakika sonra, beşinci adamın karısı alında değil kapıda beliriyor. “Hakan, Batu çok acıktı, hadi artık!” Hakan daha terleyemeden aramızdan ayrılıyor. Hem Hakan’ın karısıyla edeceği kavgayı seyretmek, hem de Batu nasıl bir çocukmuş irdelemek üzere ben de çıkmaya karar veriyorum. Fakat açılan kapıdan terlemek üzere içeri gireni görünce çıkmaktan vazgeçiyorum.

Gerçekten çok güzel bir kadın! Suratlarımızdaki ciddiyet şekil değiştirmeden boyut değiştiriyor. Rus halklarına mensup bu güzel kadının terlemesini sadece o değil bizler de bekliyoruz. Sauna sakinlerinde ufak kıpırdanmalar oluyor. Yeniden yapılanmaya çalışıyoruz. Ama aynı kreasyona (peştamala) sahip olduğumuzdan imkânlarımız biraz kısıtlı: Başterli, dirseklerinden destek alarak vücudunu geriye yatırıyor. Sanırım amacı, otururken katlanan göbeğini gerdirmek ve böylelikle akan terine düz yolda hız kazandırmak. Kısa Boylu Terli, kendinden çok yukarılardaki Rus halklarına yaklaşmak için iyice dikleşiyor. Çok Saçlı Terli, kafasında biriken teri adeta bir jöle gibi kullanarak saçını eliyle geriye doğru tarıyor. Ben, geriye yaslanıp saunanın tavanına bakarak çağdaş bir poza bürünüyorum, ama görüntü kaybı yaratan bu saçma pozisyonu kısa bir süre sonra terk etmek zorunda kalıyorum. Olanca gücümüzle terliyoruz. Ter, günlük hayatta istenmeyen, kontrol altına alınmaya çalışılan bir salgıdır, fakat burada en çok salgılayanın dişiyi etkileyeceği afrodizyak bir sıvıya dönüşüyor. Bu sauna gösterisinde, vücutta kendine yol bulan bir ter damlası, göğüs kaslarını aşarak karındaki baklavalar arasında dolansa ne güzel olurdu, fakat ne yazık ki hepimiz hımbılız; terimizin seksi kıvrımlarda süzülmesi, ya kıllar ya da aşılması mümkün olmayan yağ tepeleri yüzünden sürekli engelleniyor. Terliyoruz ama süzülemiyoruz. Bu halimizle dört başı mamur terleyen çekici bir erkeğe değil, eriyip giden zavallı bir mahlûkata benziyoruz. Belki de tamamen eriyip aktıktan sonra birleşmeli ve yakışıklı bir erkek halinde yeniden vücut bulmalıyız. Saunanın sıcaklığı gittikçe artıyor. Güzel Kadın yüzünden, artık sağlık açısından saunadan çıkması gerekenler kendini zorluyor olabilir. Belki birazdan bayılmalar başlayacak. Kapı yeniden açılıyor. Kendini biraz salmış görünen (hamamdan çıkmış olmalı) bir adam, Güzel Kadın’ı görünce derhal göbeğini içeri çekiyor. Kararlı adımlarla ilerlerken Başterli’den gelen, “Kapıyı kapatır mısınız lütfen?” uyarısı biraz canını sıkıyor. Tam göbeği ayarlamışken görkemini yerle bir eden bu uyarıya ne gerek vardı şimdi! Asaletinden taviz vermeden geri dönüyor. Kapının kendi kendine kapanması gerekiyormuş gibi menteşeyi kontrol ediyor. Menteşe kontrolü sonrası, “Allah Allah, yıllardır saunaya girerim hiç böyle kapı görmedim…” anlamında kafasını sallayıp kapıyı kapatıyor. Adam daha yerine oturmadan Güzel Kadın kalkıp saunayı terk ediyor. Şölen bitti. Şenlik dağıldı. Bir anda herkes gevşiyor. Kısa süreliğine hayattan saklanan göbekler, eski konumlarına geri dönerken saunanın içinde kapladığımız alan genişliyor.

Biraz önceki ufak esintiyle canlandıktan sonra, eskisinden daha da sıcağa mahkûm birer yıkkınız artık. Şahsen bende hiç ter kalmadı. Artık dayanabileceğimi sanmıyorum. Ölmeme bir iki dakika kala saunadan çıkıyorum. Koridorda saunaya doğru hışımla yürüyen Batu’nun babasıyla karşılaşıyorum. Sauna konusunda eskisinden de kararlı görünüyor. Olaylar büyümüş olmalı. “Çocuk aç Hakan, sen hâlâ sauna diyorsun!” diye başlayan, “Başlarım böyle hayata!” diye sonlanan, muhtemelen Batu’yu daha da şiddetli ağlatan bir kavganın yürüyüşü bu. Dönüp arkasından bakıyorum. Saunanın kapısını hızla çekip içeri giriyor. Bu sefer alnından karısını akıtmak konusunda kararlı görünüyor.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 17 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 520

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ
TRUMPOLİN